This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

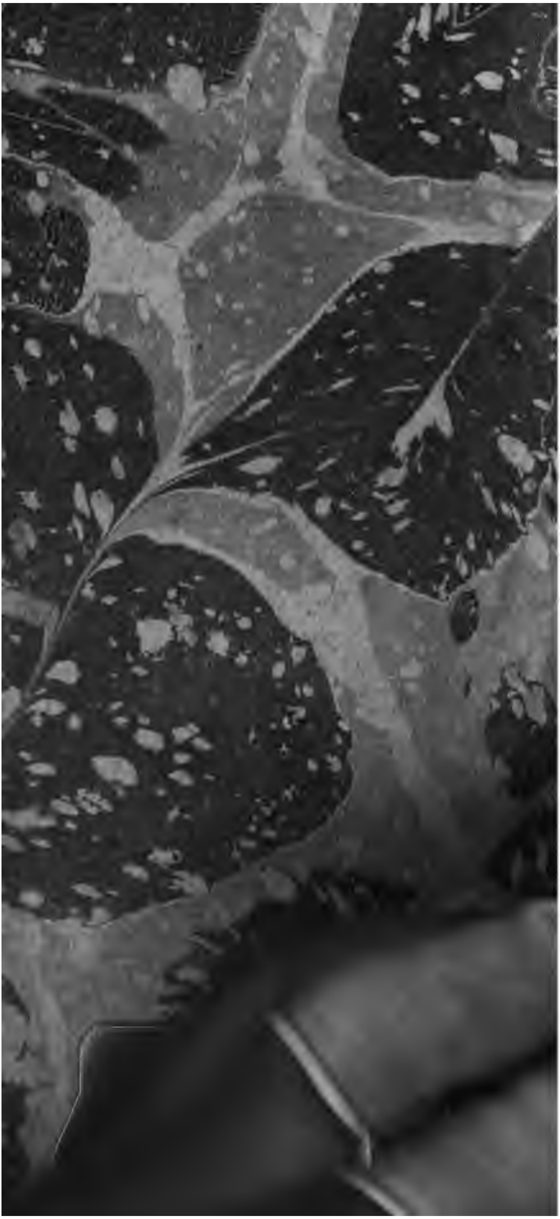
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

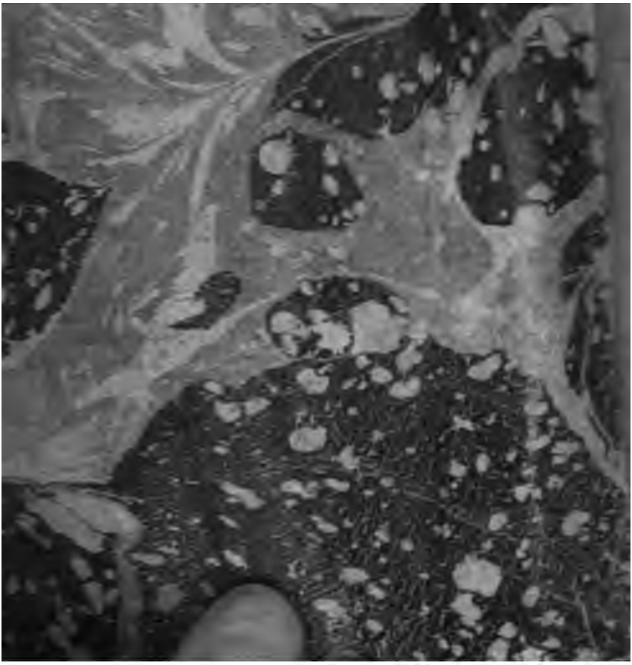
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

15541. f. 63

BREVIARIUM

LODOVENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. Joannis-Felicis-Henrici de Fumel, Epiſcopi-Domini-Comitis Lodovenſis & Montisbruni, auctoritate: ac venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu, editum.

PARS VERNA

Væniit X. libr. non compactum.

PARISIIS.

Apud Bibliopolas uſuum Pariſienſium, ac Lodovenſium.

M. DCC. LXXV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

OTHECA BODL

BREVIARIUM
LODOVENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. Joannis-Felicis-Henrici DE FUMEL, Epiſcopi-Domini-Comitis Lodovenſis & Montisbruni, auctoritate: ac venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS VERNA.

Venit X. libr. non compactum.

PARISIIS.

Apud Bibliopolas uſuum Pariſienſium, ac Lodovenſium.

M. DCC. LXXV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

rium. Unicum hujus extat exemplar, quod cum Breviario Pariſienſi ſi conferatur, tanta inter utrumque elucet convenientia, ut ſuum precandi modum, ſuoſque ritus Eccleſia Pariſienſis ab hac noſtra mutuaſſe videatur. Eadem rerum diſpoſitio: Orationum delectus idem: pares Cærimoniæ: Officiorum ordo non diſſimilis.

Igitur, Fratres chariſſimi, quod noſtrum eſt vobis offerimus, non quod alienum uſurpamus. Paternæ hæreditatis poſſeſſio vobis ineunda proponitur, quam gregi noſtro vindicare, quin & muneris noſtri, & veſtri juris ſit, apud quemquam certò non dubium. Fatemur tamen, & libentiſſimè fatemur, Breviarium Romanum, quo ab ineunte ſaltem ſeculo decimo ſeptimo noſtra hæc uſa eſt Eccleſia, ob debitam Eccleſiæ Romanæ, omnium Eccleſiarum matri & magiſtræ, reverentiam, retinere nobis ſemper cordi fuerat. Hoc animo ducti, Proprium Sanctorum hujus Diœceſis nu-

per edidimus, in quo quidquid in Breviario Romano deſiderabatur, ut collectum reperiretis, & ad manum unius-cujuſque veſtrùm eſſet, accuratè elaboratum eſt.

Sed ad mutanda conſilia nos inducunt, Breviarii noſtri inſperata recuperatio, primævæ hujus Eccleſiæ noſtræ debitus honos, & vota veſtra ad nos hac de re ſæpè ſæpiùs emiſſa. Ad hoc accedit, tum Breviarii, tum Miſſalis Romani multò rarior facta nova editio, ex eo præſertim tempore quo Galliæ noſtræ Eccleſiarum pars maxima ſuum proprium orandi & pſallendi ritum repetiit, vel peregrinum adoptavit.

Videtis ergo, Fratres chariſſimi, non novitatis amore, quod abſit, ſed ad majorem Dei gloriam, ſupremi Numinis cultûs zelo, veſtræ utilitatis intuitu, & ut deſideriis veſtris fiat ſatìs, ad mores & ſacros ritus paternos vos revocamus.

Studete igitur, Fratres Chariſſimi,

ut dum Sanctorum illorum, quos Lodovenſis Eccleſia ſponſa noſtra, veſtra autem mater, per retroacta ſecula peperit ac enutrivit, ex ore veſtro verba & facta produntur, par charitatis & pietatis ardor in cordibus accendatur. Hîc ſcopus noſter, quem,
Zach. 12. *ut nobiſcum aſſequamini*, ſpiritum
10. Rom. 15. precum unanimes, uno ore ab eo
5. Jac. 1. qui dat omnibus affluenter, *enixè efflagitemus*.
5. Pſ. 118. Aperite os veſtrum, & illum
Rom. 8. 26. attrahite, qui gemitibus inenarrabilibus pro nobis poſtulat, & impetrat. *Conatus veſtros mirificè juvabunt ſuperna illa Cantica quæ divino igne ſuccenſus David Propheta eructavit Regi Domino. In Pſalmorum recitatione ſemper fuit officii ſumma; quos ita diſpoſitos hîc habetis, ut, & ſui ſingulis cujuſque hebdomadæ diebus, imò & ſingulis cujuſque diei Horis addicti ſint Pſalmi, & omnes ferè ſemper intrà unius hebdomadæ ſpatium perlegantur. Ne prolixitate nimiâ hebetetur in orando mentis ad Deum intentio, ſanxerat olim Pro-*

vinciæ Narbonenſis Concilium, ut per majores Pſalmos pauſationes fierent, & per quamcumque pauſationem Gloria Trinitatis Domino decantaretur. 8. Con. Narbon. ann. 589. can. 2. *Hoc attentum & ſervatum. Hymnis, Orationibus, & nonnullis Lectionibus exceptis, ſingulæ Officii partes è Scriptura ſacra ſunt depromptæ.* Quæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt. Rom. 15. 4. Hæc meditari, in his eſſe, *ſi omni Chriſtiano neceſſarium, ſanè multò magis iis qui* 1. Tim. 4. 15. homines Dei *appellantur*, Ibid 6. 11. *quibuſque* credita ſunt eloquia Dei. Rom. 3. 2. Quæ in his ſunt difficilia intellectu, ſecundùm datam ſibi ſapientiam interpretati ſunt 2. Petr. 3. 16. 15. ſancti *Eccleſiæ Doctores, ex quorum Sermonibus & Homiliis ea potiſſimùm loca ſelecta ſunt, quæ ad veram myſteriorum intelligentiam, morumque inſtitutionem magìs conducerent.*

Cæterùm, non doctas fabulas ſecuti, notam facimus vobis *vitam & virtutes Sanctorum.* 2. Petr. 1. 16. *Quidquid de illis, & eorum geſtis prædicatum eſt, maximâ diligentiâ cautum ut id, inconcuſſis*

argumentis, aut ſaltèm melioris notæ ſcriptorum teſtimoniis, fulciretur.

Varia divinæ benignitatis beneficia, ſicut & vitæ Chriſtianæ virtutes variæ variis Officiis recoluntur. Die Dominicâ, ad Dei divinæque legis amorem fidelium mentes excitantur. Eph. 2. *Feriâ ſecundâ*, nimia charitas quâ dilexit nos Deus, *celebratur. Tribus proximè ſequentibus Feriis, amor proximi, ſpes & fides commendantur. Feriæ ſextæ, quâ die* Chriſtus pro 1. Petr. 2. 21. nobis paſſus eſt, nobis relinquens exemplum, ut ſequamur veſtigia ejus, *Officium ad patientiam in hujus vitæ laboribus & ærumnis refertur. Sabbato denique, propter bona fidelium opera, iiſque repenſam mercedem, grates Deo perſolvuntur.*

Per Adventum & Quadrageſimam illud adhibitum, quod vel Patriarcharum & Prophetarum deſideriis Pſ. 50. *flagrat, vel* contriti & humiliati cordis *ſinceros affectus exprimit. Paſſionis tempore, Chriſti patientis imago ſemper ob oculos verſatur; quæ verò grati*

animi ſignificatione & lætitiâ perſonant, ea diebus Paſchalibus recitantur.

Reddita eſt ſua diei Dominicæ prærogativa, ut nempè Feſta quælibet excludat, niſi quæ principem in Eccleſiâ honoris ac celebritatis gradum obtinent. Id jam à nobis aliquot abhinc annis fuerat ſancitum.

Secundùm veterem Eccleſiæ morem, Natales Martyrum aliorumve ſanctorum per Quadrageſimam cenſuimus non debere celebrari; ſi excipiatis Feſtum Matthiæ Apoſtoli, & ea Feſta in quibus ab opere ſervili abſtinetur.

Nihil profectò Clericis utilius, nec ipſis Eccleſiaſticâ auctoritate ſeverius injunctum, quàm ut ſacros Canones aſſiduè legant. Hinc eſt quod ritum juxta quem quotidie in Officio Primæ leguntur, libentiſſimè adoptavimus. Ita enim fiet ut oculis ac manibus obviæ ſint regulæ ſacræ, quarum

notitia maximè intereſt, quaſque alibi inveſtigare eſſet operoſum.

Quòcircà, de venerabilium Fratrum noſtrorum Eccleſiæ noſtræ Canonicorum conſilio, Omnibus noſtræ Diœceſeos Eccleſiis, Monaſteriis, Communitatibus, Ordinibus, nec non omnibus Clericis, qui ad illud tenentur, mandamus & præcipimus; ut hocce Breviario noſtro, à nobis, ut ſequitur, digeſto & concinnato, nec alio quolibet in poſterum utantur, diſtrictè inhibentes ne aliud quodquam, ſive privatim, ſive publicè recitare præſumant.

Faxit Deus, Fratres chariſſimi,
Matth. 15. 18. *ut dum ipſum* labiis honoratis, cor
veſtrum non longè ſit ab illo quem in
Joan. 4. 24. ſpiritu & veritate oportet adorare, addantur vobis *qui vice Angelorum fun-*
Apoc. 8. 3. *gimini*, incenſa multa, orationes,
ſcilicet fidelium, ut adoleatis ea ante
Deut. 32. 43. altare Domini, & ſic fiat propitius
terræ populi ſui. *Cùm autem vobis*
Hebr. 13. *impoſitum munus explebitis*, mementote Præpoſiti veſtri, memoriam noſ-

trî facientes ſemper in orationibus veſtris, ut Deus Domini noſtri Jeſu Chriſti Pater det nobis ſpiritum ſapientiæ ad paſcendum gregem in quo poſuit nos, *& tandem vobiſcum percipiamus immarceſcibilem gloriæ coronam.* Eph. 1. Pet 5. 4.

Datum Lodovæ in Palatio noſtro Epiſcopali, quinto Kalendas Novembris anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi-quarti.

† JOAN-FELIX-HENRICUS DE FUMEL, Epiſc. Lodovenſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi & Comitis Lodovenſis.

ST AMOUR, Secretarius.

[redacted]

TABULA TEMPORARIA.

Anni Dom.	*Aureus Numerus*	*Epactæ*	*Indictio.*	*Littera Domin.*	*Dom poſt Epiphan.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.* Simplex.
1775	9	xxviij	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	xxx	4	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	A g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j	15	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij	7	A g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1806	2	xj	9	e	2 †	2 Febr.	19 Febr.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Febr.	2 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	*PASCHA* Annuale.	*Aſcenſio Domini.* Sol. maj	*Pentecoſt.* Annuale.	*Feſt. Corp. Chriſti.* Sol. maj.	*Dom. poſt Pent.*	*Domin. j. Adv.*
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23†	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.
1807	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov.
1808	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.

Ubicumque reperitur nota hæc † juxta numerum Dominicarum quæ Epiphaniam inter & Septuageſimam occurrunt in præcedenti Tabella temporaria, deſignat Officium Dominicæ cujuſdam anticipandum in Sabbatum, aut aliquam Feriam præcedentem, prout habetur fuſiùs, Part. I. Cap. VI. n. 16. Rubricarum generalium.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta, quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii magni, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *Semiduplex* : obiit 1. Januarii, an. 379.
xxviij.	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semiduplex* : an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *ſine jejunio*, *Simplex* : cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ prope Antiochiam : c. an. 460.
xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI*, Solemne-majus.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* cum *comm.* SS. Juliani & Baſiliſſæ, Mart. IV. ſ.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* cum *comm.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis : c. an. 341.

Cycl. Ep.	L. D	Dies Menſis.		JANUARIUS.
xx	d	iij	11	} De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, (è 13.) *Duplex-minus* : c. an. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presb. Nolani : c. an. 265.
xvj	A	xviij	15	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, (è 17.) *Semidup.* an. 644. cum. *commem.* S. Mauri, Glannofolienſis Abbatis, c. finem vi. ſ. *Tranſl. hâc die.*
xv	b	xvij	16	
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Semiduplex* : an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri Apoſtoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Semiduplex.*
				Prima Septuageſima.
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. minus* : c. an. 288. cum. *com.* S. Fabiani, Papæ & Mart. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* an. 303. *vel.* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semiduplex* : an. 303. *vel.* 304.
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſc. & Martyris, *Simplex* : I. ſec.
vj	d	viij	25	Converſio ſancti Pauli, Apoſtoli, *Duplex-majus* : an. *quibuſdam* 30. *vel.* 31. *aliis* 34. *vel.* 35.
v	e	vij	26	
iv	f	vj	27	
iij	g	v	28	Fructuoſi, Epiſcopi Tarraconenſis & Martyris, & Sociorum ejus Martyrum, *Semid.* c. an. 257.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Semid.* an 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* c. an. 680.
*	c	Prid.	31	
				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiochiæ Epiſcopi, & Martyris, (è 20. Dec.) *Semiduplex*: an. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS*, Solem. maj.
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſt. Epiſcopi & Martyris, *Simplex*: c. an. 316. *Prima dies Cinerum.*
25. xxvj	g	Prid.	4	
xxv xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Virginis Catanenſis, Mart. *Simplex*: an. 251.
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Stephani Grandimontenſis, Monachi, *Semiduplex*: an. 1124.
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Caſſinenſis Virginis, *Simplex*: c. an. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianenſis Abbatis, *Simplex*: an. 821.
xvij	A	Prid.	12	Vigilia ſancti Fulcranni, *Simp.*
xvj	b	Idib.	13	*FULCRANNI, LODOVENSIS EPISCOPI, ECCLESIÆ CATHEDRALIS, ET DIŒCESIS PATRONI.* Annuale: an. 1006.
xv	c	xvj	14	De Octava S. Fulcranni, *Semid.*
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	De Octava, *Semiduplex*.
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	De Octava, *Semiduplex*: cum. *commem.* S. Simeonis, Hieroſolym. Epiſcopi & Martyris: an. 107.
*	A	xj	19	De Octava, *Semiduplex*.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
ix	b	x	20	Octava ſancti Fulcranni, *Duplex-majus.*
viij	c	ix	21	*Ultima. Septuageſima.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno biſſextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ, Ap. *Dup. maj.* 1. ſ. *In anno biſſextili.*
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno biſſextili Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur : *ſexto Calendas*, id eſt, 24. & 25. Littera verò Dominicalis quæ aſſumpta fuit in menſe Januario, mutatur in præcedentem; ut, ſi in menſe Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ eſt g; & ſic de aliis.

Feriâ vj. poſt Cineres ſit Officium de Quinque Plagis Chriſti. *Duplex-minus.*

MARTIUS.

*	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſc. *Simplex* : an. 550
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum, *com.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale.*
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis		MARTIUS.
				Ultima dies Cinerum.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolymitani Epiſc. & Mart. *comm.* an. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
				Primum Paſcha.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICA*, Solemne-majus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	[De Octava Annuntiationis, *Semiduplex*, ſi Paſcha occurrerit die 22. Martii.]
				Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
				APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Paſcha occurrat 22. *vel* 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ord. Minim. *Semid.* an. 1507.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Dupl. min.* an. 397.
xxv xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, ſponſi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-maj.* 1. ſ.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *comm.* c. an 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Ev. *Dupl. maj.* c. an. 68. *Ultimum Paſcha.*
iij	d	vj	26	Cleti ſeu Anacleti, Papæ & Martyris, *commem.* c. an. 91.
j	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Epiſc. & Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* an. 169.
j	f	iv	28	Aphrodiſii, Biterrenſis Epiſcopi & Mart. *commem.* III. ſ.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, (è 1.) *Semiduplex*: V. *vel.* VI. ſ.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. & Mart. *commem.* III. ſ.

¶ Dominicâ ſecundâ poſt Paſcha, celebratur Feſtum Tranſlationis Reliquiarum SANCTI GENESII, Martyris, & Eccleſiæ ac Diæceſis Lodovenſis Patroni, *Solemne-minus*: c. an. 1245. & an. 1754.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Ap. *Dupl. maj.* * *poſt* an. 81. ** an. 62.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandr. Epiſc. & Eccl. Doct. *Semiduplex* : an. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *Duplex-maj.* an. 326. (In Cathedrali *Solemne-minus.*)
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ, *comm.* an. 387.
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latinam, *Semid.* an. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinopolitani Epiſcop. & Eccleſ. Doct. *Semid.* an. 391. *Prima Pentecoſte.*
xix	d	vj	10	
xviij	e	v	11	Pontii, Martyris, *Semiduplex* : c. an. 258. cum. *commem.* S. Mamerti, Viennenſis Epiſc. poſt an. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abb. *comm.* an. 348. *vel.* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	¶ Feriâ quintâ ante Aſcenſionem Domini celebratur Feſtum
xij	d	xvj	17	Elevationis & Tranſlationis Corporis SANCTI FULCRANNI, Lodovenſis Epiſcopi, *Solemne-maj.* an. 1198.
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Yvonis, Presb. *Semid.* an. 1303.
ix	g	xiij	20	Baudilii, Nemauſenſis Mart. *Semiduplex* : c. med. III. ſec.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Franciſci Regis Presb. (è 31 Dec.) *Semid.* an. 1640.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MAIUS.
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Gellonenſis Monachi, *Semiduplex* : an. 812.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	
				¶ Dominicâ primâ poſt Pentecoſten, fit Officium de SS. TRINITATE*, *Sslemne-minus.*
				JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunenſis Epiſc. Blandinæ, Virg. & quadraginta quinque Martyrum, *Semidup.* an. 177. cum *com.* SS. Marcellini Presb. & Petri Exorciſtæ, Mart. an. 304.
xxv xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, *Semidup.* poſt an. 537.
xxiii	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. *Duplex-minus* : c. fin. 1. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoſte.*
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Martyrum, *Simplex* : 1. *vel.* 11. ſ.
vij	c	xij	20	¶ Feriâ ſextâ poſt Octavam

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
				Corporis Chriſti celebratur Feſtum SACRATISSIMI CORDIS JESU, *Solemne-majus.* Inſtitutum Lodovæ &c. an. 1752.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſcopi, *Semi-duplex* : an. 431. cum. *comm.* S. Albani, Mart. c. an. 287.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Joannis & Pauli, Martyrum, *Simplex* : c. an. 363.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Ep. & Eccl. Doct. ac Soc. Mart. *Dupl. min.* c. an. 202. cum *comm.* Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apoſt. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOSTOLORUM, *Solemne-minus* : c. an. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſt. *Duplex-minus.*
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Martialis, Lemovicenſis Epiſc. (è 30 Junii) *Semid.* III. ſ.
25. xxv	A	vj.	2	Viſitatio beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
xxiv	b	v	3	
xxiij	c	iv	4	
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſcopi & Mart. (è 29. Dec.) *Semidup.* an. 1170. *Tranſl. hâc die* : an. 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Simp.* c. an. 150.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JULIUS.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Mart.) *Semid.* an. 343. *Tranſlatio hâc die*: c. an. 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Semid.* an. 1274.
xij	g	Idib.	15	Henrici, Imperatoris, *Semiduplex*: an. 1024.
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doct. (è 7 Martii,) *Dupl. min.* an. 1274. *Canoniſatio hâc die*: an 1333.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presb. Miſſion. Inſtit. (è 27 Sept.) *Semiduplex*: an. 1660.
vij	e	xiij	20	Arſenii, Diaconi & Anachoretæ, (è 19.) *Simpl.* an. 445.
vj	f	xij	21	Victoris, Martyris, *Simplex*: c. an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex-majus*: 1. ſec.
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennenſis Epiſcopi & Mart. *Simplex*: 1. *vel.* 11. ſ.
iij	b	ix	24	
ii	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apoſtoli, *Dup. maj.* an. 44. cum *com.* S. Chriſtophori, M. in Lycia: 111. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-min.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi, Martyrum, *Semidup.* 1. *vel.* 11. ſ.
xxviij	g	iv	29	
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presb. Inſtitut. Societ. Jeſu, (è 31.) *Semidup.* an. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autiſſiodorenſis Epiſc. *Semiduplex*: an. 448.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
xxv xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. Apr.) *Duplex-minus.*
xxiij	d	iv	2	Felicis, Martyris Gerundenſis, *Semiduplex* : c. an. 304.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis ſancti Stephani, Proto-Martyris, *Duplex-min.* an. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Inſtitut. Ord. Fratrum Prædicat. (è 6.) *Semiduplex* : an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus* : an. 28. *vel* 32. cum *commem.* ſancti Xyſti, Papæ & Mart. an. 258.
xviii	b	vij	7	Juſti & Paſtoris, Mart. (è 6.) *Semiduplex.* IV. ſ.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Martyris, *Duplex-majus* : an. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virg. Clariſſarum Abbatiſſæ, (è 11.) *Simp.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Franciæ Viduæ, *Simplex* : an. 587. cum *comm.* SS. Hyppolyti, Concordiæ & Sociot, Mart. an. 258.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. M. V.* Annuale. I. ſ.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci, apud Montem peſſulanum, *Duplex-minus* : cum *com.* Oct. Aſſumptionis.
viij	e	xvj	17	De Octavâ, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octavâ, *Semiduplex* : cum *commem.* S. Helenæ, Imperatricis : an. 328.
vj	g	xiv	19	De Octavâ, *Semiduplex* : cum *comm.* S. Ludovici, Epiſcopi Toloſani. c. finem XIII. ſ.
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus* an. 1158. cum *comm.* Octavæ.

De

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
iv	b	xij	21	De Octavâ, *Semiduplex* : cum *comm.* S. Privati, Gabalorum Epiſc. & Mart. & S. Venuſti, Agathenſis Epiſc. & M. an, 263.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. M. *Duplex-majus* : cum *commem.* S. Symphoriani, Mart. c. an. 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſtoli, *Duplex-majus* : 1. ſ. cum *commem.* Vigiliæ S. Geneſii.
*	f	viij	25	*GENESII, ARELATENSIS MARTYRIS, ECCLESIÆ & DIŒCESIS LODOVENSIS PATRONI,* Annuale III. ſ.
xxix	g	vij	26	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus* : an. 1270. cum *comm.* Octavæ S. Geneſii & S. Severi, Agathenſis Abbatis : c. an. 500.
xxviij	A	vi	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus* : an. 542. cum *comm.* Octavæ.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi, & Eccl. Doctoris, *Duplex-min.* an. 430. cum *comm.* Octavæ.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, *Duplex-majus* : an. 28. *vel.* 32. cum *comm.* Octavæ.
25 xxv	d	iij	30	De Octavâ, *Semiduplex.*
xxiv	e	Prid.	31	De Octavâ, *Semiduplex.*
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Octava ſancti Geneſii, Martyris, *Duplex-majus.*
xxij	g	iv	2	Lazari à Chriſto ſuſcitati, & SS. Mariæ & Marthæ ſororum, Chriſti hoſpitum, *Duplex-minus* : cum *com.* S. Antonini Martyris, Apamiarum Patroni : III. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccleſiæ Doct. (è 12. Mart.) *Duplex-minus*: an. 604. *Ordinatio hâc die*: an. 590.
xx	b	Prid.	4	Ægidii, Abbatis, (è 1.) *Semiduplex.* an. 547.
xix	c	Non.	5	Juliani, Brivatenſis, Martyris, (è 28. Aug.) *Semid.* an. 304.
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. M. V.* Solemne-majus.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava, *Semid. comm.* S. Salvii Albienſis Epiſ. c. an. 684.
			11	
xiij	b	iij		}
xij	c	Prid.	12	} De Octava, *Semiduplex.*
xj	d	Idib.	13	}
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis: (Imperante Conſtantino: an. 326, *vel.* 327. Imperante Heraclio: an. 629.) *Duplex-majus*: (In Cathedrali, *Solemne-minus*:) cum *comm.* de Octava ac S. Cornelii, Papæ & M. an. 252.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. *Duplex-minus.*
viij	g	xvj	16	Cypriani, Carthaginenſis Epiſc. Eccleſ. Doctor. & Mart. *Semiduplex*: an. 258. cum *comm.* S. Camellæ, Virg. & Mart. c. finem VI. ſ.
vij	A	xv	17	Joannis Chriſoſtomi, Conſtantinopolitani Epiſc. & Eccl. Doct. (è 14.) *Semidup.* an. 407.
vj	b	xiv	18	Pontii Larazæi, Solitarii, *Semiduplex.* c. an. 1150. cum *comm.* ſancti Ferreoli, Mart. c. an. 304.
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apoſt. & Evang. *Dup. maj.* 1. ſ. *cum.* com. S. Caſtoris, Aptenſis Epiſc. c. an. 400.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
ii	f	x	22	Mauricii & ſocior, Mart. *Semi-duplex* : an. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Mart. *Semid.* c. finem. I. ſ.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *Semidup.* c. init. IV. ſ.
25. xxvj	e	iv	28	Trophimi, Arelatenſis Epiſcopi, (è 29. Dec.) *Semidup.* III. ſ. *Tranſlatio hâc die* : an. 1152. cum. *comm.* S. Exuperii, Epiſc. Toloſani : c. init. v. ſ ¶ Dominicâ quæ incidit in diem xxix. Septembris, *vel.* quæ eam proximè antecedit, celebratur Feſtum S. MICHAELIS & SANCTORUM ANGELORUM CUSTODUM, Eccleſiæ Lodovenſis, *Solem. min.* cum Octavâ. Inſtitutum Lodovæ : an. 1765.
xxv xxiv	f	iij	29	¶ Dominicâ quæ proximè ſequitur diem xxix Septembris celebratur ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS * ECCLESIÆ CATHEDRALIS, ET ALIARUM DIŒCESIS ECCLESIARUM, *Solemne-majus*, cum Octavâ, in totâ Diœceſi : * an. 975.
xxiij.	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri & Eccleſ. Doct. *Dup. min.* an. 420.

				OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remenſis Epiſcopi, (è 13. Januarii,) *Duplex-min* an. 533. *Tranſlatio prima hâc die* : ante an. 585.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xxj	b	vj	2	
xx	c	v	3	Dionyſii Areopagitæ, primi Athenarum Epiſc. & Mart. *Simpl.* an. 95.
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis in Umbriâ, Ordinis Fratrum Minorum Inſtitutoris, *Semid.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Inſtitutoris Ordinis Carthuſianorum, *Semiduplex*: an. 1101. cum *comm.* S. Fidis, Virginis & Mart. c. an. 287. *vel.* 290. ¶ Septimâ die intrà Octavam Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis celebratur ANNIVERSARIUM CONSECRATIONIS ALTARIS MAJORIS EJUSDEM ECCLESIÆ, *Solemne-minus.* ¶ Dominicâ quæ proximè ſequitur Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ, celebratur Feſtum Roſarii B. M. V *Duplex-majus*: Inſtit. Lodovæ: an 1613. cum *com.* Octavæ Dedicationis.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſiorum Epiſcopi, Ruſtici Presb. & Eleutherii Diaconi, Martyrum, *Semidup.* an. 275. *vel.* 286.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	Firmini, Ucetienſis Epiſcopi, *Simpl.* an. 553.
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, *Semiduplex*: an. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Virg. Inſtauratricis Ordinis Carmelitarum, *Semidupl.* an. 1582. cum. *comm.* S. Bertrandi Convennarum Epiſcopi: an. 1126.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ, *Dup. min.* 1. ſec.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Urſulæ & Sociarum, Virg. & Mart. *Semidup.* an. 450. cum. *comm.* S. Hilarionis, Abbatis: an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Criſpini & Criſpiniani, Fratrum, Martyrum, *Simp.* an. 288.
xxvij	e	vij	26	Ruſtici, Narbonenſis Epiſcopi, *Semidup.* an. 461.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv.	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſtolorum, *Dup. maj.* 1. ſec.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
				¶ Dominicâ quæ proximè antecedit Feſtum omnium Sanctorum, celebratur Feſtum ſancti Flori, primi Lodovenſium Epiſcopi, *Solemne-minus*: anno incerto, ſed non certè ante finem III. ſ.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio*: cum *com.* S. Quintini, Mart. c. an. 267.
				NOVEMBER.
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, Solemne-maj. Inſtit. c. an. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, *Duplex-majus*: inſtituta an. 998. (*commem.* Octavæ omnium Sanctorum, ſi ſit Dominica.)

Cycl. Ep	L. D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xix	f	iij	3	De Octava omnium Sanctorum, *Semidup.* cum *comm.* SS. Euſtachii & Socior. Mart. (è 1.)
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolanenſis Epiſcopi Cardinalis, (è 3.) *Dupl. min.* an. 1584. cum *comm.* omnium Sanctor. ac S. Amantii, Ruthen. Ep. v. ſ.
xvij	A	Non.	5	De Octava omnium SS. *Semidup.* cum *comm.* S. Geraldi, Biterrenſis Epiſc. an. 1123.
xvj	b	viij	6	De Octava omnium SS. cum *comm.* S. Papuli, Presb. & Mart. (è. 1.) III. ſ.
xv	c	vij	7	De Octava omnium SS. *Semidup.*
xiv	d	vj	8	Octava omnium SS. & Veneratio SS. Reliquiarum, *Dupl. min.*
xiij.	e	v	9	Thyberii, Modeſti & Florentiæ, Agathenſium Mart. *Sem.* an. 655.
xij	f	iv	10	Georgii, Lodovenſis Epiſcopi, *Dupl. maj.* c. an. 883. cum *comm.* S. Martini, Papæ & Mart. an. 655.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſcopi, *Dupl. maj.* an. 379.
x	A	Prid.	12	Leonis Magni, Papæ & Eccleſ. Doctor. *Semid.* c. an. 461. *vel.* 462. cum *com.* S. Rufi, Avenionenſ. Epiſc. III. ſ.
ix	b	Idib.	13	Brictii, Turon. Ep. *Simp.* an. 444.
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	Eucherii, Lugdunenſis Epiſcopi, *Simpl.* c. an. 444.
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *Simplex*: an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. M. V. *Dupl. min.* cum *comm.* S. Columbani, Abbatis: an. 615.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virg. & Mart. *Semidup.* II. *vel.* III. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semid.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	Chriſogoni, Martyris, *Simplex*: an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Simpl.* iv. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Simpl.* c. an. 78.
xxv xxiv	b	v	27	Vitalis & Agricolæ, Mart. *Simpl.* c. an. 304. *Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Toloſani Epiſcopi & Mart. *Sem.* c. an. 258. *vel.* 275.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* 1. ſ. (in Cathedrali, *Sol. min.*)

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſc. (à 30. Nov.) *Simpl.* an. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presb. *Semid.* an. 1552. *Ultima ſedes Adventûs.*
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis Epiſc. *Semid.* c. an. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V. *Sol. min.*
xij	g	v	9	Leocadiæ, Virg. & Mart. *com.* c. an. 288.
xj	A	iv	10	Eulaliæ, Emeritenſ. Virg. & Mart. *comm.* c. an. 288.
x	b	iij	11	Pauli, primi Narbonenſis Epiſc. *Dupl. min.* III. ſ. cum *com.* S. Damaſi, Papæ, an. 384.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virginis & Mart. *com.* an. 304.

Cycl. Ep.	L. D	Dies Menſis.		DECEMBER.
vij	c	xix	14	Joannæ - Franciſcæ Fremiot de Chantal, Ordinis Sanctimonialium Viſitationis S. Mariæ Fundatricis, *Sem.* an 1641.
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſt. *Dup. Maj.* 1. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, Annuale.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTO-MARTYRIS, *Sol. min.* an. 33. cum *com.* Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evang. *Dup. maj.* an. 100. *vel.* 104. cum *com.* Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Mart. *Dupl. min.* 1. ſ. cum. *com.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini, *Semidupl.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, cum *com.* S. Silveſtri, Papæ, an. 335. ac ſanctæ Columbæ, Virg. & M. an. 258. *vel.* 173.

* Hæc Epacta 19. numquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum aureo Numero xix.

Feſta Patronorum Eccleſiarum Parochialium celebrantur Dominicâ proximiori diei in quam incidunt, præterquàm in Urbe Lodovâ, & in Urbe Claromontanâ ubi coluntur propriâ die.

RUBRICÆ GENERALES.

Rubricæ in tres partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Horis Officii.

In III. de Horarum partibus.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

Officium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum ſunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ ſunt trium tantùm. Sub his gradibus comprehenditur Officium aut de Feſto, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Tranſlatione, & Concurrentia Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. Officium fit Annuale in Paſcha, & Pentecoſte, in ipſo die Dedicationis Eccleſiæ, in Feſto Patroni primarii, in Feſto Titularis, & in Feſtis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Annuale*.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Veſperis, uſque ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, ante finem hujus Partis.

3. In primis Veſperis (exceptis Sabbatis ante Paſcha & Pentecoſten) Pſalmi Feriales cum Antiphonis Feſto propriis dicuntur poſt Pſalmos, Capitulum & Reſponſorium, Hymnus cum Verſiculo & Cantico *Magnificat*. poſt cujus Antiphonam omnia propriâ Oratione complentur, niſi facienda ſit quædam Commemoratio, de qua poſteà in Capite de Commemorationibus.

4. Completorium (exceptis etiam Sabbatis ante Paſcha & Pentecoſten) habet Pſalmos Feriales & cetera ut in Pſalterio pro Feriis, exceptis duabus Antiphonis, unâ ſcilicet ad Pſalmos, alterâ ad Canticum *Nunc dimittis*, quæ ſunt propriæ; & dicuntur etiam per Octavam, quando fit Officium de ea, & intrà Octavas Feſtorum Domini, etiamſi non fiat de Octava, niſi occurrat Feſtum Solemne-majus aut ſuprà.

5. Officium Noctis, extra Tempus Paſchale, habet tres Nocturnos; Tempore verò Paſchali, unum duntaxat.

6. Ante Pſalmum *Venite*. Invitatorium bis dicitur, & poſt quemlibet Pſalmi verſum, integrum repetitur; poſt *Gloria* verò cum *Sicut erat*. repetitur à medio, quod de-

ſignatur per aſteriſcum * ; & poſteà adhuc integrè dicitur.

7. In Nocturnis, Pſalmi de Dominica dicuntur, niſi proprii notentur, ut ſemper fit in Feſtis Domini & beatæ Mariæ Virginis. Poſt Lectiones, ad quodlibet Reſponſorium dicitur *Gloria Patri.* & ultimum Reſponſorium cujusque Nocturni reſumitur uſque ad Verſum excluſivè. Quid ſit autem reſumptio Reſponſorii, vide Part. III. Cap. 1. n. 7.

8. Ad Laudes Matutinas, Pſalmi Dominicales, excepto Cantico *Benedicite.* cujus loco dicitur proprium, ſi habeatur; & tunc dicitur etiam per Octavam, cum Pſalmis de Feria, quando fit de Octava.

9. Ad Primam, poſt Pſalmos qui ſunt de Dominica, (ſed abſque Symbolo *Quicumque*) & Antiphonam quæ prima eſt de Laudibus, cætera de Pſalterio ſumuntur.

10. Ad Tertiam, Sextam & Nonam Pſalmi de Dominica, ut ad Primam. In Reſponſoriis brevibus additur bis *Alleluia.* præterquam à Septuageſimâ ad Paſcha.

11. Ad ſecundas Veſperas Pſalmi proprii, quandocumque proprii dicti erunt ad Officium Noctis; aliàs de Dominica ſumentur.

12. Ad Completorium, Pſalmi & Capitulum de Dominica: cetera ut in Vigilia ſervantur.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. Officium Solemne, aliud majus, aliud minus,

2. Solemne-majus fit in Aſcenſione, in Feſto Corporis Chriſti, in Anniv. Dedic. in propria Eccleſia, in Feſto primario ſancti Inſtitutoris in proprio Ordine, & ſi quod in aliqua Congregatione inſtar ejus habetur; & in Feſtis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne-majus*

3. Officium Solemne-majus fit ut Annuale, excepto quòd in Nocturnis ad Reſponſoria non dicitur *Gloria Patri.* niſi ad ultimum cujusque Nocturni, in cujus fine non reſumitur Reſponſorium: qui ritus non mutatur, etſi alicubi fiat de Feſto Solemni-majori tanquam Annuali, quoad ritum externum.

4. Officium Solemne-minus fit in Dominica ſanctiſſimæ Trinitatis, in Feſto Patroni ſecundarii, & in Feſtis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne-minus.*

5. Officium illud fit ut Solemne-majus, exceptis ſequentibus. In toto Officio dicuntur Pſalmi Feriales, niſi aliter notetur. Ad Completorium utrumque omnia ut in Pſalterio dicuntur, & ſimiliter ad Primam, exceptis Feſtis Circumciſionis & Trinitatis; quæ, quia ſimul complent Octavam Natalis Domini & Pentecoſtes, harum privilegio fruuntur, & proprium illis Feſtis ritum retinent; excepto etiam Feſto Conceptionis beatæ Mariæ Virginis, in quo dicitur Capitulum de Domi-

nica ad Primam & ad Completorium.

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. OFficium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in Feriis ij. & iij. Paſchæ & Pentecoſtes, Dominicâ in Albis, in die Octava Aſcenſionis, & Corporis Chriſti; in Feſtis ſecundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Feſto Sancti cujus habentur inſignes Reliquiæ cum concurſu populi; in die Octava Feſti Annualis; & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Officium Duplex-majus fit ut Solemne-minus, excepto quòd in Reſponſoriis brevibus Horarum, extra Tempus Paſchale, non dicitur *Alleluia.* niſi aliter notetur; exceptis etiam primo triduo poſt Paſcha & Pentecoſten, in quo Officium fit ut notatur proprio loco, & omnibus Duplicibus-majoribus in diem Dominicam incidentibus, quæ Pſalmos in toto Officio, & Capitulum ad Primam & Completorium habent de Dominica.

4. Duplex-minus fit in Dominica prima Adventûs; in Compaſſione beatæ Mariæ, Feriâ iv. Paſchæ & Pentecoſtes; in Feſto ſecundario Patroni cujus Feſtum primariū eſt Solemne-majus; in die Octava Anniverſarii Dedicationis, & Feſti Solemnis-majoris, non Domini, Octavam habentis, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

5. Officium Duplex-minus fit ut Duplex-majus, nec differt, niſi quoad ritum exteriorem, ſcilicet pulſationem Campanarum, ornamenta, & cantum certarum partium Officii, qui diverſus in Graduali & Antiphonario pro Duplicibus-majoribus & Duplicibus-minoribus aſſignatur; & certa privilegia de quibus infrà, ubi de Occurrentia & Concurrentia Officii dicetur.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium fit Semiduplex in ultimo triduo Hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes, in diebus intrà omnes alias Octavas, in Feſtis Sanctorum de quibus habentur inſignes Reliquiæ ſine concurſu populi, (modò non ſint de iis de quibus infrà, Cap. 5. n. 1.) in Feſtis ſecundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Illud Officium non transfertur, ſed de eo fit ipſo die quo cadit: vel ſi eodem die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Feſto Semiduplici fit ſolùm Commemoratio, ſi ſolemnitas diei patitur fieri Commemorationem; alioquin omninò omittitur, ut fuſiùs dicetur Capite *de Occurrentia Officii.*

3. Incipit illud Officium die

præcedenti à Capitulo Veſperarum, poſt quod non dicitur Reſponſorium.

4. Ad Completorium, Pſalmi, Antiphonæ, & Capitulum de Pſalterio, niſi fiat de die intrà Octavam Antiphonas proprias habente. Cætera de Pſalterio.

5. Ad Officium Noctis, Invitatorium ſemel integrum dicitur ante Pſalmum *Venite.* & ſemel poſt primum verſum, ſemelque poſt *Gloria Patri.* poſt alios autem verſus, à reclamatione tantùm reſumitur.

6. Extra Tempus Paſchale, Nocturnum quod unicum eſt, novem Pſalmos habet ſub tribus Antiphonis, id eſt, tres Pſalmos ſub unaquaque Antiphona, Verſiculum, tres Lectiones, & tria Reſponſoria. Pſalmi de Feria ſumuntur ut in Pſalterio: Antiphona, Verſiculus & Reſponſoria ſumuntur de Proprio; vel, ſi deſit, de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feriâ ij. & v. de primo Nocturno; Feriâ iij. & vj de ſecundo Nocturno; Feriâ iv. & Sabbato de tertio Nocturno. Lectiones verò ordinantur ut in tertia Parte, Capite *de Lectionibus*, & dicitur, *Te Deum.*

7. Tempore Paſchali conſtat Nocturnum tribus Pſalmis ſub una Antiphona; iique dicuntur ſecundùm Feriam, ut notatur in Proprio de Tempore.

8. Ad Laudes & Horas omnia dicuntur ut in Officio Duplici, excepto quòd ad Primam & Completorium c cuntur Precum verſus, n Semiduplex illud ſit intrà a quam Octavam.

9. Habet ſecundas Veſp ras, niſi ob concurrentiam terius Feſti aliter fieri debe

10. Completorium dicit ut poſt primas Veſperas.

CAPUT V.

De Officio Feſti Simplici

1. OFficium tanquam Fe Simplicis fit (quan ita notatur in Proprio Sanct rum, vel aliàs) in Feſto San de quo habentur Reliquiæ m nùs inſignes, (modò tam non ſint de iis quibus ad lit tum nomen imponitur, ſæpè fit Corporibus Oſſibuſ quæ è ſacris Romæ aut Col niæ Cœmeteriis eruuntur; iis enim nullum unquam Of cium, aut Commemorat fieri licet;) & in Feſtis in qu bus apponitur in Calendar hæc vox, *Simplex.*

2. De his, ut de Semidup cibus, generalis regula eſt, nunquam transferri, ſed ſe per fieri ipſo die quo cadun niſi contingat eodem die fi de Feſto Semiduplici, a ſuprà, vel de die intrà Oct vam, vel de Dominica an cipata, vel de beata Maria Sabbato, vel de Vigilia, a de Feria majore: tunc eni de Simplici fit tantùm Cor memoratio; alioquin omni omittitur.

3. Cætera in Feſto Simpli fiunt ut in Semiduplici, e ceptis quæ ſequuntur.

4. De Simplici Feſto

tantùm à Capitulo Veſperarum præcedentis diei, poſt quod non dicitur Reſponſorium, & terminatur ad Nonam incluſivè.

5. Ad Veſperas & ad Laudes dicuntur Suffragia; ad Completorium & Primam, Preces.

6. Ad Officium Noctis, quod aliàs fit ut Semiduplex, Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; unica tantùm de Feſto, omni Tempore dicitur.

7. Ad Laudes Matutinas, Pſalmi Feriales ſub una Antiphona dicuntur, quæ vel propria eſt, vel quarta de Laudibus in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

CAPUT VI.

De Dominicis.

1. DOminicæ omnes in quatuor claſſes dividuntur. Prima claſſis eſt earum quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia: & ſunt octo ſequentes; prima Adventûs, prima Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, & in Albis, Pentecoſtes, & Trinitatis.

2. Secunda earum eſt quæ ſola Annualia admittunt, cætera excludunt: & ſunt ſex ſequentes; ſecunda, tertia & quarta Adventûs; ſecunda, tertia & quarta Quadrageſimæ.

3. Tertia earum quæ Annualia, & Solemnia-majora, admittunt, cætera excludunt: & ſunt tres ſequentes; Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ.

4. Dominicæ omnes ſupradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

5. Quarta claſſis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur; & cedunt Feſto non ſolùm Solemni-minori & ſuprà, ſed & Duplicibus quibuſcumque Majoribus, ſive feſtivatis à populo, ſive non, & prætereà Feſtis Domini, B. Mariæ, dieique Octavæ, ac ſimiliter iis quæ locorum propria ſunt, id eſt in Eccleſia aliqua, ob Reliquias, vel ſpecialem inibi cultum, aut populi concurſum celebria. Si ergò in hiſce Dominicis occurrat Feſtum Duplex, ſeu majus, ſeu minus, quod ſit ex ſupradictis, fiet de illo Duplici, cum Commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, niſi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà; ac proinde habet primas & ſecundas Veſperas. Reſponſorium tamen non habet, niſi primæ Veſperæ Dominicæ primæ Adventûs, Dominicarum in Palmis & in Albis. Ad utrumque Completorium & ad Primam non dicuntur Preces; & cætera obſervantur quæ obſervari debent in Officio Duplici.

7. Dominica nunquam dimidiat Veſperas; & ideò, ſi in Sabbato Officium fiat de

Sancto cujus Feſtum eſt Duplex, & non eſt ex ſuprà reſervatis, Veſperæ erunt integræ de Dominica ſequenti cum Commemoratione de Feſto illo Duplici. Similiter, ſi Feriâ ſecundâ fieri debeat de Duplici quod non ſit ex ſupradictis, Veſperæ in ipſa Dominica erunt integræ de Dominica: quod ipſum ſervatur, etiam quando Officium Duplex ex ſupradictis transfertur à Dominica privilegiata in Feriam ſecundam, de quibus nunquam dicentur Veſperæ die Dominicâ, in qua non poteſt fieri de illis Officium; ſecus autem ſi Feſtum ſit Solemneminus, aut ſuprà.

8. Officium noctis ut in cæteris Duplicibus, extra Tempus Paſchale, tres Nocturnos habet; Tempore verò Paſchali unum, cum ritu proprio Antiphonarum, qui loco ſuo notatur. Cætera ut in Duplici ſervantur.

9. Dominicale Officium nec transfertur, nec omnino omittitur, niſi in quibusdam caſibus de quibus dicetur poſteà. Sed ſi in Dominicam inciderit Feſtum cui, ſecundùm regulas ſupradictas, Officium Dominicæ cedere debeat, fiet commemoratio Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & in Officio Nocturno ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

10. Si Vigiliæ Natalis Domini & Epiphaniæ, vel Aſſumptionis beatæ Mariæ, in Dominicam inciderint, fiet ut in propriis locis notatur.

11. Si Nativitas Domini, Natalis S. Stephani, S. Joannis Evangeliſtæ aut SS. Innocentium in Dominicam inciderint, Officium Dominicæ de quo per quatriduum illud nihil fit, celebratur ut Semiduplex die 30 Decembris.

12. Nihil etiam fit de Dominica ipſo die Circumciſionis occurrente: pro Dominica verò inter Circumciſionem & Epiphaniam ponitur Officium, de quo fit ſecundùm regulas Occurrentiæ, quando contingit diebus ij. iij. vel. iv. Januarii; aliàs fit eo ritu qui notatur die iv.

13. Si Epiphania Domini die Dominicâ evenerit, Officium Dominicæ intrà Octavam Epiphaniæ fit Semiduplex in eodem Sabbato, & in ipſa die Octava nihil fit de Dominica.

14. Intrà Octavas Feſtorum Domini, ſcilicet Nativitatis, Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, Officium fit de Dominica, ut in propriis locis notatur; & in his Dominicis nulla fit Commemoratio de Octava.

15. Intrà alias verò Octavas (niſi aliter in quibuſdam notetur) totum Officium fit de Dominica, ut in Pſalterio & Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ.

16. Ita aſſignantur Officia ſex Dominicarum inter Epiphaniam & Septuageſimam; & viginti quatuor inter Pentecoſten & Adventum; ut ſ

aliqua earum non poſſit celebrari ſuo loco, transponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdum propter occurſum Septuageſimæ celebranda ſuperſunt, ponuntur poſt vigeſimam-quartam poſt Pentecoſten, ut notatur proprio loco. Contingit autem aliquando, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam poſt Pentecoſten locum habere poſſit, tuncque Sabbato ante Septuageſimam fit Officium de Pſalterio; & in eo, omiſſis Lectionibus ipſius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, & dicuntur duo priora Reſponſoria de eodem Nocturno, Lectio verò tertia de Homilia in Evangelium ejuſdem Dominicæ, cum Reſponſorio ſeptimo ejuſdem Officii, in quo additur *Gloria Patri.* & ad *Benedictus.* dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ de Sabbato dicuntur cum Oratione tantùm de Dominica, quæ tamen non dicitur ad Veſperas hujus diei aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigeſimæ-ſecundæ poſt Pentecoſten, quando accidit die xiij. vel xiv. Novembris; tunc enim Sabbato præcedenti ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu celebrandum. Quòd ſi Sabbatum impediatur Feſto ix. Lectionum, ponitur Feriâ vj. quæ ſi impediatur, ſimiliter ponitur Feriâ v. & ſic uſque ad Feriam ij. præcedentem. Si autem tota Hebdomada impedita fuerit, tunc Sabbato, etiamſi foret Feſtum Annuale, pro nonâ Lectione legitur Homilia Dominicæ, & fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus.* Verſum & Orationem.

CAPUT VII.

De Officio Feriali.

1. OFficium Feriale incipit ubi deſinit Officium Feſti præcedentis, & terminatur ubi Officium diei ſequentis incipit.

2. In Officio Noctis uni cum habet Nocturnum, quod extra Tempus Paſchale conſtat Pſalmis, aut Pſalmorum diviſionibus novem, ſub tribus Antiphonis, cum uno Verſiculo, uti diſponuntur in Pſalterio; & tribus Lectionibus, cum tribus Reſponſoriis, ut notatur in Proprio de Tempore; & non dicitur *Te Deum.* Tempore verò Paſchali dicuntur tantùm tres Pſalmi ſub una Antiphona, ut notatur in Proprio de Tempore; & dicitur *Te Deum.* exceptâ Feriâ ſecundâ in Rogationibus.

3. In ſingulis Feriis à Præſentatione Domini ad Dominicam Paſſionis, & à Trinitate ad Adventum, Commemoratio de Cruce præmittitur cæteris Suffragiis. Tempore autem Paſchali ſola fit commemoratio de Cruce, ut loco ſuo notatur.

4. Hæ regulæ per totum annum ſervandæ in omni Officio Feriali. Sunt verò quæ-

dam aliæ, quæ ſervantur pro diverſitate Feriarum.

5. Feriæ aliæ ſunt majores, aliæ minores; & inter majores & minores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

6. Feriæ majores privilegiatæ ſunt Vigilia Natalis Domini, Feria iv. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè uſque ad Dominicam ſanctiſſimæ Trinitatis. Horum dierum ſeu Feriarum Officium nulli cedit Officio, nequidem Annuali; & in his diebus Officium ordinatur, ut in proprio loco notatur.

7. Feriæ majores non privilegiatæ, ſunt Feriæ Adventûs, & Quadrageſimæ, Feriæ Rogationum, Feria vj. poſt Octavam Aſcenſionis Domini, Feriæ Quatuor Temporum, & omnes Vigiliæ. Hæ Feriæ non cedunt niſi Officio Semiduplici, aut ſuperiori; & ſi de iis non fiat Officium propter Feſtum occurrens, fit Commemoratio in Officio Nocturno, ſi habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Veſperis, exceptis Feriis Rogationum, Feriis Vigiliarum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm. Excipiuntur etiam Feriæ Quadrageſimæ, in quibus de Semiduplici, ſi quod occurrat, fit tantùm Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus. Feſta autem ſuperioris ordinis quæcumque non feſtivantur à populo, transferuntur, exceptis Feſtis quinque Plagarum, & Compaſſionis beatæ Mariæ, quæ propriè pertinent ad Officium de Tempore; & ideò quoque in Proprio de Tempore ponuntur; excepto etiam Feſto S. Matthiæ.

8. In omni Feria majori (niſi aliter notetur) Preces dicuntur flexis genibus ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo cùm Laudes immediatè non ſequuntur, dicuntur eæ quæ habentur ad Tertiam, cum Oratione congrua; exceptis tamen quæ occurrunt Tempore Paſchali, ut ſunt dies Litaniarum ſive Rogationum, in quibus non dicuntur Preces niſi ad Primam & ad Completorium, & non flectuntur genua. In Feriis verò Quatuor Temporum intrà Hebdomadam Pentecoſtes, quarum Officium ad Feſtum ipſum pertinet, nullæ omnino Preces, nec ad Primam, nec ad Completorium ipſum dicuntur.

9. In Feriis Quadrageſimæ incipiendo à die Cinerum, Veſperæ dicuntur in Choro ante comeſtionem.

10. In Veſperis, quando dicuntur de Feria, diebus Quatuor Temporum, vel Rogationum, non dicitur Oratio de Laudibus, ſed Oratio de Dominica. In Feriis verò Quadrageſimæ, Oratio propria poſita eſt ad Veſperas cuique diei, quæ dicitur etiam

quando tantùm fit Commemoratio de Feſto, quæ Commemoratio nunquam omittitur. In Feriis autem Adventûs & Temporis Paſchalis, Oratio ſemper ſumitur de Dominica, ubi propria non ponitur.

11. Feriæ minores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ. Feriæ minores privilegiatæ cedunt Officio Semiduplici: & ſic excludunt communiter Feſta Simplicia. Hæ ſunt omnes Feriæ à Septuageſima adusque Feriam quartam cinerum excluſivè, & Feriæ omnes Temporis Paſchalis, in quibus omnibus fit tamen de beata Maria in Sabbato; ſed de ſimplicibus non fit niſi Commemoratio.

12. Feriæ minores non privilegiatæ, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, ſive Feſti Simplicis & ſupra, ſive de beata Maria in Sabbato.

13. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, etiam privilegiatis, non dicuntur Preces ad Laudes & Veſperas, & non flectuntur genua in Precibus conſuetis ad Primam & ad Completorium, nec habent unquàm Orationem ſibi propriam, ſed Orationem de Dominica: & ſi fieri contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feria minori, etiam privilegiata; ſed ejus Officium omnino omittitur.

14. Non convenit incipere Officium quod perſequi non licebit: & ideò cùm de Feſto Simplici in Feriam majorem incidente fiat tantùm Commemoratio, ſi in die præcedenti Feriam majorem fiat de Feria minori, vel de Feſto alio Simplici quod terminatur ad Nonam, Veſperæ non erunt à Capitulo de Feſto Simplici ſequente, ne inceptum Officium videatur poſteà dimitti; ſed Veſperæ erunt Feriales de Feria minore, ut in Pſalterio, ſine Precibus, cum Commemoratione de Feſto Simplici; nec ideò Veſperæ erunt quaſi primæ Veſperæ de Feria majore: Feria enim quæcumque nunquam habet primas Veſperas.

CAPUT VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. DE Vigilia fit Officium pridie Aſcenſionis & Pentecoſtes, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Vigilia*.

2. Vigiliæ ad tres ordines revocantur, juxta triplicem ſcilicet Officiorum differentiam, in hoc poſitam quòd quædam nihil habent præter Miſſam aut Commemorationem in Miſſa: quædam cum Miſſa habent propriam expoſitionem Evangelii in Officio Nocturno: aliæ cum Miſſa & expoſitione proprium habent Officium, incipiendo à Nocturno uſque ad Nonam.

3. Vigiliæ quæ nihil habent præter Miſſam aut Commemorationem in Miſſa, jam nullæ ſunt, præter eas quæ occurrere poſſunt in Quatuor Tempori-

bus. Nempe de iis Feriis ſola ſit in Miſſa Commemoratio.

4. Vigiliarum multo plures ſunt quæ cum Miſſa partem aliquam Officii habent quæ ad ipſam refertur, nec tamen totum Officium habent proprium. In his ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus & Pſalmi, cum Antiphonis, & Verſiculo de Feria, ut in Pſalterio dicuntur; prima & ſecunda Lectio leguntur de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis; tertia de Homilia in Evangelium Vigiliæ. Primum & ſecundum Reſponſorium ſimiliter ſunt de Feria, tertium eſt Evangelicum de Vigilia: Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus: Oratio propria ad Laudes & ad Horas. Suffragia & Commemorationes communes ſecundùm tempus. Cætera omnia de Pſalterio ſumuntur.

5. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Feſto Solemni-majori, & ſuprà, anticipatur die præcedenti cum jejunio (ſi ſit jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore, ſit Commemoratio de Vigilia in Nocturno per Homiliam Vigiliæ, quæ pro ultima Lectione legitur, & in Laudibus per Antiphonam ad *Benedictus*, cum Verſiculo Feriæ occurrentis ex Pſalterio, & Oratione propriâ Vigiliæ.

6. Vigiliæ tertii & ſupremi generis, ſunt quæ à Solemnitate ſua nunquam divelluntur, & habent integrum Officium jam ad craſtinam Solemnitatem aliquo modo pertinens; cujusmodi ſunt Vigiliæ Natalis Domini, Epiphaniæ, & Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Aſcenſionis & Pentecoſtes. Hæ duæ poſteriores fixis Hebdomadæ diebus ſemper aſſignantur. Prior ſcilicet quartæ Feriæ Rogationum; altera Sabbato poſt Octavam Aſcenſionis: non item tres priores, de quibus fit quâcumque die, etiam Dominicâ, ſi in ipſam incidant, ut in propriis locis notatur.

7. De feſto quocumque, etiam Annuali, occurrente in Vigiliis Natalis Domini & Pentecoſtes, nihil fit. Preces flexis genibus in Vigilia Pentecoſtes (quia Tempus eſt Paſchale) in nullo Officio dicuntur. In Vigilia autem Natalis Domini & Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, dicuntur ad Nocturnum, ſi ſeparetur à Laudibus, niſi ſit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur, quia ad Laudes Officium eſt Semiduplex, & ad Horas diurnas Duplex-minus.

8. Vigilia Epiphaniæ, quia fit pariter in die Dominica, omnia Feſta quæ Dominicâ die celebrari non poſſunt, ſimiliter excludit; eaque anticipantur aut transferuntur, ſi talia ſint quæ anticipari poſſint aut transferri. Quòd ſi neutrum fieri poſſit, ut ſi ſit dies Octava, fit tantùm Commemoratio illius in Laudibus

Vigiliæ. Quòd ſi Feſtum tale ſit de quo in Dominica fieri poſſit Officium, fit de eo, & pro ultima Lectione in Officio Nocturno legitur Evangelium Vigiliæ cum Homilia; nec quocumque prætextu anticipatur Vigilia.

9. Vigilia Aſcenſionis, etſi excludit tantùm Simplicia, ſuo die pariter fiet, nec anticipabitur propter aliquod Feſtum Semiduplex aut ſuprà, ſi in ea contingat; ſed de ea fiet tantùm Commemoratio in Nocturno & Laudibus; & cætera obſervabuntur quæ in loco proprio notantur.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. Octavæ aliæ aliis ſunt ſolemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ trium Feſtorum Annualium-majorum, ſcilicet Natalis Domini, Paſchæ & Pentecoſtes. Intrà Hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes primum triduum eſt Duplex, ultimum Semiduplex. Intrà Octavam quoque Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Feſto præterquàm ſanctorum Stephani, & Joannis Evangeliſtæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Feſto aliquo, niſi ſit Duplex aut ſuprà; ita tamen ut Officium Dominicæ intrà Octavam in aliquo ex his diebus fiat. De quocumque autem Feſto, etiam Annuali, intrà Octavam hanc fiat, Veſperæ uſque ad Capitulum excluſivè dicuntur de Natali Domini.

3. Officium hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes cum ritu ſibi proprio terminatur ad Nonam in Sabbato ſequenti: Officium quoque Natalis Domini, quale fit per Octavam, deſinit ad Nonam die 31. Decembris, & Veſperæ ſunt propriæ de Officio Circumciſionis; niſi ubi fit de aliquo Feſto Annuali aut Solemni-majori die 31. Decembris: tunc enim Pſalmi & Antiphonæ ſunt de Natali Domini, ut reliquis diebus Octavæ; Capitulum verò, & reliqua de Feſto, cum Commemoratione Circumciſionis tantùm.

4. Ad ſecundum ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Domini, ſive Annualia ſint, ut ſunt ipſa dies Dedicationis, & Feſta Myſteriorum quorum titulo quædam Eccleſiæ conſecratæ ſunt, ut Transfiguratio, Exaltatio Crucis, & ſimilia; ſive Solemnia majora, ut ſunt ubique in primis quatuor ſequentia, Annuntiatio Dominica poſt Paſcha occurrens, Epiphania, Aſcenſio, & Feſtum Corporis Chriſti. Quælibet dies intrà has Octavas eſt Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & ſuprà, & Duplicia-majora tranſlata, non autem Duplicia-minora tranſlata, quæ fiunt poſt Octavam. De Semiduplici autem occurrente fit tantùm Commemoratio in Nocturno per Lectionem, &

poſt utraſque Veſperas & Laudes per Antiphonam, Verſiculum, & Orationem, ut in proprio, vel in Communi; de Simplici verò in Nocturno, & poſt primas Veſperas & Laudes tantùm. De Dominica occurrente intrà has Octavas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium, ut ordinatur ſuo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt vel intrà Octavam ipſius diei Dedicationis, vel aliorum Myſteriorum in propriis Eccleſiis, ſola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideoque admittit tantùm Solemnia-minora, & ſuprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Feſta ritu Annuali celebrantur, ſcilicet Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Patroni primarii, & Titularis Eccleſiæ; ideoque Dominicâ intrà Octavas hujuſmodi occurrente, totum Officium fit de Octava cum Commemoratione Dominicæ non privilegiatæ in utriſque Veſperis & Laudibus, & nonâ Lectione.

5. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Solemnium-majorum Octavam habentium, ſcilicet Anniverſarii Dedicationis, Nativitatis beatæ Mariæ, Omnium Sanctorum; & ſi quod ſit aliud Feſtum Solemne-majus quod conſueverit in aliqua Eccleſia cum Octava celebrari; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici. De Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Veſperis, uſque ad Capitulum Veſperarum ſequentium excluſivè. Reliqua verò ſunt de Octava, cum Verſiculo & Antiphona ad *Magnificat.* ſecundarum Veſperarum & Commemoratione Feſti. Duplex verò quodcumque, etiam tranſlatum, ſi neceſſe ſit, plenum habet Officium, id eſt, primas & ſecundas Veſperas integras cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item integrè fit Officium ut ſolet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque.* ad Primam. Dies Octava habet Officium Duplex-minus, excepto Feſto omnium Sanctorum, ideòque admittit Duplicia-majora, & ſuprà; Duplicia verò minora transferuntur.

6. Si duæ Octavæ ſimul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda eſt, non à ſolemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti. Et ideò ſi Octavæ Feſtorum Domini ſolemnium, verbi gratiâ, Epiphaniæ, Aſcenſionis, aut Corporis Chriſti, & Octava Patroni-primarii alicujus loci, cujus Feſtum eſt Annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni.

7. Intrà hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes, & Octavam Natalis Domini, fit Officium ut in propriis locis notatur.

8. Intrà alias Octavas, ad omne Officium Pſalmi Feriales ut in Pſalterio dicuntur. Ad Nocturnum quod eſt unicum, Pſalmi novem, extra Tempus Paſchale, ſub tribus Antiphonis. Antiphonæ, Verſiculus, tres Lectiones & tria Reſponſoria ſumuntur ex uno è Nocturnis Feſti ſecundùm Feriam : id eſt, Feriâ ſecundâ & quintâ, ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ & ſextâ, ex ſecundo Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, ex tertio Nocturno, niſi aliter notetur. Prima Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam junctis;) ſecunda & tertia ex Proprio, niſi ſit memoria, Simplicis aut Semiduplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem tertiam. Ad Laudes Canticum dicitur ut in die Feſto, ſi ſit proprium; Pſalmi verò dicuntur ſub una Antiphona, quæ vel propria eſt, vel quarta de Laudibus Feſti. In Veſperis ſimiliter Pſalmi dicentur ſub unica Antiphona quæ prima eſt è ſecundis Veſperis, niſi aliter notetur. Cætera ut in die, niſi quòd intrà Octavas tertii ordinis non dicitur *Alleluia* ad ℟℟. brevia. Tempore autem Paſchali ad Officium Noctis dicuntur tantùm tres Pſalmi, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. A Veſperis diei 15. Decembris incluſivè uſque ad Natale Domini, & à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum uſque ad Paſcha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum abſolutis; quod & obſervatur à Vigilia Pentecoſtes uſque ad Trinitatem.

10. Si dies Octava, quæ ritu Duplici-minori ſolet celebrari quando per hebdomadam occurrit, incidat in Dominicam privilegiatam, tunc non fit de ea niſi Commemoratio in Veſperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Veſperis Feſti, niſi ſit aliquid proprium : Dominicâ verò in Officio Noctis (ſi quidem hæc Octava diverſum Evangelium habeat ab Evangelio Feſti) per nonam Lectionem de Homilia in hujuſmodi Evangelium; & ſimiliter ad Laudes & Veſperas ſequentes, more conſueto. Si verò incidat in aliquam Dominicam communem & non privilegiatam per annum, fiet Officium de ea cum Commemoratione Sabbati in primis Veſperis, & Dominicæ in tertio Nocturno per ultimam Lectionem, Laudibus & Veſperis. Idem ritus ſervetur in Octavis etiam quæ ritu Duplici-majori celebrantur, ſive in Dominicas communes, ſive in privilegiatas incidant.

11. Si Feſtum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. &c. poſt Sexageſimam, tunc Feriâ tertiâ ſequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Veſperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ ſunt reliquis diebus in quibus factum eſt de Octava, ſumen-

non habentis, occurat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridie in Veſperis pro ejusmodi memoriâ ſumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus.* cum Verſiculo Laudum, & Oratione, quæ ibidem notantur. Ad Laudes verò ſumitur Antiphona quæ in Communi aſſignatur ad *Magnificat.* ſecundarum Veſperarum, cum Verſiculo & Oratione Officii, niſi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Orationem; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio ſumitur.

3. Si de Dominica, Vigilia, aut Feria fiat Commemoratio, Antiphona, Verſiculus, & Oratio, niſi aliter notetur, ſumuntur è Proprio de Tempore. Si Verſiculus defecerit, aut etiam Antiphona, ſumuntur de Pſalterio.

4. Quando contingit plures fieri Commemorationes, ſemper Commemoratio Feſti de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm eſſet memoria.

CAPUT XIII.

De Concurrentia Officii.

1. Concurrere dicuntur duo Officia, quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extra concurſum debeat, quod niſi in Veſperis non accidit. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu & dignitate, vel inæqualia in utroque, vel in alterutro.

2. Gradus in Feſtis & Officiis attenditur ſecundùm denominationem Solemnitatis. Sic Feſtum Annuale habet gradum ſuperiorem reſpectu Solemnis, & Solemne reſpectu Annualis, inferiorem, & ſic de cæteris. Dignitas attenditur ab eo cujus eſt Officium: ſic inter Feſta æqualis gradûs, Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque quæ non ſunt Domini.

3. Non poteſt concurrere Feſtum Simplex cum Feſto Simplici, quia Officium Feſti Simplicis terminatur ad Nonam; neque Feria poteſt concurrere cum Feria, quia Feria nunquam habet primas Veſperas.

4. Si in craſtinum Feſti Simplicis fiat de Feria, Veſperæ erunt Feriales, non quòd Feria habeat primas Veſperas, ſed quia Officium Feriæ ibi incipit, ubi præcedens Officium deſinit. Si verò duo Feſta Simplicia invicem ſubſequantur cùm præcedentis Officium terminetur ad Nonam, & Officium ſequentis incipiat tantùm à Capitulo Veſperarum, ſumentur Pſalmi & Antiphonæ Feriales ut in Pſalterio, usque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem cum ſequente Semiduplici, aut die intrà Octavam tertii ordinis concurrente, Veſperæ ſunt de præcedente usque ad Ca-

pitulum excluſivè : à Capitulo autem ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis.

6. Idem eſt de Duplici-minore cum ſequente Duplici-minore : & ſic de aliis, quæ ſunt æqualis inter ſe gradûs.

7. Excipitur ab hoc ordinario Feſtum Venerationis Sanctarum Reliquiarum. Excipiuntur etiam Feſta Apoſtolorum, quæ ratione dignitatis, in æquali gradu ſuper aliorum Sanctorum Feſta, etiam Evangeliſtarum : Feſta ſancti Joannis Baptiſtæ, quæ ſuper Apoſtolorum, adeòque aliorum : Feſta Angelorum, quæ ſuper S. Joannis Baptiſtæ & Apoſtolorum, cum aliis Feſtis beatæ Mariæ, quæ ſuper omnium præcedentium ; & Feſta Domini, quæ ſuper quæcumque, Veſperas habent integras. Feſta Crucis, & ſimilia, itemque Dedicatio Eccleſiæ, Annuntiatio, Præſentatio Domini, & Viſitatio beatæ Mariæ inter Feſta Domini numerantur.

8. Quando dies Octava Paſchæ cum Inventione Crucis concurrit, & dies Octava Corporis Chriſti cum Viſitatione B. Mariæ, Veſperæ dicuntur integræ de utraque Octava cum Commemoratione de ſequenti, quamvìs ſint hæc Feſta ejuſdem gradûs & dignitatis ; quia Octavæ illæ ritu quaſi Solemni celebrantur.

9. De Annuali verò concurrente cum Epiphania, Præſentatione, Annuntiatione, Aſcenſione Domini, aut Feſto Corporis Chriſti, fit ſola Commemoratio, ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis.

10. Semiduplici autem concurrente cum ſequente Simplici, aut Duplici cum ſequente Semiduplici vel Simplici, aut Duplici - majore cum ſequente Duplici - minore & infrà ; Veſperæ ſunt de præcedente, cum Commemoratione ſequentis. Contrà, Semiduplici concurrente cum ſequente Duplici, aut Duplici-minore cum ſequente Duplici-majore, Veſperæ ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis ; & ſic de aliis quæ ſunt inæqualis inter ſe gradûs.

11. Quid faciendum ſit in Veſperis, quando Dominica quævis concurrit cum Feſto Duplici ſeu feſtivato, ſeu non feſtivato, de quo fiat Officium, vel Sabbato, vel Feriâ ſecundâ, dictum eſt ſuprà, Cap. VI. num. 7.

CAPUT XIV.
De Occurrentia Officii.

1. OCcurrentia attenditur inter Officia quæ ſimul eodem die occurrunt : ſæpè fit enim ut uno eodemque die occurrant duo Feſta, vel Feſtum & aliqua Dominica ; aut Feria vel Octava, quorum unum excludit aliud : ideòque neceſſe eſt illud quod excluditur, in alium diem transferri, vel ſaltem anticipari, ſiquidem ſit transla-

tionis aut anticipationis capax, vel de eo ſolam Commemorationem fieri, vel nihil omnino, quod etiam quandoquè contingit.

2. Feſtum itaque Simplex quod nunquam transfertur, occurrens in Annuali, aut Solemni-majore, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Solemni-minore fit Commemoratio ad Laudes; in aliis verò gradûs inferioris, ad primas Veſperas. Et ſi Feſtum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultimâ Officii Nocturni, niſi ſit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis.

4. Licèt autem diebus intrà Octvas, in Officio Nocturno, omiſsâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Feſti Simplicis occurrentis, non tamen ea dicetur, ſi legenda ſit Homilia in Evangelium Feriæ majoris; & ſimiliter omittetur in Officio Nocturno Feſti Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujusmodi Homilia, ſi quæ occurrat, duabus tunc Feſti Semiduplicis Lectionibus (ſi duas habeat proprias,) in unam junctis.

5. Nunquam pariter transfertur Feſtum Semiduplex, ſed prætermittitur occurrens in Annuali, aut in Solemnibus-majoribus Domini, quæ gaudent privilegiis Annualium, Epiphaniâ videlicet, Præſentatione, Annuntiatione & Aſcenſione, aut in Feſto Corporis Chriſti. De Semiduplici autem occurrente in aliis Solemnibus-majoribus fit Commemoratio, ſed in Laudibus tantùm.

6. Feſti Semiduplicis occurrentis in Solemni-minore, Duplici quocumque, Dominicâ, & in die intrà Octavam ſecundi ordinis, fit Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus: & duæ ejus Lectiones (ſi duas habeat) in unam junctæ ponuntur pro ultima Officii Nocturni, niſi legenda ſit Homilia in Evangelium ut dictum eſt n. 3. Quando autem occurrit in die intrà Octavam tertii ordinis, fit de eo Officium & Commemoratio Octavæ, ſervato ritu qui ſervari ſolet in Feſtorum Semiduplicium concurrentia.

7. Feſtum Duplex occurrens in Feſto ſuperioris gradûs, vel in Dominica, transfertur in proximum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. De quibuſdam tamen Duplicibus fit Officium, quando occurrunt in Dominicis quæ vocantur Communes & per annum: de quibus vide quæ dicta ſunt Cap. 6. hujus Partis, n. 5.

8. Si Feſtum Duplex-majus feſtivatum per univerſam Diœceſim occurrat in die Octava ſecundi ordinis, fit Officium de eo; & in utriſque Veſperis & Laudibus

Commemoratio Octavæ, cujus Homilia in Evangelium ponitur pro ultima Lectione Officii Nocturni, ſi diverſum ſit ab Evangelio Feſti. Quòd ſi Feſtum Duplex majus non feriatur à populo, transfertur; & fit Officium de Octava. De Duplici verò majore occurrente in die Octava tertii ordinis fit Officium, & Commem. duntaxat Octavæ, utpote gradûs inferioris, exceptâ tamen Octavâ omnium Sanctorum.

9. Feſtum Duplex-minus occurrens in die Octava tertii ordinis transfertur, & fit Officium de Octava.

10. In Vigiliis Annualium, extra majores Natalis Domini, Paschæ vel Pentecoſtes Vigilias, fit Officium de Duplici-majore & ſuprà, ſi occurrat, cum ultima Lectione de Homilia in Evangelium Vigiliæ, & Commemoratione in Laudibus per Antiphonam propriam. [Duplex-minus in iisdem Vigiliis occurrens (quia non poteſt aliter commodè fieri) anticipabitur.

11. De Dominica quacumque, vel de die Octava ſecundi ordinis, vel de Feria majore occurentibus in Feſto ſuperioris gradûs, etiam Annuali, fit ſemper Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus. Hæ Commemorationes dicuntur privilegiatæ.

12. Similiter anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, & diei Octavæ Aſcenſionis, quæ diverſa ſunt à Feſtorum ipſorum Officio, & propriis dicata myſteriis, ubicumque Feſtum Patroni primarii vel Titularis, vel Dedicationis Eccleſiæ, ipſis diebus occurrens ſolet & debet ritu Annuali vel Solemni-majori à Clero celebrari, vel à populo ipſarum Eccleſiarum feriari. Quod fiet etiam in ſimili caſu de Officio ſanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum; non verò propter Feſta privatæ devotionis aut fundationis quarumdam Sodalitatum, quocumque ritu aliàs celebrari conſueverint, quæ in alium diem transferri poſſunt, & nec debent publico & regulari totius Diœceſeos Officio anteferri.

13. Quotieſcumque fit in Laudibus memoria Dominicæ, ſeu diei Octavæ cujuscumque habentis Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti, vel Feriæ majoris, aut Vigiliæ; toties pro ultima Lectione Officii Nocturni legitur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel diei Octavæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ. Si autem eodem die fiat Commemoratio diei Octavæ habentis Evangelium proprium, & etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultima & ultima Lectione Officii Nocturni, ita ut pro penultima Lectione legatur Homilia Officii gradûs ſuperioris. Quid autem in hoc caſu faciendum ſit tempore Paſchali, vide Cap. VIII. Part. III. n. 7.

14. In primis Veſperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas (ſi quæ occurant) non fit alia, niſi de Duplici-majore concurrente, & ſuprà. Quid autem ſit faciendum, quando concurrunt Feſta Annnalia Sanctorum cum Solemnibus-majoribus Domini, vide Cap. XIII *de Concurrentia Officii*, n. 9.

15. In Laudibus Annualium fit Commemoratio de die Octava Duplici-minore, & de die intrà Octavam ſecundi ordinis, ſi occurrant; in ſecundis verò Veſperis, de concurrente Feſto Duplici & ſuprà, vel de die intrà Octavam ſecundi ordinis, aut etiam de Feſto Semiduplici, ſi poſtridiè de eo fiat Officium, ut contingere poteſt in Adventu.

16. In primis Veſperis Solemnium-majorum fit Commemoratio de Duplici-minore concurrente, & de die Octava Duplici pariter minore, ſeu concurrente, ſeu poſtridiè occurrente, ac de die intrà Octavam ſecundi ordinis; in Laudibus autem, tam de die Octava, quàm de diebus intrà Octavas quaſcumque, aut alio Semiduplici, ſi occurrat. In ſecundis denique Veſperis fit Commemoratio Feſti gradûs cujuſlibet inferioris, non excepto Simplici, modò poſtridiè de eo fiat Officium: itemque dierum intrà Octavas quaſcumcumque, aut Semiduplicis alterius, licèt horum die ſequenti fiat tantùm Memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Feſtum Duplex.

17. In primis Veſperis Solemnium minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuſcumque, & ſuprà: in Laudibus etiam Simplicis, & ſimiliter in ſecundis Veſperis, licèt de Simplici fiat poſtridiè tantùm Memoria.

18. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

19. A Feria iv. Cinerum incluſivè ad Feriam iv. maj. Hebdomadæ, de Simplicibus & Semiduplicibus fit tantùm Commemoratio ſecundùm Rubricam generalem: eorum tamen Lectiones (quamvis proprias habeant) leguntur ſolummodò in Dominicis pro ultima Officii Nocturni.

20. Duplicia à populo non feriata quæ occurrunt in Quadrageſima, transferuntur in aliud tempus, exceptis Officiis S. Matthiæ Apoſtoli, Quinque Plagarum, & Compaſſionis. Quòd ſi Officium quinque Plagarum, incidat in Feſta S. Fulcranni vel S. Matthiæ, quæ ſunt ſuperioris gradûs, fit tantùm illius Officii Commemoratio ad utraſque Veſperas & Laudes, cum Lectione Homiliæ in ejus Evangelium pro Octava Lectione. Si verò Officium Com-

Paſſionis occurrat die 24 Martii, terminatur ad Nonam, ſi die 25, nulla fit de eo Memoria illo anno.

21. Quodcumque Feſtum, etiam Annuale, occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ Cinerum, Dominicâ primâ Qudrageſimæ, Dominicâ Paſſionis, à Dominica Palmarum incluſivè, ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè ad Feſtum Trinitatis incluſivè, transfertur; idque in proximum diem Solemni-majori vel ſuprà non impeditum, ſi tranſlatum ſit Annuale aut Solemne-majus; ſecùs verò, in primum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. A Veſperis Feriæ quartæ poſt Dominicam Palmarum incluſivè ad Dominicam in Albis excluſivè, tam Simplicium quàm Semiduplicium in his diebus occurrentium omittitur Commemoratio. Item à Primis Veſperis Pentecoſtes ad Feriam quartam ſequentem, nulla fit Commemoratio. Triduo autem poſt hanc Feriam de Simplici & Semiduplici fit Memoria, excepto quòd in primis Veſperis Feſti SS. Trininatis nihil fiat de Semiduplici occurrente in Sabbato.

22. Si contigerit transferri Feſtum Vigiliam habens, tunc fit die proximè ſequenti, etiamſi occurrat illo die Feſtum Semiduplex & ſuprà, niſi ſit Solemne: & tunc in illo caſu de Semiduplici fit tantùm Commemoratio. Si tamen in aliqua Eccleſia celebretur ritu Duplici, transfertur in Feriam tertiam. Quando autem dies proximè ſequens feſtivatur à populo, aut eſt Solemne Feſtum Vigiliam habens, transfertur, ſecundùm generalem Rubricam.

23. Feſtum Annuntiationis occurrens in Dominica, transfertur (etiam in propria Eccleſia) in Feriam ſecundam, etiamſi eo die occurrat alicubi Feſtum Annuale, de qua fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm ſuperiorem Rubricam. Si verò transferatur poſt Paſcha, de eo fiet Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto, etiam Annuali, in ea occurrente, de quo fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm generalem Rubricam.

24. Si Feſtum ſancti Marci evenerit in Dominica, Litaniæ dicuntur Feriâ ſecundâ ſequente. Si verò idem Feſtum occurrerit in Hebdomada Paſchæ, Litaniæ dicuntur Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurente: Officium verò S. Marci fit primâ die non impeditâ Feſto Semid. & ſuprà, poſt Dominicam in Albis, ſecundùm generalem Rubricam.

25. Si dies ij. Nov. occurrerit in Dñica, Sabb. præcedente, in II. Veſp. Omnium SS. fit Commem. Sabb. ante Dñicam occur. cum Orat ejuſdem Dñicæ. In Dñica au-

14. In primis Veſperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas (ſi quæ occurant) non ſit alia, niſi de Duplici-majore concurrente, & ſuprà. Quid autem ſit faciendum, quando concurrunt Feſta Annnalia Sanctorum cum Solemnibus-majoribus Domini, vide Cap. XIII *de Concurrentia Officii*, n. 9.

15. In Laudibus Annualium fit Commemoratio de die Octava Duplici-minore, & de die intrà Octavam ſecundi ordinis, ſi occurrant; in ſecundis verò Veſperis, de concurrente Feſto Duplici & ſuprà, vel de die intrà Octavam ſecundi ordinis, aut etiam de Feſto Semiduplici, ſi poſtridiè de eo fiat Officium, ut contingere poteſt in Adventu.

16. In primis Veſperis Solemnium-majorum fit Commemoratio de Duplici-minore concurrente, & de die Octava Duplici pariter minore, ſeu concurrente, ſeu poſtridiè occurrente, ac de die intrà Octavam ſecundi ordinis; in Laudibus autem, tam de die Octava, quàm de diebus intrà Octavas quaſcumque, aut alio Semiduplici, ſi occurrat. In ſecundis denique Veſperis fit Commemoratio Feſti gradûs cujuſlibet inferioris, non excepto Simplici, modò poſtridiè de eo fiat Officium: itemque dierum intrà Octavas quaſcumque, aut Semiduplicis alterius, licèt horum die ſequenti fiat tantùm Memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Feſtum Duplex.

17. In primis Veſperis Solemnium minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuſcumque, & ſuprà: in Laudibus etiam Simplicis, & ſimiliter in ſecundis Veſperis, licèt de Simplici fiat poſtridiè tantùm Memoria.

18. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

19. A Feria iv. Cinerum incluſivè ad Feriam iv. maj. Hebdomadæ, de Simplicibus & Semiduplicibus fit tantùm Commemoratio ſecundùm Rubricam generalem: eorum tamen Lectiones (quamvis proprias habeant) leguntur ſolummodò in Dominicis pro ultima Officii Nocturni.

20. Duplicia à populo non feriata quæ occurrunt in Quadrageſima, transferuntur in aliud tempus, exceptis Officiis S. Matthiæ Apoſtoli, Quinque Plagarum, & Compaſſionis. Quòd ſi Officium quinque Plagarum, incidat in Feſta S. Fulcranni vel S. Matthiæ, quæ ſunt ſuperioris gradûs, fit tantùm illius Officii Commemoratio ad utraſque Veſperas & Laudes, cum Lectione Homiliæ in ejus Evangelium pro Octava Lectione. Si verò Officium Com-

paſſionis occurrat die 24 Martii, terminatur ad Nonam, ſi die 25, nulla fit de eo Memoria illo anno.

21. Quodcumque Feſtum, etiam Annuale, occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ Cinerum, Dominicâ primâ Qudrageſimæ, Dominicâ Paſſionis, à Dominica Palmarum incluſivè, ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè ad Feſtum Trinitatis incluſivè, transfertur; idque in proximum diem Solenni-majori vel ſuprà non impeditum, ſi tranſlatum ſit Annuale aut Solemne-majus; ſecùs verò, in primum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. A Veſperis Feriæ quartæ poſt Dominicam Palmarum incluſivè ad Dominicam in Albis excluſivè, tam Simplicium quàm Semiduplicium in his diebus occurrentium omittitur Commemoratio. Item à Primis Veſperis Pentecoſtes ad Feriam quartam ſequentem, nulla fit Commemoratio. Triduo autem poſt hanc Feriam de Simplici & Semiduplici fit Memoria, excepto quòd in primis Veſperis Feſti SS. Trininatis nihil fiat de Semiduplici occurrente in Sabbato,

22. Si contigerit transferri Feſtum Vigiliam habens, tunc fit die proximè ſequenti, etiamſi occurrat illo die Feſtum Semiduplex & ſuprà, niſi ſit Solemne: & tunc in illo caſu de Semiduplici fit tantùm Commemoratio. Si tamen in aliqua Eccleſia celebretur ritu Duplici, transfertur in Feriam tertiam. Quando autem dies proximè ſequens feſtivatur à populo, aut eſt Solemne Feſtum Vigiliam habens, transfertur, ſecundùm generalem Rubricam.

23. Feſtum Annuntiationis occurrens in Dominica, transfertur (etiam in propria Eccleſia) in Feriam ſecundam, etiamſi eo die occurrat alicubi Feſtum Annuale, de qua fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm ſuperiorem Rubricam. Si verò transferatur poſt Paſcha, de eo fiet Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto, etiam Annuali, in ea occurrente, de quo fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm generalem Rubricam.

24. Si Feſtum ſancti Marci evenerit in Dominica, Litaniæ dicuntur Feriâ ſecundâ ſequente. Si verò idem Feſtum occurrerit in Hebdomada Paſchæ, Litaniæ dicuntur Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurente: Officium verò S. Marci fit primâ die non impeditâ Feſto Semid. & ſuprà, poſt Dominicam in Albis, ſecundùm generalem Rubricam.

25. Si dies ij. Nov. occurrerit in Dñica, Sabb. præcedente, in II. Veſp. Omnium SS. fit Commem. Sabb. ante Dñicam occur. cum Orat ejuſdem Dñicæ. In Dñica au-

ctiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Feſto ſecundùm qualitatem Officii, ultimâ interdum exceptâ ut videbitur infrà; & primæ Lectioni de Homilia ſemper præponitur principium Evangelii de quo eſt Homilia. Poſt ſingulas Lectiones unum dicitur Reſponſorium, in cujus fine additur *Gloria Patri*, ut ſuprà, & poſt ultimum dicitur *Te Deum.* niſi aliter notetur. Poſt *Te Deum.* vel quando non dicitur, poſt ultimum Reſponſorium, dicitur Verſus Sacerdotalis, (ſi ſit dicendus:) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 9.

6. Excipiuntur ab hoc ordinario Officia tridui ante Paſcha, & Defunctorum, in quibus in tertiò Nocturno non legitur de Evangelio, nec de Homilia, ſed de Apoſtolo.

8. In Feſtis Semiduplicibus & Simplicibus, poſt Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi ſecundùm Feriam; tres videlicet Pſalmi ſub una Antiphona, poſteà *Pater noſter.* deinde Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus Benedictionibus ſcilicet in Feſtis Semiduplicibus Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tum ij. & iij. de Feſto. In Simplicibus verò j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicet ſola, ſecunda ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Feſto. Poſt unamquamque Lectionem dicitur unum Reſponſorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi, ſecundùm Feriam. Poſteà in Semiduplicibus & Simplicibus dicitur *Te Deum.* deinde Verſus Sacerdotalis.

8. In Officio Feriæ [extra Tempus Paſchale] Invitatorium & Hymnus, ſi non ſint in Proprio de Tempore, de Pſalterio ſumentur; deinde novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo, ut in Pſalterio. Poſt Verſiculum, *Pater noſter.* Abſolutio, & tres Lectiones, quæ erunt de Scriptura occurente, in Proprio de Tempore, niſi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum ſua Homilia, vel Commemoratio facienda ſit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Poſt ſingulas Lectiones dicitur Reſponſorium, ut notatur in proprio de Tempore, deinde Verſus Sacerdotalis.

9. Verſum Sacerdotalem communiter ſequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur cum integra concluſione Oratio, & antè & poſt dicitur *Dominus vobiſcum.* deinde in fine, *Benedicamus Domino.* In Feriis

tis majoribus [extra Tempus Paschale] ante Orationem & *Dominus vobiſcum.* dicuntur flexis genibus Preces poſitæ ad Tertiam.

10. Tempore Paschali, id eſt, à Dominica Reſurrectionis ad Sabbatum poſt Pentecoſten incluſivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, conſtans tribus Pſalmis, totidem Lectionibus, & Reſponſoriis; Pſalmi variantur, ut notatur in Proprio de Tempore; & in Solemnibus-minoribus, & infrà, dicuntur ut in Officio de Feria, ſub una Antiphona.

11. In Annualibus autem & Solemnibus-majoribus, Pſalmi dicuntur ſub tribus Antiphonis, ipſo die Feſto; non verò diebus intrà Octavam, in quibus ex tribus Antiphonis diei unaquæque dicitur ſingulis diebus ſecundùm Feriam.

CAPUT II.

De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater* & *Ave.* ſi ſeparentur ab Officio præcedenti, ſi verò non ſeparentur, poſt Verſum Sacerdotalem.) Hebdomadarius abſolutè dicit *Deus, in adjutorium.* ut ſuprà, & dicuntur Pſalmi & Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Pſalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Semiduplicibus & ſuprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ, ſi non adſint propriæ, ſumuntur de Communi. At in Feſtis Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, ſub quarta Antiphona de Laudibus Feſti, niſi propria aſſignetur.

3. Poſt Pſalmos (niſi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona & Oratione; omnia pro qualitate Officii.

4. Preces, quando dicendæ ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Benedictus.* Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* & *Oremus.* Poſt Orationem repetitur *Dominus vobiſcum.* deinde dicitur *Benedicamus.* & ſecretò Verſiculus *Fidelium animæ.* & *Pater noſter.*

5. Si Commemorationes ſunt faciendæ, fiunt poſt *Benedicamus.* & poſt ultimam Orationem dicitur iterùm *Benedicamus.* cætera ut ſuprà.

6. Tempore Paschali in Officio de Feria, ut in Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub una Antiphona; in Semiduplicibus verò & ſuprà, nihil mutatur: cætera ut in alio Tempore.

CAPUT III.

De Prima.

1. AD Primam dictis *Pater.* & *Ave.* ſecretò, (ſi ſeparetur ab Officio præceden-

ti,) dicitur *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* Poſt Hymnum imponitur Antiphona conveniens : quod fit etiam ad cæteras Horas ante intonationem Pſalmorum, ut habetur infrà, Parte III. Cap. V. *de Antiphonis.* Sumuntur autem Antiphonæ in Feſtis ad Horas diei, ex Laudibus per ordinem, quartâ prætermiſsâ. In Feriali verò Officio ſumuntur Antiphonæ quæ notantur in Pſalterio, vel in Proprio de Tempore, pro unaquaque Hora. Pſalmi tres in Feſtis Annualibus, ac Solemnibus-majoribus, iidem ſunt qui pro die Dominica in Pſalterio notantur, omiſſo tamen Symbolo *Quicumque.* In omni alio Officio, tam de Tempore, quàm de Sanctis, aut de Feria, Pſalmi Feriales ſumuntur ut in Pſalterio, niſi aliter notetur.

2. Poſt Pſalmos, dictâ ad longum Antiphonâ, dicitur, diebus Dominicis ac Feſtis Solemnibus, in quibus ad Nocturnum Pſalmi de Dominica, vel proprii dicti ſunt, Capitulum *Eratis.* cujus loco in Feriali Officio, (extra Tempus Paſchale) dicitur Capitulum *Videte.* deinde. ℟. *breve, Chriſte, Fili.* cujus Verſus variatur pro diverſitate Temporis ac Feſtorum. Poſt ℟. br. ℣. *Exurge.* deinde *Kyrie.* cum Oratione Dominica, Symbolo Apoſtolorum, Verſiculis & Confeſſione. Verùm ii omittuntur in Dominicis & in Feſtis Duplicibus quibuſcumque & ſuprà, intrà Octavas quaſcumque, in triduo poſt Circumciſionem, Vigiliâ Epiphaniæ, & biduo ante Pentecoſten. Ad *Adjutorium.* quilibet ſignat ſe ſigno crucis : in Confeſſione ad *meâ culpâ.* ter percutitur pectus. Qui autem ſolus recitat, ſemel tantùm dicit *Confiteor,* ut in Breviario notatur in *Feriis per annum* quod etiam ſervatur ad Completorium.

3. In Feriis verò quæ Preces habent ad Laudes, in Precibus ad Primam adjiciuntur Verſiculi *Eripe me.* & qui ſequuntur ante Confeſſionem, & poſt Verſus qui ſequuntur Confeſſionem, *Domine, exaudi,* deinde Verſus *Dominus vobiſcum.* Oratio, ac rurſus *Dominus vobiſcum.* ultimò *Benedicamus.*

4. Excipitur ab hoc Ordinario Prima Feriæ quintæ in Cœna Domini, tum novem ſequentium dierum, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, in quibus dicitur prout notatur propriis locis.

CAPUT IV.

De Officio Capituli.

1. Poſt Primam ſequitur Officium Capitulare, quod quatuor conſtat partibus.

2. Primò, Lectione Martyrologii, cum Verſiculo *Pretioſa.* & Oratione *Sancta Maria.*

3. Secundò, Pſalmo *De pr*

ſundis. & Oratione *Abſolve.*

4. Tertiò, Precibus ad opera diurna, ſcilicet *Deus, in adjutorium.* ter, cum Verſu *Reſpice.* & Oratione, *Dirigere.*

5. Quartò, Lectione Canonum, ſeu de Vita Clericorum, vel de Regula in Monaſteriis, cum ℣. *Adjutorium* & Benedictione.

CAPUT V.

De Horis, Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam (dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* & Hymnus, deinde Pſalmi per Ferias diſtributi, (præterquàm in omnibus Feſtis Annualibus, ac in Feſtis Domini, beatæ Mariæ Solemnibus, in quibus dicuntur Pſalmi de Dominica;) quibus dictis cum Antiphona, dicuntur Capitulum & Reſponſorium breve pro qualitate Officii. Poſt Reſponſorium breve & Verſiculum (niſi dicendæ ſint preces) dicitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi,* & Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore; aut ſi fiat de Sancto, in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

2. Poſt Orationem, repetitur *Dominus vobiſcum.* & dicitur *Benedicamus.* & ſecretò, *Fidelium animæ.* deinde *Pater.*

3. Excipiuntur ab hoc ritu Horæ tridui ante Paſcha, ac ſequentis hebdomadæ, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; quibus diebus dicuntur prout notatur propriis locis.

CAPUT VI.

De Veſperis.

1. AD Veſperas, dictis ſecretò *Pater* & *Ave.* (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* deinde quinque Pſalmi cum quinque Antiphonis (niſi aliter notetur,) poſteà Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Magnificat.* cum ſua Antiphona, & Oratio, cum *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* antè & poſt; & in fine, *Benedicamus.* ac ſecretò, *Fidelium.*

2. Excipiuntur Veſperæ à Feria quarta majoris Hebdomadæ incluſivè ad Sabbatum in Albis excluſivè, & Veſperæ Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quæ dicuntur ut ſuo loco notantur.

3. Excipiuntur pariter Veſperæ Officii Pentecoſtes, in quibus tres tantùm Pſalmi proprii ſub totidem Antiphonis dicuntur.

4. Excipiuntur etiam Veſperæ intrà Octavas ſecundi & tertii ordinis, in quibus Pſalmi quinque ſub una dicuntur Antiphona.

5. Item excipiuntur primæ Veſperæ Duplicium-minorum & ſuprà, in quibus poſt Capitulum dicitur Reſponſorium ante Hymnum.

6. Preces, quando dicendæ

ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Magnificat*.

7. Quando autem fiunt Commemorationes, ſive propriæ, ſive communes, quæ Suffragia dicuntur, fiunt poſt *Benedicamus*.

CAPUT VII.

De Completorio.

1. AD Completorium abſolutè dicitur *Converte nos.* ſignando pollice pectus, tum *Deus, in adjutorium.* faciendo ſignum crucis. Pſalmi tres diſtributi per Ferias omni die, exceptis Solemnibus-majoribus & ſuprà, & Feſtis Circumciſionis Domini, & Conceptionis beatæ Mariæ, in quibus dicuntur Pſalmi de Dominica ipſo die Feſto, non autem in Vigilia, nec per Octavam. Antiphona, vulgò communis, de Pſalterio; propriæ verò in Feſtis Solemnibus-majoribus, & ſuprà, etiam quando Pſalmi de Feria in Vigiliis & per Octavam dicuntur. Hymnus, Capitulum, Reſponſorium *In manus.* Verſiculus, *Nunc dimittis.* cum ſua Antiphona, ut habetur in Pſalterio, niſi aliter notetur.

2. Precum Verſiculi (qui diebus Dominicis, ac Feſtis Duplicibus & ſuprà, intrà Octavas quaſcumque, à Circumciſione ad Epiphaniam, & Feriâ ſextâ ante Pentecoſten omittuntur) cæteris diebus dicuntur, ut habentur in Pſalterio; tum Oratio *Viſita.* cum *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* antè & pòſt; & in fine, *Benedicamus*.

3. Finito Completorio, dicitur ſecretò, *Gratia Domini*, &c. & *Fidelium animæ.* tùm una ex Antiphonis beatæ Mariæ. Poſt completum Officium dicitur ſecretò, *Pater. Ave. Credo.*

4. Excipitur ab hoc Ordinario Completorium Feriæ iv. majoris Hebdomadæ, & ſequentium dierum, usque ad Sabbatum in Albis excluſivè, in quibus dicitur prout notatur propris locis.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

SIngulæ Horæ (niſi aliter notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium.* præmiſſo ad Officium Nocturnum, *Domine, labia.* & ad Completorium, *Converte nos*.

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. INvitatorium dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Pſalmo *Venite.* ſed variatur pro Officii qualitate, ut in Pſalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio & Communi Sanctorum notatur.

2. Variatur quoque pro modo & ordine quo dicitur, tam ante quàm poſt Pſalmum, & poſt ſingulos Verſus Pſalmi: de quo vide quæ dicta ſunt I. Parte, Cap. I. *de Officio Annuali.* & Cap. IV. *de Officio Semiduplici*.

3. Tempore Paſchali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia.*

4. Non dicitur Invitatorium in Epiphania Domini, nec triduo ante Paſcha, nec in Officio Defunctorum, excepto Officio Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quod celebratur die 2. vel 3. Novembris.

CAPUT II.

De Hymnis.

1. HYmnus dicitur in qualibet Hora, præterquàm à Veſperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, & præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium Noctis, Hymnus dicitur poſt Pſalmum *Venite.* excepto die Epiphaniæ; ad Laudes poſt Capitulum, excepto die Natalis Domini, & ad Horas diei, poſt *Deus, in adjutorium.* ad Veſperas poſt Reſponſorium, ſi dicatur; alioquin, poſt Capitulum; ad Completorium, poſt Antiphonam Pſalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni in Officio de Tempore ut in Pſalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adſunt: in Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, niſi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia quæ reperitur in decurſu Breviarii, mutatur in propriam, quoties Officium habet propriam.

CAPUT III.

De Pſalmis.

1. PSalmi eodem modo & ordine quo ſunt in Pſalterio diſtributi, dicuntur ſingulis diebus ad omnes Horas, tàm Diurnas, quàm Nocturnas, non ſolùm in Officio de Tempore, ſed etiam in Officio de Sanctis. Ab hoc ritu, ne Feſta quidem Annualia & Solemnia-majora excipiuntur quantùm ad primas Veſperas, in quibus, & in Completorio Pſalmi Feriales dicuntur, (præterquàm Paſcha & Pentecoſten) ſed ſolùm quantùm ad Officium diei Feſti, in quo ad omnes Horas, Diurnas & Nocturnas, dicuntur Pſalmi de Dominica, niſi alii aſſignentur. Excipitur etiam Officium tridui ante Paſcha, in quo Pſalmi dicuntur ut propriis locis notantur. Tempore Paſchali dicuntur tantùm tres Pſalmi ad Nocturnum, prout in proprio de Tempore notantur.

2. In fine Pſalmorum, & ad quamlibet Pſalmorum diviſionem ſemper dicitur *Gloria Patri*, &c. & *Sicut erat*, &c. præterquàm in triduo ante Paſcha; tunc enim in fine Pſalmorum nihil dicitur; & in Officio Defunctorum, poſt Pſalmos & Cantica, loco *Gloria Patri*, dicitur *Requiem.*

Caput IV.
De Canticis.

1. Cantica dicuntur in Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, ad Laudes, Veſperas & Completorium, ut in Pſalterio diſtribuuntur, niſi alia in Proprio tam de Tempore quàm de Sanctis aſſignentur.

2. Canticum quod poſt tres Pſalmos priores dicitur in Laudibus, variatur ſecundùm diverſitatem Officii. Feſta Domini Annualia & Solemnia, item Feſta S. Stephani Protom. & Feſta beatæ Mariæ Virginis, etiam non feſtivata à populo, atque etiam Feſtum Dedicationis Eccleſiæ, habent ſuum Canticum, ut in proprio loco notatur, tam in die quàm per Octavam, quoties fit de Octava quæ non eſt Feſtorum Domini. Intrà Octavas Feſtorum Domini dicitur Canticum eorumdem proprium in Feſtis occurrentibus proprium non habentibus.

3. Suum etiam habent Canticum Officium Defunctorum, Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, & Officium tridui ante Paſcha, ac quædam alia Officia ut propriis locis notatur.

4. In cæteris Officiis de Sanctis, inde ſumitur Canticum, unde ſumuntur Pſalmi Laudum.

5. In Annualibus & Solemnibus, cùm dicantur ſemper Pſalmi de Dominica, dicitur & Canticum de Dominica, niſi aliud aſſignetur.

6. In aliis Feſtis; cùm dicantur ſemper Pſalmi Feriales, dicitur & Canticum ibi notatum pro Feſtis. In Officio verò Feriali, dicitur Canticum Feriale, exceptis Feriis Paſchalibus, in quibus dicitur Canticum è Pſalterio pro Feſtis, ſecundùm Feriam.

7. In fine omnium Canticorum, dicitur *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* Excipitur Canticum *Benedicite.* in cujus fine, loco *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* dicitur *Benedicamus Patrem.* & *Benedictus es.* ut ibidem ponitur. In Officio autem tridui ante Paſcha, poſt Cantica ut poſt Pſalmos, nihil dicitur.

Caput V.
De Antiphonis.

1. Ad omnes Horas, Nocturnas & Diurnas, ſemper cum Pſalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diverſitate Officii & Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, putà de Dominica, aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, Nocturnis vel Diurnis, Antiphonæ poſt Pſalmos, ut in Pſalterio habentur, niſi aliter notetur. Antiphonæ poſitæ ad Completorium in Pſalterio non mutantur, niſi in Feſtis Annualibus, aut Solemnibus-majoribus, ac per eorum Octavas, quando fit Officium de Octava. Intrà Octavas tamen Feſtorum Domini, etiamſi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, niſi occur

ſat aliud Feſtum habens Antiphonas proprias.

3. In Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes & Veſperas, ſive ex Proprio, ſive ex Communi Sanctorum. In Simplicibus, & in diebus intrà Octavas ſecundi aut tertii ordinis, Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona propria, vel de Communi, quæ ad Laudes eſt quarta Laudum. In Semiduplicibus & ſuprà, ad Horas ſimiliter, tam in Proprio de Tempore quàm de Sanctis, quando propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, ſumuntur ex Laudibus hoc ordine: Ad Primam, prima; ad Tertiam, ſecunda; ad Sextam, tertia; & ad Nonam, quinta.

4. Tempore Paschali, tam in Officio de Tempore quàm de Sanctis, Pſalmi dicuntur ad Nocturnum ſub una Antiphona, (ut in ſuis locis ponitur) exceptis tamen Feſtis Annualibus & Solemnibus-majoribus, ipſo die Feſto. Ad alias Horas, in Feſtis ſemiduplicibus & ſuprà, nihil mutatur in numero Antiphonarum, ſed in fine omnium additur *Alleluia.* quod à Septuageſima uſque ad Paſcha demitur, & omittitur ubicumque reperitur.

5. Antiphonæ in quocumque Officio eodem ſemper modo dicuntur, videlicet inchoantur tantùm ante Pſalmos & Cantica, & poſt Pſalmos & Cantica integræ dicuntur.

6. Excipiuntur ab hac regula Antiphonæ majores in Adventu, quæ *O.* vocantur. Hæ enim ter repetuntur integræ, ut proprio loco notatur.

7. In Officio quod abſque cantu recitatur, Pſalmi & Cantica inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione.

8. Quando aliqua fit Commemoratio, ſemper dicitur Antiphona cum Verſiculo ante Orationem, quæ ſumitur ex Officio quod convenit ei de quo fit Commemoratio; ita ut in Veſperis ſumatur Antiphona quæ aſſignatur ad *Magnificat*, & in Laudibus, quæ ad *Benedictus.* cum Verſiculis qui habentur poſt Hymnum, niſi aliter notetur.

9. Sabbato ante Septuageſimam additur *Alleluia.* in fine illius Antiphonæ quæ immediatè præcedit, vel Capitulum, vel Commemorationem Septuageſimæ in Veſperis illius Sabbati, & poſt deinceps uſque ad Paſcha dimittitur.

CAPUT VI.

De Verſiculis.

1. VErſiculus ſemper dicitur poſt Antiphonam quæ ſequitur ultimum Pſalmum cujuſque Nocturni: ad Laudes & Veſperas, dicitur poſt Hymnum: ad Primam, & ad reliquas Horas, poſt Reſponſorium breve.

2. A Veſperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ incluſivè,

ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, non dicuntur Verſiculi, niſi in Nocturnis.

3. Quando fit aliqua Commemoratio, ſemper poſt Antiphonam ejus de quo fit Commemoratio, dicitur Verſiculus, qui in ejus Officio ponitur poſt Hymnum Laudum ſeu Veſperarum, niſi aliter notetur.

4. Verſiculis prædictis, Tempore Paſchali, non additur *Alleluia.* ut nec Verſiculis Precum, nec in *Pretioſa.* & ſequentibus, neque Verſiculis Reſponſoriorum quorumcumque.

5. In Officio trium Lectionum ad Nocturnum, ſi ſumatur ex Officio novem Lectionum, Verſiculus I. Nocturni dicitur Dominicâ, Feriâ ſecundâ & quintâ; Verſiculus II. Nocturni, Feriâ tertiâ & ſextâ; & Verſiculus III. Nocturni, Feriâ quartâ & Sabbato.

Caput VII.

De Abſolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones.

1. Abſolutiones & Benedictiones dicuntur, ut in fine Pſalterii diſponuntur: ſcilicet, poſt Verſiculum, dicto *Pater noſter.* fit Abſolutio, & dantur Benedictiones, ut ibi; præterquàm triduo ante Paſcha, & in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diverſitate Officiorum, ut aſſignatur poſt Pſalterium.

Caput VIII.

De Lectionibus.

1. Lectiones leguntur in quolibet Nocturno poſt Pſalmos, præmiſſo ſemper *Pater noſter,* &c.

2. In Duplicibus-minoribus & ſuprà (extra Tempus Paſchale) leguntur novem Lectiones, tres ſcilicet in quolibet Nocturno; in Feſtis autem Semiduplicibus ac Simplicibus, in Feriis, ac intrà Octavas, & toto Tempore Paſchali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem & ſuâ quâque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, niſi aliæ ſuis locis aſſignentur. In ſecundo Nocturno leguntur, ut deſignantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio aſſignantur, & primæ Lectioni de Homilia præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Miſſa. Excipiuntur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Paſcha & Officium Defunctorum, in quibus Homiliæ non leguntur.

4. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, obſervetur quod dic-

ctum eſt ſuprà, in prima Parte, Cap. XI. *de Commemorationibus.*

5. In Officio trium Lectionum ordinabuntur Lectiones ut ſequitur. Si Feſtum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis; ſecunda & tertia de Feſto. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima & ſecunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis; tertia de Feſto: quod etiam ſervatur in Officio de beata Maria in Sabbato, in quo, ſi Commemoratio alicujus Sancti occurrat, omittitur ejus Lectio. In Feriali verò Officio tres Lectiones erunt de Scriptura, niſi legenda ſit Homilia pro tertia Lectione, aut alia pro Sancto qui ſolam habet Commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

6. Quando duæ tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima aſſignatur, eo die legitur ſola; ſecunda verò & tertia junguntur in unam.

7. Tempore Paſchali, in Feſtis Sanctorum, Annualibus, & Solemnibus-majoribus, prima Lectio erit de Scriptura; ſecunda, de Hiſtoria Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. Si in illis Feſtis ſolemnioribus, eodem die fiat Commemoratio Dominicæ occurrentis, in illo caſu prima Lectio erit de Scriptura propria; ſecunda de Homilia in Evangelium Feſti; tertia de Homilia in Evangelium Dominicæ occurrentis. In aliis verò Feſtis Lectiones ordinabuntur, ſicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si Tempore Paſchali, in Feſto non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda ſit Commemoratio de Officio occurrente quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; ſecunda, de Feſto, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda eſt Commemoratio.

9. Nulla prorſus eſſe debet dies in anno, in qua ad Officium Nocturnum non legatur de Scriptura ſacra, ſive propriâ, ſive occurrente. Si ſit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura; ſi ſit Officium trium Lectionum, prima & ſecunda Lectio, aut ſaltèm prima, erunt de Scriptura, juxtà regulam ſuprà poſitam.

10. Initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquam omittuntur; ſed ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut ſunt Officia Annualia, & Solemnia-majora, tunc initium Libri

ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdum poteſt quando leguntur Prophetæ minores, tunc, ſi ſit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquam mutantur. Itaque ſi ultimis duobus poſt Pentecoſten Sabbatis celebretur Feſtum aliquod Annuale aut Solemne-majus, propriam habens Scripturam, initia Michææ & Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis aſſignantur, legentur die præcedenti, ſaltèm pro tertia Lectione, ſi fortè duæ priores ſint de alio initio; vel pro ſecunda, ſi tertia ſit de aliquo Feſto occurrente. Si verò ſit Officium Semiduplex in quo duæ ſint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima & ſecunda Lectione poni poſſint duo initia Librorum Scripturæ, ſcilicet diei præcedentis, & diei præſentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Feſtum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem tranſlatum fuerit, non reſumuntur illæ Lectiones omiſſæ, ſed eo anno omittuntur, & tantùm reſumuntur initia Librorum omiſſorum.

11. Omnia Feſta Annualia, & Solemnia-majora, habent proprias de Scriptura ſelectas Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, paucis exceptis, & in omnibus aliis Officiis, legitur de Scriptura occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo ſumuntur (niſi aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam ſecundi Nocturni, quando ſunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epiſtolâ, aut alio quovis Libro Sanctorum Patrum, leguntur cum titulo & nomine Auctoris, aliàs minimè; & ſimiliter in tertio Nocturno præponitur Titulus, & nomen Auctoris cujus eſt Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, niſi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba ſolemnia *Jube, domne.* & ita concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miſerere noſtri.* & reſpondetur, *Deo gratias.* præterquàm in triduo ante Paſcha, ubi tamen in primo Nocturno, loco *Tu autem.* dicitur, *Jeruſalem, Jeruſalem, convertere ad Dominum Deum tuum.* & nihil reſpondetur. In ſecundo autem & tertio non dicitur *Tu autem.* nec quidquam aliud; ſicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clauſulâ *Jeruſalem.* terminantur omnes Le-

ctiones de Jeremia & de Baruch, à Dominica Paſſionis usque ad Feriam iv. majoris hebdomadæ incluſivè. In Adventu ad Lectiones de Iſaïa, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem.* dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus, convertimini ad me, & ſalvi eritis.* & ſic terminantur, nihil reſpondendo: aliæ verò Lectiones de Prophetis more ſolito terminantur.

CAPUT IX.

De Reſponſoriis poſt Lectiones.

1. POſt quamlibet Nocturni Lectionem, ac etiam poſt Capitulum primarum Veſperarum Duplicium, (exceptis Sabbatis per annum, quando Veſperæ dicuntur de Officio Dominicæ) dicitur Reſponſorium.

2. Sumuntur autem Reſponſoria in Officio de Tempore, ex eo loco ubi primò ſunt poſita, ſcilicet die quo inchoatur unus ex ſacræ Scripturæ Libris; & repetuntur, quamdiu de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis, ſumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Reſponſoria ex Officio novem Lectionum ſumenda ſunt, ſumuntur hoc ordine: Feriâ ſecundâ & quintâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ & ſextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, è III. Nocturno.

5. In Feriali Officio (extra Tempus Paschale) Reſponſoria ſumuntur ex Dominica præcedenti, niſi aliter notetur, aut propria Reſponſoria huic Feriæ aſſignentur. Sumuntur autem alternatim ex primo & ſecundo Nocturno, hoc ordine: Feriâ ſecundâ, quartâ & ſextâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ, quintâ & Sabbato, (ſi fiat de Feria) è II. Nocturno. Cùm autem Reſponſoria propria cuidam Feriæ aſſignantur, & eâ die dici non poſſunt, propter Feſtum occurrens de quo eâ die fiat Officium, hæc Reſponſoria propria huic Feriæ non reſumuntur in alia Feria, ſed omittuntur eo anno. Reſponſoria verò quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiu reſumuntur in Officio, ſeu Feriarum, ſeu etiam Dominicarum ſequentium, quamdiu alia Reſponſoria non aſſignantur. In Feriis Temporis Paschalis, Reſponſoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, quarum prima Initium, ſecunda Reclamatio, tertia Verſus dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab Initio per Aſteriscum *, & ſemper poſt Verſum integra repetitur.

7. Prætereà poſt Verſum & Reclamationem additur *Gloria Patri.* ad ultimum cujusque Nocturni Reſponſorium, & ad Reſponſorium Primarum Veſperarum in Duplicibus (præterquàm in Officiis Defunctorum, in Compaſſio-

ne beatæ Mariæ Virginis, & in omni Officio de Tempore à Dominica Paſſionis ad Paſcha:) & poſt *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel ſi diviſionem habeat, ejus ultima pars, quæ hâc notulâ † ſignatur.

8. In Annualibus verò, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Reſponſoria dicitur; ſed prætereà, ad ultimum cujusque Nocturni, poſt Reclamationem quæ ſequitur *Gloria Patri.* fit reſumptio integra Reſponſorii, id eſt, repetitio ab Initio usque ad Verſum excluſivè.

9. In Feſtis Semiduplicibus, Dominicis per annum, & Officio quocumque ſuperiori, ac etiam in Feriis Temporis Paſchalis, poſt ultimum Reſponſorium Officii nocturni dicitur *Te Deum*. In Dominicis verò, & Duplicibus in quibus *Te Deum.* non dicitur, ſtatim in ultimo Reſponſorio, poſt *Gloria Patri.* omiſsâ, quæ ſequi deberet, Reclamatione, reſumitur Reſponſorium usque ad Verſum excluſivè.

10. At in Dominicis Paſſionis & Palmarum, ac in Officio Compaſſionis, & tridui ante Paſcha, in nono Reſponſorio fit ſtatim Reſumptio poſt Reclamationem quæ Verſum ſequitur: eo enim tempore non dicitur *Gloria Patri.* In Officio quoque Defunctorum, propter eamdem rationem, Reſponſorium ultimum *Libera.* repetitur ab Initio poſt ultimum Verſum & ejus Reclamationem.

11. In aliis Feriis, etſi *Te Deum.* non dicatur, non reſumitur Reſponſorium ultimum Nocturni, ſed Reclamatio tantùm.

CAPUT X.

De Cantico Te Deum.

IN omni Feſto Simplici & ſuprà, & intrà quamcumque Octavam per annum, ac in Officio de beata Maria in Sabbato, ac per omne Tempus Paſchale, poſt ultimum Reſponſorium, dicto *Gloria Patri.* cum ejus Reclamatione, vel poſt Reſumptionem in Annualibus, dicitur immediatè *Te Deum.* exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuageſima usque ad Paſcha; necnon Feſtis quinque Plagarum Chriſti, & Compaſſionis beatæ Mariæ quorum Officia pro Quadrageſimalibus habentur, ac, ipſo Tempore Paſchali, Feriâ ſecundâ Rogationum.

CAPUT XI.

De Verſu Sacerdotali.

1. VErſus Sacerdotalis dicitur à Sacerdote poſt ultimum Reſponſorium, vel poſt *Te Deum*, quando dicitur; quem Verſum (niſi continuè ſequantur Laudes) excipiunt in Feriis majoribus Preces poſitæ ad Tertiam; aliis verò diebus Oratio tantùm, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi.* ante & poſt, & ultimò *Benedicamus.* & ſi

Officium Noctis terminatur per hunc Verſum.

2. Excipitur ab Ordinario ſupradicto Feſtum Natalis Domini, & ſi quod ſit aliud Feſtum in aliqua Eccleſia, in quo ſtatim poſt ultimum Nocturnum Miſſa major conſuevèrit celebrari : eo enim caſu Verſus Sacerdotalis omittitur.

3. Non dicitur etiam in Officio tridui ante Paſcha, nec in Officio Defunctorum.

Caput XII.

De Collecta, ſeu Oratione.

1. ORatio in Nocturnis, ſi Laudes iis non jungantur, dicitur poſt Verſum Sacerdotalem ; in Laudibus & Veſperis, poſt Antiphonas ad *Benedictus.* & ad *Magnificat.* niſi quando dicendæ ſunt Preces quæ dicuntur poſt Antiphonam ; & in fine illarum, Oratio : ad Horas diei, poſt Verſiculum qui Reſponſorium breve ſequitur, niſi dicendæ ſint Preces ; tunc enim Oratio dicitur poſt ultimum Verſiculum Precum : ad Primam & Completorium, poſt Preces, niſi aliter notetur.

2. Ad Primam & Completorium non mutatur Oratio quæ habetur in Pſalterio, præterquàm in triduo ante Paſcha, & die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. Exceptâ Primâ, in aliis Horis dicitur Oratio quæ aſſignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ ſemper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quando propria non aſſignatur.

4. In Quadrageſima, Quatuor Temporibus, & Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta eſt in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Veſperis autem ſequentibus, ſi fiat de Feria, dicitur, vel alia propria, ut in Quadrageſima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum.* non tamen ab eo qui ſolus recitat ; nec ab eo qui non eſt ſaltèm in ordine Diaconatûs ; nec à Diacono, præſente ſacerdote, niſi de illius licentia ; nec à Monialibus, etiam conſecratis ; ſed ab iis omnibus ejus loco dicitur, *Domine, exaudi.* deinde *Oremus.* In fine Orationis, poſtquàm reſponſum fuerit, *Amen.* repetitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* poſteà *Benedicamus.* & reſpondetur *Deo gratias.* quod ſemper ſervatur in fine primæ Orationis, ſive unica, ſive plures dicantur. Quòd ſi plures Orationes dicendæ ſint, (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Verſiculus, deinde *Oremus.* & poſt ultimam Orationem iterùm repetitur *Domine, exaudi.* vel *Dominus vobiſcum.* & *Benedicamus.* & ſtatim ſecretò dicitur Verſus *Fidelium animæ.* ſi aliud Officium non ſequatur. Ad Primam non dicitur, etſi ſæpiùs immediatè non ſucce-

dit Tertia, ſi ſaltèm Officium Capituli ſequitur: ſimiliter nec poſt aliam Horam quamcumque cui ſubjiciuntur, vel Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Pſalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Proceſſio, aut Miſſa, aut Concio, aut Pſalmus, ſive Canticum pro Rege, aut pro aliqua neceſſitate, aut aliud ejusmodi.

6. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur: *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula*, &c. Si in principio vel ſerie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum noſtrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs ſancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs ſancti Deus*, &c. In Orationibus pro Defunctis, niſi aliter notetur, dicitur: *Per eum qui venturus eſt judicare vivos & mortuos, & ſeculum per ignem.* ℟. *Amen.*

7. Quando plures Orationes dicendæ ſunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna concluſione; *Per Dominum noſtrum*, &c. vel aliter, ut ſuprà. Intermediæ autem ſic concluduntur: *Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.* vel: *Per eumdem Chriſtum*, &c. vel: *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel: *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pauſa, præterquàm in Officio Defunctorum, & in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim ſub uno *Oremus.*

9. In Orationibus & Verſiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen baptiſmale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

1. Oratio Dominica *Pater.* & Salutatio Angelica *Ave.* dicuntur ſecretò ante Horas quaſlibet, excepto Completorio, poſt cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur ſecretò usque ad *Et ne nos*, quod altâ voce profertur. Id quoque obſervatur in medio cujusque Nocturni, præterquàm triduo ante Paſcha, quo tempore *Pater.* dicitur totum ſecretò.

3. In fine uniuscujusque Horæ, niſi aliud Officium ſequatur, dicto ſubmiſſiori voce, *Fidelium animæ.* dicitur etiam ſecretò, *Pater noſter.*

4. Salutatio Angelica ſola dicitur ante Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, quan-

do non jungitur Officio Canonico.

CAPUT XIV.

De Symbolo Apoſtolorum, & Symbolo Quicumque.

1. SYmbolum Apoſtolorum, *Credo in Deum.* dicitur integrum ſecretò poſt *Ave.* ante Officium Nocturnum, & poſt finem Completorii. Dicitur etiam ſecretò poſt *Pater.* ad Preces Primæ & Completorii, ſed in fine altâ voce profertur, *Carnis reſurrectionem.*

2. Symbolum *Quicumque.* dicitur ad Primam poſt Pſalmos, omnibus Dominicis in quibus Officium fit de Dominica ut in Pſalterio, etiàm Tempore Paſchali, & in Feſto Trinitatis, ac in ejus Octava iis in locis ubi celebratur; non autem intrà Octavam. In fine illius dicitur *Gloria Patri.* ut in fine Pſalmorum.

CAPUT XV.

De Capitulis & Canone.

1. CApitula dicuntur ad Veſperas, Laudes, & alias Horas poſt Pſalmos, & Antiphonas; ad Completorium verò, poſt Hymnum.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Natalis Domini, neque in toto Officio à Veſperis Feriæ quartæ majoris Hebdomadæ incluſivè ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, neque in Officio Defunctorum.

3. Capitula Primæ & Completorii dicuntur ſemper ut in Pſalterio.

4. In Horis omnibus ad Capitulum, quodcumque fit, reſpondetur *Deo gratias.*

5. Ad Primam Canon de quo dictum Parte II. Cap. IV. *de Officio Capituli.* legitur eâ die quæ occurrit, niſi alius aſſignetur in Proprio Sanctorum pro quibusdam Feſtis: tunc enim Canon qui eâ die occurrit in Proprio de Tempore, omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Paſcha. Quòd ſi dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ inchoetur, (ſicut interdum accidit intrà Octavam Epiphaniæ) omittuntur etiam Canones notati pro diebus quorum Scriptura dimittitur, & ſumuntur Canones relativi Scripturæ quæ tunc incipit.

CAPUT XVI.

De Reſponſoriis brevibus.

1. REſponſoria brevia dicuntur poſt Capitulum ad Horas minores tantùm; id eſt, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam & Completorium, præterquàm in Feria quinta in Cœna Domini usque ad Dominicam in Albis excluſivè, & in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quando fit Officium de Dominica aut Feria per annum, dicuntur ut habentur in Pſalterio; in Adventu autem, Septuageſimâ, Quadrageſimâ, Tempore Paſſionis, & Paſchali, quibus Capitula de Pſalte-

rio mutantur, mutantur etiam Reſponſoria brevia, & dicuntur ut in propriis locis notantur. In Feſtis, ſi propria deſint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Paſſionis incluſivè usque ad Pascha, in Reſponſoriis tam brevibus quàm prolixis Officii cujuscumque de Tempore, *Gloria Patri.* non dicitur; ſed poſt Verſum & ejus reclamationem repetitur ab initio Reſponſorium breve usque ad Verſum.

4. In Reſponſorio brevi ad Primam, *Chriſte.* ℣. *Qui ſedes.* qui dicitur per annum, mutatur aliquando in Officio, ſive de Tempore, ſive de Sanctis, proùt in propriis locis notatur.

5. In omnibus Feſtis Solemnibus, & Annualibus, (præterquàm à Septuageſima ad Pascha,) & à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ, & toto Tempore Paschali, & intrà Octavas Annualium & Corporis Chriſti, ac in Feſto Transfigurationis, & Viſitationis, in fine Reſponſoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Verſum dicuntur duo *Alleluia.* quæ etiam poſt dictum Verſum pro Reclamatione repetuntur. Reſponſoria brevia Primæ & Completorii nunquam mutantur; nec *Alleluia.* iis unquam additur, niſi Tempore Paschali. Ad Verſiculum qui poſt *Gloria Patri.* & repetitionem integram cujuscumque Reſponſorii brevis ſubjicitur, nunquam dicitur *Alleluia.* Nec ad Reſponſionem ejus, etiam Tempore Paschali.

CAPUT XVII.

De Precibus.

1. PReces conſtant aliquot Verſiculis, qui ſive pluribus, ſive paucioribus, pro dierum diverſitate, dicuntur ante Orationem, præmiſſo *Kyrie eleiſon.* & *Pater noſter.* cui additur *Credo.* ad Primam & ad Completorium.

2. Preces hæ non dicuntur in Dominicis ac Duplicibus quibuscumque, & ſuprà, nec à Vigilia Natalis Domini incluſivè ad Octavam Epiphaniæ, nec à Feria quarta majoris Hebdomadæ incluſivè ad Dominicam in Albis, nec ab Aſcenſione ad Trinitatem, nec intrà quascumque Octavas, niſi intra eas quæ occurrunt in Adventu, intra quas fit Officium de Feriâ: tunc enim nihil omninò de his quæcumque precum nomine continentur, nec ante, nec poſt confeſſionem omittitur.

3. Preces Feriales ad Laudes & Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & IV. Temporum, exceptis IV. Temporibus Pentecoſtes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum eſt Parte I. Cap. VIII. *de Officio Vigiliarum.*

4. Dicuntur etiam ad Veſperas in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & IV. Tem-

porum, dummodò Veſperæ ſint de Feria, prӕterquàm in illis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O.*

5. Quotieſcumque autem ad Laudes & ad Veſperas Preces dictæ ſunt, tunc Preces ad Primam & ad Completorium dicuntur flexis genibus; aliàs flexis genibus non dicuntur, nequidem in ultimis Feriis Adventûs, in quibus dicuntur Antiphonæ *O.* & ad Completorium ritus Semiduplex adhibetur.

6. Quando dicuntur Preces flexis genibus, cæteris genua flectentibus, & converſis ad Altare, Celebrans ſolus genua flectit converſus ad Chorum, & incipit *Kyrie.* & in eodem ritu cætera proſequitur usque ad *Dominus vobiscum.*

7. In Precibus Laudum & Veſperarum, ad Verſiculum. *Oremus pro Paſtore noſtro N.* additur nomen DD. Episcopi.

8. Quotieſcumque dicit *Confiteor.* ad Primam aut ad Completorium, obſervat quæ dicta ſunt in *Feriis per annum, ad Primam.*

9. Ad ℣. *Dominus vobiscum.* ſurgit, & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, cæteris usque ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare converſis.

CAPUT XVIII.

De Suffragiis.

1. SUffragia, ſeu Commemorationes communes de Beata & de Sanctis, dicuntur in fine Laudum & Veſperarum, ab Octava Natalis Domini ad Dominicam Paſſionis, & à Trinitate ad Adventum excluſivè, in Feriis & aliis Simplicibus, eo modo qui ſequitur.

2. Commemoratio de Beata, quæ habetur in Proprio Sanctorum die iij. Januarii, quotidie fit ab eo die (exceptis Feſto & Octavâ integrâ Epiphaniæ) usque ad Præſentationem Domini excluſivè, etiam in Duplicibus-majoribus, non autem in Solemnibus quibuscumque ac Annualibus. In Simplicibus verò & Feriis ejusdem Temporis alia Suffragia non dicuntur.

3. Commemoratio de Cruce, cum cæteris quæ in Pſalterio ſequuntur, fit tantùm in Feriis à Præſentatione Domini ad Dominicam Paſſionis, & à Trinitate ad Adventum. A Dominica verò in Albis ad Aſcenſionem, in Feriis, ac etiam in Feſtis Simplicibus, fit memoria de Cruce, prout habetur in Proprio de Tempore poſt Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes.

4. Commemoratio de Beata poſita in Pſalterio, non fit Sabbatis in quibus fit Officium de ea, nec ubi ejus Officium parvum dicitur.

5. Commemoratio de Patrono ac Titulari fit poſt Commemorationem vel Officium de Beata. Quòd ſi Eccleſia ſub titulo ſanctæ Trinitatis, aut alicujus ex Perſonis divinis dedicata ſit, tunc fit ante Commemorationem Crucis:

ſi autem ſub titulo alicujus ex Myſteriis Chriſti Domini, ſit de iis quæ Paſſionem ejus præceſſerunt ante Commemorationem Crucis; poſt ipſam verò, de iis quæ ſubſecuta ſunt.

6. Si dicatur Officium parvum beatæ Mariæ, poſt Laudes & Veſperas diei ſit tantùm Commemoratio de Cruce: aliæ Commemorationes communes fiunt poſt Laudes & Veſperas Officii parvi, niſi Commemoratio fieri debeat de ſanctâ Trinitate aut Myſteriis Chriſti; tunc enim ſit in Officio diei ſecundùm ordinem ſuprà enuntiatum.

7. Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, fit ante ipſa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XIX.

De Officio parvo beatæ Mariæ. & Antiphonis de eadem in fine Officii.

1. Officium parvum beatæ Mariæ (exceptis Feriis Adventûs Quadrageſimæ & aliis Feriis majoribus quibuscumque, ac toto tempore quo omittuntur Suffragia) ſemel dicitur in choro per Hebdomadam ſcilicet primâ die quâ ſit de Feria.

2. Antiphonæ autem de eadem poſitæ in fine Pſalterii poſt Completorium, variantur pro Temporis diverſitate, ut ibidem annotatur.

3. Dicuntur autem ad devotionem tam in Choro quàm extra Chorum.

4. Illæ Antiphonæ non dicuntur in triduo ante Paſcha.

CAPUT XX.

De Pſalmis Pænitentialibus, & aliis usque ad finem Breviarii.

1. Pſalmi Pænitentiales dicuntur in Choro, Feriâ quartâ Cinerum poſt Sextam, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini poſt Nonam, ut habetur in Miſſali; item ad Proceſſionem Litaniarum majorum die 24 Aprilis, ut in Proceſſionali.

2. De Officio Defunctorum & Commendationibus, & Benedictione menſæ, ac Itinerario, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

3. Pſalmi autem Graduales qui indicantur poſt indicem Pſalmorum ad finem Breviarii, dicuntur ad Proceſſionem triduo Rogationum, eo modo qui in Proceſſionali deſignatur.

PSALTERIU

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS VERNA.

DOMINICA,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

PAter noſter, qui es in cœlis, ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad ínferos : tértiâ die reſurrexit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

DOmine, lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meũ intende : ℟. Dómine, ad adjuvandũ me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſǽcula ſæculórum. Amen. Allelúia.

Ante Paſcha, Laus tibi, Dñe, Rex ætérnæ glóriæ.

Poſt Paſcha, loco Laus tibi, *dicitur*, Allelúia.

Invitatorium, ut in Proprio.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

Tempore Paſchali, unicum dicitur Nocturnum, ut notatur in Proprio.

In Quadrageſima verò, Officium fit ut ſequitur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat mediationem & pauſam.*

Pſalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecus decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

* Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

** Hi verſus* Glória Patri. & Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Pſalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei : apprehéndite diſciplínam. *Pſ.* 2.

Ant. 8. G. Dicunt.

Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adverſum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es ; * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum ; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine ; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus ; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ : Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus ; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es. *Pſ.* 3.

In Quadrageſ. ℣. Ut quid, Dómine, receſſiſti longè? ℟. Déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne. *Pſ.* 9.

Tempore Paſſ. ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum, ℟. Et à perſequéntibus me. *Pſ.* 30.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò : Pater noſter, &c. *Altâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium,

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO,

Ant. 6. F. Díligam te.

Pſalmus 17.

Díligam te, Dómine; fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmaméntum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. D. Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17.

Miſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me; * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protéctor meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit; quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem manuum meárum retríbuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea. *Pſ.* 17.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera diviſio Pſalmi 17.

Deus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Perſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtùs pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtùs me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me, * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Déxtera tua ſuſcépit me, Dómine; & diſciplína tua ipſa me docébit. *Pſ.* 17.

In Quadrageſ. ℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo. *Pſ.* 89.

Tempore Paſſ. ℣. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & miſériam. *Pſ.* 68.

Pater noſter.

IN III NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Pſalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; * mala au[tem] in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ó[pera] eórum, * & ſecundùm [ne]quítiam adinventiónum i[pso]rum.

Secundùm ópera mán[uum] eórum tríbue illis: * re[dde] retributiónem eórum ipſi[s].

Quóniam non intell[exe]runt ópera Dómini, & [in] ópera mánuum ejus; * [de]ſtrues illos, & non ædific[abis] eos.

Benedíctus Dóminus: quóniam exaudívit vo[cem] deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus [&] protéctor meus: * in [ipso] ſperávit cor meum, & [ad]jútus ſum.

Et reflóruit caro mea: & ex voluntáte mea con[fite]bor ei.

Dóminus fortitúdo pl[ebis] ſuæ, * & protéctor ſalva[tio]num Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tu[um] Dómine, & bénedic hær[edi]táti tuæ; * & rege eos [&] extolle illos uſque in ætern[um].

Ant. In Deo ſperávit [cor] meum, & adjútus ſum [&] ex voluntáte mea confit[ebor] ei. *Pſ.* 27.

Ant. 1. D. Pſállite.

Pſalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, [quó]niam ſuſcepiſti me, * [nec] delectaſti inimícos meos [su]per me.

Dómine Deus meus, [cla]mávi ad te, * & ſanaſti [me].

Dómine, eduxiſti ab [in]ferno ánimam meam; * ...

vaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî: * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. *Pſ.* 29.

Ant. 5. a. Veníte.

Pſalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertranſíbunt pede: * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos;

Quóniam probaſti nos, Deus: * igne nos examinaſti ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro: * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis: * reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne meâ.

Holocauſta medulláta ófferam tibi cum incenſo aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exultávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus,* & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam & misericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

In Quadrageſ. ℣. Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde : ℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Tempore Paſſ. ℣. Cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : ℟. Abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi. *Pſ.* 139.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium dicitur Te Deum, *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli & univerſæ Poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant :

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * immenſæ majeſtátis :

Venerandum tuum verum,* & únicum Fílium :

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos uſque in ætérnum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te ;

Et laudámus nomen tuum in ſæculum, * & in ſæculum ſæculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine, * miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

Si non continuò ſequantur Laudes, hìc dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat, &c.

In Quadrageſima, Tempore Paſſionis, & Tempore Paſchali, Antiphonæ habentur in Proprio pro diverſitate Temporis.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa!

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuì ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Pſalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorſùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, Euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus

ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In ætérnum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Cant. trium Puer or. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino : * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino, * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino : * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum :* laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * bened
univerſa germinántia in
Dómino.

Benedícite, fontes,
míno : * benedícite,
& flúmina, Dómino.

Benedícite, cete &
quæ moventur in aquis,
míno : * benedícite, c
vólucres cœli, Dómino

Benedícite, ómnes
& pécora, Dómino : *
dícite, fílii hóminũ, Dó

Benedícat Iſrael D
num : * laudet & ſupe
tet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdóte
mini, Dómino : * ben
te, ſervi Dómini, Dóm

Benedícite, ſpíritus &
mæ juſtórum, Dómin
benedícite, ſancti & hú
corde, Dómino.

Benedícite, Ananía,
ria, Míſael, Dómino :* la
& ſuperexaltáte eum in ſ

Hic, loco Glória Patr
citur :

Benedicámus Patrem
Fílium, cum ſancto Spíri
laudémus & ſuperexal
eum in ſécula.

Benedíctus es, Dómin
firmamento cœli ; * & l
bilis, & glorióſus, & ſ
exaltátus in ſécula.

Pſalmus 148.

LAudáte Dóminum
cœlis : * laudáte eu
excelſis.

Laudáte eum, omne
geli ejus : * laudáte
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & lu
laudáte eum, omnes ſte
lúmen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſeculum ſéculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra: * dracónes, & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univerſa pécora: * ſerpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Capitulum, Hymnus & Verſiculus, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et erexit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino: ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.
Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ante Paſcha.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Tempore Paſchali:

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona, ut in Proprio.

Pſalmus 117.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſrael quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

ıóriar, ſed vivam, *
ıo ópera Dómini.
.ns caſtigávit me Dó-
& morti non trádi-

e mihi portas juſtí-
ıgreſſus in eas, con-
ıómino.
ıorta Dómini, * juſti
: in eam.
ébor tibi, quóniam
me, * & factus es
ſalútem.
:m quem reprobavé-
ficantes, * hic factus
put ánguli.
ómino factum eſt
& eſt mirábile in
ıſtris.
eſt dies quam fecit
ı : * exultémus &
in ea.
ómine, ſalvum me
ıómine, bene proſpe-
benedíctus qui venit
ne Dómini.
íximus vobis de do-
nini : * Deus Dómi-
illuxit nobis.
itúite diem ſole-
condenſis, * uſque ad
ltáris.
meus es tu, & confi-
i : * Deus meus es tu,
ábo te.
ébor tibi, quóniam
i me, * & factus es
ſalútem.
téмini Dómino, quó-
onus, * quóniam in
miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

Immaculáti in via, *
ámbulant in lege
i.
qui ſcrutantur teſti-
mónia ejus, * in toto corde
exquírunt eum.

Non enim qui operantur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua
cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ
meæ * ad cuſtodiendas juſti-
ficatiónes tuas!

Tunc non confundar, *
cùm perſpéxero in ómnibus
mandátis tuis.

Confitébor tibi in directió-
ne cordis, * in eo quòd dídici
judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtó-
diam; * non me derelinquas
uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcén-
tior viam ſuam? * in cuſto-
diendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſí-
vi te : * ne repellas me à
mandátis tuis.

In corde meo abſcondi eló-
quia tua, * ut non peccem
tibi.

Benedictus es, Dómine : *
doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiá-
vi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuó-
rum delectátus ſum, * ſicut
in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor, * & conſiderábo vias
tuas.

In juſtificatiónibus tuis me-
ditábor : * non oblivíſcar ſer-
mónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

Retríbue ſervo tuo, viví-
fica me; * & cuſtódiam
ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * &

conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra; * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſupérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum, * quia teſtimónia tua exquiſívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adverſùm me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſilium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, niſi aliter notetur dicitur Symbolum ſequens.

Quicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſéparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres ætérni, * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus & unus immenſus.

Símiliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnipoténtes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fí-

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillàtim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres filii: * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſentiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis,* inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter

firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.
Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítiâ, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſ.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

Temp. Paſſ. ℣. Qui paſſus es pro nobis, * Miſerére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *Sed repet.* Chriſte. 1. *Petr.* 2.

[*Temp. Paſchali,* ℟. Chriſte. *dicitur ſpeciali ritu qui notatur in Proprio.*]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos orationibus ſuis pro nobis Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctus & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, dicitur Pſalmus De profundis. *& in fine,* Requiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio* Abſolve. *ut habetur in fine Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſtea dicitur: ℣. Deus in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : ſicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce* : ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua ; & dírige fílios eórum : ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos ; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89. Glória.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua & in opéribus mandatórum tuórum ; ut hîc, & in ætérnum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8.

℟. Amen.

Tum ſit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem : in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Secretò : Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Ante Paſcha :

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da, Chriſte, &c. *ut ſuprà*, 12.

¶ *Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capitula & ℟℟℟. brevia cum Verſiculis, habentur in Proprio, pro diverſitate Temporis. Oratio conveniens.*

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intelle&um, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua, * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo m ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt humilitáte mea, * quia e quium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant quèquáque; * à lege tua tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tum à ſéculo, Dómine; * conſolátus ſum.

Defé&io ténuit me * peccatóribus derelinquéntib légem tuam.

Cantábiles mihi erant ju ficatiónes tuæ * in loco pe grinatiónis meæ.

Memor fui no&e nómi tui, Dómine; * & cuſtod légem tuam.

Hæc fa&a eſt mihi, * qu juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum faciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convertí pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ no&e ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómi-

ſe, plena eſt terra : * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui : * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu ; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum : * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum ; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me : * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur ; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam ; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me ; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine ;
Sinuſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.
Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face,
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Ante Paſcha :

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da, Chriſte, *&c. ut ſuprà*, 12.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes : Quando conſoláberis me ?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína ; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui ? * quando fácies de perſequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véri-

tas : * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Pauló minùs conſummavérunt me in terra : * ego autem non derélìqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies ; * quóniam ómnia ſerviunt tibi.

Níſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas ; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac ; * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totá die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto tuo; * quia in æternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi ; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi ; * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut ‹
verba tua.

A judíciis tuis nor
vi ; * quia tu leger
mihi.

Quàm dúlcia fauc
elóquia tua! * ſupe
meo.

A mandátis tuis ir
proptéreà odívi omi
iniquitátis.

Lucerna pédibus
bum tuum, * & l
mitis meis.

Jurávi & ſtátui *
judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum
que, Dómine : * v
ſecundùm verbum ı

Voluntária oris ı
plácita fac, Dómi
judícia tua doce m‹

Anima mea in
meis ſemper, * & le
non ſum oblítus.

Poſuérunt peccat
queum mihi ; * &
dátis tuis non errá

Hæreditáte acqui
mónia tua in ætern
exultátio cordis me

Inclinávi cor ı
faciendas juſtificati
in æternum, * pro
butiónem.

Diviſio Pſalmi

INíquos ódio há
legem tuam dil‹
Adjútor & ſuſce
es tu ; * & in ver
ſuperſperávi.

Declináte à me,
& ſcrutábor mán
mei.

Súſcipe me ſecu
quium tuum, & vi

non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedentes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò dilexi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intelle&um, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Ante Paſcha:

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da, Chriſte, &c. *ut ſuprà*, 12.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátió ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum

vehementer; * & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis, * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas; * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine, * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dó-

mine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo : * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine, * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit : * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Antiphonæ, ut in Proprio.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſita in omnes voluntátes ejus.

Confeſſio & magnificéntia opus ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus : * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui : * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo;

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo : * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen

ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus ; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſeculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis ; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus ; * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus : * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi, cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabeſcet : * deſidérium peccatórum períbit.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínop
& de ſtércore érigens p
rem ;

Ut cóllocet eum cum
cípibus, * cum princi
pópuli ſui :

Qui habitáre facit ſt
in domo, * matrem fili
lætantem.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſrael de Ægy
domûs Jacob de p
bárbaro,

Facta eſt Judæa ſanctiſi
ejus, * Iſrael poteſtas eju

Mare vidit, & fugit : *
dánis converſus eſt re
sùm.

Montes exultavérunt
aríetes, * & colles ſicut
óvium.

Quid eſt tibi, mare,
fugiſti ? * & tu, Jordánis,
converſus es retrorsùm ?

Montes, exultaſtis
aríetes ? * & colles,
agni óvium ?

A fácie Dómini mot
terra, * à fácie Dei Jacob

Qui convertit petram
ſtagna aquárum, * & r
in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine,
nobis, * ſed nómini tu
glóriam ſuper miſeric
tua & veritáte tua ;

Nequando dicant gent
Ubi eſt Deus eórum ?

Deus autem noſter in
lo : * ómnia quæcumque
luit, fecit.

Simulácra géntium a
ſum & aurum, * ópera
nuum hóminum.

Os habent, & non loq

abent, & non
t, & non áu-
es habent, &
:.
ent, & non
les habent, &
t : * non cla-
ture ſuo.
fiant qui fá-
mnes qui con-
el ſperávit in
djútor eórum
rum eſt.
on ſperávit in
útor eorum &
n eſt.
t Dóminum,
Dómino : *
t & protector
emor fuit no-
dixit nobis.
ómui Iſrael, *
ui Aaron.
mnibus qui ti-
m, * puſillis
:.
óminus ſuper
vos & ſuper
c à Dómino, *
n & terram.
li Dómino, *
dedit fíliis hó-
i laudábunt te,
que omnes qui
infernum.
i vívimus, be-
mino, * ex
uſque in ſécu-
, *Hymnus &*
Proprio
na

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſrael púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locutus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus in ſécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Paſcha, Ant. 8. ℟. Scuto.

Temp. Paſch. Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * multi dicunt, Quis oſtendit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui, * multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum dórmiam, * & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine, * ſingulárìter in ſpe conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus, * non timébis à timóre nocturno;

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in tenebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne; * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ante Paſcha, *Ant.* Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre noctúrno. *Pſ.* 90.

Temp. Paſchali, *Ant.* Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Tempore Quadrageſimæ & Paſſionis.

Hymnus.

O Splendor ætérni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctíſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil;
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.
Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursum voláru téndere.
O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde tuti ſánguinis.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Tempore Paſchali, Hymnus.

JEſu, redemptor ſéculi,
Qui tértio poſt fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem reſurgendo necas;
Nox atra jam terras premet,
Merget queſomno lúmina:
Hoſtis furórem pérfidi,
Artéſque cæcas díſjice;
Ut juſta dum curas levat,
Et corpus inſtaurat quies,
Sic membra ſomnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

In Officiis de Beata, *Hymnus* Virgo. *ut in Officio parvo.*

Capitulum. I. Theſſ. 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi. Non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & céteri; ſed vigilémus, & ſóbrii ſimus.

Temp. Quadr. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritá s. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſ. omiſſo* Glória. *poſt reclamationem repetitur*, In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Temp. Paſchali, ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo ſpíritum meum, * Allelúia, allel. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus

veritátis. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. In manus.

℣. Cuſtódi, &c. *ut ſuprà.*

Ante Paſcha, Ant. 3. c. Dómine.

Temp. Paſchali, Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei, * Salutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ante Paſcha, Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

Temp. Paſchali, Ant. Cùm Chriſtus appáruérit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur : Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. II. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Poſteà, ſi ſit uſus locorum, dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut ſequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA, AD DEVOTIONEM.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum;
Ave, dómina Angelórum;
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta.
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Orémus.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

Tempore Paſchali.

REgína cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruiſti portáre, allelúia,
Reſurrexit ſicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdediſti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 29.

Orémus.

DEus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus Genitrícem vírginem Maríam,

Perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio; & ſic in ſequentibus Feriis.

In Feriis Quadrageſimæ & Paſſionis, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos.

Temp. verò Paſchali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui deſcriptus eſt in Proprio pro unaquaque die.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Omnia.

Pſalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtimento.

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus.

Qui ponis nubem aſcenſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem.

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amíctus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illìc páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox: * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſylvæ;

Cáculi leónum rugientes, * ut rápiant & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congre-

gáti ſunt ; * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſalmi 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in ſapiéntia feciſti : impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus ; * illîc reptília quorum non eſt númerus, animália puſílla cum magnis.

Illîc naves pertranſíbunt : * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur : * áuferes ſpíritum eórum, & defícient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes ſpíritum tuum, & creabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera diviſio Pſalmi 103.

SIt glória Dómini in ſéculum : * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis.

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * pſállam Deo meo quámdiu ſum.

Jucundum ſit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non ſint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti, Dómine : impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Pſalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus, * fílii Jacob, electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter : * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui ; * verbi quod mandávit in mille generatiónes ;

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juramenti ſui ad Iſaac ;

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ.

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104.

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum: * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit; & venit cœnomyía & ſcíniſes, * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne; * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus & judícia oris ejus.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Víſita nos.

Pſalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini? * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

Peccávimus cum pátribus noſtris: * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remanſit.

Et crediderunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile.

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem: * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto;

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis, * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus, * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & humiliáti ſun in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui; * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſǽculo, & uſque in ſǽculum; * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Viſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Verſic. ut in Proprio.

Abſolutio & Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis, niſi Temp. Paſchali, exceptâ Feriâ ſecundâ Rogationum.*

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Per Quadrageſ. ad Hebdomadam Sanctam excluſivè.

Ant. 5. a. Bonum eſt.

[*Temp. Paſchali, Antiph. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*]

Pſalmus 91.

Bonum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo, Altíſſime;

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo pſaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectaſti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſípiens non cognoſcet, * & ſtúltus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit: * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & benè patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Pſalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diéi, *

quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus : in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui diviſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſrael per médium ejus, * qu'niam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis noſtris; * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Ant. 7. d. Quis ſímilis tuî.

In Feriis Quadrageſ. dicitur Canticum ſequens.

Canticum Moyſi. Exod. 15.

CAntémus Dómino, glorióſè enim magnificátus eſt : * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum : * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor : * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare; *

electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos : * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine : * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos : * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ : * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérſequar, & comprehendam ; * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare : * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementíbus.

Quis ſímilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis ſímilis tuî? magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, * & portaſti eum in fortitúdine tuâ ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom; robuſtos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis ;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum, & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis ſímilis tuî, Dómine? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Feſtis, & toto Temp. Paſchali, niſi proprium aſſignetur, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.*

Canticum. Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis.

Et ſic dicétis in confeſſióne : * Opera Dómini univerſa bona valdè.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries : * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum.

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Pſalmus 134.

Laudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum;

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte; * in Pharaónem & in omnes ſervos ejus.

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum, Hymnus, Verſic. Antiphona ad Benedictus. *Preces, &c. quando dicuntur, ut in Proprio; & ſic in ſequentibus Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona, ut in Proprio, & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum; * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquiſívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: * quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus qui facis mirabília: * notam feciſti in pópulis virtútem tuam.

Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt;* vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Antiph. Capit. ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris.

& Antiph. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ * & ignoránrias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus : * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus. * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à facie ejus univerſa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à facie Dómini, quia venit ; * quóni[illegible] venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ [illegible] æquitáte, * & pópulos in ve[illegible]ritáte ſua.

Ant. Capit. ℟. *breve,* &[illegible] *habentur in Proprio ; & ſit i[illegible] aliis Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *& Antiphona, ut in Proprio ; & ſit ut aliis Feriis.*

Pſalmus 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quoniam Dóminus excelſus, terríbilis ; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro, psállite : * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus ; * psállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes : * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham ; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum : * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce pſalmi ;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli ; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt ; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes : * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus ; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Capit. ℟. breve, &c. habentur in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. *& Antiphona, ut in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 52.

DIxit insípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus ; * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui

dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent: * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſrael Deus * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei;

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia: * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum: * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam: * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum tranſívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò ſcit Deus? * &, Si eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres abundantes in ſæculo, * ob-tinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine ca- juſtificávi cor meum, * & la- inter innocentes manus me-

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matu- nis.

Si dicébam: Narrábo ſic, * ecce natiónem filiórum tuo- rum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſce- rem hoc: * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuá- rium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos dum allevarentur.

Quómodò facti ſunt in de- ſolatiónem! * ſúbitò defecé- runt, periérunt propter ini- quitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgén- tium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad ni- hilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut juméntum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] * manum déxteram meam & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſce- piſti me.

Quid enim mihi eſt in cœ- lo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei

ma, Deus, in æter-

ce qui elongant ſe à
nt: * perdidiſti om-
ornicantur abs te.
utem adhærére Deo
ſt, * pónere in Dó-
o ſpem meam;
úntiem omnes præ
s tuas * in portis fí-

apit. ℟. breve, &c.
, in Proprio; & ſic in
iis.

VESPERAS.

s, in adjutórium.
Paſcha, Ant. 1. D.
re.
Paſchali, Antipho-
Proprio; & ſic in
iis.
Pſalmus 114.
i, * quóniam exáu-
t Dóminus vocem
tiónis meæ.
clinávit aurem ſuam
t in diébus meis in-

ndedérunt me doló-
is, * & perícula in-
enérunt me.
tiónem & dolórem
' & nomen Dómini

ine, líbera ánimam
* miſéricors Dómi-
juſtus, & Deus no-
rétur.
iens párvulos Dó-
humiliátus ſum, &
me.
tere, ánima mea,
m tuam, * quia Dó-
nefécit tibi.
ípuit ánimam meam

de morte, * óculos meos à lá-
crymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrum.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael; * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eó-

rum in nos ; * fórſitan aqua ábſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſívit ánima noſtra, * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum : * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum, facti
lætantes.

Ant. 6. F. Adhær

Pſalmus 136.

SUper flúmina Bab
illic ſédimus, * &
mus cùm recordarému
In ſalícibus, in médi
ſuſpéndimus órgana n
Quia illic interrog
nos, qui captívos d
nos, * verba cantióni
Et qui abduxérunt
Hymnum cantáte no
cánticis Sion.
Quómodò cantábimu
cum Dómini * in terra
Si oblítus fúero tuî
ſalem, * oblivióni det
tera mea.
Adhæreat lingua m
cibus meis, * ſi non m
ro tuî ;
Si non propoſúero
lem * in princípio lætít
Memor eſto, Dómin
rum Edom, * in die
lem ;
Qui dicunt : Exinan
nanite * uſque ad fun
tum in ea.
Fília Babylónis mí
beátus qui retríbuet ti
butiónem tuam quan
buiſti nobis.
Beátus qui tenébit,
det párvulos tuos ad p

Ant. Adhæreat ling
faucibus meis, ſi non
fúero Jeruſalem in p
lætítiæ meæ.

*Capitulum, Hymnu
ſic. Ant. ad* Magnífic
*ces, &c. ſi dicendæ ſi
bentur in Proprio ;
aliis Feriis.*

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum, *Pſ.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

dium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum ;

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. br. Antiphona ad Nunc dimittis, &c. *Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadrageſima, Antiphonæ ut ſequuntur.

Ant. 7. *d.* Quis requieſcet.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo ; * qui non egit dolum in lingua ſua ;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus e[...] conſpectu ejus malignus : timentes autem Dómi[...] gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, non décipit ; * qui pecún[...] ſuam non dedit ad uſúr[...] & múnera ſuper innocen[...] non accépit.

Qui facit hæc, * non mo[...] vébitur in ætérnum.

Pſalmus 18.

COEli enarrant glóri[...] Dei, * & ópera mánuu[...] ejus annúntiat firmamentu[...]

Dies diéi erúctat verbum, & nox nocti índicat ſci[...]tiam.

Non ſunt loquélæ, neq[...] ſermónes, * quorum non [...]diantur voces eórum.

In omnem terram exi[...] ſonus eórum, & in fines [...]bis terræ verba eórum : * [...] ſole póſuit tabernáculum ſuum

Et ipſe tanquam ſponſu[...] procédens de thálamo ſuo, exultávit ut gigas ad curren[...]dam viam.

A summo cœlo egréſſi[...] ejus, & occurſus ejus uſq[...] ad ſummum ejus ; * nec e[...] qui ſe abſcondat à calóre eju[...]

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta convertens ánimas : * teſ[...]timónium Dómini fidéle, ſa[...]piéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, læ[...]tificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminan[...] óculos.

Timor Dómini ſanctus, pe[...]manens in ſéculum ſéculi : judícia Dómini vera, juſtifi[...]cáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retributio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula; * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum ; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra : Fiat, fiat.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta : * quando vénies ad me ?

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit ſupérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Pſalmus 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes ; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum : * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſit

bit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. d. Vivens.

In Feriis Quadrageſimæ, Canticum Ezechiæ. Iſ. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæſívi reſíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad mane, quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum: * Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cum ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei: * corrípies me, & vivificábis me.

perem de inópia : vidébunt recti, & lætabuntur.

Cetera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Paſcha, Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

(*Poſt Paſcha, Ant. &c. in Proprio*).

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus : * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſ
hic accípiet benedictióne
Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine,
ram tuam, * aver
captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem pl
tuæ, * operuiſti ómnia p
cáta eórum.

Mitigaſti omnem i
tuam; * avertiſti ab ira in
gnatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſa
táris noſter, * & averte i
tuam à nobis.

Numquid in æternum i
ceris nobis? * aut exten
iram tuam à generatióne
generatiónem?

Deus, tu converſus viv
cábis nos, * & plebs tua
tábitur in te.

Oſtende nobis, Dómi
miſericórdiam tuam, * &
lutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur
me Dóminus Deus; * q
niam loquétur pacem in p
bem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos,
in eos qui convertuntur
cor.

Verúmtamen propè tim
tes eum ſalutáre ipſíus, *
inhábitet glória in terra noſ

Miſericórdia & véritas
viavérunt ſibi : * juſtítia
pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terrâ orta e
& juſtítia de cœlo proſpex

Etenim Dóminus dabit
nignitátem; * & terra no
dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambu

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus : laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Cetera, ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos ;

Quóniam gratìs abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui ; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat, & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum ; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine, quis ſímilis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam ; * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti ; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies : * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè ; * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum ; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne ſíleas : * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reverentiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Pſalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt : * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum : * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in directo : * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion * ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor ti

bi : * Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te : * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * juménta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & aſsúmis teſtamentum meum per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníquè quòd ero tui ſímilis: * árguam te, & ſtatuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum, * nequandò rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illìc iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

AD SEXTAM.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem : * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur : * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabúntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram; * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Június fui, étenim ſenui; * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſǽculum ſǽculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos: * in ætérnum conſervabúntur.

Injuſti puniéntur, * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſǽculum ſǽculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſíus, * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et tranſívi, & ecce non erat: * & quæſívi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino ; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos ; * & éruet eos à peccatóribus, * & ſalvábit eos quia ſperavérunt in eo.

AD NONAM.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris ; * quia os peccatóris & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; * ego autem orábam.

Et poluérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem, * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci, * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus ; * & dirípiant alièni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Et ſciant quia manus tua hæc : * & diſpéreat de terra memória eórum.

Pro eo quod non eſt recordátus fácere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei ; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum ; * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum ; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc : * & tu, Dñe, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre ;* & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine : cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini ; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri,* quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod deſcendit in barbam, barbam Aaròn;

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus : * ſicut ros Hermon qui deſcendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me, óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant juſti.

Pſalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effúndo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio.

In deficiendo ex me ſpíritum meum, * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expectant juſti donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequandò dicat inimícus meus: Prævălui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum ſanctum tuum: * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum beſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris; * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum: * citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius eſto peccátis noſtris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi eſt Deus eórum?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio sánguinis ſervórum tuórum qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſécuſum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadrageſima, Antiphonæ, ut ſequitur.

(Temp. Paſchali, ut in Proprio).

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Sperent in te.

Pſalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſediſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in ætērnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábi-

cat in Sion : * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus ;

Quóniam requírens ſánguinem, eórum recordátus eſt : * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis ; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo : * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ oblivíſcuntur Deum.

Quóniam non in finē oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo : * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos, * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè ? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatione ?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper : * comprehenduntur in conſíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus : * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo : * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperē reſpíciunt : * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem ; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum : * inclinábit ſe, & cadet cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo : Oblítus eſt Deus ; * avertit fáciem ſuam ne vídeat in finē.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne oblivíſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde ſuo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem conſíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper : * órphano tu eris adjútor.

Contére bráchium peccatóris & maligni : * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, & in ſæculum ſæculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua ;

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te qui novérunt nomen tuum, quóniam non dereliquiſti quæréntes te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Filii.

Pſalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea ! * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera :

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera !

Filii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis ;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans :

Generátio quæ non direxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multâ.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquã flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo ; * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto ?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo ?

Ideò audívit Dóminus, & díſtulit; * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſrael;

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dóminus] auſtrum de cœlo, * & induxit in virtúte ſua africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis; & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis, ut ponant in Deo ſpem ſuam.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex Pſalmo 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eū in deſerto! * in iram concitavérunt eum in inaquóſo!

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Iſrael exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77. Et

ABſtulit [Dóminus] ſicut oves pópulum ſuum, * & perduxit eos tanquam grégem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſrael.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum; * & teſtimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum * in terra quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum

ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuū ſuárū deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

Cetera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Paſcha, Ant. 4. E. Omnés.

(*Poſt Paſcha, Ant. &c. in Proprio.*)

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eó vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt g eórum, linguis ſuis d agébant; * júdica illos, D

Décidant à cogitatióni ſuis: ſecundùm multitú nem impietátum eórum ex pelle eos; * quóniam irr vérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſp rant in te: * in æternum ex tábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omn qui díligunt nomen tuum, quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ vo luntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóſè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiã tuã ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſperæ delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur ſequens

Canticum. Iſ. 12.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus : * fiduciáliter agam, & non timébo ;

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris ; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion ; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſrael.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus : fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis, & toto Tempore Paſchali, (niſi proprium aſſignetur) dicitur ſequens Canticum.* Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in omnia ſæcula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & ſalvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis ; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Iſrael, * & in conſpectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus ;

Et faciátis ſcire eos * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras, * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ; * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, [...] catóres, & fácite juſtítiam [...] ram Deo, * credentes quò[...] ciat vobiſcum miſericórdi[...] ſuam.

Ego autem, & ánima me[...] * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, o[...] nes electi ejus : * ágite d[...] lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. *C.* Beneplácitum e[...]

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum, quó[...] niam bonus eſt pſalmu[...] * Deo noſtro ſit jucunda de[...] coráque laudátio.

Ædíficans Jeruſalem Dómi[...] nus : * diſperſiónes Iſraëlis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus ei[...] nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus ; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus, * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ip[...] ſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habebit ; * nec in ti[...] biis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómin[...]

ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi, * quóniã tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci: * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus,

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.

Qui vidébant me forâs * fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde: * factus ſum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent ſimul adversùm me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Domine, non confundar, quoniam invocávi te: * erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondiſti timéntibus te!

Perfeciſti eis qui ſperant in te, * in conſpectu filiórum hóminum.

Abſcondes eos in abſcón-

dito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudíſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundánter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Pſalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei;

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima m[illegible] * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam [illegible] huc confitébor illi: * ſal[illegible] vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima m[illegible] conturbáta eſt: * pr[illegible]ptéreà memor ero tuî de t[illegible]ra Jordánis, & Hermón[illegible] à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, [illegible] in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fl[illegible]ctus tui, * ſuper me tranſi[illegible]runt.

In die mandávit Dómin[illegible] misericórdiam ſuam, * & no[illegible]cte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & ver[illegible]

átem tuam : * ipſa me deduxérunt & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te; * & tribuiſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus, * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe.

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum : * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit;

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in ætérnum, ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus;

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus,* ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte; facientes verbum illíus,* ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus,

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem,* & egénū de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii eſtis, * & filii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem? * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt,

fecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquandò ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoaduſquè juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus, * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî, * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion, * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe.

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum :* recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit;

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum, ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus;

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus,* ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte; facientes verbum illíus,* ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus,

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus benedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo :* húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem,* & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de príncipibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem? * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine : humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt;

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra, * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt; * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſalmus 13.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illìc trepidavérunt timóre ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 15.

COnſerva me, Dómine, * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà accelerayérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus, *

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion, non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii: * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum: non confundétur cum loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

Pſalmus 129.

DE profundis clamáv te, Dómine: * D ne, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ inten tes * in vocem deprecati meæ.

Si iniquitátes obſervávi Dómine; * Dómine, qui ſtinébit?

Quia apud te propiti eſt, * & propter legem t ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in bo ejus, * ſperávit ánima in Dómino.

A cuſtódia matutína u ad noctem * ſperet Iſrae Dómino;

Quia apud Dóminum ſericórdia, * & copióſa eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael ómnibus iniquitátibus ejus

Ant. Suſtínuit ánima in verbo ejus: ſperávit á mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt ex tum cor meum, * n eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in gnis, * neque in mirabí ſuper me.

Si non humíliter ſe bam, * ſed exaltávi áni meam;

Sicut ablactátus eſt matre ſua, * ita retribút ánima mea.

Speret Iſrael in Dómi ex hoc nunc, & uſque ſ culum.

Ant. Speret Iſrael in Dó

MPLETORIUM.

E. Conſerva me.

Pſalmus 10.

nino confído ; * quó-
dícitis ánimæ meæ :
nigra in montem
:r ?
n ecce peccatóres in-
arcum, paravérunt
ıas in pháretra, *
ıt in obſcúro rectos

m quæ perfeciſti,
ınt ; * juſtus autem
?
ıs in templo ſancto
ominus in cœlo ſe-

us in páuperem reſ-
' pálpebræ ejus in-
fílios hóminum.
ıs intérrogat juſtum
ı : * qui autem díli-
item, odit ánimam

ıper peccatóres lá-
ignis, & ſulphur,
procellárum, pars
um.
n juſtus Dóminus,
dilexit : * æquitá-
vultus ejus.

Pſalmus 13.

inſípiens in corde
* Non eſt Deus.
i ſunt, & abominá-
ũnt in ſtúdiis ſuis : *
qui fáciat bonum,
ſque ad unum.
s de cœlo proſpe-
fílios hóminum, *
ſi eſt intélligens, aut
Deum.
declinavérunt, ſi-
mul inútiles facti ſunt : * non
eſt qui fáciat bonum, non eſt
uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur
eórum, linguis ſuis dolóſè
agébant : * venénum áſpidum
ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne &
amaritúdine plenum eſt : *
velóces pedes eórum ad ef-
fundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in
viis eórum, & viam pacis non
cognovérunt : * non eſt timor
Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes
qui operantur iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam
ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavé-
runt : illic trepidavérunt ti-
móre ubi non erat timor ; *
quóniam Dóminus in genera-
tióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudí-
ſtis, * quóniam Dóminus ſpes
ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre
Iſrael ? * cùm avérterit Dómi-
nus captivitátem plebis ſuæ,
exultábit Jacob, & lætábitur
Iſrael.

Pſalmus 15.

Conſerva me, Dómine, *
quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus
es tu, * quóniam bonórum
meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra
ejus, * mirificávit omnes vo-
luntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmi-
tátes eórum : * póſteà accele-
ravérunt.

Non congregábo conventí-
cula eórum de ſanguínibus, *

nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui reſtítues hæreditátem meã mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum : * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper ; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea : * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dñe, quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. b. Rectum eſt verbum Dómini.

PRO I. NOCTURNO.

Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundù[m cor]
tuum, * & omne con[ſílium]
tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári [tuo, *]
& in nómine Dei noſt[ri ma-]
gnificábimur.

Impleat Dóminus [omnes]
petitiónes tuas : * nu[nc co-]
gnóvi quóniam ſalvum [fecit]
Dóminus Chriſtum ſu[um.]

Exáudiet illum de cœ[lo ſan-]
cto ſuo : * in potentáti[bus ſa-]
lus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & [hi in]
equis ; * nos autem in [nómi-]
ne Dómini Dei noſtri [invo-]
cábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & [ceci-]
dérunt : * nos autem ſu[rréxi-]
mus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fa[c re-]
gem ; * & exaudi nos [in die]
quâ invocavérimus te.

Pſalmus 32.

EXultáte, juſti, in [Dómi-]
no : * rectos dece[t col-]
laudátio.

Confitémini Dómino [in ci-]
thara : * in pſaltério [decem]
chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum [no-]
vum : * benè pſállite ei [in vo-]
ciferatióne.

Quia rectum eſt v[erbum]
Dómini, * & ómnia [ópera]
ejus in fide.

Díligit miſericórdiam [& ju-]
dícium : * miſericórdi[â Dó-]
mini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli [firmáti]
ſunt, * & ſpíritu ori[s ejus]
omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in [utre]
aquas maris, * ponens i[n the-]
ſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum

terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília géntium : * reprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem : * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus ;

Ut eruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum, * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pſ.* 32.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Dóminus.

Pſalmus 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertranſíres in deſerto,

Terra mota eſt : * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínaï, à facie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Et véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me : Pater meus es tu ; * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi.

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint ;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo teſtamentum meum ; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar : Semen ejus in ætérnum manébit ; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo ;

Et ſicut luna perfecta in ætérnum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui : * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus : * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam : * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram deprimentium eum : * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus : * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem ? * exardeſcet ſicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea ſubſtántia : * numquid enim vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum ?

Quis eſt homo qui vivet, non vidébit mortem ? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi ?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua ?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo multárum géntium ;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in æternum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ;

Quia præceptum in Iſrael eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus : * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te : * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : * Iſrael, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me, * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet;

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentiti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui : * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo : confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus

eſt Manaſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur ſequens

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos, * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus ut eſt Dóminus, neque enim eſt álius extra te: * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore veſtro;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt, * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus

ſe locavérunt;
ſaturáti ſunt,
Donec ſtérilis
mos; * & quæ
bébat fílios, in
Dóminus mor
víficat: * dedúci
& redúcit.
Dóminus páup
ditat: * humíliat
Súſcitat de púl
* & de ſtercore
rem;
Ut ſédeat cum
& ſólium glóriæ
Dómini enim
terræ, * & pó
orbem.
Pedes ſanctóru
vábit, & ímpii in
ticeſcent; * quia
titúdine ſua rob
Dóminum for
verſárii ejus; *
in cœlis tonábit
Dóminus judi
ræ, & dabit im
ſuo, * & ſubl
Chriſti ſui.
Ant. Deus ſci
minus eſt, & i
tur cogitatiónes
[*In Feſtis, &*
Paſchali, (
aſſignetur) di
Canticum. 1.
BEnedictus e
Deus Iſrael
ab æterno in æ
Tua eſt, Dóm
céntia, & poténti
atque victória; *
Cuncta enim
ſunt & in terra,
Tuum, Dómin
& tu es ſuper om

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſrael : non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos, * & miſereátur noſtri;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat;

véſperè decidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua,* & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſeculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni: * ſi autem in potentátibus, octoginta anni;

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

AD TERT

Pſalmus 2

DOminus i mea, & ſal quem timéb

Dóminus prote meæ; * à quo trepi

Dum appropiant nocentes, * ut ed meas.

Qui tribulant n mei, * ipſi infirm cecidérunt.

Si conſiſtant adv caſtra, * non ti meum.

Si exurgat adv prælium, * in ho rábo.

Unam pétii à hanc requíram, * tem in domo Dó bus diébus vitæ mea

Ut vídeam volu mini, * & víſiten ejus.

Quóniam abſco tabernáculo ſuo: malórum protexit cóndito tabernáculi

In petra exaltáv nunc exaltávit ca ſuper inimícos mec

Circuívi & im tabernáculo ejus h ciferatiónis: * ca pſalmum dicam D

Diviſio Pſal

EXaudi, Dómi meā quâ clam miſerére meî, & e

Tibi dixit cor m quiſívit te fácies n ciem tuam, Dómi ram.

Ne avertas fácie

declínes in ira à

meus eſto, ne de-
me, * neque deſpí-
ꞌeus ſalutáris meus.
n pater meus & ma-
lereliquérunt me : *
autem aſſumpſit me.
pone mihi, Dómine,
; * & dírige me in
ectam propter ini-
:os.
íderis me in ánimas
im me; * quóniam
unt in me teſtes iní-
ıentíta eſt iníquitas

vidére bona Dómi-
rra vivéntium.
ı Dóminum, virí-
; * & confortétur
ı, & ſúſtine Dómi-

Pſalmus 83.
m dilecta tabernácula
Dómine virtútum! *
cupiſcit & déficit áni-
n átria Dómini.
eum & caro mea *
unt in Deum vivum.
ı paſſer invénit ſibi
, * & turtur nidum
onat pullos ſuos.
ı tua, Dómine vir-
ꞌ Rex meus & Deus

qui hábitant in domo
mine; * in ſécula ſe-
laudábunt te.
: vir cujus eſt auxí
te : * aſcenſiónes in
io diſpóſuit, in valle
um, in loco quem

n benedictiónem da-
látor, ibunt de vir-

túte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem Chriſti tui;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

AD SEXTAM.

Pſalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ *, propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſe-

quétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me ; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum ; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam malo ; * & lábia tua ne l quantur dolum.

Diverte à malo, & f bonum : * inquíre pacem, perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos & aures ejus in preces eorum

Vultus autem Dómini ſup facientes mala, * ut perd de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dó minus exaudívit eos ; * & e ómnibus tribulatiónibus eó rum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis q tribuláto ſunt corde, * & hú miles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtó rum ; * & de ómnibus h liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus omn oſſa eórum : * unum ex l non conterétur.

Mors peccatórum péſſima & qui odérunt juſtum, deli quent.

Rédimet Dóminus ánim ſervórũ ſuórũ ; & non deli quent omnes qui ſperãt in e

AD NONAM.

Pſalmus 79.

QUi regis Iſrael, inte de ; * qui deducis v lut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubin manifeſtáre coram Ephraïm Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, oſtende fáciem tuam ; * ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, quouſquè iraſcéris ſuper or tiónem ſervi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[Domine] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eā.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus, * & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & viſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua; * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quē confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos: * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea : * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nómen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus ſum; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pſalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo ; * quóniã audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi ; * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini ;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvũ me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum : ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Pſalmus 144.

Exaltábo te, Deus meus rex ; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidelis.

Diviſio Pſalmi 144.

Miserátor & miséricors Dóminus ; * pátiens & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine ómnia ópera tua ; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur ;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * &

glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elíſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Propè eſt Dóminus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dñus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligéntes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos, * & cuſtódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notam fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum quis eſt, * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos, * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me; * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego defeci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè cónturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer priuſquàm ábeam, * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dñe, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.
AD OFFICIUM NOCT.
PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

Pſalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum quia feciſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

Pſalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique.

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſsē me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos, * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in inférnum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

Veſpere, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus; & humiliábit illos * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum, * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum interitûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

Ant. 2. D. Ab inſurgéntibus in me.

PRO II. NOCTURNO.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael,

Intende ad viſitandas omnes gentes: * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos: * ne occídas eos, nequandò oblivíſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris
mónem labiórum
& comprehendan
bia ſua.

Et de execratić
dácio annuntiabu
ſummatióne, * in
matiónis, & non

Et ſcient quia
nábitur Jacob,
terræ.

Convertentur a
* & famem patien
& circuíbunt civi

Ipſi diſpergent
ducandum, * ſi
fúerint ſaturáti,
rábunt.

Ego autem cant
dinem tuam, *
manè miſericórdi

Quia factus e
meus & refúgiu
in die tribulatión

Adjútor meus
lam, quia De
meus es: * Deus
ſericórdia mea.

Pſalmus

EXaudi, Deu
tiónem mean
oratióni meæ.

A fínibus terr
mávi, dum an
meum: * in petra

Deduxiſti me,
es ſpes mea, * tu
dinis à fácie inin

Inhabitábo in
tuo in ſécula: *
velamento alárum

Quóniam tu, I
exaudiſti oratióne
dediſti hæreditáte
bus nomen tuum

Dies ſuper die

ties, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpectu Dei : * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas dimerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam ; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam ; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium, * & factus ſum illis in parábolam.

Advers̀um me loquebantur qui ſedébant in porta ; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplácit i, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar ; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum ; * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua : * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum

& confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel, * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcandálum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum, * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribantur.

Altera diviſio Pſálmi 68.

EGo ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & lætentur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alieni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis, & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi; & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me, * & ſuper

inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei, quóniam aliéni inſurrexérunt advérsùm me.

Ant. 7. *a.* Deus meus.

Pſalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam,* & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *à.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuùm.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ solíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt;

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas! * & converſus vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam, * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi ; * & ánima mea quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in mánibus ejus : * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram : * aſpexit, & diſſolvit gentes; & contríti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Númquid in flumínib
tus es, Dómine? * aut
mínibus furor tuus,
mari indignátio tua?

Qui aſcendes ſuper
tuos, * & quadrígæ tu
vátio;

Súſcitans ſúſcitábis
tuum : * juramenta tr
quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ
runt te, & doluérunt
tes; * gurges aquárum
ſiit.

Dedit abyſſus vocem ſ
altitúdo manus ſuas levá

Sol & luna ſtetérunt
bitáculo ſuo : * in luce
tárum tuárum ibunt in
dóre fulgurantis haſtæ

In frémitu conculcáb
ram, * & in furóre ob
fácies gentes.

Egreſſus es in ſalúte
puli tui, * in ſalúten
Chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de
ímpii, * denudaſti fund
tum ejus uſque ad collu

Maledixiſti ſceptris
cápiti bellatórum ejus,
niéntibus ut turbo ad d
gendum me.

Exultátio eórum, *
ejus qui dévorat páupe
abſcóndito.

Viam feciſti in mari
tuis, * in luto aquárum
tárum.

Audívi, & conturbá
venter meus : * à voce c
muérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo i
bus meis, * & ſubter m
teat;

Ut requieſcam in die

lát

brióónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non ásferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis, & in Feriis Temp. Paſch.* (*niſi aliud aſſignetur*) *ſequens dicitur*

Canticum. Iſaïæ. 26.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion; * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit, ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Sperâſtis in Dómino in ſéculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram: * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt: * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant.

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus; * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injú-

riam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos : * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas, pupillum & víduam ſuſcípiet ; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 43.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos : * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos ;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi

IN Deo laudábin die, * & in nóm confitébimur in ſécu

Nunc autem rep confudiſti nos ; * & n diéris, Deus, in v noſtris.

Avertiſti nos retror inimícos noſtros ; * & runt nos, diripiébant

Dediſti nos tanqu eſcárum, * & in gént perſiſti nos.

Vendidiſti pópulu ſine prétio, * & r multitúdo in commu bus eórum.

Poſuiſti nos oppròb cínis noſtris, * ſubſ nem & deríſum his in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſir nem géntibus, * co nem cápitis in pópu

Totâ die verecúnd contra me eſt ; * & faciéi meæ coopéruit

A voce exprobr obloquentis, * à f míci & perſequentis.

Hæc ómnia venérı nos, nec oblíti ſum & iníquè non égimus mento tuo.

Et non receſſit r noſtrum, * & declina tas noſtras à via tua

Quóniam humiliaſ loco afflictiónis, * & ruit nos umbra mor

Altera diviſio Pſal

SI oblíti ſumus no noſtri, * & ſi exp

manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdórmis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra; * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Pſalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum; * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti; * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, &

revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper ; * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Pſalmus 57.

SI verè útiquè juſtítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis : * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum ſuum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquam intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut viventes ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindictam : * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis : * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & pótum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ, * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſerviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum; * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt, * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

AD NONAM.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiã mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex úte-

ro : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[DEus meus] ne diſceſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael ; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſǽculum ſǽculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dñi eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundántur & convertántur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priuſquàm evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum ſuam qui metit; * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætería ibant : Benedíctio Dómini ſuper vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres : prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. D. Poſuiſti.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me : * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè : * ſémitam meam & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua : * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illìc es : * ſi deſcéndero in infernum, ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur : * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos : * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres, * viri ſánguinum, declináte à me.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfecto ódio óderam illos, * & inimíci facti ſũt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas.

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dñe.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos; * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dó mine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtu ſalútis meæ, * obum braſti ſuper caput meum i die belli.

Ne tradas me, Dómine, deſidério meo peccatóri: cogitavérunt contra me; r derelinquas me, ne for exaltentur.

Caput circúitûs eórum; labor labiórum ipſórum op riet eos.

Cadent ſuper eos carbóne in ignem dejícies eos; * miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirig tur in terra: * virum inj ſtum mala cápient in int ritu.

Cognóvi quia fáciet Dóm nus judícium ínopis, * vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confit buntur nómini tuo, * & h bitábunt recti cum vultu tuo

Ant. Dómine, Dómin virtus ſalútis meæ, ne der línquas me.

AD COMPLETORIU

Ant. 2. D. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furó tuo árguas me; * r que in ira tua co pias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infi ſunt mihi, * & confirm ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne n à fácie iræ tuæ: * non eſt ; óſſibus meis à fácie pecca rum meórum.

Quóniam iniquitátes m

ſupergreſſæ ſunt caput meum,* & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem : * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus ; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum ; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, dereliquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei,* adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum ; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me ; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua; * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCT.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra; * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî; * & reſúſcita me, & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem;

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in

…erio propoſitiónem meam.
…ur timébo in die mala? * …quitas calcánei mei circúm-…bit me.

Qui confídunt in virtúte …a, * & in multitúdine divi-…iárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum,* cùm víderit ſapientes morientes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in ætérnum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis, * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt, * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE tímúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefécéris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in conſpectu tuo in ætérnum. *Pſ.* 40.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſquè irrúitis in hóminem? * interfícitis univerſi vos tanquam paríeti inclináto, & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubject… eſto, ánima mea, * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus Salvátor meus: * adjút… meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum glória mea: * Deus au… mei, & ſpes mea in Deo e…

Speráte in eo, omnis … gregátio pópuli; effú… coram illo corda veſtr…

Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

Pſalmus 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos; * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes, * defecérũt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Pſalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníqu ágere; * & delinquéntibus Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altu cornu veſtrum: * nolíte lo qui adversùs Deum iniquitá tem.

Quia neque ab oriente, ne que ab occidente, * nequ à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: hunc humíliat, & hunc exal tat.

Quia calix in manu Dómi vini meri plenus mixto; * inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus ne eſt exinaníta: * bibent omn peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo ſéculum: * cantábo Deo Jaco

Et ómnia córnua peccat rum confringam; * & ex tabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confit bimur, & invocábimus n men tuum: narrábimus mir bília tua. *Pſ.* 74.

PRO III. NOCTURN

Ant. 6. F. Cogitátio hómi nis.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuū, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 82.

DEus, quis ſímilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt; * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt conſílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Iſrael ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ;

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian & Sísaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor, * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes,

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant.

Et cognoſcant quia nomen

tibi Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi, & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi. *Pſ.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríﬁca miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, ut non moveantur veſtígia mea.

Ant. 4. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt; * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, prævéni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis, * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

Pſalmus 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tranſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui beneféçit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Filii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus;* & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam,* & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus,* & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum Moyſi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo : * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia : * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in ſórdibus :* generátio prava atque perverſa.

Hæccinè reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit & creávit te?

Meménto diérum antiquórum; * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi : * majóres tuos, & dicent tibi :

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum,* atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut ſúgeret mel de petra,*

oleumque de ſaxo duriſſimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſsátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſsátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérũt patres eórũ.

Deum qui te génuit, dereliquiſti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii:

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtultâ irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſsáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum diſtuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum;

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt & ſine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac noviſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta eſt dies perditiónis, * & adeſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoquè defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis, * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro: Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis, & toto Tempore Paſch.* (*niſi proprium aſſignetur*) *ſequens dicitur*

Canticum. Judith. 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi pſalmum novum: exaltáte & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio;

Infantes meos dare in prædā * & vírgines in captivitátē.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum; & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dñum.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dñi manet in æternū.

Ant. Laudáte Dóminum,

omnes pópuli, quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 87.

Domine, Deus ſalútis meæ; * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámplius, * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me; * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra oblivi[...]

Et ego ad te, Dóm[...] clamávi; * & manè o[...] mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, r[...] lis oratiónem meam? * av[...] fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & i[...] bóribus à juventúte me[...] exaltátus autem, humil[...] ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tu[...] & terróres tui conturbavé[...] me.

Circumdedérunt me aqua totâ die, * circumd[...] runt me ſimul.

Elongaſti à me amícu[...] próximum, * & notos m[...] miſéria.

Pſalmus 142.

Domine, exaudi or[...] nem meam: * áu[...] pércipe obſecratiónem [...] in veritáte tua; exaud[...] in tua juſtítia.

Et non intres in judí[...] cum ſervo tuo, * quia juſtificábitur in conſpect[...] omnis vivens.

Quia perſecútus eſt in[...] cus ánimam meam: * h[...] liávit in terra vitam mea[...]

Collocávit me in ob[...] ſicut mórtuos ſéculi; * & [...] xiátus eſt ſuper me ſp[...] meus, in me turbátum cor meum.

Memor fui diérum [...] quórum, meditátus ſum [...] ómnibus opéribus tuis; factis mánuum tuárum [...] tábar.

Expandi manus mea[...] te: * ánima mea ſicut ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

Pſalmus 28.

Afferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani, * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis, vox Dómini concutientis deſertum: * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde;

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà un-

xit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdáta varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii; * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia ſanctorum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum; & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 45.

Deus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, &

inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos, * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ : * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi : * ipſe reget nos in ſécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum ; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea ? * & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

AD NONAM.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos : * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & co[illegible]

turbaſti eam : * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura, * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui : * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo : * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ súbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem? * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

Redemiſti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem : * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna; * & non cognovérunt, ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idipſum : * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum : * in terra pollutérunt tabernáculū nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul : * Quieſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus, jam non eſt prophéta; * & nos non cognoſcet ámpliùs.

Diviſio Pſalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem rex noſter ante ſécula; * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare; * contribulaſti cápita dracónum in aquis:

Tu confregiſti cápita dracónis; * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum :

Tu dirupiſti fontes & torrentes : * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus : Inimícus improperávit Dómino, * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum ; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam ; * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne obliviſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. D. Beáti omnes.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

Pſalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei ;

Si dédero ſomnum oculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephratha, * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam, * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem Chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & ſancti tui exultent.

Ant. 7. c. Sion réquies mea.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtamentum meum, * & teſtimó-

nia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi, * hìc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne, * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi: ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Pſalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi, * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo quia innotuíſti ei? * aut fílius hóminis quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt, * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me;

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Al

PLETORIUM.
ỳ. Miſerére meì.
almus 50.
e meì, Deus, *
dùm magnam mi-
tuam.
lùm multitúdinem
m tuárum * dele
meam.
lava me ab iniqui-
& à peccáto meo
iniquitátem meam
ſco, * & peccátum
ra me eſt ſemper.
peccávi, & ma-
te feci; * ut juſti-
ermónibus tuis, &
judicáris.
m in iniquitátibus
ſum, * & in peccá-
t me mater mea.
nim veritátem di-
ncerta & occulta ſa-
e manifeſtaſti mihi.
s me hyſſópo, &
: * lavábis me, &
m dealbábor.
meo dabis gáudium
n, * & exultábunt
liáta.
fáciem tuam à pec-
; * & omnes iniqui-
s dele.
undum crea in me,
& ſpíritum rectum
viſcéribus meis.
ojícias me à fácie
Spíritum ſanctum
áuferas à me.
mihi lætítiam ſalutá-
& ſpíritu principáli
me.
o iníquos vias tuas, *
d te convertentur.
me de ſanguínibus,

Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meì, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt ſímilis tuì in diis,

Verna. *

Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóg téntium quæſiérunt án meam, * & non prop runt te in conſpectu ſu

Et tu, Dómine, Deu ſerátor & miſéricors: tiens, & multæ miſericó & verax.

Réſpice in me, & mi meî: * da impérium púero tuo, & ſalvun fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum i num, ut vídeant qui od me, & confundantur; * niam tu, Dómine, adj me & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, D ne, quóniam ad te cla totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Capit. &c. *bentur in Proprio, pro d ſitate Temporis.*

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES
Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,

Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.

ET PRO II & V. FERIA.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum.

℟. Amen.

Sic reſpondetur ad ſingulas Abſolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1.

℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

ET PRO III & VI. FERIA.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangelii. *Epheſ.* 6.

8. Occurrámus ómnes in unitátem fídei, & agnitionis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit: Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere, *Dignior poſt ipſum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Epiſcopus reſpondet:* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1. ℣. *Chorus*, ℟. Amen.

Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem [...] dibus noſtris. *Ephe[...]*

2. Occurrámus omnes [...] tátem fídei, & ag[...] Fílii Dei; ut non [...] ferámur omni ve[...] ctrínæ. *Epheſ.* 4.

3. Deus ſpei répleat n[...] gáudio & pace in [...] do; ut abundémus [...] & virtúte Spíritûs [...] *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de [...] gelio, tunc tertia B[...] erit:

4. Fúlgeat nobis illu[...] Evangélii glóriæ [...] qui eſt imágo Dei. 2[...]

Eadem dicitur in o[...] ria, quando pro iij. [...] legendum erit Evangel[...] Homilia.

IN FESTIS B. M. VI[...] ET ALIORUM SANCT[...]

quæ ſunt ix. Lectio[...]

Abſol. & Bened. [...] *in I. & III. Noctu[...] ſuprà; in II. autem [...] quitur.*

Abſolutio. 3. R[...]

DEus noſter inclí[...] noſtra ad ſe, [...] diámus mandáta eju[...]

BENEDICTI[...]

IN FESTIS B. M[...]

4. Deus à quo miſſu[...] briel Angelus ad [...] mittat nobis de [...] piéntiam. *Luc.* 1. *S*[...]

5. Fílius Altíſſimi, q[...] go concépit & pép[...] nobis fílios Dei ſie[...] *Joan.* 1.

6. Spíritus ſanctus de quo eſt, quod in María natum eſt, ſanctíficet nos per ómnia. *Matth. 1. Theſſ. 5.*

BENEDICTIONES.

IN FESTIS SANCTORUM.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ. 1.*

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ. 1.*

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act. 26.*

TEMPORE PASCHALI,

In omni Officio tam de Tempore quàm de B. V. & aliis Sanctis.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom. 10.*

2. Interpellet pro nobis Chriſtus qui mortuus eſt & reſurrexit. *Rom. 8.*

3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom. 8.*

Si tertia Lectio ſit de Evangel. tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat nobis, &c.

Si duæ ſint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedict. erit: Fúlgeat. *ſuprà.*

Ad ſecund. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ. 1.*

ORATIO

Dicenda ante recitationem Divini Officii.

DOmine, doce nos oráre. Effunde in nos ſpíritum grátiæ & precum, qui ádjuvet infirmitátem noſtram; nam quid orémus ſicut oportet neſcimus; ipſe autem Spíritus tuus póſtulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

IN ECCLESIA CATHEDRALI,

SUFFRAGIA

SEU

COMMEMORATIONES COMMUNES

DE SANCTIS GENESIO ET FULCRANN

AD LAUDES.

Antiphona.

SUper muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes: totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Gaudébit ſuper te Deus tuus, & non vocáberis ultrà derelicta. *Iſ. 61.*

℣. Servis ſuis Deus mandávit de te. ℟. Ut cuſtódiant te. *Pſ. 90.*

Orémus.

BEatórum Genéſii & Fulcranni ſuffrágium recolentes, quæſumus, Dómine, ut & ipſórum patrocínio læ ri, & veneranda virtútı exempla mereámur imitá Per Chriſtum Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiphona.

COnſtitúti ſunt hi du ut orent ne ſit in pópı plaga; ſtare contra hoſte & prohibére gentem à pecc tis. *Num. 8. Eccli. 46.*

℣. Póſuit in eis verba ſign rum ſuórum ℟. Et prodigi rum. *Pſ. 104.*

Oratio. Beatórum. *ſuprà.*

PROPRIUM
DE TEMPORE.
PARS VERNA.

IN FERIIS.
A Feria quarta Cinerum uſque ad Dominicam Paſſionis.
AD OFFICIUM NOCT.
Invitat. Veníte, procidámus ante Deum, * Plorémus coram Dómino qui fecit nos.
Pſ. 94. Veníte. 2.
Hymnus.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipſe ſacrávit novi
Chriſtus miniſter fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perſlémus in cuſtódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà ſe dat, hoſtis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur ſúpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immenſa moles críminum:
Immenſa ſed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, teſta quanquam fíctilis,
Opus tuum ſumus tamen;
Períre ne plebem ſinas
Chriſti redemptam ſánguine.

Quod fécimus ſana malum,
Auge bonum quod póſcimus;
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unítas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei: ℟. Turbátus ſum, & non ſum locútus. *Pſ.* 76.

Abſolut. & Benedict. habentur poſt Pſalterium.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *dicuntur alternatim ſecundùm Feriam, ut ſequitur, uſque ad Dominicam Paſſionis.*

Feriâ ſecundâ & quintâ.

Poſt j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes veſtras, & fácite vobis cor novum, & ſpíritum novum; quia * Nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. *II. Petr.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Quaſi co-

lumbæ meditantes gemémus; multiplicátæ ſunt enim iniquitátes noſtræ, & * Peccáta noſtra reſpondérunt nobis; quia ſcélera noſtra nobiſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Peccáta. *Iſ.* 59. *I. Joan.* 1.

Reſponſ. tertium erit Evangelicum, ut in qualibet Feria.

Feriâ tertiâ & ſextâ,

Poſt j. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, & ego retríbuam. * Horrendum eſt incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Poſt ij. Lect. ℟. Tu, Dómine, in ætérnum permanébis, * Quare in perpétuum obliviſcéris noſtri? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, ſalva nos, perímus. * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Reſponſ. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Feriâ quartâ & Sabbato,

Poſt j. Lect. ℟. Jurávi, & ſtátui cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ. * Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine: vivífica me ſecundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Humiliátus ſum. *Pſ.* 118. *Luc.* 18.

Poſt ij. Lect. ℟. Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári * In jejúniis, ſacco, & cínere. ℣. Memor eſto unde excíderis, & age pœniténtiam. * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

Reſponſ. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Orábit ad te, Dómine, omnis Sanctus ℟. In témpore opportúno. *Pſ.* 31.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Iſaï. 58.

Clama, ne ceſſes; quaſi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum

Hymnus.

Solemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat ſacerdos, flébili
Clamóre templa pérſonant.

Lugúbris at fruſtrà ſonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulſus íntimo
Senſum dolóris índicet.

Nil fróntibus ſparſus cinis,
Nil ſciſſa veſtis próderit,
Ni fracta ſcindantur ſimul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis noſtri memor,
Intentat ultríces minas.

O juſte Judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater,
Das pœnitendi témpora,
Et cor ſimul da pœnitens.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Si iniquitátes obſervávéris, Dómine, ℟. Dómine quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129.

Ad Benedictus *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò; ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem noſtrum *N.* ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.*

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſrael ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Pſalmus De profundis. *qui habetur ſuprà in Veſperis Feriæ quartæ,* 74; *& in fine*, Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. *ſuprà,* * 119. *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo, dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria poſt Ant. ad Benedictus.

Dicto Benedicámus. *ſi facienda ſit commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde, uſque ad Paſſionem excluſivè, fiunt Suffragia ut ſequitur.*

DE Sa. CRUCE.

Ant. Peccáta noſtra Chriſtus pértulit in córpore ſuo ſuper lignum, ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. *I. Pet.* 3.

℣. Ipſe redimet Iſrael ℟. Ex omnibus iniquitatibus ejus. *Pſ.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

[*Si ſequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra concluſio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde inchoatur Officium parvum.]

Ubi non dicitur Officium parvum, fit Suffragium ſequens de B. Maria.

Ant. Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ Tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Populi confitebuntur tibi in æternũ : ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Pſ.* 44.

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſteà fit commem. de Patrono Eccleſiæ, ac de Titulari ſi à Patrono differat.

Si autem Eccleſia dedicata ſit ſub titulo SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs, vel alicujus ex Myſteriis Chriſti, ejuſmodi commemoratio fit poſt Orationem de Cruce ante Suffragium de Beata. Quòd ſi in honorem ſanctæ Crucis dedicata ſit, ſupradicta commemoratio de Cruce fit etiam in Feſtis ſimplicibus. Si verò ſub invocatione Sanctæ Mariæ, non fit alia commemoratio de ea quàm quæ hìc habetur.

Deinde fit commemoratio de omnibus Sanctis, & ſpeciatim de iis quorum Corpora aut ſaltèm Reliquiæ habentur.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Pſ.* 5.

In Oratione ſequenti, extra Eccleſiam omittitur vox [hac].

Orémus.

PRopitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requieſcunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorióſa; ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur adverſis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus qui fecit nobiſcum ſecundùm ſuam miſeri-

córdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fíeri pacem in diébus noſtris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

Orémus.

Deus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. *vel* Dómine, exaudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Jam lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic ad alias Horas.

Ant. 2. D. Dómino Deo noſtro juſtítia; nobis autem confúſio faciéi noſtræ, peccávimus ante Dóminum Deum noſtrum. *Baruch.* 1.

Capitulum. Epheſ. 5.

Vidéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſ.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere. * Miſerére nobis. Glória Patri. Chriſte. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *I. Tim.* 1.

[*Tempore Paſſionis.* ℣. Qui paſſus es pro nobis, * Miſerére nobis. *I. Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri; *ſed repetitur,* Chriſte.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine; ℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus, *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 101.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

CONfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni-Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem-Ba-

miſſam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes ſanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit:

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætemam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deinde Chorus facit confeſſionem; & ubi dictum eſt vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in ſuis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, ſorores, *&* mater.]

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit*, Confiteor. *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ particulâ* &, *ante voces* omnibus *&* omnes. *Deinde.* Miſereátur. *ſemel, ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.]

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tribuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ., præponitur Officio Capituli.

Ad Officium Capituli.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Sancta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in orationibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi

in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deinde, dicitur Pſ. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio,* Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſteà dicitur : ℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon, Kyrie, eléiſon. *Secretò,* Pater. *Altâ voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua ; & dírige fílios eórum : ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos ; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri. & Sicut erat.

Orémus.

Dirígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum ; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit,* domna. *ſolus vel ſola recitans,* Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum ſit lectio Cànonis, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem ; in cujus fine dicetur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector,* Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deinde,* Pater noſter.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus
O ſancte donórum parens
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 7. b. Operiantur ſaccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitudine, & convertátur vir à via ſua mala. *Jonæ.* 3.

Capitulum. Joel. 2.

NUnc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus ſalutáris noſter. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis. * Deus. Glória Patri. Converte. *Pſ.* 84.

℣. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122.

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat, *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinuſque pandens áureos,
Igníta vibrat ſpícula.
Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéſcite ágere perversè, díſcite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabúntur. *Iſ.* 1.

Capitulum. Iſ. 55.

DErelinquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas, & revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus: & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcendum.

℟. *br.* Miſerére noſtrî, Dómine, * Miſerére noſtrî. Miſerére. ℣. Quia multùm repléti ſumus * deſpectióne. * Miſerére noſtrî. Glória Patri. Miſerére. *Pſ.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit. *Pſ.* 31.

Preces, ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 6. C. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conſpectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. Joel. 2.

INter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes miniſtri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius eſto peccátis noſtris * propter nomen tuum. * Dómine. Glória. Propter. *Pſ.* 78.

℣. Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies. *Pſ.* 50.

Preces, ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 33.

SI ímpius in mandátis vi[illegible] ambuláverit, nec fécer[illegible] quidquam injuſtum, vitâ v[illegible] vet, & non moriétur. Omn[illegible] peccáta ejus quæ peccávit n[illegible] imputabuntur ei.

Hymnus.

AUdi, benigne Cóndito[r]
Noſtras preces cum flé[ti]bus,
In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu ſcis vírium;
Ad te reverſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam. [mu[illegible]

Multùm quidem pecc[á...]
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cón[...]
Dona per abſtinéntiam;
Jejúnet ut mens ſóbria
A labe prorsùs críminum.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Ame[n]

℣. Tempus benepláci[ti] Deus, ℟. In multitúdine [mi]ſericórdiæ tuæ exaudi [me] *Pſ* 68.

Ad Magníficat. *Antiph ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces ſuprà ad Laudes, 125. *In loco Pſalmi* De profundis [di]citur *Pſ.* 50. Miſerére [me]i Deus. *pag.* * 119.

Oratio, ut infrà in qu[a]libet Feria, poſt Ant. ad [Ma]gníficat.

Dicto Benedicámus. *ſi facienda ſit commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde, uſque ad Paſſionem incluſivè, fiunt Suffragia ut ſequitur.*

DE Sª. CRUCE.

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si ſequantur Veſperæ de B. Maria, tunc fit integra concluſio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen. *& poſt* Benedicámus. *dicitur*, Deus, in adjutórium.]

Ubi non dicitur Officium Parvum, fit Suffragium ſequens de B. Maria.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: ℟. Vultum tuū deprecabuntur omnes dívites plebis. *Pſ.* 44.

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dñe Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére, & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſteà fit commem. de Patrono & Titulari, ut dictum eſt ſuprà, pag. 126.

Deinde de omnibus Sanctis, & ſpeciatim de iis quorum Corpora aut ſaltèm Reliquiæ habentur.

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno Patris eórū. *Mat.* 13.

℣. Juſti confitebuntur nómini tuo, Dñe; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139.

Orémus.

PRopitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requieſcunt, & ómnium Sanctórum mérita glorióſa; ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur advérſis; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus memínerit teſtamenti ſui, & fáciat pacem, nec déferat in témpore malo. *II. Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem ℟. In plebem ſuam. *Pſ.* 84.

Orémus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs

ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére dépterâ.
Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero.
Surſum volátu téndere.
O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Capitulum. I. Petr. 5.

Sobrii eſtóte, & vigiláte, quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

Temp. Quadrageſ. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſ. omiſſo* Glória Patri. *poſt reclamationem, repetitur*, In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Dómine.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum;

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

Deinde (niſi ſit Sabbatum) dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem; ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et

is, & glorióſus, & ſu-
átus in ſécula. *Dan.* 3.
nedictum nomen gló-
ſanctum; ℟. Et lau-
& ſuperexaltátum in
ſéculis. *Dan.* 3.
nedictus es in firma-
cœli; ℟. Et laudá-
glorióſus in ſécula.

nedícat nos Deus,
ſter: ℟. Benedícat
. *Pſ.* 66.
e ſit Confeſſio, ut ſu-
rimam, 128.
udi nos, Deus ſalu-
er, ℟. Spes ómnium
rræ. *Pſ.* 64.
erére noſtrî, Dómine;
re noſtrî. *Pſ.* 122.
t miſericórdia tua,
ſuper nos, ℟. Quem-
n ſperávimus in te.

mine, exaudi ora-
meam; ℟. Et cla-
s ad te véniat. *Pſ.*

minus vobiſcum,
m ſpíritu tuo.
Orémus.
quæſumus, Dómine,
tatiónem noſtram, &
ſídias inimíci ab ea
elle: Angeli tui ſan-
nt in ea, qui nos in
diant, & benedíctio
er nos ſemper; Per
n noſtrum Jeſum
Fílium tuum, qui
it & regnat in unitá-
ſancti Deus, &c.
ninus vobiſcum,
n ſpíritu tuo.
edicámus Dómino.
rátias.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spiritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. *II. Cor.* 13.

Poſteà, ſi ſit uſus locorum, dicitur Antiphona de B. V. Mariâ, ut in Pſalterio, 28.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM.

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j.

De libro Géneſis. *Cap.* 37.

JOſeph, cùm ſédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſrael autem diligébat Joſeph ſuper omnes fílios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoquè ut viſum ſómnium reférret frátribus ſuis, quæ cauſa majóris ódii ad eos: Audíte ſómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quaſi

conſúrgere manípulum meum, & ſtare; veſtroſque manípulos circumſtantes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus: Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & odii fómitem miniſtrávit. Tu autem.

℟. Jurávi 124.

Lectio ij.

Cumque fratres illíus in paſcendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Iſrael: Fratres tui paſcunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo reſpondente, Præſtò ſum, ait ei: Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres tuos & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Miſſus de valle Hebron, venit in Sichem: invenitque eum vir errantem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille reſpondit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi paſcant greges. Dixitque ei vir: Receſſerunt de loco iſto, audívi autem eos dicentes: Eámus in Dóthain. Perrexit ergò Joſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidiſſent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebantur: Ecce ſomniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in ciſternam véterem; dicemuſque: Fera péſſima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi proſint ſómnia ſua.

℟. Póſui fáciem. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangél
dùm Matthæum. (
IN illo témpore;
ſus diſcípulis ſuis:
junátis, nolíte fíeri
póeritæ, triſtes. Et ré
Homília ſancti Au
Epíſcopi.

Serm. 207. *In Qu*
tertius.

JÉjunémus humilia
mas noſtras, appro
te die quo magiſter
tis humiliávit ſemetip
ctus ſúbditus uſque ad
crucis. Imitémur ejus
abſtinéntiæ clavis
concupiſcéntias co
Caſtigémus corpus
& ſervitúti ſubjiciám
per indómitam carne
cita prolabámur, in e
da aliquantùm & li
trahámus. Crápula &
étiam per dies cétero
da, per hos autem c
conceſſa prándia re
Fácilè tibi obtemper
ne inhæreat aliénis,
frænári conſuéverit
Cavendum eſt ne m
minúas voluptátes.
nia jejúniis conjun
cut ventris caſtigan
tas, ita gulæ irritar
venda ſunt.

℟. Convertímini
dicit Dóminus, in t
veſtro, in jejúnio, &
& in planctu; &
corda veſtra, &
menta veſtra. ℣. Cù
tis, nolíte fíeri ſicu
tæ, triſtes: extérmin
fácies ſuas ut appá

minibus jejunántes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joel.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant; Per.

[*Hodie, & deinceps uſque ad Paſcha, præterquàm diebus Dominicis, Veſperæ dicantur in Eccleſiis ante comeſtionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Theſaurizáte vobis theſauros in cœlo, ubi neque ærúgo neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, miſericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemóſynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda ſalubérrimam dediſti doctrínam, ad complendum indefeſſam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA poſt Cineres.

¶ *Si Feſtum S. Matthiæ hác Feriâ vel ſequentibus inciderit, tunc duæ Lectiones de Scriptura, pro I. Nocturno Officii S. Matthiæ, dividentur in tres, ad Aſteriſcos * cuique diei ſparſos, & pro nona Lect. legetur Evangelium cum Homilia Feriæ occurrentis.*]

Lectio j.

De libro Géneſis. *Cap.* 37.

DIxit Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt ſi occidérimus fratrē noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipſíus? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaelítis, & manus noſtræ non polluantur; frater enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de ciſterna, vendidérunt eum Iſmaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reverſuſque Ruben ad ciſternam, non invénit púerum. Et ſciſſis véſtibus, pergens ad fratres ſuos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? [*] Tulérunt autem túnicam ejus, & in ſánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui ſit, an non. Quam cùm agnoviſſet pater, ait: Túnica fílii mei eſt; fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſſiſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens fílium ſuum multo témpore.

Poſt j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes veſtras, & fácite vobis cor novum, & ſpíritum novum; quia * Nolo mortē morientis, dicit Dñus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dñus propter vos, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo. *Ezech.* 18. *II. Petr.* 3.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægyptum, emítque eum Púriphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaelitárum à quibus perductus erat. [*] Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens: habitavítque in domo dômini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joſeph grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei, à quo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum, & univerſa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joſeph, & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus ſubſtántiam; nec quidquam áliud nóverat, niſi panem quo veſcebátur. Erat autem Joſeph pulchrâ fácie, & decórus aſpectu.

℟. Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 3.

IN illo témpore; Cùm introiſſet Jeſus Caphárnaum, acceſſit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 62. *de verb. Evang. Matth.* 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpondit: Non ſum dignus ut ſub tectum meum intres, ſed tantùm dic verbũ, & ſanábitur puer meus. Dicendo ſe indignũ, præſtitit dignum; non in cujus paríetes, ſed in cujus cor Chriſtus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, niſi illum quem timébat intráre in domum ſuam, corde geſtáret. Nam non erat magna felícitas, ſi Dóminus Jeſus intráret in paríetes ejus, & non eſſet in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non ſum dignus ut intres ſub tectum meum; ſed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu feciſti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi difficile omne verbum. * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jeſus, mirátus eſt, & ſequéntibus ſe dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Iſrael. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris; preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis noſtris merémur, averte: Per Dóminum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA *poſt Cineres, fit Officium* DE QUINQUE PLAGIS CHRISTI. *Duplex-minus.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 4. f. QUid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus ſum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quare rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculári? *Iſ.* 63.

Ant. 2. D. Tórcular calcávi ſolus, & aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea: annus redemptiónis meæ venit. *Iſ.* 63.

Ant. 1. a. Ego ſum, ego ſum ipſe qui déleo iniquitátes tuas propter me; & peccatórum tuórum non recordábor. *Iſ.* 43.

Capitulum. Zach. 12.

EFfundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem, ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aſpiciámus in auctórem fídei, & conſummatórem Jeſum, * Qui propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, † Confuſióne contemptâ. ℣. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit: & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm. * Qui. Glória Patri. † Confuſióne. *Hebr.* 12. *Iſ.* 53.

Hymnus.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange triſti cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ ſponte Chriſtus
Pro reis fert víctima.

Cæſus immíti furóre
Noſtra propter crímina,
Nos ſuo livóre ſanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

Trans manus, pedeſque fixus,
Noſtra rumpit víncula:
Totque fontes ſunt ſalútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

Mórtui pectus ſacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Inde ſanguis miſtus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas ſánguinem.

Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum ſint ac medéla,
Sint & olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis ſæculum.
Amen.

℣. Suprà dorſum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem ſuam. *Pſ.* 128.

Ad Magníficat. *Ant.* 9. G. Propter ſcelus pópuli mei percuſſi eum; & Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: ſi poſúerit pro peccáto ánimam ſuam, vidébit ſemen longævum. *Iſ.* 53.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro commem. Feriæ.

Ant. Multi ab Oriente & Occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Iſaac & Jacob, in regno cœlórum; fílii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus beneplâciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, noſtrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, ſolámen in flétibus: parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus caſtigátus, in tua miseratióne reſpíret; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum propter iniquitátes noſtras vulnerátum, Veníte, adorémus. *Iſ.* 53.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prome vocem. *ut ſuprà*, 139.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Conclúſit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis ſuis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere ſuper vulnus, írruit in me quaſi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ ſunt mihi; ℟. Et confirmaſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 37.

Lectio j.

De libro Géneſis. *Cap.* 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joſeph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adoraſſent eum fratres ſui, & agnoviſſet eos, quaſi ad alienos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde veniſtis? Qui reſpondérunt: De terra Chánaan, ut emámus victui neceſſária. Et tamen fratres ipſe cognoſcens, non eſt cógnitus ab eis. Recordatuſque ſomniórum quæ aliquandò víderat, ait ad eos: Exploratóres eſtis; ut videátis infirmióra terræ, veniſtis. Qui dixérunt: Non eſt ita, dómine, ſed ſervi tui venérunt ut emerent cibos. Omnes fílii unius viri ſumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conſpectu tuo, Domine, ſunt omnes qui tribulant me: * Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt, & ſuper dolorem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Chriſtus non ſibi plácuit; ſed, ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me. * Et. *Pſ.* 63. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joſeph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omniſque domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph: adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nimio

ertérriti. Ad quos ille
r : Accédite, inquit,
Et cùm acceſſiſſent
go ſum, ait, Joſeph
ſter, quem vendidiſtis
tum. Nolíte pavére,
bis durum eſſe videá-
vendidiſtis me in his
us ; pro ſalúte enim
iſit me Deus ante vos
ptum. Biénnium eſt
ód cœpit fames eſſe
& adhuc quinque an-
it, quibus nec arári
nec méti. Præmiſitque
, ut reſervémini ſuper
& eſcas ad vivendum
poſsitis. Non veſtro
, ſed Dei voluntáte,
us ſum : qui fecit me
rem Pharaónis, & dó-
niverſæ domûs ejus,
ipem in omni terra
Feſtináte, & aſcéndi-
rem meum, & dicétis
: mandat fílius tuus
Deus fecit me dómi-
verſæ terræ Ægypti :
: ad me, ne moréris,
bis in terra Geſſen.
minus Deus apéruit
em ; ego autem non
co : * Retrorsùm non
pus meum dedi percu-
. ℣. Baptiſmo hábeo
; & quómodò coar-
ue dum perficiátur !
ùm. *Iſ.* 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

iſit ergo Joſeph fratres
s, & proficiſcéntibus
iraſcámini in via. Qui
ntes ex Ægypto, vené-
erram Chánaan ad pa-
um Jacob. Et nuntia-
i, dicentes : Joſeph
fílius tuus vivit, & ipſe domi-
nátur in omni terra Ægypti.
Quo audíto Jacob, quaſi de
gravi ſomno evígilans ; tamen
non credébat eis. Illi è contra
referébant omnem órdinem
rei. Cùmque vidiſſet plauſtra,
& univerſa quæ míſerat, re-
vixit ſpíritus ejus, & ait ; Súf-
ficit mihi ſi adhuc Joſeph fí-
lius meus vivit : vadam, & vi-
débo illum ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos : dinumeravérunt ómnia oſſa mea ; ipſi verò * Conſideravérunt & inſpexérunt me : † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta ſunt hæc, ut implerétur & ália Scriptúra : Vidébunt in quem transfixérunt. * Conſideravérunt. Glória Patri. † Tu autem. *Pſ.* 21. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me ſunt, & terróres Dómini mílitant contra me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéſcere ſpíritum meum, & implet me amaritúdinibus. *Job.* 9.

Ant. 6. F. Inſtauras teſtes tuos contra me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine : ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Lectio iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis. *In Cant.* 61.

UBi tuta firmáque infírmis ſecúritas & réquies, niſi in vulnéribus Salvatóris ? Tantò illìc ſecúrior

hábito, quantò ille poténtior eſt ad ſalvandum. Peccávi peccátum grande: turbábitur conſciéntia, ſed non perturbábitur, quóniam vúlnerum Dómini reçordábor: nempe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. Quid tam ad mortem, quod non Chriſti morte ſolvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicamentum, nullâ jam poſſum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ſed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus; ferrum pertránſiit ánimam ejus. * Unus. *Joan.* 19. *Pſ.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi déeſt, uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini; quóniam miſericórdiâ áffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latuſque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo; id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego neſciébam. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, aut quis conſiliárius ejus fuit? At clavus réſerans, clavus pénetrans factus eſt mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus ſit in Chriſto mundum reconcílians ſibi.

℟. Quid turbáti eſtis, & cogitatiónes aſcendunt in corda veſtra? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. ℣. Nolíte pavére; pro ſalúte veſtra miſit me Deus. * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránſiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non ſciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis ſacramentum: patent víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, in quibus viſitávit nos Oriens ex alto. Quidni víſcera per vúlnera páteant? In quo enim clárius quàm in vulnéribus tuis eluxiſſet, quòd tu, Dómine, ſuávis & mitis, & multæ miſericórdiæ? Majórem enim miſeratiónem nemo habet, quàm ut ánimam ſuam ponat quis pro addíctis morti, & damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; * Et † Noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te. * Et. Glória Patri. † Noli eſſe. *Joan.* 20. *Iſ.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas ſuper contritióne tua, Iſrael? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis ſanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipſe vúlnerat, & medétur: pércu-

tſ, & manus ejus ſanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & reverténtur ad Dóminum; & placábitur eis, & ſanábit eos. *Iſ.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Pſ.* 146.

Lectio viij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 120.

VIgilanti verbo Evangeliſta uſus eſt, ut non díceret: Latus ejus percuſſit, aut vulnerávit, aut quid áliud; ſed, Apéruit: ut illìc quodámmodò vitæ óſtium panderétur, unde ſacramenta Eccléſiæ manavérunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intrátur. Ille ſanguis in remiſſiónem fuſus eſt peccatórum: aqua illa ſalutáre témperat póculum; hæc & lavácrum præſtat & potum.

℟. Hic eſt qui venit per aquam & ſánguinem, Jeſus Chriſtus; * Non in aqua ſolùm, ſed in aqua & ſánguine: Et Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, in ablutiónem peccatóris. * Non. *I. Joann.* 5. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óſtiũ fácere juſſus eſt, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra; quibus præfigurabátur Eccléſia. Propter hoc prima múlier facta eſt de látere viri dormientis, & appelláta eſt vita materque vivórum. Magnum quippe ſignificávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic ſecundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormientis efflúxit. O mors, unde mórtui reviviſcunt! Quid iſto ſánguine múndius? quid vúlnere iſto ſalúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio ſuo; * In quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum. ℣. Iſte aſperget gentes multas. * In. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 52.

Lectio ix. de Feriâ, ut ſeq.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Audiſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Hieronymi, Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte ſuâ, non Sanctórum víri-

bus æſtimantes, putant eſſe impoſſibília quæ præcepta ſunt; & dicunt ſufficere virtútibus non odiſſe inimícos: céterùm dilígere, plus præcipi quàm humána natúra patiátur. Sciendum eſt ergo Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfecta: quæ fecit David in Saül & in Abſalom; Stéphanus quoquè Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt, & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignoſce illis.

℟. Commendat Deus caritátem ſuam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ. * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. Commendat. *uſque ad* ℣. Non óderis. *Rom.* 5. *Lev.* 16.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipſe rédimet Iſrael ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

A D L A U D E S.

Ant. 1. *f.* QUis eſt iſte qui venit tinctis véſtibus? Iſte formóſus in ſtola ſua, grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ. *Iſ.* 63.

Ant. 6. F. Veſtítus erat veſte aſpersâ ſánguine; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſ.* 53.

Ant. 3. b. Ve
res noſtros ipſe t
lóres noſtros ipſ
Iſ. 53.

Ant. 4. a. Diſc
noſtræ ſuper eum
ejus ſanáti ſumus.

Capitulum. I

VIdimus eum,
aſpectus: &
mus eum; deſpectu
ſimum virórum, v
rum & ſcientem
tem: & quaſi abſc
tus ejus, & deſpe
nec reputávimus e

Hymnus.

QUæ te pro p
nibus nova
Inſontem própe
cáritas?
Quid non pro m
luis volens,
Factus víctima P
Clavi qui géminun
gunt pedem,
Captívos láqueo
éruunt;
Transfixæque m
tiunt vetus,
Quo mundus pré
gum.
Obſtétrix pénitùs l
ſpirat,
Quo nos partúri
amábile:
Hoc quæ fonte
aqua, nos cru
Sanat, líberat,
O vitæ látices, vív
na!
O ſacros áditus p
timi!
O petræ ſólidæ
mina!
O cordis penetrá

Te ſi noſtra, Pater, crímina próvocant,
Nati ſacra lubens vúlnera réſpice,
Cùm noſter láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per ſæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia;
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Pax vobis. Et cùm hoc dixiſſet, oſtendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

CОncéde, quæſumus, miſéricors Deus, ut ſacræ Unigéniti tui plagæ ſint nobis medéla vúlnerum, & fontes ſalútis æternæ; Per eumdem Dóminum.

Pro commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos veſtros, benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes obſervá-veris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut obſervántiam quam corporáliter exhibémus, cáritas ſincéra ſanctíficet; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis eſt iſte.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Veſtítus erat.

Capitulum. Iſaïæ. 53.

CIrcumſpexi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & ſalvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cápita * Inimicórum ſuórum. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in ſánguine * Inimicórum. Glória. Deus. *Pſ.* 67.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipſe.

Capitulum. Iſaïæ. 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur: in ſciéntia ſua juſtificábit ipſe Juſtus ſervus meus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repuliſti, * Deſpexiſti Chriſtum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes tranſeuntes viam. * Deſpexiſti. Glória. Tu, Dómine. *Pſ.* 88.

℣. Omnia excelſa tua & fluctus tui ℟. Super me tranſiérunt. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Diſciplína.

Capitulum. I. Petr. 2.

PEccáta noſtra ipſe pertulit in córpore ſuo ſuper li-

gnum, ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus: cujus livóre ſanáti eſtis.

℟. *br.* Sacrifícium noluiſti; * Corpus autem aptaſti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocauſtum & pro peccáto * non poſtulaſti. * Corpus. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Pſ.* 39.

℣. Deus excelſus eſt miſéricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. DEus, quæ prænun- 2. D. tiávit per os ómniũ Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíſſimè ſciat omnis domus Iſrael quia & Dóminum eum, & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixiſtis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ; in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus. *Coloſſ.* 1.

Ant. 6. F. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magìs ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram! *Hebr.* 9.

Capitulum, Epheſ. 5.

CHriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

Hymnus, Prome. *ut in primis Veſperis,* 139.

℣. Orátio mea ſic[...] ſum in conſpectu tuo[...] vátio mánuum meár[...] fícium veſpertínum.[...]

Ad Magníficat. *A*[...] Grátia & pax à Jeſ[...] qui diléxit nos, &[...] à peccátis noſtris in[...] ſuo: ecce venit cum[...] & vidébit eum om[...] lus, & qui eum pu[...] *Apoc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad[...]

Pro commem. F[...]

Ant. Eſtóte perf[...] & Pater veſter cœleſ[...] ctus eſt. *Matth.* 5.

℣. Tempus bene[...] Deus: ℟. In multitúdi[...] ricórdiæ tuæ exaudi m[...]

Oratio.

DEus, qui nos, [...] míci eſſémus, [...] tem Unigéniti tui te[...] conciliári voluiſti, [...] quæſumus, ut tantæ m[...] diæ mémores, & ipſi[...] te inimícos noſtros in[...] diligámus; Per eum[...] minum noſtrum.

SABBAT[...] poſt Cineres[...]

Lectio j.

De libro Geneſis. C[...]

PRofectus Iſrael c[...] nibus quæ habéb[...] nit ad púteum j[...] ti; & mactátis ibi víct[...] patris ſui Iſaac, aud[...] per viſiónem noctis v[...] ſe, & dicentem ſibi [...] Jacob. Cui reſpondi[...] adſum. Ait illi Deu[...] ſum fortíſſimus Deu[...] tui; noli timére, deſ[...]

quia in gentem ma-
ā te ibi. Ego deſcen-
n illuc, & ego inde
te revertentem: Jo-
uè ponet manus ſuas
los tuos. Surrexit au-
b à púteo juramenti;
ıe eum fílii cum pár-
xóribus ſuis in plau-
míſerat Phárao ad
m ſenem, & ómnia
ederat in terra Chá-
nitque in Ægyptum
ni sémine ſuo, fílii
nepótes, fíliæ, &
mul progénies.
távi. 124.
io ij. Cap. 47.
us ergo Joſeph nun-
Pharaóni, dicens:
eus & fratres, oves
armenta, & cuncta
ſident venérunt de
naan; & ecce conſi-
terra Geſſen. Extré-
què fratrum ſuórum
iros conſtítuit coram
os ille interrogávit:
étis óperis? Reſpon-
Paſtóres óvium ſu-
i tui, & nos & patres
d peregrinandum in
vénimus, quóniam
erba grégibus ſervó-
rum, ingraveſcente
terra Chánaan: peti-
t eſſe nos júbeas ſer-
s in terra Geſſen.
ítaque rex ad Jo-
Pater tuus & fratres
unt ad te. Terra Æ-
conſpectu tuo eſt: in
oco fac eos habitáre,
eis terram Geſſen.
noſti in eis eſſe vi-
ſtrios, conſtítue illos
magiſtros pécorum meórum. Poſt hæc introduxit Joſeph patrem ſuum ad regem, & ſtátuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot ſunt dies annórum vitæ tuæ? Reſpondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum ſunt, parvi & mali; & non pervenérunt uſque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti ſunt. Et benedícto rege, egreſſus eſt foràs.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum. *Cap. 6.*

IN illo témpore; Abiit Jeſus in montem oráre. Et cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

LAbor diſcipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários deſignat; quæ inter undas ſéculi adverſantis, & immundórum flatus ſpirítuum, ad quiétem pátriæ cœleſtis, quaſi ad fidam líttoris ſtatiónem, perveníre conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra; quia nonnumquam Eccléſia tantis Gentílium preſſúris non ſolùm afflícta, ſed & fœdáta eſt; ut, ſi fieri poſſet, Redemptor ipſius eam prorſus deſeruiſſe ad tempus viderétur.

℟. Videns Jeſus diſcípulos laborantes in remigando, * Vé

nit ad eos, ámbulans ſupra mare; & † Aſcendit ad illos in návim, & ceſſávit ventus.
℣. Gráditur ſuper fluctus maris, facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília.
* Venit. Glória Patri. † Aſcendit. *Marc. 6. Job. 9.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam veſtimenti Jeſu tángerent; & quotquot tangébant eum, ſalvi fiébant. *Marc. 6.*

Oratio.

Adeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & concéde ut hoc ſolemne jejúnium, quod animábus corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitútum eſt, devóto ſervítio celebrémus; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Levit. 16.

In hac die expiátio erit veſtrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis veſtris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis eſt: & affligétis ánimas veſtras religióne perpétuâ.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith. 8.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

DOMINICA
QUADRAGE
AD OFFICIUM

Invit. Veníte, *
mur ad Dóminum, &
nos. *Oſée. 6.*

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus. Quod le
brávit. 123.

Pſalmi, Antiph. &
in Pſalterio.

IN I. NOCTU

Lectio j.

De Epíſtola ſecun
Pauli Apóſtoli ad
thios. *Cap. 6.*

Adjuvantes exh
ne in vácuum
Dei recipiátis.
nim: Témpore accep
dívi te, & in die ſalú
te. Ecce nunc tempus
bile, ecce nunc die
Némini dantes ulla
ſiónem, ut non vi
miniſtérium noſtrum
ómnibus exhibeámus
ipſos ſicut Dei mini
multa patiéntia, in tr
nibus, in neceſſitát
angúſtiis, in plagis,
ribus, in ſeditiónib
bóribus, in vigíliis,
niis, in caſtitáte, in
in longanimitáte, in
te, in Spíritu ſancto
táte non ficta, in v
ritátis, in virtúte Dei
ma juſtítiæ à dextris
ſtris, per glóriam & i
tem, per infámiam &
famam: ut ſeductóres
ces: ſicut qui ignóti
gniti; quaſi morient

ius : ut caſtigáti, & non
áti : quaſi triſtes, ſem-
em gaudentes : ſicut
, multos autē locuple-
tanquam nihil haben-
ómnia poſſidentes.
:ce nunc tempus ac-
e, ecce nunc dies ſa-
In ómnibus exhibeá-
metipſos ſicut Dei mi-
in labóribus, in vigí-
jejúniis, in caritáte
a. ℣. Dies propitia-
ſt, ut propitiétur vo-
ninus. * In ómnibus.
. 6. *Levit.* 23.
› *ij. Cap. 6 & 7.*
íte jugum dúcere cum
idélibus. Quæ enim
ítio juſtítiæ cum ini-
aut quæ ſocíetas luci
ras? Quæ autem con-
Chriſti ad Bélial? aut
s fidéli cum infidéli?
em conſenſus templo
a idólis? Vos enim
mplum Dei vivi, ſicut
us : Quóniam inha-
a illis, & inambulábo
, & ero illórum Deus,
erunt mihi pópulus.
quod exíte de médio
& ſeparámini, dicit
s, & immundum ne
s, & ego recípiam
ero vobis in patrem,
ritis mihi in fílios &
cit Dóminus omnípo-
as ergo habentes pro-
s, caríſſimi, mundé-
ab omni inquinamen-
is & ſpíritus, perfi-
anctificatiónem in ti-
ei.
eus lux eſt, & téne-
o non ſunt ullæ. * Si
dixérimus quóniam ſocietátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum eſt judícium à nobis, & non apprehendet nos juſtítia : expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus. *I. Joan.* 1. *Iſ.* 59.

Lectio iij.

QUi conſolátur húmiles, conſolátus eſt nos Deus in adventu Titi. Non ſolùm autem in adventu ejus, ſed étiam in conſolatióne quâ conſolátus eſt in vobis, réferens nobis veſtrum deſidérium, veſtrum fletum, veſtram æmulatiónem pro me, ita ut magìs gaudérem. Quóniam etſi contriſtávi vos in epíſtola, non me pœnitet : etſi pœnitéret, videns quòd epíſtola illa (etſi ad horam) vos contriſtávit, nunc gáudeo, non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur, ſéculi autem triſtítia mortem operátur.

℞. Defécit gáudium cordis noſtri, verſus eſt in luctum chorus noſter, cécidit coróna cápitis noſtri. * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres : míſeri eſtóte, & lugéte ; riſus veſter in luctum convertátur. * Væ. Glória. * Væ. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadrageſ.

PRædicatúrus vobis, dilectíſſimi, ſacratíſſimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóſtoli, in quo Chriſtus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum eſt: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſemper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præſtétur acceſſus; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári, quando ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti ſumus, recurſus invítat; ut excellens ſuper ómnia Paſſiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus. Tu autem

℟. Miniſtri Dei mei, ſanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei veſtri, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus ſtátuit diem in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte. * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis myſtériis ita inceſſábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpectu Dei, quales nos in ipſo paſchâli feſto dignos eſſe inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum eſt, & dum carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, neceſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere: Magnâ divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre ſicut uſque ad hanc diem, ut audiátur in excelſo clamor veſter. * Nonne hoc eſt magis jejúnium quod elégi? Diſſolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, ſed Patri tuo qui eſt in abſcóndito; & Pater tuus qui videt in abſcóndito, reddet tibi. * Nonne. *Iſ.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

INgreſsúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & jejuniórum remédiis conſecrátos, præceptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac ſpíritûs; ut, caſtigátis colluctatiónibus quæ ſunt inter utramque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnó-

xii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt, ſi jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ diſcrepárint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii, aut fructuósè córpori eſca ſubtráhitur, niſi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona eſt orátio cum jejúnio & eleemóſyna, magìs quàm theſauros auri recóndere; * Quóniam eleemóſyna à morte líberat. † Ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam. ℣. Date eleemóſynam, & ecce ómnia munda ſunt vobis. * Quóniam. Glória. † Ipſa. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Lectio viij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Jeſus ductus eſt in deſertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunaſſet quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póſteà eſúriit. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil.* 16. *in Evang. habit. in Baſilicâ S. Joannis Later. Dominicâ I. Quadrageſ.

DUbitári à quibuſdam ſolet à quo ſpíritu ſit Jeſus ductus in deſertum, propter hoc quod ſúbditur: Aſſumpſit eum diábolus in ſanctam civitátem; & rursũ: Aſſumpſit eum in montem excelſum valde. Sed verè & abſque ulla quæſtióne convenienter accípitur, ut à ſancto Spíritu in deſertum ductus credátur; ut illuc eum ſuus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus ſpíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expaveſcunt. Qui tamen non eſſe incredibília iſta cognóſcimus, ſi in illo & ália facta pensámus.

℟. Jeſus plenus Spíritu ſancto regreſſus eſt à Jordáne, & agebátur à Spíritu in deſertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Oſtendit mihi Dóminus Jeſum, & ſatan ſtabat à dextris ejus ut adverſarétur ei. * Et tentabátur. *Luc.* 4. *Zachar.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus eſt; & hujus cápitis membra ſunt omnes íniqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi perſequentes, & mílites crucifigentes Chriſtum, fuérunt? Quid ergo mirum, ſi ſe ab illo permíſit in montem duci, qui ſe pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non eſt ergo indignum Redemptóri noſtro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi: juſtum quippe erat ut ſic tentatiónes noſtras ſuis tentatiónibus vínceret, ſicut mortem noſtram vénerat ſuâ morte ſuperáre.

℟. Erat Jeſus in deſerto quadraginta diébus & quadraginta

nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béſtiis; * Et nihil manducávit Jeſus in diébus illis. ℣. Fuit Móyſes in monte quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comédit, & aquam non bibit. * Et. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd ſciendum nobis eſt quia tentátio tribus modis ágitur, ſuggeſtióne, delectatióne, & conſenſu. Et nos cùm tentámur, plerumquè in delectatiónem, aut étiam in conſenſum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipſis étiam gérimus unde certámina toléremus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum ſine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in ſemetipſo tolerábat. Tentári ergo per ſuggeſtiónem pótuit, ſed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jeſus per ómnia frátribus ſimilári, * Ut miſéricors íieret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo eſt ipſe tentátus, potens eſt & eis qui tentantur, auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua Sancto tuo, Dómine, quem probaſti in tentatióne. * Ut. Glória Patri. *Repet.* ℟. Débuit. *uſque ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum. *in Dominicis & FeriisQuadrag.*]

℣. *Sacerd.* Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: ℟. Deus meus, ſperábo in eum. *Pſ.* 90.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FIli, accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum eſt, ipſe autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unuſquiſque tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiſcéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induentes novum. *Coloſſ.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id quod poteſtis; ſed fáciet étiam cum tentatióne proventum. *I. Cor.* 10.

Capitulum. Jac. 4.

DEus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo eſtóte Deo: reſíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Cùm mihi moleſti eſſent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cùm jejunaſſet Jeſus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, pósteà eſúriit. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſimáli obſervatióne puríficas, præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinendo nítitur,

ɔéribus exequátur;
.um.
R I M A M.
. Accédens tentá-
: Si Fílius Dei es,
ẹs iſti panes fiant.

·.Qui veniſti * pec-
ıs fácere. *I. Tim.* 1.
E R T I A M.
Reſpondit Jeſus:
, Non in ſolo pa-
no, ſed in omni
procédit de ore
. 4.
im. Deut. 8.
ıs Deus tuus affli-
penúriâ, & dedit
ạnna, quod igno-
patres tui; ut
ibi quòd non in
vat homo, ſed in
quod egréditur de

àm dúlcia fáuci-
:lóquia tua, Dó-
ɔ. ℣. Super mel *
Elóquia. Glória.
:18.
a Dómini deſide-
r aurum, ℟. Et
er mel & favum.

E X T A M.
Rurſum ſcriptum
ntábis Dóminum
. *Matth.* 4.
tm. Sap. 1.
e Dómino in bo-
& in ſimplicitáte
te illum; quóniã
his qui non ten-
appáret autem eis
abent in illum.
vocem ejus audié-
te obduráre corda

veſtra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * ſecundum diẽ tentatiónis in deſerto. * Nolíte. Glória. Si vocem. *Pſ.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelſum: ℟. Et teſtimónia ejus non cuſtodiérunt. *Pſ.* 77.

A D N O N A M.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi ſoli ſérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 6.

Cave diligenter ne oblivíſcáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi ſoli ſérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et pſallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Pſalmum dicat * nómini tuo. * Et pſallat tibi. Glória Patri. Omnis. *Pſ.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Pſ.* 2.

A D V E S P E R A S.

Ant. 3. a. Cum jejunaſſet Jeſus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póſteà esúriit. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides iſti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Reſpondit Jeſus: Scriptum eſt, Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rurſum ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi ſoli ſérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Hebr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autē per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 132.

℣. Impulſus, everſus ſum ut cáderem; ℟. Et Dóminus ſuſcépit me. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Conſummátâ omni tentatióne, diábolus receſſit ab illo uſque ad tempus; & ecce Angeli acceſſérunt, & miniſtrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. 25.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber Exodi. *Cap.* 1.

HÆc ſunt nómina filiórum Iſrael qui ingreſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob. Sínguli cum dómibus ſuis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zabúlon, & Bénjamin; Dan, & Néphthali, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egreſſi ſunt de fémore Jacob, ſeptuaginta: Joſeph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univerſis frátribus ejus, omnique cognatióne illâ, fílii Iſrael crevérunt, & quaſi germinantes multiplicáti ſunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surrexit intéreà rex novus ſuper Ægyptum, qui ignorábat Joſeph; & ait ad pópulum ſuum: Ecce, pópulus filiórum Iſrael multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur; & ſi ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis noſtris, expugnatiſque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 1 *&* 2.

PRæcépit ergo Phárao omni pópulo ſuo, dicens: Quidquid maſculíni ſexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reſerváte. Egreſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi, & accépit uxórem ſtirpis ſuæ: quæ concépit, & péperit fíliū; & videns eum elegantem, abſcondit tribus ménſibus. Cùmque jam celáre non poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: poſuitque intùs infántulum, & expóſuit eum in carecto ripæ flúminis, ſtante procul ſoróre ejus, & conſiderante eventum rei. [*] Ecce autem deſcendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine, & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidiſſet fiſcellam in papyrióne, miſit unam è famulábus ſuis; & allátam apériens, cernenſque in ea párvulum vagientem, miſerta ejus, ai: De infántibus Hebræórum eſt hic. Cui ſoror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi

lierem Hebræam quæ nu-
:e poſſit infántulum? Reſ-
ndit: Vade. Perrexit puella,
vocávit matrem ſuam. Ad
am locúta fília Pharaónis:
:cipe, ait, púerum iſtum,
nutri mihi; ego dabo tibi
ercédem tuam. Suſcépit mú-
er, & nutrívit púerum, adul-
mque trádidit fíliæ Pharaó-
is. Quem illa adoptávit in
ıcum fílii, vocavitque no-
en ejus, Móyſes, dicens,
uia de aqua tuli eum.

℟. Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

ctio ſancti Evangélii ſecun-
dùm Matthæum. *Cap.* 25.

In illo témpore; Dixit Je-
ſus diſcípulis ſuis: Cùm vé-
nerit Fílius hóminis in maje-
ſtáte ſua, & omnes Angeli cum
o, tunc ſedébit ſuper ſedem
ajeſtátis ſuæ; & congrega-
ıntur ante eum omnes gen-
s. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. de Fide & oper. C. 15.

I, mandátis non ſervátis,
ad vitam veníri poteſt per
lam fidem, quæ ſine opé-
ıus mórtua eſt; illud quó-
dò verum erit quod eis
os ad ſiniſtram poſitúrus eſt,
:et: Ite in ignem æternum,
i parátus eſt diábolo & án-
lis ejus? quos non íncrepat
ia in eum non credidérunt,
l quia bona ópera non fe-
:runt. Nam profectò ne ſibi
iſquam de fide, quæ ſine
éribus mórtua eſt, vitam
omittat æternam, proptéreà
ınes gentes ſegregatúrum ſe
xit, quæ permiſtæ eiſdem
páſcuis utebantur, ut appáreat
eos illi dictúros: Dómine,
quandò te vídimus illa & illa
patientem, & non miniſtrávi-
mus tibi? qui in eum credí-
derant, ſed bona operári non
curáverant, tanquam de ipſa
fide mórtua ad vitam perve-
nirétur æternam. Neque illud
dici hìc póterit ignem æter-
num dictum, non ipſam pœ-
nam æternam; cùm & hoc præ-
vídens Dóminus, ſenténtiam
ſuam ita conclúſerit, dicens:
Sic ibunt illi in combuſtiónem
æternam, juſti autem in vitam
æternam. Erit ergo æterna
combúſtio, ſicut ignis; & eos
in illam itúros Véritas dixit,
quorum non fidem, ſed bona
ópera defuiſſe declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fí-
lium hóminis omnes gentes, &
ſeparábit eos ſicut paſtor ſé-
gregat oves ab hædis: * Et
† Státuet oves à dextris ſuis,
hædos autē à ſiniſtris. ℣. Om-
nis miſericórdia fáciet locum
unicuíque ſecundùm méritum
óperum ſuórum. * Et ſtátuet.
Glória Patri. † Státuet oves.
Matth. 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G.
Dicet rex his qui à dextris ejus
erunt: Veníte, benedicti Pa-
tris mei; poſſidéte parátum
vobis regnum à conſtitutióne
mundi. *Matth.* 25.

Oratio.

Noſtra tibi, Dómine, quæ-
ſumus, ſint accepta jejú-
nia, quæ nos expiando grátiâ
tuâ dignos effíciant, & ad re-
gna perdúcant ætérna; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c.
Dicet rex his qui à ſiniſtris

erunt : Diſcédite à me, maledícti, in ignem æternum. Et ibunt hi in ſupplícium æternum; juſti autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium noſtrûm, Dómine, quæſumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abſtinentes, non iram tuam, ſed miſericórdiam ſentiámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 3.

MOyſes paſcébat oves Jethro ſóceri ſui ſacerdótis Mádian: cùmque minaſſet gregem ad interióra deſerti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyſes: Vadam, & vidébo viſiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dñus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyſes, Móyſes. Qui reſpondit: Adſum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: ſolve calceamentum de pédibus tuis; locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Jacob. Abſcondit Móyſes faciem ſuam; non enim audébat aſpícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præſunt opéribus: & ſciens dolórem ejus deſcendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa in terram bonam & ſpatióſam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Iſrael de Ægypto. Dixítque Móyſes ad Deum: Quis ſum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Iſrael de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum; & hoc habébis ſignum quòd míſerim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo ſuper montem iſtum. Ait Móyſes ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Iſrael, & dicam eis: Deus patrum veſtrórum miſit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod eſt nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móyſen: Ego ſum qui ſum. Ait: Sic dices fíliis Iſrael: Qui eſt, miſit me ad vos.

℟. Tu, Dómine, in æternum. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Chriſtus commércia rerum humanárum de domo illa in qua divínas tantùm res agi, hóſtias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter ſtúdium avarítiæ ſive fraudis, quod próprium ſolet eſſe negotiántium fácinus; quantâ putas animadverſióne púniret, ſi inveniſſet ibi áliquos ríſui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo ſuâ temporália negótia geri non pátitur, quantò magìs ea quæ nuſquam fíeri licet, plus cœleſtis iræ merentur, ſi in ædibus Deo ſacrátis agantur?

℟. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat, dicens: * Nonne ſcriptum eſt, quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecíſtis eam ſpeluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illū qui contamináverit ſanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum. * Nonne. Glória Patri. † Domus mea. *Marc.* 11. *Lev.* 20.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jeſus omnes vendentes & ementes in templo; & menſas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Acceſſérunt ad Jeſum cæci & claudi in templo, & ſanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

COnſerva, Dómine, famíliam tuam bonis ſemper opéribus erudítam: & ſic præſéntibus conſoláre ſubſídiis, ut ad ſuperna perdúcas dona propítius; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægypti: Menſis iſte vobis princípium mēnſium; primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſuffícere poſſit ad veſcendum agnum, aſſúmet vicínum ſuū qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárum quæ ſuffícere poſſunt ad eſum agni. [*] Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus; juxta quem ritū tollétis & hædum. Et ſervábitis eum uſque ad quartam-décimam diem menſis hujus; immolábitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem,

& in ſuperliminâribus domórum in quibus cómedent illum.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis feſtinanter: eſt enim Phaſe, (id eſt, tránſitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine uſque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia: ego Dóminus. Erit autem ſanguis vobis in ſignum in ædibus in quibus éritis; & vidébo ſánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga diſperdens, quando percúſſero terram Ægypti.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *Cap.* 12.

IN illo témpore; Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens, ait illis: Generátio mala & adúltera ſignum quærit; & ſignum non dábitur ei, niſi ſignum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 54. in Matth.

VIri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt, ſic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, [illegible] incipiámus aliquándo ad ve[illegible]ram accédere pœniténtiæ ja[illegible]nuam. Mihi hæc ipſi dico, meipſum primò exhórtor. Ca[illegible]piámus iter anguſtum. Uſquequò deliciábimur? Uſquequò degémus otiósè, ridéntes & oſcitantes? Non ſumus adhuc ſatiáti deſídiâ & procraſtinatióne? Eadémne ſemper erunt; eadem menſa, idem ſumptus, eædem pecúniæ, poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, ſepulchrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam; faciámus de terra cœlum, melióra capeſſámus; ut rectè vivendo, futúra bona conſequámur, gratiâ & miſericórdiâ Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cui cum Patre & Spíritu ſancto ſit glória & impérium in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua mala. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta, quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. * Et. Glória Patri. † Converſi ſunt. *Jonæ.* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas ſignum Ninivítis, ita erit & Fílius hóminis generatióni iſti. *Luc.* 11.

Oratio.

SUſcipe, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & ad aures miſericórdiæ tuæ poſtulatiónes ſacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. *Matth.* 12.

Oratio.

MEmentó, Dómine, miſeratiónum tuárum; & præſta ut à cibis & peccátis abſtinentes, grato tibi jejúnio placeámus; Per.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 14.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſrael ut proficiſcantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam ſuper mare, & dívide illud, ut gradiantur fílii Iſrael in médio mari per ſiccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut perſequantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus. Et ſcient Ægyptii quia ego ſum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. [*] Tollenſque ſe Angelus Dei, qui præcedébat caſtra Iſrael, ábiit poſt eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, poſt tergum ſtetit inter caſtra Ægyptiórum & caſtra Iſrael; & erat nubes tenebróſa, & illúminans noctē, ita ut ad ſe ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendiſſet Móyſes manum ſuper mare, ábſtulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in ſiccum; diviſáque eſt aqua.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij.

ET ingreſſi ſunt fílii Iſrael per médium ſicci maris; erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequenteſque Ægyptii ingreſſi ſunt poſt eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & ſubvertit rotas cúrruum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Iſraélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contra mare, reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibuſque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui ſequentes ingreſſi fúerant mare; nec unus quidem ſupérfuit ex eis.

℟. Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier

Chananæa à fínibus illis egreſſa, clamávit, dicens ei : Miſerére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, ſub perſóna mulíeris Chananítidis, Eccléſiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur : fides, quâ crédidit ſanári poſſe fíliam ſuam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus perſevérat; humílitas, quâ ſe non cánibus, ſed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui éſui ſánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd iſta Chananæis perſeveranter [Jeſum] primùm fílium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jeſu ; Miſerére meî, Dómine, fili David ; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non reſpondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens : * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor. * Dómine, ádjuva me. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Eſth.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna eſt fides tua : fiat tibi ſicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perſeverantes oratióne benignus exaudis, da nobis conſtantem fídei ac devotiónis affectum ; ut quæ pro ſalúte noſtra ſupplíciter expóſcimus, hæc, te largiente, conſequámur ; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. *a.* Múlier cùm abiiſſet in domum ſuam, invénit puellam jacentem ſupra lectum, & dæmónium exiiſſe. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi proſtrátam ab hóſtium tuére formídine ; nec ſuæ petitiónis fruſtrentur effectu, qui non in juſtificatiónibus ſuis, ſed in miſeratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De Libro Exodi. *Cap.* 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Iſrael contra Móyſen & Aaron in ſolitúdine. Dixerunt fílii Iſrael ad eos : Utinam mórtui eſſémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando ſedebámus ſuper ollas cárnium, & comedebámus panem in ſaturitáte ! Cur eduxiſtis nos in deſertum iſtud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame ? Dixit autem Dóminus ad Móyſen : Ecce ego pluam vobis panes de cœlo : egrediátur pópulus, & cólligat quæ ſufficiunt per ſingulos dies ; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem ſexto parent quod ínferant, & ſit duplum quàm collígere ſolebant per ſíngulos dies.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

eſt ergo véſpere ;
endens coturnix ,
caſtra : manè quo-
icuit per circúitum
Cùmque operuiſſet
ı terræ, appáruit in
minútum, & quaſi
ı in ſimilitúdinem
·er terram. Appel-
ɔmus Iſrael nomen
, quod erat quaſi
iandri album, gu-
s quaſi ſímilæ cum
Dixit autem Móy-
t ſermo quem præ-
inus : Imple gomor
cuſtodiátur in futú-
eneratiónes, ut nó-
em quo álui vos in
quando educti eſtis
Ægypti. Dixitque
Aaron : Sume vas
mitte ibi Man ,
poteſt cápere go-
póne coram Dómi-
'andum in genera-
ras, [illegible] præcépit
Móyſi. Poſuitque
n in tabernáculo te-
. Fílii autem Iſrael
.t Man quadraginta
iec veníreat in ter-
ıbilem : hoc cibo
ıſquequò tángerent
· Chánaan.
Dómine, in ætér-

Lectio iij.

ti Evangélii ſecun-
iannem. *Cap.* 5.
:mpore ; Erat dies
:dæórum, & aſcen-
Jeroſólymam. Eſt
oſólymis probática
reliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. de Myſt. Cap. 4. *n.* 21.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, confeſſus es Patrem ; recordáre quid fécerıs : confeſſus es Fílium, confeſſus es Spíritum ſanctum. Tene órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo reſurrexiſti. Et quaſi in illo mundi conſepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es reſuſcitátus ætérnam. Crede ergo quia non ſunt vácuæ æquæ. Ideò tibi dictum eſt quia Angelus Dómini deſcendébat ſecundùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua ; & qui prior deſcendiſſet in natatóriam poſt commotiónem aquæ, ſanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piſcína in Jeroſólymis erat, in qua unus ánnuus ſanabátur ; ſed nemo antè ſanabátur, quàm deſcendiſſet Angelus. Ut eſſet indícium quia deſcénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides : illis Angelus deſcendébat, tibi Spíritus ſanctus : illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur, ipſe Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus, nunc omnes ſanantur ; aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus : Vis ſanus fíeri ? Reſpondit : * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus : Tolle grabátum tuum, & ámbula ; & † Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpí-

ciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória Patri. † Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. f. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & animárum noſtrárum medére languóribus; ut peccatórum remiſſióne perceptâ, in tua ſemper benedictióne lætémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce ſanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ſancto nos purificante jejúnio, & tibi toto corde ſimus ſubjecti, & inter mundánæ pravitátis inſídias, te miſerante, perſeverémus illæſi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De Libro Exodi. *Cap.* 20.

LOcútus eſt Dóminus cunctos ſermónes hos: Ego ſum Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi ſcúlptile, neque omnem ſimilitúdinem quæ eſt in cœlo déſuper, & quæ in terra deorſùm, nec eórum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego ſum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, viſitans iniquitátem patrum in fílios in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me; & fáciens miſericórdiam in míllia his qui díligunt me, & cuſtódiunt præcepta mea. Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum: nec enim habébit inſontem Dóminus eum qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà.

℟. Jurávi & ſtátui cuſtodíre. 124.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui eſt; non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, ſervus tuus & ancilla tua, juméntum tuum, & ádvena qui eſt intrà portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram, & mare, & ómnia, quæ in eis ſunt, & requiévit die ſéptimo; idcircò benedixit Dóminus diéi Sábbati, & ſanctificávit eum. [*] Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupíſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſer-

n ancillam, non bo-
n áſinum; nec óm-
illíus ſunt.
ui fáciem meam. 124.
Lectio iij.
ncti Evangélii ſecun-
Joannem. *Cap. 8.*
tempore; Dicébat
d eos qui crediderunt
os: Si vos manſéri-
móne meo, verè diſ-
ei éritis; & cognoſ-
átem, & véritas li-
os. Et réliqua.
ia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. *Evang. Tract.* 41.
n, amen dico vobis,
omnis qui facit pec-
ervus eſt peccáti. O
is ſérvitus! Plerum-
ines, cùm dóminos
atiuntur, venáles ſe
non quærentes dó-
non habére, ſed ſal-
áre. Servus peccáti
iat? quem interpel.
d quem interpellet?
em ſe venálem pe-
inde ſervus hóminis
ò ſui dómini duris
fatigátus, fugiendo
t: ſervus peccáti
it? ſecum ſe trahit
ue fúgerit. Non fu-
m mala conſciéntia;
quò eat; ſéquitur ſe,
recédit à ſe; pec-
nim quod facit, in-
Fecit peccátum, ut
corporálem cáperet
em: voluptas tranſit,
n manet: prætériit
electábat, remanſit
ngat.
nnis qui facit peccá-
tum, ſervus eſt peccáti: ſervus autem non manet in domo in æternum, fílius autem manet in æternum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini miſit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clauſis apertiónem. * Si ergo. Glória. * Si. *Joan. 8. Iſ. 61.*

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos manſéritis in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis; & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan. 8.*

Oratio.

PRotector noſter, áſpice, Deus; ut qui malórum noſtrórum póndere prémimur, perceptâ miſericórdiâ, líberâ tibi mente ſerviámus; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.

Capitulum. Iſaï. 1.

QUærite judícium, ſubveníte oppreſſo, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte & argúite me, dicit Dóminus: ſi fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur; & ſi fúerint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm ſanctificaſſet Móyſes Aaron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óſtio tabernáculi non exíbitis ſeptem diébus, die ac nocte obſervantes cuſtódias Dómini. *Levit. 8.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ. AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſee.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lect. 123.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Levítici. *Cap.* 1.

VOcávit Móyſen, & locútus eſt ei Dóminus de tabernáculo teſtimónii, dicens: Lóquere fíliis Iſrael, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóſtiam Dómino de pecóribus, id eſt, de bobus & óvibus, ófferens víctimas, ſi holocauſtum fúerit ejus oblátio, ac de armento, máſculum immaculátum ófferet ad óſtium tabernáculi teſtimónii, ad placandum ſibi Dóminum; ponetque manum ſuper caput hóſtiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabitque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aaron ſacerdótes ſánguinem ejus, fundentes per altáris circúitū quod eſt ante óſtium tabernáculi.

℟. Ignis in altári ſemper ardébit, quem nútriet ſacerdos ſubjíciens ligna manè per ſíngulos dies: * Ignis eſt iſte perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dñus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo, niſi ut accendátur? * Ignis eſt iſte perpétuus, qui nunquā defíciet. *Levitic.* 6. *Luc.* 12.

Lectio iij. Cap. 10.

ARreptiſque Nadab & Abiu fílii Aaron thuríbulis, poſuérunt ignem & incenſum déſuper, offerentes coram Dño ignem aliénum: quod eis præceptum non erat. Egreſſuſque ignis à Dómino devorávit eos, & mórtui ſunt coram Dño. Dixitque Móyſes ad Aaron: Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conſpéctu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyſes Miſáele & Elíſaphan fíliis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos: Ite, & tóllite fratres veſtros de conſpectu ſanctuárii, & aſportáte extra caſtra. Confeſtímque pergentes, tulérunt eos ſicut jacébant, veſtítos líneis túnicis, & ejecérunt foràs, ut ſibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móyſi, ſine ulla miſeratióne móritur; * Quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui ſunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conſpectu Dómini. * Quantò magìs putátis deterióra, &c. *Heb.* 10. *Num.* 3.

Lectio iij. Cap. 16.

LOcutúſque eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti ſunt; & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur ſanctuárium,

t intrà velum coram
ıtório quo tégitur ar-
non moriátur, (quia
: apparébo ſuper orá-
) niſi hæc antè fécerit:
ı pro peccáto ófferet,
em in holocauſtum.
lineâ veſtiétur, fémi-
íneis verenda celábit:
ur zonâ líneâ, cída-
:am impónet cápiti;
n veſtimenta ſunt ſan-
bus cunctis, cùm lo-
it, induétur. Suſci-
ab univerſa multitú-
órum Iſrael duos hir-
peccato, & unum
in holocauſtum.
voluiſſes ſacrificium,
ı útique; holocauſtis
lectáberis. * Sacrifí-
:o ſpíritus contribulá-
or contrítum & humi-
Deus, non deſpícies.
ɔoſsíbile eſt ſánguine
ı & hircórum auferri
* Sacrifícium. Glória
Cor. *Pſ.* 50. *Hebr.* 10.

NOCTURNO.

Lectio iv.

ɔ ſancto Auguſtíni
Epíſcopi.
17. *in Joan. n.* 4.

ıdragenárius númerus
rátus nobis in qua-
m perfectióne com-
ır. Notum eſſe árbi-
táti veſtræ: teſtantur
: divínæ Scriptúræ.
u hoc número conſe-
:ſſe bene noſtis. Nam
es quadraginta diébus
:, & Elias tótidem;
Dóminus noſter, &
Jeſus Chriſtus hunc
númerum implévit.
Per Móyſen ſignificátur lex, per Elíam ſignificantur Prophétæ, per Dñum ſignificátur Evangéliū. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi ſe diſcí-pulis oſtendit in claritáte vultûs & veſtis ſuæ: appáruit enim médius inter Móyſen & Elíam, tanquam Evangélium teſtimoniū habéret à lege & Prophétis.

℟. Ex opéribus legis non juſtificábitur omnis caro coram Deo; * Nunc autem ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt, teſtificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum, per legem & Prophétas, ſapiéntia demonſtráta eſt. * Nunc. *Rom.* 3. *Eccl. prol.*

Lectio v.

SIve ergo in Lege, ſive in Prophétis, ſive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále eſt abſtinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus ſéculi, quod eſt perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem & ſeculáres cupiditátes, temperanter & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóſtolus? Séquitur, & dicit: Expectántes illam beátam ſpem, & manifeſtatiónem glóriæ beáti Dei, & Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. In hoc ergo ſéculo quaſi quadragéſimam abſtinéntiæ celebrámus, cùm bene vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abſtinémus. Sed quia hæc abſtinéntia ſine mercéde non erit, expectámus beátam illam ſpem,

& revelatiónem glóriæ magni Dei, & Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Humiliémus Deo ánimas noſtras; * Et in ſpíritu conſtitúti humiliáto, ſervientes illi, expectémus húmiles conſolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & ſeculária deſidéria, ſóbriè & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo. * Et. *Judith.* 8. *Tit.* 2.

Lectio vj.

In Pſ. 148. *n.* 1.

QUia verax eſt qui promíſit, in ſpe gaudémus: quia tamen nondū habémus, in deſidério gémimus. Bonum eſt nobis perſeveráre in deſidério, donec véniat quod promiſſum eſt, & tránſeat gémitus, & ſuccédat ſola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc eſt in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in ſecuritáte & exultatióne perpétua, inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Paſcha & poſt Paſcha. Illud quod eſt ante Paſcha, ſigníficat tribulatiónem in qua modò ſumus; quod verò ágimus poſt Paſcha, ſigníficat beatitúdinem in qua póſteà érimus. Ante Paſcha ergo quod celebrámus, hoc & ágimus: poſt Paſcha autem quod celebrámus, ſignificámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ideò illud tempus ante reſurrectiónem, hoc poſt reſurrectiónem Dómini eſt. Quo témpore ſignificátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod ſignificámus poſt reſurrectiónem Dómini, tenébimus poſt reſurrectiónem noſtram.

℟. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens, * Et † Póſteà reddítio jucunditátis. ℣. Omnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris. * Et. Glória. † Póſteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeórſum; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téſtibus glóriam ſuam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre claríficat, ut & fácies ejus ſolis fulgóri símilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus diſcipulórum crucis ſcándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis, quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ ſpes ſanctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum corpus Chriſti agnóſceret quali eſſet commutatióne donandū; ut ejus ſibi honóris con-

ſórtium membra promítterent, qui in cápite præfulſiſſet.

℟. Aſcendit Jeſus in montem ut oráret: * Et facta eſt, dum oráret Jeſus, ſpécies vultûs ejus áltera. ℣. Cum deſcénderet Móyſes de monte, clarificátus eſt aſpectus ejus ex consórtio ſermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

Confirmãdis verò Apóſtolis, & ad omnem ſciéntiam provehendis, ália quoquè in illo miráculo acceſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, Lex ſcilicet & Prophétæ, apparuérunt cum Deo loquentes: ut veríſſimè in illa quinque virórũ præséntia complerétur quod dictũ eſt: In duóbus vel tribus téſtibus ſtet omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi Teſtamenti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum proteſtatiónum inſtrumenta concurrunt? Adſtipulantur enim ſibi ínvicem utriuſque fœderis páginæ; & quem ſub velámine myſteriórum præcedéntia ſigna promíſerant, manifeſtum atque perſpícuum præſéntis glóriæ ſplendor oſtendit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus, quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Præcláritas in communicatióne ſermónum ipſíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. Cap. 5.

His ergo ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens & terréna faſtídiens, id æternórum deſidérium quodã mentis rapiebátur exceſſu; & gáudio totíus viſiónis implétus, ibi cum Jeſu optábat habitáre, ubi manifeſtátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: Dñe, bonum eſt nos hìc eſſe: ſi vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unũ, Móyſi unum, & Elíæ unum. Sed huic ſuggeſtióni Dñus non reſpondit, ſigníficans non quidem ímprobum, ſed inordinátum eſſe quod cúperet, cùm ſalvári mundus, niſi Chriſti morte, non poſſet, & exemplo Dñi in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promiſſiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis toleràntiam poſtulandam eſſe, quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. ℣. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. * Mélior eſt. Glória. *Repetit.* ℟. Beáti *uſque ad* ℣. Si vis. *Pſ.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum. *Pſ.* 4.

AD LAUDES.

Ant. Miſerére noſtrì, Deus 4. f. ómnium, & réſpice nos, & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quare jejunávimus, & non aſpexiſti? humi-

liávimus ánimas noſtras, & neſciſti? *Iſ.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unuſquiſque cum próximo ſuo, & malum contra amícum ne cogitétis in córdibus veſtris; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange eſurienti panem tuum, & egénos vagoſque induc in domum tuam; cùm vìderis nudum, óperi eum. *Iſ.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quaſi manè lumen tuum, & ſánitas tua cítiùs oriétur; & anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, & glória Dñi cólliget te. *Iſ.* 58.

Capitulum. Eccli. 17.

STa in ſorte propoſitiónis & oratiónis altíſſimi Dei. In partes vade ſéculi ſancti, cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Deus, miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum ſuum ſuper nos. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Aſſúmit Jeſus Petrū, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurátus eſt ante eos. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adverſa, cœleſtis beatitúdinis expectatióne ſuſtentas: præſta, quæſumus, ut terréna faſtidientes, in ſupernórum deſidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIM

Ant. 3. a. Reſplé cies ejus ſicut ſol, v autem ejus facta ſur cut nix. *Matth.* 17.

AD TERT

Ant. 7. d. Ap Móyſes & Elías cu quentes; & cùm di ab illo, ait Petrus a Dómine, bonum eſ eſſe. *Matth.* 17. *Luc*

Capitulum. Heb

MOyſes fidélis e domo Dei ta mulus, in teſtimóni quæ dicenda erant verò tanquam fílius ſua, quæ domus ſu ſi fidúciam & glóri uſque ad finem, fir neámus.

℟. *br.* Fílii hómi tégmine alárum tuár bunt. Fílii hóminun briabuntur * ab ube mûs tuæ. * In tégmi Patri. Fílii.

℣. Beátus quem aſſumpſiſti: ℟. Inhá átriis tuis.

AD SEXT

Ant. 5. a. Ecce v be, dicens: Hic meus dilectus, in qu nè compláçui; ipſu *Matth.* 17.

Capitulum. Jer

HÆc dicit Dómi Audíte vocem ero vobis Deus, & mihi pópulus; & a omni via quam ma bis, ut bene ſit vo

℟. *br.* Audi, póp * Et teſtificábor ti

Deus tuus * ego ſum.
ſtificábor tibi Glória
udi. *Pſ.* 49.
quétur Dóminus pa-
ebem ſuam, ℟. Et ſu-
os ſuos, & in eos qui
ntur ad cor. *Pſ.* 84.

N O N A M.

1. f. Audientes diſcí-
dérunt in fáciem ſuã,
:unt valde. Et acceſſit
: tétigit eos, dixitque
gite, & nolíte timére.
17.
nulum. Exod. 20.
te timére: ut enim
báret vos venit Deus,
ror illíus eſſet in vo-
non peccarétis.
Excelſus Dóminus,
ília réſpicit. Excelſus.
a * à longè cognoſcit.
tia. Excelſus. *Pſ.* 137.
cípiens manſuétos Dó-
℟. Humílians autem
es uſque ad terram.

VESPERAS.

Sſúmit Jeſus Petrũ,
& Jacóbũ, & Joan-
:rem ejus, & ducit illos
em excelſum ſeórſùm;
igurátus eſt ante eos.
17.
1. 2. Reſplénduit fácies
t ſol, veſtimenta au-
s facta ſunt alba ſicut
atth. 17.
7. d. Apparuérunt
& Elías cum Jeſu lo-
; & cùm diſcéderent
ait Petrus ad Jeſum:
:, bonum eſt nos hîc
atth. 17. *Luc.* 9.
5. a. Ecce vox de nu-
cens: Hic eſt Fílius
meus dilectus, in quo mihi
bene complácui; ipſum audí-
te. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes diſcí-
puli, cecidérunt in fáciem
ſuam, & timuérunt valde. Et
acceſſit Jeſus, & tétigit eos,
dixitque eis: Súrgite, & nolí-
te timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi audit me, non confun-
détur; & qui operantur
in me, non peccábunt.
Qui elúcidant me, vitam ætér-
nam habébunt.

Hymn. Audi, benigne. 132
℣. Adoráte Dóminum in
monte ſancto ejus; ℟. Quó-
niam ſanctus Dóminus Deus
noſter. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D.
Deſcendéntibus diſcípulis de
monte, præcépit eis Jeſus, di-
cens: Némini dixéritis viſió-
nem, donec Fílius hóminis à
mórtuis reſurgat. *Matth.* 17.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 25.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Levítici. *Cap.* 19.

CUm meſſúeris ſégetes
terræ tuæ, non tondé-
bis uſque ad ſolum ſu-
perfíciem terræ, nec remanen-
tes ſpicas cólliges: neque in
vínea tua racémos & grana
decidéntia congregábis, ſed
paupéribus & peregrínis car-
penda dimittes. Ego Dóminus
Deus veſter. Non faciétis fur-
tum. Non mentiémini; nec de-
cípiet unuſquiſque próximum
ſuum. Non perjurábis in nó-

mine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. [*] Non morábitur opus mercenárii tui apud te uſque manè. Non maledíces ſurdo, nec coram cæco pones offendículum; ſed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego ſum Dóminus. Non fácies quod iníquum eſt, nec injuſtè judicábis. Non consíderes perſónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Juſtè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec ſuſurro in pópulo. Non ſtabis contra ſánguinem próximi tui. Ego Dñus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, ſed públicè argue eum, ne hábeas ſuper illo peccátum.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 26.

CUſtodíte Sábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus ſuis, & terra gignet germen ſuum, & pomis árbores replebuntur. Apprehendet méſſium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit ſementem: & comedétis panem veſtrum in ſaturitáte, & abſque pavóre habitábitis in terra veſtra. Dabo pacem in fínibus veſtris: dormiétis, & non erit qui extérreat. Auferam malas beſtias, & gladius non tranſíbit términos veſtros. Perſequémini inimícos veſtros, & córruent coram vobis.

℟. Quaſi columbæ, 123.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap*

IN illo témpore; Dixi turbis Judæórum: E do, & quærétis me, & cáto veſtro moriémini. liqua.

Homília ſancti Augu Epíſcopi.

In Joan. Tract. 38. N.

TOta infelícitas J rum ipſa erat, no cátum habére, ſed in tis mori. Hoc eſt quod fúgere omnis Chriſti propter hoc ad bapt cúrritur: propter hoc gritúdine vel aliunde tantur, ſibi desíderant níri: propter hoc étiam parvulus à matre piis m ad Eccléſiam fertur, baptiſmo éxeat, & in quo natus eſt moriátur. cíſſima condítio, míſe iſtórum qui de ore v audiérunt, In peccátis moriémini. Undè tame eis contingat, expóni enim non credidéritis q ſum, moriémini in pecc ſtris. Credo, fratres, multitúdine quæ Dó audiébat, & eos fuiſſe c ditúri érant. Quaſi au omnes procéſſerat ſeve illa senténtia, In pecc ſtro moriémini; ac per illis qui creditúri erar erat abláta, revocávit ſpem: adjunxit enim: credidéritis quia ego ſur riémini in peccátis veſt go, Si credidéritis qu ſum, non moriémini i

:. Réddita eſt ſpes
us, excitátio facta
ntibus, córdibus
nt; indè plúrimi
.
vocávi, & renui-
loquè * In intéritu
bo, & ſubſannábo.
i me audíerit, abſ-
requieſcet. ℣. Ego
uærétis me; & in
tro moriémini.* In.
ji. Prov. 1. Joan. 8.
edictus. Ant. 5. b.
edidcritis quia ego
iémini in peccáto
in. 8.

Oratio.

nos, miſéricors
& ad expianda
oſtra, pœniténtiæ
empus & fructum
re propítius; Per.
;nſſ...at. Ant. 1. f.
iſſ... mecum eſt, &
it me ſolum; quia
ácita ſunt ei, fácio
oan. 8.

Oratio.

, quæſumus, Do-
, gémitum pópuli
s; & qui de meri-
litáte diffídit, non
ſed miſericordiam
nereátur; Per Dó-

A TERTIA.

Lectio j.

r Numerórum. C. 1.
us eſt Dóminus ad
ſen in deſerto Sí-
in tabernáculo fœ-
ià die menſis ſecun-
ltero egreſſiónis eó-
gypto, dicens: Tól-
am univerſæ congre-
gatiónis filiórum Iſrael per cognatiónes & domos ſuas, & nómina ſingulórum quidquid ſexûs eſt maſculíni à vigéſimo anno & ſuprà, ómnium virórum fórtium ex Iſrael; & numerábitis eos per turmas ſuas, tu & Aaron. Eruntque vobiſcum príncipes tribuum ac domórum in cognatiónibus ſuis.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

Locutuſque eſt Dóminus ad Moyſen, dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis Iſrael; ſed conſtítue eos ſuper tabernáculum teſtimónii, & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet. Ipſi portábunt tabernáculum, & ómnia utenſília ejus: & erunt in miniſtério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. [*] Cùm proficiſcendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum; cùm caſtrametandum, érigent: quiſquis exterńórum accéſſerit, occidétur. Metabuntur autem caſtra fílii Iſrael unuſquiſque per turmas & cúneos, atque exercitum ſuum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio ſuper multitúdinem filiórum Iſrael; & excubábunt in cuſtódiis tabernáculi teſtimonii.

℟. Tu, Dómine. 124.

Lectio iij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. Cap. 23.

In illo témpore; Jeſus locutus eſt ad turbas & ad diſcípulos ſuos, dicens: Super

cáthedram Moyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, ſerváte & fácite; ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Cap. 23. *Matth. Lib.* 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dómino? Tentatur à Phariſæis, & nihilóminùs propter ſacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut ſubjiciantur eis; non ópera, ſed doctrínam conſiderantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magiſtros dictum eſt, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt: omnia verò ópera ſua fáciunt ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quodlibet ut videátur ab homínibus, Scriba & Phariſæus eſt. Væ nobis míſeris, ad quos Phariſæórum vítia tranſiérunt.

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres eſtis; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt: † Magiſter veſter unus eſt Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia: quid ſuperbit terra & cinis? * Omnes. Glória. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolixæ

oratiónis: hi accípien
xius judícium. *Marc.*

Oratio.

DA plebi tuæ, D
quæ jejunando
humíliat, ſpíritum
ſupérbiæ; ut non ind
nem tuam provocému
ſed miſeratiónis tuæ d
jecti capiámus; Per
num noſtrum.

Ad Magníficat. *An*
Qui major eſt veſtrû
miniſter veſter: qui a
exaltáverit, humiliáb
qui ſe humiliáverit,
bitur. *Matth.* 23.

Oratio.

ADeſto, quæſumu
mine, ſupplica
populi tui, ut eſſe, te la
mereátur, & inter
húmilis, & inter pro
cúrus; Per Dóminum

FERIA QUA

Lectio j.

De libro Numerórum

DIxérunt fílii Iſr
ad álterum:
tuámus nobis
& revertámur in Æ
Quo audíto, Móyſes &
cecidérunt proni in te
ram omni multitúdi
rum Iſrael. At verò
lius Nun, & Caleb f
phone, qui & ipſi luſt
terram, ſcidérunt ve
ſua, & ad omnem
dinem filiórum Iſra
ſunt: Terra quam circ
valdè bona eſt. Si
fúerit Dóminus, ind
in eam, & tradet hu
cte & melle manante
líte rebelles eſſe con

minum, neque timeátis pópulum terræ hujus, quia ſicut panem ita eos poſſumus devoráre: receſſit ab eis omne præſídium: Dóminus nobiſcum eſt, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini ſuper tectum fœderis cunctis fíliis Iſrael.

℣. Jurávi. 124.

Lectio ij.

LOcutuſque eſt Dóminus ad Móyſen & Aaron, dicens: Uſquequò multitúdo hæc peſſima múrmurat contra me? Querélas filiórum Iſrael audívi. Dic ergo eis: Vivo ego, ait Dóminus; ſicut locúti eſtis, audiente me, ſic fáciam vobis. In ſolitúdine hac jacébunt cadávera veſtra. Omnes qui numeráti eſtis à viginti annis & ſuprà, & murmuraſtis contra me, non intrábitis terram ſuper quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jóſue fílium Nun. [*] Párvulos autem veſtros de quibus dixiſtis quòd prædæ hóſtibus forent, introdúcam, ut vídeant terram quæ vobis diſplícuit. Veſtra cadávera jacébunt in ſolitúdine. Fílii veſtri erunt vagi in deſerto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem veſtram, donec conſumantur cadávera patrum in deſerto, juxta número quadraginta diérum quibus conſideraſtis terram; annus pro die imputábitur.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Aſcendens Jeſus Jeroſólymam, aſſumpſit duódecim diſcípulos ſecretò, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. *N.* 4 & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur ſecundùm paſſiónem Dómini, jam ſibi loca eligébant ubi ſedérent, unus ad déxteram, alter ad ſiniſtram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum? Exaltári vultis ántequam humiliémini; Dóminus ipſe veſter qui eſt lux veſtra, humiliátus eſt ut exaltarétur. Poteſtis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus ſum? Et illi; Poſſumus. Et ille: Cálicem, inquit, meum bibétis; ſedére autem ad déxteram, vel ad ſiniſtram meam, ait, non eſt meum dare vobis; áliis páratum eſt à Patre meo. Quid eſt, Non eſt meum dare vobis? Non eſt meum dare ſuperbis; hoc enim adhuc erant. Sed ſi vultis illud accípere, nolíte eſſe quod eſtis. Aliis parátum eſt: & vos álii eſtóte, & vobis parátum eſt. Quid eſt, Alii eſtóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérũ: ergo hu-

militátem profutúram ſibi, & correcti ſunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jeſus dixit : Neſcitis quid petátis : * Sedére ad déxteram meam vel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parátum eſt à Patre meo. ℣. Vidit præſumptiónem cordis eórum, & oſtendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Scitis quia Príncipes géntium dominantur eórum, & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Oratio.*

DEus, totíus bonitátis fons & orígo, réſpice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórũ conſciéntia déjicit, tua ſemper miſericórdia érigat; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſervus; ſicut Fílius hóminis non vénit miniſtrári, ſed miniſtráre, & dare ánimam ſuam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine, fámulos tuos ſemper ad te toto corde confúgere, tibi ſúbditâ mente ſervíre, tuam miſericordiam ſupplíciter imploráre, & tuis júgiter benefíciis gratulári; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Deuteronomii. C. 1.

HÆc ſunt verba quæ locútus eſt Moyſes ad omnem Iſrael trans Jordánem in ſolitúdine campeſtri contra mare r inter Pharan, & Tho Laban, & Háſeroth, eſt plúrimùm, úndec bus de Horeb per via tis Seïr uſque ad Cad Quadragéſimo anno, mo menſe, primâ die locutus eſt Móyſes a Iſrael ómnia quæ pr illi Dóminus ut díce poſtquàm percuſſit Sel gem Amorrhæórum, bitábat in Héſebon; regem Baſan, qui n Aſtaroth, & in Edra Jordánem in terra M pitque Móyſes expla gem.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. *Cap*

HÆc ſunt præcepta remóniæ, atqu quæ mandávit Dómi veſter ut docérem faciátis ea in terra a tranſgredímini poſſid ut tímeas Dóminun tuum, & cuſtódias mandáta & præcepta quæ ego præcípio tib liis, ac nepótibus tuis diébus vitæ tuæ, ut gentur dies tui. Audi & obſerva ut fácias q cépit tibi Dóminus, ſit tibi, & multiplic pliùs, ſicut pollícitus e nus Deus patrum tuó terram lacte & melle tem. [*] Audi, Iſra minus Deus noſter, D eſt : Díliges Dóminu tuum ex toto corde tu tota ánima tua, & ex t titúdine tua. Eruntq

uæ ego præcípio tibi in corde tuo ; & nar-a fíliis tuis, & medi-in eis ſedens in domo : ámbulans in itínere, ns, atque conſurgens. ɔis ea quaſi ſignum in ua, eruntque & move-inter óculos tuos, ſcri-ea in límine & oſtiis tuæ.

Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

ſancti Evangélii ſecun-Lucam. *Cap.* 16.

lo témpore ; Ait Jeſus iſæis : Homo quidam ves, qui induebátur & byſſo, & epula-uotídie ſplendidè. Et

ı ſancti Gregórii Papæ. *Evang.* 40. *N.* 3.

es iſte non abſtuliſſe éna reprehénditur, ſed non dediſſe. Nec dí-ia vi quemquam op-ſed quia in acceptis éxtulit. Hinc ergo erè colligendum eſt nâ mulctandus ſit qui íripit, ſi inferni dam-percútitur qui própria gitur. Nemo ergo ſe-e æſtimet, dicens : éna non rápio, ſed s lícitè rebus fruor ; ves iſte non idcircò eſt quóniam aliéna, ſed quia accéptis re-ıetipſum malè derelí-oc quoquè fuit quod inferno trádidit ; quia felicitáte tímidus non quia accepta dona ad uſum arrogántiæ inflexit ; quia víſcera pietátis ignorávit ; quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnulli qui cultû ſubtílium pretioſarumque véſtium non putant eſſe peccátum. Quod ſi vidélicet culpa non eſſet, nequáquam ſermo Dei tam vigilánter exprímeret, quòd dives qui torquétur apud ínferos, byſſo & púrpurâ indútus fuiſſet. Nemo quippe veſtimenta pretióſa, niſi ad inánem glóriam, quærit, vidélicet ut honorabílior céteris eſſe videátur. Nam quia pro ſola inàni glória veſtimentum pretióſius quæritur, res ipſa teſtátur quòd nemo vult ibi pretióſis véſtibus índui, ubi ab áliis non poſſit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem ſuam ad clamórem páuperis, & ipſe * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui ſéquitur miſericórdiam, invéniet vitam, juſtítiam & glóriam. ℣. Dives, cùm eſſet in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in ſinu ejus ; & clamans dixit : Pater Abraham, miſerere meî ; quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepiſti bona in vita tua, & Lázarus ſimíliter mala ; nunc autem hic conſolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, qui jejúnia & eleemóſynas noſtrórum poſui-

ſti remédia peccatórum, fac nos ópere mentis & córporis ſemper tibi eſſe devótos; Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móyſen & Prophétas non áudiunt, neque, ſi quis ex mórtuis reſurréxerit, credent. *Luc.* 15.

Oratio.

CORdibus famulorũ tuorũ, quæſumus, Dñe, gratiã tuam benignus infunde; ut peccáta ſua caſtigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótiùs macerentur, quàm ſuppliciis deputéntur ætérnis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Deuteronómii. *C.* 16.

TRibus vícibus per annũ apparébit omne maſculínum tuum in conſpectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit in ſolemnitáte ázymórum, in ſolemnitáte hebdomadárum, & in ſolemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus, ſed offeret unuſquiſque ſecundùm quod habúerit, juxta benedictiónem Dómini Dei ſui quam déderit ei. [*] Júdices & magiſtros conſtítues in ómnibus portis tuis quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per ſíngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum juſto judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies perſónam, nec múnera; quia múnera excæcant óculos ſapiéntûm, & mutant verba juſtórum. Juſtè quod juſtum eſt perſequéris, ut vivas & poſsídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui, nec fácies tibi neque conſtítues ſtátuam: quæ odit Dóminus Deus tuus.

℟. Scimus. 124.

Lectio iij.

SI difficile & ambíguum apud te judícium eſſe perſpéxeris inter ſánguiné & ſanguinem, cauſam & cauſam, lepram & lepram, & júdicum intrà portas tuas víderis verba variári; ſurge, & aſcende ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniéſque ad ſacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem qui fúerit illo témpore; quæreſque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem; & fácies quodcumque díxerint qui præſunt loco quem elégerit Dóminus & docúerint te juxta legem ejus; ſequeriſque ſententiam eórum, nec declinà[illegible] déxteram, neque ad [illegible]tram. Qui autem ſuperbíerit, nolens obedíre ſacerdótis império qui eo témpore miniſtrat Dño Deo tuo, & decréto júdicis, moriétur homo ille, & áuferes malũ de Iſrael: cunctuſque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumeſcat ſupérbiâ.

℟. Tu, Domine. 124.

Lectio ij. Cap. 17.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 21.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Princípibus Sacerdótum & Senióribus pópuli: Parã-

ıudíte : Homo erat
ılias qui plantávit
, & ſepem circúmde-
:t réliqua.
ia ſancti Auguſtini
Epíſcopi.
·rm. 87. Cap. 2.
:áta eſt vínea, lege da-
n córdibus Judæórum.
nt Prophétæ quæren-
um, bonam vitam eó-
rophétæ ab eis contu-
ıffecti & occíſi ſunt.
eſt Chriſtus, únicus
ıtrisfamílias; & ipſum
ınt hæredem, & ideò
runt hæreditátem. In
um eis vertit malum
m. Ut poſſidérent,
ınt; & quia occidé-
rdidérunt. Nos ſervi de
ipsíus ſumus. Inter Ju-
iſus eſt húmilis, con-
eſt; occultábat enim
é, promptam habébat
áté. Contemptum eſt
uod promptū erat, nec
m quod occultū erat.
ı cognovíſſent, nun-
Dóminum glóriæ cruci-
:. Numquid adhuc con-
dus eſt ſedens in cœlo,
mptus eſt cùm pendé-
igno? Ecce indulgén-
or áperit tibi óſtium:
orâris? Gaudére debé-
ıperíret aliquandò pul-
Non pulſaſti, & áperit,
rémanes? Ne ergo díſ-
Miſerére ánimæ tuæ,
Deo. Exhibe ánimæ
emóſynam. Non díci-
tu ei des, ſed ne re-
nanum dantis.
grícolæ videntes fílium
mílias, dixérunt intrà ſe: Hic eſt hæres, veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; & * Víneam ſuam locábit aliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiâ concitátus eſt, quia provocavérunt eum fílii ſui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Auferétur à vobis regnū Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, ſed ut convertátur à via ſua, & vivat; te ſúpplices exorámus ut, quieſcente irâ tuâ, ſpíritum nobis pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Quærentes Jeſum tenére, timuérunt turbas, quóniam ſicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulo tuo ſalútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ ſemper virtútis mereátur protectióne defendi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Deuteronómii. *C.* 34.

AScendit Móyſes de campéſtribus Moab ſuper montem Nebo in vérticem Phaſga contra Jéricho: oſtenditque ei Dóminus om-

nem terrā Gálaad uſque Dan, & univerſum Népthali, terramque Ephraïm & Manaſſe, & omnem terram Juda uſque ad mare noviſſimum, & auſtrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum uſque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc eſt terra pro qua jurávi Abraham, Iſaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidiſti eam óculis tuis, & non tranſíbis ad illam. Mortuuſque eſt ibi Móyſes ſervus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & ſepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo ſepulcrū ejus uſque in præſentem diem.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

MOyſes centum & viginti annórum erat quandò mórtuus eſt: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti ſunt. Fleveruntque eum fílii Iſrael in campéſtribus Moab triginta diébus: & compléti ſunt dies planctûs lugéntium Móyſen. [*] Jóſue verò fílius Nun replétus eſt ſpíritu ſapiéntiæ, quia Móyſes póſuit ſuper eum manus ſuas. Et obediérunt ei fílii Iſrael, feceruntque ſicut præcepit Dóminus Móyſi. Et non ſurrexit ultrà Prophéta in Iſrael ſicut Moyſes, quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus ſignis atque portentis quæ miſit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus ſervis ejus, univerſæque terræ illíus, & cunctam manum robuſtam, magnaque mirabília

quæ fecit Móyſes coram
verſo Iſrael.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii
dùm Lucam. *Cap.*

IN illo témpore; Ait
ad Phariſæos & Sc
Homo quidam hábuit d
lios; & dixit adoleſcént
illis patri: Pater, da
portiónem ſubſtántiæ q
contingit. Et divíſit ill
ſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Amb
Epíſcopi.

Lib. 7. Comm. in Luc.

QUi ſe à Chriſto ſé
exul eſt pátriæ,
eſt mundi. Benè au
ſe revertitur, qui à ſe r
Etenim qui ad Dómin
gréditur, ſe ſibi redd
qui récedit à Chriſto,
ábdicat. Jam redeámus
trem; ne nos ei reconc
nis faciámus moram,
non fecit Pater. Fácilè
ciliátur, quandò impe
gátur. Sed etſi Deus no
nia, vocem tamen tu
feſſiónis expectat. C
magìs ut roget pro te E
& illácrymet pópulus.
ergo, curre ad Eccléſia
eſt Pater, hîc eſt Fíli
eſt Spíritus ſanctus. O
tibi, quia audit te intr
tis ſecréta tractantem.
adhuc longè ſis, videt
currit, ne quis imp
compléctitur quoquè;
collum cadit, ut ja
érigat, & onératum pe
atque in terréna defl
reflectat ad cœlum,

ërat auctórem. Qui
erit, per pœnitén-
ivíſcit.
;am, & ibo ad pa-
um, & dicam ei :
eccávi in cœlum &
; * Jam non ſum di-
.ri fílius tuus; † Fac
ınum de mercenáriis
Deus meus, confun-
ubeſco leváre fáciem
te. * Jam. Glória.
ıc. 15. *I. Eſdr.* 9.
nedictus. *Ant.* 8. G.
ıc longè eſſet, vidit
ter ipsíus, & miſe-
motus eſt ; & ac-
:écidit ſuper collum
oſculátus eſt eum.

Oratio.

ım tuum, quæſu-
miſéricors Deus, ad
ientem paternâ réci-
:; ut qui tuam ira-
méritò formídant,
ıſſint vénia gratulári;
iinum.

VESPERAS.

Antiph. de Pſalterio.
'um. Ezech. 20.
dicit Dóminus Deus :
ſum Dóminus Deus
ı præceptis meis am-
ıdícia mea cuſtodíte,
ea; & Sabbáta mea
e, ut ſint ſignum in-
: vos, & ſciátis quia
Dñus Deus veſter.
s, Audi, benigne.
ſuprà, 132.
ıgníficat. *Ant.* 1. g.
›ello Jeſus Nave, ſuc-
›yſi in Prophétis, má-
ı ſalútem electórum
:pugnáre inſurgentes
hoſtes, ut conſequerétur hæ-
reditátem Iſrael. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

DOMINICA III QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Veníte, * Revertá-
mur ad Dóminum, & ſanábit
nos. *Oſ.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 123.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Pſalt.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jóſue. *Cap.* 1.

ET factum eſt poſt mortem Móyſi ſervi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jóſue fílium Nun, miniſtrum Móyſi, & díceret ei : Moyſes ſervus meus mórtuus eſt; ſurge, & tranſi Jordánem iſtum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram quâ ego dabo filiis Iſrael. Omnem locum quem calcáverit veſtígium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut locútus ſum Móyſi. A deſerto & Líbano, uſque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum uſque ad mare magnum contrà ſolis occáſũ, erit términus veſter. Nullus póterit vobis reſíſtere cunctis diébus vitæ tuæ; ſicut fui cum Móyſe, ita ero tecum : non dimittam nec derelinquam te. Confortáre, & eſto robuſtus. Tu enim ſorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus ſuis ut tráderem eam illis.

℟. Egreſſus eſt pópulus ut tranſíret Jordánem; & ſacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingreſſiſque eis Jordánem, ſtéterunt aquæ, omniſque pópulus per arentem álveũ tranſíbat. ℣. Tabernáculum teſtimónii induxérunt, ſuſcipientes patres noſtri cum Jeſu in poſſeſſiónem géntium. * Ingreſſiſque. *Joſ.* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. *Cap.* 2.

MIſit ígitur Jóſue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito, & dixit eis: Ite, & conſideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingreſſi ſunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque eſt regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingreſſi ſunt huc per noctem de fíliis Iſrael, ut explorárent terram. Miſitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam: exploratóres quippe ſunt, & omnem terram conſideráre venérunt. Tollenſque múlier viros, abſcondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me; ſed neſciébam undè eſſent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt; neſcio quò abiérunt: perſequímini citò, & comprehendétis eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in solárium domûs ſuæ, operuitque eos ſtípulâ lini quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus juſtificátur homo, & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus juſtificáta eſt, piens núntios, & áliâ ciens? ℣. Tollens múlier abſcondit, & demíſit funem de feneſtra. * N *Jac.* 2. *Joſ.* 2.

Lectio iij. *Cap.*

IGitur Jóſue de noct ſurgens, movit caſtra dienteſque de Setim, ve ad Jordánem ipſe & om lii Iſrael; & moráti tres dies. Quibus evolúti ſiérunt præcónes per caſ médium, & clamáre runt: Quandò vidéritis fœderis Dómini Dei ve ſacerdótes ſtirpis Levíti tantes eam, vos quoqu ſúrgite, & ſequímini dentes: ſitque inter vo cam ſpátium cubitóru rum míllium, ut proc te poſsítis, & noſſe pe viam ingrediámini; qu non ambulaſtis per ea cavéte ne appropinqu arcam. Dixitque Jóſue pulum: Sanctificámini enim fáciet Dóminus in mirabília. Et ait ad ſ tes: Tóllite arcam fœd præcédite pópulum: Qu complentes, tulérunt, bulavérunt ante eos. D Dóminus ad Jóſue: Hó cípiam exaltáre te cora ni Iſrael, ut ſciant quò cum Móyſe fui, ita & ſim.

℟. Stetérunt ſol & lun nec ulciſcerétur ſe gens mícis ſuis. * Nonne ſc eſt in libro juſtórum: ſol in médio cœli, & nc návit occúmbere ſpátio

alíci, obediente Dómino voci hóminis? ℣. Dixit diſcípulis Jeſus: Si habuéritis fidem ſicut granum ſinápis, nihil impoſsíbile erit vobis. * Nonne. Glória Patri. † Stetit. *Joſue*, 10. *Matth.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex lib. S. Cypriáni Epiſc. & Mártyris, de Lapſis. *versùs fin.*

QUæſo vos, fratres, acquiéſcite ſalúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis noſtris veſtras lácrymas júngite; cum noſtro gémitu veſtros gémitus copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deū rogáre poſsímus. Agite pœniténtiā plenam, dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœſtítiam. Nec vos quorumdam moveat aut error impróvidus, aut ſtupor vanus, qui percuſſi ſunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delícta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga eſt; injuſtè ſibi placentes, & tranſpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admiſſum fácinus impróvidi, poſt fácinus obſtináti, nec priùs ſtábiles, nec póſtmodùm ſúpplices: quandò debúerant ſtare, jacuérunt; quandò jacére, & proſtérnere ſe Deo debent, ſtare ſe opinantur. Pacem ſibi ultrò, némine dante, ſumpſérunt: homínibus contra Deum credunt, qui contra hómines Deo non credidérunt.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus; nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur à via ſua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis veſtris péſſimis. Quare moriémini, domus Iſrael? ℣. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Convertímini. *Ezech.* 33. *Marc.* 1.

Lectio v.

EJúſmodi hómines, quantùm poteſtis, effúgite. Perniciósis contactibus adhærentes ſálubri cautióne vitáte. Sola ſúpereſt pœniténtia quæ ſatisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, ſatisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dùm temeritáte quorumdam, vel promíttitur ſalus falſa, vel creditur, ſpes veræ ſalútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíſſimi, quorum timor in Deum pronus eſt, & in ruína licet ánimus conſtitútus, mali ſui memor eſt, pœnitentes ac dolentes peccáta veſtra perſpícite, graviſſimum conſciéntiæ crimen agnoſcite. Ad intelligéntiam delícti veſtri óculos cordis aperíte, nec deſperantes miſericordiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens ſemper & bonus eſt, tantùm júdicis majeſtáte metuendus eſt. Quàm magna delíquimus, tam granditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non deſit; pœniténtia crímine minor non ſit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jam enim ſecúris ad radícem árborum póſita eſt.

Omnis arbor non faciens fru-
ctum bonum excidétur, & in
ignem mittétur. ℣. Altíſſimus
miſertus eſt pœniténtibus :
impiis & peccatóribus reddet
vindíctam. * Jam enim ſecúris
ad radicem árborum póſita
eſt. Omnis arbor, &c. *Luc.* 3.
Eccli. 12.

Lectio vj.

ORáre oportet impénſiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymóſis lamentatiónibus occupáre, ſtratos ſolo adhærére in cinere & cilício, & ſordibus volutari; poſt indumentum Chriſti pérditum, nullum jam velle veſtítum; poſt diáboli cibum, malle jejúnium; juſtis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemóſynis frequenter insíſtere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remanſit, ut indè crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; cenſus omnis in medélam vúlneris erogétur : ópibus & facultátibus noſtris, qui de nobis judicatúrus eſt, Dómino fœnerétur. Sic ſub Apóſtolis fides víguit, ſic primus credéntium pópulus Chriſti mandáta ſervávit. Qui ſic Deo ſatisfécerit, qui pœnitentiâ facti ſui, qui pudóre delicti, plus & virtútis & fídei de ipſo lapsûs ſui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino; quam contriſtáverat nuper, lætam fáciet Eccléſiam; nec jam ſolam Dei
véniam merébitur, ſed
rónam.

℟. Quærite primùm re
Dei, & juſtítiam ejus :
cite vobis theſaurum no
ficientem in cœlis; ubi
theſaurus veſter eſt, ibi
veſtrum erit. ℣. Fidúcia
gna erit coram ſummo
eleemóſyna ómnibus f
tibus eam. * Fácite
Glória Patri. * Fácite
Luc. 12. *Tob.* 4.

IN III. NOCTURN

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſ
dùm Lucam. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat
ejíciens dæmónium,
lud erat mutum. Et cùm
ciſſet dæmonium, locút
mutus, & admirátæ ſun
bæ. Et réliqua.

Homília venerábilis B
Preſbyteri.

In Luc. Lib. 4. *Cap.*

DÆmoníacus iſte
Matthæum, no
lùm mutus, ſ
cæcus fuiſſe narrátur;
tuſque dícitur à Dómin
ut loquerétur & vidéret.
ergo ſigna ſimul in uno l
ne perpetráta ſunt, cæc
det, mutus lóquitur, p
ſus à dæmone liberátur.
& tunc quidem carnálit
ctum eſt, ſed & quótidie
plétur in converſióne cr
tium; ut expulſo primùm
mone, fidei lumen aſpic
deinde ad laudes Dei t
tia priùs ora laxentur.

℟. Si ſátanas ſátanam e
adversùs ſe divíſus eſt :
modò ergo ſtabit regnum

* Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervenit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini ſuper me, eò quòd unxerit Dóminus me. * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit, &c. *Matth.* 12. *Iſ.* 61.

Lectio viij.

Cum immundus ſpíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquóſa. Quamvìs ſimpliciter intélligi poſſit Dóminum hæc ad diſtinctiónem ſuórum, & ſátanæ óperum adjunxiſſe, tamen & de hærético quovis, vel ſchiſmático, vel étiã malo cathólico, poteſt non inconvenienter áccipi; de quo, témpore baptíſmatis, ſpíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confeſſiónem cathólicæ fídei, abrenuntiationemque mundánæ converſatiónis, ejiciátur; locáque inaquóſa péragret, id eſt, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta ſint, cállidus inſidiátor explóret ſi quos ibi fortè ſuæ nequítiæ greſſus fígere poſſit. Sed benè dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens; quia caſtas mentes effúgiens, in ſolo corde pravórum gratam ſibi poteſt invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus cuſtódit átrium ſuum, in pace ſunt ea quæ póſſidet: * Si autem fórtior vícerit eum, univérſa arma ejus áuferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur. * Si autem. *Luc.* 11. *Iſ.* 49.

Lectio ix.

Dicit: Revertar in domum meam undè exívi. Timendus eſt iſte versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit ſcopis mundátam, hoc eſt, grátiâ baptíſmatis à peccatórum labe caſtigátam, ſed nullâ boni óperis indúſtriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis príſtinis per baptiſmum, vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam ſimulátis virtútibus per hypócriſin. Et tunc vadit, & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe, & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt baptiſma, ſive právitas hærética, ſeu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium proſternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum ſpíritus dicuntur ingreſſi, quia non ſolùm habébit illa ſeptem vítia, quæ ſeptem ſpirituálibus ſunt contrária virtútibus, ſed & per hypócriſin ipſas ſe virtutes habére ſimulábit. Et ſunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus; mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóſcere, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit: Revertar in domum meam undè exívi. Tunc aſsúmit ſeptem álios ſpíritus ſecum nequióres ſe; & * Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur

ad vómitum ſuum, ſic imprúdens qui íterat ſtultítiâ ſuam. * Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Cùm immundus. *uſque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluiſti me; ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me. *Pſ.* 40.

AD LAUDES.

Antiph. 7. a. NEmini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit ſpátium peccandi: non enim concupiſcit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. G. Qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterùm eádem fáciens, quid próficit humiliando ſe? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a Facta ſunt poſterióra deterióra prióribus: mélius enim erat non cognóſcere viam juſtítiæ, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti. *II. Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis deſit grátiæ Dei, profánus ut Eſaü: ſcitóte enim quóniam póſteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus eſt, quanquàm cum lácrymis inquiſiſſet eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat ſceleſtus Antiŏchus Dóminum, à quo non eſſet misericórdiâ conſecutúrus. *II. Machab.* 9.

Capitulum. Eccli. 5.

NE dicas, Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur, misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, & ne différas de die in diem.

Hymnus. Solemne, 124.

℣. Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? ℟. Réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Erat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejeciſſet dæmónium, locútus eſt mutus, & admirátæ ſunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, atque ad defenſiónem noſtram dexteram tuæ majeſtátis extende; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic eſt Fílius David? Phariſæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in ſeipſum diviſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. Iſaï. 59.

ECce non eſt abbreviáta manus Dómini ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur omnes * qui operantur iniquitâtem. * Inimíci. Glória. Inimici. *Pſ.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum : ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Pſ.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejicio dæmones, fílii veſtri in quo ejiciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. Ezech. 20.

JUdicábor vobiſcum fácie ad fáciem : ſicut judício contendi adversùm patres veſtros in deſerto terræ Ægypti, ſic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem ſuam : * Hæreditátem ſuam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusquè juſtítia convertátur * in judícium. * Hæreditátem. Glória Patri. Non.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes ? ℟. Aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non eſt mecum, contra me eſt ; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

Capitulum. Jerem. 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur, recedentes à te in terra ſcribentur ; quóniam dereliquérunt venam aquárum viventium Dóminum.

℟. *br.* Locúti ſunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti. ℣. Et ſermónibus ódii * circumdedérunt me. * Et. Glória. Locúti.

℣. Fiant contra Dóminum ſemper ; ℟. Et diſpéreat de terra memória eórum. *Pſ.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejeciſſet dæmónium, locútus eſt mutus, & admirátæ ſunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant : Numquid hic eſt Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt : Hic non ejícit dæmones, niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnū in ſeipſum diviſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii veſtri in quo ejíciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non eſt mecum, contra me eſt ; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

Capitulum. II. Petr. 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, his rursùs implicáti ſuperantur, facta ſunt eis poſterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 132.

℣. In æternū non oblivíſcar juſtificatiónes tuas, ℟. Quia in ipſis vivificaſti me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus dixit: Quinimmò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 25.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Joſue. *Cap.* 3.

EGreſſus eſt pópulus de tabernáculis ſuis ut tranſíret Jordánem, & ſacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingreſſiſque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei ſui témpore meſſis impléverat) ſtetérunt aquæ deſcendentes in loco uno, & ad inſtar montis intumeſcentes apparébant procul ab urbe quæ vocátur Adom uſque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare ſolitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) deſcendérunt, úſquequò omninò deficerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho; & ſacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, ſtabant ſuper ſiccâ humum in médio Jordánis accincti, omniſque pópulus per arentem álveum tranſibat.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. *Cap.* 4.

QUibus tranſgreſſis, dixit Dóminus ad Jóſue: Elige duódecim viros, ſingu-
los per ſíngulas tribus, &
cipe eis ut tollant de m
Jordánis álveo, ubi ſteté
pedes ſacerdótum, duód
duríſſimos lápides, quos
tis in loco caſtrórum,
fixéritis hâc nocte tem
Vocavítque Jóſue duód
viros quos elégerat de
Iſrael, ſíngulos de ſíngul
bubus; & ait ad eos: Ite
arcam Dómini Dei veſt
Jordánis médium, & p
indè ſínguli ſíngulos lápi
húmeris veſtris, juxta nú
filiórum Iſrael, ut ſit ſi
inter vos. [*] Et quandò
rogáverint vos fílii veſtri
dicentes: Quid ſibi volu
lápides? reſpondébitis eis
fecérunt aquæ Jordánis
arcam fœderis Dómini
tranſíret eum; idcircò
ſunt lápides iſti in monu
tum filiórum Iſrael uſq
ætérnum. Fecérunt erg
Iſrael ſicut præcépit eis J
portantes de médio Jo
álveo duódecim lápide
Dóminus ei imperârat,
númerum filiórum Iſrael
que ad locum in quo
metáti ſunt, ibique poſi
eos.

℟. Quaſi columbæ. 12

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii
dùm Lucam. *Cap.*

IN illo témpore; Ait
ómnibus qui erant in
góga Názareth: Utique
tis mihi hanc ſimilitúdi
Médice, cura teipſum;
ta audívimus facta in C
naum, fac & hîc in pátri
Et réliqua.

ıcti Ambróſii
ſcopi.
C. 4. *n.* 46 & 47.
iócriter invídia
, quæ cívicæ ca-
in acerba ódia
inflectit. Simul
páriter & orácu-
, quòd fruſtrà
rdiæ cœleſtis ex-
æ frúctibus vir-
aſpernátor enim
lórum eſt; & ab
ɔenefícia in áliis
mirácula ſuæ
tit. Non otióſè
r excúſat, quòd
a ſua mirácula
.s ſit, ne fortaſ-
ɔrem pátriæ no-
:e putáret affe-
:nim cives póte-
qui amáret cm-
caritáte pátriæ,
ıbdicárunt.
te, Dómine,
:rium; opéruit
ı meam: Ex-
ſum fratribus
rínus fíliis ma-
Quóniam zelus
iédit me. ℣. Di-
· Quia non eſt
honóre niſi in
n domo ſua, &
ſua. * Extrá-
† Quóniam.
ſ.
lus. *Ant.* 2. D.
erant in Iſrael
ɔhéta, & nemo
us eſt, niſi Náa-
:. 4.
atio.
ɔs grátia tua,
per continén-

tiam ſalutáris jejúnii, ab omni ſemper iniquitáte cuſtódiat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *g.* Duxérunt Jeſum uſque ad ſupercílium montis, ut præcipitárent eum; ipſe autem tránſiens per médiũ illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

SUbvéniat famíliæ tuæ, Dñe, miſericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum ſuórũ perículis mereátur, te protegente erípi, te liberánte ſalvári; Per Dñum noſtrũ Jeſũ Chriſtum Fílium tuum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 5.

EO témpore ait Dóminus ad Jóſue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde ſecundò fílios Iſrael. Fecit quod júſſerat Dóminus, & circumcídit fílios Iſrael in colle præputiórum. Hæc autem cauſa eſt ſecundæ circumciſiónis: Omnis pópulus qui egreſſus eſt de Ægypto géneris maſculíni, univerſi bellatóres viri, mórtui ſunt in deſerto per longíſſimos viæ circúitus; qui omnes circumciſi erant. Pópulus autem qui natus eſt in deſerto, per quadraginta annos itíneris latíſſimæ ſolitúdinis incircumcíſus fuit, donec conſumerentur qui non audíerant vocem Dómini, & quibus antè juráverat ut non oſténderet eis terram lacte & melle manantem. Horum fílii in locum ſucceſſérunt patrum, & circumcíſi

ſunt à Jóſue ; quia ſicut nati fúerant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Poſtquàm autem omnes circumciſi ſunt*, manſérunt in eódem caſtrórum loco, donec ſanarentur. Dixitque Dóminus ad Jóſue : Hódie ábſtuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque eſt nomen loci illíus Gálgala uſquè in præſentem diem.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

MAnſeruntque fílii Iſrael in Gálgalis, & fecérunt Phaſe quartâ décimâ die menſis ad véſperum in campéſtribus Jéricho ; & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejuſdé anni. Defecitque manna poſtquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec uſi ſunt ultrà cibo illo fílii Iſrael, ſed comedérunt de frúgibus præſentis anni terræ Chánaän. [*] Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenentem gládium; perrexitque ad eum, & ait : Noſter es, an adverſariórum ? Qui reſpondit : Nequáquam, ſed ſum princeps exércitûs

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſ
dùm Matthæum. *Cap.*

IN illo témpore ; Dix
ſus diſcípulis ſuis : S
cáverit in te frater tuus,
& córripe eum inter te
ſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Augu
Epíſcopi.

Serm. 82. *de verb.*
Matth. 18. *n.* 4

DEbémus amando
pere, non nocen
ditáte, ſed ſtudio corr
Tales ſi fuérimus, ópt
címus quod hódie ac
ſumus. Si peccáverit in
ter tuus, córripe illum
& ipſum ſolum. Quar
córripis ? Quia tu dole
peccáverit in te ? A
amóre tuî id facis, nih
Si amóre illíus facis,
facis. Dénique in ipſi
attende cujus amóre i
débeas; utrùm tuî, a
Si te audíerit, inquit,
es fratrem tuum. Ergo
illum fac ut lucréris ill
faciendo, lucráris : ni
ſes, períerat.

℟. Si peccáverit in
tuus, vade, & * Córr
inter te & ipſum ſolu
te audíerit, lucrátus

)ratio.
uæ nobis, Dómi-
:ſensauxílium im-
ſacro nos purifi-
, toto ſimus tibi
:i, & in tua cari-
les; Per Dómi-
ı Jeſum Chriſtum
.
íficat. *Ant.* 1. a.
óties peccábit in
eus, & dimittam
pties? Dixit illi
ı dico tibi uſque
uſque ſeptuágies
h. 18.
ratio.
ıi Eccléſiam ſpon-
ım matrem nobis
providiſti, da fi-
in ipsíus doctrí-
ɔtis vocem tuam
ıt eórum infírmi-
:ur ab omni cir-
: erróris, dum Ec-
viventis áudiunt,
& firmamentum
ui vivis & regnas
Patre in unitáte
:i Deus, per om-
culórum.

QUARTA.

ectio j.

Jóſue. *Cap. 6.*
:lauſa erat atque
, timóre filiórum
& nullus égredi
ingredi. Dixitque
Jóſue; Ecce dedi
Jéricho, & regē
ſque fortes viros.
ɔem cuncti bella-
per diem, ſic fa-
ébus. Séptimo au-
erdótes tollant ſe-
ptem búccinas quarum uſus
eſt in jubiléo, & præcédant
arcam fœderis: ſeptieſque cir-
cuíbitis civitátem, & ſacerdó-
tes clangent búccinis. Cùmque
inſonúerit vox tubæ lóngior
atque concíſior, & in áuribus
veſtris increpúerit, conclamá-
bit omnis pópulus vociferatió-
ne máximâ, & muri fúnditùs
córruent civitátis; ingredien-
turque ſínguli per locum con-
tra quem ſtéterint.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

Cumque ſeptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſrael: Vociferámini, trádidit enim vobis Dóminus civitátem: ſitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea ſunt, Dómino. Sola Rahab meretrix vivat cum univerſis qui cum ea in domo ſunt? abſcondit enim núntios quos direximus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta ſunt, quíppiam contingátis, & ſitis prævaricatiónis rei, & ómnia caſtra Iſrael ſub peccáto ſint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit; & vaſórum æneorum ac ferri, Dómino conſecrétur, repóſitum in theſauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, poſtquam in aures multitúdinis vox ſonituſque incrépuit, muri illicò corruérunt, & aſcendit unuſquiſque per locum qui contra ſe erat; ceperúntque civitatē, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Póſui. 124.

Lectio iii.

Lectio ſancti Evangelii ſecundum Matthæum. *Cap. 15.*

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicentes: Quare diſcipuli tui [illegible] traditiónem ſeniórum? Et reliqua.

Homilia ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

MIra Phariſæórum Scribarúmque [illegible]. Dei Filium [illegible] quare [illegible] & præcepta non ſervet: Non enim lavant manus ſuas cum panem manducant. Ipſe autem reſpondens ait illis: Quare & vos [illegible] mandatum Dei propter traditiónem veſtram? [illegible] Præcepe[illegible] Dominus, vel imbecillitates, vel ætates, vel penúrias parentum conſiderans, ut filii honorarent, etiam in [illegible] miniſtrandis, [illegible] Hanc provi[illegible] Dei legem volentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere, ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent, docuérunt peſſimos filios ut, ſi quis ea quæ paréntibus offerenda ſunt, Dómino vovére voluerit qui verus eſt pater, oblátio Dei præponátur parentum munéribus: vel certè ipſi parentes, quæ Deo conſecráta cernebant, ne ſacrilegii crimen incúrrerent, [illegible] egeſtáte conſ[illegible] Atque ita oblatio [illegible] liberorum, ſub [illegible]

templi Dei, in face lucra céderet.

℟. Quare tranſgre mandátum Dei propte tióné veſtram? * Nam dixit: Honóra patrem trem. ℣. Fili, ſúſcipe ctim patris tui, & non ſtes eum in vita illíus. * G ória. † Deus. *Matt Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* Cæcus ſi cæco ducátun ſtet, ambo in fóveam c *Matth.* 15.

Oratio.

PRæſta nobis, quæſi Dómine, ut ſalu jejúniis erudíti, à noxi que vitiis abſtinentes, tatiónem tuam faciliù perveniamus; Per Dóminu

Ad Magnificat. *Ant* De corde exeunt cogit mala, homicídia, adu hæc ſunt quæ coínquin minem; non lotis aute nibus manducáre, non quinat hominem. *Mat*

Oratio.

GRátia tua famulos quæſumus, Dñe, n relinquat, quæ & illos dedítos fáciat ſervitú tuam nobis opem ſemp quirat; Per Dóminum

FERIA QUIN

Lectio i.

De S[illegible]

líbera nos, ſerque præ-
; convenérunt enim
ùm nos omnes reges
:hæórum qui hábitant
ıtánis. Aſcenditque Jó-
Gálgalis, & omnis exér-
›ellatórum cum eo, viri
mi. Dixitque Dóminus
ue: Ne tímeas eos, in
enim tuas trádidi illos;
ex eis tibi resíſtere pó-
ırruit ítaque Jóſue ſuper
ɔentè, totâ nocte aſcen-
de Gálgalis. Et contur-
eos Dóminus à fácie
, contrivitque plagâ ma-
ı Gábaon, ac perſecú-
t eos per viam aſcenſûs
horon, & percuſſit uſque
ı & Máceda. Cùmque
ent fílios Iſrael, & eſſent
ſcenſu Beth-horon, Dó-
s miſit ſuper eos lápides
os de cœlo uſque ad Aze-
t mórtui ſunt multò plu-
pídibus grándinis, quàm
gládio percúſſerant fílii
l.

Projícite. 123.

Lectio ij.

Unc locútus eſt Jóſue Dó-
mino in die quâ trádidi
rrhæorum in conſpectu
n Iſrael, dixitque cor
Sol, contra
luit, &
n A

gnante pro Iſrael. Reverſuſque eſt Jóſue cum omni Iſrael in caſtra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, & ſe abſcónderant in ſpelunca urbis Máceda. Nuntiatumque eſt Jóſue quòd inventi eſſent quinque reges latentes in ſpelunca urbis Máceda. Qui præcépit ſóciis, & ait: Vólvite ſaxa ingéntia ad os ſpeluncæ, & pónite viros indúſtrios qui clauſos cuſtódiant; vos autem nolíte ſtare, ſed perſequímini hoſtes, & extrémos quoſque fugiéntium cædite; nec dimittátis eos úrbium ſuárū intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus veſtras. Cæſis ergo adversáriis plagâ magnâ, & uſque ad interneciónem penè conſumptis, hi qui Iſrael effúgere potuérunt, ingreſſi ſunt civitátes munítas. Deverſuſque eſt omnis exércitus ad Jóſue in Máceda, ubi tunc erant caſtra, ſani & íntegro número, nulluſque contra fílios Iſrael mutíre auſus eſt.

Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

Sancti Evangélii ſecun-
Lucam. *Cap.* 4.
tempore; Surgens
ſynagóga intro
ónis:
nebi
ré

étiam príſtinas córporum vires recuperáre illicò fecit ; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis oſtenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non poteſt. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, poſtquàm febres ceſſavérunt, opus ſit ad príſtinũ robur recuperandum. Cuncta igitur tunc ſimul facta ſunt, quod & in mari páriter eveniſſe perpéndere póſſumus : nam & ibi non ventos ſolùm ac tempeſtates ſedávit, ſed, quod inaudítum omninò erat, fluctus étiam undaſque ſtatim compóſuit. Nam etſi vis ventórum ceſsáverit, permanent tamen fluctus undárũ diútiùs. Sed non ita hîc; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chriſto fiunt, ſed ſimul ómnia finem ſuum aſſequuntur : quod ſuboſtendit Evangeliſta, dicens : Surrexit, & miniſtrábat illis. Id certè tam virtútem Chriſti ſupra hóminem ſignificábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectũ erga Chriſtum aperiébat.

℞. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus, & * Rogavérunt Jeſum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimíſit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium ſe Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória. † Imperávit. *Luc.* 4. *Pſ.* 144.

Ad Bened. *Ant.* 8. *G.* Exíbant dæmónia à multis, clamántia & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei. Et íncrepans non ſinébat ea loqui quia ſciébant ipſum eſſe Chriſtum. *Luc.* 4.

Oratio.

CONcéde, quæſumus, om-nípotens Deus, ut jeju-niórum ſancta devótio, & p-rificatiónem nobis tríbuat, majeſtati tuæ nos reddat a-ceptos; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. Egreſſus Jeſus ibat in deſer-locum, & turbæ requirébant eum, & venerunt uſquè ipſum ; & detinébant illum ne diſcéderet ab eis. *Luc.* 4

Oratio.

DA, quæſumus, omni-tens Deus, ut famúli qui infirmitátis ſuæ cónſcii tua virtúte confídunt, tua ſemper gaudeánt pietá- Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 1

COngregáti ſunt om-fílii Iſrael in Sillo, que fixérunt tabe-culum teſtimonii, & fui-terra ſubjecta. Remánſe-autem filiórum Iſrael ſe-tribus quæ necdũ accépe-poſſeſſiónes ſuas. Ad quos-ſue ait : Uſquequò mar-ignáviâ, & non intrátis ad-ſidendam terram quam D-nus Deus patrum veſtré dedit vobis ? Elígite de-gulis tríbubus ternos viro-mittam eos, & pergant a-circúmeant terram, & d-bant eam juxta númerũ u-cujuſque multitúdinis ; rantque ad me quod deſc-rint. Divídite vobis terra-ſeptem partes : Judas i-términis ſuis ab auſtráli p-& domus Joſeph ab Aqui-

Mé-

Médiam inter hos terram in ſeptem partes deſcríbite, & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo veſtro mittam vobis hîc ſortem, quia non eſt inter vos pars Levitárum, ſed ſacerdótium Dómini eſt eórum hæréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manaſſe jam accéperant poſſeſſiónes ſuas trans Jordánem ad orientálem plagam, quas dedit eis Móyſes fámulus Dñi.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij. Cap. 23.

Evolúto autem multo témpore, poſtquàm pacem déderat Dóminus Iſraéli, ſubjectis in gyro natiónibus univerſis, & Jóſue jam longævo, & perſenílis ætatis, vocávit Jóſue omnem Iſraélem, majoreſque natu, & príncipes, ac duces, & magiſtros, dixitque ad eos: Ego ſénui, & progreſſióris ætátis ſum; voſque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus veſter cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipſe pugnáverit, & nunc quia vobis ſorte divíſit omnem terram ab orientáli parte Jordánis uſque ad mare magnum, multæque adhuc ſuperſunt natiónes; Dóminus Deus veſter diſperdet eas, & áuferet à fácie veſtra, & poſſidébitis terram, ſicut vobis pollícitus eſt. Tantùm confortámini, & eſtóte ſollíciti, ut cuſtodiátis cuncta quæ ſcripta ſunt in volúmine legis Móyſi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram, neque ad ſiniſtram.

℟. Tu, Dómine. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 4.

In illo témpore; Venit Jeſus in civitátem Samaríæ quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joſeph fílio ſuo. Erat autem ibi fons Jacob. Jeſus ergo fatigátus ex itínere, ſedébat ſic ſupra fontem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 15. *n.* 10-12.

Venit múlier de Samaria hauríre aquam. Dicit ei Jeſus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omninò váſculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat ſecum múlier váſculum undè aquam hauríret, eò miráta eſt quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non ſolébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipſius mulíeris ſitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Reſpondit Jeſus, & dixit ei: Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu forſitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quaſi acceptúrus, & áffluit tanquam ſatiatúrus. Si ſcires, inquit, donum Dei. Donum Dei eſt Spíritus Sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur, & paulátim intrat in cor. Fortaſsìs jam docet. Quid enim iſtâ hortatióne ſuávius & benígnius? Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórſitan péteres, & daret tibi aquam vivâ.

℟. Omnis qui bibit ex aqua hac, ſitiet íterùm : * Qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non ſitiet in æternū; ſed * Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam. ℣. Appropiáte ad me : quid adhuc retardátis? ánimæ veſtræ ſítiunt vehementer.* Qui autem. Glória Patri. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, & nunc eſt, quandò veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia noſtra, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut ſicut ab alimentis abſtinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. c. Spíritus eſt Deus; & eos qui adórant eum, in ſpíritu & veritáte oportet adoráre : nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

DEus, qui ſpíritus es, & eos qui te adórant, in ſpíritu & veritáte jubes adoráre : purífica, quæſumus, ſancto amóre tuo corda famulórū tuorū, ut te in ómnibus & ſuper omnia diligentes, ſincérâ tibi placeant pietáte; Per.

SABBATO.

Lectio j.

De líbro Jóſue. *Cap.* 24.

DIxit Jóſue ad pópulum : Non potéritis ſervíre Dómino; Deus enim ſanctus & fortis æmulátor eſt, nec ignoſcet ſceléribus

veſtris atque peccátis. Si
ſéritis Dóminum, & ſe
tis diis aliénis, convert
& affliget vos atque ſ
tet, poſtquàm vobis pr
rit bona. Dixitque pópı
Jóſue : Nequáquam ita
queris, erit; ſed Dómi
viémus. Et Jóſue ad póp
Teſtes, inquit, vos eſt
ipſi elegéritis vobis Dó
ut ſerviátis ei. Reſponc
que : Teſtes. Nunc erg
auferte deos aliénos de
veſtrî, & inclináte co
ſtra ad Dóminum Dei
rael. Dixitque pópulus
ſue : Dómino Deo noſ
viémus, & obedientes
præceptis ejus. Percuſſ
Jóſue in die illo fœ
propóſuit pópulo præce
que judícia in Sichem.
quoquè ómnia verba hæ
lúmine legis Dómini;
lápidem pergrandem,
que eum ſubter quercu
erat in Sanctuário Dóm
dixit ad omnem póp
En lapis iſte erit vobis
ſtimónium quòd audíe
nia verba Dómini quæ
eſt vobis, ne fortè pó
gáre velítis, & menti
mino Deo veſtro.

℟. Juravi. 124.

Lectio ij.

DImiſitque pópulum
gulos in poſſe
ſuam. Et poſt hæc mor
Jóſue, fílius Nun, ſerv
mini, centum & decem
rum; ſepeliéruntque
fínibus poſſeſſiónis
Thamnáthſare, quæ e
monte Ephraïm, à ſept

nâli parte montis Gaas. Servivitque Iſrael Dómino cunctis diébus Jóſue, & ſeniórum qui longo vixérunt témpore poſt Jóſue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Iſrael. Oſſa quoquè Joſeph, quæ túlerant filii Iſrael de Ægypto, ſepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à filiis Hemor, patris Sichem, centum novellis óvibus, & fuit in poſſeſſiónem filiórum Joſeph. Eléazar quoquè filius Aaron mórtuus eſt, & ſepeliérunt eum in Gabaath-Phinees filii ejus, quæ data eſt ei in monte Ephraïm.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 8.

IN illo témpore; Jeſus perrexit in montem Olivéti, & dilúculo iterùm venit in templum; & omnis populus venit ad eum, & ſedens docébat eos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50. *N.* 8.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit: tu de illa quid cenſes? tanquam bicípiti muſcípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergo reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait: Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex, quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quâ addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſſérũt. Remanſit adúltera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: adducta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Magiſter, hæc múlier modò deprehenſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus poſt unũ exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória Patri. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. II. Paral. 7.

SI converſus pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me

fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi, benigne. *&* ℣. *ut ſuprà*, 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cùm Dóminus Júdices ſuſcitáret, in diébus eórum flectebátur miſericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

DOMINICA IV QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſee*, 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. *ut ſuprà*, 123.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Júdicum. *C.* 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt fílii Iſrael Dóminum, dicentes: Quis aſcendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas aſcendet, ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo: Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo

Símeon. Aſcenditqu
& trádidit Dóminu
næum ac Pherezæur
nus eórum, & percu
Bezec decem míllia
Inveneruntque Ador
Bezec, & pugnavéru
eum, ac percuſſérun
næum & Pherezæu
autem Adoníbezec
perſecúti comprehe
cæſis ſummitátibus
ejus ac pedum. Dixit
níbezec: Septuagint
amputátis mánuum
ſummitátibus, collig
menſa mea cibórum
ſicut feci, ita redd
Deus. Adduxeruntq
Jerúſalem, & ibi m
Oppugnantes ergo
Jerúſalem, cepérunt
percuſſérunt in or
tradentes cunctam
civitátem.

℟. Jóſue & Caleb
ti ſunt indúcere fíl
in hæreditátem: * E
ſínguli ſuo nómine
ſi ſunt à Dómino,
mória illórum in b
ne. ℣. Deus ſorte
pátribus noſtris ter
naan, & poſt hæc d
ces uſque ad Sámue
tam. * Et Júdices ſí
Eccli. 46. *Act.* 13.

Lectio ij. C

FEcerúntque fílii I
lum in conſpectu
& ſerviérunt Báalim
miſérunt Dóminũ, I
trum ſuórum, qui
eos de terra Ægypti
ſunt deos aliénos,
populórum qui habi

ı eórum, & adoravé-
›s : & ad iracúndiam
vérunt Dóminum, di-
.es eum, & ſervientes
ꞇ Aſtaroth. Iratuſque
us contra Iſrael, trádi-
in manus diripiéntium ;
érunt eos, & vendidé-
óſtibus qui habitábant
'um : nec potuérunt re-
adverſáriis ſuis ; ſed
nquè pérgere voluiſ-
manus Dómini ſuper
t, ſicut locútus eſt, &
eis : & vehementer af-
int. Suſcitavitque Dó-
Júdices qui liberárent
vaſtántium mánibus ;
: eos audíre voluérunt,
ıntes cum diis aliénis,
rantes eos.
Ceſſavérunt fortes in Iſ-
lonec ſúrgeret Débbora,
et mater in Iſrael. * No-
la elégit Dóminus, &
hóſtium ipſe ſubvertit.
irma mundi elégit Deus
fundat fórtia ; & ea quæ
int, ut ea quæ ſunt deſ-
t. * Nova bella elégit
nus, & portas hóſtium
bvertit. *Judic.* 5. *I. Cor.* 1.

Lectio iij.

ò deſeruérunt viam per
uam ingreſſi fúerant pa-
rum ; & audientes man-
Dómini, ómnia fecêre
ria. Cùmque Dóminus
s ſuſcitáret, in diébus
flectebátur miſericór-
x audiébat afflictórum
us, & liberábat eos de
vaſtántium. Poſtquàm
mórtuus eſſet Judex,
ebantur ; & multò facié-
ejóra quàm fécerant patres eórum, ſequentes deos aliénos, ſervientes eis, & adorantes illos. Non dimiſérunt adinventiónes ſuas, & viam duríſſimam per quam ambuláre conſuevérunt. Iratuſque eſt furor Dómini in Iſrael, & ait : Quia írritum fecit gens iſta pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempſit, & ego non delébo gentes quas dimíſit Jóſue, & mortuus eſt, ut in ipſis expériar Iſrael utrùm cuſtódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, ſicut cuſtodiérunt patres eórum, an non. Dimíſit ergo Dóminus omnes natiónes has, & citò ſubvértere nóluit, nec trádidit in manus Jóſue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gedeon, Sámuel, & Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, † Adepti ſunt repromiſſiónes. ℣. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt : ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. * Per fidem. Glória Patri. † Adepti. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil.* 16. *ad populum Antiochenum.

NOn hoc eſt expedíviſſe jejúnium, ſi tempus prætericérimus, ſed ſi tranſegérimus cum rectè factis. Hoc ſupputémus, ſi ſtudioſióres facti ſumus, ſi de-

ſectum áliquem noſtrum corréximus, ſi ablúimus crímina. Quod lucrum, ſi rectè factis carentes jejúnium tranſegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragéſimam, tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus ſum: habébam detrahendi conſuetúdinem, & déſtiti: jurandi tenébar uſu, & mos ímprobus mihi corréctus eſt. Nulla mercatóribus utílitas, ſi magnam maris longitúdinem percúrrerint; ſed ſi eum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, ſi infructuóſè ipſum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus prætérit & jejúnium: ſi verò peccátis abſtineámus, tranſacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hîc reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in univerſa terra hódie propter peccáta noſtra; & * Nunc ſéquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquandò conversári ſumus in deſidériis carnis noſtræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum. * Nunc. *Dan.* 3. *Epheſ.* 2.

Lectio v.

Sicut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, conſciéntiâ ſtimulátus; ſic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætitiâ, ſe bonâ ſpe paſcens.

Idcircò & Chriſtus inq
Iterùm vidébo vos, & ga
bitis, & gáudium veſtrum
mo tollet à vobis. Breve
bum, ſed multam habet
ſolatiónem. Quidnam ta
eſt, Nemo gáudium ve
tollet? Rerum quælibet
danárū fácilè infeſtári p
nec ſtábilem nobis volup
affert: píetas autem &
virtus è contra. Eleemóſ
ſi féceris, méritum a
poteſt nemo: ſive exér
ſive reges, ſive infiníti c
niatóres & inſidiatóre
ſtent úndiquè, in cœlis
ſitam poſſeſſiónem a
non poſſunt, ſed perenn
manet gáudium. Di
enim, inquit, dedit pa
bus; juſtítia ejus manet
culum. Nec immérito: i
lórum enim celláriis re
ſunt, ubi fur non pérf
latro non tollit, tíne
conſúmit. Si preces f
continuas & intentas,
frúctū auferre póterit n
hic étenim fructus in cœ
dicátus eſt, ab omni cal
liber, & pérmanens in
gnábilis. Si malè paſſus
féceris, ſi convíciis a
benedíxeris, hæc mérita
tínuè manent, & ortam
lætítiam áuferet nemo
quotieſcumquè ipſórum
cordátus fúeris, gaudes
táris, & multam capis v
tátem.

℟. Laudábitis nomen
mini Dei veſtri, qui feci
rabília vobiſcum; * Et
quia ego Dñus Deus ve
&c. non confundétur po

meus in æternum. ℣. Dóminum Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris, cum modéſtia & timóre conſciéntiam, habentes bonam. * Et ſciétis. *Joel.* 2. I. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum ſi prævaleámus, & ab hac conſuetúdine perniciósâ linguam noſtram abſtinéte perſuadeámus; mériti quidem labor brevì abſolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indeſinenter. Céterùm vos & aliórum præceptóres eſſe oportet & duces. Et amícos próximi, ſervos autem conſervi, & júvenes coævos ſuſcípere, & inſtitúere, & indúcere debent. Nonne ſi quis tibi áureum unum pro ſíngulis homínibus correctis promiſiſſet, omne ſtúdium adhibuiſſes, & aſſíduus aſtitiſſes perſuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum laborum retributiónem; ſed quod orbe toto majus eſt, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc ſolùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? Qui edúcit pretióſum à vili, ſicut os meum erit, inquit. Quid huic poſſet eſſe par ad honóris & ſecuritátis ratiónem? Quæ verò nobis excuſátio & vénia, poſt tantam promiſſiónem, proximorum ſalútem negligéntibus eſſe váleat?

℟. Juſtítiam & judícia ſua Deus oſtendit homínibus; & dixit illis: Atténdite ab omni iníquo; * Et † Mandávit unicuíque de próximo ſuo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum. * Et. Glória Patri. † Mandávit. *Eccli.* 17. I. *Joan.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis; & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

In Joan. Tract. 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidem divína ópera, & ad intelligendum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit, & mirácula ejus quibus totum mundum regit, univerſamque creatúram adminiſtrat; aſſiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & ſtupenda in quólibet féminis grano; ſecundùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinemque natúræ; ut non majóra, ſed inſólita videndo, ſtupérent quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jeſus, & miſertus eſt ſuper eos;

quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem : & cœpit illos docére multa ; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem ; qui miſericórdiam habet, docet & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant ſicut oves. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur. Illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univérſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergo quómodò Deus : undè enim multíplicat de paucis granis ſégetes, indè in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti : panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidem terræ mandáta, ſed ab eo qui terrā fecit, multiplicáta.

℟. Diſcubuérunt viri quaſi quinque mília : & * Accépit Jeſus panes ; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus : ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors Dóminus : eſcam dedit timéntibus ſe. * Accépit Jeſus panes, &c. *Joan.* 6. *Pſ.* 110.

Lectio ix. *N.* 2.

HOc ergo admótum eſt ſénſibus, quo erigerétur mens ; & exhíbitum óculis,

ubi exercerétur intelleċt
invisíbilem Deum per v
ópera mirarémur ; & er
fidem, & purgáti per l
étiam ipſum inviſibilite
re cuperémus, quem d
viſibílibus invisíbilem
rémus. Nec tamen ſúffi
intuéri in miráculis
Interrogémus ipſa m
quid nobis loquantur d
ſto : habent enim, ſi
gantur, linguam ſuam
quia ipſe Chriſtus
Dei eſt, étiam factum
verbum nobis eſt.

℟. Manducavérunt
& ſaturáti ſunt : * Et
ſuſtulérunt relíquias fr
tórum, duódecim c
plenos. ℣. Comedéri
ſuperfuit juxta verbum
ni. * Et diſcípuli. Gl
tri. *Repet.* ℟. Man
runt. *uſque ad* ℣. C
runt. *Marc.* 6. *IV.*
℣. *Sacerd.* Cantábo
qui bona tríbuit mihi
pſallam nómini Dómi
ſimi. *Pſ.* 12.

AD LAUDI

Ant. OCuli Dómi
1. g. intermiſſió
cientes in viis hómin
ſunt abſconſa teſtam
iniquitátem illórum.

Ant. 2. D. Pœn
dedit viam juſtítiæ, &
mávit deficientes ſuſt
deſtinávit illis ſorten
tis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm m
ſericórdia Dómini, &
tiátio illíus convertén
ſe! *Eccli.* 17.

Ant. 4. *D.* Benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino, quia éruit nos de inferno, & ſalvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo quaſi nihil perit conféſſio: confitéberis vivens, & laudábis Deū, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

Capitulum. Iſaï. 61.

SPíritus Dómini ſuper me ut conſolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro ſpíritu mœróris.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis deſidérium tuum. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Abiit Jeſus trans mare Galilææ; & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnipotens Deus, ut qui ex mérito noſtræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ conſolatione reſpirémus; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis: erat autem próximum Paſcha, dies feſtus Judæórum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Undè emémus panes ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum, ipſe enim ſciébat quid eſſet facturus. *Joan.* 6.

Capitulum. Ezech. 24.

OVes meas paſcam, & in móntibus excelſis Iſrael erunt páſcua eárum: ibi requieſcent in herbis virentibus, & in páſcuis pínguibus paſcentur ſuper montes Iſrael. Ego paſcam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium eſcam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne. * In. Glória. Tu das. *Pſ.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitate. *Pſ.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jeſus quinque pánibus & duobus píſcibus, reſpexit in cœlum, & benedixit illis; & fregit, & diſtríbuit diſcípulis ſuis ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. Sap. 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deſerviébat, ad voluntátem eórum qui à te deſiderábant; ut ſcirent filii tui quos dilexiſti, Dómine, quoniam non nativitátis fructus paſcunt hómines, ſed ſermo tuus hos qui in te credíderint, conſervat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam eſurientem ſatiávit bonis. * Animam inánem. Glória Patri. Satiávit. *Pſ.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus, ℟. Dat eſcam eſuriéntibus. *Pſ.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jeſus : Collígite quæ ſuperavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Deut. 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte : revertétur enim Dóminus ut gáudeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis; ſi tamen audíeris [illegible]cem Dómini Dei tui, [illegible]ſtodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et ſaturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudábunt D[illegible]minum, * qui requír[illegible]nt eum. * Et ſaturabuntur. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt : ℟. In conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram. *Pſ.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. ABiit Jeſus trans mare Galilææ, & ſequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis : erat autem próximum Paſcha, dies feſtus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidíſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Undè emémus panes ut mandúcent hi ? Hoc autem dicébat tentans eum, ſciébat quid eſſet
Joan. 6.

Ant. 3. à. Acce
quinque pánibus 8
píſcibus, reſpexit in
& benedixit illis
git, & diſtríbuit
ſuis ut pónerent ar
Luc. 9.

Ant. 7. c. Dixit J
lígite quæ ſuperavé
gmenta, ne péreant
runt ergo, & implev
decim cóphinos fr
rum. *Joan.* 6.

Capitulum. T

BEnedícite Deun
coram ómnibu
bus confitémini ei
cit vobíſcum miſ
ſuam.

Hymn. Audi, ben

℣. Confiteantur
miſericórdiæ ejus;
rabília ejus fíliis
Pſ. 106.

[illegible] Magníficat.
Illi ergo hómines
ſent quòd Jeſus féc
dicébant : Quia hi
Prophéta qui ventú
mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut ſuprà a

AD COMPLETC

Ut in Pſalteri

FERIA SECU

Lectio j.

De libro Júdicum.

ADdidérunt f
fácere malun
ſpectu Dóm
mortem Aod, & trá
Dóminus in manus J
gis Chánaan, qui r

Aſor: habuitque ducem exércitûs ſui, nómine Síſaram; ipſe autem habitábat in Hároſeth géntium. Clamavéruntque fílii Iſrael ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos veheménter oppréſſerat eos. Erat autem Débbora Prophétis, uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et ſedébat ſub palma quæ nómine illius vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm: aſcendebantque ad eam fílii Iſrael in omne judícium. Quæ miſit & vocávit Barac, filium Abínoem de Cedes Néphtali, dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Iſrael; vade, & duc exércitum in montem Thabor; tolleſque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali & de fíliis Zabúlon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Ciſon Síſaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem; & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij.

DIxitque Débbora ad Barac: Surge, hæc eſt enim dies in qua trádidit Dóminus Síſaram in manus tuas: en ipſe ductor eſt tuus. Deſcendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Síſaram, & omnes currus ejus, univerſamque multitúdinem in ore gládii ad conſpectum Barac; in tantum ut Síſara de curru deſíliens, pedibus fúgeret, & Barac perſequerétur fugientes currus, & exércitum uſque ad Hároſeth géntium, & omnis hóſtium multitúdo uſque ad internecíonem cáderet. Síſara autem fugiens pervénit ad tentóriũ Jahel, uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin, regem Aſor, & domum Haber Cinæi. Egreſſa ígitur Jahel in occursũ Síſaræ, dixit ad eum: Intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingreſſus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbſecro, páululùm aquæ, quia sítio valdè. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Síſara ad eam: Sta ante oſtiũ tabernáculi; & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens: Numquid hîc eſt áliquis? reſpondébis: Nullus eſt. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, aſſúmens páriter & málleum; & ingreſſa abſcóndité & cum ſiléntio, póſuit ſupra tempus cápitis ejus clavum, percuſſumque málleo defixit in cerebrum uſque ad terram; qui ſopórem morti conſócians, defécit, & mórtuus eſt.

℟. Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 2.

IN illo témpore; Propè erat Paſcha Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam: & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários ſedentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templū illud figúra adhuc erat, & ejécit indè Dóminus omnes qui ſua quærébant, qui ad núndinas venérant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum, ſi hoc vendébant in templo quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, ſi ibi ebrióſos inveníret, quid fáceret Dóminus, ſi vendentes ea quæ lícita ſunt, & contra justítiam non ſunt (quæ enim honeſtè emuntur, non illícitè venduntur,) éxpulit tamen, & non eſt paſſus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jeſus his qui columbas vendébant: * Auferte iſta hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo ſpelunca latrónum facta eſt domus iſta? Ego, ego ſum: ego vidi, dicit Dóminus. * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm eſſet Jeſus Jeroſólymis in Paſcha in die feſto, multi credidérunt in nómine ejus, videntes ſigna ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſacro nos purificante jejúnio, ſincéris méntibus ad ſancta ventúra fácias perveníre; Per num.

Ad Magníficat. *An* Jeſus non credébat ſe eis, eò quòd ipſe no nes, & quia opus ei ut quis teſtimónium ret de hómine. ip ſciébat quid eſſet in *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónē famu rū, quæſumus, D benignus exaudi; & ſupplicandi præſtas af tribue defenſiónis au Per Dóminum.

FERIA TER

Lectio j.

De libro Júdicum.

VEnit Angelus ni, & ſedit ſu cu quæ erat in & pertinébat ad Joas famíliæ Ezri. Cùmque fílius ejus excúteret a gáret fruménta in torc fúgeret Mádian, app Angelus Dómini, & minus tecum, virórum me. Dixitque ei Géde ſecro, mi Dómine, nus nobiſcum eſt, cu bendérunt nos hæc Ubi ſunt mirabília narravérunt patres no que dixérunt: De Ægy xit nos Dóminus? Nu derelíquit nos Dóm trádidit in manu Reſpexitque ad eum nus, & ait: Vade in titúdine tua, & liberá de manu Mádian: ſci míſerim te. Qui reſp ait: Obſecro, mi D

In quo liberábo Iſrael? Ecce família mea ínfima eſt in Manaſſe, & ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij. Cap. 7.

INgreſſuſque eſt Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem caſtrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & cuſtódibus ſuſcitátis cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter ſe lagénas. Cùmque per gyrum caſtrórũ in tribus perſonárent locis, & hydrias confregiſſent, tenuérunt ſiniſtris mánibus lámpades, & dextris ſonantes tubas, clamavéruntque: Gládius Dómini & Gedeónis; ſtantes ſínguli in loco ſuo per circúitum caſtrórum hoſtílium. Omnia ítaque caſtra turbáta ſunt, & vociferantes ululanteſque fugérunt; & nihilóminùs inſiſtébant trecenti viri búccinis perſonantes. Immiſitque Dóminus gládium in omnibus caſtris, & mútuâ ſe cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap. 7.*

IN illo témpore; Jam die feſto mediante aſcendit Jeſus in templum, & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras ſcit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 29. num. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína. Quis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille miſit; ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rurſùs étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere: Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum: crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputátur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergo, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergo fides quam de nobis éxigit Deus; & non ínvenit quod exigat, niſi donáverit quod invéniat. Quæ fides, niſi quam definívit álio loco Apóſtolus pleníſſimè, dicens: Neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per dilectiónem operátur? Non qualiſcumque fides, ſed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te ſit, & intelliges de doctrína. Quid enim intelliges? Quia doctrína iſta non eſt mea, ſed ejus qui miſit me; id eſt, intélliges quia Chriſtus Fílius Dei, qui eſt doctrína Patris, non eſt ex ſeipſo, ſed Fílius eſt Patris.

℟. Dixit Jeſus Judæis: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína utrùm

ex Deo ſit, an ego à meipſo loquar. ℣. Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & præbuit illam diligéntibus ſe. * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan. 7. Eccli. 1.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Clamábat Jeſus in templo, dicens: Et me ſcitis, & undè ſim ſcitis, & à meipſo non veni. *Joan. 7.*

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulis Chriſtiánis quod profitentur agnóſcere, & ágnitum dignis pœnitentiæ fructibus adipiſci; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Quærébant eum apprehéndere, & nemo miſit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan. 7.*

Oratio.

MIſerére, Dómine, pópulo tuo; & contínuis tribulatiónibus laborantem propítius reſpiráre concéde; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes, vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua ſuſcépit fílios, qui poſtquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatique ſunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Iſrael. Quibus ácriter inſtántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad ut tóllerent in auxílium ſui Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contra fílios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonne vos eſtis qui odiſtis me, & ejeciſtis de domo patris mei? & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi. Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur cauſam nunc ad te vénimus ut proficiſcáris nobiſcum, & pugnes contra fílios Ammon, ſiſque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoquè dixit eis: Si verè veniſtis ad me ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero veſter princeps? Qui reſpondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipſe mediátor ac teſtis eſt quòd noſtra promíſſa faciémus.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

FActus eſt ergo ſuper Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad & Manaſſe, Maſpha quoquè Gálaad, & inde tranſiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egreſſus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocauſtum ófferam Dómino. Tranſivitque Jephte ad fílios Am-

... ut pugnáret contra eos, ... trádidit Dóminus in manus ejus. Percuſſitque ab Aroer ... usque dum vénias in Mennith, ... viginti civitátes, & uſque ad ... quæ eſt víneis cónſita, ... plagâ magnâ nimìs; humiliatique ſunt fílii Ammon à fíliis Iſrael. Revertente autem ... in Maſpha domũ ſuam, ... currit ei unigénita fília ſua ... tympanis & choris; non ... habébat álios líberos. ... visâ, ſcidit veſtimenta ..., & ait: Heu me! fília ..., decepíſti me, & ipſa ... decepta es: apérui enim os ... ad Dóminum, & áliud ... facere non pótero. Cui illa ... reſpondit: Pater mi, ſi aperuiſti os tuum ad Dóminum, ... mihi quodcumque pollícitus es, conceſsâ tibi ultióne ... victóriâ de hóſtibus tuis. ... dixitque ad patrem: Hoc ſolum mihi præſta quod déprecor; Dimitte me ut duóbus ... menſibus circúmeam montes, ... plangam virginitátẽ meam ... cum ſodálibus meis. Cui ille ... reſpondit: Vade. Et dimíſit ... duóbus ménſibus. Cùmque abiiſſet cum ſóciis ac ſodálibus ſuis, flebat virginitátem ſuam in móntibus. Expletiſque duóbus ménſibus, reverſa eſt ad patrem ſuum, & ... ei ſicut vóverat, quæ ... ignorábat virum. Exindè mos ... increbuit in Iſrael, & conſuetudo ſerváta eſt, ut poſt anni ... circulum convéniant in unum ... filiæ Iſrael, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus ... quatuor.

℟. Póſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap. 9.*

IN illo témpore; Prætériens Jeſus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1 & 2.

GEnus humánum eſt iſte cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides, quem fidélem, quandò venit Chriſtus, invénit, quandóquidem Apoſtolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, ſicut & céteri? Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, niſi quia, peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, ſecundùm mentem omnis homo cæcus natus eſt. Si enim videt, non opus habet ductóre; ſi opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus eſt ergo à nativitáte. Venit Dóminus: éxpuit in terram, de ſalíva ſua lutũ fecit, quia Verbum caro factum eſt, & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondũ vidébat. Miſit illum ad piſcínam quæ vocátur Síloë, quod intèrpretátur Miſſus. Lavit óculos in ea, baptizatus eſt in Chriſto. Audiſtis grande myſtérium. Catechúmenus inunctus eſt, nondùm lotus. Sed

undè inunctus? Credit in Chriſtum. Quid dixi de ſputo & luto? Quia Verbum caro factum eſt. Sed Catechúmenis non ſúfficit id quòd inuncti ſunt: feſtínent ad lavácrum, ſi lumen inquírunt.

℟. Expuit Jeſus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam néſciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Iſ.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. A ſéculo non eſt audítum quia quis apéruit óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæſumus, fámulis tuis, Dómine, ſpíritum novum, & Eccléſiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad ſuperni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti ſemper incédant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm inveniſſet Jeſus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At ille ait: Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, perſeverantem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus noſtris & mérito, & número, pópulus tibi ſérviens augeátur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 13.

RUrſùm fílii Iſrael fecérunt malum in conſpectu Dómini, qui trádidit eos in manus Philiſthinorum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de ſtirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem ſtérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es, & abſque líberis, ſed concípies & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas; quia concípies & páries fílium cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántia ſua, & ex matris útero; & ipſe incípiet liberáre Iſrael de manu Philiſthinórum. Quæ cùm veniſſet ad maritum ſuum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicũ, terríbilis nimìs. Quem cùm interrogaſſem quis eſſet, & undè veniſſet, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere; ſed hoc reſpondit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo veſcáris immundo; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia ſua, ex útero matris ſuæ uſque ad diem mortis ſuæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait: Obſecro, Dómine, ut vir Dei quem miſiſti, véniat íterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui naſciturus

eſt. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij.

ET neſciébat Mánue quòd Angelus Dómini eſſet. Dixitque ad eum: Quod eſt tibi nomen, ut ſi ſermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille reſpondit: Cur quæris nomen meum, quod eſt mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris & libaménta, & póſuit ſuper petram, ófferens Dómino qui facit mirabília; ipſe autem & uxor ejus intuebántur. Cumque aſcénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma aſcendit. Quod cùm vidiſſent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram; & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini eſſe, & dixit ad uxórem ſuam: Morte moriémur, quia vídimus Deū. Cui reſpondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus noſtris holocauſtum & libamenta non ſuſcepiſſet, nec oſtendiſſet nobis hæc ómnia, neque ea quæ ſunt ventúra dixiſſet. Péperit ítaque fíliū, & vocávit nomen ejus Samſon. Crevitque puer, & benedixit ei Dóminus; cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo.

℟. Quaſi columbæ. 123.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 7.

IN illo témpore: Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

L. 5. Com. in Luc. n. 90. 92, 93.

AUdíto Dei verbo, ſtetérunt acerbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum lethàli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, niſi quaſi in quodam féretro, hoc eſt, ſupremi fúneris inſtrumento, jacémus exánimes, cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæſtuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noſter ſpíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi ſunt noſtri fúneris portitóres. Sed quamvis ſupréma mortis ſpem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima corpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra reſurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à ſepulcro. Quis eſt iſte túmulus tuus, niſi mali mores? Túmulus tuus perfídia eſt, ſepulcrū tuum guttur eſt: ſepulcrū enim patens eſt guttur eórum, undè verba mortua proferuntur. Ab hoc ſepulcro te líberat Chriſtus; ab hoc túmulo reſurges, ſi áudias verbum Dei. Et ſi grave peccátum eſt, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipſe laváre non poſſis, fléat pro te mater Eccléſia, quæ pro ſíngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intér-

venit. Compátitur enim quodam ſpiritáli dolóre natúræ, cùm ſuos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, † Dixit illi : Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effúndat loquélam gémitûs. * Dóminus. Gloria. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jeſus, & ait : Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuam, miſéricors Deus, afflictæ Eccéſiæ preces & lacrymæ : & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *f.* Magnificábant Deum, dicentes : Quia Prophéta magnus ſurrexit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA fidélibus tuis, miſéricors Deus, in jejúnii humilitáte proſtrátis, ut eis non váleat carnis infírmitas dominári ; quia, ſi vis, potes eórum cítiùs miſeréri, ut ſpirituália cogitáre, & concupiſcéntias carnis, te adjuvante, víncere mereantur ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 16.

SAmſon cùm apprehendiſſent Philiſthiim, ſtatim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctū catenis, & clauſum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renaſci cœperant ; & príncipes Philiſtinórum convenérunt in unum ut immolárent hóſtias magníficas Dagon deo ſuo, & epularentur, dicentes : Trádidit deus noſter inimícum noſtrum Samſon in manus noſtras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum ſuum, eademque dicébat : Trádidit deus noſter adverſárium noſtrum in manus noſtras, qui delévit terram noſtram, & occídit plúrimos. Lætantéſque per convívia, ſumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samſon, & ante eos lúderet. ℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

QUi adductus de cárcere, ludébat ante eos, fecerúntque eum ſtare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti greſſus ſuos : Dimitte me ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, & reclíner ſuper eas, & páululùm requieſcā. Domus autem erat plena virórū ac mulíerum ; & erant ibi omnes príncipes Philiſthinórum, ac de tecto & ſolário círciter tria millia utriuſque ſexûs, ſpectantes ludentem Samſon. At ille, invocáto Dómino, ait : Dómine Deus, meménto meî, & redde mihi nunc fortitúdinem priſtinam,

ıs, ut ulciſcar me de
ıeis, & pro amiſſióne
ıminum unam ultió-
ıiam. Et apprehen-
as columnas quibus
r domus, alteram-
ı déxterâ, & alterâ
ns, ait : Moriátur
a cum Philiſthiim.
ue fórtiter colum-
t domus ſuper omnes
& céteram multitú-
e ibi erat; multòque
rfécit móriés, quàm
; occíderat.
Dómine. 124.
Lectio iij.
&i Evangélii ſecun-
ıannem. *Cap.* 11.
tempore; Erat qui-
anguens Lázarus à
de caſtello Maríæ
ſorória ejus. Et ré-

ı ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. *de verb. Ev. n.* 6.
genus reſuſcitatió-
Proceſſit de monu-
us, & ambuláre non
t Dóminus ad diſ-
ólvite eum, & síni-
Ille ſuſcitávit mór-
i ſolvérunt ligatum.
pertinére vidéte ad
majeſtátem Dei ſuſ-
ncrepátur áliquis in
ıſuetúdine pósitus,
itátis. Quàm multi
ır, & non áudiunt!
agit intùs cum illo
? Quis vitam inſpí-
ſecùs? Quis eſt qui
pellit mortem, ſe-
t vitam? Nonne poſt
ines, poſt increpa-

tiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus ſuis, & incípiunt ſecum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péſſimâ conſuetúdine premantur? Deindè diſplicentes ſibi, mutáre vitam inſtítuunt. Reſurrexérunt iſti, revixérunt quibus díſplicet quod fuérunt, ſed reviviſcentes ambuláre non poſſunt. Hæc ſunt víncula ipsíus reátûs. Opus eſt ergo ut qui revixit, ſolvátur, & ire permittátur. Hoc offícium diſcípulis dedit, quibus ait. Quæ ſolvéritis in terra, ſolúta ſunt & in cœlo.

℟. Ego ſum reſurréctio & vita. * Qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. ℣. Edúcam vos de ſepulcris veſtris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória Patri. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. a. Prodiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínſtitis; & fácies illíus ſudário erat ligáta. Dixit eis Jeſus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

Exaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia tuam pro peccatóribus miſericórdiâ deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium conſolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adeſto précibus ſupplicántium; ut humána fragílitas quæ per ſe proclívis eſt ad labendum, per te ſemper muniátur ad ſtandum; & quæ per ſe multíplicat offenſam, per te ſemper reparétur ad véniam; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

SABBATO.

Lectio j.

Incipit liber Ruth. *Cap.* 1.

IN diébus uníus Júdicis, quandò Júdices præerant, facta eſt fames in terra. Abiitque homo de Béthlehem Júda ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre ſua ac duóbus líberis. Ipſe vocabátur Elímelech, & uxor ejus Nóemi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehē Juda. Ingreſsíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus eſt Elímelech marítus Nóemi; remanſítque ipſa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Manſeruntque ibi decem annis, & ambo mór-

Lectio ij. *Cap.*

TUlit ítaque Booz & accépit uxórei greſſuſque eſt ad eam, illi Dóminus ut concíj páreret fílium. Dixe mulíeres ad Nóemi: dictus Dóminus, qui paſſus ut defíceret ſı famíliæ tuæ, & vocaré men ejus in Iſrael, & qui conſolétur ánimam & enútriat ſenectúten nuru enim tua natus e te díligit, & multò tibi eſt, quàm ſi ſeptem fílios. Suſceptumque púerum póſuit in ſinu nutrícis ac gérulæ fun offício. Vicínæ auté n congratulantes ei, & di Natus eſt fílius Nóemi vérunt nomen ejus, Ob eſt pater Iſaï, patris I

℟. Poſui. 124.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangéli dùm Joannem. *Ca*

IN illo tempore; eſt Jeſus Scribis & Pl dicens: Ego ſum lux qui ſéquitur me, non in ténebris, ſed hab men vitæ. Et réliqua.

Homília ſancti Aug Epíſcopi.

veniámus ; & in illa ita vivámus, ut nunquam omninò moriámur. Per hoc Lumen factum eſt ſolis lumen ; & Lumen quod fecit ſolem, ſub quo fecit & nos, factū eſt ſub ſole propter nos. Noli contémnere nubem carnis : nube tégitur, non ut obſcurétur, ſed ut temperétur. Loquens ergo per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen ſapiéntiæ, ait homínibus : Ego ſum lux mundi ; qui ſéquitur me, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præſens tempus póſuit : quod autem promíſit facientibus, futúri témporis verbo ſignificávit : Qui ſequitur, habébit. Modò ſéquitur, pòſt habébit : modo ſequitur per fidem, pòſt habébit per ſpéciem. Ergo modò ſequámur Dóminum ; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus eſt Jeſus : Ego ſum lux mundi ; * Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis : in me omnis ſpes vitæ & virtútis. * Qui ſéquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Locútus eſt Jeſus docens in templo ; & nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

Cordibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde ; ut, mandatórum tuórum lege perceptâ, te ſequámur, & ad lumen æternæ vitæ pervenire mereámur ; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritûs ſancti Deus : &c.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Levit. 23.

Hæ ſunt Fériæ Dómini ſanctæ, quas celebráre debétis tempóribus ſuis. Menſe primo, quartâ décimâ die menſis ad veſperum, Phaſe Domini eſt ; & quintâ-décimâ die menſis hujus, ſoléinnitas azymórum Dómini eſt.

Hymnus.

Fando quis audívit ? Dei
Quis grande dicat bráchium ?
Perculſa mens confúnditur,
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jeſu, cóndito
Occíſus Agnus, nunc Patri
Priſcis adumbrátam ſacris
Ardes litare víctimam.

At cur humi ſtratus jaces ?
Quis iſte mœrentis pavor ?
Quis iſte qui toto fluit
Sudor cruentus córpore ?

Hunc vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum :
Vices nocentûm ſúſtinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix :
At ille, ni totum bibas,
Per ſempiterna nos manet
Exhauriendus ſǽcula.

Vincet pavórem cáritas,
Vincet voluntas pátria ;
Temet poteſtáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, ictibus
Ludíbriis, ſpinis, cruci,
Piaculáris hoſtia,
Voves adorandum caput.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatióné noluiſti, ℟. Corpus autem aptaſti mihi. *Pſ.* 39. *Heb.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Ego quaſi agnus manſuétus qui portátur ad víctimam. *Jérem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134. *fine* Glória Patri. *ad* ℟. *br.* In manus.

DOMINICA PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 2.

Pſ. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *ſed ejus loco repetitur Invitatorium. Is ritus ſervatur quotidiè in Officio de Tempore uſque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ incluſivè.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut infrà*, 220.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. ut in Pſalterio pro Tempore Paſſionis.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 1.

VErba Jeremíæ fílii Helcíæ, de ſacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, fílii Amon regis Juda, in tértio-décimo anno regni [...] factum eſt in diébus J[...] fílii Josíæ regis Juda ad conſummatiónem [...] mi anni Sedéciæ, fílii J[...] gis Juda, uſque ad tran[...] tiónem Jerúſalem in quinto. Et factum eſt [...] Dñi ad me, dicens: [...] quàm te formárem in [...] novi te; & ántequàm de vulva ſanctificávi te; [...] phétam in géntibus ded[...] dixi: A, a, a, Dómine ecce néſcio loqui, qu[...] ego ſum. Et dixit Dñus [...] Noli dícere, Puer ſum [...] niam ad ómnia quæ [...] te, ibis; & univerſa q[...] que mandávero tibi, l[...] Ne tímeas à fácie eórum [...] tecum ego ſum ut éru[...] dicit Dóminus. ¶ Jerú[...] Jerúſalem, convértere [...] minum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omn[...] tiones de Jeremia Proph[...] hac die uſque ad Paſcha[...] ſivè, nihil reſpondendo.*

℟. Dixit Dñus ad M[...] Menſe primo, quartâ[...] die menſis, Phaſe [...] erit; offerétiſque hirc[...] peccáto unum, * Ut e[...] pro vobis. ℣. Non per[...] nem hircórum & taur[...] ſed per próprium ſán[...] introívit Chriſtus in [...] * Ut. *Num.* 28. *Hebr.*

Lectio ij. *Cap.*

HÆc dicit Dóminus [...] invenérunt patres [...] in me iniquitatis, qui[...] gavérunt à me, & am[...] runt poſt vanitátem, [...] facti ſunt? Et non dix[...]

ninus qui aſcénde-
: de terra Ægypti;
: nos per deſertum,
inhabitábilem &
r terram ſitis &
norris, per terram
ambulávit vir, ne-
vit homo? Et in-
ı terram Carméli,
fétis fructum ejus,
illíus : & ingreſſi
is terrâ meam, &
meam poſuiſtis in
nem. Sacerdótes
nt : Ubi eſt Dñus?
legem neſciérunt
ſtóres prævaricáti
& Prophétæ pro-
: in Baal, & idóla
. Proptéreà adhuc
tendam vobiſcum,
s, & cum fíliis ve-
ábo. Jeruſalem.
t fílii Iſrael de ſan-
, ac ponent ſuper
oſtem, & in ſuper-
domórum : * Erit
uis in ſignum, nec
iſperdens. ℣. Juſti-
guine Chriſti, ſal-
ab ira per ipſum.
d. 12. Rom. 5.

ectio iij.

e ad ínſulas Céthim
éte; & in Cedar
conſideráte vehe-
t vidéte ſi factum
modi, ſi mutávit
ſuos; & certè ipſi
lii: pópulus verò
vit glóriam ſuam
Obſtupéſcite, cœ-
c; & portæ ejus,
vehementer, dicit
enim mala fecit
us: me dereliqué-
runt fontem aquæ vivæ, & fo-
dérunt ſibi ciſternas, ciſternas
diſſipátas, quæ continére non
valent aquas. Numquid ſervus
eſt Iſrael, aut vernáculus? Qua-
re ergo factus eſt in prædam?
Super eum rugiérunt leónes, &
dedérunt vocem ſuam, poſué-
runt terram ejus in ſolitúdi-
nem : civitátes ejus exuſtæ
ſunt, & non eſt qui hábitet in
eis. Fílii quoque Mámpheos
& Taphnes conſtuprávérunt te
uſque ad vérticem. Numquid
non iſtud factum eſt tibi, quia
dereliquiſti Dóminum Deum
tuum eo témpore quo ducébat
te per viam? Jeruſalem.

℟. Fílius hóminis tradétur
princípibus Sacerdótum; &
damnábunt eum morte, &
tradent eum géntibus : * Illú-
dent ei, & cónſpuent eum,
& flagellábunt eum, & inter-
fícient eum. ℣. Sicut ovis ad
occiſiónem ducétur, & non
apériet os ſuum. * Illúdent ei.
Marc. 10. Iſ. 53.

Ab hac die ad Paſcha, in omni Officio de Temp. omittitur Glória Patri *in Reſponſoriis.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
De Quadrag. 9. Cap. 1.

IN ómnibus, dilectíſſimi, ſolemnitátibus chriſtiánis non ignorámus Paſchále Sacramentum eſſe præcípuum. Cui condignè & cóngruè ſuſcipiendo totius quidem nos témporis inſtitúta præformant; ſed devotiónem noſtram præſentes vel máximè dies éxigunt, quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacramento ſcimus eſſe

contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis per doctrínā Spíritûs ſancti majóra ſunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit, agerémus; ſicut Apóſtolus ait: Si compatimur, & conglorificábimur. Certa atque ſecúra eſt expectátio promiſſæ beatitúdinis, ubi eſt participátio Dominicæ Paſſiónis. Tu autem.

℟. Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, animā meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur ſermo qui in lege eorum ſcriptus eſt: Quia ódio habuérunt me gratis. * Cuſtódi. *Pſ.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo eſt, dilectíſſimi, cui per conditiónem témporis ſócietas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua ſit occaſióne virtútis. Apóſtolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto, perſecutiónem patiéntur; & ídeò nunquam deeſt tribulátio perſecutiónis, ſi nunquam deſit obſervántia pietátis. Dóminus ipſe in exhortatiónibus ſuis dicit: Qui non áccipit crúcem ſuam, & ſequitur me, non eſt me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non ſolùm ad diſcípulos Chriſti, ſed ad cunctos fidéles totámque Eccléſiam pertinére, quæ Salutáre ſuum in his qui áderant univerſáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: diſcéſſeris à me, quónia bulátio próxima eſt, qu non eſt qui ádjuvet. ℣ nit hóra; ecce Fílius hó tradétur in manus pe rum. * Ne diſcéſſeris. I *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus eſt t ris piè vívere, ita tot témporis crucem ferre, méritò unicuíque ſua díc quia própriis modis atque ſúris ab unoquóque tole Unū nomen eſt perſecuti ſed non una eſt cauſa ce nis, & plus plerumquè culi eſt in inſidiatóre oc quàm in hoſte manifeſto tus Job alternántibus bo malis mundi hujus eru piè veraciterque dicébat: ne tentátio eſt vita hó ſuper terram? Quoniā no dolóribus córporis atqu plíciis ánima fidélis impe verùm étiam, ſalvâ inco táte membrórū, gravi r urgétur, ſi carnis vol mollítur. Sed cùm caro piſcit advérſùs ſpíritun ſpíritus adversùs carnem sídio crucis mens rati inſtrúitur; nec cupidi noxiis illecta conſentit niam continéntiæ cla Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elong auxílium tuum à me: * fenſiónem meam cói ℣. Nunc ánima mea t eſt. Et quid dicam? Pate vífica me ex hac horâ. defenſiónem meam cói *Pſ.* 21. *Joan.* 12.

meum ſervâverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. *I. Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. Rom. 15.

UNuſquiſque veſtrûm próximo ſuo pláceat in bonum ad ædificatióné. Etenim Chriſtus non ſibi plácuit, ſed ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi ceciderunt ſuper me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica cauſam tuam. Exurge. ℣. Memor eſto * improperiórum tuórũ. * Júdica cauſam. *Reſumitur* ℟. Exurge. *Pſ.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me, & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

CHriſtus in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicatióneſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis offerens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia.

℟. *br* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui. * De manu. ℟. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diē meum: vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde obtulit Abraham Iſaac cùm tentarétur, & unigénitum offerébat qui ſuſcéperat repromiſſiónes; ad quem dictum eſt: Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen; árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus: undè eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis ſuæ. * Exultábit. ℟. Quis dabit. *Pſ.* 52.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* DIxit Jeſus: Ego non quæro glóriam meam; eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quis ſermónem meum ſervâverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis? *Joan.* 8.

tiéntiæ præbuit exemplum, qui ait: Sed honoríſico Patrem meum, & vos inhonoraſtis me. Sed quid nobis ad iſta faciendū ſit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm ſubjungit: Ego autem non quæro glóriam meam: eſt qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd ſcriptum eſt: Quia Pater omne judícium dedit Fílio; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam ſuam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reſervat; ut nobis profectò inſínuet quantùm nos eſſe patientes debémus, dum ſe adhuc ulciſci non vult, & ipſe qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Nonne benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Reſpondit Jeſus: * Ego dæmónium non hábeo, ſed honoríſico Patrem meum. ℣. Inſurrexiſtis ſuper me ore veſtro, & derogaſtis advérsùm me verba veſtra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetitur* ℟. Judæi dixérunt. *uſque ad* ℣. Inſurrexiſtis. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. D. QUæ conteſtábor ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eorū, & audíre non poſſunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium: idcircò laborávi ſúſtinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes ſubſannant me; quia jam olim loquor vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univerſos ſermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidiſti, Dómine, omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum advérsùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Perſequímini, & perſequámur eum, ab ómnibus viris qui érant pacífici mei, & cuſtodientes latus meum, ſi quo modo decipiátur; & prævaleámus adversùs eum, & conſequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum eſt quaſi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Chriſte. *ut infrà.* 220.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dixit Jeſus: Ego non quæro glóriam meam; eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum, paſſum & humiliátum uſque ad mortem, antíqui hoſtis contriviſti ſupérbiam; da nobis fidélibus tuis, & quæ ipſe propter nos pértulit, dignè recólere, & adverſa ómnia ejus exemplo patienter toleráre; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quis ſermónem

meum ſerváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. *I. Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. Rom. 15.

Unuſquiſque veſtrûm próximo ſuo pláceat in bonum ad ædificatióné. Etenim Chriſtus non ſibi plácuit, ſed ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica cauſam tuam. Exurge. ℣. Memor eſto * improperiórum tuórũ. * Júdica cauſam. *Reſúmitur* ℟. Exurge. *Pſ.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me, & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

Chriſtus in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicatiónesque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia.

℟. *br* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui. * De manu. ℟. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: ℟. Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

Fide obtulit Abraham Iſaac, cùm tentarétur, & unigénitum offerébat qui ſuſcéperat repromiſſiónes; ad quem dictum eſt: Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen; árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus: undè eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis ſuæ. * Exultábit. ℟. Quis dabit. *Pſ.* 52.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Dixit Jeſus: Ego non quæro glóriam meam; eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quis ſermónem meum ſerváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me, & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret dié meum; vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

Capitulum. Deut. 9.

DOmine Deus, ne diſperdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemiſti in magnitúdine tua, quos eduxiſti de Ægypto in manu forti. Recordáre ſervórũ tuórum Abraham, Iſaac, & Jacob: ne aſpícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Vexilla, *infrà*. 222.

℣. Deus rex noſter ante ſécula: ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis: Antequàm Abraham fíeret, ego ſum. *Joan.* 8.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 25.

IN FERIIS PER HEBDOM. PASSIONIS, *& uſque ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 2.

Pſ. Veníte. *ſine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

OPprobriis, Jeſu, ſatur,
Ligni ſati cens póndere,
Ferále verus Iſaac
Mactandus aſcendis jugum!

Clavis ſtatim trabálibus
Fixus manus, fixus pedes;
Sublíme terris ómnibus
Attólleris ſpectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehenſa cáritas!
Inſons cruentæ Fílius
Pro ſóntibus morti datur.

Illo lavári ſánguine
Opórtuit mundi ſcelus:
Talem ſevéra Núminis
Poſcébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Pſalmi & Antiph. de Pſalt.

℣. Líbera me à perſequéntibus me, ℟. Quia confortáti ſunt ſuper me. *Pſ.* 141.

Lectiones & ℟℟. infrà in qualibet Feria.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Pſalmi & Antiph. de Pſalt.

Capitulum. Jerem. 11.

COgitavérunt ſuper me conſília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus.

DUm, Chriſte, confixus cruci
Agis ſuprémos ſpíritus,
Fac nos ſalúbri fígere
Intenta ligno lúmina,

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celſa trabe
Sanábit aſpectus Dei.
Hîc nos olympo párturis,
Hîc Mártyres formas tuos,
Hîc último ſanctam fidem
Fundas amóris pígnore.
Hinc cuncta terrárum, ſuo
Regnátor ut ſedens throno,
Utrinque protenſæ manûs
Virtúte divínâ trahis.
Nos ergo cœleſtis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári ſánguine.
O ſpes ſalútis ómnium,
Crux, vera mundi glória,
Infixa ſemper hæreas
Imiſque regnes córdibus.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus, víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Benedíctus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, 125.

Oratio, ut in qualibet Feria, poſt Ant. ad Benedíctus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laud. nec etiam in Veſp.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis. 127.

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus ſalvátor meus, de iniquitáte liberábis me, quia circumdedérunt me contritiónes mortis. *II. Reg.* 22.

Cetera ut in Feriis Quadrageſimæ, ſuprà, 127.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amóris, Spíritus, 130.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui perſequuntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

FOdérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis; tu autem, Dómine, ſcis omne consíliū eorum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Cuſtódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Cuſtódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me. * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória. *ſed repet.* ℟. Cuſtódi. *Pſ.* 139.

℣. Cuſtódi me à laqueo quem ſtatuérunt mihi, ℟. Et à ſcándalis operántium iniquitátem. *Pſ.* 140.

Preces, flexis genibus, ut ſuprà, in Feriis Quadrag. 131.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jam ſolis. 131.

Ant. 4. a. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me; júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

AUdiſti lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum & reſurrectiónem eórum vide; ego ſum pſalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu ſcis impropérium meum, * & confuſiónem meam. * Eripe me Dómine. ℟. Propter. *Pſ.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur; ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Pſ.* 55.

Preces, flexis genibus. 131.

AD NONAM.

Hymnus, Labente. 132.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum; lætáti ſunt, quóniam tu feciſti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18.

Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malû, quia fodérunt fóveâ ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Perſecúti ſunt me gratis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meû. * Perſécuti ſunt. ℟. Príncipes. *Pſ.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, ℟. Quóniam ſequébar bonitátem. *Pſ.* 37.

Preces, flexis genibus, 131.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

Recordáre, Dñe, quòd ſtéterim in conſpectu tuo ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus.

Vexilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis myſtérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & ſánguine.

Impléta ſunt quæ cécinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornata Regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite
Tam ſancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O crux, ave, ſpes única;
Hoc Paſſiónis témpore
Auge piis juſtítiam,
Reiſque dona véniam.

Te, ſumma Deus Trínitas,
Collaudet omnis ſpíritus:
Quos per Crucis myſtérium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentê condemnábunt. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrageſimæ, 131.

Oratio ut in qualibet Feria, poſt Antiph. ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

FERIA SECUNDA HEBDOM. PASSIONIS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *Cap.* 2.

Et nunc quid tibi vis in via Ægypti? Ut bibas aquam túrbidam? Et quid tibi cum via Aſſyriórum? Ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérſio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amárum eſt reliquiſſe te Dóminum Deum tuum, & non eſſe ti-

mótem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A ſéculo confregiſti jugum meum, rupiſti víncula mea, & dixiſti: Non ſérviam. In omni enim colle ſublími, & ſub omni ligno frondóſo tu proſternaberis méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne ſemen verum: quómodò ergo converſa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbâ borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me. Jerúſalem.

℟. Dixit Dóminus. 214.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflictiónis ſuæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi ſunt dii tui quos feciſti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ; ſecundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquiſtis me, dicit Dñus. Fruſtrà percuſſi fílios veſtros, diſciplínam non recepérunt: devorávit gládius veſter Prophétas veſtros; quaſi leo vaſtátor generátio veſtra. Vidéte verbum Dñi: Numquid ſolitúdo factus ſum Iſraéli, aut terra ſerótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéſſimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviſcétur virgo ornamenti ſui, aut ſponſa fáſciæ pectorális ſuæ? Pópulus verò meus oblitus eſt meî diébus innúmeris. Jerúſalem.

℟. Sument. 215.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Miſérunt Príncipes & Phariſæi miniſtros ut apprehénderent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 31. *n.* 8 *&* 9.

PRíncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Chriſtus glorificabátur, miſérunt miniſtros ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergo non póterant apprehéndere nolentem, miſſi ſunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jeſus: Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum. Quod modò vultis fácere, factúri eſtis; ſed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiſcum ſum, & tunc vado ad eum qui me miſit. Implére débeo diſpenſatiónem meam, & ſic perveníre ad paſſiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi ſum ego, vos non poteſtis veníre. Hîc jam reſurrectiónem ſuam prædixit: noluérunt enim agnóſcere præſentem, & póſteà quæſiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum, & vado ad eum qui me miſit. * Quærétis me, & non inveniétis; & ubi ego ſum, vos non poteſtis veníre. ℣. Quia deſpexiſtis omne consílium meum, & incre-

patiónes meas neglexiſtis, ego quoquè ſubſannábo. * Quæréris me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejunio, Dómine, miſericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto deſidério ſitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur. Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæſumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut ſicut Ninivítis in afflictióne póſitis pepercíſti, ita & pópulo tuo in præſenti tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum.

FERÍA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *Cap.* 3.

VUlgò dícitur: Si dimíſerit vir uxórem ſuam, & recedens ab eo dúxerit virum álterum, numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amató-

& serótinus imber non frons mulíeris meretrícis eſt tibi; noluíſti erubé Ergo ſaltèm ámodò voc Pater meus, dux virgir meæ tu es. Jerúſalem.

℟. Réſpice. 216.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus a in diébus Josíæ r Numquid vidíſti quæ f aversátrix Iſrael? Abii met ſuper omnem m excelſum, & ſub om gno frondóſo, & for eſt ibi. Et dixi, cùm f hæc ómnia: Ad me r re; & non eſt rever vidit prævaricátrix for Juda, quia pro eo quò cháta eſſet averſátrix I dimiſiſſem eam, & de ei libellum repúdii: timuit prævaricátrix Ju ror ejus; ſed ábiit, & cáta eſt étiam ipſa. Et táte fornicatiónis ſuæ minávit terram, & m eſt cum lápide & ligi in ómnibus his non eſt ſa ad me prævaricátr ror ejus Juda in toto ſuo, ſed in mendáci Dóminus. Et dixit D ad me: Juſtificávit á ſuam aversátrix Iſrael,

Dóminus qui ſunt ejus; & : Quos præſcívit, ipſos & prædeſtinávit; quos autem prædeſtinávit, ipſos & vocávit; quos autem vocávit, illos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, ipſos & glorificávit. De óvibus iſtis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus eſt de numero eárum, qui pro eis novit quod dedit. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. ℣. Uſquequò détrahet mihi pópulus iſte? Quouſquè non credent mihi in omnibus ſignis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam audiunt; & ego vitam æternam do eis, & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illuſtra; & quibus devotiónis præſtas affectum, præbe ſupplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoſcátis & credátis quia Pater in me eſt, & ego in Patre. *Joan* 10.

Oratio.

DEus, qui miſericórdiæ jánuam in te ſperántibus patére voluiſti, reſpice in plebem tuam, ejuſque miſerére: ut quæ voluntátis tuæ viam, te donante, ſéquitur, à vitæ ſémitis mereátur nunquam deviare; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *Cap.* 6.

ERudíre, Jerúſalem, ne fortè recédat ánima mea à te, ne fortè ponam te deſertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Uſque ad racémum cólligent quaſi in vínea relíquias Iſrael: converte manum tuam, quaſi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem conteſtábor ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt: ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſúſtinens. Effunde ſuper párvulum foris, & ſuper conſílium júvenum ſimul: vir enim cum mulíere capiétur, ſenex cum pleno diérum. Et tranſíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter, quia extendam manum meam ſuper habitantes terram. Jerúſalem.

℟. Réſpice. 216.

Lectio ij.

A Minóre quippè uſque ad majórem omnes avarítiæ ſtudent, & à Prophéta uſque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax; & non erat pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fe-

[illegible] & propitius ero ei. Quòd ſi étiam, Vivit Dóminus, díxerint, & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui reſpíciunt fidem: percuſſiſti eos, & non doluérunt: attriviſti eos, & renuérunt accípere diſciplínam: induravérunt fácies ſuas ſupra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórſitan páuperes ſunt & ſtulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei ſui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipſi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei ſui; & ecce magìs hi ſimul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúſalem.

℟. Dixit Dóminus. 214.

Lectio ij.

SUper quo propítius tibi eſſe pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non ſunt dii. Saturávi eos, & mœcháti ſunt, & in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, & emiſſárii facti

non fuit eis. Hæc [illegible] nient illis. Jerúſalem

℟. Sument. 215.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangél[illegible] dùm Joannem. *Ca*

IN illo témpore; F[illegible] Encænia in Jeroſól[illegible] hyems erat. Et ambul[illegible] ſus in templo, in pó[illegible] lomónis. Et réliqua.

Homília ſancti Aug[illegible] Epíſcopi.

In Joan. Tract. 48

ENcænia feſtívitas [illegible] dicatiónis templ[illegible] enim diem quo temp[illegible] dicátum eſt, Judæi ſo[illegible] celebrábant. Dicéba[illegible] Quouſquè ánimam [illegible] tollis? Si tu es Chri[illegible] nobis palàm. Reſpo[illegible] Jeſus: Loquor vobis [illegible] créditis: ópera quæ e[illegible] in nómine Patris me[illegible] teſtimónium pérhibent [illegible] ſed vos non créditis, q[illegible] eſtis ex óvibus meis. [illegible]

nus qui ſunt ejus; & :
præſcívit, ipſos & præ-
ávit; quos autem præde-
it, ipſos & vocávit; quos
vocávit, illos & juſtifi-
quos autem juſtificávit,
& glorificávit. De óvi-
tis nec lupus rapit, nec
llit, nec latro intérficit.
ıs eſt de numero eárum,
:o eis novit quod dedit.
ıtem.
Opera quæ ego fácio in
ıe Patris mei, hæc teſti-
ım pérhibent de me :
vos non créditis, quia
eſtis ex óvibus meis.
ſquequò détrahet mihi
ıs iſte? Quouſquè non
ıt mihi in omnibus ſignis
ˈeci coram eis? * Sed.
10. *Num.* 14.
Benedictus. *Ant.* 4. *d.*
meæ vocem meam au-
; & ego vitam æternam
, & non períbunt in
ım. *Joan.* 10.

Oratio.

ıdificáto hoc jejúnio,
ẽus, tuórum corda fidé-
niſerátor illuſtra; & qui-
evotiónis præſtas affec-
præbe ſupplicántibus
benignus audítum; Per
num noſtrum Jeſum
ım.
Magníficat. *Ant.* 6. *F.*
hi non vultis crédere,
us crédite; ut cognoſ-
t credátis quia Pater in
& ego in Patre. *Joan* 10.

Oratio.

us, qui miſericórdiæ
nuam in te ſperántibus
voluiſti, reſpice in ple-
uam, ejuſque miſerére;

ut quæ voluntátis tuæ viam, te donante, ſéquitur, à vitæ ſémitis mereátur nunquam deviare; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *Cap.* 6.

ERudíre, Jerúſalem, ne fortè recédat ánima mea à te, ne fortè ponam te deſertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Uſque ad racémum cólligent quaſi in vínea relíquias Iſrael: converte manum tuam, quaſi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem conteſtábor ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt : ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſúſtinens. Effunde ſuper párvulum foris, & ſuper consílium júvenum ſimul : vir enim cum mulíere capiétur, ſenex cum pleno diérum. Et tranſíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter, quia extendam manum meam ſuper habitantes terram. Jerúſalem.

℟. Réſpice. 216.

Lectio ij.

AMinóre quippè uſque ad majórem omnes avarítiæ ſtudent, & à Prophéta uſque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes : Pax, pax; & non erat pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fe-

cérunt : quin pótiùs confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt. Quamobrem cadent inter ruentes : in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dícit Dóminus. Hæc dicit Dóminus : State ſuper vias, & vidéte, & interrogáte de ſémitis antíquis quæ ſit via bona, & ambuláte in ea, & inveniétis refrigérium animábus veſtris. Et dixérunt : Non ambulábimus. Et conſtítui ſuper vos ſpeculatóres : Audíte vocem tubæ. Et dixérunt : Non audiémus. Jerúſalem.

℟. Deus meus. 216.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap. 7.*

IN illo témpore ; Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis ut manducáret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuiſſet in domo Phariſæi, áttulit alabaſtrum unguenti. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. n. 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs mulier inteuta, unguentum ſibi pro odóre ſuæ carnis adhíbuit. Quod ergo ſibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat ; ſed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compoſitiónem vultûs exhibúerat, ſed jam capillis lácrymas tergébat. Ore ſuperba díxerat ; ſed pedes Dómini óſculans, hoc in Redemptóris ſui veſtígia figébat. Quot ergo in ſe hábuit oblectamenta, tot de ſe invénit holocauſta. Convertit ad virtútum númerum, númerum criminum, ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex ſe Deum contémpſerat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabaſtrum unguenti ; & * Stans retrò ſecùs pedes Jeſu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis ſuis tergébat ; oſculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ aſcendunt uſque ad cœlum ? Non diſcédet donec Altíſſimus aſpíciat. * Stans. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Ad Benedictus. *Ant.* 2. *D.* Remittuntur ei peccáta multa, quoniam diléxit multùm. *Luc. 7.* *Oratio.*

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis, infunde córdibus noſtris tui amóris affectum, ut ab ómnibus peccátis noſtris tuâ miſericórdiâ liberémur ; Per.

VESPERÆ de ſequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE COMPASSIONE B. M.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. *D.* Filia pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárū. *Jerem.* 6.

Ant. 3. *a.* Lácrymæ ejus in maxillis ejus : non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren. 1.*

:. Tórcular calcávit
virgini filiæ Juda,
inváluit inimícus.

C. Fília Sion op-
amaritúdine, &
t omnis decor ejus.

f. Ipſa gemens con-
etror ùm: depóſita
nter, non habens
m. *Thren.* 1.
im. Ruth. 1.
tis me, Nóemi (id
ilchram:) ſed vocá
ia (id eſt amáram,)
údine valde replé-
ípotens.
Jerúſalem, num-
on eſt tibi? quia
iit te dolor ſicut
m? * Dole, & sá-
artúriens, quia li-
rédimet te Dómi-
mne opórtuit pati
& ita intráre in
m? * Dole, & sá-
4.* *Luc.* 24.
Hymnus.
rgit aram ſángui-

s hóſtia,
lóris æmulum
s ímmolat.
entum Fílii
nat vérticem:
m ſígitur
ici, Chriſto pa-

is mútuæ,
i, cónſcii!
is vúlnera
em párcite.
s doléris, noſter eſt
rque críminum:
is faténtibus

Partem dolóris rédite.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna sǽcula. Amen.
℣. Anima mea turbáta eſt valdè; ℟. Sed tu, Dómine, úſquequò? *Pſ.* 6.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúſalem? cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna eſt enim velut mare contrítio tua, quis medébitur tuî? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæſumus. *ut infrà ad Laudes*, 235.

Pro commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te ſalvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.
℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

DEus, qui non ſolùm peccántibus véniam tribuis, ſed étiam præmia pœniténtibus impertíris; da ut pópulus tuus ad tuæ majeſtátis cultum, & ſalúbri timóre diſpónatur, & ſancto amóre perdúcatur; Per Dóminum noſtrum.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 134.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. *ut in Offic. parvo de Beata.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum crucifixum, ſuper quem planxit Mater quaſi ſuper unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Pſ. 94. Veníte. *ſine* Glória Patri. *ſed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

℟. Símeon dixit ad Mariam matrem Jeſu: Ecce póſitus eſt hic in ſignum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertranſíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris & triſtítiæ, & bibes illum, & epotábis uſque ad fæces. * Et tuam. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

Lectio v. *N.* 15.

AN non tibi pluſquàm gládius fuit ſermo ille, revérà pertránſiens ánimam, & pertingens uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro magiſtro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuoſíſſimam ánimam pertranſíret hæc audítio, quandò & noſtra, licèt sáxea, licèt férrea, péctora ſola recordátio ſcindit?

℟. Sequebátur Jeſum turba mulíerum, quæ plangébant & lamentabantur eum. Et poſtquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jeſu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conſperſérunt cínere cápita ſua, abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jerúſalem. * Stabat autem. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn miretémini, fratres, quòd María martyr in ánima fuiſſe dicátur. Mirétur qui non memínerit ſe audiſſe Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quòd ſine affectióne fuiſſent. Longè id fuit à Maríæ viſcéribus; longè id ſit étiam à ſérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præſcíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non ſperábat contínuò reſurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quiſnam tu, frater, aut undè tibi hæc ſapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; iſta commóri corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui poſt illam símilis áltera non fuit.

℣. Vidit Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat; * Et dicit Jeſus matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter ſpem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens. * Et dicit. *Non dicitur* Glória Patri. *Joan.* 19. *II. Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat ſuper me deſolátam; ego enim derelícta ſum ſola, & clamábo ad Altíſſimum in diébus meis. *Baruch.* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

ventres: Beátæ ſtériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt. * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. *Cap.* 9.

HÆc dicit Dóminus exercítuū, Deus Iſrael: Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant; & ad eas quæ ſapientes ſunt míttite, & próperent: feſtínent, & aſſúmant ſuper nos lamentum: dedúcant óculi noſtri lácrymas, & pálpebræ noſtræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta eſt de Sion: Quómodò vaſtáti ſumus & confúſi vehementer, quia dereliquimus terram, quóniam dejecta ſunt tabernácula noſtra! Audíte ergo, mulíeres, verbum Dñi, & aſſúmant aures veſtræ ſermónem oris ejus: & docéte fílias veſtras lamentum, & unaquæque próximam ſuam planctum; quia aſcendit mors per feneſtras noſtras, ingreſſa eſt domos noſtras, diſpérdere párvulos déforis, júvenes de plateis. Jerúſalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta eſt virgo fília pópuli mei, plagâ péſſimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo ſuper te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. *II. Reg.* 1.

Ant. 4. *a.* Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? *II. Reg.* 18.

Ant. 8. *G.* Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meum; éxpedit enim mihi mori magìs quàm vivere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit in te ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea! ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Lectio iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12 *Prærog. B. M. V. n.* 14.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ Paſſiónis hiſtória commemorátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipſíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertranſíbit gládius. Verè tuā, ô beata Mater, ánimam gládius pertranſívit; alióquin, nónniſi eam pertránſiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, poſtéaquam emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidem, ſed ſpeciáliter tuus. ipſíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipſíus, nec mórtuo parcens cui nocére non poſſet, apéruit latus; ſed tuam útique ánimā pertranſívit. Ipſíus nimírùm ánima jam ibi non erat, ſed tua planè indè nequíbat avelli. Tuam ergo pertranſívit ánimam vis dolóris, ut pluſquàm Mártyrem non inmérito prædicémus, in qua nimíùm corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affectus.

ad fæces. * Et tuam. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

Lectio v. *N.* 15.

AN non tibi pluſquàm gládius fuit ſermo ille, revérà pertránſiens ánimam, & pertingens uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro magiſtro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíſſimam ánimam pertransíret hæc audítio, quandò & noſtra, licèt sáxea, licèt férrea, péctora ſola recordátio ſcindit?

℟. Sequebátur Jeſum turba mulíerum, quæ plangébant & lamentabantur eum. Et poſtquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jeſu mater ejus. ℣. Sedérunt

bat contínuò reſurrect
Et fidenter. Super hæc
crucifixum? Et vehen
Alióquin, quiſnam tu
ter, aut undè tibi hæc
tia, ut miréris plùs
compatientem, quàm
Fílium patientem? Ille
mori córpore pótuit
commóri corde non p
Fecit illud cáritas, quâ
rem nemo hábuit: ſ
hoc cáritas, cui poſt il
milis áltera non fuit.

℣. Vidit Jeſus matre
diſcípulum ſtantem qu
ligébat; * Et dicit Jeſu
ſuæ: Múlier, ecce fíli
℣. Supra modum ma
rábilis bono ánimo fe
propter ſpem quam in
habébat, femíneæ
tióni maſculínum ánim
ferens. * Et dicit. *No*
tur Glória Patri. *Joa*
II. Mach. 7.

IN III. NOCTU

;. a. Non repellet in
num Dóminus; quia
, & miſerébitur ſe-
multitúdinem miſe-
ı ſuárum. *Thren.* 3.
umbra alárum tuárum
, ℟. Donec tránſeat
. *Pſ.* 56.

Lectio vij.

ncti Evangélii ſecun-
oannem. *Cap.* 19.
ɔ témpore ; Stabant
crucem Jeſu mater
oror matris ejus María
, & María Magdalé-
éliqua.
ia ſancti Ambróſii
Epíſcopi.
'. *Virg. C.* 7. *n.* 48. 49.
udite ora , ímpii ;
eríte aures, pii : au-
te quid Chriſtus lo-
ſeſtatur de cruce Dó-
ſus, & pauliſper pú-
differt ſalútem , ne
inhonóram relinquat.
tur Joannes teſta-
hriſti : legátur matri
lefénſio, teſtimónium
is : legátur & diſcí-
ris cuſtódia, pietátis
ommendátur. Ex illo
am diſcípulus in ſua.
ue Chriſtus faciébat
n , non María relin-
irum. Sed cum quo
bitáre debébat, quàm
uem Fílii hærédem ,
is ſciret eſſe cuſtó-
bat ante crucem ma-
ugiéntibus viris, ſta-
pida. Videte utrùm
mutáre potúerit ma-
, quæ ánimum non
Spectábat piis óculis
iera, per quem ſcié-
bat ómnibus futúram redem-
ptiónem.

℟. Dicit Jeſus diſcípulo quem diligébat : * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam , honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus. * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij.

STabat non degéneri mater ſpectáculo , quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolùm eſſet ut ante Fílium proſternerétur , laudandus pietátis affectus, quòd Fílio ſuperſtes eſſe nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem geſtiébat reſúrgere , non ignára myſtérii quòd genuiſſet reſurrectúrum : ſimul quæ público úſui impendi mortem Fílii nóverat, præſtolabátur ſi fortè étiam ſuâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Chriſti páſſio adjutório non éguit , ſicut ipſe Dóminus longè antè prædixit : En reſpexi , & non erat auxiliátor ; & atténdi , & nemo ſuſcipiébat : & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergo extorquéri pótuit intégritas Mariæ, quæ, fugiéntibus Apóſtolis , ſupplícia non metuébat , ſed ipſa ſe offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jeſu diſcípulus in ſua. * Erat ferè hora ſexta , & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram. ℣. Miſi repentè terrórem, dicit Dóminus : infirmáta eſt quæ péperit : ócci-

dit ei cùm adhuc eſſet dies. * Erat ferè. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Lectio ix.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò ſibi conſúlerent ne períreut. Et tamen timébant, & quaſi conſulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? Si dimíttimus eum ſic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent noſtrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam æternam non cogitavérunt, ac ſic utrúmque amiſérunt. Nam & Románi poſt Dómini paſſiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos ſéquitur quod álibi dictum eſt: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℞. Omnis turba eórum qui ſimul áderant ad ſpectáculum iſtud, & vidébant quæ fiébant, percutientes péctora ſua revertebantur: ſtabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aſpicientes. ℣. Plangent eum planctu quaſi ſuper unigéni[...] dolébunt ſuper eum [...] morte primogéniti. *Non dicitur* Glória P[...] *repetitur* ℞. Omnis t[...] rum. *uſque ad* ℣. I[...] *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te D[...]

℣. *Sacerd.* Quámdiu[...] consília in ánima mea, [...] lórem in corde meo p[...] *Pſ.* 12.

AD LAUD[...]

Ant. O Vos omnes [...] 5. C. ſítis per via[...] díte, & vidéte ſi eſt do[...] dolor meus! *Thren.* 1

Ant. 1. *f.* Defecér[...] lácrymis óculi mei: c[...] ta ſunt víſcera mea. *T*[...]

Ant. 8. c. Attenu[...] óculi mei ſuſpicient[...] celſum: Dómine, [...] tior. *Iſ.* 38.

Ant. 2. D. Numqu[...] viſci poteſt múlier [...] ſuum, ut non miſereá[...] úteri ſui? *Iſ.* 49.

Ant. 4. *D.* Angúſti[...] dit me ſicut angúſtia[...] rientis: córrui cùm au[...] cùm vidérem, ténebra[...] fecérunt me. *Iſ.* 21.

Capitulum. Thre[...]

VIde, Dómine, [...] tríbulor: contur[...] venter meus, ſubver[...] cor meum in mem[...] quóniam amaritúdine[...] ſum.

Hymnus.

ILlæſa, te, puérper[...]
Non fécerat matrem [...]
Naſcente quem neſci[...]
Orbáta ſentis Fílio.

Dùm te ſalútat últi[...]

tradit álteri ,
ıe tradit álterum ,
: Chriſtum párturis.
ejulantem cérnimus,
ue vellentem comas ;
: plùs novit pati
.olére fórtior.
atus es de Vírgine ,
ıi ſit glória
:re, cumque Spíritu,
terna ſécula.
en.
im turbábitur terra ,
in médio ejus, non
ébitur. *Pſ.* 45.
:nedictus. *Ant.* 7. G.
·ſt ut mors diléctio.
ıultæ non potuérunt
·te caritátem, nec flú-
ruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

quæſumus, Dómine,
dibus noſtris íntimum
tátis affectum ; ut in
paſſióne ſanctíſſimæ
ius dignè compatien-
táris myſtérii fructum
: mereámur ; Per eum-
minum.

commem. Feriæ.

Collegérunt Pontífices
ſæi concílium advér-
n, & dicébant : Quid
quia hic homo multa
it? *Joan.* 11.
:ende ánimæ meæ, &
m : ℟. Propter inimí-
s éripe me. *Pſ.* 68.

Oratio.

nos, Dómine, grá-
pietátis illuſtra ; ut
n regendis áctibus &
potióra probantes, &
cet fúgere, & quod
:lígere, te inſpirante,
; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur : Qui natus es de Vírgine, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

Capitulum. Job. 30.

INterióra mea efferbuérunt abſque ulla réquie ; prævenérunt me dies afflictiónis, mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis. * Et. *Repet.* ℟. Tribulatiónem. *Pſ.* 114.

℣. Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit ; ℟. Et qui conſolarétur, & non invéni. *Pſ.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt.

Capitulum. Thren. 3.

INundavérunt aquæ ſuper caput meum ; dixi : Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu noviſſimo.

℟. *br.* Uſquequò, Deus, * Improperábit inimícus ? Uſquequò. ℣. Irrítat adverſárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Uſquequò. *Pſ.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et ſalvum fac fílium ancíllæ tuæ. *Pſ.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Angúſtia.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quaſi parturientis audívi, angúſtias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermo-

riam ántequàm contenebreſcat. * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Venit hora ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, clémentiam tuam ſupplíciter exorámus, ut ſalutáribus jejúniis caſtigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paſchále myſtériū dignis ſénſibus accedamus; Per.

AD VESPERAS.

Pſſ. & Antiph. ut in Pſalterio.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus veſtris ſum : fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. Verúmtamen ſcitóte & cognoſcite quòd ſi occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra voſmetipſos, & contra civitatem iſtam, & habitatóres ejus; in veritáte enim miſit me Dñus ad vos.

℟. Jerúſalem, Jerúſalem, quóties vólui congregáre fílios tuos, & noluiſti ! * Ecce relinquetur vobis domus veſtra deſerta. Dico enim vobis : Non me vidébitis ámodò, donec dicátis : Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus : hæréditas mea dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 213.

℣. Dixi : Ecce vénio ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jerúſalem, ſi cognoviſſes & tu; & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi ! nunc autem abſcondita ſunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 134.

¶ *A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis incluſivè, non fit de ullo Feſto ix. Lectionum, ſed ejus Officium tranſfertur poſt Octavam Paſchæ. De Semiduplici autem & Simplici fit commemoratio uſque ad Veſperas Feriæ IV. hujus Hebdomadæ, excluſivè.*]

DOMINICA PALMARUM.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Jeſum qui dedit redemptiónem ſemetipſum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. *I. Tim.* 2.

Pſ. Veníte. *ſine* Glória Patri. *ſed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adoremus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut ſuprà*, 220.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *Cap.* 11.

QUid eſt quòd dilectus meus in domo mea fecit ſcélera multa? Numquid carnes ſanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es ? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, ſpecióſ

ſam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ grandis exarſit ignis in ea, & combuſta ſunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus eſt ſuper te malum pro malis domûs Iſrael & domûs Juda, quæ fecérunt ſibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonſtraſti mihi, & cognóvi; tunc oſtendiſti mihi ſtúdia eórum. Et ego quaſi agnus manſuétus qui portátur ad victimam; & non cognóvi quia cogitavérunt ſuper me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas juſtè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis; tibi enim revelávi cauſam meam. Jerúſalem.

℟. Décima die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas; & ſervábitis eum uſque ad quartamdécimam diem menſis hujus: * Immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. ℣. Vénit dies azymórum, in qua neceſſe erat occídi Paſcha. * Immolabitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUſtus quidem tu es, Dómine, ſi díſputem tecum; verúmtamen juſta loquar ad te: Quare via impiórum proſperátur? benè eſt ómnibus qui prævaricantur & iníquè agunt? Plantaſti eos, & radícem miſérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à renibus eórum. Et tu, Dómine, noſti me, vidiſti me, & probaſti cor meum tecum: congrega eos quaſi gregem ad victimam, & ſanctifica eos in die occiſiónis. Uſquequò lugebit terra, & herba omnis regiónis ſiccábitur propter malítiâ habitantium in ea? Conſumptum eſt ánimal & volucre; quóniam dixerunt: Non vidébit noviſſima noſtra. Jerúſalem.

℟. Poſt hebdómades ſexaginta duas * Occidétur Chriſtus, & in dimídio hebdómadis defíciet hoſtia & ſacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, dimíſi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta eſt mihi hæréditas mea quaſi leo in ſylva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díſcolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béſtiæ terræ, properáte ad devorandum. Paſtóres multi demolíti ſunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam deſiderábilem in deſertum ſolitúdinis. Poſuérunt eam in diſſipatiónem, luxitque ſuper me: deſolatióne deſoláta eſt omnis terra, quia nullus eſt qui recógitet corde. Jerúſalé.

℟. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatióné carnis, * Quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſcientiam noſtram ab opéribus mórtuis! ℣. Dixit Dóminus ad Móyſen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocauſtum ſempitérnum. * Quantò magis ſanguis Chriſti. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 60. *de Paſſ. Dom.* 11. *Cap.* 1.

DEſiderâta nobis, dilectíſſimi, & univerſo optábilis mundo, adeſt feſtívitas Domínicæ paſſiónis, quæ nos inter exultatiónes ſpiritualium gaudiórum ſilére non pátitur, quia etſi difficile eſt de eádem ſolemnitáte ſæpiùs dignè aptèque diſſérere, non eſt tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ miſericórdiæ ſacramento, fidélis pópuli áuribus ſubtráhere ſermónis offícium; cùm ipſa matéria ex eo quòd eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec poſſit defícere quod dicátur, dùm nunquam poteſt ſatis eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis noſtræ & oblectat & ſúperat, ſicut páſſio Salvatóris? De cujus omnipoténtia, quæ ei cum Patre uníus & æquális eſſentiæ eſt, quóties, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm poteſtas; & difficiliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quàm ſervílis formæ in ſumma provéctio.

Tu autem.

℟. Factum eſt, dùm complerentur dies aſſumptiónis Jeſu, * Et ipſe fáciem ſuam firmávit ut iret in Jerúſalem. ℣. Dedit ſe ut liberáret pópulum ſuum. * Et ipſe. *Luc.* 9. *I. Mach.* 6.

Lectio v.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortiferæ prævaricatiónis abſólveret, & ſævienti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſuperbus inimícus consílium miſericórdiæ Dei noſſe potuiſſet, Judæórum ánimos manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injuſtis ódiis ſtuduiſſet accéndere; ne ómnium captivórũ amítteret ſervitútem, dùm nihil ſibi debentis perſéquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas ſua: íntulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit ſánguinem juſtum, qui reconciliando mundo & prétium eſſet & póculum. Suſcépit Dóminus quod ſecundùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit. Admíſit in ſe impias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres ſuos tanta erat pietátis affectio, ut de cruce ſúpplicans Patri, non

ſe

vocávit Dóminus nomen
n : ad vocem loquélæ gran-
exarſit ignis in ea, & com-
a ſunt frutéta ejus. Et Dó-
ius exercítuum qui plantá-
te, locútus eſt ſuper te
lum pro malis domûs Iſ-
l & domûs Juda, quæ fe-
unt ſibi ad irritandum me,
antes Báalim. Tu autem,
ómine, demonſtraſti mihi,
cognóvi ; tunc oſtendiſti
ihi ſtúdia eórum. Et ego
uaſi agnus manſuétus qui
rtátur ad victimam ; & non
gnóvi quia cogitavérunt ſu-
er me consília, dicentes : Mit-
mus lignum in panem ejus,
: eradámus eum de terra
iventium, & nomen ejus non
temorétur ámpliùs. Tu au-
tem, Dómine sábaoth, qui
ídicas juſtè, & probas renes
t corda, vídeam ultiónem
uam ex eis ; tibi enim reve-
ívi cauſam meam. Jerúſalem.

℟. Décima die menſis hujus
ollat unuſquiſque agnum per
amílias & domos ſuas ; & ſer-
ábitis eum uſque ad quartam-
écimam diem menſis hujus :
Immolabítque eum univerſa
ultitúdo filiórum Iſrael ad
ſperam. ℣. Vénit dies azy-
órum, in qua neceſſe erat
cídi Paſcha. * Immolabit-
e. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

Juſtus quidem tu es, Dó-
mine, ſi díſputem tecum ;
rúmtamen juſta loquar ad
: Quare via impiórum proſ-
átur ? benè eſt ómnibus
i prævaricantur & iníquè
unt ? Plantaſti eos, & radí-
n miſérunt ; profíciunt, &
fáciunt fructum : propè es tu
ori eórum, & longè à renibus
eórum. Et tu, Dómine, no-
ſti me, vidiſti me, & probaſti
cor meum tecum : congrega
eos quaſi gregem ad victimam,
& ſanctifica eos in die occi-
ſiónis. Uſquequò lugebit ter-
ra, & herba omnis regiónis
ſiccábitur propter malítiá ha-
bitantium in ea ? Conſumptum
eſt ánimal & volucre, quóniam
dixerunt : Non vidébit novíſ-
ſima noſtra. Jerúſalem.

℟. Poſt hebdómades ſexa-
ginta duas * Occidétur Chri-
ſtus, & in dimídio hebdóma-
dis defíciet hoſtia & ſacrifí-
cium. ℣. Fílius hóminis tra-
détur princípibus Sacerdó-
tum, & condemnábunt eum
morte. * Occidétur. *Dan.* 9.
Matth. 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, di-
míſi hæreditátem meam :
dedi dilectam ánimam meam
in manu inimicórum ejus. Fa-
cta eſt mihi hæréditas mea
quaſi leo in ſylva : dedit con-
tra me vocem, ídeò odívi eam.
Numquid avis díſcolor hære-
ditas mea mihi ? numquid avis
tincta per totum ? Veníte,
congregámini omnes béſtiæ
terræ, properáte ad devoran-
dum. Paſtóres multi demolíti
ſunt víneam meam, concul-
cavérunt partem meam, de-
dérunt portiónem meam deſi-
derábilem in deſertum ſolitú-
dinis. Poſuérunt eam in diſ-
ſipatiónem, luxítque ſuper
me : deſolatióne deſoláta eſt
omnis terra, quia nullus eſt
qui recógitet corde. Jerúſalé.

Quanto magis ſanguis Chriſti. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 60. *de Paſſ. Dom.* 11. *Cap.* 1.

DEſideráta nobis, dilectíſſimi, & univerſo optábilis mundo, adeſt feſtívitas Domínicæ paſſiónis, quæ nos inter exultatiónes ſpirituálium gaudiórum ſilére non pátitur, quia etſi difficile eſt de eádem ſolemnitáte ſæpiùs dignè aptèque diſſérere, non eſt tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ miſericórdiæ ſacramento, fidélis pópuli áuribus ſubtráhere ſermónis officium; cùm ipſa matéria ex eo quòd eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec poſſit defícere quod dicátur, dùm nunquam poteſt ſatis eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei...

firmavit ut iret in J...
℣. Dedit ſe ut liberá...
lum ſuum. * Et ipſe.
I. Mach. 6.

Lectio v.

CHriſtus, ut hum... nus vínculis n... prævaricatiónis abſól... ſævienti diábolo p... ſuæ majeſtátis occúl... infirmitátem noſtræ... tátis objécit. Si enim... & ſuperbus inimícu... lium miſericórdiæ D... potuiſſet, Judæórum... manſuetúdine pótiùs... re, quàm injuſtis ódii... ſet accéndere; ne óm... privórũ amítteret ſer... dùm nihil ſibi deben... quitur libertátem. Fe... go illum malígnitas ... tulit ſupplícium Fili... quod cunctis fíliis h... in remédium verteréti... ſánguinem juſtum, qu... ciliando mundo & ... eſſet & póculum.

...vindicári, ſed illis poſtulá... ignoſci.

℟. Præcedébat diſcípulos Jeſus, & ſtupébant, & ſequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus ſum; inimíci autem mei confirmáti ſunt ſuper me. * Ecce aſcéndimus. *Marc.* 10. *Pſ.* 37.

Lectio vj. *Cap.* 5.

QUod ergo falſi teſtes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Domini Jeſu Chriſti myſtério, ignáviâ præſidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & deteſtandum univerſis ſéculis, & amplectendum fuit. Crux enim Dómini, ſicut in Judæórum erat mente crudélis, ita eſt in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miſerétur omniũ Chriſtus. Quod ſævítiâ infertur, poteſtáte ſuſcípitur, ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Undè omnis ordo rerum geſtárum, quem pleniſſimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium eſt accipiendus audítu, ut ſalvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ paſſiónis implétæ ſunt, intelligámus non ſolùm remiſſiónem peccatórum in Chriſto complétam, ſed étiam formam juſtítiæ eſſe propóſitam.

℟. Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, * Et conſummabuntur ómnia quæ ſcripta ſunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conſpuétur, & occídent eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quandò moriétur, & períbit nomen ejus? Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me. * Et conſummabuntur. *Non dicitur* Glória Patri. *Luc.* 18. *Pſ.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquaſſent Jeroſólymis, & veniſſent Béthphage ad montem Olivéti, tunc Jeſus miſit duos diſcípulos, dicens eis: Ite in caſtellum quod contra vos eſt, & ſtatim inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jeſus adimplet: ópere quidem, quòd ſuper áſinam ſéderit; verbis verò, quia ſcriptum eſt à Zacharía quòd in áſina ſícuti rex ſedebit. Cum ígitur id, véluti ſcriptum eſt, expléſſet, altérius ipſe prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipſis factis ſignificando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipſis requiéſcet, & vénient atque adorábunt eum, res iſta ſignificábat: ita prophetíæ prophetía ſucceſſit. Mihi verò, non idcircò ſolùm in áſina ſediſſe

℟. Véniet qui mittendus eſt, & ipſe erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum ſuum, & ad vitem, ô fili mi, áſinã ſuam. ℣. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Iſrael. * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur eſt illa? Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, aſcendens ſuper jugálem & pullum novum; non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec ſatellítibus ſtipátus, ſed magnam úndique monſtrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus quiſnam regum áſinâ vectus Jeroſólymam intrávit. Néminem profectò præter Chriſtum dícere poſſent. Hæc faciébat ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra ſignificáret. Hîc

te Iſraéli accidit,
plenitúdo géntium
& ſic omnis Iſrael
tur.

℟. Dixit Jeſus: I
niétis áſinam alligá
pullum cum ea: ſólvit
dúcite mihi; & * Si qu
áliquid díxerit, dic
Dóminus his opus h
confeſtì dimittet eos.
ſunt omnes feræ ſylvá
menta in móntibus. *
Matth. 21. *Pſ.* 49.

Lectio ix.

QUàm húmili aut
jecto ánimo tu
poris eſſent Juda
dera; qui, quamvis ta
ejus ſigna víderint, n
men ipſum ſic admir
quemádmodùm nunc
quàm autem turbas
rere aſpexérunt, vel
obſtupeſcunt. Concu
fuit, inquit, univerſa
dicens: Quis eſt hic

:, implêret, & vitam inſtrúeret; partim ut i horum teſtes hinc : ſolámen mortis ejus t, cùm vidérent in nvítum poſſe violári. ò id étiam admiráre, lò tam à Zacharía David ad unguem iſta . fuérunt. Sic ígitur os faciámus, & laudes is, & véſtimenta traiis qui ipſum áfferunt. m véniâ digni érimus, orum álii áſinam veſtiſuis, Chriſti in ea ſeſtiâ, ornárent; álii ina ſub pédibus áſinæ nt, ſi nos nudum ipsũ s, à recónditis pro eo m impéndere nólu: cùm illórum álii præálii ſubſequantur, nos nté repellámus atque námus? Quo putas hæc o digna eſſe? Accédit Dóminus índigens; tu licantem quidem au, ſed accúſas & íncre-

ulta ſatìs, fília Sion: fília Jerúſalem: * Ecce s véniet tibi juſtus, & ; ipſe pauper, & aſcenper áſinam & ſuper ilium áſinæ. ℣. Invéſellum, & ſedit ſu1, ſicut ſcriptum eſt. *Non dicitur* Glória *ed repetitur* ℟. Exulta. I ℣. Invénit. *Zach.* 9. 2.

cerd. Lætétur Iſrael in fecit eum; ℟. Et fílii ultent in Rege ſuo.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dícite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum fílium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum ſuſcitávit à mórtuis; proptéreà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignũ. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem veſtimenta ſua ſtravérunt in via, álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ diſcipulórum gaudentes laudáre Deum ſuper ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelſis. *Luc.* 19.

Ant. 6. C. Dico vobis, Quia, ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloſſ. 2.

Chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit Chriſtus de médio, affígens illud cruci; & expólians principátus & poteſtátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in ſemetipſo.

Hymnus, Dum, Chriſte. *ut ſuprà*, 220.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteántur tibi pópuli ómnes. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. Turbæ quæ præcedébant, & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes: Hoſanna Fílio David;

benedictus qui venit in nómine Dómini ; hoſanna in altíſſimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere & crucem ſubíre feciſti ; concéde propítius, ut & patiéntiæ ipſíus habére documenta, & reſurrectiónis conſórtia mereámur ; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Teſtimónium.

Capitulum. Tob. 13.

IPſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam. Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

℟. *br.* Afferte Dómino* Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus. * Glóriam & honórem. ℟. Afferte. *Pſ.* 95.

℣. Commoveátur à fácie ejus univerſa terra ; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnavit. *Pſ.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Iſaï. 45.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro ſaliunca aſcendet ábies, & pro urtíca creſcet myrtus ; & erit Dóminus nominátus in ſignum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus * & illuxit nobis. * In. ℟. Benedictus.

℣. Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, ℟. Uſque ad cornu altáris. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórũ, & línguas infántiũ fecit diſertas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium * Perfeciſti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine. * Perfeciſti. ℟. Ex ore. *Pſ.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum : ℟. Laudáte nomen Dómini. *Pſ.* 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. VIdentes príncipes ſacerdótum, & Scribæ, mirabília quæ fecit Jeſus, & púeros clamantes in templo, Hoſanna Fílio David, indignáti ſunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad ſemetipſos : Vidétis quia nihil profícimus; ecce mu[illegible]us totus poſt eum ábiit. *Joa*[illegible] 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jeſum pérdere, & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum; ſed non confitebantur, ut è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conſpiráverant Judæi, ut ſi quis eum

ſſe Chriſtum, ex-
m fieret. *Joan.* 9.
. Hebr. 12.
e eum qui talem
: à peccatóribus
netipſum contra-
t ne fatigémini,
deficientes : non-
que ad sánguiné
lverſùs peccátum

Vexilla. 222.
ıs regnávit, iraſ-
ıli ; ℟. Confi-
ini tuo magno.

ficat. *Ant.* 5. C.
ca me ex hac ho-
tèreà veni in ho-
ter, clarífica no-
uan. 12.
ſuprà ad Laudes.
PLETORIUM.
ſalterio. 25.

SECUNDA
HEBDOM.
iâ & duabus ſe-
mia ut in Feriis
edentis, exceptis
:bentur propria.
ctio j.
rophéta. *Cap.* 14.
)óminus ad me :
oráre pro pópulo
n bonum. Cùm
non exáudiam
; & ſi obtúlerint
a & víctimas,
a ea, quóniam
ne, & peſte con-
t dixi : A, a, a,
s, prophétæ di-
n vidébitis glá-
nes non erit in
cem veram dabit

vobis in loco iſto. Et dixit Dóminus ad me : Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo : non miſi eos, & non præcépi eis, neque locútus ſum ad eos : viſiónem mendácem, & divinatiónem, & fraudeléntiâ, & seductiónem cordis ſui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non miſi, dicentes : Gládius & fames non erit in terra hac, in gládio & fame conſumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúſalem præ fame & gládio, & non erit qui ſepéliat eos. Jerúſalem.

℟. Décimâ die. 239.

Lectio ij. Cap. 18.

DIxérunt : Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes ; non enim perſbit lex à Sacerdóte, neque consílium à ſapiente, nec ſermo à Prophéta : veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univerſos ſermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ ? Recordáre quòd stéterim in conſpectu tuo ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii ; fiant uxóres eórum abſque líberis, & víduæ ; & viri eárum interficiantur morte, júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur

tes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent. Et reliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem conſílium cepérunt? Ut occúltiùs eum caperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præteríre diem feſtum volébant, dicentes: Non in die feſto. Nam diábolus, ne manifeſtè páſſio extáret, ad áliud tempus rejícere ipſam ſtudébat. Ne tumultus, inquiunt, fiat in pópulo. Conſídera valdè ipſos timére, non Deum, neque ne majus ſcelus eſſet in ipſa Paſchæ celebratióne tam tetrū fácinus fácere, ſed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, poſtéaquā proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, ſed in ipſa ſolemnitáte eum occidérunt; quaſi enim cæci cupiditáte, furoreque irritáti, quamprímùm ſibi fácultas data eſt, peregérunt. Et quamvis ipſe nequítiâ illórum diſpenſando in mélius uterétur, non tamen hi [illegible] innóxii facti propter hanc cauſam effúgere póterunt ſupplícium, cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo tempore quo nóxii étiam ſolvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immenſa benefícia ſuſcéperant, & qui propter illos gentes interéà negligere videbátur.

℟. Quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent; * Dicébant autē: Non in die feſto, ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti ſunt vanitátes, & dolos totâ die meditábantur. * Dicébant autem. *Marc.* 14. *Pſ.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus eſt nobis in traductiónem cogitatiónum noſtrárum: gravis eſt nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquam nugáces æſtimáti ſumus ab illo, & ábſtinet ſe à viis noſtris tanquā ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contumélià & tormento interrogémus eum, ut ſciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illius. *Sap.* 2.

Ant. 1. *g.* Hæc cogitavérunt, & erravérunt; excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymn. & ℣. 120.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meā, ſed ego pono eam à meipſo; & poteſtátē hábeo ponendi eam, & poteſtátem hábeo íterùm ſumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & fámulos tuos æternâ protectióne

pro quibus Jeſus
..ius tuus ſponte ſe
..lit, & Paſchále Sa-
..uſo sánguine con-
Qui tecum.
RAS, *Antiph. de*
quartâ prætermiſsâ.
..níficat. *Ant.* 1. D.
..s quia venit hora
..ſeat ex hoc mundo
cùm dilexiſſet ſuos
..n mundo, in finem
Joan. 13.
Oratio.
in cujus præcípuis
..ílibus eſt humána
ſolve ópera diá-
..ortífera peccáti vín-
..ape; ut, deſtructâ
..e quæ nocuit, vin-
..órdia quæ redémit;
..num.

..A QUARTA.

Lectio j.

..iber Baruch Pro-
.. *Cap.* 1.

..æc verba libri quæ
..ſit Baruch, fílius Né-
.., fílii Maáſiæ, fílii
..fílii Sédei, fílii Hél-
..abylónia, in anno
..ſéptimo die menſis,
..e quo cepérunt Chal-
..álem, & ſuccendé-
..igni. Et legit Ba-
..a libri hujus ad aures
.., fílii Jóakim regis
ad aures univerſi pó-
..ntis ad librum, & ad
..éntium filiórum re-
..ad aures presbyteró-
ad aures pópuli, à
..uſque ad máximum
..mnium habitántium
..ónia, ad flumen Sodi.
..entes plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini Jerúſalem.

℟. Congregáti ſunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli, in átrium príncipis Sacerdótum; * Et consílium fecérunt ut Jeſu dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, & adversùs Chriſtú ejus. * Et. *Matth.* 26. *Pſ.* 2.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET nunc, Dómine omnípotens, Deus Iſrael, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te. Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors; & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te. Quia tu ſedes in ſempitérnum, & nos peribimus in ævum? Dómine omnípotens, Deus Iſrael, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, & filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui; & agglutináta ſunt nobis mala. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui in témpore iſto, quia tu es Dóminus Deus noſter: & laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dediſti timórem tuum in córdibus noſtris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte noſtra; quia convértimur ab iniquitáte patrum noſtrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in captivitáte noſtra ſumus hódie, quâ nos diſperſiſti in impropérium, & in maledíctum, & in peccátú, ſecundùm om-

nes iniquitátes patrum noſtrórum qui receſſérunt à te, Dómine Deus noſter. Jeruſalem.

℟. Intrávit ſátanas in Judam; & locútus eſt cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jéſum tráderet eis; & * Pacti ſunt pecúniam illi dare, & ſpopondit. ℣. Sedet peccátor in inſídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti ſunt. *Luc.* 22. *Pſ.* 9.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies feſtus Azymórum, qui dícitur Páſcha; & quærébant Príncipes Sacerdótum & Scribæ quómodò Jeſum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. C. 22.

ABiit Judas, & locútus eſt cum Princípibus Sacerdótum & Magiſtrátibus quemádmodùm Jeſum traderet eis; & pacti ſunt illi pecúniam dare, & ſpopondit. Et quærébat opportunitátem ut tráderet illum ſine turba. Multi hódie Judæ ſcelus, quòd Dóminum ac Magiſtrū; Deumque ſuum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falſum contra quemlibet teſtimóniū dicunt, profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipſe enim dixit: Ego ſum Véritas. Cùm ſocietátem fraternitátis áliquâ diſcórdiæ peſte commáculant, Dóminum produnt. Nam ſicut Joannes Baptiſta, qui non pro Chriſti confeſſióne, ſed pro defenſióne veritátis martyr occúbuit, ideò tamen pro Chriſto, quia pro veritáte, martyriū ſuſcépit; ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura ſpernit, Chriſtum útique, qui eſt cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meā triginta argénteos, * Decórum prétium quo appretiátus ſum ab eis. ℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi conſtituérunt ei triginta argénteos. * Decórum. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. FOdérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, ſcis omne conſílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 4. E.

Ant. 3. c. Deſpiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, aversátus eſt me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, ſecundùm quod definítum eſt, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod ſcriptum eſt, oportet impléri in me; étenim ea quæ ſunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórū. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 220.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Quærebat Judas opportunitátem ut tráderet Jeſum ſine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis miſericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli diſcípulo tradi pertuliſti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoſcámus, & in tua ſemper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

Hodie VESPERÆ inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps uſque ad Paſcha dicitur ſine* Deus, in adjutórium, *ſine* Glória Patri, *ſine* Dóminus vobiſcum, *ſine* Orémus, *& ſine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. brevia & Hymni, neque accinitur jubilus in fine Antiphon. uſque ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.]

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. G. SCitis quia poſt bíduum Paſcha fiet, & Filius hóminis tradétur ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè eſt: euntes paráte nobis Paſcha ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. *d.* Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum diſcípulis meis mandúcé? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Deſidério deſideravi hoc Paſcha manducáre vobiſcum ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis; & ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis ſuper menſam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus, *dicitur Oratio ſequens.*

REſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubire tormentum; *ſub ſilentio dicitur,* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſæculorum. Amen.

Et nihil additur: ſicque terminantur Horæ uſque ad Veſperas Sabbati ſancti.

AD COMPLETORIUM.

Inchoatur abſolutè à Pſalmo Cùm invocárem. *ut in Completor. Dominicæ; & continuò dicitur Cantic.* Nunc dimittis. *deinde Oratio,* Réſpice. *ut ſuprà.*

¶ *Tribus Feriis ſequentibus, dictis ſecretò* Pater. Ave. Credo, *Officium inchoatur abſolutè ab impoſitione Antiph. in primum Pſalmum. Et in fine cujuſlibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis, in loco conſpicuo ante vel retrò altare poſitis.*]

FERIA QUINTA
IN CŒNA DOMINI.
IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Quare fremuérunt. 3. *Ant.* 1. g. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus.

In Pſalm. Dóminus regit me. 85. *Ant.* 6. F. Paraſti, Dómine, in conſpectu meo menſam adversùs eos qui tríbulant me, & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

In Pſ. Júdica me.... quóniam. 54. *Ant.* 8. G. Cum impiis non ſedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavabis me, Dómine,
℟. Et ſuper nivem dealbábor. *Pſ.* 50.

Hoc triduo, poſt ℣. *cujuſque Nocturni*, Pater noſter *dicitur totum ſecretò. Et ſtatim, ſine Abſolutione & ſine Benedictione, leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem.

Lectio j.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 1.

QUómodò ſedet ſola cívitas plena pópulo? facta eſt quaſi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta eſt ſub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus ſprevérunt eam, & facti ſunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitudinem ſervitutis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam inter anguſtias. Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſolemnitátem: omnes portæ ejus deſtructæ, ſacerdotes ejus gementes, vírgines ejus ſquálidæ, & ipſa oppreſſa amaritúdine. Facti ſunt hoſtes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti ſunt; quia Dóminus locútus eſt ſuper eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Cœnâ factâ, ſurgit Jeſus à cœna, & cœpit laváre pedes diſcipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi eſtis, ſed non omnes; ſciébat enim quiſnam eſſet qui tráderet eum. ℣. Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè, qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis. * Vos mundi. *Joan.* 13. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

ET egreſſus eſt à fília Sion omnis decor ejus: facti ſunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páſcua; & abiérunt abſque fortitúdine antè fáciem ſubſequentis. Recordáta eſt Jeruſalem diérum afflictiónis ſuæ, & prævaricatiónis ómnium deſiderabílium ſuórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hoſtíli, & non eſſet auxiliátor: vidérunt eam hoſtes, & deriſérunt ſábbata ejus. Peccátum peccávit

úſalem, propterèa inſtábi- facta eſt : omnes qui glorifi- bant eam, ſprevérunt illam, ia vidérunt ignomíniã ejus ; ſa autem gemens converſa t retrorsùm. Sordes ejus in dibus ejus, nec recordáta t finis ſui : depoſita eſt ve- menter, non habens conſo- tórem. Vide, Dómine, affli- iónem meam, quóniam ere- us eſt inimícus. Jerúſalem.

℟. Turbátus eſt Jeſus ſpíri- , & proteſtátus eſt, & dixit : men, amen dico vobis quia us ex vobis tradet me : * Ec- manus tradentis me mecum in menſa. ℣. Homo pacis æ qui edébat panes meos, gnificávit ſuper me ſup- ntatiónem. * Ecce manus. *an.* 13. *Luc.* 22. *Pſ.* 40.

Lectio iij.

MAnum ſuam miſit hoſtis ad ómnia deſiderabília s, quia vidit gentes ingreſ- ſanctuárium ſuum, de qui- præcéperas ne intrárent in cléſiam tuam. Omnis pópu- ejus gemens, & quærens nem ; dedérunt pretióſa quæ- pro cibo ad refocillandam mam. Vide, Dómine, & ſidera quóniam facta ſum is. O vos omnes qui tranſí- per viam, atténdite, & léte ſi eſt dolor ſicut dolor us ; quóniam vindemiávit , ut locútus eſt Dóminus die iræ furóris ſui. De ex- ſo miſit ignem in óſſibus is, & erudívit me : expan- rete pédibus meis, conver- me retrorsùm : póſuit me ſolátam, totâ die mœróre nfectam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum ; in manu ejus convolútæ ſunt, & impóſitæ collo meo ; infirmáta eſt virtus mea : dedit me Dóminus in manu de qua non pótero ſúrgere. Jerúſalem.

℟. Fílius hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo : væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur : * Bonum erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, & véniet ei ; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo. * Bonum erat ei. *Matth.* 26. *Pſ.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. Ad te, Dómine. 6. *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me ; qui loquuntur pacem cum próximo ſuo, mala autem in córdibus eórum.

In Pſal. Expectans. *cum ſua diviſione*, 99. *Ant.* 4. A. Confundantur & revereantur ſimul qui quærunt ánimam meã ut áuferant eam.

In Pſ. Beátus qui intelligit. 106. *Ant.* 1. g. Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : verbum iníquum conſtituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; ℟. Ego autem orábam. *Pſ.* 108.

Pater noſter. *ſecretò.*

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. I. in prodit. Judæ, & in Paſcha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

HOdiè, dilectíſſimi fratres, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus tráditus eſt ; hujus namque diéi véſpe-

tâ Judæi, illo comprehenſo, abiérunt. Verùm ne contriſtéris áudiens Chriſtum próditum eſſe : imò pótiùs contriſtáre, & acerbè luge non próditũ, ſed proditórem Judam. Etenim qui próditus eſt, mundum ſalvum fecit ; próditor verò ánimam ſuam perdidit. Qui proditus eſt, ad déxteram Patris ſedet in cœlis : próditor in inferno nunc eſt, inevitábile ferens ſupplícium. Hujus cauſâ luge & ingemiſce : hujus causâ lacrymáre ; ejus quippe causâ flevit Chriſtus. Nam cùm vidiſſet eum, inquit, turbátus eſt, & dixit : Unus ex vobis tradet me.

℟. Jeſus cùm intinxiſſet panem, dedit Judæ Simónis Iſcariótæ ; & * Poſt bucellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, & in retributiónes, & in ſcándalum. * Poſt. *Joan.* 13. *Pſ.* 68.

Lectio v. N. 5.

ERat olim Paſcha Judáicum, ſed nunc ſolútum eſt, advenitque ſpirituále Paſcha, quod trádidit Chriſtus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit : Hoc eſt corpus meum quod pro vobis frángitur in remiſſiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti ſunt illa quæ dicuntur. Et rurſùs cálicem, dicens : Hic eſt ſanguis meus, qui pro multis effunditur in remiſſiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Chriſto dicente. Hoc eſt corpus quod vendidiſti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta imprudenter inſidias cum improbis Phariſæis. O Chriſti benignitátem ! O Judæ deméntiam & insániam ! Ille namque véndidit illum triginta denáriis : Chriſtus verò póſteà non recusávit hunc ipſum sánguinem vénditum vendenti dare in remiſſiónem peccatórum, ſi ipſe voluiſſet. Aderat Judas, & ſacræ menſæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum diſcipulórum ; ita & ſacræ menſæ párticeps ille fuit, ut nullum excuſatiónis locum habéret, ſi in nequítia perſeveraret. Omnia enim quæ penès ſe erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat ; ille verò in malo ſuo propóſito manſit.

℟. Accepto Jeſus pane, grátias egit, & fregit, & dedit diſcípulis ſuis : dicens : Hoc eſt corpus meum quod pro vóbis datur : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis fílii veſtri : Quæ eſt iſta relígio? dicétis eis : Víctima tránſitûs Dómini eſt. * Hoc fácite. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj. N. 6.

SEd tempus demum eſt ad terríbilem hanc menſam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántiæ. Nullus ultrà Judas eſto, nullus ímprobus, nullus venéno infectus, neque ália in ore verſans, ália in mente rétinens. Adeſt Chriſtus ; & nunc is qui menſam illam apparávit, hic ipſe hanc nunc exornat. Non enim homo eſt qui facit ut propóſita

r corpus & ſanguis ſed ipſe Chriſtus qui ı crucifixus eſt. Figúens ſtat ſacerdos, verόferens; virtus autem Dei eſt: Hoc eſt corm, inquit. Hoc verſformat ea quæ pront. Ac quemádmodū, Créſcite & multipli& repléte terram, ſeem proláta eſt, omni ıpore natúræ noſtræ bet ad filiórum pro:m; ita & vox hæc oláta in Eccléſiis, ad nque menſā ab illo, rnum uſque tempus, ad adventum ejus, m perfectum efficit. :cepto Jeſus cálice, ;ens, dedit eis; & bic illo omnes. * Et ait Hic eſt ſanguis meus ımenti, qui pro multétur. ℣. Móyſes ſumnguinem reſperſit in, & ait: Hic eſt ſaneris quod pépigit Dóobiſcum. * Et ait Je:. 14. *Exod.* 24.

I. NOCTURNO.

l. Exaudi, Deus, ora*tum ſua diviſione*, 90.). Cor meum conturt in me, & formído écidit ſuper me.

al. Miſerére.... quó-
Ant. 4. E. Suſtinuéham meam: poſuiſti meas in conſpectu mine.

l. Deus, laudem. *cum onibus*, 57. *Ant.* 1. D. ıe, quia pauper ego ſum, & cor meum conturbátum eſt intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Pſ.* 17.

Lectio vij.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Coríinthios. *C.* 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in mélius, ſed in detérius convenítis. Primùm quidem, conveniéntibus vobis in Eccléſiam, áudio ſciſsúras eſſe inter vos; & ex parte credo: nam oportet & hæreſes eſſe, ut & qui probáti ſunt, manifeſti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidem éſurit, álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli, adhuc módicùm vobiſcum ſum. Quærétis me, & ſicut dixi Judæis: Quò ego vado, vos non poteſtis veníre. * Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem, ſicut dilexi vos. ℣. Cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui ſanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jeſus in

qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Símiliter & cálicem, poſtquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtamentum eſt in meò sánguine: hoc fácite, quotieſcumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotieſcumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, morté Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos ſcándalum patiémini in me in iſta nocte; ſcriptum eſt enim: Percútiam paſtórem, * Et diſpergentur oves gregis. ℣. Frámea, ſuſcitáre ſuper paſtórem meum, & ſuper virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute paſtórem. * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo, & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetipſos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dùm judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, invicem expectáte. Si quis éſurit, domi mandúcet, ut non in judícium convéniátis. Cétera autem, cùm vénero, diſpónam.

℟. Pater, quos dediſti mihi cuſtodívi: ego dedi eis ſermónem tuum, * Et pro eis ego ſanctífico meipſum, ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus. * Et. *Repetitur* ℟. Pater. *uſque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Iſ.* 8.

AD LAUDES.

In Pſal. Dómine, ne in furóre.... Miserére. 45.

Ant. 6. C. CŒpit Jeſus pavére & tædére; & ait diſcípulis ſuis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem. Suſtinéte hîc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

In Pſal. Uſquequò, Dñe. 60.

Ant. 7. d. Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: ſpíritus quidem promptus eſt, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Pſal. Exaudi, Dómine, juſtítiam. *cum ſua diviſ.* 120.

Ant. 2. D. Prócidit in fáciem ſuam, orans & dicens: Pater mi, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: verúmtamé non mea voluntas, ſed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. c. Appáruit.

Canticum. II. Reg. 22.

DOminus petra mea & robur meum, * & ſalvátor meus.

Deus fortis meus, ſperábo in eum; * ſcutum meum, & cornu ſalútis meæ.

Elevátor meus, & refúgium

ſalvátor meus, de
liberábis me.
ilem invocábo Dó-
* & ab inimícis meis
.
:ircumdedérunt me
es mortis; * torren-
terruérunt me.
inferni circumdedé-
* prævenérunt me
rtis.
ılatióne mea invo-
inum, * & ad Deum
mábo.
ıdiet de templo ſuo
eam, * & clamor
:et ad aures ejus.
Appáruit illi Ange-
lo, confortans eum.
in agónia, prolí-
at: & factus eſt ſu-
ſicut guttæ ſángui-
rrentis in terram.

!. Laudáte Dóminū,
o. *Ant.* 4. d. Ap-
vit Judas ut oſcula-
. Dixitque illi Jeſus:
l quid veniſti? Juda,
ium hóminis tradis!
Matth. 26.
:*antatur* Benedictus.
tur cerei altaris.
Benedictus. *Ant.* 1. g.
ſus ad eos qui véne-
: Quaſi ad latrónem
n gládiis & fúſtibus.
tídie vobiſcum fúe-
mplo, non extendi-
s in me; ſed hæc eſt
ra & poteſtas tene-
Luc. 22.
:*itur hæc Antiphona,*
à cuſpide ſummus ce-
tſus, & abſconditur
re.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retrò altare, flexis genibus, Kyrie, *cum tropis; & omnes de Choro genuflexi, repetunt* Kyrie, *vel* Chriſte. *ut infrà notatur: quod obſervatur in hocce triduo ante Paſcha.*

PRECES.

Clerici. Kyrie, eléiſon. *Chorus*, Kyrie, eléiſon.

Cl. Dómine, miſerére; parce fámulis: Chriſtus Dñus factus eſt obédiens uſque ad mortē. *Philip.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Qui dediſti redemptiónē teipſum pro ómnibus. *I. Tim.* 2. *Chorus*, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui à Juda óſculó tráditus, ſicut ovis ad occiſiónem ductus es. *Luc.* 22. *Iſ.* 53. *Chorus*, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui exaltátus à terra; ómnia traxiſti ad teipſum. *Joan.* 12. *Ch.* Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui per Prophétam dixiſti: Ero mors tua, ô mors. *Oſ.* 13. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Auctor vitæ per mortem deſtruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. A forti prædam abſtulit, expólians poteſtátes, & palàm triumphávit. *Iſai.* 49. *Coloſſ.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Dómine, miſerére; parce fámulis: Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philip.* 2.

Inchoatur abſolutè à Celebrante genuflexo, Pſ. Miſerére. * 119. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, proſequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, ſimili voce dicit abſolutè ſequentem Orationem:

RESpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſecretò,* Qui tecum vivit.

Et ſtatim fit ſtrepitus à Celebrante in ſignum exeundi. Mox profertur cereus accenſus; & omnes ſurgunt, & cum ſilentio diſcedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Pſalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, locô Pſal. Confitémini. *dicitur Pſalmus,* Deus, in nómine tuo. 94. *omiſſo Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur, Ant.* Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem. *Philip.* 2. *Deindè,* Miſerére. * 119. *flexis genibus, & Oratio,* Réſpice. *quæ ſub ſilentio concluditur.*

Hoc Triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur ſeptem Pſalmi Pœnitentiales; deindè fit Abſolutio eo ritu qui notatur in Miſſali.

AD VESPERAS.

In Pſal. Dilexi. 43.

Ant. 4. E. OCcidétur Chriſtus, & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus eſt. *Dan.* 9.

In Pſal. Crédidi, propter. 87.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet. *Iſ.* 53.

In Pſal. Ad Dóminum. 58.

Ant. 1. a. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit, & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm. *Iſ.* 53.

In Pſal. Levávi óculos. 43.

Ant. 2. D. Oblátus eſt quia ipſe vóluit, & iniquitátes multórum ipſe portábit. *Iſ.* 53.

In Pſal. Beáti omnes. 119.

Ant. 6. F. Unâ oblatione conſummávit in ſempiternum ſanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Poſtcommunio Miſſæ; extra Chorum, Réſpice, quæſumus. *ut ſuprà.*

Horâ competenti, facto ſigno cum tabula, lavantur altaria, & fit Mandátum, *&c.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 251.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Dñe, quid multiplicáti ſunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dñe, ſalvum me fac, Deus meus.

In Pſ. Deus, Deus meus, réſpice. *cum ſuis diviſionibus,* 101. *Ant.* 5. a. Aperuérunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obſédit me.

In Pſalm. Dóminus illuminátio mea. *cum ſua diviſ.* 84. *Ant.* 8. G. Inſurrexérunt in-

es iniqui, & ntíta
iitas ſibi.
cuérunt linguas ſuas
pentis : ℟. Venénum
ſub lábiis eórum.

Lectio j.

:mentatióne Jeremíæ
óphétæ. *Cap.* 3.
o vir videns paupertá-
m meam in virga in-
gnatiónis ejus. Me mi-
& adduxit in ténebras,
in lucem. Tantùm in
it, & convertit manum
ptâ die. Vetuſtam fe-
m meam, & carnem
contrívit oſſa mea.
vit in gyro meo, &
edit me felle & labóre.
rófis collocávit me,
nórtuos ſempiternos.
edificávit adversùm
on egrédiar, aggravá-
pedem meum. Sed &
návero & rogávero,
oratiónem meam.
t vias meas lapídibus
ſemitas meas ſubver-
us insídians factus eſt
eo in abſconditis. Je-
, Jerúſalem.
ærébant adversùs Je-
mónium, ut eum mor-
ent; nec inveniébant:
enim teſtimónium fal-
bant, & conveniéntia
ia non erant. ℣. Sur-
ſtes iníqui, quæ igno-
interrogábant me. *
Marc. 14. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

ndit arcum ſuum, &
uit me quaſi ſignum
am. Miſit in rénibus
as pháretræ ſuæ. Fa-
ctus ſum in deríſum omni pó-
pulo meo, cánticum eórum
totâ die. Replevit me amari-
tudínibus, inebriávit me abſín-
thio. Et fregit ad númerum
dentes meos, cibávit me cí-
nere. Et repulſa eſt à pace áni-
ma mea, oblítus ſum bonó-
rum. Et dixi : Périit finis
meus, & ſpes mea à Dómino.
Recordáre paupertátis & tranſ-
greſſiónis meæ, abſínthii &
fellis. Memóriâ memor ero,
& tabeſcet in me ánima mea.
Hæc récolens in corde meo,
ídeò ſperábo. Jerúſalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait :
Adjúro te per Deum vivum
ut dicas nobis ſi tu es Chri-
ſtus Fílius Dei. Dicit illi Je-
ſus : Tu dixiſti. At illi dixé-
runt : * Reus eſt mortis. ℣. Ló-
cúti ſunt Sacerdótes : Judí-
cium mortis eſt viro huic, quia
prophetávit ſicut audiſtis áuri-
bus veſtris. * Reus eſt mortis.
Matth. 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me
quaſi avem inimíci mei
gratìs. Lapſa eſt in lacum vita
mea, & poſuérunt lápidem
ſuper me. Inundavérunt aquæ
ſuper caput meum : dixi, Pé-
rii. Invocávi nomen tuum,
Dómine, de lacu noviſſimo.
Vocem meam audiſti, ne aver-
tas aurem tuam à ſingultu meo
& clamóribus. Appropinquá-
ſti in die quandò invocávi te :
dixiſti, Ne tímeas. Judicáſti,
Dómine, cauſam ánimæ meæ,
Redemptor vitæ meæ. Vidi-
ſti, Dómine, iniquitátem
illórum adversùm me : júdica
judícium meum. Vidiſti om-

nem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me. Audiſti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum adversùm me, lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum & reſurrectiónem eórum vide; ego ſum pſalmus eórū. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum ſuárū. Jeruſalem.

℟. Expuérunt in faciem Jeſu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Propheríza nobis, Chriſte, quis eſt qui te percuſſit? ℣. Aperuérunt ſuper me ora ſua, & exprobrantes percuſſérunt maxillam meam. * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, ne in furore..... Quóniam ſagittæ tuæ. *cum ſua diviſione*, 104. *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Pſalm. Eripe me de inimícis. *cum ſua diviſione*, 92. *Ant.* 3. c. Irruérunt in me fortes; neque iníquitas mea, neque peccátū meum, Dómine.

In Pſalm. Nonne Deo. 107. *Ant.* 7. *d.* Deo ſubjecta eſto, ánima mea, quóniam ab ipſo patiéntia mea.

℣. Subſannavérunt me ſubſannatióne: ℟. Frenduérunt ſuper me déntibus ſuis. *Pſ.* 34.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

HOdie Paſcha noſtrum pro nobis immolátus eſt Chriſtus. Ubi, quæſo, immolátus? In excélſo patíbulo. Novum altáre hujus ſacrifícii, quia ipſum ſacrifícium novum ſtupendumque eſt. Idem quippe & ſacrifícium & ſacerdos erat: ſacrifícium ſecundùm carnem, ſacerdos ſecundùm ſpíritum. Idem & offerébat, & ſecundū carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóſtia offertur, ſed extra urbem & mœnia? Ut impleréntur illud: Cum iníquis reputátus eſt. Cur autem in ſublími patíbulo jugulátur, non ſub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in ſublími immolarétur. Purgabátur item & terra, fluébat enim è látere ſanguis in ipſam. Ideò non ſub tecto, ideò non in templo Judáico, ne ſibi Judæi hóſtiam vindicárent, nevè putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia, ut diſcas univerſále ſacrifícium eſſe, quia pro univerſa terra erat oblátio, & purgatiónem item eſſe commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hóminem iſtū quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ ſicut aliénum habuérunt me, & quaſi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 4. & *Job.* 19.

Lectio v. N. 2.

VIs diſcere áliud ejus inſigne opus? Paradíſum clauſum hódie nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ

ò introduxit, Deus.
ſquam pátriâ nobis
hódie in pátriam
nos reduxit; nam,
quit, mecum eris
o. Quid dicis? cru-
& clavis affixus, &
pollicéris? Etiam,
: in cruce virtútem
ſcas. Quia enim res
;, ne natúræ crucis
, ſed Crucifixi virtú-
eres, in cruce hoc
miráculum, quod
nè virtútem demon-
. enim cùm mórtuũ
, non cùm ventos ac
páret, non cùm dæ-
áret, ſed crucifixus,
forátus, contumé-
s, convíciis, oppró-
átus, ímprobum la-
num mutáre pótuit,
nni parte virtútem
s. Creatúram quippè
nmóvit, petras ſci-
petrâ duriórem la-
mam attraxit.
m vultis dimittam
rabbam, an Jeſum?
: Barabbam. Quid
am de Jeſu? Dicunt
Crucifigátur. ℣. Di-
ogámus ut occidátur
; ſiquidem non quæ-
pópulo, ſed malum.
itur. *Matth.* 27. *Je-*

tio vj. N. 3.
id tantum fecit latro,
s, ut poſt crucem
ſit adeptus? Viſne
m ejus bréviter de-
? Cùm Petrus negá-
tunc ille ſuprà con-
Diſcípulus viliſſimæ
puellæ minas non tulit, latro
autem videns pópulum totum
circumſtantem, clamantem,
blaſphémias & dictéria jacu-
lantem, non attendit illis: non
cogitávit præſentem Crucifixi
vilitátem; ſed fídei óculis hæc
ómnia prætergrédiens, miſſis
illis vílibus impedimentis,
agnóvit cœlórum Dóminum,
& ad ipſum ánimo procum-
bens, dicébat: Memento meî,
Dómine, cùm véneris in re-
gnum tuum. Viden quantórũ
nobis bonórum crux cauſa fúe-
rit? Dic mihi, regnum petis?
Quid vides hujúſmodi? Clavî
& crux in conſpectu ſunt. Ve-
rùm ea ipſa crux, ínquit, eſt
ſymbolum regni. Ideò ipſum
regem voco, quia vídeo cru-
cifixum; Regis enim eſt pro
ſúbditis mori. Hic ipſe dixit:
Bonus paſtor ánimam ſuam
ponit pro óvibus: ergo & bo-
nus rex ánimã ſuam ponit pro
ſúbditis. Quóniam ígitur áni-
mam ſuam póſuit, ideò regem
illum voco: Memento meî,
Dómine, in regno tuo.

℟. Jeſum flagellis cæſum
mílites índuunt púrpurâ, &
impónunt ei ſpíneam corónã;
& cœpérunt ſalutáre eum:
Ave, Rex Judæórum; & * Per-
cutiébant caput ejus arúndine,
& conſpuébant eum. ℣. Cor-
pus meũ dedi percutiéntibus,
& genas meas velléntibus; fá-
ciem meam non averti à con-
ſpuentibus in me. * Percutié-
bant. *Marc.* 15. *Iſ.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Pſalm. Exaudi.... cùm
déprecor. 108. *Ant.* 1. ℣. Pro-
texiſti me, Deus, à conventu

malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem, quia exacuérunt ut gladium linguas ſuas.

In Pſalm. Salvum me fac, Deus. *cum ſuis diviſionibus*, 93. *Ant.* 4. E. Quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt, & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Pſal. Ut quid, Deus, repuliſti. *cum ſua diviſione*, 118. *Ant.* 2. D. Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: memor eſto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt ſuper me. *Pſ.* 68.

Lectio vij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos. *C.* 4 & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátū autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis: qui condolére poſſit iis qui ignórant & errant, quóniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis.

℟. Suſcepérunt Jeſum, & eduxérunt. * Et bájulans ſibi crucem, exívit Jeſus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocauſti, & impóſuit ſuper Iſaac fílium ſuum. * Et bájulans. *Joan.* 19. *Geneſ.* 22.

Lectio viij. *Cap.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſū clarificávit ut Póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech. Qui in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicationeſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia. Et quidem cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex eis quæ paſſus eſt, obediéntiam; & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech.

℟. Crucifixérunt Jeſum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiniſtris. Jeſus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim ſciunt quid fáciunt. ℣. Cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Iſ.* 53.

Lectio ix. *Cap.* 7.

ET álii quidem plures facti ſunt ſacerdótes, idcircò

morte prohiberentur
manére; hic autem, eò quòd
eat in æternum, ſempiter-
habet ſacerdótium. Un-
t ſalváre in perpétuum po-
accedentes per ſemetipsũ
Deum, ſemper vivens ad
rpellandum pro nobis. Ta-
nim decébat ut nobis eſſet
ifex, ſanctus, ínnocens,
ollútus, ſegregátus à pec-
óribus, & excélſior cœlis
us: qui non habet neceſſi-
em quotídie, quemádmo-
n ſacerdótes, priùs pro ſuis
ictis hóſtias offerre, deindè
pópuli; hoc enim fecit
nel, ſeipſum offerendo.
℟. Ipſe vulnerátus eſt pro-
er iniquitátes noſtras, attrí-
eſt propter ſcélera noſtra:
Diſciplína pacis noſtræ ſuper
m, & livóre ejus ſanáti ſu-
us. ℣. Peccáta noſtra ipſe
tulit in córpore ſuo ſuper
gnum; ut peccátis mórtui,
ítiæ vivámus. * Diſciplína.
pet. ℟. Ipſe *uſque ad* ℣. Pec-
a. *Iſ.* 53. *I. Petr.* 2.

AD LAUDES.

n *Pſalm.* Verba mea. 66.
nt. POſuit Pilátus títulum ſuper crucem. Erat
em ſcriptũ: Jeſus Nazaré-
, Rex Judæórum. *Joan.* 19.
n *Pſ.* Quemádmodùm. *cum
diviſ.* 70. *Ant.* 5. a. Mí-
s cùm crucifixiſſent eum,
epérunt veſtimenta ejus &
icam, mittentes ſortem ſu-
eis, quis quid tólleret. *Joan.*
Marc. 15.
n *Pſalm.* Miſerére meî,
us, miſerére meî. 110.
t. 7. a. Prætereuntes blaſ-
emábant eum, moventes cá-
pita ſua, & dicentes: Salva te-
metipsũ; ſi Filius Dei es, deſ-
cende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. à. Dedérunt.

Canticum. Iſaï. 5.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis meī vineæ ſuæ.

Vinea facta eſt dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular éxtruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere vineæ meæ, & non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruſcas?

Et nunc oſtendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam ſepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam deſertam: non putábitur, & non fodiétur; * & aſcendent vepres & ſpinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant ſuper eam imbrem.

Ant. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle miſtum; & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes: Si tu es Rex Judæórum, ſalvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Pſalm. Cantáte.... laus ejus. 116. *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blaſphemábat eum.

Reſpondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidem digna factis recípimus ; hic verò nihil mali geſſit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jeſum : Dómine, memento meî cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jeſus : Amen dico tibi, hódie mecum eris in paradíſo. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri*, 257.

AD HORAS.

Poſt Pſalmos dicitur : *Ant.* Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. *Philip.* 2.

Pſ. Miſerére. * 119.

Oratio, Réſpice, quæſumus. 258.

AD VESPERAS.

Dicuntur ſine cantu Pſalmi & Antiphonæ ſequentes.

In Pſalm. Niſi quia. 43.

Antiph. CUm vidiſſet Jeſus Matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit Matri ſuæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deindè dicit diſcípulo : Ecce Mater tua. *Joan.* 19.

In Pſalm. Sæpè expugnavérunt. 102. *Ant.* Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam ; & obſcurátus eſt ſol. *Luc.* 23.

In Pſalm. Eripe me. *cum ſua diviſione*, 104. *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? *Matth.* 27.

In Pſalm. Dómine, clamávi ad te. 59. *Ant.* Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. *Joan.* 19.

In Pſalm. Voce meâ. 59. *Ant.* Vas erat acéto plenum ; illi autem ſpóngiam plenâ acéto hyſſópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* Cùm accepiſſet Jeſus acétum, dixit : Conſummátũ eſt. Et clamans voce magnâ ait : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit ſpíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réſpice. 258.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 251.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, Deus meus. *cum ſua diviſione*, 45. *Ant.* 2. D. Conſumétur nequítia peccatórum ; & díriges juſtum, Domine.

In Pſalm. Dómine, quis habitábit. 46. *Ant.* 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo, requieſcet in monte ſancto tuo.

In Pſalm. Conſerva me. 75. *Ant.* 7. c. Caro mea requieſcet in ſpe.

℣. Non derelínques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Pſ.* 15.

Lectio j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 4.

QUómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſperſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Filii Sion

ion inclyti, & amicti auro rimo, quómodò reputáti ſunt n vaſa teſtea, opus mánuum íguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt átulos ſuos: fília pópuli mei crudélis quaſi ſtrúthio in deſerto. Adhæſit lingua lacténtis ad palátum ejus in ſiti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebantur voluptuóſè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effécta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubverſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem.

℟. Aſpícient ad me quem confixérunt; & * Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt ſuper eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes: Verè Fílius Dei erat iſte. Et percutientes péctora ſua revertebantur. * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc ſubſiſterémus, defecérunt óculi noſtri ad auxílium noſtrum vanum, cùm reſpicerémus atténti ad gentem quæ ſalváre non póterat. Lubricavérunt veſtígia noſtra in itínere plateárum noſtrárum, appropinquávit finis noſter: compléti ſunt dies noſtri, quia venit finis noſter. Velociores fuérunt perſecutóres noſtri áquilis cœli; ſuper montes perſécuti ſunt nos, in deſerto inſidiáti ſunt nobis. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoquè pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta eſt iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránſmigret te. Viſitávit iniquitátem tuam, fíliæ Edom, diſcoopéruit peccáta tua. Jerúſalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus forás; & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuũ, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra impleretur. * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

Lectio iij.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 5.

DEfécit gáudium cordis noſtri: verſus eſt in luctum chorus noſter. Cécidit coróna cápitis noſtri: væ nobis quia peccávimus. Propréreà mœſtum factũ eſt cor noſtrum, ídeò contenebráti ſunt óculi noſtri, propter montem Sion quia diſpériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in æternum permanébis; ſólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum oblíviſcéris noſtrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertemur: ínnova dies noſtros ſicut à princípio. Sed projíciens repuliſti nos, irátus es contra nos vehementer. Jerúſalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. * In ablutiónem. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Pſalmum Dómini eſt terra, 50. *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

In Pſalm. Exaltábo te, Dómine. 6. *Ant.* 8. G. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam.

In Pſalm. Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 92. *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ; à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miſerére meî, ℟. Et reſúſcita me, & retríbuam eis. *Pſ.* 40.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

De Cœmet. & Cruce, tom. 2. *Ed. Ben. num.* 2.

HOdie, dilectíſſimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noſter; hódie portas æreas confrégit, hódie vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas, ſed, Confrégit, ut inútilis deinceps carcer fiat. Non abſtulit vectes, ſed contrívit, ut cuſtódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis; & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Chriſtus confrégit, quis alius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, miſſis epíſtolis non ita agunt; ſed tam fores quàm cuſtódes relinquunt, ut oſtendant eò dénuò ingrediendum eſſe, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Chriſtus; ſed demonſtráre volens mortem jam ad finem metamque perveniſſe, æreas ejus portas confrégit, hoc eſt, immítem illam & inexorábilem mortis neceſſitátem.

℟. Chriſtus pro peccátis noſtris mórtuus eſt, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem ſpíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant ſpíritibus véniens prædicávit. ℣. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, quia contrivit portas æreas, & vectes férreos confrégit. * Et his. *I. Petr.* 3. *Pſ.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne digníſſimum eſt, Rex ipſe ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere, ſed miniſtri vinctos dimittunt. Secùs hîc: ipſemet Rex ad vinctos venit. Non erubuit cárcerem, neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéſcere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superáſtitit inferno, & deſertam fecit totam illíus cuſtódiam; carceriſque cuſtóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur, fortis vinctus, ipſa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & ſán-

ꝑini, * Ut per mortem de-
ſtrueret eum qui habébat mor-
tis impérium, id eſt, diábolū,
& liberáret eos qui timóre
mortis per totam vitam ob-
nóxii erant ſervitúti. ℣. Præ-
cipitabit mortem in ſempiter-
num, quia Dóminus locútus
eſt. * Ut. *Hebr.* 2. *Iſ.* 25.

Lectio vj.

VIdiſti mirandam victó-
riam; vidiſti crucis bene-
fícia. De morte immortáles
facti ſumus: hæc ſunt præ-
clára crucis facínora. Intel-
lexiſti victoriam, intellexiſti
modum victóriæ; diſce nunc
quómodò ſine labóre & ſudó-
re noſtro victória hæc fúerit
parta. Nos arma non cruentá-
vimus, non ſtétimus in ácie,
non accépimus vúlnera, neque
vídimus bellū, & tamen victó-
riam obtinúimus. Certámen
Dómini fuit coróna noſtra.
Cùm ergo & noſtra ſit victória,
milites imitémur, lætiſque vó-
cibus victóriæ laudes & cármi-
na hódie decantémus. Dicá-
mus, Dóminum laudantes:
Abſorpta eſt mors in victória:
Ubi eſt, mors, victória tua? ubi
ſtímulus tuus, inferne? Hæc
ómnia præclára facta crux no-
bis péperit. Crux trophæum
contra dæmones erectum, glá-
dius contra peccátum, gládius
quo ſerpentem confódit Chri-
ſtus. Crux Patris volúntas,
Unigéniti glória, Spíritûs exul-
tátio, Angelórum decus, Ec-
cléſiæ ſecúritas, gloriátio Pau-
li, Sanctórum murus, totíus
orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant ſtolas ſuas
in ſánguine Agni; * Ut ſit po-
teſtas eórum in ligno vitæ, &
per portas intrent in civitátē.
℣. In ſánguine teſtamenti tui
emiſiſti vinctos tuos de lacu.
* Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

In Pſalm. Notus in Judæa
Deus. 109. *Ant.* 7. d. In pace
factus eſt locus ejus, & in
Sion habitátio ejus.

In Pſalm. Dómine Deus ſa-
lútis meæ. 114. *Ant.* 4. d. Fa-
ctus ſum ſicut homo ſine adju-
torio, inter mórtuos liber.

In Pſalm. Deus ultiónum
Dóminus. *cum ſua diviſ.* 72.
Ant. 6. F. Niſi quia Deus ad-
júvit me, paulò minùs habitaſ-
ſet in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum conſti-
tuérunt adversū me: ℟. Num-
quid qui dormit non adjíciet
ut reſurgat? *Pſ.* 40.

Lectio vij.

De Epíſtola beáti Pauli Apó-
ſtoli ad Hebræos. *Cap.* 9.

CHriſtus aſſiſtens Pónti-
fex futurórum bonó-
rum, per ámplius &
perféctius tabernáculum non
manufactum, id eſt, non hujus
creatiónis, neque per ſángui-
nem hircórum aut vitulórum,
ſed per próprium ſánguinem
introívit ſemel in Sancta, ætér-
nâ redemptióne inventâ. Si
enim ſanguis hircórum & tau-
rórum, & cinis vítulæ aſper-
ſus, inquinátos ſanctíficat ad
emundatiónem carnis, quantò
magìs ſanguis Chriſti qui per
Spíritū Sanctum ſemetipſum
óbtulit immaculátum Deo,
emundábit conſciéntiam no-
ſtram ab opéribus mórtuis, ad
ſerviendum Deo viventi?

Lectio viij.

ET ídeò novi teſtamenti mediátor eſt ; ut, morte intercedente, in redemptióné eárum prævaricatiónum quæ erant ſub priori teſtamento, repromiſſiónem accípiant, qui vocáti ſunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim teſtamentum eſt, mors neceſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtamentum enim in mórtuis cónfirmátum eſt ; alióquin nondum valet, dum vivit qui teſtátus eſt. Unde nec primum quidem ſine ſánguine dedicátum eſt. Lecto enim omni mandáto legis à Móyſe univerſo pópulo, accípiens ſánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyſſópo, ipſum quoquè librum & omnem pópulum aſperſit, dicens : Hic ſanguis teſtamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii ſánguine ſimíliter aſper-

verórum ; ſed in ipſu
ut appáreat nunc vúl
pro nobis, neque ut ſa
rat ſemetipſum, que
dùm Póntifex intrat i
per ſíngulos annos in
alieno ; alióquin o
eum frequenter pati ab
mundi : nunc autem
conſummatióne ſeculó
deſtitutióné peccáti,
ſtiam ſuam appáruit. E
ádmodùm ſtatútũ eſt
bus ſemel mori, poſt
tem judícium ; ſic &
ſemel oblátus eſt ad m
exhaurienda peccáta
dò ſine peccáto appar
pectántibus ſe in ſalút

℟. Chriſtus novi te
médiator, * Initiáv
viam novam & viven
velámen, id eſt, carne
in introitum ſanctórui
dum propalátam, adhu
tabernáculo habente
℣. Aſcendet pandens

nclína, Dómine. *cum* 119. *Ant.* 3. *à.* De
:tis liberábo eos, de
imam eos. *Oſ.* 13.
m. Dómine, exaudi
is, *cum ſua diviſio-*
Ant. 8. c. Penetrábo
feriores partes ter-
ſpíciam omnes dor-
& illuminábo om-
tes in Dómino. *Ec-*

. E. Sicut.
m Jonæ. Cap. 2.
ıvi de tribulatióne
ad Dóminum, * &
me.
tre ínferi clamávi, *
ſti vocem meam.
:ciſti me in profun-
ɔrde maris, * & flu-
mdedit me.
gúrgites tui & flu-
ſuper me tranſiérunt.
dixi: Abjectus ſum
ctu oculórum tuó-
rúmtamen rurſùs vi-
ɔlum ſanctum tuum.
dedérunt me aquæ *
ánimam.
; vallávit me, * pé-
:uit caput meum.
:réma móntium deſ-
:erræ vectes conclu-
in æternum.
evábis de corruptió-
meam, * Dómine
us.
ngustiarétur in me
ea, Dómini recor-
ı; * ut véniat ad te
:a ad templum ſan-
n.
uſtódiunt vanitátes
miſericordiam ſuam
unt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi; * quæcumque vovi reddam pro ſalúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, ſic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Pſalm. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 52. *Ant.* 2. D. Dabit ímpios pro ſepultúra, & dívitem pro morte ſua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Iſ.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *C.* Accepérunt Joſeph & Nicodémus corpus Jeſu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & poſuérunt in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut ſuprà*, 257.

AD HORAS.

Poſt Pſalmos dicitur Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. *Philipp.* 2.

Pſ. Miſerére. * 119.

Oratio.

Reſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; Qui tecum.

¶ *Facta Communione in Miſſa, pro Veſperis dicitur tantùm Pſalmus & Canticum ſequens, cum ſuis Antiphonis, ſine* Glória Patri.]

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſéricordia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, quóniam in ætemum, allelúia, misericórdia ejus. Allelúia, allelúia. *Pſ.* 135.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Cùm tranſiſſet sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. Allelúia. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit :

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui nos per Paſchále Myſtérium docuſti vetuſtátem vitæ relinquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre : præſta ut Unigénitus tuus per hoc ſacramentum nobis vitam ſuam tríbuat, qui mortem noſtram ſuſcépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum.

℟. Amen.

Deinde, ℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Diaconus dicit, Ite, Miſſa eſt. ℟. Deo grátias.

¶ *Extra Chorum*, VESPERÆ *dicuntur ut ſuprà, cum Oratione ſequenti.*

Non dicitur Dóminus vobiſcum, *nec* Orémus.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut divíno múnere ſatiáti, & ſacris myſtériis innovémur, & móribus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. *Poſt Orationem nihil additur.*]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Convérte nos, Deus ſalutáris noſter. *nec* Déus, in adjutórium. *ſed dictis ſine* Glória Patri. *Pſalmis* Cùm invocárem.... Qui hábitat.... & Ecce nunc benedícite. 25. *de* 2. *in* b. *dicitur* Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis. 28. *de* 8. *in* G. *ſine* Glória Patri. *ſub Antiph.* Véſpere ſábbati, quæ luceſcit in prima ſábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére ſepulcrum. Allelúia. *Matth.* 28.

Statim ſequitur Oratio, ante quam non dicitur Dóminus vobiſcum, *nec* Orémus.

Oratio.

VIſita, quæſumus, Dñe, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle : Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum.

Non dicitur Dóminus vobiſcum. *nec* Benedicámus.

N DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

NOCTURNUM.
)ómine, lábia, &c. *cum*
ia.
t. Allelúia. Surrexit Dó-
verè : * Veníte, adoré-
llelúia. *Luc.* 24.
ʼſ. 94. Veníte. 2.
dicitur Hymn. nec acci-
abilus in fine Antipho-
, quod ſervatur etiam ad
Horas per totam Octav.
Pſalm. Quare fremué-
ntes. 3.
R Epromiſſiónem Deus
adimplévit, reſúſci-
ſum, ſicut & in Pſal-
iptum eſt : Fílius meus
ego hódie génui te. Al-
Act. 13.
ſalm. Conſerva me. 75.
. D. Quòd Deus ſuſci-
ım à mórtuis, ámpliùs
n reverſúrum in corru-
a, ita dixit : Non dabis
n tuum vidére corru-
n. Allelúia. *Act.* 13.
ʼſalm. Exaltábo te. 6.
. G. Definíto consílio
ſciéntiâ Dei tráditum
iſcitávit, solútis doló-
ıferni, juxta quod im-
e erat tenéri illum ab
elúia. *Act.* 2.
ómine, eduxiſti ab in-
nimam meam : ℟. Sal-
ie à deſcendéntibus in
Pſ. 29.

Pater noſter. *Abſol.* Benedíctus. *Bened.* Confiteámur in ore. 122.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános. *C.* 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus? Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem; ut quómodò Chriſtus ſurrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus; hoc ſcientes quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidem eſſe peccáto, viventes autem Deo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Tu autem

M 4

℟. Ego ſum primus & noviſſimus, & vivus, & fui mórtuus; * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & ſoporátus ſum, & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me. * Et ecce ſum vivens. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Pſ.* 3.

Bened. Interpellet. 122.

Lectio ij.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. Serm. 231. in diebus Paſch. 11. n. 2.

RESurréctio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum; & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valde noſſe & ágere debétis. Non enim ſine cauſa vita venit ad mortem: non ſine cauſa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Chriſto debebátur mors. Huic conditióni mortis obſtrictus náſcitur omnis homo, ſed præter illum hóminem qui homo factus eſt ne períret homo. Pœna culpæ mors. Dóminus Jeſus Chriſtus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiſcum ſine culpa pœnam, & culpam ſolvit & pœnam. Quam pœnam ſolvit? Quæ nobis debebátur poſt iſtam vitam. Ergo crucifixus eſt ut in cruce oſténderet véteris hóminis noſtri occáſum, & reſurrexit ut in ſua vita oſténderet noſtræ vitæ novitátem.

℟. Paſcha noſtrum
látus eſt Chriſtus: íta
lémur, * Non in ferme
ri, neque in fermento
ſed † In ázymis ſince
veritátis, Allelúia,
℣. Exurgat Deus, &
tur inimíci ejus; & ju
lentur & exultent in c
Dei. * Non. Glória.
mis. *I. Cor.* 5. *Pſ.* 6

Bened. Fúlgeat. 12

Lectio iij.

Lectio ſancti Evangél
dùm Marcum. *Ca*

IN illo témpore; M
gdaléne, & María
& Salóme, emérunt
ut venientes úngeren
Et réliqua.

Homília ſancti Gr
Papæ.

In Evang. 21. habit. i
B. M. in die Paſch

AUdiſtis, fratres
quòd ſanctæ
quæ Dóminum fúer
tæ, cum aromátibus
numentum venérunt
quem viventem dil
étiam mórtuo, ſtúdi
nitátis, obſequuntur.
geſta áliquid in ſanct
ſignat gerendum. Si
neceſſe eſt ut audiám
cta ſunt, quátenùs c
étiam quæ nobis ſint
imitatióne facienda.
ergo in eum qui eſt
credentes, ſi odóre
referti, cum opinió
rum opérum, Dómi
rimus, ad monumen
fectò illíus cum ar
venímus. Illæ autem
Angelos vident, quæ

venérunt; quia vidé-
mentes ſupernos ci-
iunt, quæ cum virtú-
ribus ad Dóminum
ta deſidéria proficiſ-
Notandum verò nobis
iam ſit, quòd in dex-
re Angelus cérnitur,
â cándidâ coopertus
. Sed quid advenien-
ias affátur, audiámus:
xpavéſcere; ac ſi aper-
: Páveant illi qui non
dventum ſupernórum
Vos cur pertiméſcitis,
tros concíves vidétis?
: Matthæus Angelum
ſe deſcríbens, ait:
ctus ejus ſicut fulgur,
ienta ejus ſicut nix. In
étenim terror timóris
ive autem blandimen-
dóris. Quia verò om-
s Deus, & terríbilis
ibus, & blandus eſt
ctè teſtis reſurrectió-
Angelus, & in fulgure
& in candóre hábitûs
trátur, ut de ipſa ſua
terréret réprobos, &
t pios.
ce terræ motus factus
nus; * Angelus enim
. deſcendit de cœlo, &
s revolvit lápidem, &
ſuper eum, Allelúia,
lel. ℣. Terra trémuit &
, cùm exúrgeret in ju-
Deus ut ſalvos fáce-
nes manſuétos terræ.
us. Glória Patri. * An-
Repetit. ℟. Ecce. *uſque*
rra trémuit. *Matth.* 28.
Te Deum.
cerd. Exaltábo te, Dó-
quóniam ſuſcepiſti me,

℟. Nec delectaſti inimícos
meos ſuper me. *Pſ.* 29.

ADLAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ ſábbati valde dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento. Allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem ſedentem in dextris, & obſtupuérunt. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aſpectus ejus ſicut fulgur, & veſtímentum ejus ſicut nix. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timóre.

Canticum. Iſaï. 63.

QUis eſt iſte qui venit de Edom, * tinctis véſtibus de Boſra?

Iſte formoſus in ſtola ſua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Ego qui loquor juſtítiam, * & propugnátor ſum ad ſalvandum.

Quare ergo rubrum eſt indumentum tuum, * & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi ſolus, * & de géntibus non eſt vir mecū.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumſpexi, & non erat

auxiliátor: * quæſívi, & non fuit qui adjuváret.

Et ſalvávit mihi bráchium meum; * & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Reſpondens autem Angelus dixit muliéribus: Nolíte timére; ſcio enim quòd Jeſum quæritis: non eſt hîc. Allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Verſic. dicitur ſine neumate: Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *F.* Surrexit ſicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi póſitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reſeraſti: vota noſtra, quæ præveniendo aſpíras, étiam adjuvando proſéquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum. Benedicámus.

AD HORAS, Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM *non dicitur Symbolum* Quicumque.

Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; ſed abſolutè inchoatur Pſalmus de* 2. *in* b. *& loco Antiphonæ, Capituli,* ℟℟. ℣. *brev. & Verſic. dicitur* Allelúia *ſemel; deinde,* Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et ſtatim dicitur,* Dñs vobiſcum. *& Oratio, quæ ad Primam eſt Oratio ſolita, quam ſequitur lectio Martyrologii, & reliquum Capituli Officium, ad cujus abſolutionem legitur Canon, ad calcem.*

¶ *Prædictus modus Horarum ſervatur uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè.*]

AD VESPERAS.

In Pſal. Dixit Dóminus. 23.

Ant. DIcite diſcípulis ejus 6. F. quia ſurrexit. Allelúia, allelúia, allel. *Matth.* 28.

In Pſ. Confitébor tibi, 23.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis. Allelúia, allel. *Matth.* 28.

In Pſalm. Beátus vir. 23.

Ant. 1. *f.* Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre diſcípulis. All. *Matth.* 28.

Graduale. Hæc, *Chorus,* dies quam fecit Dñs, exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia, *Chorus,* * ejus. *Pſ.* 117.

Allelúia, allel. ℣. Surrexit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autē acceſſérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

VIctimæ Paſcháli laudes
Immolent Chriſtiáni.
Agnus redémit oves;
Chriſtus ínnocens Patri
Reconciliávit peccatóres.
Mors & vita duello
Conflixêre mirando:
Dux vitæ mórtuus
Regnat vivus.
Dic nobis, María,
Quid vidiſti in via?

:m Chriſti viventis,
ı vidi reſurgentis;
os teſtes,
, & veſtes.
: Chriſtus ſpes mea,
ſuos in Galilæâ.
Chriſtum ſurrexiſſe
; verè.
, victor
erére. Amen.
:inùò dicitur :
gníficat. *Ant.* 3. a.
eſſet die illo, &
ıt clauſæ, ubi erant
congregáti, venit
ſtetit in médio, &
Pax vobis. Allelúia.

ıt ſuprà ad Laudes.
:vatim recitant, non
d ea quæ ſequuntur
Completorium exclu-
tamen in Eccleſiis
ınt Fontes, cantan-
o. In aliis verò dicto
ıus progreditur Cle-
ntes.]
ıd Fontes cantatur :
s reſurgens ex mór-
on móritur : * Mors
non dominábitur :
ı mórtuus eſt peccá-
ıus eſt ſemel: quòd
it, vivit Deo. Alle-
lúia. *Rom. 6.*
licitur Pſ. Laudáte,
de 1. *in* A. *cum* Gló-
n fine.
ſalmum cantatur à
ſimul. ℣. Præcipitá-
n in ſempiternum,
rium pópuli ſui áu-
iverſa terra. * Mors
.
Salvávit ſibi déxtera

ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas, imple pietátis tuæ ineffábile ſacramentum; ut, cùm in majeſtáte ſua Salvátor noſter advénerit, quos feciſti baptiſmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte veſtíri; Per eundem.

Eundo ad Stationem :

℟. Quicúmque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus : * Conſepúlti enim ſumus cũ illo per baptiſmũ in morte; ut quómodò Chriſtus ſurrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Allel. *Rom.* 6.

Pſalm. In éxitu Iſrael. 24. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur à toto Clero ſimul : ℣. Dóminus ſcidit aquas ante eos, ut fáceret ſibi nomen ſempiternum : eduxit eos per abyſſos. * Conſepulti. *Iſ.* 63.

Et fit Statio ſecundùm conſuetudinem locorum, in qua dicitur Verſic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

Oratio.

DEus, qui reſurrectiónis tuæ fidem per baptiſmi grátiam in nobis obſignáre voluiſti : concéde ut à peccáti morte liberári, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Redeundo cantatur : ℟. Quid quæritis viventem cum mór-

tuis? Non eſt hîc, ſed ſurrexit: * Recordámini quáliter locútus eſt vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifígi, & die tértiâ reſúrgere. Allelúia, allelúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum cantatur : ℣. Adoráte Dóminū in átrio ſancto ejus; commoveátur à facie ejus univerſa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Pſ.* 95.

Tum Clerus ingreditur Chorum, dicens : * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic factus eſt in caput anguli. *Pſ.* 117.

Oratio.

Deus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus eſt: præſta ut qui de noſtra redemptióne lætámur, ætérnis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos. *dicuntur abſolutè Pſalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 25. *Et in fine*, Allelúia. *ſemel.*

Deinde imponitur Hæc dies. *& dicitur* Nunc dimittis. *de* 2. *in A. Poſteà dicitur integrè* Hæc dies. *ut ſuprà ad Laudes.* *Oratio*, Víſita, quæſumus. 28.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

Paſchæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, Allelúia. *Luc.* 24.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Tres Pſalmi in unaquaque Feria notati, ſub ſola Ant. 2. D. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. *I. Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectiones & ℟℟. *ut infrà in qualibet die.*

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Pſalmi cum Cantico, ut in die Paſchæ, 273.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paſchæ, præter Orationem.

Canon, ad calcem.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. ut in die Paſchæ, 274.

Grad. Hæc dies, &c. *& Antiph. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Proceſſione ad Fontes, quæ fit poſt Benedicámus. ℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paſchæ. Orationes ſunt propriæ cuilibet diei.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà.

CUNDA.
najus.
URNUM.
è I. Nocturno
Pſalterio, 2.
› *j.*
Apoſtolórum.

iidem ſermó-
de ómnibus,
:e, quæ cœ-
: & docére,
uà præcípiens
píritum San-
.ir, aſſumptus
.ebuit ſeipſum
ónem ſuam in
tis, per dies
árens eis, &
› Dei. Et con-
eis ab Jero-
:édere nt, ſed
niſſiónem Pa-
ſtis, inquit,
quia Joannes
it aquâ, vos
ímini Spíritu
t multos hos
convénerant,
m, dicentes:
ore hoc reſti-
el? Dixit au-
veſtrûm noſſe
nenta quæ Pa-
poteſtate; ſed
:em ſuperve-
ancti in vos,
es in Jeruſalē,
i, & Samaría,
num terræ.
ant Jerúſalē,
is ignorantes
nt à Piláto ut
i; Deus verò
mórtuis ter-

tiâ die. Allelúia, allel. ℣. Ipſi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus. * Periérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Reſurr. Domini. 1.

CUm quadraginta diérum obſervántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid ſentirémus crucis in témpore Domínicæ Paſſiónis, adnitendum nobis eſt ut étiam reſurrectiónis Chriſti inveniámur eſſe conſortes, & de morte ad vitam, dum in iſto ſumus córpore, tranſeámus. Moriendû ergo eſt diábolo, & vivendum Deo; deficiendum iniquitáti, ut juſtítiæ reſurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Reſurréctio Dómini non finis carnis, ſed commutátio fuit, nec virtútis augmento conſumpta ſubſtántia eſt. Quálitas tránſiit, non natúra defécit: & factum eſt corpus impaſsíbile, quod pótuit crucifígi; factum eſt immortále, quod pótuit occídi; factum eſt incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoſcat ígitur pópulus Dei novam ſe eſſe in Chriſto creaturam. Nemo in id récidat unde ſurrexit; ſed etiamſi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, ſanári inſtanter desíderet ac levári. Hæc eſt enim ſalútis via, & cœptæ in Chriſto reſurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíſſimi, non pro ſola ſolemnitáte Paſchâli, ſed pro totius vitæ ſanctificatióne retinenda [illegible]

℟. Chriſtus crucifixus eſt ex infirmitáte, ſed vivit ex virtúte Dei ; & nos infirmi ſumus in illo, ſed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei, Allelúia, allelúia. ℣. Vivificábit nos, & ſuſcitábit nos, & vivémus in conſpectu ejus. * Ex. *II. Cor.* 13. *Oſée.* 6.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 24.

IN illo témpore ; Duo ex diſcípulis Jeſu ibant ipsâ die in caſtellum quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexaginta ab Jerúſalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 235. *in diebus Paſchæ. VI. n.* 2. & 3.

IN via cum illis tanquam comes ambulábat, & ipſe dux erat ; útique vidébant, ſed non agnoſcébant, tenebantur enim óculi eórum, ſicut audívimus, ne eum agnóſcerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnoſci ? In fractióne panis. Secúri ſumus : panem frángimus, & Dóminũ agnóſcimus. Nóluit agnoſci, niſi ibi, propter nos qui non eum viſúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quiſquis ergo fidélis es, quiſquis non inániter Chriſtiánus vocáris, quiſquis Eccléſiam non ſine cauſa ingréderis, quiſquis verbum Dei cum timóre & ſpe audis, conſolétur te fráctio panis. Abſéntia Dómini non eſt abſéntia : habéto fidem, & tecum eſt quem non vides.

℟. O ſtulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti ſunt Prophétæ ! * Nonne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam ! Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. * Nonne. Glória Patri. * Nonne. *Luc.* 24. *Iſ.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jeſus à Móyſe & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipſo erant. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui ſolemnitáte Paſcháli mundo remédia contuliſti, pópulum tuum, quæſumus, cœleſti dono proſéquere, ut & perfectam libertátem cónſequi mereátur, & ad vitam profíciat ſempitérnam ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum : Dóminus * nomen illi. *Pſ.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem : Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis dum loquerétur * in via ? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regreſſi ſunt in Jerúſalem, & invenérunt congregátos Undecim, & eos qui cum illis erant : & ipſi narrábant quómodò cognovérunt Jeſum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

rio, Oratio.
i renátis ex aqua
u Sancto cœle-
dis introitum ,
mulos tuos grá-
diſti ; ut qui ab
purgáti peccá-
iventur promiſ-
ſtum Dóminum
. Amen.
nem, Oratio.
us , quæſumus ,
renovátis exul-
tútibus ; & vivi-
grátiam conſe-
ſemper múnere
r Chriſtum Dó-
im. ℟. Amen.
), *Oratio.*
i pópulum tuum
cállidi ſervitúte
ces ejus miſeri-
e , & adverſan-
túte proſterne ;
ı noſtrum Jeſum
um tuum ; &c.

TERTIA.

x-majus.

TURNUM.

ii è II. Nocturno t in Pſalterio, 4. ctio j.

poſtolórum. *C.* 2.
rus cum Unde-
ávit vocem ſuã,
eſt : Viri Iſrae-
verba hæc : Je-
um , virum ap-
Deo in vobis ,
& prodígiis , &
fecit Deus per
io veſtrì, ſicut &
ınc definíto con-
ſciéntiâ Dei trá-
ditum , per manus iniquórum affigentes , interemiſtis : quem Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inferni , juxta quod impoſsíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper, quóniam à dextris eſt mihi ne commóvear : propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea , ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe ; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno , nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi feciſti vias vitæ ; & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres , líceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David , quóniam defunctus eſt, & ſepultus ; & ſepulcrum ejus eſt apud nos uſque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm eſſet, & ſciret quia jurejurando juraſſet illi Deus de fructu lumbi ejus ſedére ſuper ſedem ejus , próvidens locútus eſt de reſurrectióne Chriſti, quia neque derelictus eſt in inferno , neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jeſum reſuſcitávit Deus, cujus omnes nos teſtes ſumus.

℟. Vos Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis : auctórem verò vitæ interfeciſtis, * Quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus, Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum , ſcitóte quoniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuũ. * Quem. *Act.* 3. *Pſ.* 4.

Lectio ij.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enar. in Pſ. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

NOn laus fídei Chriſtianórum eſt, quia credunt mórtuum Chriſtum, ſed quia credunt reſurrexiſſe Chriſtū. Nam mórtuum & pagánus credit: & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidiſti. Quæ ígitur laus tua? Crédere reſurrexiſſe Chriſtū, & ſperáre te reſurrectúrum eſſe per Chriſtum, hæc eſt laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus eſt Jeſus, & confeſſus fúeris ore tuo quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Non ait: Si confeſſus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum, ſed Quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſi confeſſus fúeris, tunc ſalvus eris.

℟. Crédimus, ſcientes quóniam * Qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, Allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem veſtram, & veníte; audíte, & vivet ánima veſtra. * Qui. *II. Cor.* 4. *Iſ.* 55.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 24.

IN illo témpore; Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: Pax vobis; ego ſum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. *in Evang. n.* 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæſtio ánimum pulſat, quómodò poſt reſurrectiónem corpus Dómini verum fuit, quod, clauſis jánuis, ad diſcípulos íngredi pótuit. Sed ſciendum nobis eſt quòd divína operátio, ſi ratióne comprehénditur, non eſt admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipſa noſtri Redemptóris ópera, quæ ex ſemetipſis comprehendi nequáquam poſſunt, ex ália ejus operatióne penſánda ſunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dñi intrávit ad diſcípulos jánuis clauſis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem ſuam, clauſo éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, ſi clauſis jánuis, poſt reſurrectiónem ſuam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego ſum, nolíte timére, Allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum frater veſter, nolíte pavére; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos. * Pax. Glória Patri. * Pax. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Obtulérunt diſcípuli Dómino partem piſcis aſſi, & favum mellis; & cùm manducaſſet coram eis, ſumens relíquias dedit eis. Allélula. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas, concéde fámulis tuis

ientum vivendo té-
quod fide percepé-
r Dóminum.

VESPERAS.

le. Hæc dies quam
minus ; exultémus
ur in ea. ℣. Memor
ſéculum teſtamenti
i quod mandávit in
enerationes. *Pſ.* 104.
a, allelúia. ℣. Apé-
: diſcípulis ſenſum ,
igerent * Scriptúras.
Luc. 24.
íctimæ. 274.
agnificat. *Ant.* 3. 2.
um eſt, & ſic opor-
riſtum pati, & reſúr-
órtuis tértiâ die, &
in nómine ejus pœ-
i, & remiſſiónem
m in omnes gentes.
Luc. 24.
ut ſuprà ad Laudes.
ptiſterio , Oratio.
, per quem nobis re-
ptio venit, & præ-
ptio : réſpice in ópe-
icórdiæ tuæ, ut in
enátis, & æterna tri-
æréditas, & vera li-
er eumdem Chriſtum
ſtrum. ℟. Amen.
tationem , Oratio.
quæſumus, omnípo-
Deus, ut qui Paſchá-
édiis innováti, ſimi-
n terréni parentis evá-
d formam cœleſtis
mur auctóris ; Qui
vit & regnat Deus.
nen.
Choro , Oratio.
, qui nos, in cruce
ius ; prétio magno
: voluiſti, infunde
nobis virtútem auxílii tui, ut
noſtra te ſemper vita glorífi-
ficet ; Qui vivis & regnas cum
Deo Patre, &c.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 6.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 2.

HIs audítis, compuncti
ſunt corde, & dixé-
runt ad Petrum & ad
réliquos Apóſtolos : Quid fa-
ciémus, viri fratres ? Petrus
verò ad illos : Pœniténtiam,
inquit, ágite, &, baptizétur
unuſquiſque veſtrûm in nómi-
ne Jeſu Chriſti in remiſſiónem
peccatórum veſtrórum, & ac-
cipiétis donum Spíritûs Sancti.
Vobis enim eſt repromíſſio, &
fíliis veſtris, & ómnibus qui
longè ſunt, quoſcumque ad-
vocáverit Dñus Deus noſter.
Aliis étiam verbis plúrimis te-
ſtificátus eſt, & exhortabátur
eos, dicens : Salvámini à ge-
neratióne iſta prava. Qui ergo
recepérunt ſermónem ejus,
baptizáti ſunt, & appóſitæ
ſunt in die illa ánimæ círciter
tria míllia. Erant autem perſe-
verantes in doctrína Apoſtoló-
rum, & communicatióne fra-
ctiónis panis, & oratiónibus.
Fiébat autem omni ánimæ ti-
mor : multa quoquè prodígia
& ſigna per Apóſtolos in Jerú-
ſalem fiébant, & metus erat
magnus in univerſis.

℟. Secundùm miſericórdiâ
ſuam magnam regenerávit nos
Deus in ſpem vivam per reſur-
rectiónem Jeſu Chriſti ex mor-

tuis, * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátã, Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit noſtrî, redémit nos Dóminus, quóniam in æternum miſericórdia ejus. * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátam, Allelúia, allelúia. *I. Petr.* 1. *Pſ.* 135.

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni. *Orat.* 41.

Reſurrectiónis dies, fauſtumque princípium: proindè ob feſtum diem exſplendeſcámus: ei qui pro nobis paſſus eſt ac reſurrexit, múnera offerámus. Aurum fortaſsè me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póſſident ímprobi, & ſervi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò noſmetipſos offerámus, hoc eſt opes Deo caríſſimas, ipſóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem noſtram agnoſcámus: exemplar noſtrũ honóre proſequámur: myſtérii vim intelligámus, & pro quo Chriſtus morte functus eſt. Simus ut Chriſtus, quóniam Chriſtus quoquè ſicut nos. Efficiámur dii propter ipſum, quóniam ipſe quoquè homo propter nos factus eſt. Aſſumpſit quod detérius erat, ut det quod præſtántius eſt: mendícus factus eſt, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam ſuſcépit, ut nos in libertátem aſſerámur: deſcendit, ut evehámur: tentátus eſt, ut vincámus: contemptus eſt, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus eſt, ut ſalútem nobis afferat: aſcendit, ut eos qui in peccáti lapſu jacébant, ad ſeipſum trahat. Omnia quiſque donet: ómnia, inquam, ei qui ſeipſum redemptiónis prétium, pro nobis ac culpæ noſtræ ſuccidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus eſt tantum, quantum ſi ſeipſum obtúlerit, hujus myſtérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem ut propter illum ómnia ſit, quæcumque ipſe propter nos factus eſt.

℟. Sivè vívimus, ſivè mórimur, Dómini ſumus; * In hoc enim Chriſtus mórtuus eſt, & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, Allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet ſpólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam. * In hoc. *Rom.* 14. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap.* 21.

In illo témpore; Manifeſtávit ſe íterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Manifeſtávit autem ſic: Erant ſimul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. *hab. in Baſilica Sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paſchæ.*

Lectio ſancti Evangélii, quæ modò in áuribus veſtris lecta eſt, fratres mei, quæ-

ıum pulſat, ſed pul-
â vim diſcretiónis
uæri étenim poteſt
, qui piſcátor ante
em fuit, poſt con-
ad piſcatiónem ré-
ùm Véritas dicat,
ttens manum ſuam
, & aſpíciens retrò,
egno Dei; cur re-
l derelíquit? Sed ſi
etiónis inſpícitur,
tur quia nimírùm
quod ante conver-
e peccáto extitit,
poſt converſiónem
lpa non fuit.
Jeſus in líttore; non
novérunt diſcípuli
ſt. * Dicit eis: Mít-
teram navígii rete.
& jam non valébant
e præ multitúdine
lúia, allel. ℣. Om-
ique vóluit Dómi-
i cælo, & in terra,
in ómnibus abyſſis.
s. Glória. * Dicit.
Pſ. 134.
edíctus. *Ant.* 8. *G.*
pulis ſuis Jeſus:
andéte. Et nemo
iſcumbéntium in-
um, Tu quis es?
nia Dóminus eſt.
oan. 21.

Oratio.

qui nos reſurrectió-
omínicæ ánnuâ ſo-
ætíficas, concéde
t, per temporália
igimus, perveníre
eterna mercámur;
m Dóminum no-

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus qui deſcendunt in mare; ipſi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Pſ.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóſtolis quos elégit Jeſus, præbuit ſeipſum vivum in multis argumentis, per dies quadragínta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Accipit Jeſus panem; & dat diſcípulis ſuis, & piſcem ſimíliter. Hôc jam tertiò maniſeſtátus eſt Jeſus cùm reſurrexiſſet à mortuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam multíplicas ſóbole renaſcéntium, fac eam propítius gaudére de ſuórũ profectibus filiórum; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paſchále myſtérium docuiſti nos vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre; præſta ut ſacramentis tuis innovári, dona grátiæ tuæ ſervémus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui paſſióne ſunt redempti, ejuſdem reſurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem Dóminum noſtrum, &c.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 3.

PEtrus & Joannes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi quæ dicitur Specióſa, ut péteret eleemóſynā ab introeúntibus in templum. Is cùm vidiſſet Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentū & aurum non eſt mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat; & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat qui ad eleemóſynam ſedébat ad Specióſam portam templi; & impleti ſunt ſtupóre.

℟. Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemiſtis: Quem Deus ſuſcitávit, Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe eſt Deus vivens, & æternus in ſǽcula, fáciens ſigna & mirabília in cœlo & in terra. * Quem Deus ſuſcitávit. Allelúia, allelúia. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Cur initio Pentecoſtes legantur Actus Apoſtolorum.

Serm. 4. *n.* 5 & 6.

MEritò quæret áliquis quâ tandem ob cauſam ſtatútum fúerit ut hiſtóriam crucis in die crucis & paſſiónis légimus; Apoſtolorū autem Acta non ipſis illis diébus, aut illo témpore quo patráta ſunt, legámus. Cauſam diligenter atténdite. Statim poſt crucem ac reſurrectiónem mirácula légimus Apoſtolórum, ut manifeſtam & indubitátam reſurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis, corpóreis óculis non vidiſti, ſed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidiſti illum his óculis à mórtuis excitátum, at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere, ad illum enim fídei conſpectum ſignórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major & evidéntior illa fuit demonſtrátio, quòd in ejus nómine ſigna fíerent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audiviſſent turbæ claudo dicentem: In nómine Jeſu Chriſti ſurge, & ámbula, tria míllia & quinque míllia viró-

credidérunt. At
m ſuſcitátum vi-
iam tángeret, in-
:. Hæc cùm vel
pectaſſent, próti-
int. Ita in hujúſ-
lis majus áliquid
idéntius, pluſque
iendos váluit at-
s, ut reſurrectió-
ibérent.
riſtum fidéles eſtis
ſuſcitávit eum à
dedit ei glóriam;
ſtra & ſpes eſſet in
a, alleluia. ℣. An-
n dedit ei poteſ-
ionórem, & re-
fides. *I. Petr.* 1.

ectio iij.

Evangélii ſecun-
nem. *Cap.* 20.
npore; María ſta-
numentum foris,
réliqua.
ancti Gregórii
Papæ.
5. *habita in Baſili-
i. Later. n.* 4 & 5,
uintâ Paſchæ.
quid ploras? qué
s? Interrogátur do-
ut augeátur deſi-
itenùs cùm nomi-
quæreret, in amo-
ntiùs æſtuáret. Illa
uia hortulánus eſ-
: Dómine, ſi tu
n? Quid eſt quòd
n hortulánum cré-
necdum díxerat
bat, ait: Dómi-
tuliſti eum? Quaſi
xiſſet ex cujus de-
geret, eum dicit

quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere ſolet in ánimo, ut quem ipſe ſemper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit; & tamen dicit, Si tu ſuſtuliſti eum; quia álteri non putat incógnitum quem ſic ipſa contínuo plangit deſidério.

℟. María ſtabat ad monuméntum foris, plorans. Dicit ei Jeſus: Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa exiſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, * Si tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum, & ego eum tollam, Allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea. * Si tu ſuſtuliſti eum. Glória. * Si tu. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Surgens Jeſus manè, primâ ſábbati appáruit primò Maríæ Magdalénæ. Allel. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Paſchále Sacraméntũ in reconciliatiónis humánæ fœdere contuliſti: da méntibus noſtris ut quod profeſſióne celebrámus, imitémur effectu; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me. *Pſ.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jeſus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Aſcendo ad Patrem meum & Patrem ve-

ſtrum, Deum meum * & Deum veſtrum. Allelúia. *Joan.* 20. Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléna, annúntians diſcípulis, Quia vidi Dóminum. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, & ſuórum firmitáte membrórum, & novâ ſemper fœcunditáte lætétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam; & præſta ut qui ad imáginem Fílii tui divíno ſunt baptiſmo regenerári, à regni tui poténtia nunquam divellantur; Per eumdem Chriſtum. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paſchále Sácraméntũ liberióres animos præſtitiſti; doce nos & odiſſe quibus iráſceris, & amáre quæ præcipis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſeculórum. ℟. Amen.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 3.

CUm tenéret [claudus] Petrum & Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salómonis, ſtupentes. Videns autem Petrus, reſpondit ad pópulum: Viri Iſraelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtrâ virtúte aut poteſtáte fécimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrórum, glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidiſtis, & negaſtis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ interfeciſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidiſtis & noſtis, confirmávit nomen ejus; & fides quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpectu ómnium veſtrûm.

℟. Convenérunt in civitáte iſta adversùs ſanctum Púerum tuum Jeſum, quem unxiſti: * Et nunc, Dómine, da ſervis tuis cum fidúcia loqui, in eo quòd manum tuam extendas ad ſanitátes & prodigia, per nomen ſancti Fílii tui Jeſu. Allelúia, allelúia. ℣. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus. * Et nunc. *Act.* 4. *Pſ.* 2.

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii Papæ. *Homil.* 21. *in Evang. n.* 7.

ECce ad memóriam redit quòd crucifixo Dei Fílio Judæi inſultantes dicébant: Si rex Iſrael eſt, deſcendat de

crédimus ei. Qui ſi
unc deſcénderet, ni-
ſultáātibus cedens ,
tiéntiæ non demon-
d expectávit paúlu-
trávit oppróbria, ir-
ſtínuit, ſervávit pa-
diſtulit admiratió-
ui de cruce deſcén-
it, de ſepulcro ſur-
s ígitur fuit de ſepul-
re , quàm de cruce
e. Plus fuit mortem
o deſtrúere, quàm
ſcendendo ſerváre.
Judæî hunc ad inſul-
as de cruce deſcén-
imè cérnerent, cùm
n vidérent, eum ſe
didérunt, nomen il-
aſi extinxiſſe gavíſi
ecce de morte no-
per mundum crevit,
c infidélis turba ex-
crédidit : & quem
ccíſum, dolet mór-
ia hunc ad ſuam gló-
oſcit perveniſſe per

eſt, mors, victória
eſt, mórs, ſtímulus
ulus mortis peccá-
Deo autem grátias
nobis victóriam per
oſtrum Jeſum Chri-
elúia. allel. ℣. Obli-
ditæ ſunt augúſtiæ
abſcónditæ ab ócu-
I. Cor. 15. *Iſ.* 65.

Lectio iij.

cti Evangélii ſecun-
tthæum. *Cap.* 28.
témpore; Undecim
li abiérunt in Gali-
montem ubi conſti-
s Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POſt reſurrectiónem Jeſus in monte Galilææ conſpícitur, ibique adorátur, licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum noſtram augeat fidem. Tunc maniféſtiùs oſténditur Thomæ, & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonſtrat clavis. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Illi poteſtas data eſt qui pauló antè crucifixus, qui ſepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà reſurrexit. In cœlo autem & in terra poteſtas data eſt, ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jeſum diſcípuli adoráverunt. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: * Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra, Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſtitútus ſum rex à Dómino ſuper Sion, montem ſanctum ejus. * Data eſt. Glória Patri. * Data eſt. *Matth.* 28. *Pſ.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Filii, & Spíritûs Sancti, Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diverſitátem géntium in confeſſióne tui nóminis adunaſti, da ut renátis fonte baptíſmatis una ſit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exſultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Pſ.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum univerſum, prædicáte Evangélium * omni creaturæ. Allelúia. *Marc.* 16.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptíſmatis innovaſti, hanc renátis in Chriſto concéde cuſtódiam, ut nullo erróris incurſu grátiam regeneratiónis amittant; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dñe, conſcriptũ peccáti lege chirógraphũ, quod in nobis Paſcháli myſtério per reſurrectiónem Fílii tui deleviſti; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas: érige nos ad conſedentem in déxtera tua noſtræ ſalútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter; Qui tecum vivit & regnat cum Deo Patre in unitáte, &c.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 6.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. C. 3.

ET nunc, fratres, ſcio quia per ignorántiam feciſtis, ſicut & príncipes veſtri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta veſtra; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conſpectu Dómini, & míſerit eum qui prædicátus eſt vobis, Jeſum Chriſtum, quem oportet quidem cœlum ſuſcípere uſquè in tempora reſtitutiónis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum. Móyſes quidem dixit: Quóniam Prophétam ſuſcitábit vobis Dóminus Deus veſter de frátribus veſtris, tanquam me; ipſum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fúerit vobis. Erit autem; Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, & deinceps qui locúti ſunt, annuntiavérunt dies iſtos. Vos eſtis filii Prophetárum, & teſtamenti quod diſpóſuit Deus ad patres noſtros, dicens ad Abraham: Et in ſémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus ſúſcitans Fílium ſuũ, miſit eum benedicentem

vobis,

it convertat ſe unuſ-
à nequitia ſua.
ſum à Nazareth ſuſci-
us tértiâ die, & præ-
bis teſtificári * Quia
qui conſtitútus eſt à
lex vivórum & mor-
, Allelúia, allelúia.
exit orbem terræ, qui
movébitur : judicábit
in æquitáte. * Quia.
Pſ. 95.
Lectio ij.
o ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
28. *in die Paſch. V.*
n. 1. & 2.
iſtos, quibus poſt paſ-
nem Dómini noſtri
támus Allelúia, feſtos
s in lætítia uſque ad
ſten, quandò miſſus
cœlo promiſſus Spíritus
Ex his diébus ſeptem
qui nunc aguntur,
ntis infántium depu-
Qui paulò ante voca-
ompetentes, modò vo-
infantes. Competentes
tur, quóniam materna
ut naſcerentur, peten-
ábant. Infantes dicun-
ia modò nati ſunt Chri-
i priùs nati fúerant ſé-
i illis eſt vita nováta,
vobis debet eſſe fir-
k qui jam fidéles eſtis,
exempla, quibus pé-
ſed quibus profíciant,
is. Jam ipſos álloquor,
a ſint in área. Vos fra-
s fílii, vos novella gér-
is Eccléſiæ, óbſecro
quod accepiſtis, ut at-
s in eum qui vos vocá-
i diléxit vos, qui pér-
ditos quæſívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non ſectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Eccléſiam Dei cum timóre intrantes; verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Eſtis in illo repléti qui eſt caput omnis principátûs & poteſtátis; conſepulti ei in baptiſmo, * In quo & reſurrexiſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit illum à mórtuis, Allelúia, allelúia. ℣. Cognóſcite hódie quæ ignorant qui non vidérunt magnália Dómini, & robuſtam manum, extentumque brachium. * In quo. *Coloſſ.* 2. *Deut.* 11.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Unâ ſábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. *hab. in Baſilica S. Joan. Later. Sabb. poſt Paſcha, n.* 1.

LEctio ſancti Evangélii quam modò, fratres, audiſtis, valde in ſuperfície hiſtóricâ eſt aperta; ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requirenda. Mária Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent, venit ad monumentum. Juxta hiſtoriam notátur hora : juxta intelléctum verò myſticum re-

quirentis ſignátur intelligéntia. María étenim auctóré ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monumento; & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ cùm venit ad monumentũ. Cucurrit cítiùs, diſcipuliſque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus & Joannes.

℟. Unâ ſábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum, Allelúia, allelúia. ℣. Fortis eſt ut mors diléctio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedíctus. *Ant.* 4. *D.* Nondum ſciébant Scriptúram, quia oportébat Jeſum à mortuis reſúrgere. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Feſta Paſchália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur; Per Dóminum noſtrum.

DOMINICA
IN ALBIS DEPOSITIS.
Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio.

Ant. 1. g. Confortábo domum Juda & domum Joſeph: ego enim Dóminus Deus eórum, & congregábo illos, quia redémi eos. Allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. F. Ad pópulos exaltábo ſignum meum; & áfferent fílios in ulnis, & fílias ſuper húmeros portábunt. Allelúia. *Iſ.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Iſrael cum jucunditáte, in lúmine majeſtátis ſuæ, cum miſericórdia & juſtítia quæ eſt ex ipſo. Allelúia. *Baruch.* 5.

Ant. 4. E. Miſerator eórum reget eos, & ad fontes aquárũ potábit eos. Allelúia. *Iſ.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Allelúia. *Apoc.* 3.

Capitulum. Iſaï. 60.

Non óccidet ultrà ſol tuus, Jerúſalem, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnã, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes Juſti, in perpétuum hæreditábunt terram.

℟. Liberávit nos Deus ſecundùm grátiam quæ manifeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti; * Qui deſtruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, pſalmum dícite nomini ejus: iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum. * Qui. Glória. * Qui. *II. Tim.* 1. *Pſ.* 67.

Hymnus, Forti. *infrà*, 300.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Numquid non tu, Dómine, percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti dracónem? Et nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítiã

na ſuper cápita eó-
lelúia. *Iſ.* 51.
), *ut infrà ad Laudes.*
COMPLETORIUM.
Ut infrà, 301.
NOCTURNUM.
Surrexit Dóminus ve-
lelúia. *Luc.* 24.
. Veníte. 2.
, Adeſte. *infrà*, 294.
Pſalmi è I. Nocturno
æ, 2. ſub ſola Ant. 1, g.
ſi eſtis ad Deum ſer-
o vivo & vero, & ex-
Fílium ejus de cœlis,
uſcitávit ex mórtuis,
Allelúia. *I. Theſ.* 1.
icant qui redempti ſunt
no, ℟. Quóniã in ſécu-
ricórdia ejus. *Pſ.* 106.

Lectio j.

ibus Apoſtolórum. *C.* 4.
ſtum eſt in cráſtinum
congregarentur Prín-
pes Sacerdótum, & Se-
& Scribæ in Jeruſalẽ,
as princeps Sacerdótũ,
phas, & Joannes, &
nder, & quotquot erant
nere Sacerdotáli. Et ſta-
s Apóſtolos in médio,
gabant : In qua virtúte
quo nómine feciſtis hoc
unc replétus Spíritu San-
trus, dixit ad eos : Prín-
ópuli, & Senióres, au-
Si nos hódie dijudicámur
efacto hóminis infirmi,
iſte ſalvus factus eſt,
ſit ómnibus vobis &
plebi Iſrael, quia in nó-
Dómini noſtri Jeſu Chri-
zaréni, quem vos cruci-
, quem Deus ſuſcitávit
tuis, in hoc iſte aſtat co-
vobis ſanus. Hic eſt lapis
qui reprobátus eſt à vobis ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli; & non eſt in álio áliquo ſalus. Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fíeri.

℟. Vos pópulus acquiſitiónis; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecuti, Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia diléxit vos, & redémit de domo ſervitútis. * Qui. *I. Petr.* 2. *Deut.* 7.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 260. aliàs 11. habit. die Dom. in Oct. Paſchæ.

NE moras faciámus, actúri multa; regenerátis in baptiſmo, qui hódie miſcendi ſunt pópulo, brevis, ſed gravis ſermo reddendus eſt. Vos qui baptizáti eſtis, & hódie complétis ſacramentum Octavárũ veſtrárum, bréviter accípite, & intellígite tranſlátam fuiſſe figúram circumciſiónis carnis ad circumciſiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti eſtis, & novam vitam ingreſſi eſtis; & ad vitam ætérnam renáti eſtis, ſi hoc quod in vobis renátum eſt, malè vivendo non ſuffocétis. Reddendi eſtis pópulis, miſcendi eſtis plebi fidélium : cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falſos fidéles; quaſi confitendo fidéles, ſed malè vivendo infidéles. Vidéte quia teſtíficor vobis coram Deo &

Angelis ejus; caſtitátem ſervâte, ſive conjugálem, ſive omnímodæ continéntiæ. Quìcumque continéntiam voviſtis, réddite quod voviſtis; quia non exigerétur, ſi non vovíſſétis. Quod pótuit licére, non licet, non quia núptiæ damnantur, ſed qui retrò réſpicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis veſtris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verboſitáte & luxúria. Quæcumque non vultis fíeri vobis, nolíte fácere áliis & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobiſcum.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile ſine dolo lac concupíſcite; ut in eo creſcátis in ſalútem, Allelúia, allelúia. ℣. Teſtes vos eſtis quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, ut ſerviátis ei: nunc ergo inclináte corda veſtra ad Dóminum. * Sicut. *I. Petr.* 2. *Joſue* 24.

Lectio iij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Cùm ſerò eſſet die illo, unâ ſabbatórum, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti propter metum Judæórũ, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. 26. *habit. in Baſilica ſancti Joan. Later. in Oct. Paſchæ*, *n.* 2.

DIxit eis, Pax vobis: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos; id eſt, Sicut miſit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium miſit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári conſtítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad paſſiónem vóluit: ſed tamen amávit Fílium, quem ad paſſiónem miſit. Electos verò Apóſtolos Dóminus, non ad mundi gáudia, ſed, ſicut ipſe miſſus eſt, ad paſſiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad paſſiónem míttitur; ita & diſcípuli à Dómino amantur, qui tamen ad paſſiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos; id eſt, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter ſcándala perſecutórum mitto, quâ me caritáte Pater diligit, quem veníre ad tolerandas paſſiónes fecit.

℟. Pax vobis; ſicut miſit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta ſunt, Allelúia, allelúia. ℣. Vos ſacerdótes Dómini vocabímini: Miniſtri Dei noſtri, dicétur vobis. * Accípite. Glória Patri. * Accípite. *Joan.* 20. *Iſ.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8.G. CUm mórtui eſſétis in delictis, convivificávit vos cum Chriſto Deus,

ſonans vobis ómnia delicta. Allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti eſtis legi per corpus Chriſti, ut ſitis altérius qui ex mórtuis reſurrexit, ut fructificémus Deo. Allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc ſalvos facit baptiſma per reſurrectiónem Jeſu Chriſti, qui eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem. Allelúia. *I. Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei eſtis per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu. Allelúia. *Gal.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induiſtis. Allel. *Galat.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

GRátia vobis & pax à Jeſu Chriſto, qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo.

Hymnus, Auróra lucis. *ut infrà*, 295.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília : ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Poſt dies octo íterùm venit Jeſus, jánnis clauſis, & ſtétit in médio, & dixit : Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchália Feſta perégimus, hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD HORAS, dicuntur Hymni cùm Doxologia propria, ut infrà, 296.

Pſalmi de Dominica, ut in Pſalterio, ſub Antiph. de Laudibus, ut ſuprà.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symbolum Quicumque.

Capit. & ℟. br. ut infrà, 296.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. Rom. 6.

VEtus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta ſunt peccáta. * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus. *Pſ.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc ſalvos.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiã ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, qué effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum Salvatórem noſtrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen ſuum, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam ſuam. * Allelúia. Glória Patri. Salvavit.

℣. Deduxit eos in abyſſis

ſicut in deſerto : ℟. Et ſalvávit eos de manu odiéntium. *Pſ.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. Eccleſ. 9.

DEo placent ópera tua. Omni témpore ſint veſtimenta tua cándida, & óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non diſcédimus à te, * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non diſcédimus. *Pſ.* 79.

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurrexit à mórtuis, allelúia : oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus. Allelúia. *I. Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electū, regále ſacerdótium, gens ſancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Allelúia. *I. Petr.* 2.

Ant. 4. D. Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem potentiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſuſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jàm non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt, & reſurrexit. Allelúia. *II. Cor.* 5.

Capitulum. I. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dñi noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnā regenerávit nos in ſpem vivā, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mortuis, in hæreditátē incorruptibilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 300. *& ſic in Veſperis de Tempore, uſque ad Aſcenſionem.*

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii; ℟. Proptereà pópuli confitébuntur tibi in æternum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Multa fecit Jeſus quæ non ſunt ſcripta : hæc autem ſcripta ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Filius Dei, & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi ut in Pſalterio. Cetera, infrà, 301.

IN FERIIS TEMPORIS PASCHALIS, *uſque ad Aſcenſ. Domini.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus eſt, ſurrexit. * Allelúia. *Matth.* 28. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

ADeſte, Cœlitûm chori,
Lætum ſonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepulcrum déſerit.

ſepulcro mílites
ısánus furor :
cûs gens perfida
llis óſtium.
bſiſtat metus :
) corpus áuferet,
viſcet ſuâ
è mortem pértulit.
ſigillis íntegris,
ıncâ poteſt,
ris alvo Virginis
ſus pudor.
hunc turpi trabe
ıdentem cohors :
, inquit, & Deum
ı fatébimur.
paternis óbſequens
mortem légibus,
rdos víctima
ſ ſánguine.
deſcendit cruce ;
ecce mórtuus
pſe lúmini :
jam crédite.
hriſte, nos tecum

ıl da ſúrgere,
contémnere ;
cœléſtia.
Patri, laus Fílio,
riumphátâ nece,
cum dux vocat :
i laus, Spíritus.
ı.
rophe, Da Chriſte.
l. Sit laus. *dicitur*
ſcenſionem in fine
hujus metri, niſi
ır.]
ıi, ut diſtribuuntur
libet Feria ſub ſola
elúia. *ſemel.*
nus regnávit, de-
s eſt : ℟. Indútus
titúdinem. *Pſ.* 93.
ıes, ut poſt Pſal-

terium, pro Tempore Paſchali.

Lectiones & ℟℟. notantur infrà in qualibet Feria.

Poſt Te Deum. ℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me ; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 2.

AD LAUDES.

Pſ. de Feria cum cantico de Feſtis, ſub ſola Ant. 3. *à.* Verbum miſit Deus annuntians pacem per Jeſum. Hunc Deus ſuſcitávit tertiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

DEus pacis, qui eduxit de mórtuis Paſtórem magnum óvium in ſánguine teſtamenti æterni, Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono ; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram ſe.

Hymnus.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos perſonet.
Fuſo Redemptor ſánguine
Piávit orbis crímina ;
Sciſſóque ſanctuárium
Patére dat velámine.
Granum ſolo recónditum
Iners manére non poteſt ;
Vix mórtuum jam gérminat,
Hinc quanta púllulat ſeges !
Non deſtruuntur fúnere,
Sed ſeminantur córpora :
Fecit reſurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.
Affixa cum Chriſto cruci,
Chriſto caro commórtua,
Et ipſa ſurget ſpléndidis
Chriſti decóra dótibus.

Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœleſtia.
Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus. *Ant. propria, ut in qualibet Feria.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

Dicto Benedicámus *fit commem. de Cruce & Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur:*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei, Allelúia, allelúia. *II. Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus.
℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expelleres poteſtátem, concéde nobis fámulis tuis ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum précemur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.
Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas;
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.
Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, próſequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique parcitas.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſurgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœleſtia.
Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam, & ad alias Horas, Strophe* Da, Chriſte. *dicitur uſque ad Pentecoſten; Doxologia verò* Sit laus Patri *uſque ad Aſcenſionem.*

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.

Ant. 7. *d.* Conreſuſcitávit nos Deus in Chriſto, ut oſtenderet abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos, Allelúia. *Epheſ.* 2.

Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquandò ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte, probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Chriſte, fili Dei vivi, * miserére nobis, * Allelúia.

úia. Chriſte ℣. Qui
ì mórtuis. * Alle-
ia Patri. Chriſte.

ge, Dómine, ádju-
Et rédime nos pro-
ı tuum. *Pſ.* 43.
duplicibus, & Fe-
io tantùm, dicun-
es.
R E C E S.
, eléiſon. Chriſte,
on. Kyrie, eléiſon.
:r. *ſecretò.*
ie nos indúcas in
n; ℟. Sed líbera
.
ı Deum.
iis reſurrectiónem,
æternam. Amen.
;o ad te, Dómine,
℟. Et manè orátio
niet te. *Pſ.* 87.
átur os meum lau-
t cantem glóriam
à die magnitúdinem
70.
rte fáciem tuam à
eis; ℟. Et omnes
meas dele. *Pſ.* 50.
mundum crea in
s; ℟. Et ſpíritum
nova in viſcéribus
;0.
rojícias me à fácie
t Spíritum ſanctum
uferas à me. *Pſ.* 50.
le mihi lætítiam ſa-
; ℟. Et ſpíritu prin-
firma me. *Pſ.* 50.
utórium noſtrum in
ómini, ℟. Qui fecit
terram. *Pſ.* 123.
Iebdomadarius facit
em, mediocri voce
onfíteor. 129. Miſe-
reátur. Indulgéntiam. *ut ſu-*
prà, 125.

Et poſt Confeſſionem Chori, voce elatâ proſequitur:

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrì, Dñe, ℟. Miſerére noſtrì. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum. ℣. Benedicámus Dómino.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo beatæ Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lect. Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomad. dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors ſanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes ſancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti

ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, dicitur Pſ. De profundis. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio*, Abſolve. *ut habetur in fine iij. Nocturni Officii Defunctorum*,

Poſteà dicitur : ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua ; & dírige fílios eórum. ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos ; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

Dírigere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum ; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel ſola recitans, dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco ad calcem, in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum ;* Deus. *Hebdomadarius*, Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD TERTIAM.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis,
Accende flammas córdibus.

itátis vínculo
e nectis Fílium,
nóris mútui
ipta néxibus.
hriſte, nos tecum
,
nul da ſúrgere,
a contémnere,
cœléſtia.
Patri, laus Fílio,
triumphátâ nece,
ecum dux vocat:
bi laus, Spíritus.
ι.
ι. Ipſe eſt caput cór-
:ſiæ, qui eſt princí-
mogénitus ex mór-
in ómnibus ipſe pri-
ens. Allel. *Coloſſ.* 1.
m. I. Cor. 15.
s reſurrexit à mór-
primítiæ dormién-
oniam quidem per
mors, & per hómi-
réctio mortuórum.
Adam omnes mó-
a & in Chriſto om-
ıbuntur.
ivit Dóminus, * &
Deus meus, * Al-
:lúia. Vivit. ℣. Et
Deus ſalútis meæ.
Glória Patri. Vivit.

'it ſibi déxtera ejus,
ıium ſanctum ejus.

SEXTAM.
Hymnus.
is excelſum jubar
oruſcat lúmine;
andens áureos,
at ſpícula.
iſte, qui mundum

accendis face,

Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Da, Chriſte, nos tecum
mori,
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui póſuit ánimam meam * ad vitam. * Allelúia. Glória. Audítam. *Pſ.* 65.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD NONAM.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Da, Chriſte, nos tecum
mori,

Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœleſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum, ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem. Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. I. Petr. 3.

CHriſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autē ſpíritu.

℟. *br.* Converciſti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Converciſti. ℣. Conſcidiſti ſaccum meum, * & circumdediſti me lætítiâ. * Allelúia. Glória Patri. Converciſti. *Pſ.* 29.

℣. In Deo ſperávit cor meū, & adjútus ſum, ℟. Et refloruit caro mea. *Pſ.* 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. *I. Cor.* 6.

Capitulum. I. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus?

Hymnus.

FOrti tegente bráchio,
Evádimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnique menſam cándidis
Cingámus ornati ſtolis.
Hujus ſacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Veſcámur atque ſánguine:
Veſcendo, vívimus Deo.
Jam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Hic agnus, hæc eſt víctima
Cruóre cujus íllitos
Tranſmíttit ultor Angelus.
O digna cœlo Víctima,
Mors ipſa per quam víncitur;
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póſtibus.
Chriſtus ſepulcri faúcibus
Emerſus ad lucem redit;
Hoſtem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.
Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum: ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67.

Ad Magnífic. *Ant. propria. Oratio Dominicæ præcedent.*

Dicto Benedicámus. *fit commem. de Cruce & Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur:*

Ant. 1. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allel. *Apoc.* 5.

iis terra adóret te, & i: ℞. Pſalmum dicat o, Dómine. *Pſ.* 65.

Oratio.

qui pro nobis Fítuum Crucis patííre voluiſti, ut inibis expélleres poteoncéde nobis fámu: reſurrectiónis grá:quámur; Per euminum.

MPLETORIUM.

'mi de Feria.

d. Erípuit nos Deus .te tenebrárum, & in regnum Fílii dile:. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Hymnus.

:demptor ſéculi,
:tio poſt fúnera
ínferis die,
eſurgendo necas;
a jam terras premet,
: ſommo lúmina:
ỏrem pérfidi,
æcas díſjice;
dum curas levat,
inſtaurat quies,
'a ſomnus óccupet,
torpor ópprimat.
triſte, nos tecum

ıul da ſúrgere,
a contémnere,
cœléſtia.
Patri, laus Fílio,
triumphátâ nece,
ecum dux vocat:
bi laus, Spíritus.
t.

m. I. Theſſ. 5.
vos fílii lucis eſtis, ii diéi: non ſumus eque tenebrárum; a dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℞. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo ſpíritum meum, * Alleluia, allelúia. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Allelúia, allel. Glória Patri. In manus tuas. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℞. Sub umbra alárum tuarum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuũ, Dómine, * ſecundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Cùm Chriſtus apparuérit, vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Allelúia. *Coloſſ.* 3.

In Semiduplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióné; ℞. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis réſurrectiónem, ℞. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrũ noſtrórum; ℞. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen gló-

riæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus eſt in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter; ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deindè fit Confeſſio, ut ſuprà, 128.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine; ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dñe, ſuper nos, ℟. Quemádmodũ ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum.

Oratio.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtrã, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur: Grátia Dñi noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. [*Solus vel ſola recitans, loco* vobis, *dicit* nobis.] ℟. Amen. *II. Cor.* 13.

Poſteà dicitur Antiphona de Beata, ut in Pſalterio, 28.

Officio finito, dicitur ſecretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Benedic. 25. Quàm magnificáta. 30. Sit glória Dómini. 30.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 4.

Videntes Petri conſtantiam & Joannis, comperto quòd hómines eſſent ſine lítteris, & idiótæ, admirabantur; & cognoſcébant eos, quóniam cum Jeſu fúerant: hóminem quoquè videntes ſtantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Juſſérunt autem eos forâs extra concíliũ ſecédere; & conferébant ad ínvicem, dicentes: Quid faciémus homínibus iſtis? quóniam quidẽ notum ſignum factum eſt per eos ómnibus habitantibus Jerúſalem: manifeſtum eſt, & non póſſumus negare. Sed ne ampliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúſalem cùm conſummaſſent ómnia quæ de Jeſu ſcripta erant, deponentes eum de ligno, poſuérunt eum in monumento: * Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis, Allelúia, allel. ℣. De angúſtia & de judício ſublátus eſt; abſciſſus eſt de terra vivéntium. * Deus verò ſuſcitávit. *Act.* 13. *Iſ.* 53.

Lectio ij.

Et vocantes eos, denuntiavérunt ne omninò loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò & Joannes reſpondentes, dixe-

s : Si juſtum eſt in Dei vos pótiùs au- n Deum, judicáte; póſſumus quæ vídi- ıdívimus, non lo- li comminantes di- os, non invenien- ɔdò punírent eos, pulum; quia omnes ıt id quod factum eo quod accíderat. enim erat ampliùs :a homo in quo rat ſignum iſtud ſa-

s eſt Jeſus per dies : * Qui aſcénderant : Galilæa in Jerúſa- uſque nunc ſunt te- l plebem, Allelúia, . In viis oſtendit ſe :er, & in omni pro- ccurrit illis. * Qui. ap. 6.

Lectio iij.

autem venérunt ad , & annuntiavérunt ad eos príncipes Sa- : ſenióres dixiſſent. audíſſent, unaními- :unt vocem ad Deũ, t : Dómine, tu es cœlum & terram, ómnia quæ in eis Spíritu ſancto per noſtri David púeri : Quare fremuérunt & pópuli meditáti a? Aſtitérunt reges príncipes convené- num adversùs Dó- : adversùs Chriſtum venérunt enim verè : iſta adversùs ſan- rum tuum Jeſum, xiſti, Heródes & Póntius Pilátus, cum Génti- bus & pópulis Iſrael, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fíeri. Et nunc, Dómine, réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia lóqui ver- bum tuum, in eo quòd ma- num tuam extendas ad ſani- tátes, & ſigna, & prodígia fíeri per nomen ſancti Filii tui Jeſu. Et cùm oraſſent, motus eſt locus in quo erant congre- gati; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loqueban- tur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, * Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit dexterâ ſuâ, ad dan- dam pœnitentiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum, Al- lelúia, allelúia. ℣. In ſciéntia ſua juſtificábit ipſe juſtus ſer- vus meus multos. * Hunc. Glória Patri. * Hunc. *Act.* 5. *Iſ.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum noſtrórum glo- rificávit Fílium ſuum Jeſum. Allelúia. *Act.* 3.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer ma- num tuam, & mitte in latus meum. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Dómine, quis habitá- bit. 46. Cœli enarrant. 46. Lex Dómini immaculáta. 46.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 4.

Multitúdinis credén- tium erat cor unum & ánima una, nec quiſquam eórum quæ poſſi-

débat áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri; & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum aut domorũ erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, & ponébant ante pedes Apoſtolórum. Dividebátur autem ſíngulis prout cuíque opus erat. Joſeph autem qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, (quod eſt interpretátum Fílius conſolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóſtoli * Teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri, Allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: cuſtodiébant præceptum quod dedit illis. * Teſtimónium. *Act.* 4. *Pſ.* 98.

Lectio ij. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Saphíra uxóre ſua, véndidit agrum; & fraudávit de prétio agri, conſciâ uxóre ſuâ; & áfferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit ſátanas cor tuum mentíri te Spirítui ſancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venúndatum in tua erat poteſtáte? Quare poſuiſti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus eſt timor magnus ſuper omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, & efferentes ſepeliérunt.

℟. Certíſſimè ſciat omnis domus Iſrael * Quia & Dóminum & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixiſtis, Allelúia, allel. ℣. Ecce ſervus meus exaltábitur & elevábitur, & ſublímis erit valdè. * Quia. *Act.* 2. *Iſ.* 52.

Lectio iij.

FActum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium; & uxor ipsíus néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, ſi tanti agrum vendidiſtis. At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui ſepeliérunt virum tuum, ad óſtium, & efferent te. Confeſtim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & ſepeliérunt ad virum ſuum. Et factus eſt timor magnus in univerſa Eccléſia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Hic eſt lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli; * Et non eſt in álio áliquo ſalus, Allelúia, allel. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, an-

óſum, in fun-
ıtum. * Et non
ri. * Et non eſt.

ius. *Ant.* 1. C.
ſet Jeſus à mór-
i ſunt diſcípuli
ıt: Sólvite tem-
in tribus diébus
Allel. *Joan.* 2.
cat. *Ant.* 7. ç.
édulus, ſed fi-
. *Joan.* 20.
QUARTA.
TURNUM.
fitébor. 61. Mi-
Ut quid. 62.
'io j.
oſtolórum. *C.* 5.
ıs Apoſtolórum
igna & prodí-
a in plebe. Et
iter omnes in
ınis. Ceterórum
lébat ſe conjún-
d magnificábat
Iagis autem au-
ıtium in Dómi-
virórum ac mu-
in platéas ejí-
s, & pónerent
;rabátis, ut, vé-
ſaltèm umbra
ıret quemquam
erarentur ab in-
is. Concurrébat
titúdo vicinárū
ıſalem, afferen-
vexátos à ſpirí-
is; qui curaban-

atres noſtros re-
eſt, hanc Deus
is noſtris, * Re-
ı, Allelúia, alle-
inus Deus no-
ſter adimplévit miſéricórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael. * Reſúſcitans Jeſum, Allelúia, allelúia. *Act.* 13. *Judith.* 13.

Lectio ij.

EXurgens autem princeps Sacerdotum, & omnes qui cum illo erant, quæ eſt hæreſis Sadducæórum, repléti ſunt zelo; & injécerunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia pública. Angelus autē Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & ſtantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audiſſent, intravérunt dilúculo in templū, & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótū, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Iſrael, & miſérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem veniſſent miniſtri, & aperto cárcere non inveniſſent illos, reverſi nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clausū cum omni diligéntia, & cuſtódes ſtantes ante jánuas; aperientes autem néminem intus invénimus.

℟. Deus dedit Jeſum manifeſtum fieri, non omni pópulo, ſed téſtibus præordinátis à Deo nobis, * Qui manducávimus & bíbimus cum illo poſtquā reſurrexit à mortuis, Allelúia, allelúia. ℣. Pépigit fœdus nobiſcum qui inpræſentiárum ſumus & vívimus; fácie ad fáciem locútus eſt nobis. * Qui manducávimus. *Act.* 10. *Deut.* 5.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos ſermónes Magiſtrátus templi, & príncipes Sacerdótū, ambigébant de illis quidnam fíeret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis : Quia ecce viri quos poſuiſtis in cárcerem, ſunt in templo ſtantes, & docentes pópulum. Tunc ábiit Magiſtrátus cum miniſtris, & adduxit illos ſine vi; timébant enim pópulum, ne lapidarentur. Et cùm adduxiſſent illos, ſtatuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens : Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto ; & ecce repleſtis Jerúſalē doctrínâ veſtrâ ; & vultis indúcere ſuper nos ſánguinem hóminis iſtíus. Reſpondens autem Petrus & Apóſtoli, dixérunt : Obedíre opórtet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum noſtrórum ſuſcitávit Jeſum, quem vos interemiſtis, ſuſpendentes in ligno. Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. Et nos ſumus teſtes horum verbórum, & Spíritus ſanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus ſibi.

℟. Per Chriſtum vobis remíſſio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuiſtis in lege Móyſi juſtificári : * In hoc omnis qui credit, juſtificátur, Allelúia, allelúia. ℣. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ. * In hoc. Glória Patri. * In hoc. *Act.* 13. *Iſ.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum, quóniam néceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt de me. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dóminus meus, & Deus meus. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Exáudiat. 76. Exultáte 76. Beáta gens. 77.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 5.

HÆc cùm audiſſent, diſſecabantur, & cogitábant intèrfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Phariſæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorabilis univerſæ plebi, juſſit forâs ad breve hómines fíeri; dixitque ad illos : Viri Iſraelítæ, atténdite vobis ſuper homínibus iſtis quid actúri ſitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens ſe eſſe áliquem, cui conſenſit númerus virórum círciter quadringentórum, qui occíſus eſt : & omnes qui credébant ei, diſſipáti ſunt & redacti ad níhilum. Poſt hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus profeſſiónis, & avertit pópulum poſt ſe, & ipſe périit ; & omnes, quotquot conſenſérunt ei, diſperſi ſunt.

℟. Príncipes. 302.

Lectio ij.

ET nunc ítaque dico vobis : Diſcédite ab homínibus iſtis, & ſínite illos ; quóniam ſi eſt ex homínibus conſílium

ex aut opus, diſſolvétur; ſi erò ex Deo eſt, non potéritis diſſólvere illud, ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Conſenſérunt autem illi. Et convocantes Apóſtolos, cæſis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jeſu: & dimiſérunt eos. Et illi quidem ant gaúdentes à conſpectu ncílii, quóniam digni hábiti nt pro nómine Jeſu contuméliam pati. Omni autem die n ceſſabant, in templo & ca domos docentes, & evangelizantes Chriſtum Jeſum.

℟. Viſus eſt. 303.

Lectio iij. *Cap.* 8.

SAulus autem devaſtábat Eccléſiam per domos intrans; & trahens viros ac mulíeres, tradébat in cuſtódiam. tur qui diſperſi erant, pertranſíbant, evangelizantes verbum Dei. Philippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant auté turbæ his quæ Philippo dicébantur, unanimiter audientes & videntes ſigna quæ faciébat. Multi enim eorum qui habébant ſpíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti ſunt. Factum eſt ergo gáudium magnum in illa civitáte.

℟. Quem vos. 303.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis tértiâ die. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Quid gloriáris. 90. Exaudi. 90. Véſpere. 91.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, ſedúcens gentem Samaríæ, dicens ſe eſſe áliquem magnum; cui auſcultábant omnes à mínimo uſque ad maximum, dicentes: Hic eſt virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore mágiis ſuis dementaſſet eos. Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit; & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo. Videns étiam ſigna & virtútes máximas fíeri, ſtupens admirabátur.

℟. Virtúte magnâ. 304.

Lectio ij.

CUm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jeroſólymis, quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem; qui cùm veniſſent, oravérunt pro ipſis ut accíperent Spíritum ſanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum. Cùm vidiſſet autem Simon quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum darétur Spíritus ſanctus, óbtulit

Dei exiſtimaſti pecúniâ poſſidéri. Non eſt tibi pars neque ſors in ſermóne iſto, cor enim tuũ non eſt rectum coram Deo: pœniténtiam ítaquè age ab hac nequítia tua, & roga Deum, ſi fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis & obligatióne iniquitátis vídeo te eſſe. Reſpondens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat ſuper me horum quæ dixiſtis.

℟. Hic eſt lapis. 304.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Prædeſtinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum, in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus. Allelúia. *Epheſ.* 1.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de beata Maria in Sabbato (niſi occurrat Feſtum ſemid. & ſuprà) cum commem. de Cruce; & ſic in tribus Sabbatis ſequentibus.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi Beátus qui intélli-

eſt, Dómine? Dixit
illi: Oratiónes tuæ &
ſynæ tuæ aſcendérunt
móriam in conſpéctu
nunc mitte viros in
& acceríi Simónem
dam, qui cognomin
trus: hic hoſpitátur ap
nem quemdam coriári
jus eſt domus juxta m
dicet tibi quid te opó
cere. Et cùm diſceſſiſſ
lus qui loquebátur illi,
duos doméſticos ſuos
litem metuentem D
ex his qui illi parébat
bus cùm narraſſet óm
ſit illos in Joppen.

Lectio ij.

POſterâ autem die,
faciéntibus, & ap
quántibus civitáti,
Petrus in ſuperióra, u
circa horam ſextam.
eſuríret, vóluit guſtár
tibus autem illis, céci
eum mentis exceſſus;
cœlum apertum, & de
vas quoddam, velut
magnum, quátuor in

ommúne & im-
ox íterùm ſe-
: Quod Deus
commúne ne
tem factum eſt
m receptum eſt
Et dum intrà
etrus quidnam
vidiſſet, ecce
ant à Cornélio,
num Simónis,
nuam. Et cùm
errogábant ſi
nominátur Pe-
éret hoſpítium.
ogitante de vi-
íritus ei : Ecce
unt te. Surge
nde, & vade
dúbitans, quía
Deſcendens au-
viros, dixit :
quem quæritis :
propter quam
lixérunt : Cor-
, vir juſtus &
& teſtimónium
erſa gente Ju-
nſum accépit ab
accersíre te in
, & audíre ver-

PERAS.

abbato ſub ſola
s & Dóminum
os ſuſcitábit per
Allel. *I. Cor.* 6.

Jerem. 31.
rbum Dómini,
annuntiáte in
rocul ſunt, &
diſperſit Iſrael,
um, & cuſtó-
t paſtor gregem
it enim Dómi-
nus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, Forti. *ſuprà*, 300.

℣. Dóminus ipſe eſt Deus noſter; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus. *Pſ.* 94.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Tanquam ovis ad occiſiónem ductus eſt, & ſicut agnus non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt : generatiónem ejus quis enarrábit? Allelúia. *Act.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 301. *ſine Precibus.*

DOMINICA II POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Auctórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ſuprà*, 294.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio, 4. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. *I. Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

De Actibus Apoſtólorū. *C.* 13.

ERant in Eccléſia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenenſis, & Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ

collactáneus, & Saulus. Miniſtrantibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidé miſſi à Spíritu ſancto, abiérunt Seléuciam, & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in ſynagógis Judæórum. Habébant autem & Joannem in miniſtério. Et cùm perambulaſſent univerſam ínſulam uſque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pſeudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjeſu, qui erat cum Procónſule Sérgio Paulo, viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei. Reſiſtébat autem illis Elymas magus, (ſic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónſulem à fide. Saulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu ſancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis juſtítiæ, non déſinis ſubvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini ſuper te; & eris cæcus, non videns ſolem uſque ad tempus. Et confeſtim cécidit

℞. Læteníur cœli, & e
tet terra; & dicant in
tiónibus: Dóminus regn
* Exultent agri & ómnia
in eis ſunt, quia venit D
nus judicáre terram, Allel
allelúia. ℣. Deus judica
eſt orbem in viro in qu
tuit, fidem præbens ó
bus, ſúſcitans eum à
tuis.* Exultent. *I. Paral*
Act. 17.

Lectio ij.

Homília ſancti Auguſt
Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 110.

VEnérunt dies ut
mus Allelúia. Et h
dem dies véniunt tranſ
tranſeuntque ventúri,
gníficant diem qui non
& tranſit. Ad quem ſa
cùm venérimus, inhæ
ei, nec nos tranſíbimus.
enim dies iſti, prætérit
bus Quadragéſimæ,
ante reſurrectiónem Do
córporis vitæ hujus ſig
tur mœror, ſolémniter
hilaritáte ſuccédunt; ſ
ille qui poſt reſurrect
dábitur plenário córpo
mini, hoc eſt, ſanctæ
ſiæ, cunctis vitæ hujus
nis atque dolóribus e
perpétuâ beatitáte ſu
Quod promíſit Chriſtu
eſt hîc expectandum, n
ſperándum; ſed hoc
rum & juſtum, ut hîc

ecúli, immortá-
ım matrem con-
ntiam. Deleƈtá-
ineffabíliter pro-
eƈtábit caſtis at-
eritátis ampléxi-
ſapiéntiæ, timor
s ejus manet in
li; & hoc erit
ic finis, hæc ſtá-
perpétua.
os Jerúſalem Al-
ɔitur. Benediƈtus
i exaltávit eam;
ım ejus in ſécula
Allelúia, allelúia.
ſalus, & glória,
o noſtro eſt, quia
judícia ſunt ejus.
13. *Apoc.* 19.
ƈtio iij.
Evangélii ſecun-
ınem. *Cap.* 10.
ıpore; Dixit Jeſus
n ex Phariſæis:
ſtor bonus. Bonus
ım ſuam dat pro
Et réliqua.
ſanƈti Gregórii
Papæ.
14. *habita in Ba-*
'etri, Dom. 2.
' Paſcha.
minus quod mó-
tendit quod juſſit.
ɔr pro óvibus ſuis
m póſuit; ut in
noſtro corpus
ıguinem vérteret,
s redémerat, car-
ılimento ſatiáret.
bis eſt de contem-
via quam ſequá-
ſita eſt forma cui
r. Primum nobis
ɔra noſtra miſeri-
córditer óvibus ejus impén-
dere; poſtrémum verò, ſi
neceſſe ſit, étiam mortem
noſtram pro eiſdem óvibus
miniſtráre. A primo autem
hoc mínimo pervenítur ad
poſtrémum majus. Sed cùm
incomparabiliter longè ſit
mélior ánima quâ vivimus,
terrénâ ſubſtántiâ quam ex-
tériùs poſſidémus; qui non
dat pro óvibus ſubſtántiam
ſuam, quando pro his datúrus
eſt ánimam ſuam?

℟. Ego ſum paſtor bonus; & * Cognoſco oves meas, & cognoſcunt me meæ, Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipſe requíram oves meas, viſitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & paſcam eas. * Cognoſco. Glória. * Cognoſco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec deleƈtáſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio, 9.

Ant. 5. C. Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Allelúia. *Apoc* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. D. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. C. Sedenti in throno, & Agno, benedíƈtio & honor in ſécula ſeculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. G. Laudem dícite

Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timetis eum, Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Iſaï. 49.

SUper vias paſcentur, & in ómnibus planis páſcua eórum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiet eos æſtus & ſol; quia miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra. 295.

℣. Pópulus Dómini oves páſcuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confeſſióne. *Pſ.* 99.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium óvium: veni ut vitam habeant, & abundántiùs hábeant. Ego ſum paſtor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſtendis; da cunctis qui chriſtiánâ profeſſióne cenſentur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum noſtrum.

AD HORAS, Pſſ. ut in Pſalterio. Antiph. & reliqua, ut ſuprà in Feriis Temporis Paſchalis, 296.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalterio, 23.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurrexit à mórtuis, allelúia; oportet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus. Allelúia. *I. Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Allelúia. *I. Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſuſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuã. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt, Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt, & reſurrexit. Allelúia. *II. Cor.* 5.

Capitulum. I. Petr. 2.

ERátis ſicut oves errantes, ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárum.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli; & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovile, & unus paſtor. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 25.

FERIA

ERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Confitémini. 30. Vocá-
t. 31. Miſit Dóminus. 31.

Lectio j.

)e Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

Urrexérunt quidam de
hæreſi Phariſæórum qui
crediderunt, dicentes:
uia oportet circumcídi eos,
ræcípere quoquè ſervare le-
:m Móyſi. Convenerúntque
póſtoli & Senióres vidére
e verbo hoc. Cùm autem
agna conquiſítio fíeret, ſur-
ens Petrus dixit ad eos: Viri
atres, vos ſcitis quóniam ab
ntíquis diebus Deus in nobis
légit per os meum audíre
entes verbum Evangélii, &
rédere. Et qui novit corda
)eus, teſtimónium perhíbuit,
ans illis Spíritum ſanctum
icut & nobis, & nihil diſ-
révit inter nos & illos, fide
uríficans corda eórum. Nunc
rgo quid tentátis Deum, im-
ónere jugum ſuper cervíces
iſcipulórum, quod neque
atres noſtri, neque nos por-
áre potúimus? Sed per grá-
iam Dómini Jeſu Chriſti cré-
imus ſalvári, quemádmo-
ùm & illi. Tácuit autem
mnis multitudo: & audié-
ant Barnabam & Paulum,
arrantes quanta Deus feciſſet
gna & prodígia in Géntibus
er eos. ℟. Príncipes. 302.

Lectio ij.

ET, poſtquàm tacuérunt, reſpóndit Jacóbus, di-
ens: Viri fratres, audíte me:
imon narrávit quemádmo-
dùm primùm Deus viſitávit
ſúmere ex Géntibus pópulum
nómini ſuo. Et huic concor-
dant verba Prophetárum,
ſicut ſcriptum eſt: Poſt hæc
revertar, & reædificábo ta-
bernáculum David quod dé-
cidit; & díruta ejus reædifi-
cábo, & érigam illud, ut re-
quírant céteri hóminum Dó-
minum, & omnes gentes ſu-
per quas invocátum eſt no-
men meum, dicit Dóminus
fáciens hæc. Notum à ſæculo
eſt Dómino opus ſuum. Pro-
pter quod ego júdico non in-
quietári eos qui ex Géntibus
convertúntur ad Deum; ſed
ſcríbere ad eos ut abſtíneant
ſe à contaminatiónibus ſimu-
lacrórum, & fornicatióne, &
ſuffocátis, & ſánguine. Móy-
ſes enim à tempóribus antí-
quis habet in ſíngulis civitáti-
bus qui eum prædicent in ſy-
nagógis, ubi per omne ſáb-
bátum légitur.

℟. Viſus eſt. 303.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóſtolis & Senióribus, cum omni
Eccléſia, elígere viros ex eis,
& míttere Antiochíam cum
Paulo & Bárnaba, Judam,
qui cognominabátur Bárſa-
bas, & Silam, viros primos
in frátribus; ſcribentes per
manus eórum: Apóſtoli &
Senióres fratres, his qui ſunt
Antiochíæ, & Syriæ, & Ci-
líciæ, frátribus ex Géntibus,
ſalútem. Quóniam audívimus
quia quidam ex nobis exeún-
tes turbavérunt vos verbis,
everténtes ánimas veſtras,
quibus non mandávimus, plá-

cuit nobis collectis in unum elígere viros, & míttere ad vos, cum caríſſimis noſtris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Míſimus ergo Judam & Silam, qui & ipſi vobis verbis réferent éadem. Viſum eſt enim Spirítui ſancto, & Nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris, quàm hæc neceſſária: Ut abſtineátis vos ab immolátis ſimulacrórum, & sánguine, & ſuffocáto, & fornicatióne; à quibus cuſtodientes vos, benè agétis. Valéte.

℟. Quem vos. 303.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Paſtor próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Deus, judicíum. 47. Reges Tharſis. 47. Miſericordiam. 48.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

PAulus, cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret, incitabátur ſpíritus ejus in ipſo, videns idololatríæ déditam civitátem. Diſputábat ígitur in ſynagóga cum Judæis & coléntibus, & in foro per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóici philóſophi diſſérebant cum eo, & quidam dicébant: Quid vult ſeminivérbius hic dícere? Alii verò: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor eſſe; quia Jeſum & reſurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehenſum eum ad Areopágum duxérunt, dicentes: Póſſumus ſcire quæ eſt hæc nova, quæ à te dícitur, doctrína? nova enim quædam infers áuribus noſtris: vólumus ergo ſcire quidnam velint hæc eſſe. (Athenienſes autem omnes, & advenæ hóſpites, ad nihil áliud vacábant, niſi aut dícere aut audíre áliquid novi.)

℟. Virtúte magnâ. 304.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram in qua ſcriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eo ſunt, hic cœli & terræ cùm ſit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia; fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, defíniens ſtatúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum, ſi fortè attrectent eum aut invéniant; quamvìs non longè ſit ab unoquóque noſtrûm.

enim vívimus, & mo-
& ſumus; ſicut &
veſtrórum poetárum
t: Ipsíus enim & ge-
ius.
:rtiſſimè ſciat. 304.

Lectio iij.

ius ergo cùm ſimus
i, non debémus æſti-
ıro, aut argento, aut
ſculptúræ artis & co-
is hóminis, Divínum
ıile. Et témpora qui-
ıjus ignorántiæ deſpí-
eus, nunc annúntiat
ous ut omnes ubíque
ıtiam agant, eò quòd
liem In quo judicatú-
orbem in æquitáte, in
quo ſtátuit, fidem præ-
nnibus, ſúſcitans eum
is. Cùm audiſſent au-
ſurrectiónem mortuó-
uidam quidem irridé-
uidam verò dixérunt:
ius te de hoc íterùm.
ılus exívit de médio
Quidam verò viri ad-
s ei, credidérunt; in
& Dionyſius Areopa-
: múlier nómine Dá-
& álii cum eis.
utem.
ic eſt lapis. 304.
Benedictus. *Ant.* 8. G.
ıum Deus manifeſtum
on omni pópulo, ſed
præordinátis. Alle-
a. 10.
Magníficat. *Ant.* 2. D.
próprias oves paſtor
t, ante eas vadit; &
lum ſequuntur, quia
vocem ejus. Allelúia.
10.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Atténdite. 63. Filii Ephrem. 63. Tránſtulit. 64.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 20.

PRopoſúerat Paulus tranſnavigáre Epheſum, ne qua mora illi fíeret in Aſia. Feſtinábat enim, ſi poſsíbile ſibi eſſet, ut diem Pentecoſtes fáceret Jeroſólymis. A Miléto autem mittens Epheſum, vocávit majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis à prima die quâ ingreſſus ſum in Aſiam, quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum; quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos, teſtíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligátus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans; niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me; dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod ac-

cépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres. 305.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam, vos omnes per quos tranſívi prædicans regnum Dei. Quaproptet conteſtor vos hodiernâ die quia mundus ſum à ſánguine omnium; non enim ſubterfugi quómimùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo. Ego ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi; & ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte & die non ceſsávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes oportet ſuſcípere infirmos, ac meminiſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátiùs eſt magìs dare, quàm accípere.

℟. Deus dedit. 305.

Lectio iij. Cap. 20 & 21.

ET cùm hæc dixiſſet, póſitis génibus ſuis, orávit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium; & procumbentes ſuper collum Pauli, oſculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quoniam ámplius fáciem ejus non eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum eſſet ut navigarémus, abſtracti ab eis, recto curſu vénimus Coum, & ſequenti die Rhodum, & indè Pátaram. Et cùm inveniſſémus navem transfretantem in Phœnícen, aſcendentes navigávimus. Cùm apparuiſſémus autem Cypro, relinquentes eam ad ſiniſtram, navigávimus in Syriam, & venimus Tyrum: ibi enim navis expoſitúra erat onus. Inventis autem diſcípulis, mánſimus ibi diébus ſeptem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne aſcénderet Jeroſólymam. Et explétis diébus profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis uſque forás civitátem; & póſitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefeciſſémus ínvicem, áſcéndimus navem; illi autem rediérunt in ſua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro deſcéndimus Ptolemáidam: & ſalutátis frátribus mánſimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, venímus Cæſaréam.

℟. Per Chriſtum. 306.

ſedictus. *Ant.* 1. D.
x diſcípulis oſtenſus
n ália effígie eúnti-
llam ; óculi autem
nebantur ne eum
ıt. Allel. *Marc.* 16.

gníficat. *Ant.* 7. *d.*
fidéles eſtis in Deo,
/it eum à mórtuis,
. glóriam. Allelúia.

A QUINTA.
OCTURNUM.
rgat Deus. 77. Dó-
ıit verbum. 78. In
ıenedícite Deo. 78.
Lectio j.
ibus Apoſtolórum.
Cap. 24.
:endit Princeps Sa-
dótum, Anánias,
n Senióribus qui-
k Tertullo quodam
qui adiérunt Præſi-
ſùs Paulum. Et citá-
cœpit accusáre Ter-
:ens : Cùm in multa
us per te, & multa
r per tuam provi-
ſemper & ubíque
, optime Felix,
. gratiárum actióne.
ı autem te prótra-
o, bréviter audias
ıa cleméntia. Invé-
nc hóminem peſti-
: concitantem ſedi-
ıibus Judæis in uni-
e, & auctórem ſe-
:ctæ Nazarenorum ;
ı templum violáre
ſt ; quem & appre-
olúimus ſecundùm
ſtram judicáre. Su-
ı autem Tribúnus

Lyſias, cum vi magna erípuit eum de mánibus noſtris, jubens accuſatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipſe, júdicans de ómnibus iſtis, cognóſcere de quibus nos accuſámus eum. Adjecérunt autem & Judæi, dicentes hæc ita ſe habére.

℟. Príncipes. 302.

Lectio ij.

Reſpondit autem Paulus (annuente ſibi Præſide dícere :) Ex multis annis te eſſe júdicem genti huic ſciens, bono ánimo pro me ſatisfáciam. Potes enim cognóſcere quia non plus ſunt mihi dies quàm duódecim, ex quo aſcendi adoráre in Jeruſalem : & neque in templo invenérunt me cum áliquo diſputantem, aut concurſum facientem turbæ, neque in ſynagógis, neque in civitáte ; neque probáre poſſunt tibi de quibus nunc me accúſant. Confíteor autem hoc tibi, quòd ſecundùm ſectam quam dicunt hæreſim, ſic deſervio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis ſcripta ſunt ; ſpem habens in Deum, quam & hi ipſi expectant, reſurrectiónem futúram juſtórum & iniquórum. In hoc & ipſe ſtúdeo ſine offendículo conſciéntiam habére ad Deum & ad hómines ſemper. Poſt annos autem plures, eleemóſynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota ; in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Aſia Judæi, quos oportébat

apud te præſtò eſſe, & accuſáre ſi quid habérent adversùm me, aut hi ipſi dicant ſi quid invenérunt in me iniquitátis, cùm ſtem in concílio, niſi de una hac ſolúmmodò voce quâ clamávi inter eos ſtans : Quóniam de reſurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis.

℟. Viſus eſt. 303.

Lectio iij.

DIſtulit autem illos Felix, certíſſimè ſciens de via hac, dicens : Cùm Tribúnus Lyſias deſcénderit, áudiam vos. Juſſitque Centurióni cuſtodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de ſuis prohibére miniſtráre ei. Poſt áliquot autem dies véniens Felix cum Druſilla uxóre ſua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem quæ eſt in Chriſtum Jeſum. Diſputante autem illo de juſtítia & caſtitáte, & de judício futúro, tremefactus Felix reſpondit : Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accerſam te. Simul & ſperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo ; propter quod & frequenter accerſens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit ſucceſſórem Felix Pórcium Feſtum. Volens autem grátiam præſtáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum. ℟. Quem vos. 303.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dum Jeſus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedixit ac fregit, & porrigébat illis. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. Allelúia. *I. Petr.* 5.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Eripe me. 92. Deus oſtendet. 92. Exaudi, Deus. 92.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 25.

FEſtus deſcendit Cæſaréam, & álterâ die ſedit pro tribunáli, & juſſit Paulum addúci. Qui cùm perductus eſſet, circumſtetérunt eum qui ab Jeroſólyma deſcénderant Judæi, multas & graves cauſas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente ; Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæſarem quidquam peccávi. Feſtus autem volens grátiam præſtáre Judæis, reſpondens Paulo, dixit : Vis Jeroſólymam aſcéndere, & ibi de his judicári apud me ? Dixit autem Paulus : Ad tribúnal Cæſaris ſto, ibi me oportet judicári : Judæis non nócui, ſicut tu méliùs noſti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúſo mori : ſi verò nihil eſt eórum quæ hi accúſant me, nemo poteſt me illis donáre. Cæſarem appello. Tunc Feſtus cum concílio locútus reſpondit : Cæſarem appellaſti, ad Cæſarem ibis.

℟. Virtúte. 304.

Lectio ij. *Cap.* 27.

UT autem judicátum eſt navigáre eum in Itáliam, & trádi Paulum cum reliquis

ſtódiis Centurióni, nómine
ilio, cohortis Auguſtæ, aſ-
ndentes navem Adrumetí-
im: incipientes navigáre cir-
ı Aſiæ loca, ſuſtúlimus, per-
verante nobiſcum Ariſtar-
io, Macédone Theſſalonicen-
Sequenti autem die devéni-
us Sidónem. Humánè au-
m tractans Július Paulum,
rmíſit ad amícos ire, & cu-
m ſuî ágere. Et inde cùm
ſtuliſſémus, ſubnavigávi-
us Cyprum, proptéreà quòd
ſent venti contrárii. Et pé-
gus Cilíciæ & Pamphíliæ na-
gantes, vénimus Lyſtram,
æ eſt Lyciæ: & ibi invéniens
ntúrio navem Alexandrí-
n navigantem in Itáliam,
nſpóſuit nos in eam. Et
n multis diébus tardè navi-
émus, & vix deveniſſémus
tra Gnidum, prohibente
ı vento, adnavigávimus
træ juxta Salmónem; &
juxta navigantes, venimus
ocum quemdam qui vocá
Boniportus, cui juxta erat
tas Thalaſſa. Multo autem
pore peracto, & cùm jam
ı eſſet tuta navigátio, eò
d & jejúnium jam præte-
ſet, conſolabátur eos Pau-
, dicens eis: Viri, vídeo
niam cum injúria & multo
nno non ſolùm óneris &
is, ſed étiam animárum
trárum, incipit eſſe navi-
io. Centúrio autem guber-
óri & naucléro magis cre-
bat, quàm his quæ à Paulo
ebantur. Et cùm aptus por-
non eſſet ad hiemandum,
rimi ſtatuérunt consílium
igáre inde, ſi quo modo
poſſent devenientes Phœní-
cen hiemáre.

℟. Certiſſimè. 304.

Lectio iij.

Validâ autem nobis tempeſtáte jactátis, ſequenti die jactum fecérunt; & tértiâ die ſuis mánibus armaménta navis projecérunt. Neque autem ſole, neque ſidéribus apparéntibus per plures dies, & tempeſtáte non exíguâ imminente, jam abláta erat ſpes omnis ſalútis noſtræ. Et cùm multa jejunátio fuiſſet, tunc ſtans Paulus in médio eórum, dixit: Oportébat quidem, ô viri, audito me, non tóllere à Creta, lucríque fácere injúriam hanc & jactúram. Et nunc ſuádeo vobis bono ánimo eſſe: amíſſio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, prætérquàm navis. Aſtitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei cujus ſum ego & cui deſérvio, dicens: Ne tímeas, Paule; Cæſari te oportet aſsíſtere; & ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quod bono ánimo eſtóte, viri: credo enim Deo, quià ſic erit quemádmodùm dictum eſt mihi. In ínſulam autem quamdam oportet nos devenîre.

Tu autem.

℟. Hic eſt lapis. 304.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. ℣. Cognovérunt Dóminum in fractióne panis. Allel. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum ſemiduplex) cùm commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Nonne Deo ſubjecta erit. 107. Exaudi, Deus. 108. Confitébimur tibi, Deus. 108.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 28.

CUm veniſſémus Romã, permiſſum eſt Paulo manére ſibimet cum cuſtodiente ſe mílite. Poſt tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque conveniſſent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens aut morem paternum, vinctus ab Jeroſólymis tráditus ſum in manus Romanórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuíſſent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla eſſet cauſa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus ſum appellàre Cæſarem, non quaſi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur cauſam rogávi vos vidére & álloqui, propter ſpem enim Iſrael caténâ hâc circúmdatus ſum.

Lectio ij.

CUm conſtituiſſent autem illi diem, venérunt ad eum in hoſpítium plúrimi, quibus exponébat teſtíficans regnum Dei, ſuadenſque eis de Jeſu, ex lege Móyſi & Prophétis, à manè uſque ad véſperam. Et quidam credébant his quæ dicebantur, quidam verò non credébant. Cùmque ínvicem non eſſent conſentientes, diſcedébant, dicente Paulo unum verbum: Quia benè Spíritus ſanctus locútus eſt per Iſaíam Prophétam ad patres noſtros, dicens: Vade ad pópulum iſtum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis; & videntes vidébitis, & non perſpiciétis. Incraſſátum eſt enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt, & óculos ſuos compreſſérunt, ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intelligant, & convertantur, & ſanem eos. Notum ergo ſit vobis quóniam Géntibus miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient. Et cùm hæc dixiſſet, exiérunt ab eo Judæi, multam habentes inter ſe quæſtiónem. Manſit autem biénnio toto in ſuo conducto; & ſuſcipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ ſunt de Dómino Jeſu Chriſto cum omni fidúcia, ſine prohibitióne.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola

Ant. 4. d. Deus & Dominum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. *I. Cor. 6.*

Capitulum. Exod. 19.

SI audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis, mea eſt enim omnis terra; & vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Redemptiónem miſit Dñus pópulo ſuo: ℟. Mandávit in æternum teſtamentum ſuum. *Pſ.* 110.

;níficat. *Ant.* 3. a.
, Dómine, & re-
s Deo in ſánguine
nni tribu, & lin-
pulo, & natióne;
os Deo noſtro re-
icerdótes. Allelúia.

ut infrà ad Laudes.
MPLETORIUM.
ſuprà, 301.

INICA III
r PASCHA.
CTURNUM.
Auctorem vitæ, qué
itávit à mortuis,
adoréınus. Allelúia.

Veníte. 2. *Hymnus*,
ſuprà, 294.
almi è III. Noctur-
icæ, ut in Pſalte-
ıb ſola Ant. 8. c.
ıórtuus eſt pro pec-
is, & ſepultus eſt,
xit tértiâ die ſecun-
ptúras. Alleluia. *I.*

meum & caro mea
érunt in Deum vi-
83.
Lectio j.
ıer Apocalypſis beáti
; Apóſtoli. *Cap.* 1.
ıcalypſis Jeſu Chriſti,
am dedit illi Deus
lâm fácere ſervis ſuis
tet fíeri citò, & ſi-
, mittens per Ange-
ı ſervo ſuo Joanni,
ıónium perhibuit ver-
& teſtimónium Jeſu
quæcumque vidit.
ii legit & audit verba
e hujus, & ſervat ea
quæ in ea ſcripta ſunt; tem-
pus enim propè eſt. Joannes
ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in
Aſia: Grátia vobis & pax ab
eo qui eſt, & qui erat, & qui
ventúrus eſt; & à ſeptem ſpi-
rítibus qui in conſpectu thro-
ni ejus ſunt; & à Jeſu Chri-
ſto, qui eſt teſtis fidélis, pri-
mogénitus mortuórum, &
princeps regum terræ, qui di-
lexit nos, & lavit nos à pec-
cátis noſtris in ſánguine ſuo,
& fecit nos regnum & ſacer-
dótes Deo & Patri ſuo: ipſi
glória & impérium in ſǽcula
ſeculorum: amen. Ecce venit
cum núbibus; & vidébit eum
omnis óculus, & qui eum pu-
pugérunt; & plangent ſe ſu-
per eum ómnes tribus terræ:
Etiam, amen. Ego ſum Alpha
& Oméga, princípium & fi-
nis, dicit Dóminus Deus, qui
eſt, & qui erat, & qui ventú-
rus eſt, Omnípotens

℟. Grátia vobis & pax à
Jeſu Chriſto, * Qui eſt teſtis
fidélis, primogénitus mortuó-
rum, & princeps regum terræ,
Allelúia, allelúia. ℣. Ejus re-
gnum, regnum ſempiternum
eſt; & omnes reges ſervient &
obédient ei. * Qui eſt teſtis.
Apoc. 1. *Dan.* 7.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

De fide Reſ. lib. 2. *n.* 90 & 91.

QUóniam Deus mori non
póterat, mori non pó-
terat Sapiéntia; reſúrgere
auté non póterat, quod mór-
tuum non erat: aſſúmitur ca-
ro quæ mori poſſet, ut dum
móritur quod ſolet, quod

mórtuum fúerat, hoc reſúrgeret : neque enim póterat eſſe niſi per hóminem reſurréctio. Ergo reſurrexit homo, quóniam homo mórtuus eſt : reſuſcitátus homo, ſed reſúſcitans Deus : tunc ſecundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim ſecundùm carnem jam non nóvimus Chriſtum, ſed carnis grátiam tenémus; ut ipſum primítias quieſcéntium, ipſum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itaque ſicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ reſurrectiónis in Chriſto. Omnes reſurgunt, ſed nemo deſpéret, neque juſtus dóleat commúne conſórtium reſurgendi, cùm præcípuum fructû virtútis expectet. Omnes quidem reſurgent; ſed unuſquiſque, ut ait Apóſtolus, in ſuo órdine. Commúnis eſt divínæ fructus clementiæ, ſed diſtinctus ordo meritórum.

℟. Beatus & ſanctus qui habet partem in reſurrectióne prima : * In his ſecunda mors non habet poteſtátem; ſed erunt ſacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo, Allelúia, allelúia. ℣. Vivent mórtui tui, Sion; interfecti mei reſurgent : expergiſcimini & laudáte, qui habitátis in púlvere. * In his. *Apoc.* 20. *Iſ.* 26.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Módicùm, & jàm non vidébitis me; & íterùm módicùm, & vidébitis me, quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 101. *n.* 6.

MOdicùm eſt hoc totum ſpátium quo præſens pérvolat ſéculum. Unde dicit idem ipſe Evangeliſta in Epíſtola ſua : Novíſſima hora eſt. Illis ergo ait, Módicùm, & jàm non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, & eum deinceps mortálem viſúri non érant, qualem cùm iſta loquerétur vidébant. Quod veró addidit, Et íterùm módicùm, & vidébitis me, univerſæ promíſit Eccléſiæ, ſicut univerſæ promíſit, Ecce ego vobiſcum ſum uſque in conſummatiónem ſéculi. Non tardat Dóminus promíſſum : módicùm, & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil deſiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicùm longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur : cùm finitum fúerit, tunc ſentiémus quàm módicum fúerit.

℟. Módicùm, & jam non vidébitis me : & íterùm módicùm, & vidébitis me; * Quia vado ad Patrem, Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſolábor vos, & conſolábimini : vidébitis, & gaudébit cor veſtrum. * Quia. Glória Patri. * Quia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te

quóniam ſuſcepiſti
Nec delectaſti inimí-
ſuper me. *Pſ.* 29.
L A U D E S.
ut in Dominicâ præ-

ulum. Rom. 8.
s quòd omnis crea-
ingemiſcit & pártu-
adhuc. Non ſolùm
la, ſed & nos ipſi
Spíritûs habentes,
atrà nos gémimus,
m filiórum Dei ex-
redemptiónem cór-
tri : ſpe enim salvi
us.
us, Auróra. 295.
véſperum demórâ-
us, ℟. Et ad matu-
ítia. *Pſ.* 29.
nedictus. *Ant.* 6. F.
nen, dico vobis quia
& flébitis vos, mun-
n gaudébit : vos au-
triſtabímini, ſed tri-
ra vertétur in gáu-
lelúia. *Joan.* 16.
Oratio.
, qui in Fílii tui hu-
áte jacentem mun-
xiſti ; fidélibus tuis
n concéde lætítiam,
perpétuæ mortis eri-
ibus, gáudiis fácias
nis perfui ; Per.
ORAS, Antiph. &
t in Feriis Temporis
s, 296.
VESPERAS.
i. ut in Dominicâ
iti.
ulum. I. Petr. 4.
ſſimi, nolíte peregri-
in fervóre qui ad ten-
vobis ſit, quaſi novi
áliquid vobis contingat ; ſed communicantes Chriſti paſſiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejùs gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti : ℟. Annis quibus vídimus mála. *Pſ.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Nunc quidem triſtítiam habétis : íterum autem vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum ; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 25.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Confitémini. 32. Peccávimus. 32. Non diſperdidérunt. 33.

Lectio i.

De libro Apócalypſis beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 1.

EGò Joannes, frater veſter, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntiâ in Chriſto Jeſu, fui in ínſula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei & teſtimónium Jeſu. Fui in ſpíritu in Domínica die, & audívi poſt me vocem magnam tanquâ tubæ, dicentis : Quod vides ſcribe in libro, & mitte ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia, Epheſo, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Tyatíræ, & Sardis, & Philadelphíæ, & Laodicíæ. Et converſus ſum ut vidérem vocem quæ loque-

bátur mecum ; & converſus vidi ſeptem candelábra áurea, & in médio ſeptem candelabrórum aureórum ſímilem Fílio hóminis, veſtítum podére & præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquam lana alba & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus ſímiles aurichalco ſicut in camíno ardenti, & vox illíus tanquam vox aquárum multárũ : & habébat in déxtera ſua ſtellas ſeptem ; & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat : & fácies ejus ſicut ſol lucet in virtúte ſua.

Tu autem.

℟. Jeſus Chriſtus diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo, Allelúia : * Ipſi glória & impérium in ſécula ſeculórum, Amen. Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem, ſi ablúerit Dñus ſordes filiárum Sion. * Ipſi. *Apoc.* 1. *Iſ.* 4.

Lectio ij.

ET cùm vidiſſem eum, cécidi ad pedes ejùs tanquam mórtuus ; & póſuit déxteram ſuam ſuper me, dicens : Noli timére, ego ſum primus & noviſſimus ; & vivus, & fui mórtuus ; & ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum, & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidiſti, & quæ ſunt, & quæ oportet fíeri poſt hæc. Sacramentum ſeptem ſtellárũ quas vidiſti in déxtera mea, & ſeptem candelábra áurea : Septem ſtellæ, Angeli ſunt ſeptem Eccleſiárum ; & candelábra ſeptem, ſeptem Eccléſiæ ſunt.

Tu autem.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda ; radix David : * Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & glóriam, Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe eſt Deus vivens in ſécula ; ipſe liberátor atque ſalvátor. * Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, &c. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio iij. *Cap.* 2.

ANgelo Epheſi Eccléſiæ ſcribe : Hæc dicit qui tenet ſeptem ſtellas in déxtera ſua, qui ámbulat in médio ſeptem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes ſuſtinére malos, & tentaſti eos qui ſe dicunt Apoſtolos eſſe, & non ſunt, & inveniſti eos mendáces ; & patiéntiam habes, & ſuſtinuiſti propter nomen meũ, & non defeciſti. Sed hábeo adversùm te quòd caritátem tuam primam reliquiſti. Memor eſto ítaque unde excíderis, & age pœnitentiam, & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi ; & movébo candelábrum tuum de loco ſuo, niſi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odiſti facta Nicolaïtárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis : Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod eſt in Paradíſo Dei mei.

Tu autem.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen ſcriptũ

novit, niſi ipſe;
t in veſtimento &
io ſcriptum: Rex
óminus dominan-
ia, allelúia. ℣. Ma-
ia, Deus, in dia-
itis illius ſculpta
bet. Glória. † Ha-
19. *Sap.* 18.
lictus. *Ant.* 1. D.
us & bíbimus
poſtquàm reſur-
iis. Allel. *Act.* 10.
íficat. *Ant.* 4. E.
cùm, & mundus
videt; vos au-
me, quia ego
vivétis. Allelúia.

TERTIA.

CTURNUM.

Confitémini. 48.
. 49. Confiteàn-
. 49.

ectio j.

Apocalypſis beáti
óſtoli. *Cap.* 2.
lo Smyrnæ Ecclé-
be: Hæc dicit pri-
noviſſimus, qui
, & vivit: Scio
n tuam, & pau-
m; ſed dives es,
ris ab his qui ſe
os eſſe, & non
nt ſynagóga ſáta-
orum tímeas quæ
Ecce miſsúrus eſt
quos ex vobis in
t tentémini, &
ibulatiónem dié-
Eſto fidélis uſque
, & dabo tibi co-
Qui habet aurem,
Spíritus dicat Ec-
cléſiis: Qui vícerit, non lædé-
tur à morte ſecunda.

Tu autem.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicentes: Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum, Allelúia, allelúia. ℣. Quis ſímilis tuî in fórtibus, Dómine; quis ſímilis tuî? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília. * Juſtæ. *Apoc.* 15. *Exod.* 15.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit qui habet romphæam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi ſedes eſt ſátanæ; & tenes nomen meum, & non negaſti fidem meam. Et in diébus illis Antipas teſtis meus fidélis, qui occíſus eſt apud vos, ubi ſátanas hábitat. Sed hábeo adversùs te pauca; quia habes illìc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac mittere ſcandalum coram fíliis Iſrael, édere, & fornicári: ita habes & tu tenentes doctrínã Nicolaïtárum. Simíliter pœniténtiam age: ſi quóminùs véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Vincenti dabo manna abſcónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum ſcriptum, quod nemo ſcit niſi qui áccipit.

Tu autem.

℟. Audívi vocem dicéntium: * Allelúia. Gaudeámus & exultémus, quia venérunt

núptiæ Agni, Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, lætáta eſt Sion, & exultavérunt fíliæ Judæ. * Allelúia. Gaudeámus. *Apoc.* 19. *Pſ.* 96.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ: Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis, & pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam & miniſtériū, & patiéntiam tuam, & ópera tua noviſſima plura prióribus. Sed hábeo adversùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ ſe dicit Prophéten, docére, & ſedúcere ſervos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœnitentiâ ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne ſua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, niſi pœniténtiâ ab opéribus ſuis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte; & ſcient omnes Eccléſiæ quia ego ſum ſcrutans renes & corda: & dabo unicuíque veſtrûm ſecundùm ópera ſua.

℟. Vidi ſanctam civitátem, Jeruſalem deſcendentem de cœlo à Deo, ſicut ſponſam; & audívi vocem dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. * Et † Ipſe Deus cum eis erit eórum Deus, Allelúia, allelúia. ℣. Ergo-ne credíbile eſt ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? * Et Ipſe. Glória Patri. † Ipſe Deus. *Apoc.* 21. *II. Paral.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Apéruit illis ſenſum, ut intelligerent Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. In illo die vos cognoſcétis quia ego ſum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi Abundávit. 64. Abſtulit. 65. Excitátus eſt. 65.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 3.

ET Angelo Eccléſiæ Sardis ſcribe: Hæc dicit qui habet ſeptem ſpíritus Dei, & ſeptem ſtellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, & mórtuus es. Eſto vígilans, & confirma cétera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & ſerva, & pœnitentiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, & néſcies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis qui non inquinavérunt veſtimenta ſua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Qui vícerit, ſic veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

Tu autem.

℟. Omnem creatúram quæ in cœlo eſt & ſuper terram,

& ſub terra, & quæ ſunt in mari, omnes audívi dicentes: * Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórũ, Allelúia, allelúia. ℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci. * Sedenti in throno. *Apoc.* 5. *Pſ.* 106.

Lectio ij.

ET Angélo Philadelphíæ Ecclésiæ ſcribe: Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óſtium apertum, quod nemo poteſt cláudere; quia módicam habes virtútem, & ſervaſti verbum meum, & non negaſti nomen meum. Ecce dabo de ſynagóga ſátanæ, qui dicunt ſe Judæos eſſe, & non ſunt, ſed mentiuntur: ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & ſcient quia ego dilexi te. Quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra eſt in orbem univerſum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui víncerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; & foràs non egrediétur ámpliùs, & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei, novæ Jerúſalem quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego ſum inítium & finis; ego ſitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratìs; * Qui víncerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius, Allelúia, allelúia. ℣. Ego dixi: Patrem vocábis me, & poſt me íngredi non ceſsábis. * Qui. *Apoc.* 21. *Jerem.* 3.

Lectio iij.

ET Angelo Laodicíæ Ecclésiæ ſcribe: Hæc dicit Amen, teſtis fidélis & verus, qui eſt princípium creatúræ Dei: Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus eſſes, aut cálidus! ſed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives ſum, & locupletátus, & nullíus égeo; & neſcis quia tu es miſer, & miſerábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & veſtimentis albis induáris, & non appáreat confúſio nuditatis tuæ; & collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & caſtígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age; ecce ſto ad óſtium, & pulſo. Si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum. Qui vícerit, dabo ei ſedére mecum in throno meo, ſicut & ego vici, & ſedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Tu autem.

℟. Ego ſum radix & genus David; ſtella ſpléndida &

matutína; * Et ſpíritus & ſponſa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni, † Amen, veni, Dómine Jeſu, Allelúia, allelúia. ℣. Omnes ſitientes, veníte ad aquas: inclináte aurem veſtram, & veníte ad me. * Et Spíritus. Glória. † Amen. *Apoc.* 22. *Iſ.* 55.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Inſufflávit Jeſus in diſcípulos ſuos, & dixit eis: Accípite Spíritum ſanctum; quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis. Allelúia. *Joan.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicū paſſos ipſe perfíciet. Allelúia. *I. Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Miſericórdias. 79. Beátus. 79. Semel jurávi. 80.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 4.

FUi in ſpíritu; & ecce ſedes póſita erat in cœlo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat, ſímilis erat aſpéctui lápidis jáſpidis & sárdinis; & iris erat in circúitu ſedis, ſímilis viſióni ſmarágdinæ. Et in circúitu ſedis ſedília viginti quátuor, & ſuper thronos viginti quátuor ſenióres ſedentes, circumamicti veſtimentis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & ſeptem lámpades ardentes ante thronum, qui ſunt ſeptem Spíritus Dei. Et in conſpectu ſedis tanquam mare vítreum, ſímile cryſtallo; & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum ſímile leóni, & ſecundum ánimal ſímile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal ſímile áquilæ volanti. Et quátuor animália, ſíngula eórum habébant alas ſenas; & in circúitu & intùs plena ſunt óculis: & réquiem non habébant, die ac nocte dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt.

Tu autem.

℟. Jeſus Chriſtus. 324.

Lectio ij. Cap. 5.

ET vidi in déxtera ſedentis ſupra thronum librum ſcriptum intùs & foris, ſignátum ſigillis ſeptem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ: Quis eſt dignus aperíre librum, & ſólvere ſignácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo neque in terra, neque ſubtùs terram, aperíre librum, neque reſpícere illum. Et ego flébam multùm quóniam nemo dignus inventus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de ſenióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & ſólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tanquā occíſum, habentem córnua

: óculos ſeptem , qui
m Spíritus Dei , miſſi
n terram. Et venit, &
e déxtera ſedentis in
ibrum. Et cùm ape-
rum, quátuor animá-
ginti quátuor ſeniores
it coram Agno, ha-
guli cítharas, & phía-
s plenas odoramen-
quæ ſunt oratiónes
m ; & cantábant cán-
vum , dicentes : Di-
Dómine , accípere
& aperíre ſignácula
óniam occíſus es, &
nos Deo in sánguine
mni tribu, & linguâ,
o, & natióne ; & feci-
Deo noſtro regnum ,
ótes ; & regnábimus
ram.
e vicit. 324.
iij. *Cap.* 15 & 16.
idi áliud ſignum in
magnum & mirá-
gelos ſeptem haben-
s ſeptem noviſſimas,
in illis conſummáta
ei. Et vidi tanquam
eum miſtum igne, &
vicérunt béſtiam , &
i ejus, & numerum
ejus , ſtantes ſuper
eum, habentes cítha-
& cantantes cánticum
rvi Dei, & cánticum
centes : Magna & mi-
nt ópera tua, Dómi-
omnípotens ; juſtæ &
t viæ tuæ, Rex ſecu-
Quis non timébit te,
magnificábit nomen
ia ſolus pius es ; quó-
nes gentes vénient, &
t in conſpectu tuo ;
quóniam judícia tua manifeſta
ſunt. Et poſt hæc vidi, & ecce
apertum eſt templum tabernáculi
teſtimónii in cœlo ; &
exiérunt ſeptem Angeli habentes
ſeptem plagas, de templo ,
veſtíti lino mundo & cándido,
& præcincti circa péctora zonis
áureis. Et unum de quátuor
animálibus dedit ſeptem Angelis
ſeptem phíalas áureas,
plenas iracúndiæ Dei viventis
in ſécula ſeculórum. Et implétum
eſt templum fumo à
majeſtáte Dei, & de virtute
ejus; & nemo póterat introíre
in templum, donec conſummarentur
ſeptem plagæ ſeptem
Angelórum. Et audívi vocem
magnam de templo, dicentem
ſeptem Angélis : Ite,
& effúndite ſeptem phíalas iræ
Dei in terram.

℟. In cápite. 324.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præbuit ſeipſum vivum Dñus Jeſus poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis. All. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Chriſto exultábitis, módicùm nunc ſi oportet contriſtári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum. Allelúia. *I. Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Salvum me fac. 93. Exáudi me. 93. Ego ſum pauper. 94.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 18.

ET poſt hæc vidi álium Angelum deſcendentem de cœlo, habentem poteſtátem magnam ; & terra il-

& mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti ſunt. Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; quóniam pervenérunt peccáta ejus uſque ad cœlum, & recordátus eſt Dóminus iniquitátū ejus. Réddite illi ſicut & ipſa réddidit vobis, & duplicáte duplícia ſecundùm ópera ejus: in póculo quo míſcuit, miſcéte illi duplum. Quantùm glorificávit ſe, & in delíciis fuit, tantum date illi tormentum & luctum; quia in corde ſuo dicit: Sédeo regína, & vídua non ſum, & luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburétur, quia fortis eſt Deus qui judicábit illam.

℟. Cantábant cánticum Agni. 325.

Lectio ij. *Cap.* 19.

Poſt hæc audívi quaſi vó-

Deo noſtro, omnes
& qui timétis eum
& magni. Et audívi
cem turbæ magnæ
vocem aquárum mul
ſicut vocem tonitrui
gnórum, dicéntium
quóniam regnávit
Deus noſter omnipo

℟. Audívi vocem

Lectio iij.

ET vidi cœlum
& ecce equus
qui ſedébat ſuper e
bátur Fidélis, & V
cum juſtítia judicat
Oculi autem ejus ſic
ignis; & in cápite e
mata multa, haben
ſcriptum quod ne
niſi ipſe. Et veſtítus
aſperſâ ſánguine; &
nomen ejus, Verbu
exércitus qui ſunt
ſequebantur eum in
bis, veſtíti byſſino all
do. Et de ore ejus pr
dius ex utrâque par

℣. Vidi ſanctam civitátem, Jerúſalem. 326.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In hoc Chriſtus mórtuus eſt, & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia. *Rom.* 14.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (*niſi occurrat Feſtum ſemiduplex*) *cum commemoratione de Cruce.*

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Notus in Judæa Deus. 109. Deus, quis ſímilis erit tibi? 109. Deus meus, pone illos ut rotam. 109.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 22.

ET oſtendit mihi flúvium aquæ vitæ, ſplendidum tanquam cryſtallum, procedentem de ſede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis, lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menſes ſíngulos reddens fructum ſuum, & fólia ligni ad ſanitátem géntium. Et omne maledictū non erit ámpliùs, ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus, & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit; & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine ſolis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in ſǽcula ſeculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fideliſſima ſunt, & vera. Et Dóminus Deus ſpirítuum Prophetárum miſit Angelum ſuum oſténdere ſervis ſuis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui cuſtódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ij.

ECce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuíque ſecundū ópera ſua. Ego ſum Alpha & Oméga, primus & noviſſimus, princípium & finis. Beati qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni, ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis ſervientes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jeſus miſi Angelum meū teſtificári vobis hæc in Eccléſiis. Ego ſum radix & genus David, ſtella ſpléndida & matutína. Et ſpíritus & ſponſa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui ſitit, véniat; Et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Conteſtor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis appoſúerit ad hæc, appónet Deus ſuper illum plagas ſcriptas in libro iſto. Et ſi quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte ſancta, & de his quæ ſcripta ſunt in libro iſto. Dicit qui teſtimóniū pérhibet iſtórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jeſu. Grátia Dñi noſtri Jeſu Chriſti cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

AD VESPERAS.

Pſ. de Feria ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Reſurrexit Chriſtus, & viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim: deindè viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul; deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apoſtólis ómnibus, Allelúia. *I. Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 301.

DOMINICA IV POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ut ſuprà*, 294.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus

nes vàrias incidéritis
quòd probàtio fidei v
tiéntiam operátur.
autem opus perfectu
ut ſitis perfecti & in
nullo deficientes. Si
tem veſtrû indiget i
póſtulet à Deo, qui
bus affluenter, & nò
perat; & dábitur ei.
autem in fide nihil
qui enim hæſitat, ſ
flúctui màris qui à v
vétur & circumfértur.
go æſtimet homo i
accipiat áliquid à
Vir duplex ánimo i
eſt in ómnibus viis ſ
riétur autem frater h
exaltatióne ſua; div
in humilitáte ſua, qu
cut flos fœni tranſib
tus eſt enim ſol cum a
areſécit fœnum, &
décidit, & decor vu
depériit; ita & dive
ribus ſuis marceſcet.

℟. Dóminus in h
noſtra memor fuit no
redémit nos ab inim

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſc. *Tom. V. Serm. 242. in diebus Paſchæ*, 13. *Cap.* 1.

DIébus his ſanctis reſurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donante ipſo, póſſumus, de carnis reſurrectióne tractémus. Hæc enim fides eſt noſtra: hoc donum in Dómini noſtri Jeſu Chriſti nobis carne promiſſum eſt, & in ipſo præceſſit exemplum. Vóluit enim nobis quod promíſit in fine, non ſolùm prænuntiáre, ſed étiam demonſtráre. Contra iſtam evidéntiam díſputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines qui ea quæ ſunt hóminum ſápiunt, quàm diſputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus eſt, illi hómines ſunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi, eſt conſuetúdo cernendi. Quod ſolent vidére, credunt; quod non ſolent, non credunt. Præter conſuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus eſt. Majóra quidem mirácula ſunt, tot quotídie hómines naſci qui non erant, quàm paucos reſurrexiſſe qui erant; & tamen iſta mirácula non conſideratióne comprehenſa ſunt, ſed aſſiduitáte viluérunt. Reſurrexit Chriſtus: abſolúta res eſt. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emíſit ánimam; poſita eſt caro in ſepulcro: exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus eſt qui fecit. Conſídera auctórem, & tolle dubitatióne.

℞. Benedictus Dóminus die quotídie, Deus ſalutárium noſtrórũ: * Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; & Dómini Dei éxitus mortis, Allel. allelúia. ℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jeſum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. * Deus noſter. *Pſ.* 67. *Philipp.* 3.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vado ad eum qui miſit me, & nemo ex vobis interrogat me, Quò vadis? Sed quia hæc locútus ſum vobis, triſtítia implévit cor veſtrum. Et reliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útique Dóminus Jeſus quid illa ſua verba in córdibus diſcipulórum agerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes conſolatiónem, quam per Spíritum ſanctum fúerant habituri, id quod extériùs in Chriſto vidébant, amíttere metuébant. Et quia ſe amiſſúros eſſe illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contriſtabátur humánus afféctus, quia carnális deſolabátur aſpectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia viſus intérior ipſe eſt útique mélior, quo eos conſolatúrus fúerat Spíritus ſanctus; non cernéntium corpóribus ingeſtúrus corpus humánum, ſed ſeipſum credéntium pectóribus infuſúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego

contenti ſemper infantes eſſe cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non ſubtráxero, ſólidum cibum non eſuriétis : ſi carni carnáliter hæſéritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis : mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício, Allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur iníqua, non poteſt latére Spíritum Dómini, nec prætériet illû corrípiens judícium. * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio, 9.

Ant. 5. C. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Al-

SI cognóvimus carnem Chriſtû, jam non nóvimus. Si in Chriſto nova cre tera tranſiérunt : sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra

℣. Salvum fecit Chriſtum ſuum : ℟. illum de cœlo ſa *Pſ.* 19.

Ad Benedictus. Nunc vado ad eum me. Allelúia, allel.

Oratio.

DEus, qui fidél tes unius éffici tis, da pópulis tuis quod præcipis, id quod promittis; ut i dánas varietátes i fixa ſint corda, ubi gáudia; Per Dómi ſtrum Jeſum Chriſt tuum, qui tecum.

AD HORAS, *Antiph. ut ſuprà* *Temporis Paſchalis*

AD VESPE

Pſalmi ut in Pſalt

ɔ nobis, ut nos redíme-
ɔmni iniquitáte, & mun-
bi pópulum acceptábi-
ıllelúia. *Tit.* 2.
3. a. Vos genus ele-
regále ſacerdótium,
ncta; ut virtútes annun-
jus qui de ténebris vos
in admirábile lumen
Allelúia. *I. Petr.* 2.
4. *D.* Crédimus in Deo
ın operatiónem potén-
útis ejus, quam operá-
in Chriſto, ſúſcitans
mortuis, & conſtítuens
teram ſuam. Allelúia.
1.
5. C. Pro ómnibus
ıs eſt Chriſtus; ut &
vunt, jam non ſibi
, ſed ei qui pro ipſis
ıs eſt, & reſurrexit. Al-
II. Cor. 5.
itulum. Rom. 8.
i in carne ſunt, Deo
acére non poſſunt. Vos
ıté in carne non eſtis, ſed
tu; ſi tamen Spíritus Dei
in vobis. Si quis autem
m Chriſti non habet, hic
t ejus.
eo grátias.
nus, Forti tegente brá-
00.
emor eſto verbi tui,
ıe, ℟. In quo mihi ſpem
. *Pſ.* 118.
Magníficat. *Ant.* 8. G.
it vobis ut ego vadam:
ı non abíero, Paraclé-
vénier ad vos; ſi au-
íero, mittam eum ad
llelúia. *Joan.* 16.
tio, ut ſuprà ad Laudes.
COMPLETORIUM.
t in Pſalterio, 25.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi Bénedic. 29. Quàm magnificáta ſunt. 30. Sit glória. 30. *Lectio j.*

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apoſtoli. *Cap.* 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, deſursùm eſt, deſcendens à Patre lúminum, apud quem non eſt tranſmutátio, nec viciſſitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo Veritátis, ut ſimus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíſſimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram; ira enim viri juſtítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ, in manſuetúdine ſuſcípite ínſitum verbum, quod poteſt ſalváre ánimas veſtras.

℟. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ, Allel. * Dómine Deus, ne averteris fáciê Chriſti tui, Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. * Dómine Deus. *II. Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes voſmetipſos. Quia ſi quis audítor eſt verbi, & non factor, hic comparábitur viro conſideranti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo; conſiderávit enim ſe, & ábiit, &

ſtatim oblítus eſt qualis fúerit. Qui autem perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviosus factus, ſed factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. Si quis autem putat ſe religióſum eſſe, non refrænans linguam ſuam, ſed ſedúcens cor ſuum, hujus vana eſt relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc eſt : Viſitáre pupillos & viduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodire ab hoc ſéculo.

℟. Super cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua, allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allel. allel. ℣. Ego te clarificávi ſuper terram, maniſeſtávi nomen tuum homínibus. * Ut. *Pſ.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in perſonárum acceptióne habére fidem Dómini noſtri Jeſu Chriſti glóriæ. Etenim ſi introíerit in conventum veſtrum vir áureum ánnulum habens in veſte cándida; introíerit autem & pauper in ſórdido hábitu, & intendátis in eum qui indútus eſt veſte præclárâ, & dixéritis ei : Tu ſede hìc benè; pauperi autem dicátis : Tu ſta illìc; aut, Sede ſub ſcabello pedum meórum; nonne judicátis apud voſmetipſos, & facti eſtis júdices cogitatiónũ iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíſſimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hæredes regni quod repromíſit Deus diligéntibus ſe? Vos autem exhonoraſtis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, & ipſi trahunt vos ad judícia? Nonne ipſi blaſphémant bonum nomen quod invocátum eſt ſuper vos?

℟. Dómine, qui ſperant in te, in æternum exultábunt, allelúia; * Et habitábis in eis, & † Gloriabuntur in te, Allelúia, allelúia. ℣. Ego claritátem quam dediſti mihi, dedi eis, ut ſint unum ſicut & nos; ego in eis, & tu in me. * Et. Glória Patri. † Glóriabuntur. *Pſ.* 5. *Joan.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d. Regeneravit nos Deus in ſpem vivam per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. *I. Petr.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Adhuc multa hábeo vobis dicere, ſed non poteſtis portáre modò; cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi Dómine, quis habitábit. 46. Cœli enarrant. 46. Lex Dómini immaculáta. 46.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *Cap.* 2.

SI legem perficitis regálem ſecundùm Scriptúras : Díliges próximum tuum ſicut teipſum, benè fácitis. Si autem perſónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quaſi transgreſſóres. Quicumque autem totam legem ſerváverit, offendat autem in

uno;

us eſt ómnium reus.
ı dixit : Non mœ-
, dixit & : Non oc-
uòd ſi non mœchá-
ccídes autem, factus
:eſſor legis. Sic loquí-
ſic fácite, ſicut per
ertátis incipientes ju-
ıdícium enim ſine mi-
ı illi qui non fecit mi-
ım; ſuperexaltat au-
:ricórdia judícium.
táte Dómino, omnis
nnuntiáte ex die in
ıtáre ejus : * Narráte
us glóriam ejus, Alle-
el. ℣. Nunc clarificá-
lius hóminis, & Deus
ıs eſt in eo. * Nar-
Paral. 16. Joan. 13.

Lectio ij.

próderit, fratres mei,
dem quis dicat ſe ha-
, ópera auté non há-
umquid póterit fides
:um ? Si autem frater
ıudi ſint, & indígeant
tidiáno, dicat autem
x vobis illis : Ite in
lefacímini, & ſaturá-
m dedéritis autem eis
eſſária ſunt córpori,
lérit ? Sic & fides, ſi
at ópera, mórtua eſt
pſa. Sed dicet quis :
ı habes, & ego ópe-
: oſtende mihi fidem
ıe opéribus, & ego
ı tibi ex opéribus fi-
am. Tu credis quó-
ıus eſt Deus : benè
dæmones credunt, &
iſcunt.
vum fecit Dóminus
ı ſuum, allelúia :
iet illum de cœlo ſan-
cto ſuo, allelúia : in potentátibus ſalus déxteræ ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in ſemetipſo, & contínuò clarificábit. * Exáudiet. Pſalm. 19. Joan. 13.

Lectio iij.

Vis autem ſcire, ô homo inánis, quóniam fides ſine opéribus mórtua eſt ? Abrahâ pater noſter nonne ex opéribus juſtificátus eſt, ófferens Iſaac fílium ſuum ſuper altáre ? Vides quóniã fides cooperabátur opéribus illíus, & ex opéribus fides conſummáta eſt. Et ſuppléta eſt Scriptúra, dicens : Crédidit Abraham Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam, & amícus Dei appellátus eſt. Vidétis quóniam ex opéribus juſtificátur homo, & non ex fide tantùm ? Simíliter & Rahab méretrix nonne ex opéribus juſtificáta eſt, ſuſcípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens ? Sicut enim corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt, ita & fides ſine opéribus mórtua eſt.

℟. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum ; * Quóniam dabis eum, Dómine, in benedictiónem in ſæculum ſæculi, Allelúia, allelúia. ℣. Dómino noſtro & Salvatóri Jeſu Chriſto glória, & nunc, & in diem æternitátis. Amen. * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. Pſalm. 20. II. Petr. 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Si commórtui ſumus Chriſto, & convivémus : ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus. Allelúia. II. Timoth. 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non loquétur à ſemetipſo; ſed quæcumque áudiet, loquétur, & quæ ventúra ſunt annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitébor. 61. Miſerére meî. 62. Ut quid, Dómine. 62.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *Cap.* 3.

NOlíte plures magiſtri fieri, fratres mei, ſcientes quóniam majus judícium ſúmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus eſt vir: poteſt étiam fræno circumdúcere totú corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad conſentiendum nobis, & omne corpus illórum circumférimus: ecce & naves, cùm magnæ ſint, & à ventis válidis minentur, circumferuntur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit; ita & lingua módicum quidem membrum eſt, & magna exaltat.

℟. Conſurge. 335.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quám magnam ſylvam incendit! Et lingua ignis eſt, univérſitas iniquitátis. Lingua conſtitúitur in membris noſtris, quæ máculat totum corpus, & inflammat rotam nativitátis noſtræ, inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra beſtiárũ, & vólucrum, & ſerpéntium & ceterórum domantur, & dómita ſunt à natúra humána; linguam autem nullus hóminum domáre poteſt: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipſa benedícimus Deum & Patrem, & in ipſa maledícimus hómines qui ad ſimilitúdiné Dei facti ſunt. Ex ipſo ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non opórtet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eódem forámine emanat dulcem & amáram aquam? Numquid poteſt, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque ſalſa dulcem poteſt fácere aquam.

℟. Super cœlos. 336.

Lectio iij.

QUis ſápiens & diſciplinátus inter vos? Oſtendat ex bona converſatióne operatióné ſuá in manſuetúdine ſapiéntiæ. Quòd ſi zelum amárum habétis, & contentiónes ſint in córdibus veſtris, nolíte gloriári, & mendáces eſſe adversus veritátem: non eſt enim iſta ſapiéntia deſúrsùm deſcendens, ſed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio, ibi inconſtántia & omne opus pravum. Quæ autem deſursùm eſt ſapientia, primùm quidem pudíca eſt, deinde pacífica, modeſta, ſuadíbilis, bonis conſéntiens, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis, non júdicans, ſine ſimulatióne. Fructus autem juſtítiæ in pace ſeminátur faciéntibus pacem.

℟. Dómine, qui ſperant in te. 336.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *g.* Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtũ à mórtuis, vivificábit & mor-

ia córpora veſtra, propter
iabitantem Spíritum ejus in
bis. Allelúia. *Rom.* 8.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f.
e me clarificábit, quia de
:o accípiet, & annuntiábit
ibis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.

D NOCTURNUM.

Pſalm. Exáudiat. 76. Exul-
te. 76. Beáta gens. 77.

Lectio j.

e Epíſtola Cathólica beáti
Jacóbi Apóſtoli. *Cap.* 4.

UNde bella & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiſcéntiis ve-
ris quæ mílitant in membris
eſtris? Concupíſcitis, & non
abétis: occíditis & zelátis,
: non poteſtis adipiſci: liti-
itis & belligerátis, & non
abétis, propter quod non po-
ulátis. Pétitis, & non accí-
itis, eò quòd malè petátis, ut
ı concupiſcéntiis veſtris in-
imátis. Adúlteri, neſcítis
uia amícitia hujus mundi
nimíca eſt Dei? Quicumque
rgo volúerit amícus eſſe ſǽcu-
i hujus, inimícus Dei conſti-
ítur.

℟. Cantáte Dómino. 337.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad in-
ídiam concupíſcit ſpíritus qui
ábitat in vobis? Majórem au-
tem dat grátiam. Própter quod
dicit: Deus ſuperbis reſiſtit,
humílibus autem dat grátiam.
Súbditi ergo eſtóte Deo; re-
ſíſtite autem diábolo, & fú-
giet à vobis. Appropinquáte
Deo, & appropinquábit vo-
bis. Emundáte manus, pecca-
tóres; & purificáte corda, du-
plices ánimo. Miſéri eſtóte, &
lugéte, & ploráte. Riſus ve-
ſter in luctum convertátur, &
gáudium in mœrórem. Humi-
liámini in conſpectu Dómini,
& exaltábit vos.

℟. Salvum fecit Dñus. 337.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrũ, fratres. Qui détrahit fra-
tri, aut qui júdicat fratrem
ſuum, détrahit legi, & júdi-
cat legem. Si autem júdicas
legem, non es factor legis, ſed
judex. Unus eſt legiſlátor &
judex, qui poteſt pérdere &
liberáre. Tu autem quis es
qui júdicas próximum? Ecce
nunc qui dícitis: Hódie aut
cráſtino íbimus in illam civi-
tátem, & faciémus ibi quidem
annum, & mercábimur, & lu-
crum faciémus, qui ignorátis
quid erit in cráſtino. Quæ eſt
enim vita veſtra? Vapor eſt ad
módicum parens, & deinceps
exterminábitur, pro eo ut dicá-
tis: Si Dóminus volúerit; &:
Si vixérimus, faciémus hoc
aut illud. Nunc autem exul-
tátis in ſupérbiis veſtris. Om-
nis exultátio talis maligna eſt.
Scienti ígitur bonum fácere,
& non facienti, peccatum eſt
illi.

℟. Magna eſt. 337.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies. Allelúia. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea ſunt: proptéreà dixi quia de meo accípiet. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Quid gloriáris. 90. Exaudi, Deus. 90. Véſperè & manè. 91.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacobi Apóſtoli. *Cap.* 5.

AGite nunc, dívites; ploráte, ululantes in miſériis veſtris quæ advénient vobis. Divitiæ veſtræ putrefactæ ſunt, & veſtimenta veſtra à tíneis comeſta ſunt. Aurum & argentum veſtrum æruginávit, & ærúgo eórum in teſtimóniũ vobis erit, & manducábit carnes veſtras ſicut ignis. Theſaurizaſtis vobis irã in noviſſimis diébus. Ecce merces operariórum qui meſſuérunt regiónes veſtras, quæ fraudáta eſt à vobis, clamat; & clamor eórum in aures Dñi sábaoth introívit. Epuláti eſtis ſuper terram, & in luxúriis enutriſtis corda veſtra in die occiſiónis. Addixiſtis & occidiſtis juſtũ, & nón reſtitit vobis.

℟. Conſurge. 335.

Lectio ij.

PAtientes ígitur eſtóte, fratres, uſque ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretioſum fructum terræ, patienter ferens, donec accípiat temporaneum & serótinum. Patientes ígitur eſtóte & vos, & confirmáte corda veſtra, quóniam adventus Dómini appropinquávit.

℟. Super cœlos. 336.

Lectio iij.

NOlíte ingemíſcere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam aſſiſtit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, laboris & patiéntiæ, Prophétas, qui locúti ſunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui ſuſtinuérunt. Sufferéntiam Job audiſtis, & finem Dómini vidiſtis, quóniam miſéricors Dóminus eſt, & miſerátor.

℟. Dómine. 336.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quóaduſque induámini virtúte ex alto. Allelúia. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato, (niſi occurrat Feſtum ſemiduplex) cum commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Beátus qui intélligit. 106. Audíte. 106. Ne timúeris. 107.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacobi Apóſtoli. *Cap.* 5.

ANte ómnia autẽ, fratres mei, nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem ſermo veſter: Eſt, eſt: Non, non; ut non ſub judício decidátis. Triſtátur áliquis veſtrûm? Oret. Æquo ánimo eſt? Pſallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Eccléſiæ, & orent ſuper eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei ſalvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; & ſi in peccátis ſit, remittetur ei.

Lectio ij.
témini ergo altér-
m peccáta veſtra, &
ínvicem, ut ſalvémi-
im enim valet depre-
aſsíduâ. Elías homo
lis nobis, paſsíbilis :
e orávit ut non plúe-
terram, & non pluit
s & menſes ſex. Et
rávit, & cœlum de-
im, & terra dedit
uum. Fratres mei,
vobis erráverit à ve-
& converterit quis
e debet quóniam qui
fécerit peccatórem
viæ ſuæ, ſalvábit
jus à morte, & opé-
titúdinem peccató-

VESPERAS.
de Sabbato ſub ſola
. Deus & Dóminum
, & nos ſuſcitábit
ſuam. All. *I. Cor. 6.*
ılum. Act. 17.
diſſerébat Judæis de
úris, adapériens &
quia Chriſtum opór-
& reſúrgere à mór-
quia hic eſt Jeſus

, Forti. *ſuprà*, 300.
móriar, ſed vivam,
rábo ópera Dómini.

gníficat. *Ant. 6.* F.
póſitus eſt ad patres
idit corruptiónem :
ò Deus ſuſcitávit à
non vidit corruptió-
lúia. *Act.* 13.
ut infrà ad Laudes.
MPLETORIUM.
ſuprà, 301.

DOMINICA V
POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctorem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mortuis, * Veníte, adorémus. Allel. *Act.* 3.
Pſ. 94. Veníte. 2.
Hymnus, Adeſte, 294.
Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio, 4. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. *I. Cor.* 15.
℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

Incipit Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 1.

PEtrus, Apóſtolus Jeſu Chriſti, electis ádvenis diſperſiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Aſiæ, & Bithiniæ, ſecundùm præſciéntiam Dei Patris, in ſanctificatiónem Spíritûs, in obédiéntiam, & aſperſiónem ſánguinis Jeſu Chriſti; Grátia vobis & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarceſcíbilem, conſervátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei cuſtodímini per

ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in ſécula ſeculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus; & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. I. Joan. 3.

CAríſſimi, ſi cor noſtrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus cuſtodímus, & ea quæ ſunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 295.

℣. Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus, ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Pſ.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis, ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, largíre ſupplícibus tuis ut cogitémus, te inſpirante, quæ recta ſunt, &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

AD HORAS. ut in Pſalt. Antiph. ut in Feriis Temporis Paſchalis, 296.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalterio. 22.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus, Allelúia. *I. Cor.* 15.

Ant. 5. D. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. 2. Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirabile lumen ſuum. Allelúia. *I. Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſúſcitans illum à mortuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurrexit. Allelúia. *II. Cor.* 5.

Capitulum. I. Joan. 5.

CRéditis in nómine Filii Dei; & hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos, quidquid petiérimus; ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipſe enim Pater amat vos, quia vos me amaſtis, & credidiſtis quia

go à Deo exívi. Allelúia. Joan. 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, ſi occurrat Feſtum duplex vel ſemidupl. de eo fiet Officium, cum comm. Feriæ ad Officium Nocturnum & ad Laudes tantùm. Tunc-que prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: ſecunda Lectio erit de Feſto: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Feſto autem ſimplici occurrente fiet tantùm commem.]

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 30. Vocávit. 31. Miſit Dñus. 31.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 1.

SUccincti lumbos mentis veſtræ, ſóbrii perfectè ſperáte in eam quæ offertur vobis grátiam in revelatiónem Jeſu Chriſti; quaſi filii obediéntiæ, non configurári prióribus ignorántiæ veſtræ deſidériis, ſed ſecundùm eum qui vocavit vos Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis; quóniã ſcriptum eſt: ſancti éritis, quóniam ego ſanctus ſum. Et ſi Patrem invocátis eum qui ſine acceptióne perſonárum júdicat ſecundùm uniuſcujuſque opus, in timóre incolátûs veſtri témpore converſámini.

℟. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ, allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui, Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. * Dómine. II. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi conſtitutiónem, manifeſtáti autem noviſſimis tempóribus propter vos, qui per ipſum fidéles eſtis in Deo qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo. Animas veſtras caſtificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, ſímplici ex corde ínvicem dilígite attentiùs, renáti non ex ſémine corruptíbili, ſed incorruptíbili, per verbum Dei vivi & permanentis in æternum; quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit; verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc eſt autem verbum quod evangelizátum eſt in vos.

℟. Super cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua, allelúia; * Ut liberentur dilecti tui, Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi ſuper terram: manifeſtávi nomen tuum homínibus. * Ut liberentur dilecti tui, Allelúia, allelúia. *Pſ.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad diſcípulos ſuos: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi? Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. 130. *quæ eſt ad Probam. n.* 16. 18. 19 & 20.

QUi novit bona data dare fíliis ſuis, pétere nos, & quærere & pulsáre compellit. Quod quare fáciat, qui novit quid nobis neceſsáriũ ſit, priuſquàm petámus ab eo, movére ánimum poteſt, niſi intelligámus quòd Dóminus & Deus noſter non voluntátem noſtram ſibi velit innotéſcere, quam non poteſt ignoráre, ſed exercéri in oratiónibus deſidérium noſtrum, quo poſsímus cápere quod præparat dare. Illud enim valdè magnum eſt, ſed nos ad capiendum parvi & anguſti ſumus. Ideò nobis dícitur: Dilatámini. Tantò quippe illud ſumémus capáciùs, quantò id & fidéliùs crédimus, & ſperámus fírmiùs, & deſiderámus ardéntiùs. In ipſa ergo fide, & ſpe & caritáte, continuáto deſidério ſemper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóſtolus, Sine intermiſſióne oráte, quid eſt áliud quàm beátam vitam, quæ nulla niſi ætérna eſt, ab eo qui eam ſolus dare poteſt, ſine intermiſſióne deſideráre? Semper ergo hanc à Dómino Deo deſiderémus, & oramus ſemper. Sed ideò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipſum deſidérium quodammodò tepéſcit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis nos ipſos admonentes in id quod deſiderámus inténdere, ne quod tepeſcere cœperat, omnínò frigeſcat, & pénitùs extinguátur, niſi crebriùs inflammétur. Quæ cùm ita ſint, étiam cùm diu oráre vacat, id eſt, cùm ália bonárum & neceſſariárum actiónum non impediuntur officia, quamvis & in eis, ut dixi, deſidério illo ſemper orandum ſit, non eſt ímprobum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc eſt oráre in multilóquio, ſi diutiùs orétur. Aliud eſt ſermo multus, áliud diuturnus affectus. Abſit ab oratióne multa locútio, ſed non deſit multa precátio, ſi fervens perſevérat inténtio. Nam multùm loqui, eſt in orando rem neceſsáriã ſupérfluis ágere verbis: multùm autem precári, eſt ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótiũ plùs gemítibus quàm ſermónibus ágitur, plùs fletu quàm affatu.

℟. Pétite, & dábitur vobis; quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis, Allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis. * Pulsáte. Glória Patri. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Tempo

is, ſuprà, 295. exſequuntur.
edictus. *Ant.* 7. *d.*
his patrem petit paquid lápidem dabit
ia. *Luc.* 11.
Oratio.
quæſumus, omní-
Deus, ut qui in
noſtra de tua pie-
imus, contra ad-
a tuâ ſemper prote-
iámur: Per Dómi-
citur ad Horas diei.
nificat. *Ant.* 1. *D.*
n ſitis mali, noſtis
dare fíliis veſtris,
gis Pater veſter de
: Spíritum bonum
ſe? Allel. *Luc.* 11.
Oratio.
à quo bona cuncta
dunt, largíre ſup-
is ut cogitémus,
te, quæ recta ſunt;
ibernante, éadem
Per Dóminum.

A TERTIA
OGATIONIBUS.

CTURNUM.
Deus, judícium. 47.
tiis. 47. Miſericór-

Lectio j.
a prima beáti Petri
oli. *Cap.* 2.
nentes omnem ma-
im, & omnem do-
, & ſimulatiónes,
, & omnes detra-
icut modò géniti
tionábile ſine dolo
ſcite, ut in eo creſ-
útem, ſi tamen gu-
iam dulcis eſt Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum, & ipſi tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offerre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem ſummum anguĺárem, electum, pretióſum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus eſt in caput ánguli; & lapis offenſiónis & petra ſcándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & póſiti ſunt.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: annuntiáte ex die in diem ſalutáre ejus: * Narráte in géntibus glóriam ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Nunc clarificátus eſt Fílius hóminis, & Deus clarificátus eſt in eo. * Narráte. *I. Par.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

CAríſſimi, óbſecro vos, tanquam ádvenas & peregrínos, abſtinére vos à carnálibus deſidériis quæ mílitant adversùs ánimam, converſatiónem veſtrâ inter gentes habentes bonam; ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos conſiderantes, gloríficent Deum in die viſitatiónis. Subjecti ígitur eſtóte omni humánæ creatúræ propter Deum; ſive regi, quaſi

præcellenti; ſive dúcibus, tanquam ab eo miſſis ad vindíctam malefactórum, laudem verò bonórum; quia ſic eſt volúntas Dei, ut benefacientes obmutéſcere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quaſi líberi, & non quaſi velámen habentes malítiæ libertátem, ſed ſicut ſervi Dei.

℟. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum, allelúia: * Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo, allelúia: in potentátibus ſalus déxteræ ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in ſemetipſo, & continuò clarificábit. * Exáudiet. *Pſ.* 19. *Joan.* 13.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Factum eſt, cùm eſſet Jeſus in quodam loco orans, ut ceſſávit, dixit unus ex diſcípulis ejus ad eum: Dómine, dóce nos oráre. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. 130. *quæ eſt ad Probam, n.* 21, 22 *&* 23.

HOc quod in domínica Oratióne póſitum eſt, tam latè patet, ut homo chriſtiánus in quálibet tribulatióne conſtitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipſas memóriæ noſtræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel conſequendo attendit ut creſcat, nihil áliud dícimus quàm quod in iſta domínica Oratióne póſitum eſt, ſi rectè & congruenter orámus. Quiſquis autem id dicit quod ad iſtam evangélicam precem pertinére non poſſit, etiamſi non illícitè orat, carnáliter orat: quod néſcio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non niſi ſpirituáliter decet oráre. Unde líberum eſt áliis atque áliis verbis éadem tamen in orándo dícere, ſed non debet eſſe líberum ália dicere. Qui dicit in oratióne, verbi gratiâ: Dómine, multíplica divítias meas; aut: Da mihi tantas quantas illi vel illi dediſti; aut: Honóres meos auge; & hæc dicit eórum habens concupiſcéntiam, non id attendens ut ex his ſecundùm Deum proſit homínibus, puto eum non invenire in Oratióne domínica quo poſſit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat ſaltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut ſi & hoc pudet, ſed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab iſto cupiditátis malo líberet, cui dícimus: Líbera nos à malo!

Tu autem.

℟. Cùm ſtábitis ad orandum, dimíttite, ſi quid habétis adversùs aliquem; * Ut & Pater veſter qui in cœlis eſt, dimittat vobis peccáta veſtra, Allelúia, allelúia. ℣. Miſeratiónes fácite, unuſquiſque cum fratre ſuo, & malum vir fratri ſuo non cógitet in corde ſuo. * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

icitur Te Deum.
ꝥenedictus. *Ant.* 2. *D.*
ıus ex diſcípulis ad Je-
Dómine, doce nos orá-
:lúia. *Luc.* 11.

Oratio.

ita, Dómine, tuórum
da fidélium; ut ſacris
doctrinis, quod pre-
intélligant, & petendo
ranter obtíneant; Per
ũ noſtrum Jeſum Chri-
t dicitur ad Horas diei.
Magníficat. *Ant.* 7. d.
rátis, dícite: Pater,
étur nomen tuum. Al-
uc. 11.
io, Deus, à quo. 347.

.IA QUARTA
ROGATIONIBUS.
IA ASCENSIONIS.
Simplex.

NOCTURNUM.

n. Atténdite. 63. Fílii
ı. 63. Tránſtulit. 64.

Lectio j.

ſtola prima beáti Petri
oſtoli. *Cap.* 2.

Mnes honoráte: fra-
ternitátem dilígite:
Deum timéte: regem
icáte. Servi, ſúbditi
n omni timóre dómi-
n tantùm bonis & mo-
ſed étiam dyſcolis. Hæc
ı grátia, ſi propter Dei
ntiam ſúſtinet quis tri-
pátiens injuſtè: Quæ
ſt glória, ſi peccantes
phizáti ſuffertis? Sed ſi
cientes patienter ſuſti-
æc eſt glória apud Deũ:
enim vocáti eſtis, quia
tus paſſus eſt pro nobis,
vobis relinquens exemplum ut
ſequámini veſtígia ejus.

℟. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ, Allelúia; * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui, Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. * Dómine. *II. Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET quis eſt qui vobis nóceat, ſi boni æmulatóres fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris, paráti ſemper ad ſatisfactiónem omni poſcenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis eſt, ſpe; ſed cum modéſtia & timóre conſciéntiam habentes bonam, ut in eo quod détrahunt de vobis, confundantur qui calumniantur veſtram bonam in Chriſto converſatiónem. Mélius eſt enim benefacientes (ſi volúntas Dei velit) pati, quàm malè facientes; quia & Chriſtus ſemel pro peccátis noſtris mortuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem ſpíritu.

Tu autem.

℟. Super cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua, allelúia; * Ut liberentur dilecti tui, Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi ſuper terram, manifeſtávi nomẽ tuum homínibus. * Ut liberentur. *Pſ.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 17.

IN illo témpore ; Sublevátis Jeſus óculis in cœlum, dixit : Pater, venit hora ; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quòd ei non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed ſi paſſióne clarificátus dícitur, quantò magìs reſurrectióne! Nam in paſſióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte, qui dicit : Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde ſequitur, & de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen ; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur cœleſtium, terréſtrium, & infernórum ; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris. Hæc eſt clarificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ ab ejus reſurrectióne ſumpſit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi ſuper terram ; ópus conſummávi quod dediſti mihi ut fáciam : * Et nunc claríſica me tu, Pater, apud temetipſum claritáte quam hábui, priuſquàm mundus eſſet, apud te, Allelúia, allelúia. ℣. Oſtende hódie quia tu es Deus Iſrael, & ego ſervus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. *III. Reg.* 18.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, ſed pro his quos dediſti mihi, quia tui ſunt, & jam non ſum in mundo, & hi in mundo ſunt ; & ego ad te vénio. Allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut noſtræ mentis inténtio, quò ſolemnitátis glorióſus auctor ingreſſus eſt, ſemper intendat ; & quò fide pergit, converſatióne pervéniat ; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paſchalis. 296.

IN ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria quarta.

Ant. J. QUis aſcéndit in cœlū atque deſcendit? quis ſuſcitávit omnes términos terræ? quod nomen eſt ejus, ſi noſti? Allel. *Prov.* 30.

Ant. 7. a. Non eſt Deus álius ut Deus aſcenſor cœli: magnificéntiâ ejus diſcurrunt nubes: habitáculum ejus ſurſùm. Allelúia. *Deuter.* 33.

Ant. 3. a. Aſcendet pandens iter ante eos: & tranſibit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum. Allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur & elevábitur, & ſublímis erit valdè. Allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illa ſuper montem Olivárum, qui eſt contra Jerúſalem ad orientem. Allel. *Zach.* 14.

Capitulum. Act. 3.

PRædicátus eſt vobis Jeſus Chriſtus, quem oportet quidem cœlum ſuſcípere uſque in témpora reſtitutiónis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſæculo Prophetárum.

℞. Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles, allelúia, & introíbit Rex glóriæ. * Quis eſt iſte Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipſe eſt rex glóriæ, Allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ ſuâ. * Quis eſt. Glória Patri. † Dóminus virtútum. *Pſ.* 23. *Act.* 5.

Hymnus.

OPus peregiſti tuum:
Te, Chriſte, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo repoſcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déſpicis:
Educta longo cárcere
Regem ſequuntur ágmina.

Mirante turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovanſque ſublímem Patris
Homo Deus ſcandis thronum.

Illìc patrónus, póntifex,
Pacis ſequeſter, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis ſánguinem.

Illinc adornas & foves
Eccléſiam ſponſus tuam;
Cunctiſque vitam dívidis,
Infúſa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem ſúſtines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Chriſte, præcédis caput,

Huc íntegrum corpus vocas:
Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viam.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur uſque ad Octavam Aſcenſionis excluſivè, in fine Hymnorum hujus metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Regnábit Deus ſuper gentes: ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſque ad Antíquum diérum pervénit; & in conſpectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum. Allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis eſt Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus. Allelúia. *Apoc.* 21.

Hymnus, Jeſu, redemptor ſæculi. 27. *cum Strophe*, Da, Chriſte. *&* *Doxologia*, Qui victor. *ut ſuprà.*

Ad Nunc dimíttis. *Ant.* 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, ſímiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Allelúia. *I. Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invitat: Allelúia. Dominum Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRomiſſa, tellus, concipe gáudia;
Te fauſta cœlo, concilians dies,
Deus tumentes ponet iras,
Sancta tuus Mediátor intrat.

Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam:
Procéde, regna, ſume ſceptrum,
Subjícitur tibi totus orbis.

Quid obſtupentes ſuſpícitis polo,
O vos, euntem, diſcípuli, Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuendus ultor.

O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi participes tui:
Certámen urget, militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.

Laus ſumma Patri, qui Genitum polo
Pacis perennis ſúſcipit óbſidem:
Laus, qui triumphat, ſumma Nato:
Par tibi laus, utriuſque Nexus. Amen.

In Pſalm. Dómine, Dóminus noſter. 38. *Ant.* 5. C. Eleváta eſt magnificéntia tua ſuper cœlos, Deus. Allelúia.

In Pſ. In Dómino confído. 75. *Ant.* J. Dóminus in templo ſancto ſuo, Dóminus in cœlo. Allelúia.

In Pſ. Cœli enarrant. *cum*
ua diviſione, 46. *Ant.* 7. *d.*
. ſummo cœlo egréſſio ejus,
:occurſus ejus uſque ad ſum-
mum ejus. Allelúia.
℣. Psállite Deo qui aſcen-
it ſuper cœlum cœli ℟. Ad
rientem. *Pſ.* 67.

Lectio j.

e Actibus Apoſtolórum. *C.* 1.

DIxit Jeſus Apóſtolis: Accipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs
nčti in vos, & éritis mihi
ſtes in Jerúſalem, & in
nni Judæa & Samaría, &
que ad últimum terræ. Et
m hæc dixiſſet, vidéntibus
is, elevátus eſt; & nubes
ſcépit eum ab óculis eórum.
mque intueréntur in cœlú
ntem illum, ecce duo viri
ærunt juxta illos in véſti-
s albis, qui & dixérunt:
ri Galilæi, quid ſtatis aſpi-
ntes in cœlum? Hic Jeſus
i aſſumptus eſt à vobis in
lum, ſic véniet quemád-
dùm vidiſtis eum eunté in
lum. Tunc reverſi ſunt Jero-
ymam à monte qui vocátur
iveti, qui eſt juxta Jerúſa-
n, ſábbati habens iter. Et
n introiſſent in cœnácu-
, aſcendérunt ubi manébant
trus & Joannes, Jacóbus &
dréas, Philippus & Tho-
s, Bartholomæus & Mat-
æus, Jacóbus Alphæi, & Si-
n Zelótes, & Judas Jacóbi.
omnes erant perſeverantes
nímiter in oratióne cum
liéribus, & Maria matre
, & frátribus ejus.
℟. Eduxit Jeſus diſcípulos
s in Bethániam, & elevátis
mánibus, benedixit eis; & factum eſt, * Dum benedíceret
illis, receſſit ab eis, & ferebátur in cœlum, Allelúia, allel.
℣. Sedébit Dóminus rex in
ætérnum, Dóminus benedícet
pópulo ſuo in pace. * Dum.
Luc. 24. *Pſ.* 28.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 72. *de Aſcenſ. Domini.* 2.
Cap. 1, 2 & 5.

SIcut in ſolemnitáte Paſchális Reſurréctio Dómini fuit
nobis cauſa lætandi, ita Aſcénſio ejus in cœlos præſéntium nobis eſt matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem
& ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi teſtamenti myſtériis congruébant,
Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, quadragéſimo poſt reſurrectiónem die coram diſcípulis elevátus in cœlum, corporális præſéntiæ modum fecit,
manſúrus in Patris déxterâ
donec témpora multiplicandis
Eccléſiæ fíliis divínitùs præſtitúta peragantur, & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne in qua aſcendit,
advéniat. Exultémus ítaque,
dilectíſſimi, gáudio ſpiritáli,
& dignâ apud Deum gratiárû
actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant; ad ætérna prælectos
peritúra non óccupent; viam
veritátis ingreſſos fallâces illécebræ non retardent; & ita à

fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognoſcant; in qua etiamſi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, ſed tranſeunda ſunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóſtolis, * Jeſus elevátus eſt; & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum, Allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit Elías in cœlum; Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ampliùs. * Jeſus elevatus. *Act.* 1. *IV. Reg.* 2.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jeſus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis, quia iis qui víderant eum reſurrexiſſe, non credidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 29. habit. in Baſ. ſancti Petri, in Aſcenſione Domini, n. 1. 5. 10 *&* 11.

QUòd reſurrectiónem Domínicâ diſcípuli tardè credidérunt, non tam illórũ infírmitas quàm noſtra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipſa namque reſurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monſtráta eſt, quæ dum nos legentes agnóſcimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne ſolidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præſtitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diu dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicátrices tétigit, & de noſtro pectóre dubitatiónis vulnus amputávit. Dñus tunc diſcípulos increpávit cùm eos corporáliter relíquit, ut verba quæ recédens díceret, in cordibus audiéntiũ árctiùs impreſſa remanérent. Et Dóminus quidem Jeſus, poſtquàm locútus eſt eis, aſſumptus eſt in cœlum: non curru, non Angelis ſublevátús legitur, quia is qui fécerat ómnia, nimírùm ſuper ómnia ſuâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viã ſuã, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos poſt te, currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríſſimi, Chriſtum oportet ut illuc ſequámur corde, ubi eum córpore aſcendiſſe credimus. Deſidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Aſcendit Deus in júbilo: * Psállite Deo noſtro, psállite Regi noſtro, quóniam rex omnis terræ Deus, Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jeſus aſſumptus èſt in cœlum, & ſedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. * Psállite Deo. *Pſ.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedíctus es, Dómine, in throno regni tui; ℟. Et ſuperlaudábilis & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. CHriſtus Pόntifex futurórum bonórum, per próprium ſánguinem introívit ſemel in Sancta. Allelúia. *Heb.* 9.

l. Non in manu-
Jeſus introívit ,
verórum ; ſed in
m , ut appáreat
Dei pro nobis.
b. 9.
Talis decébat ut
óntifex , ſanctus ,
xcelſior cœlis fa-
a. *Heb.* 7.
Habentes.
n. Dan. 3.
ıs es , Dómine
ıtrum noſtrórũ ; *
, & glorióſus , &
ıs in ſécula.
ctum nomen gló-
lum ; * & laudá-
rexaltátum in óm-
:.
s es in templo ſan-
uæ ; * & ſuperlau-
ſupergloriósus in

s es in throno re-
& ſuperlaudábilis ,
átus in ſécula.
s es , qui intuéris
edes ſuper Chéru-
udábilis , & ſuper-
ſécula.
s es in firmamen-
& laudábilis , &
ı ſécula. Glória.
ur per totam Octa-

entes Sacerdótem
cedámus cum ve-
plenitúdine fídei.
br. 10.
3. Deus dedit ei
fides veſtra & ſpes
. Allel. *I. Petr.* 1.
m. Hebr. 1.
, cùm ſit ſplendor
& figúra ſubſtán-
tiæ Dei , portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ , purgatiónem peccatórum fáciens , ſedet ad déxteram Majeſtátis in excelſis.

Hymnus.

JEſu , noſtra redémptio ,
Amor & deſidérium ,
Deus creátor ómnium ,
Homo in fine témporum :
Quæ te vicit cleméntia
Ut ferres noſtra crimina ,
Crudélem mortem pátiens ,
Ut nos à morte tólleres !
Inferni clauſtra pénetrans ,
Tuos captívos rédimens ,
Victor triumpho nóbili ,
Ad dextram Patris réſidens.
Ipſa te cogat píetas
Ut mala noſtra ſúperes
Parcendo , & voti cómpotes ,
Nos tuo vultu ſáties.
Tu eſto noſtrum gáudium ,
Qui es futúrus præmium :
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo paravit ſedem ſuam ; ℟. Et regnum ipſius ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Bened. *Ant.* J. Chriſtus Jeſus mórtuus eſt , & reſurrexit , qui eſt ad déxteram Dei , qui étiam intérpellat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde , quæſumus , omnípotens Deus , ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendiſſe crédimus , ipſi quoquè mente in cœléſtibus habitémus ; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum , &c.

grinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis ſit, quaſi novi áliquid vobis contingat; ſed communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

℟. Auctor fídei & conſummátor Jeſus, propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ; * Atque in déxtera ſedis Dei ſedet, Allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo ſuper Iſrael: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus. * Atque in. *Hebr.* 12. *Pſ.* 67.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Aſcenſione Domini*, 1. *Cap.* 1 *&* 4.

POſt beátam & glorióſam reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte reſolútum, divína in tríduo poténtia ſuſcitávit; quadragenárius hódie, dilectiſſimi, ſanctórum diérum explétus eſt númerus, ſacratíſſimâ ordinatióne diſpóſitus, & ad utilitátem noſtræ eruditiónis impenſus; ut dum à Dómino in hoc ſpátium mora præſentiæ corporális exténditur, fides reſurrectiónis documentis neceſsáriis muniétur. Mors enim Chriſti multùm diſcipulórum corda turbáverat; & de ſupplício crucis, de emiſſióne ſpíritûs, de examináti córporis ſepultúrâ, gravátis mœſtitudine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépſerat. Per omne ergo tempus quod inter Reſurrectiónem & Aſcenſiónem Dómini exactū eſt, hoc providéntia Dei curávit, hoc docuit, hoc ſuórū & óculis inſinuávit & córdibus, ut Dñus Jeſus verè agnoſcerétur reſuſcitátus, qui verè erat natus, & paſſus, & mórtuus. Unde beatíſſimi Apóſtoli omneſque diſcípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide reſurrectiónis ambígui, ita ſunt veritáte perſpícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte ſublímia, non ſolùm nullâ afficerentur triſtítiâ, ſed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur * Cœleſtium, terréſtrium, & infernórum, Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: In memetipſo jurávi quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua. * Cœléſtium. *Philipp.* 2. *Iſ.* 45.

Lectio iij.

ET revérà magna & ineffábilis erat cauſa gaudendi, cum in conſpectu ſanctæ multitúdinis ſuper ómnium creaturárum cœléſtium dignitátem humáni géneris natúra conſcénderet, ſupergreſſúra Angélicos Ordines, & ultra Archangelórū altitúdines elevanda; nec ullis ſublimitátibus modum ſuæ provectiónis habitúra, niſi æterni Patris rece-

Ieſus Chriſtus in glória eſt Patris. Allel. *Philipp.* 2.

apitulum. Epheſ. 2.

D reſuſcitávit nos Deus & conſedére fecit in cœlis in Chriſto Jeſu, ut deret in ſéculis ſuperveibus abundantes divítias æ ſuæ in bonitáte ſuper n Chriſto Jeſu.

mnus, Opus. 351.

xcelſus ſuper omnes genóminus, ℟. Et ſuper cœlória ejus. *Pſ.* 112.

d Magníficat. *Ant.* 1. D. ntes Pontíficé magnum, enetrávit cœlos, Jeſum n Dei, teneámus confeſm. Allelúia. *Hebr.* 4.

atio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM.

almi de Dominica. Reliut herì. 352.

DIEBUS

A OCTAV. ASCENSIONIS.

nnia ut in Die, exceptis ſequuntur.

NOCTURNUM.

es Pſ. infrà notati in quaFeria, ſub ſola Ant. 7. c. ferebátur in cœlum; & puli adorantes regreſſi in Jerúſalem cum gaúdio . Allelúia. *Luc.* 24.

Aſcendit ſuper Chérubim, lávit; ℟. Volávit ſuper s ventórum. *Pſ.* 17.

ctiones & ℟℟. ut infrà, alibet Feria.

AD LAUDES.

almi de Feria, cum Cande Feſto, 355. *ſub ſola* 2. D. Cùm introiſſent in culum, aſcendérunt ubi bant (Apóſtoli:) hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die Aſcenſionis, 356. *Canon ad Primam dicitur ut ad calcem notatur pro qualibet Feria.*

AD VESPERAS.

Pſ. de Fer. ſub ſola Ant. 6. F. Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Reliqua ut in Die.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 352.

FERIA SEXTA

INTRA OCTA. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Eripe me. 92. Deus oſtendet. 92. Exaudi, Deus. 92.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 4.

Stóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus: ante ómnia autem mútuam in vobiſmetipſis caritátem contínuam habentes, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hoſpitáles ínvicem ſine murmuratióne. Unuſquiſque, ſicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminiſtrantes, ſicut boni diſpenſatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quaſi ſermónes Dei; ſi quis miniſtrat, tanquam ex virtúte quam adminiſtrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória & impérium in ſécula ſeculórum: Amen. Cariſſimi, nolíte pere-

Cónditor æſtimávit, à die corporális ortûs, uſque ad éxitum paſſiónis, per diſpenſatiónem humilitátis implétum eſt. Et licèt multa étiam in forma ſervi divinitátis ſigna radiáverint, própriè tamen illíus témporis áctió ad demonſtrandam ſuſcepti hóminis pertínuit veritátem. Poſt paſſiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim ſuam in eum qui peccáti erat néſcius, incedendo, perdíderat, infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jeſus Chriſtus in multis manifeſtiſque documentis, multórum declarávit aſpéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportárat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti ſumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cùm remotis à conſpectu hóminum quæ méritò revérentiam ſuî ſentiebantur indícere, fides non déficeret, ſpes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Ipſe eſt ante omnes, & ómnia in ipſo conſtant: * Et ipſe eſt caput córporis Eccléſiæ, primogénitus ex mórtuis, ut ſit in omnibus ipſe primátum tenens, Allelúia, allelúia. ℣. Regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & uſque in æternum. * Et ipſe eſt. *Coloſſ.* 1. *Mich.* 4.

Lectio iij. *Cap.* 3 & 4.

IPſi beáti Apóſtoli, qui tot miráculis confirmáti, tot ſermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ Paſſiónis expáverant, & veritátem Reſurrectiónis ejus non ſine hæſitatióne ſuſcéperant, tantùm de Aſcenſióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intulérat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris dexteram conſedentis eréxerant, nec jam corpóreæ viſiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quòd nec à Patre deſcendendo abſúerat, nec à diſcípulis aſcendendo diſceſſerat. Tunc ígitur, dilectíſſimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excellentiùs ſacratiùſque innótuit, cùm in paternæ majeſtátis glóriam ſe recépit, & ineffábili modo cœpit eſſe divinitáte præſentior, qui factus eſt humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides greſſu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Chriſto corpóreæ ſubſtántiæ, quæ Patre minor eſt, non egére; quoniam, glorificáti córporis manente natúrâ, eò fides crédentium vocabátur, ubi non carnáli manu, ſed ſpiritáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ conſtítuens Chriſtum ad déxteram ſuam in cœléſtibus ſupra omnem principátum, * Ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, uſquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuū. * Ipſum. Glória Patri. * Ipſū. *Epheſ.* 1. *Pſ.* 4.

AD

confeſſu, illíus glóriæ ſocétur in throno, cujus naæ copulabátur in Fílio. ia ígitur Chriſti Aſcenſio ſtra provéctio eſt, & quò ceſſit glória cápitis, eò ſpes cátur, & córporis, dignis, ectiſſimi, exultémus gáu-, & piâ gratiárum actióne émur. Hódie enim non ſon paradíſi poſſeſſóres firmáſumus, ſed étiam cœlórum Chriſto ſuperna penetrávius; amplióra adempti per ffábilem Chriſti gratiam, im per diáboli amiſerámus ídiam.

℟. Chriſtus Jeſus in ſempinum ſedet in déxtera Dei, cétero * Expectans donec antur inimíci ejus ſcabeln pedum ejus, Allelúia, alúia. ℣. Dómini eſt regnum, ipſe dominábitur géntium. Expectans donec. Glória. Expectans. *Hebr.* 10. *Pſ.* 21.

S A B B A T O
ITRA OCT. ASCENSIONIS.
Semi-duplex.

ID NOCTURNUM.

Pſ. Nonne Deo. 107. Exau. 108. Confitébimur. 108.

Lectio j.

e Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 5.

Enióres qui in vobis ſunt óbſecro, conſénior & teſtis Chriſti paſſióm, qui & ejus quæ in futúrevelanda eſt, glóriæ communicátor: Páſcite qui in bis eſt gregem Dei, proviítes non coactè, ſed ſponeè ſecundùm Deum; neque rpis lucri grátiâ, ſed voluntiè; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adoleſcentes, súbditi eſtóte ſeniéribus. Omnes autem ínvicem humilitátem inſinuáte, quia Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur ſub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore viſitatiónis, omnem ſollicitúdinem veſtram projicientes in eum, quóniam ipſi cura eſt de vobis. Sóbrii eſtóte, & vigiláte, quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resíſtite fortes in fide: ſcientes eamdem paſſiónem ei, quæ in mundo eſt, veſtræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicùm paſſos ipſe perfíciet, confirmábit, ſolidábitque. Ipſi glória & impérium in ſécula ſeculórum: Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra veláminis præcurſor * Pro nobis introívit Jeſus, Póntifex factus in ætérnum, Allelúia, allel. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta, ut roget pro univerſo cœtu Iſrael. * Pro nobis introívit. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

Lectio ij.

De ſermóne ſancti Leónis Papæ.

De Aſcenſione Domini, 2. *Cap.* 1.

SAcramentum, dilectiſſimi, ſalútis noſtræ, quam prétio ſánguinis ſui univerſitatis

ciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, Allelúia: * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas, Allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti. * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas, Allelúia, allelúia. *Pſ.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Aſcenſione Domini.* 1.

RESurréctio Dómini ſpes noſtra. Aſcénſio Dómini glorificátio noſtra. Si ergo rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſurſum cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis méritis præſumámus. Surſum enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Surſũ enim cor non ad Dóminum, ſupérbia vocátur; ſurſum autẽ cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurrexit enim ut ſpem nobis daret, quia reſurgit quod móritur; ne moriendo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima; & ille nobis reſurgendo & de carne ſecuritátem dedit.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna eſt glória Dómini; quóniam excelſus Dóminus, Allelúia, allel. ℣. Salus Deo noſtro qui ſedet ſuper thronum, & Agno. * Quóniam. *Pſ.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1 & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratìs: cùm autem vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt videntes; ſed tale de me Paraclétus teſtimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Perhibébit Spíritus ſanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum eſtis, poteſtis prædicáre quod noſtis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adeſt vobis. Ille ergo teſtimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam teſtimónium perhibendi cáritas Dei diffúſa in córdibus veſtris per Spíritum ſanctum qui dábitur vobis.

SPERAS.
Sabbato ſub ſola
:rant ſemper in
ıntes & benedi-
. Allelúia. *Luc.*

:. Coloſſ. 3.
ım ſunt quærite,
iſtus eſt in déx-
ſedens: quæ ſurſú
non quæ ſuper
tui enim eſtis, &
t abſcóndita cum
eo.
'us peregiſti. 351.
ıs ſuper omnes
inus, ℟. Et ſuper
ejus. *Pſ.* 112.
ificat. *Ant.* 7. G.
máxima & præ-
romiſſa donávit
r hæc efficiámini
rtes natúræ. Al-
tr. 2.
infrà ad Laudes.
ia commemoratio

PLETORIUM.
ırà, 352.

INICA
OCTAVAM
ISIONIS.
in Die Aſcenſio-
ræter ea quæ hìc

CTURNUM.
i & III. Nocturno
ſub ſola Ant. 1. *a.*
ìúrus erat omnes
us eſt ad Deum
m ejus. Allelúia.

ıa, Deus, in ſǽ-
: ℟. Virga di-

rectiónis, virga regni tui.
Pſ. 44.

Lectio j.

Incipit Epiſtola ſecunda beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 1.

SImon Petrus, ſervus & Apoſtolus Jeſu Chriſti, iis qui coæquálem nobiſcum ſortíti ſunt fidem in juſtítia Dei noſtri, & Salvatóris Jeſu Chriſti. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Chriſti Jeſu Dómini noſtri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis ſuæ, quæ ad vitam & pietátem donáta ſunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte, per quem máxima & pretióſa nobis promiſſa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ conſortes natúræ, fugientes ejus, quæ in mundo eſt, concupiſcéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem ſubinferentes, miniſtráte in fide veſtra virtútem, in virtúte autem ſciéntiam, in ſciéntia autem abſtinéntiam, in abſtinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim ſi vobiſcum adſint, & ſúperent, non vácuos nec ſine fructu vos conſtítuent in Dómini noſtri Jeſu Chriſti cognitióne. Cui enim non præſtò ſunt hæc, cæcus eſt & manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum ſuorum delictórum. Quaprópter, fratres, magìs ſatágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem fa-

ciátis ; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, Allelúia : * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas, Allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti. * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas, Allelúia, allelúia. *Pſ.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Aſcenſione Domini.* 1.

RESurrectio Dómini ſpes noſtra. Aſcénſio Dómini glorificátio noſtra. Si ergo rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſurſum cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis méritis præſumámus. Surſum enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Surſū enim cor non ad Dóminum, ſupérbia vocátur ; ſurſum autē cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcendit : Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurrexit enim ut ſpem nobis daret, quia reſurgit quod móritur ; ne moriendo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima ; & ille nobis reſurgendo & de carne ſecuritátem dedit.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna eſt glória Dómini ; quóniam excelſus Dóminus, Allelúia, allel. ℣. Salus Deo noſtro qui ſedet ſuper thronum, & Agno. * Quóniam. *Pſ.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap.* 15.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Cùm vénerit Paraclétus quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1 & 2.

DOminus dicébat : Odio habuérunt me gratis : cùm autem vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me. Tanquam díceret : Odio me habuérunt, & occidérunt videntes ; ſed tale de me Paraclétus teſtimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Perhibébit Spíritus ſanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum eſtis, poteſtis prædicáre quod noſtis : quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adeſt vobis. Ille ergo teſtimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis ; dabit enim vobis fidúciam teſtimónium perhibendi cáritas Dei diffúſa in córdibus veſtris per Spíritum ſanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm venerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me; * Et vos teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis, Allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum Dóminus, & non eſt abſque me Salvátor: ego ſalvávi; vos teſtes mei, & ego Deus. * Et vos teſtimónium. Glória Patri. * Et vos teſtimónium. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Aſcenſionis, ut ſuprà, 354, 355.

Capitulum. Epheſ. 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus éjus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu, noſtra. 375.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipſíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis. Allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter aſcendens, captivitátem noſtram ſuâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæſumus, ut dona quæ diſcípulis ſuis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum.

Non fit alia commemoratio de Aſcenſione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica, ſub Antiph. II. Veſp. Aſcenſionis.

Capitulum. I. Petr. 3.

JEſus Chriſtus eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: profectus in cœlum ſubjectis ſibi Angelis, & Poteſtátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus. 351.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G* Hæc locútus ſum vobis, ut, cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut ſuprà, 352.

FERIA SECUNDA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 31. Peccávimus. 32. Non diſperdidérunt. 33.

Lectio j.

De Epíſtola ſecunda beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 3.

HAnc ecce vobis, caríſſimi, ſecundam ſcribo Epíſtolam, in quibus veſtram éxcito in commonitióne ſincéram mentem, ut mémores ſitis eórum quæ prædixi verbórum à ſanctis Prophétis, & Apoſtolórum veſtrórum, præceptórum Dó-

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 262. in Aſcenſione Domini. 2. n. 3.

HOdierno die, hoc eſt, quadragéſimo poſt reſurrectióné ſuam, Dóminus aſcendit in cœlum. Non vídimus, ſed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárũ implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Pſalmum. Cui dictum eſt: Exaltáre ſuper cœlos, Deus? Cui dictum eſt? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam eſt humiliátus? Exaltáre, tu qui fuiſti in ventre matris inclúſus; tu qui in præſépi jacuiſti; tu in ligno ſuſpenſe, tu mórtue, tu ſepulte. Exaltáre ſuper cœlos, Deus. Jam factum eſt, jam implétũ eſt. Non vídimus, ſed crédimus. Ecce ante óculos noſtros eſt quod ſéquitur: Exaltáte ſuper cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non videt iſtud. Quid eſt enim, Et ſuper omné terram glória tua, niſi, Super omnem terram Ecclésia tua, ſuper omnem terrã ſponſa tua, dilecta tua? Ipſa eſt glória tua.

℟. Deus exaltávit, 358.

Lectio iij.

De Tranſlatione Capitis ſancti Ludovici.

PHilippus Pulcher, dum apud ſe cogitáret quantâ pietáte affectus fuerat ſanctus Ludovícus in ſacro-ſancta Dominicæ Paſſiónis inſignia, quæ in Palatii Regii Capella ipſe repoſuérat, exiſtimávit pium & æquũ eſſe ut ejus Caput eò tranſferretur, cũ ſacris quæ in tanto pretio habuérat pignóribus aſſervandũ. Hoc autem religiónis officium cum ſummâ Cleri ac Pópuli exultatióne præſtitit, anno Dñi milléſimo trecentéſimo ſexto, Feriâ tertiâ poſt Aſcenſioné. Quâ étiam die unã ex ejus coſtis Eccleſiæ Pariſienſi tradídit. Gaudeat itaque regále Palátium & omnes qui ibidem in ſublimitate poſiti ſunt, qui decernunt judícia pópulo, & regni pacem cum pietáte cuſtódiunt. Lætentur de tam glorióſi Capitis præſentiâ, cujus olim virtúte corona Regni Chriſtianiſſimi firmáta eſt. Indè capiant juris & æquitátis exemplum; ab eo petant zelum fídei, ſtudium religiónis, gubernandi prudentiam, integritáté vitæ, virtútis conſtantiam, & quidquid régibus aut regum miniſtris ſalutáre eſſe cognoſcitur. Nam beátus idcircò Ludovícus præſens in ſuo Palátio eſſe dignátus eſt, ut ibi & magnátibus exemplo præluceat, & quoſcumque negótium habéntes, præſente auxílio, bonus ipſe ſublévet patrónus.

℟. Chriſtus Jeſus, 359.

AD LAUDES.

Pro commemoratione Tranſlationis Capitis ſancti Ludovici.

Ant. Rex qui ſedet in ſolio judicii, diſſipat omne malum intuítu ſuo. Allelúia. *Prov.* 20.

℣. Glóriâ & honóre coro-

náſti eum ; ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8.

Oratio.

DEus, qui de curâ temporáli regíminis beátum Ludovícum Regé ad cœleſtis regni cúriam tranſtuliſti : concéde propítius, ut qui venerandi Capítis ipſius Translatióné dévotè ágimus, ejus apud tuam cleméntiâ patrocíniis adjuvémur ; Per.

FERIA QUARTA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Abundávit. 64. Abſtúlit. 65. Excitátus eſt. 65.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 2.

FIlíoli mei, hæc ſcribo vobis ut non peccétis. Sed & ſi quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum ; & ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris, non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. Et in hoc ſcimus quóniam cognóvimus eum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt. Qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt ; & in hoc ſcimus quóniam in ipſo ſumus. Qui dicit ſe in ipſo manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre. Caríſſimi, non mandátum novum ſcribo vobis, ſed mandátum vetus, quod habuíſtis ab inítio : mandátum vetus eſt verbum quod audíſtis. Iterùm mandátum novum ſcribo vobis, quod verũ eſt & in ipſo & in vobis, quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. 359.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Aſcenſione Domini, 11.

PRoptéreà aſtitérunt Angeli qui docérent Aſcenſiónem in cœlum, ne arbitrarentur eũ tanquam in cœlum aſcendiſſe inſtar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum aſcénderit, ob id ait : Qui à vobis in cœlum aſſumptus eſt. Neque enim hoc ſimplíciter adjectum eſt. Quinímo, Elías tanquam in cœlum aſſumptus eſt, ſervus enim erat : Jeſus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidẽ aſcendens, melótem ſuper Eliſéum dimíſit : Jeſus autẽ aſcendens gratiárũ dona in diſcípulos relíquit, non unum ſolum Prophétam faciéntia, ſed infinítos Eliſéos, atque ádeò illo multò majóres & illuſtrióres.

℟. Ipſe eſt. 360.

Lectio iij.

Homil. 2. *ad Popul. Antioch.*

TAnquam máximam hæreditátem Eliſéus melóten ſuſcépit ; étenim verè máxima fuit hæréditas, omni auro pretióſior : & erat poſthàc duplex Elías ille ; & erat ſurſum Elías, & deorſùm Elías. Novi quòd juſtum illum beátum putátis, & vellétis quiſquis eſſe

ut ille. Quid ígitur ſi vobis demonſtrávero quòd áliud quàm ille multò majus, omnes ſacris myſtériis imbúti, recépimus? Elias nempe melóten diſcípulo relíquit; Fílius autem Dei aſcendens ſuam nobis carnem relíquit: ſed Elías quidem exútus; Chriſtus autem & nobis relíquit, & ipſam habens aſcendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim ſánguinem ſuum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem ſuam & rurſus ipſum ſánguinem nobis communicávit, quid pro ſalúte noſtra fácere recuſábit?

℟. Deus Pater glóriæ 360.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. FActum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſécula ſeculórũ. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Fílius hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis; & tunc reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus. Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; ſed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, ſicut honoríficant Patrem. Allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Poteſtátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis eſt. Allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. *Iſ.* 66.

COgnoſcétur manus Dñi ſervis ejus, & indignábitur inimícis ſuis, quia ecce Dóminus in igne veniet.

℟. Viri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cœlũ? Hic Jeſus qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlũ, Allelúia, allelúia. ℣. Ad judícium véniet cum ſénibus pópuli ſui, & princípibus ejus. * Sic véniet. Glória. * Sic véniet. *Act.* 1. *Iſ.* 3.

Hymnus.

FElix dies mortálibus,
Quâ, per profuſum ſánguinem,
Homo Deus clauſas diu
Intrávit æternas domos!

Nos membra, quò noſtrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens ſimul,
Nos una junget glória.

Diſceſſit, & ſuis adeſt,
Præſente ſemper Spíritu:
Miſcens ſuo ſe córpori
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda ſóntibus,
Dum ſede deſcendens ſuâ
Redíbit ultor críminum.

Damnátus inſons à reis
Partes reſúmet Júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos ſólveret;

Sicut enim ille aſcendit, nec receſſit à nobis, ſic & nos cum illo ibi jam ſumus, quamvìs nondum in córpore noſtro factum ſit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis deſperanda eſt perfecta & angélica cœleſtis habitátio, quia dixit: Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo; ſed hoc dictum eſt propter unitátem, quâ caput noſtrum eſt, & nos corpus ejus. Cùm aſcendit in cœlum, nos ab illo non ſeparámur. Qui de cœlo deſcendit, non nobis ínvidet cœlum, ſed quodámmodò clamat: Membra mea eſtóte, ſi aſcéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipſi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æſtuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetuſtátem.

℟. Aſcendit. 354.

AD VESPERAS.

Fit commem. de Tranſlatione Capitis ſancti Ludovici, ut ſequitur.

Ant. Rex qui júdicat in veritáte pauperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur. Allelúia. *Prov.* 29.

℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis: ℟. Poſuiſti in cápite ejus corónam. *Pſ.* 20.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

FERIA TERTIA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 48. Confiteantur... quia. 49. Confiteántur... & exaltent. 49.

Lectio.

Incipit Epíſtola prima B. Joannis Apóſtoli. *Cap.* 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis noſtris, quod perſpéximus, & manus noſtræ contrectavérunt de Verbo vitæ; & vita manifeſtáta eſt, & vídimus, & teſtámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiſcum, & ſocíetas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto. Et hæc ſcríbimus vobis ut gaudeátis, & gáudium veſtrum ſit plenum. Et hæc eſt annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux eſt, & ténebræ in eo non ſunt ullæ. Si dixérimus quóniam ſocietátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentimur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, ſicut & ipſe eſt in luce, ſocietátem habémus ad invicem, & ſanguis Jeſu Chriſti Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fídei. 358.

ut ille. Quid ígitur ſi vobis demonſtrávero quòd áliud quàm ille multò majus, omnes ſacris myſtériis imbúti, recépimus? Elías nempe melóten diſcípulo relíquit; Fílius autem Dei aſcendens ſuam nobis carnem relíquit: ſed Elías quidem exútus; Chriſtus autem & nobis relíquit, & ipſam habens aſcendit. Ne igítur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem ſuum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem ſuam & rurſus ipſum sánguinem nobis communicávit, quid pro ſalúte noſtra fácere recuſábit?

℟. Deus Pater glóriæ 360.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. Factum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſǽcula ſeculórũ. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis; & tunc reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus. Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; ſed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, ſicut honoríficant Patrem. Allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Poteſtátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis eſt. Allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. Iſ. 66.

COgnoſcétur manus Dómini ſervis ejus, & indignábitur inimícis ſuis, quia ecce Dóminus in igne veniet.

℟. Viri Galilǽi, quid ſtatis aſpicientes in cœlũ? Hic Jeſus qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlũ, Allelúia, allelúia. ℣. Ad judícium véniet cum ſeníbus pópuli ſui, & princípibus ejus. * Sic véniet. Glória. * Sic véniet. *Act.* 1. *Iſ.* 3.

Hymnus.

FElix dies mortálibus,
Quâ, per profuſum ſánguinem,
Homo Deus clauſas diu
Intrávit ætérnas domos!
Nos membra, quò noſtrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens ſimul,
Nos una junget glória.
Diſceſſit, & ſuis adeſt,
Præſente ſemper Spíritu:
Miſcens ſuo ſe córpori
Omnes in artus ínfluit.
At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda ſóntibus,
Dum ſede deſcendens ſuâ
Redíbit ultor críminum.
Damnátus inſons à reis
Partes reſúmet Júdicis,
Ad cujus ora cóntremens
Dijudicandi júdices.
Ut morte dignos ſólveret,

›lens ſe ſubdidit:
's Dei non próderit,
qualis ímminet!
noxa letháiis premit,
t iram Núminis;
: prudens débitos
t ignes flétibus.
re Judex ſéculi,
›i ſit glória
re, cumqṛe Spíritu,
erna ſécula. Amen.
ávit Dóminus in ju-
›num ſuum; ℟. Et ip-
ıbit orbem terræ in
Pſ. 9.
:agníficat. *Ant.* 1. D.
·idébitis Fílium hómi-
ıtem à dextris virtútis
veniéntem in núbibus
leluia. *Matth.* 26.
, *ut infrà ad Laudes.*

OMPLETORIUM.

t ſuprà, 352.
Hymni, poſt Strophen,
iſte nos. *Doxologia*,
re Judex. *Et ſic ad*
oras.

NOCTURNUM.

t. Allelúia. Júdicem
ac mortuórum Dómi-
/eníte, adorémus. Al-
'a. 10.
: 94. Veníte. 2.
Hymnus.
s quis horror pércu-
t!
›rofundum ſcínditur:
ı ſedentem núbibus
le ſtipant ágmina.
s ad ſonum tubæ
ſa reddit mórtuos,
: tribúnal Júdicis
coactos Angeli.
locans ad déxteram,
ad lævam reos:

Novit gregem Paſtor ſuum,
Oves ab hædis ſégregat.
Ad Júdicis ſedent latus
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.
Crux ante Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, inger-
ment:
Vultu beábit quo ſuos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Chriſte, ne mores
bonos
Contáge mundus inquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur ſóntibus.
Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſ. Miſericórdias. 79. Beá-
tus. 79. Semel jurávi. 80. *ſub*
ſola. Ant. 6. F. Ecce vénio citò,
& merces mea mecum eſt, réd-
dere unicuíque ſecundùm ope-
ra ſua. Allelúia. *Apoc.* 22.

℣. Cùm accépero tempus,
℟. Ego juſtítias judicábo. *Pſ.* 74.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joannis
Apóſtoli. *Cap.* 2.

QUis eſt mendax, niſi is
qui negat quóniam Je-
ſus eſt Chriſtus? Hic eſt
Antichriſtus, qui negat Patrē
& Fílium. Omnis qui negat
Fílium, nec Patrem habet:
qui confitétur Fílium, & Pa-
trem habet. Vos quod au-
diſtis ab inítio, in vobis per-

Capitulum. Hebr. 9.

QUemádmodū ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autem judíciū; ſic & Chriſtus ſemel oblátus eſt ad multórum exhauriénda peccáta: ſecundò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe in ſalútem.

Hymnus.

NObis, olympo rédditus,
Qui, Chriſte, ſedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus.
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!

Tunc ore nudo quális es,
Quantuſque, te videbimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.

Si quos amas non déſeris,
Noſtræ ſalútis óbſidem
Mittas ab altis ſédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.

Ventúre judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Jubiláte in conſpectu regis Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 99.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Accepiſti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnaſti, & irátæ ſunt gentes: & advénit tempus mortuórum judicári, & reddere mercédem ſervis tuis, & ſanctis. Allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veniſſe crédimus Salvatórem, & in glóriam majeſtátis ventúrū Júdicem expectámus; fac nos eídem in déxtera tua regnanti caſto timóre ſubjectos, ut in conſpectu judicantis ſtare cum fidúcia mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jeſum.

In ℟. *br.* Qui judicatúrus eſt orbem * in æquitáte.* Allelúia, allelúia. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paſchalis, ſuprà, 296.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. I. Tim. 6

ADventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſuis tempóribus oſtendet beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium; qui ſolus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſsíbilem; quem nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt.

℟. *br.* Exurge, Dómine, * non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur gentes * in conſpectu tuo. * Allelúia. Glória Patri. Exurge.

℣. Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos, ℟. Ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt. *Pſ.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

Capitulum. Hebr. 10.

CHriſtus in ſempiternum ſedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne conſummávit in ſempiternum ſanctificátos.

r. Dícite in géntibus *
óminus regnávit, * Al-
allelúia. Dícite. ℣. Ju-
: pópulos * in æquitáte.
lúia. Glória Patri. Díci-
. 95.
gnis ante ipſum præcé-
. Et inflammábit in cir-
inimícos ejus. *Pſ.* 96.
D NONAM.
. 6. *C.* Cùm ſubjecta.
itulum. I. Theſſ. 4.
minus in juſſu, & in
oce Archangeli, & in
ei deſcendet de cœlo;
tui qui in Chriſto ſunt,
nt primi. Deinde nos qui
is, qui relínquimur, ſi-
piémur cum illis in nú-
bviàm Chríſto in áera;
ſemper cum Dómino
.
r. Judicábit Dóminus
m ſuum, * Allelúia, al-
Judicábit. ℣. Et in ſervis
leprecábitur. * Allelúia.
. Judicábit. *Pſ.* 134.
ætentur omnes qui ſpe-
te: ℟. In ætérnū exultá-
k habitábis in eis. *Pſ.* 5.
II. VESPERAS.
Ecce venit Dóminus
in ſanctis míllibus
icere judícium contra
, & arguere omnes ím-
llelúia. *Judæ.* 14.
. 8. c. Illuminábit abſ-
i tenebrárum, & mani-
conſília córdium: &
us erit unicuíque à Deo.
ia. *I. Cor* 4.
2. D. De die illa & hora
ſcit, neque Angeli cœ-
, niſi ſolus Pater: ideò
eſtóte paráti. Allelúia.
. 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte; & oráte: neſcitis enim quando tempus ſit. Allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti ſervi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. Judæ. 20.

Cariſſimi, ſuperædificantes voſmetipſos ſanctíſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectantes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 368.

℣. Qui ſedes ſuper Chérubim, Deus virtútum, ℟. Oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 352.

FERIA SEXTA
post Octavam Aſcenſionis.

Simplex.

¶ *Si hodie occurrat Feſtum ſemiduplex aut ſuprà, fiet de Feſto, cum commem. hujus Feriæ ad Laudes & Veſperas.*

De Feſto autem ſimplici occurrente fiet tantùm commemoratio in Laudibus.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Aſcendit Chriſtus in altum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Epheſ.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Promiſſa. 352.

Pſalm. Salvum me fac. 93. Exaudi me. 93. Ego ſum pauper. 94. *ſub ſola Ant.* 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum: & diſcípuli adorantes regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gaúdio magno. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volavit: ℟. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 3.

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur, & ſimus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Cariſſimi, nunc fílii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparuerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit; & peccátum eſt iníquitas. Et ſcitis quia ille appáruit ut peccáta noſtra tólleret; & peccátum in eo non eſt. Omnis qui in eo manet, non peccat; & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos ſedúcat. Qui facit juſtítiam, juſtus eſt, ſicut & ille juſtus eſt. Qui facit peccátum, ex diábolo eſt, quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut diſſolvat ópera diáboli.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia: * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas, Allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti. * Cantábimus. *Pſ.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Omnis qui natus eſt ex Deo, peccátum non facit, quóniam ſemen ipsíus in eo manet; & non poteſt peccáre, quóniam ex Deo natus eſt. In hoc manifeſti ſunt filii Dei, & filii diáboli. Omnis qui non eſt juſtus, non eſt ex Deo, & qui non díligit fratrem ſuũ; quóniam hæc eſt annuntiátio quam audiſtis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non ſicut Caïn, qui ex maligno erat, & occídit fratrem ſuum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant, fratris autem ejus juſta. Nolíte mirári, fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem ſuum, homicída eſt. Et ſcitis quoniam omnis homicída non habet vitam æternam in ſemetipſo manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteántur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna eſt glória Dómini, quóniam excelſus Dóminus, Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo

qui ſedet ſuper thronũ, no. Quóniam. *Pſ.* 137. 7.

Lectio iij.

·mmentário ſancti Joan· Chryſóſtomi in Acta oſtolórum. *Hom.* 1.
are Spíritus ſanctus non lvénit cùm adhuc adeſſet ›óminus; aut mox ab il- ſceſſu; ſed ipſe quidem ie quadragéſimo, Spíri- :em advénit cùm com- ır dies quinquagéſimus? ɔndum advénerat, quó- ſtat quod dixerat: Accí- píritum ſanctum? Nimí- ut eos capáces redderet ıeos accipiendo Spiritui. n ſi Dániel Angelum vi- ſemótus eſt, multò ma- ; decébat ſecédere, tan- Dei donum acceptúros. e eo modo quæſtiónem e? An ſic pótiùs accípien- ſt, quòd de eo quod fu- erat, perinde quaſi jam ı eſſet, ſit locútus; velut it: Calcáte ſerpentes & ònes, & omnem virtú- ıimíci? Cur ígitur non :ótinùs advénit Spíritus? ébat illos deſidério pro- :enéri, atque ita donum re. Ideóque, cùm ipſe ſus eſſet, tum advénit ıs. Qui ſi veniſſet eo præ- , non habuiſſet illos tam s expectátio.
Cùm vénerit Paraclétus Patre procédit, ille teſti- ım perhibébit de me: os teſtimónium perhibé- quia ab inítio mecum Allelúia, allel. ℣. Ego ſũ nus, & non eſt abſque me Salvátor: ego ſalvavi; vos teſtes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória Patri. * Et vos. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, ℟. Et ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 2. D. Cùm introíſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli.) Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Epheſ. 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus.

JEſu, noſtra redémptio;
Amor & deſidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:
Quæ te vicit cleméntia
Ut ferres noſtra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres?
Inferni clauſtra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris reſidens.
Ipſa te cogat píetas
Ut mala noſtra ſuperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu ſáties.
Tu eſto noſtrum gáudium;
Qui es futúrus præmium;
Sit noſtra in te glória

Per cuncta ſemper ſécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Nondum erat Spíritus datus, quia Jeſus nondum erat glorificátus. Allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

Deus, qui nos Reſurrectiónis & Aſcenſiónis Domínicæ ſolemnia celebráre feciſti: da fámulis tuis ut & adveniéntis Spíritûs ſancti grátiam, purificátis méntibus, ſuſcípere mereámur; Per eumdem....... in unitáte ejuſdem.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, Pſal. de Feria. Cetera ut in die Aſcenſionis, 351, *præter ſequentia.*

In fine Hymn. poſt Strophen Da, Chriſte. *Doxologia:*

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. * Allelúia, allelúia. *Hebr.* 1.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 6. *F.* Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitul. Jeſus Chriſtus. 363.

Hymn. Opus. 351. *cum Doxologia*, Qui Patris. *ſuprà.*

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus ſe. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

SABBATO
IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia incluſivè, ad Feſtum SS. Trinitatis etiam incluſivè, non fit Officium de ullo Feſto ix. Lection. ſed quodlibet occurrens transfertur poſt idem Feſt. SS. Trinitatis.*

De Semiduplici autem & Simplici nulla fit commemoratio, niſi tantùm ultimo triduo.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Sedentem ad déxteram majeſtátis Dei Jeſum,* Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Chriſte, qui noſter Poli
Præcurſor intras régiam,
Quos hìc jacentes réſpicis,
Surſum voca, ſurſum rape.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre caſto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ ſola pérſpicit fides;

Ubi labórum præmium
Dat ipſe ſe ſuis Deus;
Et ut beátos ékpleat,
In ómnibus ſit ómnia.

Qui nos ad iſtam grátiam
Ducat potenti glóriam,
Tu, de ſupernis ſédibus
Da, Chriſte, nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalm. Notus in Judæa. 109.
'eus, quis ſimilis. 109. Deus
eus, pone. 109. *ſub ſola*
ht. 7. ç. Qui credit in me,
ímina de ventre ejus fluent
|uæ vivæ. Hoc autem dixit
:ſus de Spíritu, quem accep-
ıri erant credentes in eum.
.llelúia. *Joan.* 7.
℣. Quemádmodùm desíde-
ıt cervus ad fontes aquárum,
·Ita desíderat ánima mea ad
:, Deus. *Pſ.* 41.

Lectio j.

)e Epíſtola prima beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 3.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitá-
m habére, & cláuſerit viſcera
a ab eo, quómodò cáritas
ei manet in eo? Filíoli mei,
ın diligámus verbo, neque
ıguâ, ſed ópere & veritáte.
. hoc cognóſcimus quóniam
: veritáte ſumus, & in conſ-
ctu ejus ſuadébimus corda
ıſtra. Quóniam ſi reprehénde-
: nos cor noſtrum, major eſt
eus corde noſtro, & novit
nnia. Caríſſimi, ſi cor no-
um non reprehendérit nos,
lúciam habémus ad Deum:
quidquid petiérimus, acci-
mus ab eo; quóniam man-
ta ejus cuſtodímus, & ea
æ ſunt plácita coram eo fa-
nus. Et hoc eſt mandátum
ıs: Ut credámus in nómine
lii ejus Jeſu Chriſti, & dili-
mus altérutrum, ſicut dedit
andátum nobis. Et qui ſervat
andáta ejus, in illo manet,
ipſe in eo: & in hoc ſcimus
óniam manet in nobis de
íritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper arídam: effundam Spíritum meû, * Et germinábunt quaſi sálices juxta præterfluentes aquas, Allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ ſaliéntis in vitam ætérnam. * Et germinábunt. *Iſ.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij. *Cap.* 4.

CAríſſimi, nolíte omni ſpíritui crédere, ſed probáte ſpíritus ſi ex Deo ſint; quóniam multi pſeudo-prophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóſcitur Spíritus Dei. Omnis ſpíritus qui confitétur Jeſum Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt: & omnis ſpíritus qui ſolvit Jeſum, ex Deo non eſt; & hic eſt Antichriſtus, de quo audiſtis quóniam venit, & nunc jam in mundo eſt. Vos ex Deo eſtis, filíoli, & viciſtis eum; quóniã major eſt qui in vobis eſt, quàm qui in mundo. Ipſi de mundo ſunt, ídeò de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra ſunt annuntiábit vobis, Allelúia, allelúia. ℣. Ténebræ & palpátio in ætérnum, donec effundátur Spíritus de excelſo. * Docébit. *Joan.* 16. *Iſ.* 32.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 74. n. 4.

QUod ait, Rogábo Patré, & áliú Paraclétú dabit vobis, oſtendit & ſeipſum eſſe Paraclétum. Paraclétus enim látinè dícitur Advocátus; & dictum eſt de Chriſto: Advócatum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundi dixit non poſſe accípere Spíritum Sanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt in Deum, legi enim Dei non eſt ſubjecta, nec enim poteſt; velut ſi dicámus: Injuſtítia juſtitia eſſe non poteſt. Mundum quippe ait hoc loco, mundi ſigníficans dilectóres; quæ dilectio non eſt à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua ſatágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritú ſanctum qui datus eſt nobis.

℟. Si diligitis me, mandata mea ſerváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paracletum dabit vobis, ut máneat vobiſcum in æternum, Allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; & confortétur cor veſtrum, omnes qui ſperátis in Dómino. * Et. Glória Patri. * Et ego. *Joan.* 14. *Pſ.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te; ℟. Et dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum. *Pſal.* 39.

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato, excepto Cantico.

Ant. 1. f. JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non poteſt mundus accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum; vos autem cognoſcétis eum. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit: non relinquam vos órphanos. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

Canticum. Iſaï. 59.

TImébunt qui ab occidente nomen Dómini, * & qui ab ortu ſolis glóriam ejus;

Cùm vénerit quaſi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui eſt in te, & verba mea quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore ſéminis tui.

Et de ore ſéminis ſéminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & uſque in ſempitérnum.

Ant. Docébit vos ómnia, & ſúggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit, quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Canticum. Sap. 9.

SEnſum tuum, Dómine, quis ſciet, niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altiſſimis; & ſic correctæ ſint ſémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent, didícerint hómines

Hymnus.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte victá potens,
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pandis ſémitam:
Alto benignus è throno,
E Patris almi déxterá,
Quos hîc relinquis orphanos;
Non intuéri deſinas.
Nos, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturiſti, réſpice;
Quos obſtetríce lánceá
Apertus effúdit ſinus.
Partá tuis labóribus
Jam tu potíris glóriá:
Nunc hora, promiſſum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.
Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Non erubeſcant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti ſunt, ſancti Spíritûs illuſtratióne confirmet; Per.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymn. poſt. Strophen Da, Chriſte. *dicitur Doxologia,*

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. * Allelúia, allelúia. *Hebr.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. Sap. 1.

SPíritus ſanctus diſciplinæ effúgiet fictum, & áuferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu, & corripiétur à ſuperveniente iniquitáte: benignus eſt enim Spíritus ſapientiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum ſanctum tuum * ne auferas à me. * Allelúia. Glória. Ne projícias. *Pſ.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me: ℟. Et de lege tua miſerére meî. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtrî; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua. * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

Capitulum. Act. 1.

ACcipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa & Samaría, & uſque ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci ſuæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo. * Allelúia. Glória Patri. Dabit. *Pſ.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à ſignis tuis. *Pſ.* 64.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti ſunt, ſancti Spíritûs illuſtratióne confirmet; Per... in unitáte ejuſdem.

Deinceps non dicitur in fine Hymnorum, Da, Chriſte.

IN DIE SANCTO ENTECOSTES.

ANNUALE.

N I. VESPERIS.

: *Pſalm.* Ecce quàm. 58.

ut. SPíritus meus erit in médio veſtrûm : no- : timére, dicit Dóminus ercituum. Allelúia. *Agg.* 2.

In Pſ. Dómine, exaudi.... ribus. *cum ſua diviſ.* 114.

nt. 1. D. Dabo vobis cor ›rum, & Spíritum novum ›nam in médio veſtrî; & au- tam cor lapídeum de carne ſtra. Allelúia. *Ezech.* 36.

In Pſalm. Lauda, Jerúſa- m. 83. *Ant.* 3. a. Cùm dé- ro Spíritum meum in vo- is, ſciétis quia ego Dóminus cútus ſum, & feci. Allelúia. zech. 37.

Capitulum. Joel. 2.

Ffundam Spíritum meum ſuper omnem carnem; & ophetábunt filii veſtri & fi- e veſtræ ; ſenes veſtri ſómnia mniábunt, & júvenes veſtri ſiónes vidébunt.

℞. Super ſervos meos & an- llas in diébus illis effúndam íritum meum : * Et dabo odígia in cœlo & in terra; : erit : † Omnis qui invocá- erit nomen Dómini, ſalvus rit, Allelúia, allel. ℣. Opor- bat Chriſtum pati, & reſúr- ére à mórtuis : vos autem teſtes eſtis horum, & ego mit- to promiſſum Patris mei in vos. * Et dabo prodígia. Gló- ria Patri. † Omnis qui invo- cáverit. *Joel.* 2. *Luc.* 24.

Hymnus.

VEni, ſuperne Spíritus :
Purgáta Chriſti ſánguine,
Tuîque terra jam capax,
Expandit arentes ſinus.
Chriſti petentis æthera
Exolve promiſſam fidem;
Et noſtra præſens ígneo
Munda lavácro péctora.
Lugémus amiſſum Patrem;
Te noſtra tangat órbitas :
Soláre mœſtos, ánxiis
Spem redde, qui ſolus potes.
Docére quæ Chriſtus rudes
Prudens alumnos díſtulit,
Hæc præparátis ínſere
Novus magiſter méntibus.
Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díffitis
Per te pateſcat géntibus.
Divína jam nos únctio
Informet omnes, hâctenùs
Mutis arátam litteris
Inſcribe legem córdibus.
Sit laus Patri, laus Fílio :
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

Deus Iſrael ipſe dabit vir-
n, ℟. Et fortitúdinem
i ſuæ. *Pſ.* 67.
Ad Magníficat. *Ant.* 3. Ecce
s vénient, & hoc erit pa-
m quod fériam cum domo
ael : Dabo legem meam in
ſcéribus eórum, & in corde
órum ſcribam eam. Allelúia.
Jerem. 31.
Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Super tres Pſalmos de Dominica, per totam Hebdomadã.
Ant. 7. d. Ductor eórum fuiſti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dediſti, qui docéret eos. Allelúia. *II. Eſdr.* 9.

Hymnus, Jeſu, redémptor ſeculi. 301. *cum Doxolog. ſequenti, quæ dicitur uſque ad Veſperas Sabbati ſequentis excluſivè ad omnes Horas in fine Hymnorum ejuſdem metri.*

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimíttis. *Ant.* 6. F. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinà ſuper,
Legem das pópulo, Deus.

His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori:
Verùm terríbiles quid pátiens minæ?
Quò tantus récidet tremor?

En fumantis adhuc montis ad infima
Plebs oblita datam continuò fidem,
Brutam, pérfida plebs, effigiem colit,
Veri Núminis in locum.

Heu! mens noſtra, Deus, te ſine, nil poteſt:
Lucem prome ánimis, cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.

Sit laus ſumma Patri, ſummáque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quóquè, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínſitus
Dat quod lex jubet éxequi.
Amen.

In Pſ. Afferte Dómino, filii Dei. 115. *Ant.* 7. *d.* Vox Dó
mini in magnificéntia: Dómi
nus virtútem pópulo ſuo dabit
Dñus benedícet pópulo ſu
Allelúia.

In Pſal. Deus noſter re
gium. 116. *Ant.* 1. g. De
vocem ſuam, mota eſt ter
Dóminus virtútum nobiſc
veníte, & vidéte quæ p
prodígia ſuper terram.
lúia.

ſ. Magnus Dóminus.
t. 8. *G.* Sicut audívi-
vídimus in civitáte
virtútum, Allelúia:
mons Sion, quóniam
eus, Deus noſter. Al-
llelúia.

rra mota eſt, cœli di-
int, ℟. A fácie Dei
à fácie Dei Iſrael.

Lectio j.

bus Apoſtolórum. *C.* 2.

Um complerentur dies
Pentecoſtes, erant om-
nes páriter in eódem
: factus eſt repentè de
onus tanquàm adve-
Spíritûs vehementis; &
totam domum ubi
dentes. Et apparuérunt
ertítæ linguæ tanquam
éditque ſupra ſíngulos
& repléti ſunt omnes
ſancto, & cœperunt
ariis linguis, prout Spí-
nctus dabat eloqui illis.
utem in Jéruſalem ha-
Judæi, viri religióſi,
i natióne quæ ſub cœlo
ctâ autem hâc voce,
it multitúdo, & mente
eſt, quóniam audié-
uſquiſque linguâ ſuâ
quentes. Stupébant au-
nnes, & mirabantur,
s: Nonne ecce omnes
i loquuntur, Galilæi
k quómodò nos audí-
unuſquiſque linguam
a in qua nati ſumus;
, & Medi, & Elamítæ,
i hábitant Meſopotá-
Judæam, & Cappa-
, Pontum, & Aſiam, Phrygiam, & Pamphiliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ eſt circa Cyrénen, & advenæ Románi, Judæi quoquè & Proſélyti, Cretes, & Arabes? audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sabbati azymórum quinquaginta dies; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum, Allelúia, allel. ℣. Cùm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti ſunt Spíritu ſancto. * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Lectio ij.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apoſt. n.* 5 *&* 6.

CElebrátum eſt Paſcha in véteri pópulo: nondum in luce fulgente, ſed in umbra ſignificante celebrátum eſt; & poſt quinquaginta dies à celebratióne Paſchæ, datur lex in monte Sina, ſcripta dígito Dei. Venit verum Paſcha; immolátur Chriſtus, tranſitum facit à morte ad vitam: & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus ſanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hìc quómodò. Ibi plebs longè ſtabat; timor erat, amor non erat: nam uſque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móyſen: Loquere tu ad nos; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Deſcendit ergo

ſicut ſcriptum eſt, Deus in Sina in igne; ſed plebem longè ſtantem térritans, & digito ſuo ſcribens in lápide, non in corde. Hùc autem quando venit Spíritus ſanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, ſed intrávit in domum. De cœlo quidem factus eſt ſúbitò ſonus, quaſi ferrétur flatus véhemens: ſónuit, ſed nullus expávit. Viſæ ſunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divíſæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans? Abſit. Nam inſédit ſuper unumquemque eórum; & cœperunt linguis loqui ſicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, & intellige Spíritum, non in lápide, ſed in corde ſcribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ ſcripta in corde, non in lápide.

℟. Factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquam advenientis ſpíritûs vehementis: * Sedit ignis ſupra ſíngulos eórum; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis, Allelúia, allel. ℣. Dóminus de Sínaï venit, in déxtera ejus ígnea lex: & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit. Glória Patri. † Cœpérunt loqui. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit, & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. habit. die Pentec. in Baſilica S. Petri, n. 1.

HOdie Spíritus ſanctus repentíno ſónitu ſuper diſcípulos venit, menteſque carnálium in ſuî amórem permutávit, & foris apparentibus linguis ígneis, intus facta ſunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis viſióne ſuſcipiunt, per amórem ſuáviter arſérunt. Ipſe namque Spíritus ſanctus amor eſt. Unde & Joannes dicit: Deus cáritas eſt. Qui ergo mente íntegrâ Deum deſíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quiſquam poſſet Deum dílígere, ſi eum quem díligit, non habéret. Sed ecce ſi unuſquiſque veſtrùm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & ſecúrâ mente reſpondet: Díligo. In ipſo autem lectiónis exórdio audiſtis quid Véritas dicat? Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio eſt óperis. Hinc in Epíſtola ſua idem Joannes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt. Verè étenim Deum diligimus, ſi ad mandáta ejus nos à noſtris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita deſidéria díffluit, profectò Deum non amat, quia ei in ſua voluntáte contradícit.

℟. Qui ſervat mandáta Dei, in illo manet, & ipſe in eo; * Et in hoc ſcimus quóniam

manet

nobis de Spíritu qué-
is, Allelúia, allelúia.
reávit ſapiéntiam: in
ιcto, & effúdit illam
ıem carnem, & præ-
ι diligéntibus ſe. * Et
.ória Patri. * Et. *Re-*
. Qui ſervat. *uſque*
.s creávit. *I. Joan.* 3.

Te Deum.
erd. Emittes Spíri-
n, & creabuntur;
ovábis fáciem terræ.

L A U D E S.
ni de Dominica.
Rant Apóſtoli per-
ſeverantes unaními-
atióne cum muliéri-
Maríâ matre Jeſu,
›us ejus. Allelúia.

. C. Sonus replévit
›mum ubi erant ſe-
& apparuérunt illis
: linguæ tanquam
elúia. *Act.* 2.
. f. Audiébat unuſ-
inguâ ſuâ illos lo-
Allelúia. *Act.* 2.
. D. Stúpebant.
:um. Judith. 16.
ıum cantémus Dómi-
* hymnum novum
Deo noſtro.
ï Dómine, magnus
præclárus in virtúte
quem ſuperáre nemo

rviat omnis creatúra
uia dixiſti, & facta

Spíritum tuum, &
nt; & non eſt qui
oci tuæ.
r *Verna.*

Montes à fundamentis mo-
vebuntur cum aquis: * petræ
ſicut cera liqueſcent ante fá-
ciem tuam.

Qui autem timent te, *
magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes;
& mirabantur, dicentes: Non-
ne ecce omnes iſti qui lo-
quuntur, Galilæi ſunt? &
quómodò nos audívimus unuſ-
quiſque linguam noſtram in
qua nati ſumus? Allelúia.
Act. 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos
loquentes noſtris linguis ma-
gnália Dei. Allelúia, allelúia.
Act. 2.

Capitulum. Apoc. 2.

QUi habet aurem, áu-
diat quid Spíritus dicat
Eccléſiis.

Hymnus.

AUdímur: almo Spíritus
Deſcendit è ſinu Patris;
Ægriſque fert mortálibus
Promiſſa cœli múnera.

Quot proditur miráculis
Præſentis adventus Dei!
Jam tota ſublími domus
Repentè flatu pérſonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma ſummas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliſcit arcánis ſimul
In pectus & mentem viis.

Stupente turbâ géntium
Linguis loquuntur ómnibus;
Vatum crepant orácula,
Quidquid profantur ignis eſt.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,

ıſtinctu quo paſſim nova
urgit Prophetárum ſeges.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Non hi, ſicut vos æſtimátis, ébrii ſunt; ſed hoc eſt quod dictum eſt per Prophétam: Effundam de Spíritu meo ſuper omnem carnem. Allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda Fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

AD HORAS, in fine Hymnorum Doxol. Sit laus Patri, &c. *ſine Strophe* Da, Chriſte.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóſtoli.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu tuo * dediſti nobis, Allelúia, allelúia. *I. Joan.* 4.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons amoris. *dicitur ſequens hodie & per Octavam.*

VEni, creátor Spíritus,
Mentes tuórum víſita,
Imple ſupernâ grátiâ
Quæ tu creaſti péctora.
Qui paraclétus díceris,
Donum Dei altíſſimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et ſpiritális únctio.
Tu ſeptiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promiſſum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accende lumen ſénſibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma noſtri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hoſtem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinus;
Ductóre ſic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te ſciámus da Patrem,
Noſcámus atque Fílium;
Te utriuſque Spíritum
Credámus omni témpore.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. II. Cor. 3.

SI miniſtrátio mortis litteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita u non poſſent inténdere fil Iſrael in fáciem Móyſi, propter glóriam vultûs ejus qu evacuátur, quómodò non m gis miniſtrátio Spíritûs erit glória?

℟. *br.* Intónuit de * c Dóminus, * Allelúia, allel Intónuit. ℣. Et Altíſſimu dedit vocem ſuam. * Alle Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta eſt & co muit terra: ℟. Ignis à ejus exarſit. *Pſ.* 17.

EXTAM.

ſ. Audiébat.

n. I. Cor. 12.

dem per Spíritum
ſermo ſapiéntiæ,
ſermo ſcientiæ ſe-
ndem Spíritum:
in eódem Spíritu:
ſanitátum in uno
i operátio virtú-
ophétia, álii diſ-
uum, álii genera
álii interpretátio

n ſunt loquélæ, *
ónes, * Allelúia,
n ſunt. ℣. Quórum
ur * voces eó-
lúia. Glória. Non

nem terram exívit
, ℟. Et in fines or-
erba eórum. *Pſ.* 18

ONAM.

à. Audívimus.

m. I. Cor. 2.

ei ſunt nemo cognó-
iſi Spíritûs Dei. Nos
non ſpíritum hujus
épimus, ſed Spíri-
Deo eſt, ut ſciámus
donáta ſunt nobis:
uimur non in doctis
piéntiæ verbis, ſed
Spíritûs.
Annuntiavérunt *
, * Allelúia, alle-
ntiavérunt. ℣. Et ſa-
ntellexérunt. * Al-
ória Patri. Annun-

turbáti ſunt omnes
nt eos; ℟. Et tímuit
mo. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 23.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jeſus, & promiſſióne Spíritûs ſancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis. Allelúia. *Act.* 2.

In Pſ. Laudáte, púeri. 24.

Ant. 1. A. Sanctificati eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri. Allelúia. *I. Cor.* 6.

In Pſ. In éxitu Iſrael. 24.

Ant. 3. a. Signáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ; in redemptióne acquiſitiónis. Allelúia, allelúia. *Epheſ.* 1.

Capitulum. Tit. 3.

SEcundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórē noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ ætérnæ.

Hymnus.

QUò vos Magiſtri glória; quò ſalus
Invítat orbis, ſancta cohors, Dei
Portáte verbum; vos repoſcit
Prima ſeges, pia cura fratrum.
Proh! quanta meſſis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri;
Deóque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.

Compuncta paſſim pectora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent ſalutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.

At non Hebræis limítibus ſacer
Hærébit ardor. Sol habitabiles
Quà luſtrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla veſtris.

Jam mille divûm templa ſolo ruunt;
Cedit ſuperbæ vis ſapiéntiæ,
Cedunt tyranni, victa cedit
Carníficū rábies furentûm.

Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoquè, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.

Sit ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Sit, ſancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura miteſcunt, novaſque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, ℟. A templo tuo in Jerúſalem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, Allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 382.

DIEBUS
INTRA OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in Die, 381, *exceptis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Invitat. Allelúia. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinâ ſuper,
Legem das pópulo, Deus.

His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori:
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor!

En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam, perfida plebs, effígiem colit,
Veri Núminis in locum.

Heu! mens noſtra, Deus, te ſine nil poteſt:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio,

r, alme, tibi laus
què, Spíritus,
:em legis amor córdi-
ínſitus,
uod lex jubet éxequi.
en.

Pſalmi, ut diſtribuun-
in qualibet Feria, ſub
:. 8. c. Eccléſia ædifi-
ámbulans in timóre
& conſolatióne ſan-
:ûs replebátur. Alle-
. 9.
xit Dóminus pópu-
n vehementer, ℟. Et
eum ſuper inimícos
104.
ies & ℟℟℟. ut notan-
in qualibet Feria.
Te Deum.
:erd. Emittes Spíritũ
creabuntur; ℟. Et re-
'áciem terræ. *Pſ.* 103.

L A U D E S.

& Antiph. cum Can-
in Die, 385.
ι. *Ad* Benedíctus. *&*
nfrà in qualibet Feria.
IORAS, ut in Die,
rationem.
, *ad calcem.*

V E S P E R A S.

i & Antiph. ut ſuprà
Pentecoſtes. 387.
ι. *ad* Magníficat. *&*
infrà in qualibet die.

:OMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 382.

A SECUNDA.

Duplex-majus.

NOCTURNUM.

Dómine Dóminus
38. Cœli enarrant.
diviſ. 46. Exultáte

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joànnis Apóſtoli. *Cap.* 4.

NOs ex Deo ſumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non eſt ex Deo, non audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis, & ſpíritum erróris. Cariſſimi, diligámus nos ínvicem, quia cáritas ex Deo eſt. Et omnis qui díligit, ex Deo natus eſt, & cognoſcit Deum. Qui non díligit, non novit Deum, quóniam Deus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc eſt cáritas: non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior dilexit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris. Cariſſimi, ſi ſic Deus dilexit nos, & nos debémus alterutrum dilígere.

℟. Petrus cum Undecim locútus eſt eis: Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unuſquiſque veſtrûm in remiſſiónem peccatórum, & accipiétis donum Spíritûs ſancti, Allelúia, allelúia. ℣. Uſquequò ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia, cúpient? Convertímini ad correptiónem meam. * Et. *Act.* 2. *Prov.* 1.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 269. *aliàs* 21. *de Pentec.* 3. *n.* 3 *&* 4.

HAbétis baptiſmum Chriſti: veníte ut habeátis & Spíritum Chriſti. Timéte quod

ſcriptum eſt : Quiſquis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Induiſtis Chriſtum formâ ſacramenti : indúite imitatióne exempli, quóniam Chriſtus pro nobis paſſus eſt, relinquens nobis exemplum ut ſequámur veſtigia ejus. Nolíte eſſe habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major eſt virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere : Dóminus Jeſus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóſtolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. Sed hoc quod ait, Dicit, ſignátè pófitum eſt, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto; ſed ſi dicit, factis, non ſolis verbis. Nam poſſunt dícere, Dóminus Jeſus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dñe, intrábit in regnum cœlórum. Sed nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto : nemo planè, ſed eo modo quod dictum eſt, id eſt, factis. Unde ſecútus adjunxit : Sed is qui facit voluntátē Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos ſanctum Spíritum habére cognóſcite, quando mentem veſtram per ſincérā caritátem unitáti conſenſéritis hærére.

Tu autem.

℟. Qui recepérunt ſermónem Petri, baptizáti ſunt : erant autem perſeverantes in doctrína Apoſtolórum; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia, Allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum, quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem! * Omnes. *Act.* 2. *Pſ.* 132.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap.* 3.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Nicodémo : Amen, amen dico tibi; niſi quis renatus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei : Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non poteſt introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatióné intelligis, cùm dicis : Numquid poteſt homo redíre in víſcera matris ſuæ? Ex aqua & Spíritu opórtet ut naſcátur propter regnū Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náſcitur, naſcátur ex viſcéribus matris carnális : ſi propter hæreditátem Patris Dei ſempitérnam, naſcátur ex viſcéribus Eccléſiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus ſucceſſúrum; génerat Deus de Eccléſia filios non ſucceſſúros, ſed ſecum manſúros. Et ſéquitur : Quod natum eſt de carne, caro eſt; & quod natum eſt de Spíritu, ſpíritus eſt. Spiritáliter ergo naſci-

: in Spíritu náſcimur
: ſacramento.
item.
iod natum eſt ex car-
› eſt ; & quod natum
Spíritu , ſpíritus eſt.
réris quia dixi ; Opor-
iaſci dénuò ; * Spiritus
, ſpírat, Allelúia, al-
℣. Quis adjúvit Spíri-
mini ? aut quis conſi-
ejus fuit, & oſtendit
píritus. Glória Patri.
s. *Joan.* 3. *Iſ.* 40.
enedictus. *Ant.* 2. G.
ubi vult, ſpirat; & vo-
js audis, ſed neſcis
niat, aut quò vadat;
mnis qui natus eſt ex
Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

; , totíus cónditor
atúræ, famulos tuos
mte renovaſti baptiſ-
quoſque Spíritûs ſan-
itúdine ſolidaſti, in
iis forte fácias, quæ-
dignanter aſcribi; Per
m noſtrũ Jeſum Chri-
lium tuum, qui te-
it & regnat in unitáte
Spíritûs ſancti Deus.
agníficat. *Ant.* 3. G.
iſit Deus Fílium ſuum
dum ut júdicet mun-
d ut ſalvétur mundus
m. Allelúia. *Joan.* 3.
ratio, ut ſuprà.

IA TERTIA.

Duplex-majus.

OCTURNUM.

1. Deus deórum. *cum*
iſione, 54. Miserére
Deus. * 119. Te decet
67.

Lectio j.

De Epiſtola prima beáti Joannis Apóſtoli. *Cap.* 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfecta eſt. In hoc cognóſcimus quóniam in eo manémus, & ipſe in nobis, quóniam de Spíritu ſuo dedit nobis; & nos vídimus, & teſtificámur, quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi. Quiſquis conféſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas eſt; & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta eſt cáritas Dei nobiſcum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia ſicut ille eſt, & nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in caritáte: ſed perfecta cáritas foràs mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos.

℟. Dixérunt Apóſtoli: Dómine, da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm oraſſent, * Motus eſt locus in quo erant congregáti; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, Allelúia, allel. ℣. Illuxérunt coruſcatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta eſt & contrémuit terra. * Motus eſt. *Act.* 4. *Pſ.* 76.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Pentecoſte; Serm. 1. C. 2.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui variis áliis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. O quàm velox eſt ſermo ſapiéntiæ! & ubi Deus magiſter eſt, quàm citò díſcitur quod docétur! Non eſt adhíbita intérpretátio ad audiendum, non conſuetúdo ad uſum, non tempus ad ſtúdium; ſed ſpirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ ſingulárum géntium voces factæ ſunt in Eccléſiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charíſmatum, flúmina benedictiónum omne deſertum & univerſam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fulgura coruſcábant, cùm micántium ſplendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquiũ conciperétur igníſum, cui ad creandum intelléctum, conſumendumque peccatum, & efficácia illuminandi, & vis ineſſet urendi.

Tu autem.

℟. Salus ab eis qui audiérunt confirmáta eſt, * Conteſtante Deo ſignis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus, Allelúia, allel. ℣. Crevérunt, & quaſi germinantes multiplicáti ſunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. * Conteſtante. *Hebr. 2. Exod. 1.*

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap. 10.*

IN illo témpore; Dixit Jeſus Phariſæis: Amen, amen, dico vobis: Qui non intrat per óſtium in ovíle óvium, ſed aſcendit aliunde, ille fur eſt & latro; qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 45. n. 2.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodierna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodeſſe bene vívere, ut detur illi ſemper vívere; nam cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi ſunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivendi, niſi agnoſcat vitam quæ eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui; eduxit eos cum paſtóribus gregis ſui: * Póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui, Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe dedit paſtóres & doctóres ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti. * Po-

a Patri. * Póſuit.
heſ. 4.
ediƈtus. *Ant.* 2. D.
per óſtium, paſtor
huic oſtiárius ápe-
es vocem ejus áu-
lúia. *Joan.* 10.
Oratio.
uæſumus, Eccléſiæ
miséricors Deus,
píritu congregáta,
látenùs incurſióne
er Dóminum. . . .
jusdem Spíritûs.
níficat. *Ant.* 5. C.
luis introíerit, ſal-
ingrediétur, &
& páſcua invé-
ia. *Joan.* 10.
o, *ut ſuprà.*

QUARTA
OR TEMPORUM.
plex-minus.

CTURNUM.

gat. 77. Dóminus
in eccléſiis. 78.

Lectio j.

prima beáti Joan-
óſtoli. *Cap.* 5.

ſunt qui teſtimó-
dant in cœlo,
r, Verbum, & Spí-
s; & hi tres unum
s ſunt qui teſtimó-
n terra: ſpíritus,
ſanguis; & hi tres
Si teſtimónium
accípimus, teſti-
ei majus eſt: quó-
eſt teſtimónium
majus eſt, quó-
cátus eſt de Fílio
dit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum, quia non credit in teſtimónium quod teſtificátus eſt Deus de Fílio ſuo. Et hoc eſt teſtimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus; & hæc vita in Fílio ejus eſt. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc ſcribo vobis, ut ſciátis quóniam vitam habétis ætérnam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos, quidquid petiérimus; ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

Tu autem.

℟. Loquénte Petro, cécidit Spíritus ſanƈtus ſuper omnes qui audiébant verbum; & obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs ſanƈti effúſa eſt, Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt apud Deum noſtrum perſonárum accéptio. * Et. *Aƈt.* 10. *II. Paral.* 19.

Lectio ij.

De Sermóne ſanƈti Leónis, Papæ.

De Jejun. Pentec. 1. *C.* 1 & 3.

HOdiernam, dileƈtíſſimi, feſtivitátem deſcenſióne ſanƈti Spíritûs conſecrátam, ſéquitur, ut noſtis, ſolemne jejúnium, quod ánimis corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitútum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrandum. Re-

plétis namque Apóſtolis virtúte promiſsâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingreſſo, non ambígimus inter cétera cœleſtis ſacramenta doctrínæ, hanc ſpiritális continéntiæ diſciplínam de Paracléti magiſtério primitùs fuiſſe conceptam; ut ſanctificátæ jejúnio mentes, conferendis ſibi charíſmátibus fíerent aptióres. Igitur poſt ſanctæ dies lætítiæ quos in honórem Dómini à mórtuis reſurgentis, ac deinde in cœlos aſcendentis, exégimus; poſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſſàriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii; ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præſumpſit, hoc religióſæ abſtinéntiæ cenſúra caſtíget: quæ ob hoc quoquè ſtudióſiùs exequenda eſt, ut illa in nobis quæ hâc die Eccléſiæ divínitùs ſunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiſcéntiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nullâ ſit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis; * Et nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum, Allelúia, allelúia. ℣. Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium. * Et. *Act.* 15. *Iſ.* 52.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Paterqui miſit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2 & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quare illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, ſi non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum trahéris? Ora ut traháris. Inde & hìc ſi advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus, ne dicátur nobis: Quómodò voluntáte credo, ſi trahor? Ego dico; Parùm eſt voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid eſt trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Eſt quædam voluptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cœleſtis. Porrò ſi poétæ dícere lícuit, Trahit ſua quemque volúptas, non neceſſitas, ſed voluptas; non obligátio, ſed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus trahi hóminem ad Chriſtum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur juſtítiâ, delectátur ſempiternâ vitâ, quod totum Chriſtus eſt? Da deſiderantem, da eſurientem, da in iſta ſolitúdine peregrinantem atque ſitientem,

& fontem æternæ pátriæ ſuſpirantem; da talem, & ſcit quid dicam. Si autem frígido loquor, neſcit quid loquor. Tales erant iſti qui invicem murmurâbant.

℟. Eſt ſcriptum in Prophétis: * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me, Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ponam univerſos fílios tuos doctos à Dómino. * Et erunt. Glória Patri. * Et erunt. *Joan.* 6. *Iſ.* 54.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum; & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die. Allel. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet: & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam ætérnam. Allelúia. *Joan.* 6.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA QUINTA.

Semi-duplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitébimur. 108. Notus. 109. Voce meâ ... & inténdit mihi. *cum ſua diviſ.* 38.

Lectio j.

Incipit Epíſtola ſecunda beáti Joannis Apóſtoli.

SEnior Electæ dóminæ & natis ejus, quos ego díligo in veritáte; & non ego ſolus, ſed & omnes qui cognovérunt veritátem, Propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobiſcum erit in æternum, ſit vobiſcum grátia, miſericordia, pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu, Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavíſus ſum valdè quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, ſicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum ſcribens tibi, ſed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc eſt cáritas, ut ambulémus ſecundùm mandata ejus. Hoc eſt enim mandátum, ut quemádmodùm audiſtis ab inítio, in eo ambuléris; quóniam multi ſeductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jeſum Chriſtum veniſſe in carnem. Hic eſt ſeductor & Antichriſtus. Vidéte voſmet ipſos, ne perdátis quæ operáti eſtis, ſed ut mercédem plénam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Chriſti, Deum non habet; qui permanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plúra habens vobis ſcríbere, nólui per chartâ & atramentû, ſpero enim me protinùs futúrum apud vos, & os ad os loqui, ut gáudium veſtrum plenum ſit. Salútant te fílii ſorôris tuæ Electæ.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum ſuum; * Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei, Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsíus ſunt : ipſe revélat profunda & abſcóndita. * Spíritus enim ómnia. *I. Cor. 2. Dan. 2.*

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecoſt. Orat. 44.

PRimùm Spíritus ſanctus in angélicis & cœléſtibus Virtútibus vim ſuam exerébat; deinde in pátribus & prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præſcivérunt tum in Chriſti diſcípulis, iiſque trifáriam, prout ipſórum captus ferébat; tribuſque tempóribus; nempe ántequàm Chriſtus per paſſiónem glorificátus eſſet, poſtquàm poſt reſurrectiónem glorificátus fuit, ac denique poſt ejus ad cœlos aſcenſiónem. Hoc autem perſpícuè oſtendit tum prima illa morbórum ſpirituumque depúlſio, quæ ſcílicet non abſque Spíritûs númine fiébat; tum illa poſt confectum ſalútis noſtræ negótium inſufflátio, quæ divinióris procul dúbio inſpiratiónis ſpecimen habébat; tum poſtrémò præſens hæc igneárum linguárum divíſio, quam étiam ſolemni feſto celebrámus. Verùm primò quidem obſcurè, ſecundò expréſſiùs, nunc verò perfectiùs, utpotè qui non jam operatióne ſolâ præſens ſit, ut priùs; ſed eſſentiáli, ut ſic loquar, modo adſit, ſimulque verſétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiſcum conſuetúdinem habuiſſet, Spíritum quoquè corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter eſſéntiam? Deus autem noſter ignis eſt, & quidem ignis improbitátem abſúmens. Atque in diſpertítis linguis appáret, ob gratiárum diverſitátem; ſedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam, ejuſque ſuper ſanctos requiétem.

Tu autem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum eſt quia non ſibimetipſis, vobis autem miniſtrabant ea * Quæ nunc nuntiáta ſunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu ſancto miſſo de cœlo, Allelúia, allelúia. ℣. A ſéculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectantibus te. * Quæ nunc nuntiáta ſunt per eos. *I. Pet. 1. Iſ. 64.*

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap. 9.*

IN illo témpore; Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civit. Dei, Lib. 22. Cap. 5.

TRia ſunt incredibília, quæ tamen facta ſunt. Incredíbile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cœlum aſcendiſſe cum carne. Incredíbile eſt mundum rem tam incredíbilem credidiſſe. Incredíbile eſt hómines ignóbiles, ínfimos, pauciſſimos, imperítos, rem tam incrédibilem, tam efficáciter mundo, & in illo étiam doctis, perſuadére potuiſſe. Horum trium incredibílium primum nolunt iſti cum quibus ágimus, crédere: ſecundum coguntur & cérnere; quod non invéniunt unde ſit factum, ſi non credunt tértium. Reſurréctio certè Chriſti, & in cœlum cum carne in qua reſurrexit aſcénſio, toto jam mundo prædicátur & créditur. Si credíbilis non eſt, unde toto terrárum orbe jam crédita eſt? Si multi nóbilés, ſublímes, docti eam ſe vidiſſe dixérunt, & quod vidérunt, diffamáre curárunt, eis mundum credidiſſe non mirum eſt; ſed iſtos adhuc crédere nolle perdúrum eſt. Si autem, ut verum eſt, paucis, obſcúris, mínimis, indoctis, eam ſe vidiſſe dicentibus & ſcribentibus, crédidit mundus, cur pauci obſtinatiſſimi qui remanſérunt, ipſi mundo jam credenti adhuc uſque non credunt?

℟. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, * Miſit illos prædicáre regnum Dei, Allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis ſcientiam ſpíritûs, ſenſu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus. * Miſit illos. Glória Patri. * Miſit illos. *Luc. 9. Eccli. 17.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóſtolis Jeſus virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Allelúia. *Luc. 9.*

Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum, concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum, ut quibus dediſti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Egreſſi Apóſtoli circuibant per caſtella, evangelizántes & curantes ubíque. Allelúia. *Luc. 9.*

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Bénedic. 29. Quàm magnificáta ſunt. 30. Sit glória Dómini. 10.

Lectio j.

Incipit Epíſtola tértia beáti Joannis Apóſtoli.

SEnior Gaío cariſſimo, quem ego dílígo in veritáte. Cariſſime, de ómnibus oratiónem fácio próſperè te íngredi & valére, ſicut próſperè agit ánima tua. Gavíſus ſum valdè veniéntibus frátribus, & teſtimónium perhibéntibus veritáti tuæ, ſicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Cariſſime,

fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos, qui teſtimónium reddidérunt caritáti tuæ in conſpectu Eccléſiæ, quos benefáciens dedúces dignè Deo. Pro nómine enim ejus profecti ſunt, nihil accipientes à Géntibus. Nos ergo debémus ſuſcípere hujúſmodi, ut cooperatóres ſimus veritátis. Scripſiſſem fórſitan Eccléſiæ, ſed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc ſi vénero, commonébo ejus opera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos; & quaſi non ei iſta ſufficiant, neque ipſe ſúſcipit fratres; & eos qui ſuſcípiunt, próhibet, & de Eccléſia éjicit. Caríſſime, noli imitári malum, ſed quod bonum eſt. Qui bene fácit, ex Deo eſt: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio teſtimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipſa veritáte: ſed & nos teſtimónium perhibémus, & noſti quóniam teſtimónium noſtrum verū eſt. Multa habui tibi ſcríbere, ſed nólui per atraméntum & cálamum ſcríbere tibi. Spero autem protinùs te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quoſdam quidem póſuit in Eccléſia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum, Allelúia, allelúia. ℣. Per Sapiéntiam ſanáti ſunt quicumque placuérunt tibi, Dómine. * Et quoſdam. *I. Cor.* 12. *Sap.* 9.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Pentecoſte, 1. *C.* 4 & 5.

SIcut deteſtámur Ariános qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt eſſe diſtántiam, ita étiam Macedoniános páriter deteſtámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen ſanctū inferióris putant eſſe natúræ: non conſiderántes in eam blaſphémiam ſe incídere quæ neque in præſenti ſéculo, neque in futúro ſit remittenda judício, dicente Dómino: Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem dixerit contra Spíritum ſanctum, non remittétur ei, neque in hoc ſéculo, neque in futúro. Pérmanens itaque in hac impietáte, ſine vénia eſt, quia exclúſivit eum à ſe per quem póterat confitéri; nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum ſibi non habet advocátum. Ab ipſo enim eſt invocátio Patris, ab ipſo ſunt lácrymæ pœniténtium, ab ipſo ſunt gémitus ſupplicántium. Et nemo poteſt dícere Dñum Jeſum, niſi in Spíritu ſancto; cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem, evidentiſſimè prædicat Apóſtolus, dicens: Diviſiónes quidem gratiárum ſunt, idem autem Spíritus: & diviſiónes miniſtratiónū ſunt, idem autem Dóminus: & diviſiónes operatiónum ſunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His,

i, aliiſque docu-
quibus innumerabí-
nórum eloquiórum
uctóritas, ad vene-
Pentecoſtes unaní-
témur, exultantes in
ſancti Spíritûs; per
nis Ecclésia cathó-
ficátur, omnis áni-
nális imbúitur; qui
fidei, doctor ſcién-
; dilectiónis, ſigná-
ſtitátis, & totíus eſt
útis.
n vocávit nos Deus
ndítiam, ſed in ſan-
em; * Qui étiam de-
um ſuum ſanctum in
lelúia, allel. ℣. Deus
ipſe eſt miſéricors, &
fiet peccátis eórum.
m dedit. *I. Theſſ.* 4.

Lectio iij.

cti Evangélii ſecun-
Lucam. *Cap.* 5.
témpore; Factum
na diérum, & Jeſus
cens. Et erant Pha-
ntes, & legis Doctó-
énerant ex omni ca-
lilææ, & Judææ, &
: & virtus Dómini
nandum eos. Et ré-

ia ſancti Hilárii
Epíſcopi.
ment. in Matth.
ap. 8. *n.* 6.
et Scribas remiſſum
homine peccátum:
enim tantùm in Jeſu
ontuebantur. Et re-
ſt ab eo quod lex
n póterat; fides enim
icat. Deinde murmu-
ratiónem eórum Dóminus in-
troſpicit, dicitque fácile eſſe
Fílio hóminis in terra peccáta
dimíttere. Verùm enim nemo
poteſt dimíttere peccáta, niſi
ſolus Deus: ergo qui remít-
tit, Deus eſt. Quia nemo re-
mittit niſi Deus, Deus in hó-
mine manens curatiónem hó-
mini præſtábat: & nulla ei
agendi & loquendi erat diffi-
cultas, cui ſubeſt totum poſſe
quod lóquitur. Porrò autem
ut ipſe eſſe in córpore póſitus
intélligi poſſet, qui & ánimis
peccáta dimítteret, & reſurre-
ctiónem corpóribus præſtáret,
ait: Ut ſciátis quóniam Fílius
hóminis habet poteſtátem in
terra dimíttere peccáta, ait pa-
ralytico: Surge. Sed quia om-
nis erat perficiendi óperis rá-
tio explicanda, adjécit: Tolle
lectum tuum, & vade in do-
mum tuam. Primùm remiſ-
ſiónem tribuit peccáti, dehinc
virtútem reſurrectiónis oſten-
dit, tum ſublatióne lécluli in-
firmitátem ac dolórem corpó-
ribus dócuit abfutúram; po-
ſtrémò réditu in domum pró-
priam, iter in paradíſum cre-
déntibus eſſe redhibendum.

℟. Quid cogitátis in córdi-
bus veſtris? Quid eſt facílius
dícere, Dimittuntur tibi pec-
cáta; an dícere, Surge, & ám-
bula? * Ut autem ſciátis quia
Fílius hóminis habet poteſtá-
tem in terra dimittendi pec-
cáta, tibi dico: Surge, tolle
lectum tuum, & vade in do-
mum tuam, Allelúia, allelúia.
℣. Spíritus Dómini ſuper me,
eò quòd únxerit Dóminus me,
ut prædicárem indulgéntiam,

& annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória Patri. * Ut autem. *Luc.* 5. *Iſ.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Stupór apprehendit omnes; & magnificábant Deum, & repléti ſunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódie. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, ut ſuprà.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. c. Eccléſia.

Pſ. 106. Confitémini. 48.

Diviſio Pſalmi 106. Confiteantur.....quia. 49.

Altera diviſio Pſalmi. 106. Confiteantur... & exaltent. 49.

Ant. 8. c. Eccléſia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini, & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur, Allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer, ℟. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ.* 104.

Lectio j.

Incipit Epíſtola Cathólica beáti Judæ, Apóſtoli.

JUdas, Jeſu Chriſti ſervus, frater autem Jacóbi, his qui ſunt in Deo Patre dilectis, & Chriſto Jeſu conſervátis & vocátis: Miſericórdia vobis & pax, & cáritas, adimpleátur. Caríſſimi, omnem ſollicitúdinem fáciens ſcribendi vobis de commúni veſtra ſalúte, neceſſe hábui ſcríbere vobis: déprecans ſupercertári ſemel tráditæ ſanctis fidei. Subintroiérunt enim quidã hómines (qui olim præſcripti ſunt in hoc judiciũ) ímpii, Dei noſtri grátiã transferentes in luxúriã, & ſolum Dominatórem, & Dñum noſtrum Jeſum Chriſtũ negantes. Commonére autem vos volo, ſcientes ſemel ómnia, quóniã Jeſus pópulum de terrâ Ægypti ſalvans, ſecundò eos qui non credidérunt, pérdidit; Angelos verò qui non ſervavérunt ſuũ principátũ, ſed dereliquérunt ſuum domicílium, in judícium magni diéi vínculis ætérnis ſub calígine reſervávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeuntes poſt carnem álteram: factæ ſunt exemplũ, ignis ætérni pœnam ſuſtinéntes; ſimíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem ſpernunt, majeſtátem autem blaſphémant.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Quid orémus ſicut opórtet, neſcimus; ſed * Ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemí-

tibus inenarrabílibus, Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dñus, effundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipſe Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *num.* 8.

VEre múltiplex Spíritus, qui tam multiplíciter fílïis hóminum inſpirátur, ut non ſit qui ſe abſcondat à calóre ejus; síquidem concéditur eis ad uſum, ad miráculum, ad ſalútem, ad auxílium, ad ſolátiū, ad fervórem. Ad uſum quidem vitæ, bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantiſſimè tribuens. Ingrátus eſt qui in his quoquè benefícium Spíritûs non agnoſcit. Ad miráculum, in ſignis & prodígiis, in váriis virtútibus quas per quorúmlibet manus operátur. Ipſe eſt antíqua mirácula ſuſcitans, ut ex præſéntibus fidem áſtruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoquè grátiam ſine própria utilitáte largítur, tértiò infúnditur ad ſalútem, cùm in toto corde noſtro revértimur ad Dóminum Deum noſtrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem noſtrā. Nam cùm teſtimónium pérhibet ſpirítui noſtro quòd fílii Dei ſumus, ea inſpirátio eſt ad conſolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum vehementiùs ſpirans, válidum ignem caritátis accendit; ut non ſolùm in ſpe filiórum Dei, ſed étiam in tribulatiónibus glorientur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, deſpectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus eſt Spíritus ad ſalútem, ad fervórem non ita: pauci enim ſunt qui hoc Spíritu repleantur, pauci qui ſtúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecoſtes, dies remiſſiónis, dies exultatiónis, dies veriſſimi jubiléi; & invéniat nos ſemper Spíritus ſanctus omnes, propter præſéntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promiſſam ſtabilitátem, ad laudem & glóriam ſponſi Eccléſiæ Jeſu Chriſti Dómini noſtri, qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula. Amen. Tu autem.

℟. Qui confirmat nos in Chriſto, & qui unxit nos, Deus; qui & ſignávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris, Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noſter pépigit nobiſcum fœdus. * Et dedit pignus Spíritûs. *II. Cor.* 1. *Deut.* 5.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Deſcendit Jeſus in Caphatnaüm, civitátem Galilææ; ibique docébat illos Sábbatis: & ſtupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4. n. 57. 58 & 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec ſcélere offenſus, nec injuriâ violátus, Judæam déſerit : quinétiam Immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc ſanando, infidæ plebis corda demulcet. Et bene ſanctus Lucas virum ab ſpíritu nequítiæ liberátum antè præmíſit, & ſubdidit féminæ ſanitátem. Utrumque enim ſexum Dóminus curatúrus advénerat : & prior ſanári débuit, qui prior creátus eſt; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magìs ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta ſignificat; ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus antè deſívit; nec ſub lege eſſe Dei Fílium, ſed ſupra legem, in ipſo princípio deſignáret; nec ſolvi legem, ſed impléri. Fortaſsìs étiam in typo mulíeris illíus ſocrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro noſtra languébat, & diverſárum cupiditátũ immódicis æſtuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris eſſe díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim noſtra avarítia eſt, febris noſtra libído eſt, febris noſtra ambítio eſt, febris noſtra iracúndia eſt.

℟. Jeſus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrínâ ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus, Allelúia, all. ℣. Sapiéntia in Eccléſiis Altíſſimi apériet os ſuum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine ſanctâ admirábitur. * Stupébant. Glória. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Colloquebantur ad invicem, dicentes : Quod eſt hoc verbum, quia in poteſtáte & virtúte imperat immundis ſpirítibus, & éxeunt? Allel. *Luc.* 4.

Oratio.

MEntibus noſtris, quæſumus, Dómine, Spíritum ſanctum benignus infunde, cujus & ſapiéntiâ conditi ſumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuũ, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſǽcula ſeculórum.

PROPRIUM SANCTORUM.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

¶ *Per Quadrageſimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiph. quæ ſumuntur de Communi pro Commem. Sanctorum.*

DIE V. FEBRUARII.

SANCTÆ AGATHÆ Virginis & Martyris *Commemoratio.*

Pridiè ad VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. *ut in Communi.* xxx. *Oratio*, Omnípotens. xxxiij.

AD LAUDES, *Ant.* Factus eſt. ℣. Hæréditas. *Oratio.* Omnipotens. xxxiij.

DIE VIII.

SANCTI STEPHANI GRANDIMONTENSIS, Monachi. *Commemoratio.*

Pridiè ad VESPERAS, *Ant.* Reliquiſti. ℣. In umbrâ. *ut in Communi*, xx. *Oratio.* Deus, qui relinquéntibus, *ut infrà.*

[*AD NOCTURNUM*, *ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

STéphanus Thierni apud Arvernos Vice-cómite ejus loci Stéphano patre, & matre Cánidâ natus, liberáliter, ſanctèque ab eis educátus eſt. Milóni primùm Pariſienſi Decáno, ſummæ ſanctimóniæ viro tráditus in diſciplínam: poſt ubi Milo Beneventum ad Pontifíciam dignitátem evocátur, præcláram ipſe tanti viri inſtitutiónem in Itáliam uſque perſéquitur, ibi multùm in virtúte & ſciéntia profécit, atque inde perfectiórem vitam, quam apud quoſdam Mónachos, iis tempóribus Calábriam incolentes, frequens demirátus fúerat, imitári meditátus eſt. Mórtuo beáto Milóne, Romam profectus ut de ea re cum amícis conſília conferret, debitamque à ſummo Pontífice facultátem impetráret, voti compos tandem factus, lætus ad pátriam reverſus eſt; ſed véritus ne per ſuos à propóſito revocarétur, clam eváſit, & cùm agros multos & némora peragraſſet, in áſpero Diœcéſis Lemovicenſis colle cui Murétum nomen erat, conſtructo ſibi ex virgultis & fróndibus tugúrio, ſedem fixit, cùm eſſet annórum triginta. Plúribus ad ſanctum virum collectis diſcípulis, vivendi normam, quam à frátribus Calabricénſibus didíſcerat, & jam diu ſolus expertus fúerat, verbo

tantùm & exemplo eos edócuit. Sed ipſa poſt ejus mortem trádita, & in órdinem digeſta ſummo plauſu excepta fuit, & à Summis Pontifícibus approbáta. Tanta de illíus virtútibus fama percrebúerat, ut duo Cardináles, qui à Románo Pontífice legáti erant in Fránciam, eum convénerint. Quo in congreſſu & collóquio religióſa Stéphani humílitas admiratióni fuit. Stéphanus in ſua ſolitúdine annos égerat ſex & quadraginta, cùm imminére ſibi mortem divíno afflátu cognoſcens, précibus intentiùs vacávit, & ad Diſcípulos per dies quátuor de caritáte, paupertáte, Deique Providéntia verba fecit. Dénique ſexto Idus Februárii, (is erat annus à Chriſto nato milléſimus centéſimus vigéſimus quartus,) inſtante horâ ſuæ diſſolutiónis, deferri vóluit in Oratórium, ibique Eccléſiæ Sacramentis munítus, ad hanc vocem; In manus tuas, Dómine, commendo ſpíritum meum, ánimam Deo réddidit. Aliquot poſt menſes, ejus Diſcípuli, relícto Muréto colle, de quo diſſénſio erat, ſeſe cùm ſancti Patris córpore, Dei admónitu, in grandem quemdam montem, non longè à Muréto contulérunt: à quo monte Grandimontenſis Ordo nomen invénit. Habébant olim Grandimontenſes Monaſtérium in monte propè Lodóvam, ſub título Prioratûs in honórem ſancti Michaélis Archángeli fundátum & conſtructum. Cœnóbium illud cum ſuis prædiis & poſſeſſiónibus, ut Eccléſiæ ſuæ decóri ac ſplendóri conſúleret, Illuſtríſſimus Joannes-Felix-Henrícus à Fumello Lodovenſis Epíſcopus & Comes ſancti Genéſii, Fábricæ donávit & attríbuit ſuo Decréto dato tértio Kalendas Auguſti anni milléſimi ſeptingentéſimi ſeptuagéſimi tértii; quod Ludovícus Décimus-Quintus Francórum Rex ſuâ Régiâ autoritáte probávit & confirmávit.]

AD LAUDES, pro ejus Commemoratione, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. xxiij.

Oratio.

Deus, qui relinquéntibus ómnia propter te céntuplum in hoc ſéculo, & in futúro vitam ætérnam promiſiſti: da nobis, intercedente beáto Stéphano, ſic à carnálibus deſidériis tanquam ádvenas & peregrínos abſtinére, ut plenam & ſuperabundantem à te abſtinéntiæ noſtræ mercédem recípere mereámur; Qui vivis.

D i e x.

SANCTÆ SCHOLASTICÆ, Virginis, *Commemoratio.*

Pridiè ad Vesp. Ant. Complácuit. Audi. xxxj. *Oratio.* Fidéles. xxxiv.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

Scholáſtica Benedícti Abbátis ſoror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre conſuéverat, ut ejus ſacris collóquiis fruc-

ur. Ad hanc vir Dei non
ngè extrà jánuam in poſſeſ-
ne monaſtérii deſcendébat.
uádam verò die, cùm diú-
is eum apud ſe retinére vel-
t, & ille non acquiéſceret,
ertas dígitis manus ad ora-
ónem ſuper menſam póſuit,
: Deus fratris mentem inflé-
eret. Tantaque ſúbitò toní-
ui vis, & inundátio plúviæ
úpit, ut Benedíctus pedem
tra limen efferre non poſſet.
cque factum eſt ut totam
octem pervígilem in ſpirituáli
ollóquio transígerent. Hinc
everſus ad cellam Benedíctus,
oſt tríduum elevátis óculis,
idit ejuſdem ſoróris ſuæ áni-
nam in columbæ ſpécie cœli
ecréta penetráre. Qui ex hac
iſióne óbitum ejus intélligens,
róximis fratres miſit, qui cor-
us ejus ad monaſtérium ſuum
eferrent, & in ſepulcro quod
ibi paráverat, pónerent.]

AD LAUD. pro ejus commemor. Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. *Orat.* Fidéles tuos. xxxiv.

AD VESP. pro commem. S. Benedicti, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. xx. *Orat.* Da, nobis, quæſumus. xxiij.

Die xi.

BENEDICTI ANIANENSIS, Abbátis.

Commemoratio.

[*AD NOCTURNUM, ſi ſit Dominica.*

Benedíctus Anianenſis, diſciplínæ monáſticæ per totum ferè Occidentem inſtaurátor, patre Magalonenſi Cómite natus, cùm in aula Pipíni regis liberálibus inſtitútus fuiſſet diſciplínis, ſub Cárolo magno in caſtris aliquándiù ſumma cum laude méruit. Póſtmodùm ad ſancti Séquani Monaſtérium in Burgúndia ſe cóntulit. Ibi ſuſcepto religiónis hábitu, cùm Mónachi in locum defuncti Abbátis Benedictum ſufficere cogitárent, diſceſſit in pátriam, extructâque in paterno ſolo, ad rivum Aniánum céllulâ, cum frátribus áliquot ibi in ſumma rerum inópia ſanctíſſimè vixit. Deinde verò, diſcípulis ad eum úndique confluéntibus, ampliſſimum Monaſtérium ædificávit. Interim à Ludovíco Pio accerſítus, tránſtulit ſe in Monaſtérium ſancti Cornélii ad Indam, non longè ab Aquiſgráno, quod Imperátor ædificandum curáverat, ut ſancti viri conſíliis facíliùs uterétur. Tum collabentem in Gálliis & in Germánia diſciplínam monáſticam Imperatóris juſſu reſtítuit. Plura erudítè ſcripſit, inter quæ éminet potíſſimùm regulárum concórdia. Obiit anno octingentéſimo vigéſimo primo, tértio Idus Februárii, in Indenſi Monaſtério in quo corpus ejus etiamnùm religióſè aſſervátur.

AD LAUDES, pro ejus Commemoratione. Ant. Ecce. ℣. Veníte. xxij. *Oratio,* Da nobis. xxiij.

DIE XIII. FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTI FULCRANNI,

LODOVENSIUM EPISCOPI,

ECCLESIÆ CATHEDRALIS, CIVITATIS,

AC TOTIUS DIŒCESIS PATRONI.

ANNUALE, ſine Octava.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. J. Natus eſt homo, princeps fratrum, rector plebis, firmamentum gentis, & ſtabilimentum pópuli. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. Crevit puer; benedixitque ei Dóminus, cœpitque ſpíritus Dómini eſſe cum illo. *Judic.* 13.

Ant. 3. E. Cùm adhuc eſſet puer, cœpit quærere Deum, ut ambuláret poſt eum, & cuſtodíret præcepta, & juſtificatiónes ejus. 2. *Paral.* 34.

Ant. 4. f. Nihil puerîle geſſit in ópere; ſed pergébat ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum. *Tob.* 1.

Ant. 5. C. Cùm ab infántia ſua ſemper Deum timúerit, & mandáta ejus cuſtodíerit, immóbilis in Dei timóre permanſit. *Tob.* 2.

Capitulum. Eccli. 15.

CUm adhuc júnior eſſem, priuſquàm oberrárem, quæſivi ſapiéntiam palàm in oratióne mea, & ante templum poſtulábam pro ea, & uſque in noviſſimis exquíram eam, & efflóruit tanquam præcox uva, lætátum eſt cor meum in ea, ambulávit pes meus iter rectum, & in juventúte mea inveſtigábam eam.

℟. Ego fílius fui tenellus, & docébat me atque dicébat: ſuſcípiat verba mea cor tuum, cuſtódi præcepta mea, & vives: * Ne oblivíſcáris, neque declínes à verbis oris mei.

℣. Formam habe ſanórum verbórum quæ à me audiſti, in fide, & dilectióne in Chriſto Jeſu. * Ne oblivíſcáris. Glória. * Ne oblivíſcáris. *Prov.* 4. 2. *Tim.* 1.

Hymnus.

QUæ tibi ſurgit nova lux,
Lodóva?
Quod micat ſidus radiáns
inter
Séculi noctem, velut inter
atras
Stella ténebras?

ſix humum ſignans pede certióri,
ıde Fulcránnus pietátis omen
ɔuit; ſed ſpem ſuperábit ipſam
Fírmior ætas.
ptimas artes ánimo capáci
e matúros puer hauſit annos:
e matúros ſata crevit annos
Péctore virtus.
ubtrahit dulces ſibi durus eſcas,
ubat, ne quid malè blanda frangant
ba, vel putam ſimulácra turpent
Lúbrica mentem.
Quàm nitens cordis decor eſt pudíci:
t amat ſeſe ſpéculo intuéri,
ç amat pingi Deus in tabella
Pictor & ipſe.
Trina Majeſtas, Deus unus idem,
tuam qui nos ſpéciem creaſti,
ſac puro tua corde ſemper
Spiret imágo. Amen.
℣. Deus, docuiſti me à juventúte mea:
℟. Et uſque nunc pronunıo mirabília tua. *Pſ.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. ortítus ſum ánimam bon, & veni ad corpus inquinátum; & ut ſcivi niam áliter non poſſem ſ cóntineus niſi Deus det, hoc ipſum erat ſapiéntiæ ſcire cujus eſſet hoc donum, ádii Dóminum, & deprecátus ſum illum. *Sap.* 18.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feriâ.

Ant. 2. A. Vir bonus & benignus, verecundus viſu, modeſtus móribus, & elóquio decórus, & à púero in virtútibus exercitátus. 2. *Mach.* 15.

Hymnus, O Splendor. 27.

Cum Doxologia ſequenti, quæ etiam dicitur cras ad omnes Horas in Hymn. ejuſdem metri.

Supréme Chriſte Póntifex,
Sit ſummá ſemper laus tibi;
Da quos inungis, júgiter
Tibi miniſtros vívere. Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Vos ergo confortámini, æmulatóres eſtóte legis, ipſum audíte ſemper; & ipſe erit vobis pater.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Jeſum Fílium Dei Pontíficem magnum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 4.

Pſ. Veníte.

Hymnus.

Quid fugis, dum te vocat ipſe Chriſtus,
Orba dum Patrem petit & Lodóva?
Abnuis ſolus, nemoriſque cœco
Cónderis antro.
Advolant cives, prófugum ſequuntur:
Cedit invítus, trepidanſque ſumit
Grande Fulcrannus bene par ſupremi
Pondus honóris.

Príncipum mores, tumidoſque carpit
Spíritus, vitæ pudet hos nocentis,
Præſulis nutu dóciles ſuperba
Péctora ponunt.
Sæva dum torquet pópulos egeſtas,
Súppetit victum míſeris, famemque,
Cæteris dives, ſibi pauper uni,
Próvidus arcet.
Sédulus curâ réfovet paternâ
Quos dari natos ſibi ſentit ægros,
Eſt egens nobis in egente Chriſtus,
Æger in ægro.
Laus Deo Patri, ſit & æqua Nato,
Flámini ſit laus utriuſque compar,
Efficit quos tres amor unus unum,
Laus tribus una.
Amen.

Pſalmi de Dominica, & ſic in toto Officio, exceptis II. Veſperis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Erat miniſter in conſpectu Dómini ante fáciem Sacerdótis: proficiébat atque creſcébat, & placébat tam Deo quàm homínibus *1. Reg. 2.*

Ant. 2. D. Præclárior erat univerſæ terræ Iſrael: erat étiam virtúti cáſtitas adjuncta. *Judith, 17.*

Ant. 3. a. Quæſiérunt eum, cucurrérunt, & tulérunt eum ſtetitque in médio pópuli: certè vidétis quem elégit Dóminus. *1. Reg. 10.*

℣. Exaltent eum in Ecclésia plebis, ℟. Et in Cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſ. 106.*

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 50.

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita ſua ſuffulſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt, duplex ædificátio; & excelſi paríetes templi. In diébus ipſius emanavérunt púteí aquárum, & quaſi mare adimpléti ſunt ſupra modum. Qui curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem. Qui adeptus eſt glóriam in converſatióne gentis, & ingreſſum domûs & átrii amplificávit. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol reſulgens, ſic ille effulſit in templo Dei.

℟. Prophétam ſuſcitábo eis de médio fratrum ſuórum, & ponam verba mea in ore ejus. * Loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi. ℣. Vas electiónis eſt mihi ut portet nomen meum coram fíliis Iſrael; * Loqueturque. Glória. * Loqueturque. *Num. 18. Act. 9.*

Lectio ij.

In aſcenſu altáris ſancti glóriam dedit ſanctitátis amictum. Circa illum coróna fratrum: quaſi plantátio cedri in monte Líbano, ſic circa illum omnes fílii Aaron

in glória ſua. Porrexit manum ſuam in libatióne, & libávit de ſánguine uvæ. Effúdit in fundamento altáris odórem divínum excelſo Príncipi. Tunc exclamavérunt fílii Aaron, & audítam fecérunt vócem magnam in memóriam coram Deo. Tunc omnis pópulus ſimul properavérunt, & cecidérunt in fáciem ſuper terram, adoráre Dóminum Deum ſuum, & preces omnipotenti Deo excelſo. Et amplificavérunt pſallentes in vócibus ſuis, & in magna domo auctus eſt ſonus ſuavitátis plenus. Beátus qui in iſtis verſátur bonis: qui ponit in corde ſuo, ſápiens erit ſemper.

℟. Segregávit me Dóminus ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam; * Ut evangelizárem illum. ℣. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ póſuit os meum; * Ut. Glória. * Ut. *Gal. 1. Iſ. 49.*

Lectio iij. Cap. 51.

Multam invéni ſapiéntiam, & multùm profeci in ea. Danti mihi ſapiéntiam dabo glóriam. Conſiliátus ſum enim ut fácerem illam, zelátus ſum bonum, & non confundar. Colluctáta eſt ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus ſum. Animam meam direxi ad illam, & in agnitióne invéni eam. Poſſédi cum ipſa cor ab início: propter hoc non derelinquar. Appropiáte ad me, indocti, & congregáte vos in domum diſciplínæ. Quid adhuc retardátis? Animæ veſtræ ſitiunt vehementer. Collum veſtrum ſubjícite jugo, & ſuſcípiat ánima veſtra diſciplínam; in próximo eſt enim inveníre eam. Vidéte óculis veſtris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem.

℟. Gratus fuit Deo, & erudítus omni ſapiéntiâ. Hic eſt qui fuit in Eccléſia cum pátribus noſtris, * Qui accépit verba vitæ dare nobis. ℣. Congregámini, & audíte, fílii, audíte Patrem veſtrum, * Qui. Glória. * Qui ℟. Gratus. *Act. 17. Gen. 49.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, & teſtamentum confirmávit ſuper caput ejus. *Eccli. 44.*

Ant. 5. a. Confidentem hoſtem in poténtia ſua, non ferro pugnando, ſed précibus ſanctis orando dejécit. *Judith, 4.*

Ant. 6. f. Vicit turbas, non in virtúte córporis, nec armatúræ poténtiâ; ſed verbo, illos qui ſe vexábant, ſubjécit. *Sap. 18.*

℣. Sédeat cum princípibus, ℟. Et ſólium glóriæ téneat. *1. Reg. 2.*

Ex Documentis Eccléſiæ Lodovenſis.

Bernard. Guid. Lodov.

Lectio iv.

Fulcrannus ex agro Lodovenſi, qui Lutevenſis olim

dicebátur, Narbonenſis Provínciæ, oríginem ducit. Fertur autem matrem ejus Euſtórgiam, è Comítibus Suſtantiouénſibus, adhuc grávidam, hanc noctu habuiſſe viſiónem, quâ fructuóſam árborem pomis refertam, loco fílii, peperiſſe ſibi viſa eſt. Quam viſiónem cuídam viro enarrans, ab eódem quaſi divínum reſponſum accépit; quòd vidélicet egrégium fílium paritúra eſſet, qui ſublímem in Eccléſia ſedem occupáret, magníque mériti apud Deum eſſet, ſub cujus umbra multi óptimam ſibi réquiem inveníent, bonis opéribus tanquam ramis protegerentur, atque reficerentur doctrínæ ejus pábulo, & frúctibus meritórum. Quæ ómnia póſtmodùm rei probávit eventus. Náſcitur infans, puerque magíſtris tráditur, lítteris inſtituendus, in quibus, ádeò proficiébat, ut brevi témpore, illárum præſertìm ſcripturárum notítiam aſſecútus fúerit, quæ ad divínum cultum, vel ſalútem pértinent animárum. In benedictiónibus dulcédinis à Dómino præventus, dulce ſemper hábuit Eccléſiam frequentáre, & ſédulam in lectióne audienda pro víribus córporis & ánimæ óperam naváre, diſciplínâ morum & virtútem coætáneos fácilè ſúperans, divínâ unctióne magiſtrâ. Talem Fulcranni puerítiam ſubſecúta eſt mélior adoleſcéntia. Creſcente in eo ætáte, creſcébat in eódem ſapiéntia, & grátia apud Deum & hómines.

℟. Clamávit pópulus aliménta petens; nam & illos oppréſſerat fames, & alébat eos, * Præbens aliménta ſíngulis. ℣. Erat timens Deum, fáciens eleemóſynas multas plebi. * Præbens. Glória. * Præbens. *Gen. 41. & 47. Act. 10.*

Lectio v.

Vivébat tunc témporis, Thodóricus Eccléſiæ Lodovenſis Antiſtes, qui Fulcrannum permultùm díligens eum enutríverat; qui Póntifex ob exímiam diſcípuli pietátem & doctrínam, per ſíngulos Eccleſiáſtici Ordinis gradus, ad Presbterátûs honórem invítum atque reluctantem promóvit. Sacerdos factus, tantam Cleri & pópuli conſecútus eſt grátiam, ut eum omnes ſummóperè dilígerent & venerarentur, ac pro patre habérent; ipſe quoque Póntifex eum in Sede Lodovenſi ſucceſſórem habére peroptáret. Theodórico ergo defuncto, convénit univerſa Cívitas cum Eldóne & Heldíno princípibus pópuli, ut venerábilem Sacerdótem Fulcrannum, tum Magalonenſem Archidiáconum, in Dóminum & Epíſcopum poſtulárent. Cathedrális Eccléſiæ Canónici, devotióni pópuli annuentes, ſummóperè gavíſi ſunt quòd eum ſibi præeſſe pópulus expéteret, quem ipſímet elígere meditabantur. Quare uno

ómnium ore, communique conſenſu Fulcrannum in Epíſcopum elegérunt. At vir Dei vehementer hoc audíto expávit, fugæque ſe dedit, latére cúpiens; ſed fruſtrà: repertus enim, Narbónam, Províncię Metrópolim, ductus, & ab Aiméiico Archiepíſcopo confirmátus, ac conſecrátus eſt in Baſílica beáti Pauli Proto-Præſulis ejuſdem Civitátis, prídiè nonas Februárias, anno ſalútis nongentéſimo quadragéſimo nono; indeque ad Sedem Lodovenſem reverſus, totíus Cleri & pópuli applauſu honorificè excípitur.

℟. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol refulgens; * Sic ille effulſit in templo Dei. ℣. Nemo accendit lucernam, & ponit eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum; ut lúceat his qui in domo ſunt. * Sic ille. Glória. * Sic ille. *Eccli. 50. Matth. 5.*

Lectio vj.

Multa zizánia in agro ſibi crédito invénit novus Antiſtes. Igitur ſumpto Epiſcopátûs ónere, manum míttere cœpit ad fórtia, evaginatoque gládio ſpíritûs, quod eſt verbum Dei, Diœcéſi perluſtrandæ, pietáti promovendæ, vítiis exirpandis, paupéribus juvandis, ac contra oppreſſóres defendendis totus incúbuit. Nihil de injuncto ſibi miniſtério omittens, majórem ſancti Genéſii baſílicam ita à fundaméntis inſtaurári & augéri curávit, ut méritò eam de novo conſtruxiſſe dicátur, quam étiam, convocátis Aiméricó Archipræſule Narbonénſi, Ricuíno Epíſcopo Magalonenſi & Deus-dedit Rhutenenſi, ipſe antíquo ritu conſecrávit. Collapſam in monaſtériis ſancti Petri Juncellenſis, & ſancti Salvatóris Lodovenſis diſciplínam reſtítuit, eaque óptimis poſſeſſiónibus donávit. Famem ſævientem, vénditâ ſuppelléctili, fundiſque oppigneratis, felíciter dépulit, peſtem extinxit, controvérſias ſedávit, malos fórtiter repreſſit, quos étiam ſæpè ad pœniténtiam adduxit. Inter hæc jejúniis, vigíliis & férreis caténis carnem affligébat. Demùm fractus labóribus, & febre correptus, in cínere & cilício decumbens, Eccléſiæ ſacramenta de manu Maffrédi Biterrenſis Epíſcopi cum máximo pietátis ſenſu ſuſcépit coram Abbátibus & Canónicis, commúni Patri longiórem vitam deprecántibus. Tunc in præséntia córporis Chriſti palàm teſtátus eſt ſe, Deo cuſtóde, integritátem ſui córporis ſervaſſe illæſam. Tandem deficiéntibus víribus, aſtántibus benedícens, & orans, migrávit ad Dóminum, plenus méritis & diérum, anno poſt Chriſtum natum milléſimo ſexto, Idibus Februárii, Fériâ quartâ, horâ octávâ matutínâ. Præfuit Eccléſiæ Lodovenſi, in qua à pueritiâ enutrítus fúerat, quinquaginta ſeptem

annis, diébus novem, magnis in vita, nec minóribus poſt mortem clarus miráculis.

℟. Cognóvit omnem ſciéntiam. * Magnália ſapiéntiæ ſuæ decorávit: uniuſcujuſque confirmávit bona, & † Quis ſatiábitur videns glóriam ejus. ℣. In ómnibus dívites facti eſtis in illo, in omni verbo & ſciéntia. * Magnália. Glória. † Quis. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Eccli.* 24. 1. *Cor.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. C. Pergébat ad omnes, & mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos. *Tob.* 1.

Ant. 8. G. Tétigit juſtos tentátio mortis; ſed próperans homo ſine queréla deprecári pro pópulis, réſtitit iræ, & finem impóſuit neceſſitáti, oſtendens quóniam tuus eſt fámulus. *Sap.* 18.

Ant. 6. C. Dirécta eſt ſalus in manu ejus, nominátus eſt uſque ad noviſſimum terræ, & in ſéculum memória ejus in benedictióne. 1. *Mach.* 3.

℣. Exaltávi eléctum de plebe mea:

℟. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Dóminus Petro: Quis, putas, eſt fidélis diſpenſátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuprà famíliam ſuam, ut det illis in témpore trítici menſúram? Et réliqua.

Homília ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

De Diſpenſator. Domini. Serm. 1.

SErvórum, quos pópulo ſuo præpóſuit, Dóminus ſpeciále volens officium demonſtráre, ait: Quis, putas, eſt fidélis diſpenſátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuprà famíliam ſuam, ut det illis in témpore trítici menſúram? Quis eſt iſte Dóminus, Fratres? Chriſtus ſine dúbio. Quæ eſt étiam hujus Dómini família? Nimírùm illa eſt, quam ipſe Dóminus de manu inimíci redémit, & ſuo domínio mancipávit. Hæc autem família ſancta eſt Eccléſia Cathólica, quæ per orbem terræ copióſâ fertilitáte diffúnditur, & redemptam ſe pretióſo ſui Dómini ſánguine gloriátur.

℟. Notum vobis fácio Evangélium quod prædicávi vobis, quod & accepiſtis, in quo & ſtatis, * Per quod & ſalvámini. ℣. Conſtitútus ſum à Deo ſuper montem ſanctum ejus, prædicans præceptum ejus. * Per quod. Glória. * Per quod. 1. *Cor.* 15. *Pſ.* 2.

Lectio viij.

DIſpenſátor verò quis ſit, quem oportet eſſe fidélem páriter & prudentem, Paulus nobis oſtendit Apóſtolus, qui de ſe ſuiſque ſóciis loquens ait: Sic nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Ne quis autem noſtrûm ſolos Apóſtolos diſpenſatóres

factos exíſtimet, ipſe beátus Apóſtolus Epíſcopos quoque diſpenſatóres eſſe oſtendens ait: Oportet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. Servi ergo Patris-famílias ſumus, diſpenſatóres Dómini ſumus; menſúram trítici, quam vobis erogámus, accépimus. Quæ verò ſit iſta menſúra, Apóſtolus oſtendit, dicens: Unicuíque ſicut diviſit Deus menſúram fídei. Quam ergo menſúram trítici Chriſtus núncupat, ipſam fídei menſúram Paulus appellat, ut agnoſcámus non áliud eſſe ſpirituále tríticum quàm Chriſtiánæ fídei venerábile Sacraméntum.

℟. Benedíctio peritúri ſuper me veniébat, & cor víduæ conſolátus ſum: Juſtítiâ indútus ſum.* Oculus fui cœco, & pes claudo; Pater eram páuperum.

℣. Factus ſum infirmis infirmus, ómnibus ómnia factus ſum; ut omnes fácerem ſalvos. * Oculus. Glória Patri. * Oculus. *Job. 29. 1. Cor. 9.*

Lectio ix. legitur de Evang. & Homilia Feriæ.

℟. Quómodò amplificémus eum? * Erexit nobis muros everſos, & † In diébus ſuis corroborávit templum: templi etiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt. ℣. Pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob: * Erexit. Glória † In diébus. *Rep.* ℟. Quómodò. *uſque ad* ℣. *Eccli. 49 & 50. Act. 7.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Afferte Dómino, fílii: ℟. Afferte glóriam & honórem. *Pſ. 28.*

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Vir amátor civitátis, & benè áudiens, pro affectu pater appellabátur. *2. Mach. 14.*

Ant. 2. D. Hic eſt fratrum amátor & pópuli, hic eſt qui multùm orat pro pópulo & univerſa civitáte. *2. Mach. 14.*

Ant. 3. a. Curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne, & adeptus eſt glóriam in converſatióne gentis. *Eccli. 50.*

Ant. Símilem. 4. E.

Canticum. Eccli. *45.*

Dilectus Deo & homínibus, * cujus memória in benedictióne eſt.

Símilem illum fecit in glória ſanctórum, * & magnificávit eum in timóre inimicórum.

In verbis ſuis monſtra placávit; * audívit enim eum & vocem ipſíus.

Dedit illi ſacerdótium gentis, * & beatificávit illum in glóriâ.

Induit eum ſtolâ glóriæ, * * coronávit eum in vaſis virtútis.

Coróna áurea ſuper mitram ejus, * expreſſa ſigno ſanctitátis, & glóriâ honóris.

Sacrifícia ipſíus * conſumpta ſunt igne quotídie.

Factum eſt illi in teſtamentum ætérnum, fungi ſacerdótio, * & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum.

Offerre ſacrifícium Deo, incenſum, & bonum odó-

rem, * in memóriam placáre pro pópulo ſuo.

Et dedit illi in præceptis ſuis poteſtátem, * docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael.

Panem ipſis parávit in ſatietátem, * & primítias frugum terræ divíſit.

Qui contra illum ſtetérunt, * conſumpti ſunt in ímpetu iracúndiæ.

Ant. Símilem illum fecit Dóminus in glória ſanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit. *Eccli.* 45.

Ant. 5. a. Ipſe directus eſt divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. *Eccli.* 49.

Capitulum. 1. *Mach.* 14.

POſuérunt eum ducem ſuum, eò quòd ipſe fécerat hæc ómnia, & juſtítiam & fidem quam conſervávit genti ſuæ, & exquiſívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, & in diébus ejus proſperátum eſt in mánibus ejus.

Hymnus.

EMptas, ſumme tuo ſánguine Póntifex,
Qui cognoſcis oves, nóſceris & tuis,
Caro, Chriſte, gregi quàm benè providus,
Aptos ſuppéditas duces.
Fulcrannus téneris ſe tibi cónſecrat,
Annis: curâ piis ſédula Præſulis
Informat púerum; ſed mélius docet
Altâ mente ſedens Deus.
Illum dum móriens ſubſtítuis tibi,
Gentis, ſancte ſenex, nóbilis, ímprobus
Non te fallit amor: te Deus approbat
Votis póſcitur ómnium.
Sacris evéhitur dignus honóribus:
Vix creſcit júvenis, præfícitur pater:
Non annos númerat: póndere ſe ſatìs
Commendat píetas ſuo.
Affulget nova lux Pontífici novo:
Serus nocte ſacris invígilat libris:
Vires atténuat córporis, hinc novis
Firmat péctora víribus.
Rectórem pópulis quem déderas, Deus,
Exemplo pópulos fac, & adhuc regat;
Et quem das méritis tóllere láudibus,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Par, flamen, tibi laus, qui ſúperis amor
Uris Pontífices ígnibus, & tuo,
Unctos chríſmate cónſecras.
Amen.

℣. Nec quiſquam ſumit ſibi honórem;

℟. Sed qui vocátur à Deo tanquam Aaron. *Hebr.* 5.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Unxit eum Deus Spíritu ſancto, & virtúte, qui pertránſiit benefaciendo & ſa-

ória ſua. Porrexit ma-
ſuam in libatióne, &
t de ſánguine uvæ. Effú-
n fundamento altáris
m divínum excelſo
pi. Tunc exclamavérunt
Aaron, & audítam fe-
t vócem magnam in me-
m coram Deo. Tunc
s pópulus ſimul prope-
nt, & cecidérunt in fá-
ſuper terram, adoráre
num Deum ſuum, &
: omnipotenti Deo ex-
Et amplificavérunt pſal-
; in vócibus ſuis, & in
a domo auctus eſt ſo-
navitátis plenus. Beátus
in iſtis verſátur bonis:
onit in corde ſuo, ſá-
erit ſemper.

Segregávit me Dóminus
ero matris meæ, & vo-
per grátiam ſuam; * Ut
gelizárem illum. ℣. Dó-
s ab útero vocávit me, de
e matris meæ póſuit os
n; * Ut. Glória. * Ut.
1. *Iſ. 49.*

ctio iij. Cap. 51.

Ultam invéni ſapién-
tiam, & multùm pro-
n ea. Danti mihi ſa-
ſam dabo glóriam. Con-
s ſum enim ut fácerem
, zelátus ſum bonum,
n confundar. Colluctáta
ma mea in illa, & in fa-
o eam confirmátus ſum.
am meam direxi ad il-
& in agnitióne invé-
m. Poſſédi cum ipſa cor
nítio: propter hoc non
inquar. Appropiáte ad
me, indocti, & congregáte
vos in domum diſciplínæ.
Quid adhuc retardátis? Animæ
veſtræ ſitiunt vehementer.
Collum veſtrum ſubjícite
jugó, & ſuſcípiat ánima
veſtra diſciplínam; in próximo
eſt enim inveníre eam. Vidéte
óculis veſtris quia módicum
laborávi, & invéni mihi multam
réquiem.

℟. Gratus fuit Deo, & erudítus omni ſapiéntiâ. Hic eſt qui fuit in Eccléſia cum pátribus noſtris, * Qui accépit verba vitæ dare nobis. ℣. Congregámini, & audíte, filii, audíte Patrem veſtrum, * Qui. Glória. * Qui ℟. Gratus. *Act. 17. Gen. 49.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, & teſtamentum confirmávit ſuper caput ejus. *Eccli. 44.*

Ant. 5. a. Confidentem hoſtem in poténtia ſua, non ferro pugnando, ſed précibus ſanctis orando dejécit. *Judith, 4.*

Ant. 6. f. Vicit turbas, non in virtúte córporis, nec armatúræ poténtiâ; ſed verbo, illos qui ſe vexábant, ſubjécit. *Sap. 18.*

℣. Sédeat cum princípibus, ℟. Et ſólium glóriæ téneat. *1. Reg. 2.*

Ex Documentis Eccléſiæ Lodovenſis.

Bernard. Guid. Lodov.

Lectio iv.

FUlcrannus ex agro Lodovenſi, qui Lutevenſis olim

dicebátur, Narbonenſis Províncíæ, oríginem ducit. Fertur autem matrem ejus Euſtórgiam, è Comítibus Suſtantionénſibus, adhuc grávidam, hanc noctu habuiſſe viſiónem, quâ fructuóſam árborem pomis refertam, loco fílii, peperiſſe ſibi viſa eſt. Quam viſiónem cuídam viro enarrans, ab eódem quaſi divínum reſponſum accépit; quòd vídelicet egrégium filium paritúra eſſet, qui ſublímem in Eccléſia ſedem occupáret, magnique mériti apud Deum eſſet, ſub cujus umbra multi óptimam ſibi réquiem inveníɾent, bonis opéribus tanquam ramis protegerentur, atque reficerentur doctrínæ ejus pábulo, & frúctibus meritórum. Quæ ómnia póſtmodùm rei probávit eventus. Náſcitur infans, puerque magiſtris tráditur, litteris inſtituendus, in quibus ádeò proficiébat, ut brevi témpore, illárum præſertìm ſcripturárum notítiam aſſecútus fúerit, quæ ad divínum cultum, vel ſalútem pértinent animárum. In benedictiónibus dulcédinis à Dómino præventus, dulce ſemper hábuit Eccléſiam frequentáre, & ſédulam in lectióne audienda pro víribus córporis & ánimæ óperam naváre, diſciplínâ morum & virtútem coætáneos fácilè ſúperans, divínâ unctióne magiſtrâ. Talem Fulcranni pueritiam ſubſecúta eſt mélior adoleſcéntia. Creſcente in eo ætáte, creſcébat in eó-

dem ſapiéntia, & gr
Deum & hómines.

℟. Clamávit pó
menta petens; nam
oppréſſerat fames,
eos, * Præbens alim
gulis. ℣. Erat time
fáciens eleemóſyn
plebi. * Præbens.
* Præbens. *Gen. 4*
Act. 10.

Lectio v.

VIvébat tunc
Thodóricus Ec
dovenſis Antiſtes,
crannum permultù
eum enutríverat;
fex ob exímiam di
tátem & doctrínam
gulos Eccleſiáſtici C
dus, ad Presbteri
rem invítum atqu
tem promóvit. S
ctus, tantam Cler
conſecútus eſt grátia
omnes ſummóperè
& venerarentur,
tre habérent; ip
Póntifex eum in S
venſi ſucceſſórem
optáret. Theodó
defuncto, convén
Cívitas cum Eldó
díno princípibus
venerábilem Sacer
crannum, tum Ma
Archidiáconum, i
& Epíſcopum poſt
thedrális Eccléſiæ
devotióni pópuli
ſummóperè gavíſi
eum ſibi præeſſe
péteret, quem ip
meditabantur. (

omnium ore, communique conſenſu Fulcrannum in Epíſcopum elegérunt. At vir Dei vehementer hoc audíto expávit, fugæque ſe dedit, latére cúpiens; ſed fruſtrà: repertus enim, Narbónam, Provínciæ Metrópolim, ductus, & ab Aiméiico Archiepíſcopo confirmátus, ac conſecrátus eſt in Baſílica beáti Pauli Proto-Præſulis ejuſdem Civitátis, prìdiè nonas Februárias, anno ſalútis nongentéſimo quadragéſimo nono; indeque ad Sedem Lodovenſem reverſus, totíus Cleri & pópuli applauſu honoríficè excípitur.

℟. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol refulgens; * Sic ille effulſit in templo Dei. ℣. Nemo accendit lucernam, & ponit eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum; ut lúceat his qui in domo ſunt. * Sic ille. Glória. * Sic ille. *Eccli. 50. Matth. 5.*

Lectio vj.

Multa zizánia in agro ſibi crédito invénit novus Antiſtes. Igitur ſumpto Epiſcopátus ónere, manum míttere cœpit ad fórtia, evaginatoque gládio ſpíritùs, quod eſt verbum Dei, Diœcéſi perluſtrandæ, pietáti promovendæ, vítiis exirpandis, paupéribus juvandis, ac contra oppreſſóres defendendis totus incúbuit. Nihil de injuncto ſibi miniſtério omittens, majórem ſancti Genéſii baſílicam ita à fundamentis instaurári & augéri curâvit, ut méritò eam de novo conſtruxiſſe dicátur, quam étiam, convocátis Aiméríco Archipræſule Narbonenſi, Ricuíno Epíſcopo Magalonenſi & Deus-dedit Rhutenenſi, ipſe antíquo ritu conſecrávit. Collapſam in monaſtériis ſancti Petri Juncellenſis, & ſancti Salvatóris Lodovenſis diſciplínam reſtítuit, eaque óptimis poſſeſſiónibus donávit. Famem ſævientem, vénditâ ſuppelléctili, fundiſque oppignerátis, felíciter dépulit, peſtem extinxit, controvérſias ſedávit, malos fórtiter repreſſit, quos étiam ſæpè ad pœniténtiam adduxit. Inter hæc jejúniis, vigíliis & férreis caténis carnem affligébat. Demùm fractus labóribus, & febre correptus, in cínere & cilício decumbens, Eccléſiæ ſacramenta de manu Maffrédi Biterrenſis Epíſcopi cum máximo pietátis ſenſu ſuſcépit coram Abbátibus & Canónicis, commúni Patri longiórem vitam deprecántibus. Tunc in præſéntia córporis Chriſti palàm teſtátus eſt ſe, Deo cuſtóde, integritátem ſui córporis ſervaſſe illæſam. Tandem deficiéntibus víribus, aſtántibus benedícens, & orans, migrávit ad Dóminum, plenus méritis & diérum, anno poſt Chriſtum natum milléſimo ſexto, Idibus Februárii, Fériâ quartâ, horâ octávâ matutínâ. Præfuit Eccléſiæ Lodovenſi, in qua à pueritiâ enutrítus fúerat, quinquagínta ſeptem

AD LAUD. pro ejuſdem Commem. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Or.* Omnípotens. iv.

D I E XXIV.

[*In anno biſſextili, die* XXV.]

In Feſto

S. MATTHIÆ, APOSTOLI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feriâ, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. D. Vocávit Jeſus diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad ſe quos vóluit; & dedit illis poteſtátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos miſit Jeſus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Iſrael. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egreſſi autem, circuíbant per caſtella, evangelizantes & curantes ubíque. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 2.

CUm inítium accepiſſet ſalus enarrári per Dóminum; ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci; * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis.

℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis; * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10 *Soph.* 3.

Hymnus.

LÆtáre, cœlum; pláuſibus
Tellus reſultet æmulis:
Apoſtolórum glóriam
Solemnis inſtaurat dies.

Vos, ceu tubis ſonántibus,
Chriſtum per orbem ſpárgitis;
Vos illa ſacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Chriſto, pánditis,
Qui clauditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos ſólvite.

Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Deſiderátam póſcite
Ægris medélam móribus.

Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis ſimul ſedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Pſ* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Oportet ex his viris qui nobiſcum ſunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Je-

limet, ipſe beátus
Epíſcopos quoque
ıres eſſe oſtendens
tet enim Epíſcopum
ine eſſe, ſicut Dei
ırem. Servi ergo Pa-
as ſumus, diſpenſa-
nini ſumus; men-
tici, quam vobis
, accépimus. Quæ
a menſúra, Apóſto-
it, dicens: Unicuí-
livíſit Deus menſú-
. Quam ergo men-
ıici Chriſtus núncu-
m fidei menſúram
pellat, ut agnoſcá-
áliud eſſe ſpiritále
ıuàm Chriſtiánæ fi-
ábile Sacramentum.
edíctio peritúri ſuper
ıbat, & cor víduæ
s ſum: Juſtítiâ in-
ı.* Oculus fui cœco,
udo; Pater eram páu-

ctus ſum infírmis in-
ómnibus ómnia fa-
ut omnes fácerem ſal-
culus. Glória Patri.
ı. *Job.* 29. 1. *Cor.* 9.
ı. *legitur de Evang.*
Homilia Feriæ.
ıómodò amplificémus
Erexit nobis muros
& † In diébus ſuis
ávit templum: tem-
m altitúdo ab ipſo
eſt. ℣. Pétiit ut inve-
bernáculum Deo Ja-
rexit. Glória † In dié-
ı. ℟. Quómodò. *uſque*
ccli. 49 & 50. *Act.* 7.
Te Deum.
acerd. Afferte Dómi-
no, fílii: ℟. Afferte glóriam
& honórem. *Pſ.* 28.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Vir amátor civitátis, & benè áudiens, pro affectu pater appellabátur. 2. *Mach.* 14.

Ant. 2. D. Hic eſt fratrum amátor & pópuli, hic eſt qui multùm orat pro pópulo & univerſa civitáte. 2. *Mach.* 14.

Ant. 3. a. Curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne, & adeptus eſt glóriam in converſatióne gentis. *Eccli.* 50.

Ant. Símilem. 4. E.

Canticum. Eccli. 45.

Dilectus Deo & homínibus, * cujus memória in benedictióne eſt.

Símilem illum fecit in glória ſanctórum, * & magnificávit eum in timóre inimicórum.

In verbis ſuis monſtra placávit; * audívit enim eum & vocem ipſíus.

Dedit illi ſacerdótium gentis, * & beatificávit illum in glóriâ.

Induit eum ſtolâ glóriæ, * * coronávit eum in vaſis virtútis.

Coróna áurea ſuper mitram ejus, * expreſſa ſigno ſanctitátis, & glóriâ honóris.

Sacrifícia ipſíus * conſumpta ſunt igne quotídie.

Factum eſt illi in teſtamentum æternum, fungi ſacerdótio, * & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum.

Offerre ſacrifícium Deo, incenſum, & bonum odó-

Glória Patri. * Non enim. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcúmque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & ſi ibi fúerit fílius pacis, requieſcet ſuper illum pax veſtra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: qui autem me ſpernit, ſpernit eum qui miſit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio iv. Cap. 1.

IN diébus illis; Exurgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum ſimul ferè centum viginti) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædixit Spíritus ſanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jeſum, qui connumerátus erat in nobis & ſortitus eſt ſortem miniſtérii hujus. Et hic quidem poſſédit agrum de mercéde iniquitátis, & ſuſpenſus crépuit médius, & diffúſa ſunt ómnia víſcera ejus. Et notum factum eſt ómnibus habitántibus Jerúſalem; ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc eſt, Ager ſánguinis. Scriptum eſt enim in libro Pſalmórum: Fiat commorátio eórum deſerta, & non ſit qui inhábitet in ea, & epiſcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiſcum ſunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jeſus, incípiens à baptíſmate Joannis uſque in diem quâ aſſumptus eſt à nobis, teſtem reſurrectiónis ejus nobiſcum fíeri unum ex iſtis. Et ſtatuérunt duos, Joſeph qui vocabátur Bárſabas, qui cognominátus eſt Juſtus, & Matthíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda noſti ómnium, oſtende quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum miniſtérii hujus & Apoſtolátûs, de quo prævaricátus eſt Judas, ut abíret in locum ſuum. Et dedérunt ſortes eis; & cécidit ſors ſuper Matthíam: & annumerátus eſt cum úndecim Apóſtolis.

℟. Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis, * Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum. ℣. Diſpóſui teſtamentum electis meis: * Et ego diſpóno. *Luc.* 22. *Pſ.* 88.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Actus Apoſtolórum.

Hom. 3. *Lectio v.*

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tanquam férvidus, & tanquam is cui à Chriſto grex commiſſus fúerat, & tan-

›, quoniam Deus erat
illo, & nos teſtes ſu-
Act. 10.

Oratio.

Anípotens, ſempiterne
Deus, qui electum tuum
ficem Fulcrannum, no-
etiam tempóribus, per
clarificáre non déſinis:
de plebi tuæ ad ejus
nia confluenti; ut quæ
nti Pontíficis interceſſió-
epopóſcerit, à te percí-
mereátur; Per Dómi-

D HORAS, *in fine Hym-*
n, Doxologia: Supréme
te. *ut ſuprà.* pag. 409.

D PRIMAM.

nt. Vir amátor. 1. a.

pitulum de Dominicâ.

℟. *br.* ℣. Qui dediſti
s Paſtórem,.* Juxta cor
. *Jer. 3.*

CANON.

Ex Concilio Pariſienſi.

Anno 829. Can. 23.

on ídeò ſe ſolum quíli-
Epíſcopus vas miſericór-
putet in glória præpará-
, quia Pontificáli militiâ
itur; ſed ſi pro grege
crédito ſollícitus ſemper
gilet, & prædicet verbo-
t opportúnè, árguat, ób-
e, íncrepet in omni pa-
tia & doctrína; nec ſibi
inátum ſuperbus uſurpáre
tendat, ſed Apoſtólicis in-
nátus elóquiis & exemplis,
um ſe cunctis exhíbeat.

AD TERTIAM.

Ant. Hic eſt fratrum. 2. D.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis, & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo; abundántiùs autem ad vos.

℟. *br.* Veníte, fílii, * Audíte me, Veníte. ℣. Timórem Dómini * Docébo vos, * Audíte me. Glória Patri. Veníte. *Pſ. 33.*

℣. Mandávit Dóminus in ætérnum: ℟. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini. *Pſ. 110.*

AD SEXTAM.

Ant. Curávit. 3. a.

Capitulum. 1. Mach. 14.

QUæſívit bona genti ſuæ: ábſtulit immundítias ex ea, Sancta glorificávit; Civitátibus tribuébat alimónias, nominátum nomen glóriæ ejus uſque ad extrémum terræ, & lætátus eſt Iſrael lætítiâ magnâ.

℟. *br.* Diſpérſit, * Dedit paupéribus, Diſpérſit. ℣. Cornu ejus * Exaltábitur in glória. * Dedit. Glória Patri. Diſpérſit. *Pſ. 111.*

℣. Manducavérunt & ſaturáti ſunt:

℟. Non ſunt fraudáti à deſidério ſuo. *Pſ. 77.*

AD NONAM.

Ant. Ipſe. 5. a.

Capitulum. 1. Mach. 3.

SUrrexit & perſecútus eſt iníquos, perſcrútans eos, &

que petiéritis. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominántur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. *à.* Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, ſed nómini tuo da glóriam ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Léctio vij. Cap. 13.

ANte diem feſtum Paſchæ, dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; non eſt ſervus major Dómino ſuo, neque Apóſtolus major eſt eo qui miſit illum. Si hæc ſcitis, beáti éritis ſi fecéritis ea. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 59. *in Joan. n.* 1.

CUm hæc Dóminus præmiſiſſet, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico, ego ſcio quos elégerim. Notum eſt de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergo ipſum non elégerat; unde ab eis quos elégit, iſto ſermóne ſecernit. Quid eſt ergo quod álio loco dicit: Nonne ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus eſt? An & ipſe ad áliquid eſt electus, ad quod útique erat neceſſárius; non autem ad beatitúdinem, de qua modò ait: Beáti éritis, ſi fecéritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; ſcit enim quos ad ſocietátem beatitúdinis hujus elégerit. Non eſt ex eis iſte qui panem illíus ſic edébat, ut ſuper eùm leváret calcáneum.

℟. Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major dómino ſuo: ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequentur. ℣. Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me: * Non eſt ſervus. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

Tract. 37. *n.* 10.

Lectio viij.

FLecti in laude ſolent dici. An electus eſt & iſte, de quo nolente & neſciente magnum áliquid boni fíeret? Hoc eſt próprium Dei, contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei malè útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tam bonum quàm unus Deus? Quandóquidem ipſe Dóminus dixit: Nemo bonus niſi unus Deus. Quantò ergo ille mélior, tantò méliùs útitur & malis noſtris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè uſus eſt Dóminus. Tradi ſe pértulit, ut redímeret nos. Ecce malum

ꝟrii non data gló-
,
oſt fúnera Martyr,
to cadis hóſtia.
.íquias ſédula cór-
is
ietas, Rellígio co-

opprόbria ſummis
enſat honóribus.
pétuus qui géneras,
:r,
erpétuo de Patre
:eris,
r Flamen utríque
ria ſit Deo.
en.
ctor noſter, áſpice
z. Vide, & víſita
m. *Pſ.* 79.
:níficat. *Ant.* 6. C.
t Dόminus: Pró-
em hanc, & ſal-
ropter me, & ſer-
. 4. *Reg.* 19.
Oratio.
tens, ſempitérne
qui electum tuum
Fulcrannum no-
tempóribus per
câre non défínis:
bi tuæ ad ejus ſo-
ifluenti; ut quæ
ontíficis interceſ-
óſcerit, à te per-
atur; Per Dómi-
n Jeſum Chriſtum
, qui tecum vivit

tem. Feriæ.
PLETORIUM.
apitulum de Do-
Reliqua ut heri.

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS,
HYEROSOLIMITANI
Epiſcopi & Martyris,
Commemoratio.

Pridie, ad VESP. *Ant.* Ecce. ℣. In Deo ij. *Oratio*, Omnípotens. iv.

[*AD NOCTURNUM, ſi ſit Dominicâ.*

Ex libro quinto Commentariórum ſancti Hegeſippi Hiſtoriógraphi.

Euſeb. Hiſt. Lib. 3.

SImeon, cognâtus Dόmini, fílius Cléophæ, calúmniam paſſus ab hæréticis, accuſátus eſt coram Attico Conſulári; & per plúrimos dies excruciátus, martyr effectus eſt; ita ut omnes ſuprámodùm mirarentur, & ipſe Conſuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália perpeſſet. Tandem verò ſenténtiâ júdicis cruci affixus eſt. Ad hæc uſque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permanſit, in obſcúro adhuc receſſu deliteſcéntibus quicumque rectam ſalutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Poſtquàm autem ſacer Apoſtolórum chorus vário mortis génere extinctus eſt, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipſam ſapiéntiam ſuis áuribus auſcultáre meruérant; tunc demùm exorta eſt ímpii errόris conſpirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóſtolis ſupérſtite.

Sic veſtra terris ómnibus
Præclára facta pérſonant.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Tu, Dómine, qui corda noſti ómnium, oſtende quem elégeris accípere locum miniſtérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Matthíam Apoſtolórum tuórum collégio ſociaſti: tríbue, quæſumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis ſemper víſcera ſentiámus; Per Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit ſonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum, * Exívit. Glória. In omnem.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes. ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Chriſto ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obſecrámus pro Chriſto, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelſus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem ſuam: * Subjécit. Glória. Dóminus. *Pſ.* 46.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principatus eórum. *Pſ.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

Capitulum. 2. Theſſ. 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didiciſtis, ſive per ſermónem, ſive per epíſtolam noſtram. Ipſe autem Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter qui dilexit nos, & dedit conſolatiónem æternam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confirmet in omni ópere & ſermóne bono.

℟. *br.* Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum, Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Pſ.* 78.

n reſurrectiónis ejus
fieri unum ex iſtis.

, *ut infrà ad Laudes.*
moratio Feriæ.

FICIUM NOCT.
Chriſtum Apoſtoló-
trum & Dóminum,
adorémus. *Joan.* 13.
14. Veníte. 1.

Hymnus.

:, quales, Arbiter,
iniſtros éligis,
qui vílibus
committere!
mpe plena lúmine
angi præcipis:
nagna rúmpitur,
ſciſſâ, fúlgura.
per orbem núntii,
it, citi volant:
res, Verbo Deo,
fuſcant pérpluunt.
a ſonant; verſæ
nt
rbæ dæmonum:
is clangéntibus,
iondam mœnia.
riſte, cœleſtes tubæ
ves nos éxcitent:
: te lúmina
ébras méntium.
k trino Deo
aus, ſummum de-
,
ui nos ad ſuæ
ávit glóriæ.
Amen.

NOCTURNO.

. Convocátis Jeſus
Apóſtolis, cœpit
e binos prædicáre
. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens, dicébat eis: Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, dæmones ejícite: gratìs accepíſtis, gratìs date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte poſſidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis veſtris; dignus enim eſt operárius cibo ſuo. *Matth.* 10.

℣. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Pſ.* 98.

*Lectiones de Scriptura occurrente; è duabus fiunt tres, diviſione factâ ad * aſteriſcum.*

℟. *j.* Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum: * Eſtóte ergo prudentes ſicut ſerpentes, & ſímplices ſicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes ſimplíciter: * Eſtóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis: & morte affícient ex vobis; & capillus de cápite veſtro non períbit: * In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipſe conſolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Iſ.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio veſtrûm: nolíte timére: * Non enim.

que petiéritis. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter; ſicut Filius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. á. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, ſed nómini tuo da glóriam ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 13.

ANte diem feſtum Paſchæ, dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; non eſt ſervus major Dómino ſuo, neque Apóſtolus major eſt eo qui miſit illum. Si hæc ſcitis, beáti éritis ſi fecéritis ea. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 59. in Joan. n. 1.

CUm hæc Dóminus præmiſiſſet, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico, ego ſcio quos elégerim. Notum eſt de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergo ipſum non elégerat; unde ab eis quos elégit, iſto ſermóne ſecernit. Quid eſt ergo quod álio loco dicit: Nonne ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus eſt? An & ipſe ad áliquid eſt electus, ad quod útique erat neceſſárius; non autem ad beatitúdinem, de qua modò ait: Beáti éritis, ſi fecéritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; ſcit enim quos ad ſocietátem beatitúdinis hujus elégerit. Non eſt ex eis iſte qui panem illíus ſic edébat, ut ſuper eum leváret calcáneum.

℟. Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major dómino ſuo: ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequentur. ℣. Locúti ſunt adversùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me: * Non eſt ſervus. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

Tract. 37. n. 10.

Lectio viij.

FLecti in laude ſolent dici. An electus eſt & iſte, de quo nolente & neſciente magnum áliquid boni fíeret? Hoc eſt próprium Dei, contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei malè útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tam bonum quàm unus Deus? Quandóquidem ipſe Dóminus dixit: Nemo bonus niſi unus Deus. Quantò ergo ille mélior, tantò mélius útitur & malis noſtris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè uſus eſt Dóminus. Tradi ſe pertulit, ut redímeret nos. Ecce malum

æ in bonum converſum eſt.
ſt & ſic intélligi quod ait:
decim elégi, quia ſacrátus
númerus. Non enim quia
it inde unus, ídeò illíus
ieri honor demptus eſt:
i in locum pereuntis álius
ogátus eſt.
. De mundo non eſtis,
ego elégi vos de mundo;
ptéreà odit vos mundus:
* Confídite, ego vici mun-
. ℣. Non derelinquet Dó-
ius ſanctos ſuos; éruet eos
peccatóribus, & ſalvábit
: * Confídite. *Joan.* 15.
36.

Lectio ix. de Evangelio &
milia Feriæ occurrentis.

℟. Pater ſancte, ſerva eos
nómine tuo quos dediſti
hi. Sicut tu me miſiſti in
undum, & ego miſi eos in
undum; & * Pro eis ego
ctífico meipſum, ut ſint &
i ſanctificáti in veritáte.
. Sanctificábunt Sanctum Ja-
b, & Deum Iſrael prædicá-
int: * Pro eis. Glória Patri.
Pro eis. *Joan.* 17. *Iſ.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dó-
ino, & invocáte nomen
us: ℟. Annuntiáte inter
ntes ópera ejus. *Pſ.* 104.

AD LAUDES.

nt. JEſus locútus eſt únde-
G. cim diſcípulis, dicens:
ata eſt mihi omnis poteſtas
cœlo & in terra. Euntes
go, docéte omnes gentes.
Matth. 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evan-
lium omni creatúræ, bapti-
ntes eos, docéntes ſerváre
ómnia quæcumque mandávi
vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiſé-
ritis peccáta, remittuntur eis;
& quorum retinuéritis, reten-
ta ſunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis vir-
tútem ſuperveniéntis Spíritûs
ſancti in vos; & éritis mihi
teſtes uſque ad últimum terræ.
Act. 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiſ-
cum ſum ómnibus diébus, uſ-
que ad conſummatiónem ſæ-
culi. *Matth.* 28.

Capitulum. Epheſ. 4.

CHriſtus dedit quoſdam
quidem Apóſtolos, quoſ-
dam autem Prophétas, álios
verò Evangeliſtas, álios au-
tem Paſtóres & Doctóres, ad
conſummatiónem ſanctórum
in opus miniſtérii, in ædifica-
tiónem córporis Chriſti.

Hymnus.

CŒleſtis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Biſſéna mundi lúmina,
Olim futúri júdices.
Merſis gravi calígine,
Per vos dies renáſcitur;
Quos vanus error lúſerat,
Illuſtrat alma véritas.
Non vi, nec armis mílí-
tum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo ſed irríſæ crucis
Chriſto rebelles ſúbditis.
Quibus gemébat ſúbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excuſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.
Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria:

tor Sacerdotális cáthedræ eſſe debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædícta fúerat, cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adnitente quoque ipſo vel máximè Narcíſſo, Hieroſolymitánæ Ecclésiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujuſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Ecclésiæ, ait: Salútat vos Narciſſus, qui ante me hîc ténuit Epiſcopálem locum; & nunc mecum eumdem oratiónibus regit annos natus círciter centum ſéxdecim, & vos mecum precátur ut unum idemque ſapiátis. Scripſit, & áliam ad Antiochenſes per Clementem presbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium, eò quòd juxtà teſtimónium Demétrii eum presbyterum conſtitúerit. Sed & áliæ ejus ad diverſos feruntur epíſtolæ. Séptimâ autem perſecutióne ſub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ paſſus eſt, ductus Cæſaréam, & clauſus in cárcere ob confeſſiónem Chriſti, martyrio coronátur. (Hunc Alexandrum eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium Mártyrem Antiochénum invocátur, tam ipſe invocatiónis ordo, quam paſſiónis celébritas, & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficienter oſtendunt.)

AD LAUDES, Antiph. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus, iv.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui beáto Mártyri & Pontífici Alexandro, non ſolùm crédere unigénito Fílio tuo, ſed étiam pro ipſo pati poſſe, tribuiſti; concéde propítius, ut miſericórdiam ſempitérnam pro quâ ipſe felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eumdem.

tibus eum. Eccli. 1. Pſ.

. Deus noſter, refúgium
virtus; ℟. Non timébi-
, dum turbábitur terra.
45.
'ratio, Deus, fortitúdo.
.
AD NOCT. ſi ſit Domi-
.

Lectio ix.

rmo ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
Nat. Mart. Perpet. &
Felicit. qui eſt 280.

[Odiernus dies nobis in
memóriam révocat diem
ſanctæ fámulæ Dei Per-
& Felícitas, corónis
tyrii decorátæ, perpétuâ
itáte floruérunt, tenentes
en Chriſti in prælio, &
il invenientes étiam ſuum
ien in præmio. Exhorta-
es eárum in divínis reve-
ónibus, triumphoſque paſ-
um, cùm legerentur, au-
mus. Quid glorióſius his
ninis quas viri mirantur
ùs quàm imitantur? Quid
ſpectáculo ſuávius? quid
victóriâ glorióſius? Tunc
béſtiis ſancta objiceren-
córpora, toto amphitheá-
fremébant gentes, & pó-
meditabantur inánia. Sed
hábitat in cœlis, irridé-
eos. Nunc autem póſteri-
um, quorum voces in car-
Mártyrum ímpiè ſævié-
t, mérita Mártyrum piis
ibus laudant. Neque tunc
o concurſu hóminum ad
occidendos cávea crudeli-
impléta eſt, quanto nunc
ad eos honorandos Eccléſia
pietátis implétur. Omni anno
ſpectat cum religióne cáritas,
quod uno die cum ſacrilégio
commíſit impíetas.]

AD LAUDES, Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. Cor. 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. Pſ. 96.

Oratio.

DEus, fortitúdo certántium & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contra tormentórum immanitátem mirâ virtúte roboraſti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne defendas; Per.

Die xviii.

SANCTI ALEXANDRI, Epíſcopi & Martyris.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo ij. Oratio. Omnípotens. infrà.

[AD NOCT. ſi ſit Dominica.

Lectio ix.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis. Cap. 62.

ALexander Epíſcopus Cappadóciæ cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narciſſus Epíſcopus ejuſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narciſſo & multis clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjú-

Noſtros ſe in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Eſt ipſe nobiſcum Deus.

¶ Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejuſdem metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Lauda, & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo ut in Officio parvo beatæ Mariæ. lvj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum eſt: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

Cœleſtis Ales núntiat
Implenda mox myſtéria;
Virtúte fœcundâ Deus
Illapſus implet Vírginem.

Qualis ſtupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo ſinu,
Natus Deo, nunc eſt tuus.

De virgináli ſánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.

Nobis per hanc mortálibus
Lacteſcit eſca cœlitûm;
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.

Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Miſſus eſt Angelus Gábriel ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audiſſet María, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſivè in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, &

DIE XXV. MARTII.

ANNUNTIATIONE

INCARNATIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

. VESPERIS.

almi de Feria.

Omine exercítuum,
uſquequò tu non mi-
Jeruſalem & úr-
ıda, quibus irátus es?
ı.
ſ. C. Exaudi, Dó-
placáre, Dómine; at-
& fac: ne moréris pro-
ıetipſum, Deus meus,
.
7. d. Da teſtimónium
ab inítio creatúræ
ıt, & ſúſcita prædi-
; quas locúti ſunt in
tuo. *Eccli.* 36.
4. E. Dabis, Deus,
m Jacob, miſericór-
braham, quæ juraſti
; noſtris à diébus antí-
[ich. 7.
1. g. Obſecro, Dómi-
tte quem miſſúrus es.
4.
aticum. Dan. 9.
agínta hebdómades
reviátæ ſunt ſuper pó-
tuum, & ſuper urbem
a tuam, ut conſummé-
varicátio, & finem ac-
cípiat peccátum, & deleátur
iníquitas, & adducátur juſtí-
tia ſempitérna, & impleátus
víſio, & prophetía, & ungá-
tur Sanctus Sanctórum.

℟. Audíte, domus David:
Ecce virgo concípiet & páriet
fílium; & * Vocábitur no-
men ejus, Emmánuel. ℣. Ha-
bitábit cum homínibus, &
ipſe Deus cum eis erit eórum
Deus: * Vocábitur. Glória
Patri. * Vocábitur. *Iſai* 7.
Apoc. 21.

Hymnus.

HÆc illa ſolemnis dies,
Dies ſalútis núntia,
Quâ miſſa cœlo triſtibus
Venére terris gáudia.

Unius omnes crímine
Caſu gravi lapſi ſumus:
Ut ipſe lapſos érigat,
Deſcendit in terras Deus.

Qui, Patris æterno ſinu
Æterna Proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti ſánguine
Scelus nocentûm díluat.

Quæ cuncta complet númine

Noſtros ſe in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum;
Eſt ipſe nobiſcum Deus.
¶ Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejuſdem metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Lauda, & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo *ut in Officio parvo beatæ Mariæ*. lvj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum eſt: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

CŒleſtis Ales núntiat
Implenda mox myſtéria;
Virtúte fœcundâ Deus
Illapſus implet Vírginem.
Qualis ſtupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo ſinu,
Natus Deo, nunc eſt tuus.
De virgináli ſánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.
Nobis per hanc morſibus
Lacteſcit eſca cœlitûm;
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.
Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Miſſus eſt Angelus Gábriel ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph. *Luc.* 1.

Ant. 1. f. Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audiſſet María, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et conſiderávi. *Habac.* 3.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſivè in excelſum ſupra. Et dixit Achaz: Non petam, &

bo Dóminum. Et di-
te ergo, domus Da-
inquid parùm vobis
ſtos eſſe homínibus,
elti eſtis & Deo meo?
hoc dabit Dóminus
s ſignum: Ecce vir-
piet & páriet fílium;
bitur nomen ejus,
el: bútyrum & mel
, ut ſciat reprobáre
& elígere bonum
tímeas, María; in-
enim grátiam apud
* Ecce concípies
, & páries Fílium.
: à Dómino Deo
ut mirábile fáceret
n. * Ecce. *Luc. 1.*

› *ij.* Cap. 11.
;rediétur virga de ra-
Jeſſe, & flos de ra-
s aſcendet: & re-
ſupet eum Spíritus
; ſpíritus ſapiéntiæ
ectûs, ſpíritus con-
fortitúdinis, ſpíritus
& pietátis: & re-
um ſpíritus timóris
Non ſecundùm vi-
oculórum judicábit,
ecundùm audítum áu-
guet; ſed judicábit in
páuperes, & árguet
táte pro manſuétis
& percútiet terram
is ſui, & ſpíritu la-
bórum interfíciet ím-
t erit juſtítia cíngu-
bórum ejus, & fides
um renum ejus.
ic erit magnus, & Fí-
íſſimi vocábitur: &
i Dóminus Deus ſe-
dem David patris ejus; * Et
regni ejus non erit finis.
℣. Ecce dies véniunt, di-
cit Dóminus; & ſuſcitábo
David germen juſtum: & re-
gnábit Rex; * Et. *Luc. 1.*
Jerem. 23.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur deſerta & ín-
via, & exultábit ſolitú-
do, & florébit quaſi lílium.
Gérminans germinábit, &
exultábit lætabunda & lau-
dans: glória Líbani data eſt
ei, decor Carméli & Saron:
ipſi vidébunt glóriam Dó-
mini, & decórem Dei noſtri.
Confortáte manus diſſolútas,
& génua debília roboráte.
Dícite puſillánimis: Confor-
támini, & nolíte timére;
ecce Deus veſter ultiónem
addúcet retributiónis; Deus
ipſe véniet, & ſalvábit vos.
Tunc aperiéntur óculi cæcó-
rum, & aures ſurdórum pa-
tébunt: tunc ſáliet, ſicut cer-
vus, claudus; & aperta erit
lingua mutórum: quia ſciſſæ
ſunt in deſerto aquæ, & tor-
rentes in ſolitúdine; & quæ
erat árida, erit in ſtagnum;
& ſítiens, in fontes aquá-
rum.

℟. Vocábis nomen ejus,
Jeſum: * Ipſe enim † Sal-
vum fáciet pópulum ſuum à
peccátis eórum. ℣. Fília Sion,
Rex Iſraël Dóminus in médio
tuî: noli timére; * Ipſe enim.
Glória Patri. † Salvum.
Matth. 1. Soph. 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. d. Dixit María ad
Angelum: Quómodò fiet iſtud,

quóniam virum non cognoſco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Reſpondens Angelus, dixit ei: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus eſt in ea; ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. *Pſ.* 86.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Natali Dómini, 2. *c.* 1.

Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas veléno ſuæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret; Chriſtum ſcílicet in carne ventúrum, Deum hominemque ſigníficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſſíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia non. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem ſuâ fraude decéptum divínis caruíſſe munéribus, & immortalitátis dote nudátum, duram mortis ſubiíſſe ſenténtiam, ſeque in malis ſuis quoddam de prævaricatóris conſórtio inveníſſe ſolátium; Deum quoque juſtè, ſeveritátis exigénte ratióne, erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutáſſe ſenténtiam: opus fuit, dilectíſſimi, ſecréti diſpenſatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus volúntas non poteſt ſuâ benignitáte privári, primam pietátis ſuæ diſpoſitiónem ſacraménto occultióre compléret; & homo diabólicæ iniquitátis verſútiâ actus in culpam, contra Dei propóſitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancílla Dómini; fiat mihi ſecúndùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera: * Ecce ancílla. *Luc* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœleſti ſede deſcendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia inviſíbilis in ſuis, viſíbilis factus eſt in noſtris; incom-

incomprehenſibilis vóluit comprehendi ; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore : univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit : impaſſíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſſíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine patérnæ carnis concupiſcéntia, ſine matérnæ integritátis injúria ; quia futurum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta neſcíret.

℟. Chriſti generátio ſic erat : * Deſponſáta María Joſeph inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. ℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fœmina circumdabit virum. * Deſponſáta. Glória. * Deſponſáta. *Matth. 1. Jerem. 31.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt ; páriet autem Fílium. *Matth. 1.*

Ant. 4. f. Relíquiæ fratrum ejus converténtur ad fílios Iſraël ; & erit iſte pax. *Mich. 5.*

Ant. 5. C. Hoc totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétam : Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth. 1.*

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ. 97.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponſátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David ; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epiſcopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8.

DIſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret ; ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur : bene enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam, quam nulla ália merúerat conſecúta eſt, ut grátiæ repleretur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excélſo præ ómnibus muliéribus ſuper terram : * Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc eſt cáritas, non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior dilexit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *br.* Redemptiónem miſit Dóminus * Pópulo ſuo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in ætérnum * teſtamentum ſuum * Pópulo ſuo. Glória Patri. Redemptiónem. *Pſ. 110.*

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Pſ. 106.*

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAnifeſtè magnum eſt pietátis ſacramentum, quod manifeſtátum eſt in carne, juſtificátum eſt in ſpíritu, appáruit Angelis, prædicátum eſt géntibus, créditum eſt in mundo, aſſúmptum eſt in glória.

℟. *br.* Dómini * Eſt aſſúmptio noſtra. Dómini. ℣. Et ſancti Iſrael * regis noſtri, * Eſt aſſúmptio noſtra. Glória Patri. Dómini. *Pſ. 88.*

℣. Dóminus virtútum nobíſcum, ℟. Suſceptor noſter Deus Jacob. *Pſ. 45.*

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. QUæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit fíliis noſtris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Fílium ſuum factum ex mulíere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes; propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nuſquam Angelos apprehendit, ſed ſemen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus ſimilári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & ſánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. *Heb.* 2.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Hæc illa ſolemnis dies. 431.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſal.* 84.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, Deus, qui de beátæ. *ut ſuprà, ad Laudes.*

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut ſuprà. 432.

bunt omnes fines
utáre Dei noſtri.
uotquot recepérunt
: eis poteſtátem fí-
:ri, his qui credunt
: ejus. *Joan. 1.*
G. Verbum caro
:, & habitávit in
vídimus glóriam
. *1.*
im. Philipp. 2.
n forma Dei eſſet,
rapínam arbitrátus
æquálem Deo; ſed
a exinanívit for-
accípiens, in ſimi-
hóminum factus,
inventus ut homo.
Hymnus.
ſupernis ſédibus,
s tot annos óbſitum,
ṣnárum viæ
mánum genus.
: en Rex cúriæ,
:et ad cœlum viam,
ducat éxules,
fecit éxulem.
s præbet ducem,
ambulántibus:
ıá ducit via;
, ipſe términus.
ſupréma Véritas,
velo córporis,
en la méntibus,
) nos lúmine.
tuórum ſis memor,
n modeſto péctore,
ancillam Dei,
ıundi díceris.
› redemptor qui ve-
is,
laus máxima
e: nec tibi minor
iuſque Spíritus.
Amen.

℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam viſitas eum? *Pſ. 8.*

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Viſitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Luc. 1.*

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcipere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum

Fit Commem. Feriæ.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia: Mundo Redemptor. *ut ſuprà.*

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℟. Qui natus es * de María vírgine. *Matth. 1.*

Canon proprius ad calcem.

Ant. 7. ç. Omnia

Capitulum. Epheſ. 1.

PRopóſuit Deus in diſpenſatióne plenitúdinis témporum inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis, & quæ in terra ſunt in ipſo.

℟. *br.* Deus Rex noſter * Operátus eſt ſalútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus eſt. Glória Patri. Deus. *Pſ. 73.*

℣. Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ. 43.*

tâte damnâret. Adveniéntibus ergo tempóribus, diléctíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœléſti ſede deſcendens, & à patérna glória non recédens, novo órdine, nová nativitâte generátus. Novo órdine, quia inviſíbilis in ſuis, viſíbilis factus eſt in noſtris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore: univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit: impaſſíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſſíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine patérnæ carnis concupiſcéntia, ſine matérnæ integritátis injúria; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta neſcíret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit Fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

In illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph; de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in Luc. num. 8 & 15.

Diſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervátur: bene enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti námque mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tan-

N ANNUNTIATIONE

T INCARNATIONE DOMINI,

TEMPORE PASCHALI.

nnia, exceptis quæ ſequun- ut in præcedenti Officio, ndo ſemel Allelúia, *in fine ph. & Invitat. & bis* Al- a, *in fine* ℟℟. *brevium.*

N I. VESPERIS.
Pſalmi de Dominica.
it Commemor. Dominicæ Ubis tantùm.

D NOCTURNUM.

Pſalmi cum Antiph. & ℣. Nocturno, ut ſuprà, 432. *ned: ut notantur pro Tem- Paſchali.*

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

Djécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino tuo in profundum infer- , ſive in excelſum ſuprà. dixit Achaz: Non petam, non tentábo Dóminum. Et it: Audíte ergo, domus vid: Numquid parùm vo- eſt moleſtos eſſe hómini- , quia moleſti eſtis & Deo o? Propter hoc dabit Dó- nus ipſe vobis ſignum: Ecce go concípiet, & páriet fí- m; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut ſciat repro- báre malum, & elígere bo- num.

℟. Ne tímeas, María; in- veniſti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium, al- lelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dó- mino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce con- cípies. *Luc.* 1. *Iſ.* 28.

Sermo ſancti Leónis Papæ; *De Natali Domini*, 2. *c.* 1.

Lectio ij.

Deus omnípotens & cle- mens, cujus natúra bóni- tas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malí- gnitas venéno ſuæ mortificá- vit invídiæ, præparáta reno- vandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi pri- mórdia præſignávit; denún- tians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte conté- reret; Chriſtum ſcílicet in car- ne ventúrum, Deum hominem- que ſigníficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ progáginis incorruptâ nativi-

táte damnáret. Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœléſti ſede deſcendens, & à patérna glória non recédens, novo órdine, nová nativitáte generátus. Novo órdine, quia inviſíbilis in ſuis, viſíbilis factus eſt in noſtris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore: univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit: impaſſíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſſíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine patérnæ carnis concupiſcéntia, ſine matérnæ integritátis injúria; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinaménta neſcíret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit Fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph; de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in Luc. num. 8 & 15.

DIſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervátur: bene enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promíſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tan-

: grátiæ vindicávit quæ fá-
ret quod juberétur; mitem
um humilemque paritúra,
umilitátem débuit étiam ipſa
æferre.

℟. Beáta quæ credidiſti,
uóniam * Perficientur ea quæ
ícta ſunt tibi à Dómino, al-
lúia, allelúia. ℣ Non eſt
eus quaſi homo, ut mentiá-
ir. Dixit ergo, & non fáciet?
cútus eſt, & non implébit?
Perficientur. Glória Patri.
Perficientur. *Luc.* 1. *n.* 23.

D i e xxxi.

[*Quando Paſcha occurrit
2 Martii, fit de ſeptima die
trà Octavam Annunciationis,
t notatur in die Feſti, pro
empore Paſchali, exceptis quæ
quuntur.*]

*Pſalmi de Feria in toto Of-
cio.*

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. G. Spíritus ſanctus
pervéniet in te, & virtus
ltíſſimi obumbrábit tibi:
eòque & quod naſcétur ex
Sanctum, vocábitur Fílius
ei, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus eſt in ea;
. Et ipſe fundávit eam Al-
ſimus. *Pſ.* 86.

*Lectio j. de Scriptura occur-
nte; è tribus fit una.*

℟. Ecce Eliſabeth cognáta
a, & ipſa concépit Fílium
ſenectúte ſua; * Quia non
it impoſſíbile apud Deum
mne verbum, allelúia, alle-
ia. ℣. Hoc tibi erit ſignum à
ómino, quia fáciet Dóminus
erbum quod locútus eſt;
Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In Nativ. Serm. 2. *c.* 2.

Lectio ij.

Auctor Deo in carne naſ-
centi Deus eſt, teſtante
Archángelo ad beátam Vírgi-
nem Maríam: Quia Spíritus
ſanctus ſupervéniet in te, &
virtus Altíſſimi obumbrábit
tibi; ideòque quod naſcétur
ex te Sanctum, vocábitur Fí-
lius Dei. Orígo diſſímilis, ſed
natúra conſímilis: humáno
uſu & conſuetúdine quod cré-
dimus, caret; ſed divínâ po-
teſtáte ſubnixum eſt, quòd
virgo concéperit, quòd virgo
pepérerit, & virgo permánſe-
rit. Non hîc cogitétur parientis
condítio, ſed naſcentis arbí-
trium, qui ſic homo natus eſt
ut volébat & póterat. Si veritá-
tem quæris natúræ, humánam
cognoſce matériam: ſi ratió-
nem ſcrutáris oríginis, virtú-
tem confitére divínam.

℟. Dixit María ad Ange-
lum: * Ecce ancilla Dómini;
fiat mihi ſecundùm verbum
tuum, allelúia, allel. ℣. Nunc
ergo, Dómine, tu es Deus, &
verba tua erunt vera: * Ecce.
Luc. 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio iij.

Venit enim Dóminus Jeſus
Chriſtus contágia noſtra
auferre, non pérpeti; nec ſuc-
cúmbere vítiis, ſed medéri.
Venit ut omnem languórem
corruptiónis, & univerſa úlce-
ra ſordéntium curáret animá-
rum: propter quod opórtuit
ut novo naſcerétur órdine, qui
novam impollútæ ſinceritátis
grátiam humánis corpóribus

Ad LAUD. *& ad* HORAS, *Pſ. de Feria. Cætera ut in die.*

D I E II.

In Feſto

S. FRANCISCI DE PAULA.

¶ *Si hoc Feſtum in Quadrageſima occurrat, non fit de eo niſi Commem. per Ant.* Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem : & fidéles in dilectióne acquieſcent illi, quóniam donum & pax eſt electis ejus. *Sap.* 3.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum ; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Oratio, Deus, humílium, *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica, pro nona Lectione leguntur duæ ſequentes in unam junctæ.*

Si verò Tempore Paſchali evenerit, de eo ſit ritu Semiduplici, ut ſequitur.]

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente ; è tribus fit una.

Lectio ij.

FRanciſcus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis ſolitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Poſt áliquot peregrinatiónes in adoleſcéntia per Itáliam religiónis cauſâ ſuſceptas, in pátriam reverſus, Eccléſiam prope Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque ſuos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adoleſcéntia vitæ ratiónem, ſervávit cum illis in labóribus, in vigíliis innumeriſque afflictiónibus, ad últimam uſque ſenectútem perſevérans, & tantâ quidem aſperitáte, ut rudi ſemper amíctu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac ſemel tantùm in die, idque ad ſolis occáſum, reficerétur ; & ad panem & aquam vix áliquid quadrageſimális obſónii adhibéret : quam conſuetúdinem ut fratres & ſorores ſui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto aſtrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetitus, jubente Sixto quarto, ad eum ſe cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in palátio Plexítio propè Turónos ; eoque in loco monaſtérium illi conſtruxit. Ibi Franciſcus mortis ſuæ præſcius, die Cœnæ Dómini inter Miſſárum ſolémnia, effúſis ubertim lácrymis, ſacro Viático præmunitus, ac poſtrídie auditâ quam ſibi prælégi optávit Dómini paſſióne, quâ horâ Chriſtus ánimam pro nobis póſuit, eâdem & ipſe ſuam Chriſto réddidit, anno ætátis círciter nonagéſimo, ſalútis milléſimo quingentéſimô séptimo. Hunc miráculis illuſtrem Leo décimus in Sanctórum númerum adſcripſit.

AD LAUDES, pro Commemoratione, Ant. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus ;

ĕo ſunt facta, alle-
1. 2.
ba me, Deus, &
a iniquitátis in me
t deduc me in via
ſ. 138.
Oratio.
humílium celſitúdo,
beátum Franciſcum
n tuórum glóriâ ſu-
tríbue, quæſumus,
iéritis & imitatióne
numílibus præmia fe-
ſequámur; Per Dó-
oſtrum.
I E I V.
In Feſto
.OSII, EPISCOPI,
cleſiæ Doctoris.
plex-minus.
Quagageſima occur-
sfertur ſemper poſt

de Communi Docto-
dditis quæ ſequuntur.
OCT. Lectio j. de
occurrente; è tribus

Lectio ij.
ſius, patre Ambró-
alliárum Præfecto,
natus, liberálibus
Romæ excultus, in
Præfectúræ Præto-
umâ cum laude cau-
Póſteà Ligúriæ, &
à Probo Præfecto
ræpóſitus venit Me-
, ubi mórtuo Au-
íſcopo Ariáno, Ca-
Ariáni de ſucceſsóre
inter ſe diſſidébant.
m ingreſſus Ecclé-
róſius multa ad ſe-
editiónem præclárè
dixiſſet, de repente púero Ambróſium Epíſcopum proclamante, univerſi pópuli vox erúpit Ambróſium Epíſcopum depoſcentis. Recuſante illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli ſtúdium ad Valentiniánum Imperatórem delatum eſt, cui gratíſſimum fuit à ſe delectos júdices ad ſacerdótium poſtulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambróſio proficiſcenti quaſi vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, ſed ut Epíſcopus. Itaque Ambróſius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus) ſuſceptis intrà ſeptem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit séptimus Decembris, Epíſcopus conſecrátus eſt. Tum prædia ſua, uſufructu Marcellínæ ſorórì reſervàto, dedit Eccléſiæ, cætera partítus inter Eccléſiam & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium cauſas ſummâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapſus ſuos confeſſus eſſet, ita flebat, ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum ſepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intrà frugalitátis límites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

Plúrimus Ariános, alioſque hæréticos convertit ad fidem, & claríſſimum imprímis Eccléſiæ lumen Auguſtínum

Chriſto péperit. Multa paſſus eſt à Juſtína Valentiniáni junióris matre, quam hærétici ſedúxerant; eique, ne ullæ iis baſílicæ Medioláni traderentur, fórtiter óbſtitit. Eâ occaſióne inſtitútum eſt, ut Antiphónæ, Pſalmi, & Hymni juxta morem Orientálium [illegible]nerentur, ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíſcopo mori paráta, mœróris tædio contabéſceret. Tunc étiam Ambróſio divínitùs indicátum eſt quo loco Mártyrum Gerváſii & Protáſii córpora delitéſcerent. Egit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho urbis Præfecto aram victóriæ inſtaurandi fáceret poteſtátem. A Valentiniáno junióre miſſus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne ſummóvit. Theodóſium Imperatórem, propter cædem Theſſalónicæ factam, ingreſſu Eccléſiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuiſſe, reſpondit Ambróſius: Qui ſecútus es errantem, ſéquere pœniténtem. Quare Theodóſius impóſitam ſibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubeſcébant priváti, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Eccléſia labóribus curiſque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conſcriptis, morbo correptus eſt. Ei Honorátus Vercellenſis Epíſcopus corpus Dómini óbtulit: quod ubi accepit, emíſit ſpíritum anno Chriſti trecentéſimo nonageſimo ſéptimo, quarto die Aprílis in pervigílio Paſchæ, Epiſcopátûs autem vigéſimo-tértio.

Oratio.

Deus, qui beàtum Ambróſium Pontíficem, cathólicæ fídei defenſórem, & apoſtólicæ fortitúdinis exemplum in Eccléſia tua poſuiſti: quæſumus, ut, ipſo pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre diſcrímina, & de veritáte numquam erubéſcere; Per Dóminum noſtrum.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI JOSEPH, Sponſi B. Mariæ Virginis.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria & ſic in toto Officio.

Ant. 2. *f.* Jacob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo deſponſáta viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Chriſti generátio ſic erat: Cùm eſſet deſponſáta mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joſeph autem

vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam traducere, vóluit occultè dimíttere eam, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in ſomnis, allelúia. *Matth.* 1.

Capitulum. Prov. 2.

CUſtódiet Dóminus rectórum ſalútem, & próteget gradientes ſimpliciter, ſervans ſémitas juſtítiæ, & vias ſanctórum cuſtódiens.

℟. Joſeph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt, allelúia, allelúia. ℣. Audíte, domus David, Ecce virgo páriet Fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. * Quod enim. Glória. * Quod enim. *Matth.* 1. *Iſ.* 7.

Hymnus.

REgum progénies, Isácidum decus,
Feſto te célebrent cármine cónjuges,
Certatímque ferant cándida vírgines
Sponſo lília vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova fœderis,
Tu cuſtos ſóciæ Vírginis integer,
Tu ſanctæ thálamo cónjugis ábſtinens,
Tu Chriſti tamen es pater.
Alto progéniem quàm bene créditam
Servas consílio, depóſitum Dei!
Tecum pervígiles Cœlítuum Pater
Curas juraque dívidit.
Artus invállidum tu Púerum foves,
Infantique Deo pábula ſúfficis;
Et formáta Dei te ſine, de tuis
Creſcunt membra labóribus.
Sint qui mille tubis úndique pérſonent
Adventaſſe Deum qui pópulos regat:
Tu commiſſa tibi non violábili
Velas ſacra ſiléntio.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víſcera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Jacta ſuper Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in æternum fluctuatiónem juſto. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat. Ant. 5. a. Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus, Jeſum: ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum, allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jeſum, Maríæ & Joſeph ſúbditum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Regum progénies. *ut ſuprà.*

Super Pſalmos de Feria, *Antiph.* 8. c. Probatiónem indúcet ſuper illum Sapiéntia, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus; & denudábit abſconſa ſua illi, allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubéſcam; ℟. Etenim univérſi qui ſúſtinent te, non confundentur. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Exurgens Joſeph à ſomno, * Fecit ſicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem ſuam, allelúia, allelúia. ℣. Mens juſti meditátur obedientiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *ſuper* Miſſus eſt. *n.* 16.

Lectio ij.

CОnjice ex appellatióne quâ, licèt diſpenſatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus ſit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iſte Joſeph. Simul & memento magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto; & ſcito ipſíus iſtum non ſolum vocábulum fuiſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adeptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam. Síquidem ille Joſeph, fraternâ ex invídiâ vénditus & ductus in Ægyptum, Chriſti venditiónem præfigurávit: iſte Joſeph Herodiánam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portávit. Ille dómino ſuo fidem ſervans, dóminæ nóluit commiſcéri: iſte dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, vírginem agnoſcens, & ipſe cóntinens, fidéliter cuſtodívit.

℟. Non cognoſcébat eam Joſeph, donec péperit fílium ſuum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jeſum, allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit Fílium; & dixit Dóminus: Voca nomen ejus. * Et vocávit. *Matth.* 1. *Iſ.* 8.

Lectio iij.

ILli data eſt intelligéntia in myſtériis ſomniórum: iſti datum eſt cónſcium fíeri atque partícipem cœléſtium ſacramentórum. Ille fruménta ſervávit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accépit tam ſibi quàm toti mundo. Non eſt dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iſte Joſeph, cui mater deſponsáta eſt Salvatóris. Fidélis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuæ matris ſolátium, ſuæ carnis nutrítium, ſolum dénique in terris magni conſílii coadjutórem ſibi fideliſſimum.

℟. Fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: * Amen dico vobis, † Super ómnia bona ſua conſtítuet eum, allelúia, allelúia. ℣. Qui cuſtos eſt Dómini ſui, glorificábitur. * Amen. Glória Patri. † Super. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

'eum.
l. Conſtítuit eum
omûs ſuæ, ℟. Et
mnis poſſeſſiónis
i.

. A U D E S.
endit Joſeph à Ga-
læa in Béthleem,
et de domo & fa-
l, ut profiterétur
, allelúia. *Luc.* 2.
. Venérunt paſtó-
venérunt Maríam
& Infantem pó-
æsépio, allelúia.

D. Tulérunt Jeſum
n parentes ejus, ut
um Dómino; &
ntes ſuper his quæ
de illo: & bene-
Símeon, allelúia.

D. Angelus Dómi-
in ſomnis Joſeph,
Surge, & áccipe
matrem ejus, &
gyptum, allelúia.

. Conſurgens Jo-
it Púerum & ma-
octe, & ſeceſſit in
; & erat ibi uſque
Heródis, allelúia.

lum. Sap. 6.
ſapiéntia, & quem-
dùm facta ſit, ré-
non abſcondam à
menta Dei; ſed ab
vitátis inveſtigábo,
in lucem ſciéntiam
non prætéribo ve-

Hymnus.

MAtris intactæ venerande conjux,
Teſtis & cuſtos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere ſponſam?

Anxium cœlo tibi miſſus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi viſa major;
Mente ſedátâ, modò naſciturum
Numen adóras.

Vix Puer natus, redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem puerumque tutas
Transfer in oras.

Tu nihil contra; per opáca noctis
Prótinùs matrem puerumque transfers:
Dírigit greſſus, aperitque calles,
Dum ſilet; Infans.

Ora mox ſolvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc ſenes inter, Púerum ſtupébis
Mira loquentem,

Anxias mentes, tenebriſque merſas
Chriſtus illuſtret, Patris ipſe ſplendor:
Nos inoffenſo pede ducat aſtris,
Sémita factus.

Noſtra te ſummum célebrent
Parentem

Ora, te ſummo Génitum
Parente:
Par ſit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſalm.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Iſrael, allelúia. *Matth.* 2.

Oratio.

Cuſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providiſti; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Aſcendit Joſeph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. Venérunt.

Capitulum. 1. Joan. 4.

Nos vídimus, & teſtificámur quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ, * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine, * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; ℟. Quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear. *Pſ.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Tulérunt.

Capitulum. Eccli. 35.

Oblátio juſti impinguat altáre; & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi. Sacrifícium juſti acceptum eſt, & memóriam ejus non obliviſcétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * in holocauſtis, * Allelúia, allel. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Pſ.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúſalem. *Pſ.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Conſurgens Joſeph.

Capitulum. Sap. 10.

Prófugum juſtum Sapiéntia deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Conſumétur * nequítia peccatórum, * Allelúia, allelúia. Conſumétur. ℣. Et díriges juſtum, * Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Conſumétur. *Pſ.* 7.

℣. Super Salutáre tuum, ℟. Exultábit vehementer. *Pſ.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* Ibant parentes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolemni Paſchæ, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* Aſcendéntibus illis, remanſit puer Jeſus in Jerúſalem; & non cognovérunt parentes ejus, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Exiſtimantes illum eſſe in comitátu, venérunt iter diéi, & requirébant eum inter cognátos & notos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non invenientes, regreſſi ſunt in Jerúſalem; & invenérunt illum in templo, ſedentem in médio doctórum, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jeſu ad eum: Fili, quid feciſti nobis ſic? ecce pater tuus & ego dolentes, quærebámus te, allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. Sap. 1.

IN ſimplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum.

Hymnus.

QUos pompa ſecli, quos opes
Fulgóre perſtringunt ſuo,
Adeſte: mundi próſpera,
Auctóre magno, ſpérnite.

Joséphus en Chriſti pater,
Davídis auguſtum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipſe, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Servíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultro gravem pœnam ſubit,
Docetque ſontes víndicem
Placáre quâ poſſint Deum.

Tu rector & cuſtos domûs,
Joséph, egénus ómnium,
Adeſſe nobis ómnia,
Si Chriſtus adſit, áddoces.

Sit ſumma Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus eſt de dívite:
Par ſit laus, Spirítus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deſcendit cum eis Jeſus, & venit Názareth; & erat ſúbditus illis, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio, ut ſupra ad Laudes.

DIE XXIII.

S. GEORGII, MARTYRIS,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi unius Martyris*, ij, *Oratio*, Adeſto, Dómine. iv.

Commemoratio de Cruce.

Lectio iij.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub ejus nómine inſignis Basílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Palæſtína, Lyddam inter & Rámulam: unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epiſtolis: & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turonenſis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adeſto, Dómine. iv.

Commemoratio de Cruce.

DIE XXV.
In Feſto
SANCTI MARCI,
Evangeliſtæ.
Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* QUàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox ſpeculatórum: levavérunt vocem, ſimul laudábunt; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adſunt; & Jerúſalem Evangeliſtam dabo, allelúia. *Iſ.* 41.

Ant. 4. E. Oſtendit vobis pactum ſuum quod præcépit ut facerétis, & verba ſcripſit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Conſummábitur myſtérium Dei, ſicut evangelizávit per ſervos ſuos, allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Epheſ. 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem Sanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

℟. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, & † Crédite Evangélio, allelúia, allelúia.

℣. Ecce ſuper montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória. † Crédite. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

Hymnus.

CHriſti perennes núntii,
Retecta qui cœléſtibus
Scriptis Dei myſtéria
Totum per orbem ſpárgitis.

Olim ſub umbris cóndita
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidiſtis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit homo,
Seris legenda póſteris,
Dictante ſcripſiſtis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Veſtris adhuc in páginis
Nobis loqui non déſinit.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exulta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur, allelúia. *Iſ.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium,

, * Veníte, adorémus.
ſ. 2.
ſ. 94. Veníte. 1.
nus, Chriſti perennes.
i.
r Pſalmos de Feria,
, a. In circúitu ſedis
: animália réquiem non
nt, cùm darent glóriam
rem ſedenti ſuper thro-
allelúia. *Apoc.* 4.
n templo ejus dicent
1; ℟. Et ſedébit Dómi-
in æternum. *Pſ.* 28.
o j. de Scriptura occur-
è tribus fit una.
iper montem excelſum
:, tu qui evangelízas
Dic civitátibus Juda:
eus veſter, allelúia, al-
℣. Séquere me, vade,
núntia regnum Dei:
Iſ. 40. *Luc.* 9.
ro ſancti Hierónymi
ſteri, de Scriptóribus
Eccleſiáſticis.

. 18. *Lectio ij.*

rcus diſcípulus & in-terpres Petri, juxta quod i referentem audíerat, s Romæ à frátribus, ſcripſit evangélium. cùm Petrus audiſſet, it, & Eccléſiæ legen-uâ auctoritáte dedit, ribunt Clemens in ſexto ypóſeon libro, & Pá-ierapolitánus Epíſcopus. iit hujus Marci & Pe-n Epíſtola prima, ſub e Babylónis figuráliter n ſigníficans: Salútat cléſia quæ eſt in Baby-ollecta, & Marcus fí-us.

℟. Miſit me Chriſtus evangelizáre, non in ſapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Chriſti. * Nonne ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne. 1. *Corinth.* 1. *Iſ.* 33.

Lectio iij.

Aſſumpto itaque Evangélio quod ipſe conféceràt, perrexit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Chriſtum annúntians, conſtítuit Eccléſiam tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes ſectatóres Chriſti ad exemplum ſuî cógeret. Dénique Philo diſertíſſimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Eccléſiam adhuc judaïzantem, quaſi in laudem gentis ſuæ librum ſuper eórum converſatióne ſcripſit. Et quómodò Lucas narrat Jeroſólymæ credentes ómnia habuiſſe commúnia; ſic & ille quod Alexandríæ ſub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus eſt autem octávo Nerónis anno, & ſepultus Alexandríæ, ſuccedente ſibi Aniáno.

℟. Manifeſtáta eſt nunc grátia Dei per illuminatiónem ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti, * Qui deſtruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo póſitus ſum ego prædicátor, allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit ſuper cœlum cœli, ecce dabit voci ſuæ

vocem virtútis; * Qui deſtruxit. Glória. † Per Evangélium. 2. Tim. 1. Pſ. 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum; ℟. Dico ego ópera mea Regi. *Pſ.* 44.

AD LAUDES.

Ant. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jeſus fácere & docére uſque in diem quâ aſſumptus eſt, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Viſum eſt mihi, aſſecúto ómnia à princípio diligenter ex órdine ſcríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum eſt ſacramentum, ſicut ſcripſi; prout poteſtis legentes intellígere prudéntiam meam in myſtério Chriſti, allelúia. *Epheſ.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium noſtrum, in acquiſitiónem glóriæ Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia. 2. *Theſſ.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus ſum miniſter, ſecundùm donum grátiæ Dei, allelúia. *Epheſ.* 3.

Capitulum. Joſue 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; ſed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus.

SInæ ſub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.
Nunc, temperáto Númine
Per vela carnis blándius
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.
Inſculpta ſaxo lex vetus
Præcepta, non vires dabat:
Inſcripta cordi lex nova
Quidquid jubet dat éxequi.
Scripſiſtis hanc fidâ manu;
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicaſtis móribus:
Signaſtis hanc & ſánguine.
Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille noſtris ímprimat
Delenda numquam córdibus.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſal.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Mihi data eſt grátia hæc, in Géntibus evangelizáre inveſtigábiles divítias Chriſti, & illumináre omnes, allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangeliſtam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ ſublimaſti: tríbue, quæſumus, ejus nos ſemper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

t. 1. *f.* Sermónem feci.

AD TERTIAM.

nt. 2. D. Viſum eſt mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

QUómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus útem? quæ cùm inítium cepiſſet enarrári per Dómium, ab eis qui audiérunt in s confirmáta eſt, conteſtan- Deo ſignis, & portentis, & riis virtútibus, & Spíritûs ncti diſtributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus, Et cognóvimus, * Allelúia, lelúia. Quanta. ℣. Et patres oſtri * narravérunt nobis! Allelúia. Glória. Quanta. *Pſ.* 77.

℣. Patres noſtri annuntiaérunt nobis ℟. Opus quod perátus es in diébus eórum. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. Cor. 2.

NOn ſumus ſicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * Non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu ſciſti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: ℟. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. Theſſ. 2.

SIcut probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quaſi homínibus placentes, ſed Deo qui probat corda noſtra.

℟. *br.* Elóquia Dómini, * Elóquia caſta, * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Pſ.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℟. Et ſervus tuus dilexit illud. *Pſ.* 118.

(*Hodie qui non interſunt Proceſſioni, tenèntur de præcepto recitare, poſt Nonam, Litanias Sanctorum cum Pſſ. ℣℣. & Orat.* lxj.)

AD II. VESPERAS.

Ant. PErvénimus ad vos in 4. E. Evangélio Chriſti; ſpem habentes creſcentis fídei veſtræ in vobis magnificári, allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. c. Cúpidè volebámus trádere vobis, non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras, allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repóſita eſt vobis in cœlis, audiſtis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno ſpíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii; quia vobis donátum eſt ut in Chriſtum credátis, allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor, & pax omni operanti bonum in die cùm judicábit Deus occulta hóminum ſecundùm Evangélium meum, allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch 4.

Hic liber mandatórum Dei, & lex quæ eſt in ætérnum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Chriſti perennes. *ut in primis Veſperis.* 452.

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, ℟. Et legem póſuit in Iſrael. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* Quod audívimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum, & ſocíetas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. ſancti Cleti, Papæ & Mart. Antiph. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens ſempitérne Deus. iv.

DIE XXVI.

SANCTI CLETI, Papæ & Martyris,

Commemoratio.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris, adverſùs hæreſes.

Lectio iij.

Maximæ & antiquíſſimæ & ómnibus cógnitæ, à glorioſíſſimis duóbus Apóſtolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & conſtitútæ Eccléſiæ, eam quam habet ab Apóſtolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per ſucceſſiónes Epiſcopórum perveniéntem uſque ad nos, indicántes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò, vel per ſuî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſenténtiam, præterquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Eccléſiam propter potentiórem principalitátem neceſſe eſt omnem convenire Eccléſiam, hoc eſt, eos qui ſunt úndique fidéles; in qua ſemper ab his qui ſunt úndique, conſerváta eſt ea quæ eſt ab Apóſtolis tradítio. Fundantes ígitur & inſtruentes beáti Apóſtoli Eccléſiam, Lino epiſcopátum adminiſtrandæ Eccléſiæ, tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ ſunt ad Timótheum Epíſtolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus. (Hic ab Epiphánio & à pleriſque Latinórum Cletus dícitur, & à Lini morte, ſub Imperatóribus Tito & Domitiáno, Románam rexit Eccléſiam. Cui cùm duódecim annis præfuiſſet, ſecundâ poſt Nerónem perſecutióne, glorióſi martyrii corónam adeptus eſt.)

AD LAUDES, pro ejus Commemorat. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Omnípotens. iv.

Commemoratio de Cruce.

D i e xxvii.

In Feſto

cti Polycarpi,
piſcopi & Martyris.

Semiduplex.

ibro ſancti Hierónymi
ſbyteri, de Scriptóribus
Eccleſiáſt cis.

p. 27. *Lectio ij.*

lycarpus Joannis Apóſto-
i diſcípulus, & ab eo
ıæ Epíſcopus ordinátus,
Aſiæ princeps fuit; quip-
ıi nonnullos Apoſtoló-
& eórum qui víderant
num, magiſtros habúe-
& víderit. Hic propter
am ſuper die Paſchæ
iónes, ſub Imperatóre
níno Pio, Eccléſiam in
regente Anicéto, Ro-
venit; ubi plúrimos
ntium, Marciónis & Va-
ıi perſuaſióne deceptos,
it ad fidem. Cùmque ei
tò óbviam fuiſſet Már-
, & díceret: Cognoſcis
reſpondit: Cognoſco
ıgénitum sátanæ. Póſteà
, regnante Marco Anto-
, & Lúcio Aurélio Cóm-
, quartâ poſt Nerónem
cutióne, Smyrnæ ſedente
nſule, & univerſo pó-
in amphitheátro adversùs
perſonante, igni trádi-
. Scripſit ad Philippenſes
útilem epíſtolam, quæ
hódie in Aſiæ conventu
ır.

Ex Epíſtola Eccléſiæ Smyrnen-
ſis ad Eccléſias Ponti.

Apud Euſeb. Hiſt. Lib. 4.

Lectio iij.

Alácriter & própere per-
gébat ad ſtádium Poly-
carpus; aiente verò procón-
ſule: Jura, & dimitto te,
convícium fac Chriſto. Poly-
carpus reſpondit: Octoginta
& ſex anni ſunt ex quo sérvio
ei, nec ullâ me affécit injúriâ;
& quómodò poſſum convícia
dícere adversùs Regem meum
qui me ſalvum fecit? Urgente
rurſus illo, ac inquiente: Jura
per Génium Cæſáris, reſpon-
dit: Si ambitióſè contendis,
ut jurem per Cæſaris, ut tu
vocas, Génium; símulas au-
tem te ignoráre quis ſim,
palàm audi: Chriſtiánus ſum.
Tunc plácuit illis, ut vivum
Polycarpum ignis exúreret.
Quando autem rogus appará-
tus eſt, cùm clavis affigendus
eſſet, dixit: Sínite me ſic;
qui enim mihi dat ignem pati,
dabit & ſine veſtra ex clavis
cautióne immótum in pyra
permanére. Illi ergo non qui-
dem clavis defixérunt, ſed
ligavérunt eum. Hic verò
mánibus poſt tergum póſitis,
ac revinctus tanquam áries
inſignis ex magno grege de-
lectus qui gratíſſimum holo-
cauſtum offerrétur, cœlum
contúitus, dixit: Pater unigé-
niti & benedícti Fílii tui Jeſu
Chriſti, benedíco te qui me
ad hanc horam perdúcere di-
gnátus es, ut partem cáperem
in consórtio Mártyrum in cá-

lice Chriſti tui ad reſurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ ſimul & córporis; inter quos, quæſo, ſuſcípiar hódie coram te tanquam hóſtia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem compleſſet, miniſtri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicaſſet, ignis fórnicis ſpéciem præbens, tanquam navis velum à vento replétum atque ſinuátum úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non poſſe consúmi, confectórem própiùs accédere, enſemque altè in corpus adígere juſsérunt: quo facto, tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorſus extingueretur. Oſſa ipsíus gemmis pretioſíſſimis carióra, & quólibet auro purióra, ubi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fíeri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio, Deus, cujus grátiâ. iv.

AD II. VESP. fit Commem. ſancti Aphrodiſii, Epiſc. & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi*, ij. *Oratio*, Omnípotens. iv.

Die xxviii.

SANCTI APHRODISII, Epiſcopi & Martyris, *Commemoratio*.

APhrodíſius à ſancto Paulo Narbonenſi conſecrátus Epíſcopus, Biterrenſem rexit Eccléſiam, poſtquàm Paulus, fundátâ Biterris Eccléſiâ, Narbonenſem inſtítuit. Cùm egrégiam poſuiſſet óperam Aphrodíſius in fide apud Biterrenſes prædicanda, ſtabiliendaque recenti Eccléſia; viri Apoſtólici functus officio, ſuprémum diem óbiit. Antiquíſſimo ritu cólitur ut Martyr, & martyrii corónam in ſumma ſenectúte conſecútus tráditur. Sepultus eſt in Eccléſia quam ipſe in honórem Príncipis Apoſtolórum conſtrúxerat, & quæ ab ipſo póſteà nomen ſortíta eſt. Hæc olim Epíſcopi Biterrenſis Sedes; nunc tranſlátâ in Baſílicam ſanctórum Nazárii & Celſi Sede Epiſcopáli, Collégium eſt Canonicórum cui Abbas præfícitur. In ea ſancti Aphrodíſii corpus étiamnùm honorátur.

AD LAUDES, pro ejus Commemor. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Omnípotens. iv.

Commemoratio de Cruce.

Die xxix.

In Feſto

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. Iſ. 54.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubeſces; non enim te pudébit, quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblivíſcéris.

Hymnus.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fœmina ſacris

Quondam pulſa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad ſidéreas tránſvolat arces.
Sacriſque quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc eſt illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbſita denſis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monſtrat fáciles prævia portus
Paſſis naufrágium triſte pudóris.
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab alto,
Urbes, ſeque fugit: nulla ſat altos,
Quò ſe condat, habet ſylva receſſus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec ſoles cálidos veſte repellit,
Nec duras híemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máximà Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum ſacrílegum pellis amórem,
Puros inſínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Revértere, averſátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia ſanctus ego ſum, & non iraſcar in perpétuum, allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus, O vos. *ſuprà.*

Pſalmi de Feria ſub ſola Ant. 2. D. Proſternens ſe Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæſo te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum eſt enim. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut ſalva fias, allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo & caſtígo; æmuláre ergo, & pœniténtiam age: * Lava à malítia. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

Maria Ægyptia duodecennis témpore Juſtíni Imperatóris, relictis paréntibus, Alexandríam venit; fuítque per annos ſeptémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem

Jeroſólymam profecta, Calváriæ templum in feſto Exaltatiónis ſanctæ Crucis íngredi tentaſſet, ter divínitùs repulſa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, ſi licéret ſibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingreſſa, vidit & adorávit. Inde ſumpto trium panum viático, perceptáque Euchariſtiâ in Oratório ſancti Joannis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vaſtíſſimam ſolitúdinem ſeceſſit.

℟. Ibat poſt amatóres ſuos, & meì obliviſcebátur, dicit Dóminus: ecce ego lactábo eam, * Et ducam in ſolitúdinem, & loquar ad cor ejus, allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam; * Et. *Oſ.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, conſumpto viático, detritiſque véſtibus ignóta permanſit annis quadraginta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zózimas Présbyter, à quo obtínuit ut véſpere in Cœna Dómini in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annis carúerat. Condicto die, acceſſit ad eumdem locum Zózimas, quò & María pervénit; recitatoque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis óſculo, divína dona ſuſcépit; ruſumque precáta eſt Zózimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò acceſſit, conſpexit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míſeræ Maríæ corpúſculum; redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte ſalutíferæ Paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipſo loco terræ mandávit. Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memória ejus venerátio per Orientem & Occidentem propagáta eſt.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te ſalvam fecit: † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, & ſic in cæteris Horis.

Ant. 1. a. QUis Deus ſímilis tuî, qui aufers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ, allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: poſtquàm convertiſti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Oſtendiſti mi-

ſui, & erúbui; quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Iſ.* 38.

Ant. 2. D. Liberaſti me de perditióne; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Sap. 11.

MIſeréris ómnium, quia ómnia potes, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam; díligis enim ómnia quæ ſunt, & nihil odiſti eórum quæ feciſti.

Hymnus.

ULtrix ipſa ſuos ſævit in artus,
Per quos & pótuit pulcra placére:
Deformis mácies íncubat ori;
Sed formam mélior grátia penſat.
In pœnam ſcélerum ſæpè recurſant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æſtus.
Jam tu digna polo, déſere terras;
Placaſti láctrymis Núminis iram:
Jam tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Ætérnæ cápias pábula menſæ.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta eſt;
℟. Proptéreà memor ero tui de terra Jordánis. *Pſ.* 41.

Ad Benedictus. *Antiph.* 5. Miſeratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddidit, & ſuper multitúdinem bonórum quæ largítus eſt ſecundùm indulgéntiam ſuam, allelúia. *Iſ.* 63.

Oratio.

LArgíre nobis, miſéricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ, te ſuper ómnia diligendo, ſuórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ ſalutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Tu Dómine.

Capitulum. Iſ. 54.

DOminábitur tui qui fecit te: Dóminus exercítuum nomen ejus, & redemptor tuus Sanctus Iſraël, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo: * Suſceptor meus es, * Allelúia.

alleluia. Dicam Deo. ℣. Quare * oblitus es mei? * Allelúia. Glória Patri. Dicam.

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Oſtendiſti mihi.

Capitulum. Jerem. 31.

HÆc dicit Dóminus: Quieſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis; quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus vitam meam * Annuntiávi tibi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Poſuiſti lácrymas meas * in conſpectu tuo, * Allelúia. Glória. Deus. *Pſal.* 55.

℣. Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Pſ.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberaſti me.

Capitulum. Tob. 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivíſci, ánima mea, * Retributiónes Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Pſ.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi; ℟. Et ánima mea quam redemiſti. *Pſ.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. VEnit Fílius hóminis 1. *a.* quærere & ſalvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. *à.* Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gáudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gaudet ſuper eam magis quàm ſuper nonaginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

Capitulum. Eccli. 17.

DEus pœniténtibus dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis.

Hymnus, O vos. 448.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Ubi abundávit delictum, ſuperabundávit grátia; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Eutropii, Epiſc. & Mart. Ant. Ecce

: In Deo. ij. *Oratio*,
ii. *infrà.*

I E X X X.
TI EUTROPII,
:opi & Martyris,
'ommemoratio.

Lectio iij.
ıpius Epiſcopus, in
ias ad prædicandam
iſſus, poſt adimplétum
ıus., apud Sántonas,
› incrédulis cápite,
occúbuit; & ob in-
perſecutiónem, loco
digno ſepultus eſt.
témporum lapſu nul-
óminis ejus & ſancti-
ıereſſet memória, à
ut Sanctus, non ut
, habebátur; donec
› Chriſto ſánguinem
ıc fuit revelátum. Pal-
iantonenſis Epiſcopus,
cílio Pariſienſi quarto,
ſconenſi ſecundo in-
in ejus honórem circa
Dómini ſexcenteſi-
aſilicam extruxit; ad
onvocátis Abbátibus,
túmulo ſacras Eutró-
quias honorificéntiùs
ıdas transferret, duo
: Abbátibus, amóto
io, conſpexerunt ictu
illíſum caput. Inde
pópulis innótuit, cu-
adeſt hiſtória paſſió-
irca médium ſéculum
vixit, & tempóribus
:órum Valeriáni, &
i créditur occidiſſe.

LAUDES, *pro ejus*
m. *Ant.* Bonum. ℣. Ad-
iv.

Oratio.

Deus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuiſti: da nobis ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum noſtrum.

Commemoratio de Cruce.

Dominicâ II. poſt Paſcha,

IN TRANSLATIONE RELIQUIARUM S. GENESII, Martyris.

Solemne-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. Timenti Dóminum 1. f. benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur, allelúia. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Protegétur ſub tégmine ſapiéntiæ à fervóre, & in glória ejus requiéſcet, allelúia. *Eccli.* 14.

Ant. 3. a. Abſque terróre requiéſcet, & abundántiâ perfruétur, timóre malórum ſubláto, allelúia. *Prov.* 1.

Ant. 4. E. Si ſenúerit in terra radix ejus, & in púlvere emórtuus fúerit truncus illíus, germinábit, allelúia. *Job* 14.

Ant. 5. a. Germinábit ſicut lílium, & erumpet radix ejus ut Líbani, allelúia. *Oſee* 14.

Capitulum. Iſ. 66.

Hæc dicit Dóminus: Conſolábor vos, & conſolabímini. Vidébitis, & gau-

débit cor vestrum, & oſſa veſtra quaſi herba germinábunt; & cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus.

℟. Oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies, & * Implébit Dóminus ſplendóribus ánimam tuam, & oſſa tua liberábit, allelúia, allel. ℣. Fulgébunt Juſti ſicut ſol in regno Patris eórum. * Implébit. Glória Patri. * Implébit. *Iſ. 58. Matth. 13.*

Hymnus.

OBSCUROS ténebris, Chriſte, vetas premi
Clarâ qui púgiles te nece prædicant:
Quæ ſub nocte jacent, tempóribus ſuis
Hæc pleno rétegis die.
QUÆ celáta diu pulvéreo ſitu,
Monſtras oſſa tui ſpléndida Mártyris,
Ad cujus túmulum cúrritur, & ſuum
Siccis eſt decus óſſibus.
FUSUS pro Dómino fumat adhuc cruor,
Sacris pignóribus ſpirat adhuc fides;
Et mens dum Súperûm gaudet honóribus,
Hic mutus lóquitur cinis.
PRÆCONEM fidei nos juvet æmulis
Certátim mémores tóllere láudibus:
Sit cultus pótior, quam decórat fidem,
Puris réddere móribus.
SI jam pace datâ, non líceat mori;
Si deſint gládii, vérbera, cómpedes;
Durus quiſque ſibi plectat & ímmolet
Duris membra labóribus.
PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque ſacro máxima Flámini,
Cujus præsídio prælia ſúſtinent
Fuſo ſánguine Mártyres.
Amen.

℣. Dabis, Deus, gáudium & lætítiam; ℟. Et exultábunt oſſa humiliáta. *Pſ. 50.*

Ad Magníficat. Ant. 1. J. Deus revélat de ténebris, & prodúxit in lucem umbram mortis, allelúia. *Job. 12.*

Oratio, Omnípotens. *infrà ad Laudes.*

Pro Commemoratione Sabbati ante Dominicam ſecundam poſt Paſcha. Ant. Tamquam ovis ad occiſiónem ductus eſt, & ſicut agnus non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? allelúia. *Act. 8.*

℣. Dóminus ipſe eſt Deus noſter; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus. *Pſ. 94.*

Oratio, Deus, qui errántibus. *infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ & Pſalmi de Sabbato. Hymnus, Jeſu Redemptor; *cum Doxologia ſequenti*,

SIT ſumma laus, ſummum decus
Uni Deo qui glóriæ

us Genéſii
rmat, & dat pígnora.
Amen.

NOCTURNUM.

. Dóminum cuſto-
 oſſa Sanctórum ſuó-
Veníte, adorémus, al-
Pſ. 33.
94. Veníte, 1.

Hymnus.

videnda Mártyris!
pœna fœlix córporis!
ra ſolvens víncula
 domas, vitam paris.
CLA poſt vitæ brevis,
lytæ decus necis,
li Genéſius
erenni gáudio.
ſſa creduntur ſolo
ta flétibus,
onum, multam ſuo
datúra témpore.
M nempe vivus ſánxe-
rat
cruóris pródigus,
embra luci réddita
ac firmant fidem.
s triumphum pángi-
mus
Jeſu, da fidem:
m Genéſius viam
riumphando, ſequi.
s ſub armis mílitant,
nque vincunt Már-
tyres,
Patri, laus Fílio:
tibi laus, Spíritus.
n.

*Pſalmi e II. Nocturno
cæ ut in Pſalterio,*
Ant. 4. A. Revelábit
guinem ſuum, & non
ultrà interfectos ſuos,
Iſ. 26.

℣. Juſtus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multi-
plicábitur. *Pſ.* 91.

De Epíſtola beáti Pauli Apó-
ſtoli ad Románoſ.

Lectio j. Cap. 8.

QUi in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. Vos autem in carne non eſtis, ſed in ſpíritu; ſi tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus; ſi autem Chriſtus in vobis, corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum, Spíritus verò vivit propter juſtificatiónem. Quòd ſi Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitat in vobis, qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Exíſtimo enim quòd non ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat; vanitáti enim creatúra ſubjecta eſt non volens, ſed propter eum qui ſubjécit eam in ſpe; quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei: ſcimus enim quòd omnis creatúra ingemíſcit & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias Spíritûs habentes & ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expe-

Canticum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt ; * & non tanget illos tormentum mortis.

Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori : * & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illorum ;

Et quod à nobis eſt iter extermínium ; * illi autem ſunt in pace.

Et ſi coram homínibus tormenta paſſi ſunt , * ſpes illórum immortalitáte plena eſt.

In paucis vexáti , * in multis bene diſponentur.

Quóniam Deus tentávit eos , * & invénit illos dignos ſe.

Tanquam aurum in fornáce probávit illos , * & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos ; & in témpore erit reſpectus illórum.

Fulgébunt juſti , * & tamquam ſcintillæ in arundinéto diſcurrent.

Judicábunt natiónes , & dominabuntur pópulis , * & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo , * intélligent veritátem.

Et fidéles in dilectióne acquieſcent illi ; * quóniam donum & pax eſt electis ejus.

Ant. 4. A. Mors ultrà non erit neque luctus , neque clamor , neque dolor erit ultrà , allelúia. *Apoc. 21.*

Ant. 5. a. Corónas habébitis in capítibus veſtris , non plangétis neque flébitis ; & ſciétis quia ego Dóminus Deus, allelúia. *Ezech. 24.*

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum , & leve tribulatiónis noſtræ , ſuprà modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis ; non contemplántibus nobis quæ videntur , ſed quæ non videntur.

Hymnus.

ADsis , Genéſi , plúrimo
Dum thure , dum piis tua
Coluntur oſſa rítibus ;
Votis favéto súpplicum.

Non illa quanquam tríſtibus
Imum redacta in púlverem
Dudum ſepulcris ſquálleant
Divína virtus déſerit.

Sed ſancta præſenti fovet
Impletque templa Númine ;
Sed & futúræ Spíritus
Poſt ſæcla ſervat glóriæ.

Hinc Mártyris pignus ſacrum
Ara quod in noſtra latet,
Ægris medétur éfficax ,
Torquet , fugatque dæmones.

Da , Chriſte , nos tecum mori
Tecum ſimul da ſúrgere :
Terréna da contémnere ,
Amáre da cœléſtia.

Sit ſumma laus , ſummum decus
Uni Deo qui glóriæ
In óſſibus Genéſii
Spem firmat , & dat pígnora.
Amen.

℣. Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum : ℟. Unum ex his non conterétur. *Pſ. 33.*

l Benedictus. *Ant.* 7. D.
os cœlos & novam ter-
ſecundùm promiſſa Dó-
expectámus, in quibus
ia hábitat: propter quod
expectantes ſatágite im-
láti & inviolári ei in-
i in pace, allelúia. 2.
3.

Oratio.

Mnípotens ſempiterne
Deus, qui per glorióſi
certáminis ad immor-
triumphum Mártyrem
Genéſium extuliſti: da
bus noſtris dignam pro
commemoratióne læti-
, ut cujus Relíquias pio
: ampléctimur, ejus
us adjuvémur; Per Dó-
n.

Commem. Dominicæ.

t. Ego ſum óſtium
1: veni ut vitam há-
, & abundántiùs há-
. Ego ſum Paſtor bonus,
ia. *Joan.* 10.
Pópulus Dómini oves
e ejus, ℟. Introíte por-
s in confeſſióne. *Pſ.* 99.

Oratio.

us, qui errántibus, ut
n viam poſſint redíre
æ, veritátis tuæ lumen
lis: da cunctis qui Chri-
profeſſióne cenſentur,
reſpúere quæ huic ini-
unt nómini, & ea quæ
ota ſectári; Per Dómi-
oſtrum.

AD HORAS.

ne Hymn. Doxologia:
ſumma laus, ſummum
decus
Uni Deo qui glóriæ
In óſſibus Genéſii
Spem firmat, & dat pígnora.
Amen.

Pſalmi de Dominica cum Antiph. de Laudibus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Vidi.
Capitulum de Dominica.
In ℟. *br.* ℣. Qui mirifica-
ſti * Sanctum tuum. *Pſ.* 4.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.
An. 1584. *Tit.* 10. *de Reliq.*

HOnorámus Relíquias Mártyrum; ut Deum, cujus ſunt ſervi, adorémus. Honorámus ſervos, ut honor ſervórum redundet in Dóminum. Si enim oſſa Mártyrum pólluunt contingentes, quómodò Elizéus Prophéta mórtuus mórtuum ſuſcitávit?

AD TERTIAM.

Ant. 2. A. Vixerunt.
Capitulum. Iſ. 49.

LAudáte, cœli, & exulta, terra: jubiláte, montes, laudem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum. Non esúrient neque sítient; quia miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

℟. *br.* Inebriabuntur * Ab ubertáte domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Inebriabuntur.
℣. Et torrente voluptátis tuæ * potábis eos, * Allelúia.
Glória Patri. Inebriabuntur.
Pſ. 35.
℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine, virtútum!
℟. Concupíſcit & déficit áni-

ma mea in átria Dómini. *Pſ. 83.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Secúri.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória.

℟. *br.* In te inimícos noſtros * Ventilábimus cornu, * Allelúia, allel. In te. ℣. Et in nómine tuo, Dómine, * ſpernémus inſurgentes in nobis, * Allelúia. Glória Patri. In te. *Pſ.* 43.

℣. Non in finem oblívio erit páuperis: ℟. Patiéntia páuperum non períbit in finem. *Pſ. 9.*

AD NONAM.

Ant. 5. a. Corónas.

Capitulum. Sap. 5.

ACcípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini; quóniam déxterâ ſuâ teget eos, & bráchio ſancto ſuo defendet illos.

℟. *br.* Sedébit Dóminus rex * In ætérnum, * Allelúia, allelúia. Sedébit. ℣. Et in templo ejus * omnes dicent glóriam, * Allelúia. Glória Patri. Sedébit.

℣. Dóminus virtútum pópulo ſuo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ. 28.*

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Sæpè expugnavérunt. *è Veſp. Fer. 6.*

Ant. 1. D. PRememorámini priſtinos dies, in quibus illumináti magnum certámen paſſiónum ſuſtinuiſtis, allelúia. *Hebr. 10.*

In Pſ. Super flúmina. *è Veſp. Fer. 2.*

Ant. 2. D. Non ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis, allelúia. *Rom. 8.*

In Pſ. Voce meâ ad Dóminum...... voce meâ ad Dóminum. *è Veſp. Fer. 3.*

Ant. 3. a. Exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, allelúia. 1. *Petr.* 1.

In Pſ. Lauda, ánima, Dóminum. *è Laud. Fer. 6.*

Ant. 5. a. Gaudébit cor veſtrum, & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis: ecce venit hora, allelúia. *Joan.* 16.

In Pſ. Laudáte Dóminum, quóniam bonus. *è Laud. Fer.* 4.

Ant. 6. F. Speraſtis in Dómino in sǽculis ætérnis: expergiſcímini, & laudáte, qui habitátis in púlvere; quia ros lucis, ros tuus, allelúia. *Iſ.* 26.

Capitulum. Iſ. 20 & 26.

ECce hæc erat ſpes noſtra: vivent mórtui tui: revelábit terra ſánguinem ſuum, & non óperiet ultrà interfectos ſuos. Dómine, dabis pacem nobis.

Hymn. Obſcúros ténebris. *ut ſuprà in I. Veſperis.*

℣. Sitívit in te ánima mea, Deus meus: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ne tímeas; quia fáciens fá-

:e miſericórdiam, & les panem in menſa per, allel. 2. *Reg.* 19. ›, *ut ſuprà ad Laudes.* *ommem. Dominicæ.*

Alias oves hábeo ſunt ex hoc ovíli: & ›rtet me addúcere; ı meam áudient, & n ovíle, & unus Pa- :lúia. *Joan.* 10.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Oratio, Deus, qui errántibus. *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Dominicâ.

Hymnus, Jeſu Redemptor. *pag.* 27. *cum Doxologia:* Sit ſumma laus. *ut ſuprà.*

FESTA MAII.

D I E I.

o SS. Apoſtolorum ›PI ET JACOBI.

›uplex-majus.

:. VESPERIS.

i de Feria; & ſic in :io.

'Oluit Jeſus exíre in Galilæam, & invéppum, & dicit ei: ne, allelúia. *Joan.* 1.

. f. Invénit Philíppus :l, & dicit ei: Quem ·óyſes in lege, & Pro- nvénimus Jeſum fí- ›ph à Názareth, alle- *n.* 1.

. G. Dixit ei Nathá- Názareth poteſt áli- ›i eſſe? Dicit ei Phí- 'eni, & vide, allelúia.

ı. d. Elégit Jeſus, & ſ nominávit Philíp- acóbum Alphæi, al- *ıc.* 6.

. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirarentur, & dicerent: Nonne hic eſt fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus & Joſeph, & Simon, & Judas? allelúia. *Matth.* 15.

Capitulum. Iſ. 61.

SCient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedixit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis ſignum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifeſtávi nomen tuum homínibus quos dediſti mihi de mundo: ſicut tu me miſiſti, & ego miſi eos; * Et annuntiábunt. Glória Patri. † Annuntiábunt. *Iſ.* 66. *Joan.* 17.

Hymnus.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,

Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes rédditæ.
Vobis datum præ céteris
Latus Magiſtri cíngere:
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.
At, ille privátim ſuæ
Dum núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?
Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.
Illos Magiſter qui doces,
Tu Chriſte, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit láus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus Spíritus.
Amen.

¶ *Poſt Aſcenſionem, Doxologia* Qui victor. *& ſic in ceteris.*]

℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra. *Pſ. 88.*

Ad Magníficat. *Ant. 6.* F. Dixit Jeſus Philippo: Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur; & ubi ſum ego, illíc & miniſter meus erit, allel. *Joan. 12.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, *Veníte, adorémus, allelúia. *Joan. 13.*

Pſ. 94. Veníte. 3.

Hymnus.

PRædicta Chriſti mors adeſt,
At vos timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remittet in fratres amor.
Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus ſpérnite;
Deo volente, túrbini
Seréna ſuccédet dies.
Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum ſéculi
Æternus óbruet dolor.
Qui carne frater in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur conſórtio.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Poſt Aſcenſionem, Doxol. Qui victor, &c.

Ant. ſola. 5. a. Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus, allelúia. *Joan. 6.*

℣. Edent páuperes & ſaturabuntur; ℟. Et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum. *Pſ. 21.*

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jeſu ſtabant

ris quærentes loqui ei. Et extendens manum in diſcípulos ſuos, dixit: Ecce fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipſe meus frater eſt, allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Eccléſiæ laudábo te. * Quicúmque. *Matth. 12. Pſ. 21.*

Lectio ij.

PHilíppus Bethſáïdæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt; à quo cùm accepiſſet Nathánaël veniſſe Meſſíam in lege & in Prophétis promiſſum, ad Dóminum deductus eſt. Hic in diſcipulórum órdine permanſit, ille póſteà in númerum duódecim Apoſtolórum cooptátus eſt. Quàm verò Chriſtus ipſum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic præ céteris illum affátus eſt: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philíppum acceſſiſſe leguntur. Is accepto Spíritu ſancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſtítuit, ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præcípuè operâ ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandem glorióſo fine quiévit Philíppus, & Hierápoli ſepúltus eſt.

℟. Acceſſérunt quidam Gentíles ad Philíppum, & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jeſum vidére. *Venit Philíppus, & dicit Andréæ, Andréas rurſum & Philíppus dixérunt Jeſu, allelúia, allelúia. ℣. Conſílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan. 12. Zach. 6.*

Lectio iij.

JAcóbus, frater Dómini, cognoménto Juſtus, de útero matris ſanctus fuit, ut ait ſanctus Hegeſippus: vinum & ſíceram non bibit; carne abſtínuit: nunquam tonſus eſt, nec unguento nec bálneo uſus. Huic ſoli in ſancta licébat íngredi: líneâ veſte, non láneâ, induebátur: ei aſſidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum poſt Chriſti Aſcenſiónem Apóſtoli Jeroſolymórum Epíſcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus miſit qui nuntiáret ſe è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta ſex annos natus, cùm triginta annis illi Eccléſiæ ſanctiſſimè præfuiſſet, Chriſtum Dei Fílium conſtantíſſimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appetítur; mox in altíſſimum templi locum adductus, inde præcipitátus eſt. Qui, confractis crúribus, jacens ſemivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum ſalúte precabátur his verbis: Ignoſce eis, Dómine, quia neſciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, fullónis fuſte cápite gráviter percúſſo, ánimam Deo réddidit ſéptimo Nerónis anno; & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, ſepultus eſt. Tradit Joſéphus tantæ eum

ſanctitátis fuiſſe & celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem créditum ſit ſubverſam eſſe Jeroſólymam. Unam ſcripſit Epíſtolam, quæ de ſeptem Cathólicis eſt. Ejus cáthedra, prióribus Eccléſiæ ſéculis, magno in honóre Jeroſólymis eſt hábita.

(*Si Dominica fuerit, ſeu Feria ij. vel iv. Rogationum, ſecunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis; tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis, & ſic in ſimili caſu.*)

℟. Etſi cognóvimus ſecundùm carnem Chriſtum; ſed nunc jam non nóvimus. * Vétera tranſiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis, allelúia, allel. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc oriuntur; útique cognoſcétis ea: * Vétera tranſiérunt. Glória. † Nos reconciliávit. 2. *Cor.* 5. *Iſ.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur qui quærunt te, ℟. Et dicant ſemper: Magnificétur Dóminus. *Iſ.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu Philippus: Dómine, oſtende nobis Patrem, & ſúfficit nobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. c. Dicit Philippo Jeſus: Tanto témpore vobiſcum ſum, & non cognoviſtis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. F. Quómodò tu dicis: Oſtende nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me eſt? allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. *D.* Jeſus occurrit muliéribus, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam, ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul: deinde viſus eſt Jacóbo, deinde Apóſtolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Act. 1.

Præbuit Jeſus ſeipſum vivum Apóſtolis poſt paſſiónem ſuam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei; & conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris.

Hymnus.

Regnis paternis débitus
Cruóre quæ pendit ſuo
Vos propter, hoſpes ézteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dàt myſtéria,
Per mille præſagas ſuî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, ſánguine
Qui tincta ſervat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit ſuas:
Ligáre dat, dat ſólvere,
Quæ ſolvit & ligat Deus.

Chriſte, nos tecum
mori;
ſimul da súrgere:
da contémnere;
la cœléſtia.
aus Patri; laus Fílio,
, triumphátâ nece,
ſecum dux vocat:
tibi laus, Spíritus.
Amen.
emóriam abundántiæ
is tuæ eructábunt;
iſtítiâ tuâ exultábunt.

enedíctus *Ant.* 5. Apé-
ſenſum, ut intellíge-
iptúras; & dixit eis:
tébat Chriſtum pati,
gere à mórtuis: vos
eſtes eſtis horum, al-
Luc. 24.

Oratio.

s, qui nos ánnuâ Apo-
olórum tuórum Philip-
cóbi ſolemnitáte lætí-
la nobis ipſórum pré-
in Unigéniti tui paſſió-
reſurrectióne conſór-
ut parátam in domo
anſiónem hæreditáte
ámur; Per eumdem
um noſtrum Jeſum
m.

PRIMAM.

nt. 7. a. Dicit Jeſu.

D TERTIAM.

Ant. 3. c. Dicit.

itulum. 1. Cor. 2.

ulus non vidit, nec au-
is audívit, nec in cor
is aſcendit, quæ præ-
t Deus iis qui díligunt
nobis autem revelávit
Deus per Spíritum ſuum; Spí-
ritus enim ómnia ſcrutátur,
étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc eſt generátio * Quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc eſt generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória Patri. Hæc eſt generátio. *Pſ.* 23.

℣. Sicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, ℟. Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum. *Pſ.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodò.

Capitulum. 1. Joan. 5.

SCimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. Hic eſt verus Deus, & vita ætema.

℟. *br.* Credidérunt * Verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória. Credidérunt. *Pſ.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Viſus eſt.

Capitulum. Act. 10.

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári, quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia, allel. Confitébimur. ℣. Narrábimus *

mirabília tua, * Allelúia. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. JEſus aſſumptus eſt, & aſcendérunt (diſcípuli) ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Jacóbus Alphæi, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jeſu; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia. *Act.* 1. & 2.

Ant. 3. à Quidam de Judæa docébant fratres: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári; conveneruntque Apóſtoli, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. *d.* Cùm magna conquiſítio fieret, reſpondit Jacóbus: Deus viſitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Epheſ. 3.

ALiis generatiónibus non eſt ágnitum fíliis hóminum, ſícuti nunc revelátum eſt ſanctis Apóſtolis ejus, & Prophétis in Spíritu: Gentes eſſe cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promiſſiónis ejus in Chriſto Jeſu per Evangélium.

Hymnus.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déſeret:
Sub imbre lapſum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hauſto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Chriſtum tubis cœléſtibus,
Chriſtum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent mores perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Chriſto mori
Supréma vobis glória.

Oráte, firma ſit Fides,
Et certa ſe Spes érigat;
Illapſa noſtris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Chriſte, nos tecùm mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Poſt Aſcenſionem, Doxolog. Qui victor.

℣. Annuntiavérunt juſtítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ eſſe, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis, ut nos in Gentes,

entes, ipſi autem in circum-
ciónem, allelúia. *Galat.* 2.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.
Deinde fit Commemoratio ſancti Athanaſii, Epiſcopi & Eccleſiæ Doct. Ant. Beátus. . Beátus homo. xvj. *Oratio,* Præſta, quæſumus. *infrà.*

DIE II.
In Feſto
S. ATHANASII, EPISCOPI & Eccleſiæ Doctoris.
Semiduplex.
Lectio ij.

ATHANÁSIUS Diáconus, ab Alexandro Epíſcopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro ſuffectus, Arium conſtanter ab Eccléſiæ communióne répulit; unde Euſébii Nicomedienſis Epíſcopi, aliorumque multórum in ſe ódium concitávit. Hi cum Meletiánis ſchiſmáticis ínito conſílio, ſuis calúmniis à Conſtantíno óptimo príncipe, ſed nimiùm crédulo impetrárunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíſcopo honorificentíſſimè exceptus eſt. Poſt obitum Conſtantíni revocátus, iterùm ab inimícis, tam apud Július Papam, quàm apud Conſtántium Imperatórem, eſt impetítus. Hujus auctoritáte coacta eſt Synódus apud Antiochíam, in qua depóſitus eſt, & depóſito Gregórius Cappadox ſubſtitútus: ſed à Július Papa in Synodo quinquaginta Epiſcopórum ínnocens declarátus, agente Conſtante Conſtántii germáno, in Synodo Sardicenſi ex utróque império congregátâ abſólvitur, & ſedi ſuæ reſtitúitur.

Lectio iij.

SUblâto è vivis Conſtante, ſex annis latére coactus eſt Athanáſius, quòd eum Conſtántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Poſt mortem verò Conſtántii Alexandríam reverſus, Synodum hábuit cum Confeſſóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem graviſſimám definiit, ut Eccléſiam viſus fúerit imminenti perículo eripuiſſe. Sed cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno Cathólico Príncipe pacíficè ſuam rexit Eccléſiam. Valens autem Joviáni ſucceſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanáſium in paterno monumento quátuor menſes delitéſcere coégit. Tandem Alexandríam poſt tot labóres & tempeſtátes reverſus, in pace quiévit; & anno Epiſcopátûs ſui quadragéſimo ſexto, Chriſti trecentéſimo ſeptuagéſimo tértio in léctulo ſuo mórtuus eſt.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanáſius aſſéruit, & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per eumdem Dóminum noſtrum.

VESPERÆ de ſequenti.

Die III.

In Feſto INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 8. G. Radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur; & erit ſepulchrum ejus gloriósum, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 2. D. Factus eſt principátus ſuper húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allelúia. *Iſ.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſrael, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum ſuum; & ſcient quia ego Dóminus, cùm contrívero catenas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus ſum, & feci, allelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. Galat. 3.

Chriſtus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia ſcriptum eſt: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Chriſto Jeſu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum; & áfferent fílios tuos: * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, † Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis eſt Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus; & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Erunt. Glória Patri. † Allelúia. *Iſ.* 49. *Apoc.* 21.

Hymnus.

Tellus, tot annos quid tegis
Noſtræ ſalútis pígnora?
Crux monte toto quæritur;
Ultro tuos pandas ſinus.

Quid, dura foſſóris manus,
Scrutáris alta víſcera?
Celáre lignum ſit pudor,
Quo noſtra ſurgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Theſaurus agro pródiit.

Regína quæſítam crucem,
Monſtrante Chriſto, répperit:
Oblíta faſtus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux ſancta, Chriſti córporis
Virtus ſalúbrem te fecit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

cenſionem, *Doxolog.*
nt. & ſic in cæteris.
ctam feciſti in pópulis
tuam : ℟. Redemiſti
io tuo pópulum tuum.

agníficat. *Ant.* 3. a.
:um eſt, & ſic opor-
riſtum pati, & reſúr-
nórtuis tértiâ die, &
i in nómine ejus pœ-
n & remiſſiónem pec-
in omnes gentes, al-
Luc. 24.
), *ut infrà ad Lau-*

Commemoratio ſancti
ii, *Ant.* Qui docti.
s. xix. *Oratio*, Præſta,
us. *ut ſuprà*, 477.
NOCTURNUM.
Jeſum qui crucifixus
eníte, adorémus, al-
Matth. 28.
94. Veníte. 1.
Hymnus.
n novi crux fœderis,
x orbis arca náufragi,
m perímus, nos ratis
efers in pátrios.
rubentem flámmeis
exarmas manum :
:, ut te réſpicit,
obliviſcitur.
ile ſi vulnus ferat
s anguis mórſibus;
mul te víderint,
: tu medéberis.
ub illa par Deo
ecrávit hóſtia :
le læſum Fílius
t orátor Patrem.
ſancta, Crux amábi-
lis,
ncta Chriſti ſánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.
Da, Chriſte, nos tecum
mori;
Tecum ſimul da súrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

Ant. ſola 4. A. Cùm exal-
tavéritis Fílium hóminis, tunc
cognoſcétis quià ego ſum, al-
lelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in
virtúte tua : ℟. Cantábimus,
& pſallémus virtútes tuas. *Pſ.*
20.

Lectio j. de Scriptura oc-
currente; è tribus fit una.

℟. Nunc judícium eſt mun-
di, nunc princeps hujus mun-
di ejiciétur foràs; * Et ego ſi
exaltátus fúero à terra, ómnia
traham ad meipſum, allelúia,
allelúia. ℣. Locútus eſt Dómi-
nus ad Móyſen : Fac ſerpen-
tem æneum, & pone eum prò
ſigno; qui percuſſus aſpéxerit
eum, vivet.* Et ego. *Joan.* 12.
Num. 21.

Ex Epíſtola ſancti Paulíni
Epíſcopi ad Sevérum.

Epiſtolâ 31. novæ Editionis.

Lectio ij.

HElena regína venerábilis,
ut venit Jeroſólymam,
Crucem Dómini ſtudioſíſſimè
inquírere adorſa eſt. De loco
tantùm paſſiónis cértior fieri
ſtúduit. Juſſit illicò, urgente
ſine dúbio conceptæ revela-

tiónis inſtinctu, in ipſum locum óperam foſſiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter, & militári manu, brevi labórem iſtius molitiónis hauſit; & contra ſpem ómnium, ſed ſecundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, aliâ egeſtióne reſerátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam ſixæ Dómino & latrónibus ſtéterant, repertæ fuiſſent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, juſto piórum metu, ne fórſitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut ſalutáre lignum pro ſtípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, * Ita exaltári opórtet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipſum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam, allelúia, allelúia. ℣. Móyſes póſuit ſerpentem æneum pro ſigno; quem cùm percuſſi aſpícerent, ſanabantur: * Ita exaltári opórtet. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Lectio iij.

REſpexit pias fidéliter æſtuántium curas Dóminus; & ipſi potiſſimùm quæ tam piæ ſollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum; cadáver illátum eſt: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera; ſed reórum ligna mors ſprevit. Poſtrémò Domínicam Crucem prodit reſurréctio, & ad ſalutáris ligni tactum morte prófugâ funus excuſſum, & corpus erectum eſt; tremefactiſque vivéntibus, ſtetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, illicò inter ſpectatóres ſuos redivívus inceſſit. Ita, ut décuit, experimento reſurrectiónis, invénta & probáta Crux Chriſti eſt; dignoque mox ámbitu conſecrátur, cónditâ in loco Paſſiónis Basílicâ, quæ arcáno póſitum ſacrário Crucem ſervat. De eádem minúta ſacri ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur. Hujus pretiosíſſimi Theſauri partículam à Cárolo magno acceptam ſe poſſidére gloriátur in valle Gellonenſi Diœcéſis Lodovenſis, inſignis Monachórum Congregatiónis ſancti Mauri Abbátia, ſancti Guillelmi in erémo nuncupáta.

℟. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus, allelúia, allelúia. ℣. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus: * Qui. Glória. * Qui. 1. *Petr.* 2. *Iſ.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

AD LAUDES.

Ant. CHriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & reſurrexit tértiâ die ſecun- 7. 5.

dùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affigens illud Cruci, allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 6. F. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 5. a. Ipſe eſt pax noſtra.

Canticum. Apoc. 5.

Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre ſignácula ejus.

Quóniam occíſus es, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo, * ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne.

Et feciſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes: * & regnábimus ſuper terram.

Sedenti ſuper throno * & Agno benedíctio,

Et honor, & glória, & poteſtas * in ſécula ſeculórum. Amen.

Et non dicitur Glória Patri.

Ant. Ipſe eſt pax noſtra, ſolvens inimicítias in carne ſua, ut reconcíliet Deo per Crucem, allelúia. *Epheſ.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt: iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt, nobis, Dei virtus eſt, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Prædicámus Chriſtum crucifixum, Judæis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam; ipſis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam.

Hymnus.

Crux, ſola languórum Dei
Pendentis in te cónſcia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic ſuſpíria.

Clavi pedes, clavi manus
Fixêre duro ſtípiti;
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis ſuprémos ſpíritus:
Chriſtus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in ſinu.

Tu lectus in quo nos parit,
Suggeſtus è quo nos docet;
Olim tremendum ſóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphâtâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Pſ.* 95.

Ad Benedictus *Ant.* 1. *D.* Parébit ſignum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa & majeſtáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

Deus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis Inventióne, paſſiónis tuæ mirácula ſuſ-

citaſti : concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ ſuffrágia conſequámur ; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Chriſtus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Delens.

Capitulum. Act. 5.

QUem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit noſtrî, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis noſtris, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſæculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. Epheſ. 1.

IN Chriſto habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * miſericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copióſa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipſe rédimet Iſrael ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

HUmiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis : propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen.

℟. *br.* Minuiſti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuiſti. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum, * Allelúia. Glória. Minuiſti. *Pſ.* 8.

℣. De torrente in via bibet ; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Pſ.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHriſtus crucifixus eſt ex infirmitáte ; ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi ſumus in illo ; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui ſumus, & convivémus : ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus ; allelúia. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne patérnæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti, & incontamináti.

Hymnus, Signum novi crux fœderis. 479.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65.

Ant. Magníficat. *Ant.* 7. G. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio ſanctæ Monicæ, Viduæ. Ant. Exultávit. ℣. Averte. xxxvj.

Oratio, Deus, mœréntium. *infrà.*

DIE IV.

SANCTÆ MONICÆ, Viduæ,

Commemoratio.

Lectio iij.

MOnica, ſancti Auguſtíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino ſemper ſérvíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Chriſti fidem adduxit. Lapſo in Manichæórum hæréſim fílio, cùm pro ejus converſióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíſcopo: Fieri non poteſt ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum ſecúta, Mediolániinnótuit Ambróſio, qui Auguſtíno gratulátus eſt quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, ſicut in Africa ſolébat, pultes cum pane & mero attuliſſet, atque ab Oſtiário prohiberétur; ubi hoc Epíſcopum vetuíſſe cognóvit, tam piè obſecúta eſt, ut ipſe mirarétur Auguſtínus quòd tam fácilè accuſátrix pótiùs conſuetúdinis ſuæ, quàm diſceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuiſſet. Rédiens in Africam cum Auguſtíno, qui, ejurátâ hæreſi, ab Ambróſio baptizátus fúerat; cùm ad Oſtia Tiberína conſtitiſſet, ſic fílium eſt allocúta: Fili, nullâ jam te delector in hac vita: quid hîc fáciam adhuc, & cur hîc ſim néſcio, jam conſumptâ ſpe hujus ſéculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Chriſtiánum Cathólicum vidérem, priuſquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præſtitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, ſervum ejus vídeam. Quinto pòſt die in febrem íncidit; & aſtantem íntuens Auguſtínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hîc, inquit, matrem veſtram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis ſuæ, ætátis anno quinquagéſimo ſexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, ſuccinente totâ domo, cantáre cœpit Pſalmum, Miſericór-

diam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta ſepulcrum póſito cadávere, priuſquàm deponerétur, oblátum eſt pro ea, ut refert Auguſtínus, ſacrifícium prétii noſtri Deo ad ejus altáre, cui ipſa nullíus diéi prætermiſſióne ſervíerat, & unde nóverat diſpenſári víctimam ſanctam quâ delétum eſt chirógraphum contrárium nobis.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Orátio humiliantis. ℣. Humiliábam ánimam meam. xxxix.

Oratio.

DEus, mœréntium conſolátor, & in te ſperántium ſalus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in converſióne fílii ſui Auguſtíni misericórditer ſuſcepiſti: da nobis utriuſque intervéntu peccáta noſtra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre; Per Dóminum noſtrum.

Commemoratio de Cruce.

DIE VI.

In Feſto

SANCTI JOANNIS ante Portam Latinam.

Semiduplex.

Capitulum. Iſ. 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm tranſíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris; & flamma non ardébit in te.

Hymnus.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Chriſti Diſcípulus Cæſaris júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare;
Nil æſtus nócuit, flamma ſed hóſpiti
Parcit blanda ſuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edícto ſtériles pulſus in ínſulas,
Exul tunc ſócio perfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt quæ cálamo notans
Subluſtri nébulâ tegit.
Sic nos Chriſtus amet, ſic dóceat pati;
Diſcamuſque mori, ſimus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Impinguáſti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt! *Pſ.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jeſus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

ↄCTURNUM.
um qui convertit
rum in gáudium,
dorémus, allelúia.

. Veníte. 1.
, Urbem. ſuprà.
lmos de Feria Ant.
Non ardébit in te
ia ego Sanctus Iſ-
or tuus: ego dilexi
Iſ. 45.
ne examinaſti, Dó-
t non eſt inventa
itas. Pſ. 16.
de Scriptura oc-
tribus ſit una.
timére: * Om-
fitébitur me co-
bus, confitébor &
oram Patre meo
is eſt, allelúia,
Opera Dei reve-
fitéri honoríficum
s qui confitébitur
ominibus. Matth.

ncti Hierónymi
ri, adversùs
iniánum.

. Cap. 14.
ectio ij.
nus ex diſcípulis,
mus tráditur fuiſſe
los, & quem fides
nem repérerat, vir-
ſit; & ideò plùs
ómino, & recum-
ctus Jeſu: & quòd
uxórem habúerat,
non audet, illum
terroget; & poſt
em, nuntiante Ma-
ne quòd Dóminus
reſurrexiſſet, uterque cucurrit ad ſepulcrum; ſed ille prævénit. Cùmque eſſent in navi, & piſcarentur in lacu Genézareth, Jeſus ſtabat in líttore; nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent: ſolus virgo vírginem agnoſcit, & dixit Petro: Dóminus eſt.

℟. Stetit Jeſus in líttore; non cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. * Dixit diſcípulus ille quem diligébat Jeſus, Petro: Dóminus eſt, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. Joan. 21. Sap. 6.

Lectio iij.

Eſt Joannes, & Apóſtolus, & Evangeliſta, & Prophéta: Apóſtolus, quia ſcripſit ad Eccléſias ut magiſter: Evangeliſta, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóſtoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Pathmos ínſula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypſim infiníta futurórum myſtéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ miſſus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberaſti me, Deus, ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me, * Et † In médio ignis non ſum æſtuátus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleá-

tur; & liberátus ſum de ore leónis, * Et. Glória Patri. † In médio *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs conſummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, & ſic ad alias Horas.

Ant. 1. D. EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínſula Pathmos propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe in libro; & mitte ſeptem Eccléſiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dixit mihi: Ne ſignáveris verba prophetíæ; tempus enim propè eſt, allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dixit mihi: Vide ne féceris: conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu: Deum adóra. Teſtimónium enim Jeſu eſt Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

JUſſu tyranni pro fide
Pulſus, Joannes, éxulas:
Fertur voláru líbero
Mens celſa ſupra sídera.

Illîc revélat ſe tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus ſalútis hóſtia,
Et morte devíctâ leo.

Arcána te vatem docet
Regni ſui myſtéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque ſpargendam fidem.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra deſerta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Dedit Jeſus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fíeri citò: & ſignificávit mittens ſervo ſuo Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem partícipem in tribulatióne & patiéntia Dómini Jeſu, óleo ſanctæ exultatiónis unxiſti: fac nos, tantæ imitatióne virtútis, communicantes ejuſdem Chriſti paſſiónibus ſic gaudére, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeámus exultantes; Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberaſti me de perditióne, & eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℞. *br.* Loquébar de teſtimóniis tuis * in conſpectu regum, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar, * Allelúia. Glória. Loquébar. *Pſ.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℞. Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Iſ. 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quaſi magiſtrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrorsùm non ábii.

℞. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * In plebem ſuam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Deus, docuiſti me, & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℞. Et uſque in ſenectam & ſénium. *Pſ.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. Sap. 7.

QUæcumque ſunt abſconſa & improvíſa, dídici: ómnium enim ártifex, dócuit me Sapiéntia; eſt enim illa ſpíritus intelligéntiæ ſanctus.

℞. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Uſque in altíſſima * quæ feciſti magnália, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Pſ.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexiſti, Dómine; ℞. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus óculis noſtris, & manus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobiſcum grátia, & pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu Fílio Patris, in veritáte & caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre, allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo ſunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo ſumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. Joan. 4.

QUiſquis conféſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Veſperis*, 484.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Die ix.

In Feſto

SANCTI GREGORII

NAZIANZENI,

Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

Lectio ij.

Gregórius, ob ſingulárem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondum in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoléſcens, Cæſaréam primùm, deinde Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio, perrexit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ Profeſſor eſt deſignátus. In pátriam reverſus anno ætátis trigéſimo, baptizátus eſt. Tum Présbyter à Patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubi cum Basílio monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confeſſióni Ariminenſi ſubſcripſerat, adduxit ut ſubſcriptiónem revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipſo deſcíverat, reconciliávit. Saſimórum Eccléſiæ à Basílio præfectus, ne cauſâ eſſet diſsídii Basílium inter & Anthimum Tyanenſem Epíſcopum de Saſimórum óppido, Epiſcopátu ceſſit; & poſtquàm aliquándiu in Noſocómio ægrótis miniſtraſſet, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

Lectio iij.

Conſtantinópolim ad reſtaurandam hujus civitátis Eccléſiam miſſus, Ariános & Apollinariſtas expugnávit: multiſque ab hæreſi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro perſecutóribus; & ut ſeditióſus tráhitur ad judícium, ſed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit; at paulò pòſt, mutáto consílio, ad eam ſedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deinde Conſtantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timó-

exandríni, & Epiſco-
Ægypti, aliorumque
:edónia : qui cùm adeſ-
ıegarentque citra ſuum
ſum Conſtantinópoli
íſcopum potuiſſe, Gre-
n Concílio ſtúdio pacis
cans, dixit : Si vobis
ɔdo diſsídii cauſa ſum,
Prophétam vitæ inte-
non súpero, projícite
nare, & hæ tumúltuum
e conquieſcent. Poſt
ynodo diſcédens, cùm
us ei ſubſtitútus eſſet,
ım ſe recépit : unde
ım profectus, in lau-
asílii nuper defuncti
em fúnebrem hábuit.
Nazianzum Præſule
ı aliquándiu admini-
; eique Eccléſiæ ab
expurgátæ præficien[illegible]
ırávit Eulálium. [illegible]
ſeceſſit, ubi Mónachi
gens, graviſſimas car-
:atiónes oratiónibus,
ac vigíliis ſuperávit.
:, Theodóſio imperan-
ceſſit, multis ſuper
: energúmenos patrátis
miráculis.
o, Omnípotens ætetne
viij.

D I E X I.

In Feſto
CTI PONTII,
Martyris.

Semiduplex.

:a de Communi unius
s, j. *Oratio*, Da no-

e AD VESPERAS,
nem ſancti Mamerti, *Epiſc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xj. *Oratio*, Clamantes. *infrà.*

Lectio ij.

POntius Cemélii, quæ olim urbs nóbilis fuit Provínciæ maritimárum Alpium, non longè à Nícia, nunc autem díruta eſt, martyrii palmam adeptus eſt, fervente Valeriáni perſecutióne, circa annum ducenteſimum quinquagéſimum octávum. Sancti Mártyris ſepulcrum váriis clarum fuiſſe miráculis, ac fidélium úndique illuc affluéntium frequéntiâ celebrátum, teſtis eſt ſanctus Valeriánus Cemelienſis Epíſcopus, in tribus homíliis quas ad pópulum die feſto ſancti Póntii circa médium quinti séculi habuiſſe fertur. Póſtmodùm século décimo, conſtructo in Província & Diœcéſi Narbonenſi à Póntio Cómite Tolosáno célebri monaſterio Thomerienſi, illuc ſacra beáti Mártyris pígnora magna ex parte tranſláta ſunt. Hujus Monaſtérii Baſílicam, anno ſalútis nongentéſimo trigéſimo séptimo ſolémniter dedicávit Aiméricus Narbonenſis Archiepíſcopus, aſſiſténtibus & cooperántibus Theodórico Lodovenſi, Wirando Carcaſſonenſi, Reginaldo Biterrenſi, & Wabaldo Magalonenſi. Hæc Eccléſia mox ampliſſimis redditibus dotáta, ineunte século décimo quarto à Joanne Papa vigéſimo ſecundo Epiſcopáli Sede decoráta fuit. Verùm hinc ſanctæ relíquiæ à Calviniánis

ſéculo décimo ſexto impiè ablátæ ſunt & projectæ.

De ſancto Mamerto.

Lectio iij.

MAmertus Hílari Papæ tempóribus circa annum quadringentéſimum ſexagéſimum ſecundum Viennenſis Epíſcopus, ipsâ Reſurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce, cùm cives facultátibus ſuis domibuſque metuentes ex Eccléſia diſceſſiſſent, ipſe ſolus in ea remanſit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequentes terræ motus plures ejuſdem civitátis domos & basílicas concúſſerant, insóliti quoque sónitus nocturni, & lupi, urſi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte, cívibus poſt extinctum incéndium ad Eccléſiam reverſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſanctióres. Has póſteà indixit tríduo ante Aſcenſiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis & eleemóſynis, ad quas univerſis fidélibus concurréntibus, coorta ceſsávit calámitas. Eas ſupplicatiónes mox totâ Gálliâ præſcriptas & obſervátas, Roma ipſa Leónis tértii auctoritáte amplexa eſt.

AD LAUDES, pro Commem. ſancti Mamerti, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xiij.

Oratio.

CLamantes ad te, quæſumus, Dómine, dignanter exaudi; ut ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne póſito pepercíſti, ita & nobis ejus intercesſióne in omni tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum noſtrum.

DIE XIV.

SANCTI PACHOMII, Abbatis,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Egrédere. ℣. Potens. *ut in Communi Abbatum*. xx. *Oratio*, Da nobis. xxiij.

Commemoratio de Cruce.

Lectio ij.

PAchómius in Thebáide natus parentes idolólatras hábuit. Chriſtianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Chriſti fidem & baptiſmum ſuſcépit, & Palæmonis diſciplínæ ſe trádidit, ut cum eo vitam Anachoréticam ágeret. Morabantur ſimul, texébant cilícia, & laborábant mánibus ſuis; vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris aſsíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennenſi habitatóribus vácuo monaſtérium cóndidit, Regulamque ab Angelo accépit, ad quam diſcípulos inſtitúeret. Per quíndecim annos ſtans, & in dorſum quidem paríeti declínans ſomnum cepit. Octo Monaſtéria, Mónachis úndique ad illum accurréntibus, ædificá-

præcípiens eis ut hábe- moderátum cibum, vi- nam veſtem, ſomnum n competentem. Validió- s validióra opera, infir- ribus levióra imperábat. ſolemnitátibus ex vicínis s Presbyteros advocábat, ſacra perágerent, & diſ- lis, ſibique corpus & sán- nem Chriſti Dómini mini- rent: nullum enim inter nachos qui clericátûs offi- fungéretur, admittébat. iſtruxit étiam monaſté- rium, in quo vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, præviâ & imperante ipsíus ſoróre. Pachómius tandem labóribus & áſpero vivendi génere confectus, ánimam Deo réddidit circa annum Christi trecentéſimum quadragéſimum octávum.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. xxij. *Oratio*, Da nobis. xxiij.

Commemoratio de Cruce.

FERIA QUINTA ANTE ASCENSIONEM DOMINI

IN ELEVATIONE

ET

TRANSLATIONE CORPORIS SANCTI FULCRANNI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. OSſa ipsíus viſitáta 6. F. ſunt, & poſt mortem prophetavérunt, allelúia. *Eccli.* 49.

Ant. 5. a. Orávit, & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum, allelúia, *Jac.* 5.

Ant. 3. a. Addúcunt cœcum, & cœpit vidére; & reſtitútus eſt ita ut claré vidéret, allelúia. *Luc.* 8.

Ant. 4. A. Conveniébant turbæ multæ, ut ſanarentur ab infirmitátibus ſuis; & virtus Dómini erat ad ſanandum eos, allelúia. *Luc.* 5.

Ant. 1. J. Omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum; & curábat eos, allelúia. *Luc.* 4.

Capitulum. Ezech. 37.

CUm aperúero ſepulcra veſtra, & edúxero vos de túmulis veſtris, & dédero Spíritum meum in vobis, & requiéſcere vos fáciam ſuper humum veſtram, ſciétis quia ego Dóminus locútus ſum, & feci.

℟. Córpora Sanctórum in pace ſepulta ſunt: * Et † Nómina eórum vivent in generatióne & generatiónem, allelúia, allelúia. ℣. Amodò jam dicit Spíritus ut requieſcant à labóribus ſuis; ópera enim illórum ſequuntur illos. * Et. Glória. † Nómina. *Eccli.* 44. *Apoc.* 14.

Hymnus.

CŒcos pande ſinus, terra, nimìs diu
Demerſos ténebris ìnvida détines
Fulcranni cíneres; crédita pígnora
Tandem redde peténtibus.

INCORRUPTA caro pródeat, & ſacri
Templi ſtet médiis in penetrálibus:

Jam Patris cíneres ſupplícibus pia
Paſſim plebs colat óſculis.
Servat dextra Dei, pollíciti memor,
Dulces exúvias : dente nec ímprobo
Lædet dira lues, nec penetrábili
Rodet tempus edax ſitu.
Huic quantam túmulo vim Deus índidit!
Quot firmat tímidam prodígiis fidem!
Hîc obſeſſa mali córpora ſpíritus
Linquunt, ac trépidi ſilent.
Hinc morbi fúgiunt, hûc ſalus ádvolat:
Hîc ſurdi pátulis áuribus áudiunt,
Hîc cœco ſua lux rédditur, & ſuus
Contractis vigor ártubus.
Indivisa Trias, laus tibi máxima,
Quæ cœlis sátians lætitiâ tuos,
Terris conſpícuos, ac venerábiles
Ipsórum túmulos facis.
Amen.

℣. Omnia oſſa mea dicent: ℟. Dómine, quis símilis tibi? *Pſ.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter, & decantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum; quóniam juſtum ab ímpiis liberávit, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio. ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Feria.

Ant. 4. D. Defoſſus, ſecúrus dórmies; requieſces, & non erit qui te extérreat: & deprecabuntur fáciem tuam plúrimi, allelúia. *Job* 11.

Hymnus, Jeſu Redemptor. *cum Doxologia ſequenti quæ dicitur cras ad omnes Horas.*

Uni ſit & Trino Deo
Laus ſumma, qui tutíſſimam
Suis opem fidélibus
Per oſſa Fulcranni parat.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Erumpet quaſi manè lumen tuum, & sánitas tua citiùs oriétur: anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, & glória Dómini cólliget te, allelúia. *Iſ.* 58.

AD NOCTURNUM.

(*In Cathedrali inchoatur coram ſacris Reliquiis, quas duo Subdiaconi eruunt è Tumulo, & interim cantatur Hymnus:* Cœcos pande. *ut ſuprà.*)

Invitat. Allelúia. Deum vivum, in quem cor & caro noſtra exultant, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Pſ.* 83.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

Ardore quanto próperat
Fulcrannus ad totas cruces!
Chriſto cruórem fúndere
Hûc vota tendunt, hûc ſitis.
Vivo Deus pepérerat;
At non pepercit hæreſis,

Morti litáto córpori
Infert novum mortis genus.
Bidentis inſtar dat furor
Avíta quem virtus colit,
Fraudátus optátâ viâ,
Ad funus optátum venit.
Quem ſacra ditant pígnora,
Paſtor, gregem ne déſeras:
Quas cernis errantes oves
Curans ovíli réddere.
Per quem caro ſurget, Deus,
Votis adeſto súpplicum:
Hîc quam recondiſti fidem,
Tuis adauge sérvulis.
Uni ſit & Trino Deo
Laus ſumma, qui tutíſſimam,
Suis opem fidélibus
Per oſſa Fulcranni parat.
Amen.

In Pſ. Conſerva me. *è Complet. Fer. 4.*

Ant. OSſa ejus púllulent 5. a. de loco ſuo; nam corroboravérunt Jacob, & redemérunt ſe in fide virtútis, allelúia. *Eccli. 49.*

In Pſ. Exaltábo te. *ex Off. Noct. Dom.*

Ant. 6. F. Tunc aperientur óculi cœcórum, & aures ſurdórum patébunt, allelúia. *Iſ. 35.*

In Pſ. Benedícam Dóminum. *cum ſua diviſione; è Sextâ Fer. 5.*

Ant. 7, d. Erit quaſi oliva glória ejus, & odor ejus ut Líbani, allelúia. *Oſée 14.*

℣. In Dómino ſperávit cor meum, ℟. Et refſóruit caro mea. *Pſ. 27.*

De Ezechiéle Prophétâ.

Lectio j. Cap. 37.

FActa eſt ſuper me manus Dómini, & eduxit me in Spíritu Dómini, & dimíſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus, & circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valdè ſuper fáciem campi, ſiccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hóminis, putaſne vivent oſſa iſta? Et dixi: Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me: Vaticináre de óſſibus iſtis, & dices eis: Oſſa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his: Ecce ego intromittam in vobis ſpíritum, & vivétis. Et dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperextendam in vobis ſpíritum, & vivétis; & ſciétis quia ego Dóminus. Ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepulcris veſtris, pópulus meus, & indúcam vos in terram Iſrael. Et ſcient gentes quia ego Dóminus ſanctificátor Iſrael, cùm fúerit ſanctificátio mea in médio eórum.

℟. Ecce ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepulcris veſtris; & * Sciétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepulcra veſtra, allelúia, allel. ℣. Ego ſum reſurréctio & vita: qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet. * Sciétis. *Ezech. 37. Joan. 11.*

Ex Bern. Guid. Epiſc. Lodov. in vita S. Fulcranni, & ex Act. ejuſd. Eccl.

Lectio ij.

CUm Fulcranni corpus ſacrum per duo círciter sécula in terra latuiſſet, Cleri ac pópuli píetas dignum duxit ipſum corpus, quod fúerat apothécâ caríſmathum, à terra tóllere & eleváre. Facta eſt hæc elevátio à Petro Frotéri Eccléſiæ Lodovenſis Antíſtite, anno milléſimo centéſimo nonagéſimo octávo, Feriâ quintâ ante Aſcenſiónem Dómini. Quod quidem corpus ſanctum, repertum íntegrum, incorruptum, & pénitùs illæſum ómnibus & síngulis pártibus & ártubus, in pelle, carne, óſſibus, & únguibus mánuum & pedum, idem Póntifex, aſſiſténtibus ſibi Reginaldo Biterrénſium, Sedítio Agathénſium Epíſcopis, & Petro ſancti Salvatóris Lodovenſis Abbáte, in thèca pretióſa repóſitum, ſolemni ritu & pompâ tránſtulit è Sacello ſancti Michaélis Archángeli, ubi tumulátum fúerat, in áliud Eccléſiæ Cathedrális Sacellum, quod etiamnùm ſancti Fulcranni nómine & Relíquiis decorátur. Sicut autem Fulcranni corpus ab omni carnis corruptióne fuit, dum víveret, aliénum, ita uſque in hodiernum diem íntegrum conſpícitur in Eccléſia Lodovenſi, in qua glorióſis miráculis ſanctus Póntifex cum Deo ſe vívere evidéntiùs manifeſtat. Ita Bernardus Guidónis, qui ferè médio século décimo quarto, útpotè in Eccléſia Lodovenſi ſedens, horum mirabílium teſtis & admirátor erat. Poſt cujus témpora idem ſanctum corpus in eádem integritáte, miráculis coruſcans, innumeriſque accolárum & peregrinórum catervis conſpícuum uſque ad annum milléſimum quingentéſimum ſeptuagesímum tértium conſervátum eſt. Quo témpore, Lodóvâ captâ, ac deprædátâ ab Hæreticis hujus séculi, venerandum corpus, è Sacello ipsíus nómine & Relíquiis inſignìto ſublátum, ímpio & cœco furóre in ardentem rogum injecérunt. Cùmque inter médias flammas incombuſtum cérnerent, per univerſa urbis cómpita illud trahentes, in minutíſſimas partes diſcerpſérunt, ac in macello vendidérunt, ádeò ut vix áltera manus cum paucis fruſtulis à quibuſdam viris cathólicis aſſervári potúerint. Sed nihilóminùs ſacræ illæ, quæ ſuperſunt, Relíquiæ ſólitâ véterum fidélium veneratióne coluntur, & etiamnunc multis infirmórum curatiónibus, variiſque áliis miráculis clareſcunt.

℞. Concurrébat multitúdo vicinárum civitátum Jerúſalem, afferentes ægros qui * Curabantur omnes, allelúia.

allelúia. ℣. Vénient & cónfluent ad bona Dómini; & conſolábor eos, & lætificábo eos à dolóre ſuo. * Curabantur. *Act. 5. Jer. 31.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Niſi granum frumenti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet; ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. de S. Ignat. Mart.

SAnctórum non modò córpora, ſed & ipſi lóculi & monumenta ſpiritáli quâdam grátiâ conferta ſunt. Nam ſi in Elizéo id cóntigit, ut defunctus, ſepulcrum ejus attingens, mortis víncula diſsólverit, & ad vitam rursùs redíerit; multò magìs id fiet hoc témpore, quo grátia fluit ubérior, quo Spíritûs major eſt vis, ut ſi cum fide quis arcam contingat, magnam indè virtútem háuriet, & ob eam cauſam Relíquias Sanctórum nobis conceſſit Deus, ut nos ad ſe eórum imitatióne perdúcat, & ſint nobis velut portus quidam, & idóneum ſolátium eórum malórum, quæ nos aſsíduè afflígunt.

℟. Amplificátus eſt in mirabílibus ſuis: mórtuum prophetávit corpus ejus. * In vita ſua fecit monſtra, & in morte mirabília operátus eſt; allelúia, allelúia. ℣. Ubi eſt, mors, victória tua? Ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? * In vita. Glória. * In vita. *Eccli. 48. 1. Cor. 15.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Narráte in géntibus glóriam ejus, ℟. In cunctis pópulis mirabília ejus. *1. Par. 16.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominicâ.

Ant. 6. F. MAgnificábitur Chriſtus in córpore meo, ſive per vitam, ſive per mortem, allelúia. *Philip. 1.*

Ant. 1. D. In verbis Sancti aperti ſunt theſauri. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus, allelúia. *Eccli. 43.*

Ant. 7. a. In carne ejus ſtare fecit Deus teſtamentum, in memóriam fíliis gentis ſuæ, allelúia. *Eccli. 44 & 45.*

Ant. 8. G. Dírigam.

Canticum. Iſ. 66.

AUdíte verbum Dómini, * qui trémitis ad verbum ejus.

Vox pópuli de civitáte, vox de templo, * vox Dómini reddentis retributiónem.

Lætámini cum Jerúſalem, * & exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam.

Gaudéte cum ea gáudio, univerſi, * qui lugétis ſuper eam.

Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum; * & oſſa veſtra quaſi herba germinábunt.

Cognoſcétur manus Dó-

i ſervis ejus, & indignâ-
r inimícis ſuis: * vénient,
idébunt glóriam meam.
t ponam in eis ſignum; *
annuntiábunt glóriam
am.
Quis audívit unquam ta-
* & quis vidit huic ſími-

Ant. 8. G. Dírigam eum
ut abíetem virentem;
me fructus tuus inventus
. Quis ſápiens, & intélliget
? allelúia. *Oſée 14.*
Ant. 3. a. Memória ejus
compoſitióne odóris, facta
us pigmentárii, allelúia.
cli. 49.
Capitulum. 1. Cor. 5.
Eminátur in corruptióne,
ſurget in incorruptióne:
minátur in ignobilitáte,
rget in glória: ſeminátur
infirmitáte, ſurget in vir-
te: ſeminátur corpus ani-
ále, ſurget corpus ſpiritále.

Hymnus.

HÆc dies læto celebranda cultu:
ívitas omnis Patris ad ſe-pulcrum
dvolet, cujus canit hæc celébres
Aula triumphos.

DUM migrat cœlos, mé-minit ſuórum:
inquit his corpus ſócium labóris:
Dulce quàm fidi ſimul & paterni
Pignus amóris.

SI reis vindex minitátur ira,
ùpplici defert prece vim To-nantis,
Et Deum jugis grege pro tuendo
Victima placat.

IRRUENS promptus cohi-bére fulmen,
Stans ab adverſo Dóminum precátur;
Víndices in nos quóties ab alto
Dépulit iras!

QUÆ Deo pro te ſacra ſur-git ædes,
Hæc tuum dicit ſine fine nomen:
Jure nunc ſanctis opulenta gaudet
Hóſpita membris.

HEU! fidem carnis titubáre noſtram:
Tu vacillantes rege, Chriſte, greſſus,
Fac, Deus, tantum dócili ſe-quámur
Corde Magiſtrum.
Amen.

℣. Redémit nos ab inimícis noſtris, ℟. Quóniam in æter-num miſericórdia ejus. *Pſ.* 135.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. E. Adjíciet Dóminus ſecundò manum ſuam ad poſſidendum reſíduum quod relinquétur ab (ímpiis.) Ipſum gentes deprecabúntur; & erit ſepul-crum ejus glorióſum. *Iſ. 11.*

Oratio.

DEus, qui ad Eccléſiæ tuæ decórem & ſolátium, beáti Pontíficis noſtri Ful-cranni venerandas Relíquias, déxteræ tuæ poténtiâ, ab im-piórum furóre vindicaſti, & eas, noſtris étiam tempóribus, per ſigna júgiter clareſcere

voluiſti: concéde plebi tuæ ad ipsárum ſolémnia confluenti, ut quæ in his ſacris pignóribus te mirábilem prædicat, de tua ſemper & ubíque miſericórdia gloriétur; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Doxologia, Uni ſit, &c. *ſuprà. Pſalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Magnificábitur.

Capitulum de Dominica.

In ℟. *br.* Qui non das Sanctum tuum * vidére corruptiónem. *Pſ.* 15.

CANON.

Ex Concílio Aquileienſi.

Ann. 1596. *de Reliq. Sanct.* 15.

SAnctórum Relíquias in cœlo regnántium, quæ viva fuérunt membra Chriſti Dómini, & Spíritûs ſancti templum, in honóre habéri píetas præcipit, Chriſtiána rátio ſuádet. Ipſis autem ſolemnióribus diébus quibus Reliquiárum ſacrárum pública propoſítio fiet, vel tranſlátio, moneátur pópulus ne comeſſatiónibus & ebrietátibus ſe dedat. Qui enim Sanctórum feſtíva gáudia célebrant, Sanctórum debent veſtígia ſequi, non ſuffrágiis & patrocínio ſe illórum indignos præbére.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. In verbis.

Capitulum. 2. Paral. 7.

AIt Dóminus: Si cláuſero cœlum, & plúvia non flúxerit, converſus autem pópulus deprecátus me fúerit; óculi mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco iſto oráverit.

℟. *br.* Reſpexit Dóminus * in oratiónem humílium, * Allelúia, allelúia. Reſpexit. ℣. Et non ſprevit * precem eórum, * Allelúia. Glória. Reſpexit. *Pſ.* 101.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. In carne ejus.

Capitulum. 2. Mach. 3.

EO in loco eſt verè Dei quædam virtus; nam ipſe qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt loci illíus.

℟. *br.* Mittat tibi Dóminus * auxílium de Sancto, * Allelúia, allelúia. Mittat. ℣. Et de Sion * tueátur te, * Allelúia. Glória Patri. Mittat. *Pſ.* 19.

℣. Proſpexit de excelſo ſancto ſuo: ℟. Dóminus de cœlo in terram aſpexit. *Pſ.* 101.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Memória.

Capitulum. 1. Paral. 17.

DOmine, propter fámulum juxta cor tuum feciſti omnem magnificéntiam hanc, & nota eſſe voluiſti univerſa magnália. Dómine, non eſt ſímilis tuî.

℟. *br.* Mirábilis Deus * in Sanctis ſuis, * Allelúia, allelúia. Mirábilis. ℣. Benedictus*

Deus, * Allelúia. Glória Patri. Mirábilis. *Pſ. 67.*

℣. Quis loquétur poténtias Dómini, ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Pſ. 105.*

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Confitébor tibi, Dómine. .... in concílio. *è Veſp. Dom.*

Ant. 1. J. MOrtui eſtis, & vita veſtra abſcóndita eſt cum Chriſto in Deo, allelúia. *Coloſſ. 3.*

In Pſ. Crédidi. *è Veſp. Fer. 5.*

Ant. 2. A. Habentes Spíritum fídei, crédimus; ſcientes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allel. *2. Cor. 4.*

In Pſ. Niſi quia Dóminus. *è Veſp. Fer. 2.*

Ant. 3. E. Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitantem Spíritum ejus in nobis, allelúia. *Rom. 8.*

In Pſ. Qui confídunt. *è Veſp. Fer. 4.*

Ant. 4. E. Scimus quóniam, ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis, alleluia. *2. Cor. 1.*

In Pſ. In convertendo. *è Veſp. Fer. 2.*

Ant. 5. C. Primítias Spíritûs habentes, intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis noſtri, allelúia. *Rom. 8.*

Capitulum. Philipp. 3.

NOſtra converſátio in cœlis eſt, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ.

Hymnus.

DIVUM juncte choris, óptime Póntifex,
Chriſto Pontífici dum própior ſedes,
Non oblítus amíco
Natos lúmine réſpicis.

DUDUM membra tui córporis íntegra,
Votis ſupplícibus plebs cóluit pia:
Tanto pígnore tutum
Genti præsídium ſtetit.

SACRAS exúvias hæreſis ímpia
Delendas rápidis prójicit ígnibus:
Corpus flamma verétur,
Sanctis parcit & ártubus.

NON parcit fera gens, ſacrílegâ manu
Præſul per médias protráhitur vias:
Artus turba colendos
Indignis lácerat modis.

ADDUNT probra decus, ſi cúpido tibi
Vivo martyrii non data glória,
Stas poſt fúnera Martyr,
Et Chriſto cadis hóſtia.

SPARSI Relliquias ſédula córporis
Collégit pietas, Relligio colit,
Atque oppróbria ſummis
Ultrix penſat honóribus.

Natum perpétuus qui géneras, Pater,
Qui par perpétuo de Patre náſceris,
Et par Flamen utríque
Uni glória ſit Deo.
Amen.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum; ℟. Facti ſumus lætantes. *Pſ. 125.*

Ad Magníficat. *Ant. 6. F.* Adhuc tempus módicum, & edúcam vos de ſepulcris veſtris, & indúcam vos in terram Iſrael; & ſciétis quia ego Dóminus, allelúia. *Apoc. 6. Ezech. 37.*

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Reliqua ut heri.

Die xix.

In Feſto

SANCTI YVONIS,

Presbyteri.

Semiduplex.

Pridiè Vesperæ *de Pſalterio; à Capitulo de Communi Presbyterorum.* (xx).

Oratio, Deus, qui beátum, *infrà.*

Lectio ij.

Yvo nobílibus ac piis paréntibus natus in Diœcéſi Trecorenſi, à téneris annis jejúniis & oratiónibus inténtus, carnem cilício repreſſit, dies noctéſque ferè totas aſsíduæ lectióni dedit. Paríſiis, Philosóphiæ, Juri Canónico ac ſacræ Theológiæ per decem círciter annos incúbuit. Tum Aureliánum ſe cóntulit, utriuſque Canónici ac Civílis Juris ſtúdio óperam datúrus; ubi à cárnibus & vino cœpit abſtinére, quod per réliquum vitæ tempus obſervávit, pane ſolo ſæpè contentus. Ibi páriter coram Deo ſupplex votum perpétuæ virginitátis emíſit. Redux in pátriam, & Clericáli milítiæ aſcriptus, ab Aláno Epíſcopo ſuo invítus licèt ac ubertim flens Présbyter ordinátus eſt. Rhédonas accersítus ab illíus Eccléſiæ Archidiácono Judex Eccleſiáſticus conſtitútus eſt. Trécorum revocátus, Officiális ónere functus eſt ſub Aláno & Gaufrédo Pontifícibus. Eo in múnere quantâ fide, ſagacitáte, diligéntiâ, ſanctitáte jus díxerit, vix ac ne vix quidem poteſt verbis éxprimi. Páuperum, viduárum, orphanórum, eórum uno verbo ómnium, quibus adjútor aut nullus erat aut tímidus, fuit patrónus vigilantíſſimus ac defenſor indefeſſus & intrépidus. Hinc pópuli & civitátis amátor, páuperum & miſerórum pater & tutéla ubíque & ab ómnibus appellabátur.

Lectio iij.

Tredreſiánæ primùm per annos octo, deinde Lohanecenſis Paróchiæ per decem annos Rector conſtitútus, ómnia óptimi Paſtóris múnia fidéliter adimplévit. Oratióni ſicut & Verbi divíni prædicatióni vacábat aſsíduus. Aliquandò,

quandò, imò ſæpiùs bis & ter in die conciónes habébat ad pópulum. Nunquam ad concionandum accedébat, quin priùs preces ad Deum fúdiſſet, ſæpiùs étiam obortis lácrymis; multóties quoque inter concionandum flere viſus. Tanta erat in eo dicendi vis, ut ipſe Spíritus ſanctus loquenti verba ſuggérere viderétur. Quod autem in públicis conciónibus plantáverat, privátis adhortatiónibus rigábat, domoſque obíbat, ut púeros & ſervos accurátiùs & efficáciùs Doctríná Chriſtiáná informáret. In páuperes fuit liberaliſſimus; ita ut quidquid habéret in eórum uſus impénderet; quin & domus ipsíus públicum erat páuperum hoſpitium. Multa per ipſum Deus operátus eſt mirácula. Prídie quàm extrémum exhaláret ſpíritum, ſacram infirmórum unctiónem máxima cum reveréntia, deinde cum ſumma fide & pietáte viáticum Córporis Dómini ſuſcépit, jacens ſub ſtrámine, quo ſemper pro lecto, ſicut ſaxo vel volúmine pro cervicáli, uſus fúerat. Demùm forma Parochórum factus, ipſiſque perfectiſſimum vitæ verè paſtorális exemplar relinquens, obdormívit in Dómino, anno ætátis círciter quinquageſimo, Chriſti verò trecenteſimo tértio ſuprà milleſimum. Ipſum Clemens ſextus Sanctórum albo inſéruit, Philippo Valéſio poſtulante.

Lodov. Pars Verna.

Oratio.

DEus, qui beátum Yvónem Presbyterum páuperum patrem, & omnis piæ converſatiónis exemplar tuâ grátiâ effeciſti: fac ut ejus exemplis inhærentes, & oratiónibus adjúti, quæcumque ſervos Dei decent, opéribus ſectémur & móribus; Per.

Vesperæ à Capitulo de S. Baudilio, ut in Communi unius Martyris j. *Oratio*, Da nobis. iv.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI BAUDILII,

Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

BAudílius Nemauſi in Província Narbonenſi ſéculo tértio vel quarto pro fide Jeſu Chriſti paſſus eſt. De eo ſic lóquitur Gregórius Turonenſis labente século ſexto: Eſt apud Nemauſenſis urbis óppidum beáti Baudílii ſepulcrum, de quo ſæpiùs virtútes multæ manifeſtantur; & áliquot recensítis, ſubjungit: Oſtendit autem beátus Martyr & in áliis virtútem ſuam. Ejus relíquiæ ſéculo nono inventæ ſunt à Gilberto Epíſcopo Nemauſenſi áltiùs in terra defoſſæ ſub paríete Eccléſiæ Monaſtérii ſancti Baudílii, quas ibi ſanctus Rómulus Abbas, propter metum Saracenórum Gálliam Narbonenſem devaſtántium, apud Burgundiónes fúgiens condíderat.

Lectio iij.

MEdiántibus Sigebódo Narbonenſi Archipræſule, & Bernardo Góthiæ Marchióne, harum pars Mónachis Cœnóbii quod in prædio Saxíaco Diœcéſis Autiſſiodorenſis in honórem ſancti Baudílii conſtrúxerat ſanctus Rómulus, conceſſa fuit. Alteram verò partem Nemauſi relictam magnâ pópulus veneratióne proſecútus eſt, donec furóre Hæreticórum décimi ſexti séculi ímpiè flammis trádita fuit. [*] Cápitis tamen fragmentum Nemauſi in Eccléſia Monachórum ſancti Benedicti religióſè aſſervátur. Percélebris eſt ſancti Baudílii cultus in Gállia, & in Hiſpánia; plúrimæ in inferióri Occitánia ſub ejus invocatióne Deo dicátæ conſpiciuntur Eccléſiæ. Eum à plúrimis séculis Patrónum venerátur Eccléſia Parochiális de Somonte propè Lodóvam.

IN ECCLESIA PROPRIA.

Annuale.

Omnia de Communi unius Martyris, additis his quæ ſequuntur. Fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD NOCTURNUM.

Prima Lectio, de Scripturâ occurrente,

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio ij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non eſt diſcípulus ſuper magiſtrum, nec ſervus ſuprà Dóminum ſuum. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 56. quæ eſt de Exhort. ad Mart. ad Thibar.

GAudére nos in perſecutiónibus vóluit Dóminus; quia tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc martyribus patent cæli. Neque enim ſic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantùmmodò cogitáre, & recuſáre milítiam debeámus, quando in ipſa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis, & tolerántiæ & paſſiónis magiſter; ut quod fíeri dócuit, prior fáceret, & quod pati hortátur, prior pro nobis ipſe paterétur.

Lectio tertia de Evangelio & Homil. Dominicæ occurr. Fit de eadem Commemor. in Laudibus & Veſperis.

¶ *Diebus intrà Octavam & in die Octavâ Offic. ſit de Feſto vel Feriâ occurr. cum commemorat. tantùm de Oct. in Laudibus & Veſperis.* *Ad Laudes: per Antiphon.* Bonum. ℣. Adjútor. *& Orat.* Da nobis. iv. *Ad Vesper.* Juſtum. ℣. Poſuiſti. vj. *& Orat.* Da nobis. iv.

DIE XXIV.

In Feſto

SANCTI FRANCISCI REGIS, Presbyteri.

Semiduplex.

Pridie Vesp. de Pſalter. à Capitulo de Communi Preſ-

rorum (xx). *Orat.* Deus,
ad plúrimos. *infrà.*

Lectio ij.

annes Franciſcus Regis
óbili génere in oppídulo
céſis Narbonenſis cui no-
Fons-coopertus, exímiæ
tátis à téneris annis in-
t præbuit. Societátem Jeſu
eſſus Tolóſæ anno ætá-
décimo nono, ómnibus
luit vitæ religióſæ virtú-
... Abſolútis ſtúdiis totum
ocurandæ animárum ſa-
pénitus devóvit. Velau-
m & Foténſium montes,
gentes Helviórum tractus
er péragrans, eórum
nos barbárie intractábiles
pit excolendos; & pópu-
aut Calvinianâ lue infe-
, aut pérditis móribus
iptos ad Fidem Cathóli-
aut ad Chriſtiánam pie-
n traduxit. Campéſtribus
ónibus hyeme perfunctus,
o témpore revertebátur
ium, ibique per Noſo-
ia in ægrotórum mini-
s, ſuſtentandiſque pau-
us omnímodam dabat
am.

Lectio iij.

Raſſante peſte, infirmos
eo morbo laborantes ſé-
invíſens, ardenti cari-
reficiébat. Erga álios
dus in ſe deſæviébat acér-
. Somnum humi car-
, ſemper abſtémius, vili
víctitans, divíno amóre
rat incenſus, ut illum
n ſpiráre, loqui, cogitáre
étur. Tandem miráculis
s in Viennenſis Diœcéſis
pago, cui nomen eſt Laloveſcus, ſpíritum Creatóri réddidit anno milléſimo ſexcentéſimo quadragéſimo, vitæ ſuæ quadragéſimo quarto. Solum palátii Epiſcopális ſub ſancti Joannis-Franciſci Regis invocatióne, ſui Epiſcopátûs inítio, Deo óptimo máximo dedicávit Illuſtríſſimus Joannes-Felix à Fumello Epíſcopus comes Lodovenſis, quippè qui ipsíus opem auxiliumque éfficax apud Deum non ſemel fúerat expertus.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro ſalúte animárum perferendos labóres ſanctum Joannem-Franciſcum mirábili caritáte & invíctâ patiéntiâ decoraſti: concéde propítius, ut ejus exemplis inſtructi, & interceſſiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia conſequámur; Per Dóminum.

Die xxviii.

In Feſto Sancti Guillelmi, Gellonenſis Monachi.

Semiduplex.

Pridiè Vesp. de Pſalterio, à Capitulo de Communi Monachorum. ℣. In umbra. *Ad* Magníficat. *Ant.* Reliquiſti. xx. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. *infrà.*

Lectio ij.

Tempore Pipíni Regis Francórum Guillelmus Patre Theodórico Cómite, matre Aldánâ natus, in puerítia humanióribus lítteris imbútus, & ſub Cárolo Ma-

gno Aulæ & milítiæ mancipátus, ob egrégias córporis, animique dotes procéribus ómnibus carus & acceptus fuit. Contra Vaſcónes cum cópiis profectus pacem inter eos compóſuit. Mox Aquitániæ Dux & Comes Tolosánus à Cárolo Magno renuntiátur. Tunc victis ſæpiùs Bárbaris, dilatáto império Chriſtiáno, ex Aula digreſſus, ſub diſciplína ſancti Benedicti Anianenſis, totum ſe dat opéribus juſtítiæ, pietátis & miſericórdiæ. Nec multò poſt Monaſtérium érigit in Valle Gellonenſi Lodovenſis Diœcéſis, ſcópulis & móntibus aſpérrimâ, quod nunc ſancti Guillelmi in Erémo nuncupátur. Juxta quod Monaſtérium, Albána & Bertrána ejus ſoróres, velámine Vírginum accepto, in Cellis Deo ſe cónſecrant.

Lectio iij.

IN Aulam vocátus, ab Imperatóre donátur phylactério quodam, vivíficæ Crucis lignum continente, quod ad ipſum Cárolum, Romæ degentem míſerat Jeroſolimitánus Patriarcha, illudque étiamnum religióſè aſſervátur in Monaſtério Gellonenſi. Impetrátâ vix tandem à Príncipe diſcedendi licéntiâ, pergens ad ſanctum Benedictum Anianenſem, moram nullam fieri paſſus, die Natáli Apoſtolórum Petri & Pauli, auro textis véſtibus abjectis, à ſancto Benedicto hábitu Monáſtico indúitur in Gellonenſi Monaſtério. Hoc quidem Monaſtérium, jam ánteà à ſe amplis reddítibus dotátum, donávit tum véſtibus ſacris pretioſíſſimis, cálicibus argénteis, libris plúrimis úndique conquisítis. Altária auro, argentoque veſtívit. Ceterùm ipſe ſe totum Chriſto mancipávit. [*]. Omnium virtútum, ſed præcípuè humilitátis laude cæteris antecélluit. Frátribus in vilióribus Officiis miniſtráre, ſarculoque terram excólere, vir tantus ambívit. Defectus tandem víribus, ſacrorumque librórum lectióne, ex Abbátis mandáto in ſacello ſancti Michaëlis, quod ipſe ſibi juxta oratórium conſtrúxerat, diu noctuque vacans, auſterióribus jejúniis, vigíliis, frígoris acérrimi patiéntiâ, labóres ſibi interdictos penſábat. Tot méritis & virtútibus clatus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino, quinto Kalendas Júnii anno octingentéſimo duodécimo. Ejus corpus ſepultum eſt in oratório ſancti Michaëlis & póſteà tranſlátum in majórem Monaſtérii Basílicam ubi nuper inventum, ſub majóri Altári, anno ſcilicet milléſimo ſexcentéſimo ſeptuagéſimo nono, in capſâ repóſitum aſſervátur.

AD LAUDES, ℣. Clamávi. *Ad* Benedictus, *Ant.* Pars mea. xxiij.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ beátus Guillelmus ad terrénas dignitátes evectus, præter-

[?]ntem hujus mundi figúram humilitáti & vitæ in Chriſto abſcónditæ poſtpóſuit: concéde propítius, ut ejus exemplis & précibus, ad æterna vocátos terréna non óccupent; Per Dóminum.

AD VESP. ℣. Plantáti. *Ad* Magníficat. *Ant.* Scimus. xxiv. *Oratio*, Deus, cujus. *ſuprà.*

IN ECCLESIA PROPRIA.

Annuale.

Omnia de Communi Monachorum. xxv. *In I. Vesp.* ℣. In umbrâ. *Ad* Magníficat. *Ant.* Reliquiſti. *Oratio*, Deus, cujus. *ſuprà.*

Fit Commemor. Dominicæ occurrentis.

AD NOCTURNUM.

Prima Lectio de Scriptura occurrente.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio ij. Cap. 10.

IN illo témpore: Cœpit Petrus dícere ad Jeſum: Ecce nos dimíſimus ómnia, & ſecúti ſumus te. Et réliqua.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 69. aliàs 70. in Matth. num. 3.

REcordáre ſanctórum illórum qui cilício induuntur, & deſerta íncolunt. Hi máximè veſtem nuptiálem habent, ut hinc líquidum eſt, quòd ſi illis púrpuram ásferas, accípere nolint, ſed quemádmodùm rex indumenta páuperis obláta, ſic illi régiam púrpuram reſpúerent. Nec ália de cauſa illo ſunt affectu, quàm quòd pulchritúdinem veſtis ſuæ nóverint; ídeò purpúream illam veſtem ut aráneæ telam réſpuunt. Hæc enim illos cilícium docuit; nam ſunt ipſo rege ſublimióres, & ſplendidióres; ac ſic poſſes jánuas mentis eórum aperíre, ipſorumque ánimas vidére, interioremque ornátum omnem, in terram decíderes; cùm non ferres tantæ pulchritúdinis ſplendórem, & véſtium fulgórem, nec non fulgur conſciéntiæ ipſórum.

Lectio iij. de Evangelio & Homil. Dominicæ occurrentis. Fit de eadem Commemoratio in Laudibus & Veſperis.

AD LAUDES, ℣. Clamávi. *Ad* Benedictus. *Ant.* Pars mea. *Oratio*, Deus cujus. *ſuprà. AD II. VESP.* ℣. Plantáti. *Ad* Magníficat. *Ant.* Scimus. xxiv. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. *ſuprà.*

[*Diebus intrà Octavam & in die Octavâ Officium fit de Feſto, vel Feriâ occurrente cum Commemoratione tantùm de Octavâ in Laudibus & Veſperis. Ad Laudes, per Antiphonam*, Pars mea. & ℣. Clamávi. xxiij. *Oratio*, Deus, cujus. *ſuprà. Ad Vesperas, per Ant.* Scimus. & ℣. Plantáti. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. *ſuprà.*]

FESTA JUNII.

Die ii.
In Feſto SS. Martyrum.
POTHINI, EPISCOPI,
Blandinæ, Virginis,
& Sociorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum, vj. additis quæ ſequuntur. Oratio, Martyrum tuórum. *infrà.*

IN I. VESP. fit Commem. SS. Marcellini & Petri, Martyrum, Ant. Beáti. ℣. Multæ. ix. *Oratio*, Da nobis, omnípotens. 507.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Vienneníis & Lugdunenſis, ad Ecclésias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. lib. 5. c. 1.

Lectio ij.

Beatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente tanquam ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt, cùm ii quidem qui própius aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumelióſè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent; omnes dénique graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum ſuórum ultúros ſe arbitrabantur. Exinde vix adhuc ſpirans, in cárcerem projectus eſt; tandemque poſt bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennenſis cum Blandína ancilla, & Attalo, ducti ſunt ad béſtias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus conſuéta illíc flagrórum vérbera pertulérunt, & beſtiárum ipſos trahéntium morſus, ipſam poſtrémò férream cáthedram; cui ſuperpóſita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares moleſtíſſimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpenſa cernerétur, Deoque intentíſſimè ſupplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippe qui ſub ſorόris per-

...na cérnerent illum qui pro ip-
ſis crucifixus eſt. Cùmque nulla
tunc béſtia corpus ejus atti-
giſſet, depóſita ex ſtípite, rur-
ſus in cárcerem conjícitur, in
aliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

ATtalus quoque cùm per Amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua latíno ſermóne ſcriptum erat: Hic eſt Attalus Chriſtiánus; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe compérit, redúci in cuſtódiam jubet, litteris ad Cæſarem datis, de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes adduci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquam in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béſtiis. Cæterùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidem negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis, Alexander natióne Phryx, profeſſióne Médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fidei confeſſiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tanquam partúriens videbátur. Inſtans illicò Præſes interrogávit eum quis eſſet. Qui cùm Chriſtiánum ſe eſſe dixiſſet, irátus judex eum ad béſtias damnávit. Poſtrídie ígitur unà cum Attalo ingreſſus eſt, nam & hunc Præſes béſtiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in Amphitheátro ſuſtinuiſſent, gládio percuſſi ſunt. Ultimo tandem ſpectaculórum die, Blandína rursùs illáta eſt, unà cum Póntico adoleſcente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generóſè perpeſſus, emíſit ſpíritum. Beáta verò Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diù in altum jactáta, tandem & ipſa, inſtar víctimæ, juguláta eſt. ¶ Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Chriſtiános ſæviéntibus, pro Chriſti fide cápite truncáti ſunt Marcellínus Eccléſiæ Románæ Préſbyter, & Petrus Exorciſta, quorum laudes célebrat in cármine à ſe ſcripto ſanctus Dámaſus Papa, & quotídie nomen in altáris ſacrifício commemorátur.

Oratio.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis, & sociórum ſolémnia recenſentes; ſúpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ révelanda eſt in nobis, invicto ánimo ſuſtinére valeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Fit Commem. SS. Marcellini & Petri, Antiph. Datæ ſunt. ℣. In æternum. ℟.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ conſtántiam, ut hoſtem antíquum víncerent, contuliſti; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo, de ſancta Clotilde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, xxxvj. *exceptis quæ ſequuntur.*

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem, allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réſpice. *infrà.*

Pro Commemoratione ſancti Pothini & Sociorum, *Ant.* Datæ ſunt. ℣. In æternum. ℟. *Oratio*, Mártyrum tuórum. *ſuprà.*

DIE III.

In Feſto

SANCTÆ CLOTILDIS, Reginæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

CLotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico, ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ cùm primogénitum peperiſſet, eum, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis, cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, áſſerens Deos pátrios, ob contemptum núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáque judicávit indignam ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum fílium Regína cùm genuiſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus convâluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſſábat hortári virum, ut, abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit; donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti imploráto, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus eſt, & chríſmate ſacro inunctus. Poſt mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis: ibique ad ſepulcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemóſynis, aliiſque piis opéribus intenta, muníſica erga Eccléſias & Monaſtéria. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fílios, nepótes ſuos, Theodovaldum, Guntárium & Clodoaldum apud ſe edu-

cávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Paríſios inter pſalléntium choros tranſláta, ſepulta eſt à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in ſacrário basílicæ ſancti Petri, nunc ſanctæ Genovéfæ.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm invocaſſet ómnium rectórem & Salvatórem Deum, convertit Deus ſpíritum regis, allelúia. *Eſther* 15.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus Impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem nunc per ejus intercellióncm tríbue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Tu honorificéntia pópuli noſtri, quia feciſti viríliter & confortátum eſt cor tuum, allelúia. *Judith* 15.

DIE XI.

In Feſto

SANCTI BARNABÆ, Apoſtoli.

Duplex-minus.

Pridiè AD VESPERAS, pro ejus Commem. Antiph. Joſeph qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum, allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Eccléſiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

COElo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba!
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo ſpíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nihil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris méntibus
Cùm lumen ófferes tuum,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere!
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehenſum Saulum duxit ad Apoſtolos: & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum, & quia locútus eſt ei, allelúia. *Act.* 9.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

Lectiones de Scriptura occurrente; è tribus ſit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto & fide, allelúia, allelúia. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia erat. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Homil. 28. in cap. 13.

Lectio ij.

BArnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt: & cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in Metrópoli Cypri. Per annum mansérunt Antiochíæ. Oportébat illò abíre, nec ſemper hîc ſedére. Majóribus opus habébant Doctóribus. Vide quómodò Seleúciæ non moras trahant, ſcientes à vicína civitáte multùm utilitátis accepiſſe Seleucienſes; ſed illîc étiam feſtínant ad ea quæ magìs urgébant. Nam ut venérunt ad Metrópolim ínſulæ, Procónſulem emendáre ſtudébant. Quod autem non ex adulatióne dicátur, erat cum Procónſule viro prudente, ex re ipſa diſce quómodò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre. Et nihil quidem ad Magum dictum, donec ille occaſiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat, ne Princeps perſuaderétur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullùm huic par erat quod inimícum cáperet. Et ſtatim credit Proconſul; non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hîc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantùm doctrínæ amórem hábuit.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei; ſed * Reſiſtébat illis Elymas Magus, & cécidit in eum calígo. Proconſul autem cùm vidiſſet factum, crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini, allelúia, allel. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Reſiſtébat. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Homil. 30. num. 1. & 2.

Lectio iij.

RUrſus Pergen venientes prætercurrunt álias civi-

tâtes : nam ad Piſídiæ Metrópolim Antiochíam feſtinábant. Secúti ſunt autem eos multi Judæórum, & pii ádvenæ, quos allocúti, perſuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti ſunt zelo, contradicentes ac blaſphemantes. Hoc ipſos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas, dixerunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni eſtis; ſed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus ſermo eſſet. Quia verò repuliſtis illud, inquit, non nos, [non enim in nos contumélia veſtra vértitur] convértimur ad Gentes. Multâ plenum manſuetúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos, innuentes fíeri poſſe ut reverterentur. Et hoc non propter veſtram contuméliam factum eſt, ſic enim præceptum eſt nobis. Oportet adíre Gentes: verum hoc non à nobis, ſed à vobis factum eſt, quod à nobis fíeri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut ſis in ſalútem; hoc eſt, in cognitiónem quæ ſit ad ſalútem, non ſimpliciter géntium, ſed ómnium géntium. Judæi verò concitárunt mulíeres religiósas, & perſecutiónem excitavêre; id eſt, calumniáti ſunt Apóſtolos, de míllibus eos accuſantes. Vidérunt ímpetum, & confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lyſtram & Derben, & univerſam in circúitu regiónem, ubi étiam furórem ſuum exercére licébat illis. Vide Géntium ſimplicitátem, & Judæórum nequítiam. Opéribus declarábant Gentíles ſe dignos eſſe qui audírent: ſicque illos ob ſola ſigna honorábant. Alii ut deos colébant: álii ut perniciósos pellébant. Et álii quidem non modò prædicatióni non obſiſtébant; ſed étiam dicébant: Dii homínibus símiles deſcendérunt ad nos; Judæi verò ſcandalizabantur. Et vocábant, inquit, Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium. Mihi vidétur venerábilis aſpectu fuiſſe Bárnabas. Tentátio verò non módica ex immoderáto illo ſtúdio pródiit: verùm étiam hinc Apoſtolórum virtus oſténditur. Et vide quómodò ómnia ubíque Deo réferant. Hos & nos imitémur: nihil noſtrum eſſe putémus; quando nec ipſa quidem fides noſtra eſt. Quòd autem non ſit noſtra, ſed magìs Dei, audi Paulum dicentem: Et hoc non ex nobis; Dei enim donum eſt.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. * Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, &

indignos vos judicâtis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes, allelúia, all. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem ſuam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina ſua. ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus, cùm conſtituiſſent per síngulas Eccléſias Presbyteros, & oraſſent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem crediderunt, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet Géntibus óſtium fidei, allel. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Deſcendentes quidam de Judæa, docébant: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári. Facta eſt ergo diſceptátio non mínima Paulo & Bárnabæ adversùs illos, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum eſt ut aſcénderent Paulus & Bárnabas ad Apóſtolos: illi ergo deducti ab Eccléſia, pertranſíbant narrantes converſiónem Géntium, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent Jerosólymam, ſuſcépti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis, & à ſeniòribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus, Quem miſit. *ut in feſto ſanct. Matthiæ*, 427. *cum Strophe & Doxologia ſeq.*

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna sécula. Amen.

℣. Annuntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis; ut nos in Gentes, ipſi autem in circumciſiónem: tantùm ut páuperum mémores esſémus, allelúia. *Gal.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide & Spíritu ſancto ad opus converſiónis Géntium aſsúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem Dóminum .... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas & Paulus.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

Capitulum. Rom. 9.

GEntes quæ non ſectábantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam; juſtítiam autem quæ ex fide eſt. Iſrael verò ſectando legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit. Quarè? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * Hæreditátem ſuam, * Allelúia, allel. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes, * Allelúia. Glória. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam: ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Deſcendentes.

Capitulum. Galat. 2.

SUbintroiérunt falſi fratres exploráre libertátem noſtram quam habémus in Chriſto Jeſu, ut nos in ſervitútem redígerent, quibus neque ad horam céſſimus ſubjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * In teſtamento tuo, Dómine, * Allelúia, allel. Iníquè. ℣. Et non receſſit retrò * cor noſtrum, * Allelúia. Glória. Iníquè. *Pſ.* 43.

℣. Confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia Dómini, ℟. Et véritas ejus manet in æternum. *Pſ.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent,

Capitulum. 2. Cor. 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in aſtútia, neque adulterantes verbum Dei; ſed in manifeſtatióne veritátis commendantes noſmetipſos ad omnem conſciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * Laudábimur totâ die, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Allelúia. Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Pſ.* 77.

IN II. VESPERIS.

Ant. 8. *G.* PLácuit Apóſtolis & ſenióribus viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, ſcribentes per manus eórum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam: quam cùm legiſſent, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & Evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. *C.* Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes viſitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, aſ-

ſumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut ſuprà*, 509.

℣. Dediſti nos tanquam oves eſcárum; ℟. Et in géntibus diſperſiſti nos *Pſ.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia. *Act.* 15.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

D I E X I X.

Sanctorum Martyrum GERVASII ET PROTASII,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Cùm vos. ℣. Viríliter. vij. *Oratio*, Mártyrum. *infrà.*

AD LAUD. pro Commem., *eorumdem*, *Ant.* Beáti. ℣. Multæ. ix.

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerantes, ſúpplices te rogámus; ut quos cœleſti glóriâ ſublimaſti, ſancto nobis ſuffrágio concédas ſubveníre; Per Dóminum.

)FFICIUM

RATISSIMI CORDIS JESU.

Ad libitum in Feriâ Sextâ.

SEMIDUPLEX.

AD VESPERAS,
ſalmi de Pſalt.

tulum. Jer. 24.

dicit Dóminus Deus:
nam óculos meos ſu-
dabo eis cor ut ſciant
a ego ſum Dóminus:
mihi in pópulum, &
is in Deum, quia re-
: ad me in toto corde

Hymnus.

unde Patris Unice,
òd, ſede lapſus æthe-
s,
mphos déſeris,
: tradis Cor tuum.
vera lux fidélium,
uga calíginem;
ına lex tua
. vivat córdibus.
ıaternæ te lubens
: mortem ſúbjicis:
oſtrum fac tuis
& cor légibus.
ıs Patri, laus Fílio.
is alto vúlnere
t, & quo péctora
ſit æqua Flámini.
Amen.

℣. Conſílium Dómini in æternum manet: ℟. Cogitatiónes Cordis ejus in generatióne & generatiónem. *Pſ.* 32.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. D. Dóminus Deus tuus in médio tuî: gaudébit ſuper te in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3.

Oratio. Deus, qui omnes. *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. SS. Cordis beatæ Mariæ Virginis ante quamcumque aliam commemorationem. Ant. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83. ℣. Deus cordis mei: ℟. Et pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 71 *Oratio.* Deus, qui in. *ut infrà poſt Laudes.*

Ad Completorium & ad Horas Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui Cordis alto vúlnere
Nos ſanat, & quo péctora
Fervent, ſit æqua Flámini.
Amen.

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invitat. Jeſum Chriſtum qui dilexit nos, * Veníte, adorémus. *Apoc. 1.*

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

QUibus, Redemptor, æſtuat
Amóre noſtri, Cor tuum,
Sacris amóris æmuli
Adúre pectus ignibus.

Nos urget ingrátum genus
Immenſa Chriſti Cáritas:
Se ſponte nobis trádidit,
Litémus illi córdibus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui Cordis alto vúlnere
Nos ſanat, & quo péctora
Fervent, ſit æqua Flámini.
Amen.

Pſalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. In ipſo inhábitat omnis plenitúdo Divinitátis corporáliter. *Col. 1.*

Ant. 2. D. Eſtis in illo replé ti, qui eſt caput omnis principátûs & poteſtátis. *Col. 2.*

Ant. 3. a. Per ipſum habémus acceſſum in uno ſpíritu ad Patrem. *Eph. 2.*

℣. Specióſus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ. 44.*

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Vas admirábile opus excelſi. * In conſpectu ardóris ejus quis póterit ſuſtinére, formam cuſtódiens in opéribus ardóris? ℣. Ignem veni míttere in terram: & quid volo, niſi ut accendátur? * In conſpectu. *Eccli. 43. Luc. 12.*

Poſt ij. Lect. ℟. Factus eſt in corde meo quaſi ignis exæſtuans, clauſuſque in óſſibus meis: * Et deféci, ferre non ſúſtinens. ℣. Baptiſmo hábeo baptizári; & quómodò coarctor, uſque dum perficiátur? * Et deféci. *Jer. 20. Luc. 12.*

Lectio iij.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

BOnus theſaurus, bona margaríta, Cor tuum, bone Jeſu. Dabo ómnia, & comparábo mihi. Ad hæc ſancta ſanctórum adorábo, & laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum ut orem Deum meum. Et, ego invéni Cor Regis, Fratris, & Amíci, benigni Jeſu, & numquid non adorábo? Orábo útiquè. Admitte tantùm in ſacrárium exauditiónis tuæ preces meas, dulcíſſime Jeſu: imò me totum trahe in Cor tuum. Ampliùs lava me ab omni iniquitáte mea, ut in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre. Ad hoc perforátum eſt latus tuum, ut nobis pateſcat intróitus. Ad hoc vulnerátum eſt Cor tuum, ut in illo habitáre poſsímus. Proptéreà vulnerátum eſt, ut per vulnus viſíbile vulnus amóris inviſíbilis videámus. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amantem non rédamet? [Hunc divíni amóris ignem venit míttere in terram Dóminus Jeſus Chri-

hunc in hóminum cór-
vóluit vehementer ac-
; ad hujus tanti óperis
mmatiónem ipſe dedit
cléſia Paſtóres & Do-
. Quæ ſanctæ dilectió-
lamma in ſua Diœcéſi
rpétuò nutrirétur, Re-
díſſimus Joannes-Felix-
cus à Fumello Epíſco-
Lodovenſis non permí-
tum, ſed optávit étiam
ter ut Feriâ ſextâ cujuſ-
ebdómadis, Feſto ſemi-
ci, aut áliàs non im-
ì, dicátur Offícium de
tíſſimo Corde Jeſu, quá-
nímiam caritátem quâ
tus diléxit nos, aſsíduè
entes, noſtra in ipſum
s magìs ac magìs abun-
Inſuper anno milléſimo
gentéſimo ſeptuagéſimo
, die vigéſimâ ſéptimâ
ìs Júlii donávit piæ
itáti in honórem ejuſ-
Sanctíſſimi Cordis in
ſia Cathedráli erectæ,
inta libras perpétui &
i rédditûs, eâ lege ut
à Feriâ ſextâ menſis cu-
et, & in Feſtis Annun-
ónis, Aſcenſiónis, Nativi-
beátæ Maríæ, & ſancti
nis Evangeliſtæ, horâ
vâ matutínâ celebrétur
acello Parochiáli Miſſa
Sacratíſſimo Corde, vel
eſto cum commemora-
e ejuſdem, ut rátio diéi
ulat; fiatque iiſdem dié-
, inclinátâ jam die, Pro-
o Sanctíſſimi Sacramenti,
létur Cordi Jeſu aman-
tíſſimo injuriárum ſibi illa-
tárum débitæ reparatiónis ob-
ſéquium, & in fine ad Vír-
ginem Deíparam decantétur
Proſa, *Inviolata.*

℟. Ecce electus meus, com-
plácuit ſibi in illo ánima
mea: non clamábit, neque
accípiet perſónam. * Cála-
mum quaſſátum non cónteret,
& linum fúmigans non ex-
tinguet. ℣. Díſcite à me
quia mitis ſum & húmilis
corde. * Cálamum. Glória
Patri. * Cálamum. *Iſ.* 42.
Matth. 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor
meum in ſalutári tuo:

℟. Cantábo Dómino qui
bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria cùm Cantico de Feſtis, ſub ſola

Ant. 4. E. Pópulus qui ad
iracúndiam próvocat me, an-
te fáciem meam ſemper: fá-
ciam propter ſervos meos ut
non diſperdam totum *Iſ.* 65.

Capitulum. Iſ. 65.

EXpandi manus meas totâ
die ad pópulum incrédu-
lum, qui gráditur in via non
bona poſt cogitatiónes ſuas.

Hymnus.

SIc amas ut quos amaſti,
Chriſte, nunquam dé-
ſeras;
Arte mirâ ſis propinquus,
Ipſe nobis júngeris:
Ter, quaterque nos beáti
Tam ſacro commércio!

Hinc fluunt torrentis inſtar
Gratiárum flúmina:
Corda quæ non colliqueſcunt
His amóris ígnibus:
Inquinátus quis recúſet
Hoc lavári ſánguine?
O ſatìs nunquam dolendus
Cordis humáni ſtupor!
Noſtra te, vel glorióſum,
Heu! cruentant crímina:
Júdicem te, te parentem
Impii lacéſſimus.
Laus, honor, virtus, poteſtas,
Sit ſupréma glória
Qui creávit nos Parenti;
Qui redémit Fílio,
Qui Redemptos nos gubernas,
Par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Amíci mei & próximi mei adversùm me ſtetérunt: ℟. Ego autem orábam. *Pſ.* 37. *&* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. G. Vocávi & renuiſtis: extendi manum meam, & non fuit qui aſpíceret: deſpexiſtis omne consílium meum. *Prov.* 1.

Oratio.

DEus, qui omnes theſauros ſapiéntiæ & ſciéntiæ tuæ poſuiſti in Corde Sacratíſſimo dilecti Fílii tui, ut per ipſum vitam habeámus, & abundántiùs habeámus: tuórum ánnue votis fidélium, ut hoc donórum cœleſti fonte patefacto, de ejus plenitúdine ſuperaffluentem grátiam accípere mereámur. Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

De SS. Corde beatæ Mariæ Commemoratio.

Ant. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram? *Pſ.* 72.

℣. Sitívit ánima mea, ℟. Ad Deum vivum. *Pſ.* 41.

Oratio.

DEus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis flammas ſanctæ dilectiónis nunquam deficientes accendiſti, eamque imágini Fílii tui exímiè conformem effeciſti: concéde ut fidéli virtútum ipſius imitatióne, Chriſtum in nobis exprímere valeámus; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílios enutrívi & exaltávi; ipſi autem ſprevérunt me. *Iſ.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui appónis erga nos * Cor tuum. *Job* 7.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Ego quaſi nutrítius portábam eos in bráchiis meis: & neſciérunt quòd curárem eos. *Oſée* 11.

Capitulum. 1. Theſſ. 2.

FActi ſumus párvuli in médio veſtrûm, tamquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos; quóniam cariſſimi nobis facti eſtis.

℟. *br.* Suávis Dóminus * Univerſis. *Rep.* Suávis. ℣. Et miseratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus. * Univerſis. Glória Patri. Suávis. *Pſ.* 144.

áti immaculáti in via,
ámbulant in lege Dó-
'ſ. 118.

) SEXTAM.

7. a. Expandi ma-
as totâ die ad pópu-
rédulum. *Iſ. 65.*

tulum. Jer. 2.

dereliquérunt fon-
em aquæ vivæ, (dicit
us) & fodérunt ſibi
s diſſipátas quæ con-
ion valent aquas.

'. Non audívit pópulus
Vocem meam. Non
. ℣. Et Iſraël non in-
* Vocem. Glória. Non
. *Pſ. 80.*

Poſuérunt adverſùm me
ro bonis, ℟. Et ódium
ectióne mea. *Pſ. 108.*

D NONAM.

5. a. Incraſſátus eſt
s, & recalcitrávit: im-
itus, dilatátus, receſſit
ſalutári ſuo. *Deut. 32.*

itulum. Ezech. 34.

cam oves meas: quod
ríerat requíram; quod
ctum fúerat alligábo,
od infirmum fúerat con-
bo: & ſcient quia ego
nus Deus eórum cum

br. Dóminus regit me,
nihil mihi déerit. Dómi-
℣. In loco páſcuæ ibi me
cávit, * Et. Glória Patri.
inus. *Pſ. 22.*

Nos pópulus tuus, ℟. Et
páſcuæ tuæ. *Pſ. 78.*

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub ſola

Ant. 3. a. Vox dilecti mei: Anima mea liquefacta eſt, ut locútus eſt. Quæram quem díligit ánima mea. *Cant. 3. & 5.*

Capitulum. Prov. 1.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem ſuam; in cápite turbárum clámitat dicens: Uſquequò dilígitis infántiam? Convertímini ad correptiónem meam: en próferam vobis ſpíritum meum.

Hymnus.

MOrte victâ qui triumphat
Cógimus rurſum mori:
Morte placaſti Parentem:
Illa mors nil próderit:
Vana ſic erunt amóris
Sempiterni pígnora.

Tu rebellis, Chriſte, mentis
Frange contumáciam:
Sit pudor te ſic amantem
Corde toto non ſequi,
Tamque pulchræ caritáti
Non vicem repéndere.

Laus, honor, virtus, poteſtas,
Sit ſupréma glória;
Qui créavit nos Parenti;
Qui redémit Fílio,
Qui redemptos nos gubernas,
Par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Delectáre in Dómino; ℟. Et dabit tibi petitiónes cordis tui. *Pſ. 36.*

Ad Magníficat. Ant. 5. C. Qui bíberit ex aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons

aquæ ſalientis in vitam æternam. Dómine da mihi hanc aquam ut non ſítiam. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà poſt Laudes.

Fit Commemoratio de SS. Corde beatæ Mariæ. Ant. Dilectus meus mihi, & ego illi : ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 2.

℣. Erat illi cor unum, ℟. Et ánima una. *Act.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si Sabbato fiat Officium de Beatâ, nulla fit de ea Commemoratio ; ſi verò contingat Sabbato ſequenti fieri Officium de beatâ Mariâ de quo dicendæ ſint Veſperæ, fit Commemoratio de SS. Corde Jeſu, non autem de SS. Corde beatæ Mariæ.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA. TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

In hoc Communi, & in ce-is, ad I. Veſperas ſemper :untur Pſalmi de Feria.]

IN I. VESPERIS.

nt. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini : juſtus in ernum non commovébitur. llelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóinum, nihil trepidábit, & on pavébit, quóniam ipſe t ſpes ejus. Allelúia. *Eccli.* .

Ant. 3. a. Qui audit ſa-éntiam, permanébit con-lens; quóniam in tentatió-e ámbulat cum eo, & in imis éligit eum. Allelúia. *ccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & etum, & probatiónem in-icet ſuper illum, donec cre-at ánimæ illíus; & firmábit lum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne eus illum conſervábit, & li-erábit à malis; & non illi-étur quaſi in procella navis. llelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. Joſ. 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & eſto robuſtus. oli metúere, & noli timére, quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & ſuprà.

℟. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur niſi legítimè certáverit. Allelúia, allelúia. ℣. Eſto vir fortis, & præliáre bella Dómini. * Nam. Glória. † Non coronátur. *II. Tim.* 2. *I. Reg.* 18.

Hymnus.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

Non jam crucis Chriſti pudet,
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Da Chriſte, *&* Sit laus Patri, *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, uſque ad Aſcenſionem, niſi aliter notetur.*

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. Allel. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Allelúia. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum ſalvatórem meum. Allelúia. *Mich.* 7.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rumpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas, fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas;
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii!
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito Patri,
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Veſperas, Pſalmi ſunt proprii, prout deſignantur in Proprio Eccleſiarum; vel, ſi nulli ſunt ejuſmodi, ſumuntur de Dominica; ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica; & ſic in omni alio Communi.*

In Solemnibus-minoribus & infrà, Pſalmi in toto Officio ſemper ſunt de Feria.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes, ſicut & ego accépi à Patre meo. Allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Pater noſter. *Abſolutio & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; ij. & iij. de Feſto. Si unica ſit Lectio de Feſto in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas coactis: iij. de Feſto; & ſic in omni alio Communi, niſi tres Lectiones ſint propriæ: tunc enim omittuntur de Scriptura occurrente, ut ferè ſit in Annualibus & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam, Allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda, Allelúia, allelúia. ℣. Uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et forás non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem, Allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis ut affligant eum ſicut priùs. * Et forás. Glória Patri. † Scribam ſuper eum. *Apocal.* 3. *II. Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. DOminus mecum eſt quaſi bellátor fortis: idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis ſuſtinentes te. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe. Allelúia. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen

ejus coram Patre meo & coram Angelis ejus. ✝

Hymnus.

Jam non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros,
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber Súperûm regna perámbulas;
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri,
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. All. *II. Tim.*4.

Oratio.

Adeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis; Per.

Alia Oratio.

Da nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si ſit Pontifex, Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, qui in ómniū Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia Oratio.

Deus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si ſit Sacerd. tantùm, Oratio.

Deus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas; quæſumus ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre; Per.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia, Da, Chriſte. *&* Sit laus Patri, *uſque ad Aſcenſionem.*

Antiph. de Laudibus, quartâ omiſſâ; quod ſemper obſervatur, niſi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

Cetera ut in Pſalterio.

Ad Abſolutionem Capituli leguntur Canones, qui pro ſingulis diebus habentur ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. Iſ. 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * & glória mea, * Allelúia, allel. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt. * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, & ſic ad Sextam & ad Nonam; quod obſervatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. II. Tim. 1.

PAtior, ſed non confúndor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum, * Allelúia, allelúia. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo. * Allelúia. Glória Patri. Si conſiſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

Capitulum. Tob. 3.

POſt tempeſtátem tranquíllum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * ſuſceptor meus, * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis. * Allelúia. Glória Patri. Factus es. *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem accéſſit, tradens ánimam ſuam. Allelúia. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Allelúia. *II. Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Allelúia. *II. Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decéſſit, univérſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exem-

plum virtútis & fortitúdinis derelinquens. All. *II. Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem, quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus, Ex quo, ſalus, ut in *I. Veſperis.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant, & dedit illi claritátem ætérnam. Allel. *Sap.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. *D.* VEnit hora ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo. Allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur, trahentes ad reges & præſides propter nomen meum. Allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent fílii in parentes, & morte eos affícient. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. *D.* Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam cui non póterunt reſiſtere & contradícere omnes adverſárii veſtri. Allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. I. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis: quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contriſtabímini; ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium: * Et gáudium veſtrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſolábor vos, & conſolabímini: vidébitis, & gaudébit cor veſtrum. * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

Hymnus.

CHriſti Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſæculum.
Cœleſtis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti

Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nobiles
Multo ſánguine láureas.
Sit laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio:
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præſídio prælia ſúſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℟. Omnes qui ſperâtis in Dómino. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà ſol tuus: pópulus tuus omnes juſti. Allel. *Iſ.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo ſervi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. Allel. *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. *II. Tim.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur; &, Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor inſánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini,
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Impléte vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtrâ mortáli. Allel. *II. Cor.* 4.

℣. In Deo faciémus virtú-

tem; ℟. Et ipſe ad nihilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

℟. *j.* Abſit à nobis ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis: * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obediéntes érimus præceptis ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra, nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Joſue.* 24. *I. Cor.* 8.

℟. *ij.* Dóminus Deus aſpíciet veritátem, & conſolábitur in nobis. * Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, iterùm ab ipſo reſuſcitandos, Allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra. * Pótius eſt. *II. Machab.* 7. *II. Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In neceſſitátibus, in anguſtiis, in plagis, in carcéribus, Allelúia, allel. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles. * In. Glória. * In. *II. Cor.* 6. *Judith.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

A D L A U D E S.

Ant. 8. G. DAtum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis, & víncere eos. Allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam; & trucidári ſunt. Allelúia. *I. Machab.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè diſponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum. All. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus.

QUam, Chriſte, ſignaſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.

Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addúnt triumpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribunal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audíre ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudêre pro te, Mártyres.

Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus inviſíbilis fortitúdo certántium, adeſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodiernâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fídei caritatíſque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt béſtiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, extermínium: illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus * ánimas ſanctórum ſuórum. * Allelúia, allelúia. Cuſtódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit. * Allelúia. Glória Patri. Cuſtódit. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * & eduxiſti nos in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Probaſti. ℣. Igne nos examináſti * ſicut examinátur argentum. * Allel. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætári ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. Iſ. 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne merent. * Allelúia, allelúia. Qui.
℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua. * Allel. Glória Patri. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ. 125.*

AD II. VESPERAS.

Ant. 2.D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. Allel. *Apoc. 6.*

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conſpectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. Allelúia. *Apoc. 7.*

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. Allelúia. *Apoc. 7.*

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. Allelúia. *Apoc. 7.*

Ant. 5. a. Non eſúrient, neque ſítient ámpliùs; nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. Allelúia. *Apoc. 7.*

Capitulum. Apoc. 21.

Abſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Chriſti Martyribus. *ut in I. Veſperis.*

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Pſ. 5.*

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. Allelúia. *Apoc. 6.*

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. f. Dabo vobis Paſtóres juxta cor meum, & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ. Allelúia. *Jer. 3.*

Ant. 2. D. Populum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. Allelúia. *Ezech. 44.*

Ant. 3. a. Cùm fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis, & judicábunt. Allelúia. *Ezech. 44.*

Ant. 4. E. Holocauſta eórum & victimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo. Allel. *Iſ. 56.*

Ant. 5. a. Invocábunt nomen meum ſuper fílios Iſrael, & ego benedícam eis. Allelúia. *Num. 6.*

Capitulum. Hebr. 5.

Nec quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocatur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu

es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

In Duplicibus, & ſuprà.

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, Allelúia, allel. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum. * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

Hymnus.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu,
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

Strénuum bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Páſcere gentem.

Fit gregis paſtor, pater atque forma,
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque pellit,
Fit potens verbo, dócet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte, fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymnos
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in atriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonū odórē pro pópulo ſuo. All. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 3. à. Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. Allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum, Paſtórum príncipem, * Veníte, adorémus. Allelúia. *I. Petr.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros:

Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,

Flens & invítus, duos te, tremendum
Sumpſit honórem.
Nóverat quantis páteat períclis
Ille qui, ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum;
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus, mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præéunte, monſtrat,
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam bene olente Chriſti
Implet odóre.
Lux erat cœco; cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut æternæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 1. a. Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei; & cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſsíbilē glóriæ corónam. Allel. *I. Petr.* 5.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli ſui. *Pſ.* 112.

℟. j. Quis eſt fidélis ſervus & prudens quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illi cibum in témpore? * Beátus ille ſervus quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem, Allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum. * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. ij. Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum: * Omni autem cui multùm datum eſt, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo, Allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. * Omni. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. iij. Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui, Allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi, & glóriam dabo tibi. * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. *II. Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominatim, & edúcit eas,

eas vadit. Allelúia.
ɔ.
7. d. Oves illum ſe-
, quia ſciunt vocem
liénum autem non ſe-
, ſed fúgiunt ab eo.
ı. Joan. 10.
;. F. Si perdíderit unam
vadit ad illam donec
: eam; & cùm invé-
impónit in húmeros
udens. Allel. Luc. 15.
8. G. Fur venit ut per-
rcenárius videt lupum,
: : bonus paſtor áni-
am dat pro óvibus ſuis.
.. Joan. 10.
tulum. I. Petr. 5.
ite qui in vobis eſt gre-
ı Dei, providentes non
ſed ſpontáneè ſecun-
ım; neque turpis lu-
â, ſed voluntáriè; ne-
dominantes in cleris,
na facti gregis ex áni-

Hymnus.

Sacerdótum decus,
ac die, quâ glóriâ
ı corónas Præſulem,
leſto ſúpplicum.
robátus præmium
, & pignus tui,
: tráditos tibi
agnos páſcere.
novit, & præit vocans
quemque páſcua,
que præbet; áudiunt,
ur, & vivunt oves.
ı ſentit errantem jugis
ɔcte quærit ac die,
et inventam ſuo
ovíli réddere.
frementes béſtias,
undit ímpetus,
ie fallit, vel mori
rátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius ſacerdos ímmolat.
¶ Da, Chriſte, nos tecum
mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. Pſ. 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. All. Joan. 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónſulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, intercedente beáto N. Pontífice, ſpíritum ſapiéntiæ quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ, ut de profectu ſanctárum óvium fiant gáudia ætérna Paſtórum; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & paſtor animárum, qui beátum N. Epíſcopum in Eccléſia poſuiſti ut oves tuas verbo páſceret, & informáret exemplo; da nobis ejus interceſſióne, & fidem ſerváre quam verbo dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non enim habebis júgiter poteſtátem, ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * in ipſo ſpéravi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me. * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum, & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rectam, * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis. * Allelúia. Glória. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis ſui, * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos. * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECcléſiæ factus ſum 3. a ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónem Dei quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos, públicè & per domos. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium, non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. Allelúia. *I. Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Chriſte, Paſtórum, *ut in I. Veſperis.*

alvum fecit Dóminus n ſuum : ℣. Exáudiet le cœlo ſanćto ſuo.

Aagníficat. *Ant.* 5. C. otes tui induantur ſalú-

tem : Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui : meménto miſericordiárum ſervi tui. Allelúia. *II. Paral.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

OMMUNE DOCTORUM.

I. VESPERIS.

A Deo profećta eſt ſapiéntia, & in ore fi- ındábit; & Dominátor ım illi. Allel. *Eccli.* 15.

5. C. Denudábit ab- ua illi, & theſaurizábit lum ſciéntiam & intel- uſtítiæ. Allel. *Eccli.* 4.

. G. Firmábitur in illo, flećtétur, & continébit & non confundétur, ábit illum apud próxi- s. Allelúia. *Eccli.* 15.

1. a. In médio Eccléiet os ejus, & adim- llum ſpíritu ſapiéntiæ ećtûs. Allel. *Eccli.* 15.

1. D. Stolâ glóriæ vé- ım, & nómine æterno ábit illum. Allelúia. 15.

tulum. Eccli. 51.

imam meam direxi ad piéntiam, & in agni- ıvéni eam : poſſédi cum ab inítio ; propter hoc relinquar.

upplicibus, & ſuprà : óminus dat ſapiéntiam bus, & ſciéntiam intel- us diſciplínam : * Ipſe profunda & abſcóndi- † Lux cum eo eſt. i, allelúia. ℣. Spi- nnia ſcrutátur, étiam profunda Dei. * Ipſe. Glória. † Lux. *Dan.* 2. *I. Cor.* 2.

Hymnus.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doćtóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis !
Hi ſemper vígilant ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent relſíquias deûm,
Erróres ábigunt, crímina dédocent ;
Chriſto reſtítuunt quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum caníτiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides ;
Quæ ſunt, priſca docent, quæ nova ſúbruunt :
Servant dépoſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono ;

Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitàt vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. Allelúia. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium*: *Ant.* 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. Allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. Allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JAm nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſídereum Relígio caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.
Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt;
Monſtrant tuta procul líttora náufragis,
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

Ant. 8. G. Apéruit diſcípulis ſenſum Dóminus ut intellígerent Scriptúras, & dixit eis: Quóniam ſic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Tu, Dómine, veritátem dilexiſti: ℟. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ, manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

℟. *j.* Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cùm illà,

.llelúia. ℣. Quæ de-
ſapiéntia, pudíca
ica, plena miſeri-
rúctibus bonis. * Et.
c. 3.
)ptávi & datus eſt
is; & invocávi, &
e ſpíritus ſapiéntiæ:
i illam regnis & ſé-
:t divítias nihil eſſe
)mparatióne illíus,
alleiúia. ℣. Exſti-
ı detrimentum eſſe
ninentem ſciéntiam
i Dómini mei. * Et.
ilip. 3.
Sapiéntia bonórum
ıater eſt; quam ſine
lici, & ſine invídia
o: infinítus enim
eſt; * Quo qui uſi
'artícipes facti ſunt
'ei, Allelúia, allel.
ıomo de bono the-
lis ſui profert bo-
o. Glória. † Partí-
7. *Luc.* 6.
'e Deum.
d. Os meum annun-
iam tuam, ℟. Totâ
: tuum. *Pſ.* 70.
L A U D E S.
Ominus dedit mihi
linguám erudítam,
uſtentáre eum qui
/erbo. Allel. *Iſ.* 50.
F. Sermo meus non
)ílibus humánæ ſa-
:bis, ſed in oſten-
:ús & virtútis. Al-
Cor. 2.
c. Auxílio adjútus
:ſtíficans minóri at-
, nihil extra dicens
ıæ Prophétæ locúti
ſia. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. Allelúia. *I. Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. Allelúia. *I. Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

Hymnus.

VOs ſuccenſa Deo ſplén-
dida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móri-
bus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relígio, tutáque
Véritas,
Per vos virgíneis fulget ho-
nóribus:
Per vos Chriſtus amat pán-
dere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.
Veſtris unda fluit pura caná-
libus;
Chriſti floret ager, munda
nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & sóli-
dum viris
Cauti ſufficitis cibum.
Hi ſunt, ſumme Deus, qui
tibi mílitant;
Hi ſunt qui ſtábiles ædífi-
cant domos:

Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.
Viciſtis ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites :
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoquè víncimus.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris. Am.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna : ℟. Ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Sapiéntia & fortitúdo Dñi ſunt : tibi, Deus, confíteor, teque laudo, quia ſapiéntiã & fortitúdinem dediſti mihi. Allelúia. *Dan.* 12.

Oratio.

OMnipotens ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, ſicut non ceſſas erudíre, ita non défínis adjuváre; da Fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuiſti, ut, te miſerante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum quo beátus *N.* ſervívit ; ut eódem nos replente ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. I. Cor. 12.

UNicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem : álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ : álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * & ſcrutábor legem tuam, * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine.* Allelúia. Glória. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. I. Tim. 6.

SI quis áliter docet, & non acquiéſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus, * Allelúia, allel. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi, ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. I. Tim. 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vaniloquium,

volentes eſſe legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. br. Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Allelúia. Glória Patri. Veritátem Pſ. 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. Pſ. 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, eruditus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis, allelúia. Act. 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. Eſdr. 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent, allelúia. Prolog. Eccli.

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientiſſimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos, allelúia. Eccleſ. 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia, allelúia. Eccli. 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus, ut in I. Veſperis.

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício: ℟. In ætérnum non commovébitur. Pſ. 111.

Ad Magníficat. Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes, allel. Dan. 12.

Oratio.

OMnípotens ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios, ſicut non ceſſas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis, interceſſióne beáti N. quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuiſti, ut, te miſerante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. ſervívit; ut eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum .... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit córam Chriſto meo cunctis diébus, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempiternum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael, allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus, allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. Num. 16.

NOtum fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanctos applicábit ſibi, & quos elégerit appropinquábunt ei.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Sacerdótes qui cuſtodiérunt cæremónias ſanctuárii mei, qui ingrediéntur ſanctuárium meum, & * Ipſi accédent ad menſam meam, ut miniſtrent mihi, Allelúia, allelúia. ℣. Hi probentur primùm, & ſic miniſtrent, nullum crimen habentes. * Ipſi. Glória. Ipſi. *Ezech.* 44. 1. *Tim.* 3.

Hymnus.

JAm ſatis fluxit cruor hoſtiárum,
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis;
Chriſte, quos formas melióra libant
Sacra miniſtri.

Eligit flamma Elías ab alto,
Myſta nunc major jubet, & potenti
Obſequens verbo, Deus aſtat aris
Hóſtia factus.

Pingue libámen novus & ſacerdos,
Orbe jam toto Deus immolátur;
Se manu noſtrâ litat incruento
Fúnere Chriſtus.

Tale nil priſcis Pátribus tribútum:
Angelis nuſquam data par poteſtas;
Se manu noſtrâ Deus ipſe jugem
Præbet in eſcam.

Chriſte, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibuſque puris
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus veneretur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamea inungis. Amen.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et Sancti tui exultent. *Pſ.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat ſacrifícium, allelúia. *Jer.* 33.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium :* *Ant.* 2. D. Qui ſtatis in domo Dómini, in nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, & benedícite Dóminum, allelúia. *Pſ.* 133.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Tecum eſt Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcumque perréxeris, allelúia. *Joſ.* 1.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in ætérnum Jeſum Chriſtum, * Veníte adorémus, allel. *Hebr.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Jam ſatis fluxit. *ut in I. Veſperis.*

Ant. 8. G. Deſignávit Dóminus ſeptuaginta duos, & miſit illos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quo erat ipſe ventúrus, allelúia. *Luc.* 10.

℣. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino. ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſǽcula. *Dan.* 3.

℟. *j.* Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis : * Ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum, Allelúia, allelúia. ℣. Si cuſtodiéritis pactum meum, ait Dóminus, éritis in pecúlium, & in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. * Ut virtútes. 1. *Petr.* 2. *Exod.* 19.

℟. *ij.* Quóniam vos eſtis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium veſtrum corda eórum erígite, Allelúia, allelúia. ℣. Corrípite inquiétos, conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infirmos, patientes eſtóte ad omnes. * Ad elóquium. *Judith.* 8. 1. *Theſſ.* 5.

℟. *iij.* Beáti ſervi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invéniet vigilantes, * Præcinget ſe & fáciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis, Allelúia, allelúia. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini. * Præcinget ſe. Glória Patri. Præcinget ſe. *Luc.* 12. *Sap.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pſállite Dómino, ſancti ejus. ℟. Et confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. *Pſ.* 20.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* O Homo Dei, ſectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem allelúia. 1. *Tim.* 6.

Ant. 7. a. Præcipe hæc & doce. Exemplum eſto fidélium in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte, allelúia. 1. *Tim.* 4.

Ant. 6. F. Noli neglígere grátiam quæ in te eſt, quæ data eſt tibi cum impoſitióne mánuum presbytérii, allelúia. 1. *Tim.* 4.

Ant. 1. a. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple, ſóbrius eſto, allelúia. 2. *Tim.* 4.

Ant. 2. D. Sollícitè cura teipſum probábilem exhibére Deo, operárium inconfuſíbilem, rectè tractantem verbum veritátis, allelúia. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 2. Tim. 2.

SEctáre juſtítiam, fidem, caritátem, & pacem, cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro: ſtultas autem & ſine diſciplína quæſtiónes devíta, ſciens quia génerant lites: ſervum autem Dómini non oportet litigáre, ſed manſuétum eſſe ad omnes.

Hymnus.

QUantis nites honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm præmiórum pródigus
Tibi Deus ſe détegit.
Partis labóre plúrimo
Quot claris es virtútibus,
Tot emicantem glóriâ,
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturiſti númini
Te fílii nunc ámbiunt,
Tuoque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.
Chriſtus tuum ſit præmium:
Quem conſecraſti víctimam
Dehinc aperto númine
Te paſcet eſca cœlitum.
Adhuc Sacerdos hóſtiam
Gratam, Deo nos dévove:
Undíſque merſos náufragis
Duc ad ſalútis líttora.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Supréme Chriſte Póntifex,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſémpiterna ſécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári: ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſal.* 131.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ubi ſum ego, & miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregaſti: ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſegrega; ut, ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti: præſta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum & Domínici córporis Sacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. O homo Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 7. a. Præcipe.

Capitulum. Tit. 2.

IN ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehenſíbile: ut is qui ex adverſo eſt, vereátur nihil habens malum dícere de nobis.

℟. *br.* Dómine, dilexi * Decórem domus tuæ, Allelúia, allelúia. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis * glóriæ tuæ. * Allelúia. Glória Patri. Dómine.

℣. Ego in innocéntia mea ingreſſus ſum. ℟. Rédime me & miſerére meî. *Pſ.* 25.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Noli.

Capitulum. 2. Tim. 1.

ADmóneo te ut reſſúſcites grátiam Dei, quæ eſt in te per impoſitiónem mánuum meárum.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo. * Allelúia. Glória Patri. Quid. retríbuam.

℣. Vota mea Dómino reddam, ℟. Coram omni pópulo ejus. *Pſ.* 115.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Sollícitè.

Capitulum. 1. Tim. 5.

QUi benè præſunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrína.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. * Allelúia, allelúia. Hic. ℣. Et miſericórdiam * à Deo ſalutári ſuo. * Allelúia. Glória Patri. Hic. *Pſ.* 23.

℣. Exaltent eum in Eccléſia plebis; ℟. Et in cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſal.* 106.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. FUit Dóminus cum eo, & gubernábat créditam ſibi domum, & univerſa quæ ei trádita fúerant, allelúia. *Gen.* 39.

Ant. 5. a. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum; & dedit in celebratiónibus decus, allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 3. a Porrexit manum ſuam in libatióne, & libávit de ſánguine uvæ. Effúdit in fundamento altáris odórem divínum excelſo príncipi, allelúia. *Eccli.* 50.

Ant. 7. c. Obtulit holocauſta & pacífica, & invocávit Dóminum; & exaudívit eum de cœlo, allelúia. 1. *Par.* 21.

Ant. 8. G. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquiſívit, & ábſtulit omne iníquum & malum, allelúia. 1. *Macch.* 14.

Capitulum. 2. Par. 31.

OPerátus eſt bonum & rectum & verum coram Dómino Deo ſuo in univerſa cultúra domûs Dómini juxta legem & cæremónias volens requírere Deum ſuum in toto

corde ſuo : fecitque & proſperátus eſt.

Hymnus.

O Sacerdótum veneranda jura !
Ceu vices Chriſti téneant ſalútis
Arbitri, claudunt, réſerantque nobis
Atria cœli.

Omne pendentes ſcelus in ſtatéra ,
Cùm reum ſolvunt , Deus ipſe ſolvit :
Cùm ligant ſontem , Deus ipſe ſontis
Víncula nectit.

Quàm manus ádhibent perítas !
Cùm ſecant , ſemper pia dextra cædit ;
Cùm fovent , ſemper pia lenit ungens.
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt , pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri ;
Nempe divínæ ſacra verba legis
Mente recondunt.

Dum Sacerdótes tua ſacra tractant ,
Chriſte , fac ſacris quibus applicaſti
Cónſonent mores, pópulique fiat
Forma Sacerdos.

Lumínis ſplendor Patris una proles ,
Chriſte , te pronus venerétur orbis ,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronaſti eum : ℟. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Induit eum Deus ſtolam glóriæ , & coronávit eum in vaſis virtútis , allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur , à pópulo ſegregaſti : ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega ; ut, ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta , & regále ſacerdótium coram te efficiámur ; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus , qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubsídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti : præſta ut , per quem pópulus tuus Evangélii verbum & Domínici córporis Sacramentum ſuſcépit , ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat ; Per eumdem.

COMMUNE

SS. ABBATUM, MONACHORUM,

CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo, allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo eſt qui reliquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam ætérnam, allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas, allelúia. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos, allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos, & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi; * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. Allelúia, allelúia. ℣. Magiſter, ſequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo conſílio quos Deus Abdidit.
Ne contágio ſecli
Mors læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes ónus éxuunt.
Æternas ut opes, certaque gáudia
Secúri ráptant, ómnia lúdicra

Sano pectore temnunt,
Confiſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ. 111.*

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Geneſ. 12.*

Oratio.

DEus cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne currentes, vitam æternam apprehendant; Per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abbátis *N.* intercesſiónibus ſublevári: ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum nobis ſubsídia perpétuæ ſalútis impendas; Per Dóminum noſtrum.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas, allelúia.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercesſióne beáti *N.* cujus hódie tránſitum celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad æterna, totâ mentis intentióne, feſtináre; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſſet coinquinatiónis, renuntiáre ſéculo, & ſub alas tuas confúgere tribuiſti: ejus intercesſióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dóminum purâ mente ſectári; Per Dóminum noſtrum.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus; & ponam eos in circúitu

... collis mei benedictiónem. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum. Allelúia. *Iſ.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. Allel. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces. *ut ſuprà.*

Ant. 2. D. Non defícimus; ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur, tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. Allelúia. *II. Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam : ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, ſed futúram inquírimus, Allelúia, allelúia. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram; * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr.* 13. *I. Paral.* 29.

℟. *ij.* Non ſecundùm carnem ambulámus, ſed ſecundùm ſpíritum; quóniam ſapiéntia carnis inimíca eſt Deo: * Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt, Allelúia, allelúia. ℣. Excelſus Deus, & hábitans cum contríto & húmili ſpíritu; ut vivíficet ſpíritum humílium, & vivíficet cor contritórum : * Qui. *Rom.* 8. *Iſ.* 57.

℟. *iij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens juſtítiam quæ ex fide eſt, configurátus morti ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. * Ut. Glória. * Ut. *Philip.* 3. *Pſ.* 83.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſancti, & húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ : Néſcio vos; & frátribus ſuis : Ignóro vos. Allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me. Allel. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. Allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. Allelúia. *Jonæ*, 2.

Capitulum. Iſaï. 51.

COnſolábitur Dñus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus; & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia

inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro uno Abbate, Monacho, & Cœnobita, Hymnus.

O Pulchras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu, quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoquè flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.
Exercet vígiles contínuus lábor;
Incumbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.
Quin regína ſuî mens quoquè ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.
Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro uno Anachoreta & Solitario, Hymnus.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſque tecum cógitas?
Mentis voláti líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſrael à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum uperem ſequi, & húmilem rde uſque in finem perſevevit imitári: da cunctis ſémim mandatórum tuórum ineſſis, ut nec retrò reſpíciant, c in via hæreant; ſed ad te ſie offenſióne currentes, vitam ernam apprehendant; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abtis *N.* interceſſiónibus ſubleri; ut per quem ſervis tuis rfectiónis evangélicæ docuenta donaſti, per eum nobis bsídia perpétuæ ſalútis imndas; Per Dóminum.

Si non ſit Abbas, ℣. Claávi ad te, Dómine, dixi: Tu ſpes mea: ℟. Pórtio mea terra vivéntium. *Pſ.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. ars mea Dóminus, dixit ánia mea. Bonus eſt Dóminus nimæ quærenti illum. Bonum t præſtolári cum ſiléntio ſatáre Dei. Allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, terréna pro te calntium merces magna niis: da nobis exemplo & inrceſſióne beáti *N.* cujus hóie tránſitum celebrámus, mporália ómnia deſpícere, ad ætérna totâ mentis inntióne feſtináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſt coinquinatiónis, renuntiáre culo, & ſub alas tuas confúgere tribuiſti: ejus interceſſióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dñm purâ mente ſectári; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. Non ſedi.

Capitulum. I. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens, * manſi in ſolitúdine, * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte. * Allelúia. Glória Patri. Elongávi. *Pſ.* 54

℣. Confíge timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum, * ego cuſtodívi vias duras, * Allelúia, allel. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis. * Allel. Glória. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Hu-

miliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

A D N O N A M.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus, & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * laudem dixi tibi, * Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ. * Allelúia. Glória. Sépties.

℟. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine; ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur, quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. Allel. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Allelúia. *II. Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes. Allelúia. *II. Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericordes, modeſti, húmiles. Allelúia. *I. Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. Allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus, in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces. xx.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. Ant. 1. D. Atténdite ad petram, unde excíſi eſtis; qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes. Allelúia. *II. Cor.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. DIcébat Jeſus ad omnes : Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídie, & ſequátur me, allelúia. *Luc.* 9.
7. a.

Ant. 2. D. Dico vobis : Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquam Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia, *Matth.* 5.

Ant. 6. C. Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

In Duplicibus, & ſuprà :

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus, Allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis eſt diléctio.* Qui díligunt. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Hymnus.

SUmmi puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui paternus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

Anguſta pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio :
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

Sapóre verbi páſcitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te. Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſupra, ad Completorium: Ant.* 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia neſcítis quâ horâ Fílius hóminis ventúrus eſt, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te, allelúia. *Iſ.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines;
Crudélis & dúrus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.

Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Beáti qui lugent; quóniam ipſi conſolabuntur, allelúia. *Matth.* 5.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine, ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſ.* 88.

℟. j. Omnis qui venit ad me, & audit ſermónes meos, & facit eos; oſtendam vobis cui símilis ſit: * Símilis eſt hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & póſuit fundamentum ſuper petram. Allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum eſt habére timórem

Dei : qui tenet illum, cui aſſimilábitur ? * Similis eſt, Glória Patri. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

℟. ij. Quàm magnus qui invénit ſapiéntiam & ſciéntiam ! ſed * Non eſt ſuper timentem Dóminum, Allelúia, allelúia. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timore Dei : * Non eſt. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. iij. Sapiéntia juſtum deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei; & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum : † Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus, Allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu ſancto : qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo. * Dedit. Glória Patri. † Honeſtávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſervi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam pluſquam factus ſum; & ero húmilis in óculis meis, allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quaſi tumentes ſuper me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui, allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non receſſi, & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus, allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus ſum bonum, & non confundar, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec ſupereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium, allelúia. *Job.* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei conversáti ſumus in hoc mundo.

Hymnus.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus ?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt :
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix ille tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitátis in me eſt; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Pſ.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine, * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua, * Allelúia. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine, Allelúia, allelúia. Lucerna pédibus meis. ℣. Et lumen ſémitis meis, * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec ſúpereſt.

Capitulum. Eccli. 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo; viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * Juſtítia in ætérnum, Allelúia, allelúia. Juſtítia. ℣. Et lex tua, * véritas, * Allelúia. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. ECce verè Iſraelíta, in quo dolus non eſt, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de

ſ mandátis, nec unum verbum quod júſſerat s, allelúia. *Joſué* 11.
ſ. C. Immóbilis in Dei permanſit, agens grá-) ómnibus diébus vitæ lelúia. *Tob.* 2.
ulum. Galat. 6.
:es, quæ ſemináverit no, hæc & metet. Quó qui ſéminat in carne carne & metet cor- em: qui autem ſéminat u, de ſpíritu metet vi- ernam.

Hymnus.

ni puſillus grex Patris,
nóre mentem ſólvite;
ernus vos amor
ſe regni cómpotes.
gnat inter cœlites,
it olim ſéculo
, exóſus ſibi,
per, & ſciens pati.
iſta pœniténtiæ
is, & viam crucis,
a Chriſtum prælia,
ana non timet ſequi.
iem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.
Sapóre verbi páſcitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece:
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magníf. Ant. 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes

OMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum eſt, & quid pul- ejus, niſi frumentum um, & vinum gérmi- írgines? allel. *Zach.* 9.
. 6. F. Laudábunt, & ent ad bona Dómini; a non eſúrient: tunc ur virgo in choro, al- *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus; Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus; nomen ſempitérnum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbúm iſtud, ſed quibus datum eſt, allelúia. *Matth* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro, Allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter: * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si ſit Martyr, Hymnus.

FEſtis læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem;
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præcláræ ſítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus, præcinxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos; ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo, quem bene déperit,

Ultro

Ultrò ſe Deus óbligat.

Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.

Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit,
Unus ſit Deus ómnia.

Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.

Da te, ſúmme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum;
Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te, & gaudébit ſuper te Deus tuus. Allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 2. A. Ego dilecto meo, & ad me convérſio ejus. Allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea. Allelúia. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. Allelúia *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr. Hymnus.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos,
Sexus imbellis médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô tuórum,
Chriſte, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus,
Integram poſſunt violáre mentem;
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptū laniáta corpus,
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

Omnis à Recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:

Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

CŒleſtis aula pánditur;
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte Sponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.

Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſingulis
Jam plénius frui Deo.

Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite,
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit.

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Doráta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quaſi cánticum novum ante ſedem; vírgines enim ſunt. Allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Collaudáte cánticum, & benedícite Dóminũ. ℟. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus, quóniã & apud Deũ nota eſt, & apud hómines, Allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, Immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum, Allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *iij.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórũ glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Pſallam, & intélligam in via immaculáta. *Pſ.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. DIlectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. Allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam. Allel. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília. Allel. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem;

fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. Allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Allelúia. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr, Hymnus.

QUid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Mólliot fregit neque te voluptas,
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponſus récubat, roſiſque,
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad. Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. Allelúia. *II. Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti; concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dñum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

NOn vana dilectum gregē
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponsárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Caſtis viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus

Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſenſibus

Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me veſtimentis salútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. All. *Iſ.* 61.

Oratio.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti; concéde ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis ſequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Fidéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beáta N. Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre prævaleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. I. Cor. 7.

De Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; conſílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion, * Exultent fíliæ Judæ, * Allelúia, allelúia. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit, & lætáta eſt Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. I. Cor. 7.

Mulier innupta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu: quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi eſt in cœlo, * & à te quid vólui ſuper terram? * Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in ætérnum. * Allelúia. Glória Patri. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. II. Cor. 11.

Æmulor vos Déi æmulatióne; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne, * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis. * Allelúia. Glória Patri. Afferentur. *Pſ.* 44.

℣. Delectavérunt te filiæ regũ, ℞. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. All. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus, & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumquè íerit; ſine máculâ enim ſunt ante thronum Dei. Allel. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noſter omnípotens; gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

Si ſit Martyr, Hymnus, Feſtis. *ut in primis Veſperis*, xxx.

℣. Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu Dei: ℞. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. Allel. *Sap.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr:

Hymnus.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℞. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. Allelúia. *Matth.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. Domine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. Allel. *Eſther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo; tu ſcis quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. Allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórum. Allelúia. *Eſther.* 14.

Capitulum. Epheſ. 5.

Relinquet homo patrem & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſínguli unuſquiſque uxórem ſuā ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Duplicibus & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea, conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſécula, Allelúia, allel. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem. * Sit. Glória Patri. * Sit nomen tuum. *Tob.* 3. *I. Theſſ.* 4.

Hymnus.

Ad núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!

Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi;
Calcáre fallaces opes,
Cadúca corde ſpérnere.

Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces;
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

Quàcumque confixam ſibi,
Per probra ſponſā, per cruces,
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.

Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr. ℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præſumentē; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. Allelúia. *Judith.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magnificat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo. Allelúia. *I. Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ, Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te. Allelúia. *Baruch.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo ſperant ſanctæ Mulíeres,* Veníte, adorémus. Allelúia. *I. Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Adeſte, ſanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.

Non vana pompa ſéculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub serénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequéns, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. Allelúia. *Ruth.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Pſ.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipſa laudábitur, Allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modeſti ſpíritûs, qui eſt in conſpectu Dei lócuples, ſanctæ mulíeres ornábant ſe. * Fallax. *Prov.* 31. *I. Petr.* 3.

℟. *ij.* Feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum,

eò quòd caſtitátem amáveris : * Ideò & manus Dómini conſortávit te, & ídeò eris benedícta in ætérnum, Allelúia, allelúia. ℣. O múlier, magna eſt fides tua! * Ideò & manus. *Judith.* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es, vera ſunt, & non eſt in ſermónibus tuis ulla reprehénſio : * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, & timens Deum, Allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc. Glória..† Ora. *Judith.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomẽ tuum in ætérnum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. I. a. SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornaméntum domûs ejus. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis obléctat virum ſuum, & annos vitæ illíus in pace implébit. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier ſensáta & tácita, non eſt immutátio erudítæ ánimæ. All. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex clemẽntiæ in lingua ejus. All. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. Allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. I. Petr. 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis ; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrífiant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

Hymnus.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat :
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcóniis.

Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia ;
Patróna cuſtos vírginum,
Fecunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem :
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere ;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus : ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquát me in die tribulatiónis meæ, & exaudíta eſt orátio mea. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus ; ut quæ à te ac-

ſinceret, à te quoquè
grátiam nobis obtí-
r.
ſit Martyr, ℣. Hu-
ánimam meam,
itio mea in ſinu meo
ur. Pſ. 34.
ned. Ant. 6. F. Orá-
iantis ſe nubes pene-
non diſcédet donec
s aſpíciat. Allelúia.

Oratio.
am corda fidélium,
miſerátor, illuſtra:
N. précibus ac méri-
os terréna deſpícere,
cœléſtia; Per.
Vidua, Oratio.
, in quem ſperat om-
ánima quæ, longè à
is in terris, ſe verè
entit ac deſolátam;
obis, quæſumus, ut
beátæ N. nocte ac
ratiónibus & oratió-
ſtantes, cœléſtium
ónum mereámur eſſe
s; Per Dóminum.
PRIMAM.
a. Sicut ſol.
TERTIAM.
D. Múlier fortis.
ulum. Epheſ. 5.
íeres viris ſuis ſúbditæ
t ſicut Dómino, quó-
caput eſt mulíeris, ſi-
us caput eſt Eccléſiæ;
tor córporis ejus.
Doce me fácere vo-
tuam, * quia Deus
tu, * Allelúia, alle-
ce me. ℣. Spíritus
is * dedúcet me. * Al-
ória Patri. Doce me.

℣. Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos, ℟. Ut cu-
ſtódiam verba tua. Pſ. 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. I. Tim. 2.

Mulier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne. Docere autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

℟. br. Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea, * Allelúia, allel. Cuſtódiam. ℣. Póſui ori meo * cuſtódiam. * Allel. Glória Patri. Cuſtódiam. Pſ. 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ; ℟. Dicam Deo: Suſceptor meus es. Pſ. 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non diſcedébat.

Capitulum. I. Tim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ; ſed quod decet mulíeres promittentes pietátem per ópera bona.

℟. br. Expectávi Dóminum, * & intendit mihi, * Allelúia, allel. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas. * Allelúia. Glória Patri. Expectávi. Pſ. 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. Pſ. 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. In ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam. Allelúia. Judith. 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in óm-

nibus famoſiſſima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. Allel. *Judith.* 8.

Ant. 7. ç. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatióne patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt. Allelúia. *I. Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt: vir ejus & laudávit eam. Allelúia. *Prov.* 21.

Capitulum. I. Tim. 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennioribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ Cónjuges.

Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queîs arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet, ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

OFFICIUM
BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

IN VESP. Feriæ ſextæ præcedentis.

Capitulum. Iſ. 62.

ERis coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui : non vocáberis ultra derelicta.

Hymnus.

PRóprios, Virgo, tibi magna, plauſus
Spléndido nati damus in triumpho :
Ille dum vincit tua, Mater, eſt pars
Máxima palmæ.
De tua crevit generátus alvo :
De tuo ſuxit ſibi lacte córpus :
De tuo ſánguis, prétium ſalútis,
Ubere fluxit.
Quanta vis Matrem tétigit dolóris
Prole tot diras obeunte mortes !
Carne quas læſâ tulit illa plagas,
Corde tuliſti.
Rupe dum clauſus jácuit ſepulcri,
Orba tunc lucis páriter jacébas :
At novam Chriſto reparante vitam
Ipſa reſurgis.
Fílio gaude, Génitrix, recepto;
Nulla regnantem tibi fata tollent ;
Quem Patri conſors Amor, & perennis
Glória jungit. Amen.

℣. Concupiſcet rex decórem tuum : ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus & adorábunt eum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. G. Exue te ſtolâ luctûs, & índue te decóre : Deus enim oſtendet ſplendórem tuum in te, Allelúia. *Baruch.* 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Suffragia de Cruce, Tempore Paſchali.

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio. Hymnus*, Virgo Dei Génitrix. *infrà, in Officio parvo.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum converteutem luctum in gáudium * Veníte, adorémus, Allelúia. *Jerem.* 31.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Proprios, Virgo. *ſuprà, in Veſperis.*

Pſalmi de Sabbato, notati in proprio de Tempore, ſub ſola.

Ant. 7. d. Fílius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra, Allelúia. *Gene.* 45.

℣. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde

meo, ℟. Conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. *Pſ.* 93.

Pater noſter. &c.

Abſolutio & Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium, Tempore Paſchali.

Lectiones duæ priores, de Scriptura occurrente; è tribus fiant duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Jeſum Deus ſuſcitávit, * Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea, Allelúia, allelúia. ℣. Súfficit mihi, Filius meus vivit. Propter. *Act.* 2. *Gene.* 45.

Poſt ij. Lect. ℟. Omnem tribulatiónem paſſi ſumus: ſed * Qui conſolátur húmiles, conſolátus eſt nos Deus, Allelúia, allelúia. ℣. Anima mea liquefacta eſt, ut locútus eſt dilectus meus.* Qui. 2. *Corint.* 7. *Cant.* 5.

Pro tertia Lectione legitur una è ſequentibus, ſecundùm diverſitatem menſium.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus totíus conſolatiónis conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra: * Quóniam ſicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis: ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra, Allelúia, allelúia. ℣. Ego dilecto meo, & ad me convérſio ejus. * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam 2. *Corint.* 1. *Cant.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum & caro mea exultavérunt, ℟. In Deum vivum *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. ſola, 3. *à.* Replébis me.

Pſalmi de Sabbato, & Canticum ut ſequitur.

Canticum. Cant. 2.

EN dilectus meus lóquitur mihi: * Surge, própera, amíca mea, columba mea, formóſa mea, & veni.

Jam enim hiems tranſiit, * Imber ábiit & receſſit.

* Flóres apparuérunt in terra noſtra, tempus putatiónis advénit: * Vox túrturis audíta eſt in terra noſtra.

Ficus prótulit groſſos ſuos: * víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

Surge, amíca mea, & veni; * columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ.

Oſtende mihi fáciem tuam, ſonet vox in áuribus meis: * vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra.

Glória Patri.

Ant. Replébis me jucunditáte, quia Chriſtus neque derelictus eſt in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem; Allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Cant. 1.

OSculétur me óſculo oris ſui: quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis: óleum effúſum nomen tuum; ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te.

Hymnus.

VIctor triumphat Fílius,
Lætáre, Mater, & tuo
Qui corde fixit vúlnera,
Nunc pulſus abſiſtat dolor.

Fixum cruci quem víderas
Natum reſurgentem vides;
Magnos amor luctus dedit,

Majóra nunc dat gáudia.
Nec jam rapáci gutture
Chriſtum reſúmet ínferus,
Mortem volens ſemel tulit,
Nunc vivus æternùm manet.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Convertiſti planctum meum, ℟. In gáudium mihi. *Pſ.* 29.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. a. Ego in Dómino gaudébo: & exultábo in Deo Jeſu meo. Allelúia. *Habac.* 3.

Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta quæſumus, ut per ejus genitrícem Vírginem maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per.

Suffragia de Cruce, Tempore Paſchali.

AD HORAS.

Poſt Da, Chriſte, *Doxologia:*

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Exulta in omni corde, Fília Jerúſalem; non timébis malum ultrà: Dóminus Deus gaudébit ſuper te in lætítia. Allelúia. *Soph.* 3.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine, * Allelúia. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. En dilectus meus lóquitur mihi: jam hiems tránſiit, imber ábiit, & receſſit. Allelúia. *Cant.* 2.

Capitulum. Tob. 3.

POſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis: ſit nomen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſécula.

℟. *br.* Anima mea. * Exultábit in Dómino * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Et delectábitur * Super ſalutári ſuo. * Allelúia. Glória Patri. Anima. *Pſ.* 34.

℟. Tu, Dómine, adjuviſti me; ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimittam. Allel. *Cant.* 3.

Capitulum. Cant. 8.

POne me ut ſignáculum ſuper bráchium tuum: quia fortis eſt ut mors dilectio.

℟. *br.* Quid mihi eſt in cœlo? * Et à te quid vólui ſuper terram? Allelúia, allel. Quid. ℣. Defécit caro mea & cor meum, * Deus cordis mei. * Allelúia. Gólria Patri. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Exquiſivi Dóminum; & exaudívit me: ℟. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Dilectus meus cándidus & rubicundus, electus ex míllibus, & ipſe eſt amícus meus. Allelúia. *Cant.* 5.

Capitulum. Cant. 2.

SUb umbra illíus quem deſideráveram ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introduxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem.

℟. *br.* Multiplicaſti * Magnificéntiam tuam, Allelúia, allelúia. Multiplicaſti. ℣. Et Converſus conſolátus es me. * Allelúia. Glória. Multiplicaſti. *Pſ.* 70.

℣. Circumdediſti me lætítiâ: ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ* 29.

Lectiones ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex Epíſtola S. Athanáſii, Epíſcopi, ad Epictétum.

Lectio iij.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María, omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nam poſtquàm à mortuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, ut me vidétis carnem & oſſa eſſe, ſed habére: ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem, & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

MENSE MAIO.

Ex libro de excellentia beátæ Vírginis Maríæ.

Inter opera ſancti Anſelmi.

Lectio iij.

SI tam magna fuit in beáta Vírgine gáudii exultátio in converſatióne Unigéniti fílii ſui ſecum adhuc in carne mortáli degentis, quem ſciébat paulò poſt moritúrum: quæ, vel quanta, putátis, fuit tunc, cùm vidit ipſum jam calcátis mortis légibus reſurrexiſſe, in æternum victúrum? Nolo hanc immenſitátem gáudii ejus explicáre quis labóret: quóniam quæ ipſis Angelis eſt admiranda, & impenetrábilis, non fácilè credíderim quemquam mortálium poſſe comprehéndere. Sed ſi gáudium hábuit, eódem, calcátâ morte, ab ínferis reſurgente, non minóri gáudio exultávit, cùm ipſum in carne quam de ſe aſſumptam nóverat, vidit in Dei Patris omnipotentis conſeſſum aſcendendo pertíngere, cœlo & terræ, omnique creatúræ perpétuo jure dominatúrum.

OFFICIUM PARVUM
BEATÆ MARIÆ.

Non dicitur quoties fit Officium ſemiduplex, aut ſuprà, nec Temp. Paſſionis, nec biduo ante Pentecoſten, nec quando Officium diei eſt de Beata.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Veſperæ dicuntur inter Suffragia & Commemorationes Communes. Prima, poſt Primam diei, ante Officium Capituli, Tertia, poſt ℣. Benedicámus *Tertiæ; & &c de ceteris Horis.*

[*Pro Temp. Paſch. lege Rubricam ad calcem hujus Officii.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti,
Humános Deus hinc índuit artus:
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

In Feſtis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem ſequentes Pſalmi, cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Pſalmi, ſecundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. ſola. 1. a. Ave.

Pſalmus 8.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam elevàta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum pauló minùs ab Angelis : glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter,* quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriã Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erućtat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea : * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Specióſus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procède,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſécu-

um ſéculi : * virga directió-
nis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætęrnum, * & in ſéculum ſéculi.

Ant. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; ℟. Et concupiſcet rex decórē tuum.

Pſ. 44. Pater noſter, &c.

Lectiones infrà, poſt III. Noct.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. ſola. 8. c. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo; * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum; * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárũ.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totá die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in

me Dòminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam;

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipſius, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus: ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater noſter, &c.

Lectiones infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. ſola. 2. D. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea? & ipſe fundávit eam Altíſſimus,

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horū qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra; * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino

no, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum : * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara,* in cíthara, & voce pſalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus; ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter, &c.

Abſolutio. II. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

℟. Amen.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectio j. Iſaï. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David; Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. xlij.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt uſque ad præfinítum tempus à patre. Ita & nos cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. xlij.

Lectio iij. Apoc. 11 & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus: & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appá-

ruit in cælo : Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. xlij.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ. 66.*

Si Laudes non ſequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam*, liij.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 4. A. Benedicta tu.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî ;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes ; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus ; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus eſt : * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc ; * à ſǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérū.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra : * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

Lauda & lætáre, fília Sion ; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta ; * & éliget adhuc Jeruſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eũ secundũ multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dñum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra. xlij.

℣. Recordátus eſt Dóminus misericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidiſti, quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nunciante, carnem ſuſcípere voluiſti; præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Commemorationes communes habentur poſt Pſalterium.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus, Quòd matre natus Vírgine,
Noſtrî miſertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſ. Deus, in nómine. 94. Cantáte ... omnis terra. 40. Laudáte Dóminum. 113. *Sub Antiph.* 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Iſaï. 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo. * In æternum. Glória Patri. Semen. *Pſ.* 88.

℣. Dominábitur à mari uſque ad mare, ℟. Et uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſalm. Ad Dóminum. 58. Levávi. 43. Lætátus ſum. 58.

ſub Antiph. 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſaï. 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo. * Non commovébitur. Glória. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri prǽmia præſtitiſti; tríbue, quǽſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam meruímus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.* *Pſal.* Ad te levávi. 73. Niſi quia. 43. Qui confídunt. 73. *ſub Ant.* 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus converténtur ad fílios Iſrael.

℟. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Natus eſt. Glória. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.* *Pſalm.* In convertendo. 44. Niſi Dóminus. 74. Beáti omnes. 119. *ſub Antiph.* 1. g. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt. * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quǽſumus, Dómine, delíctis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 3. c. In me ancilla.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponã inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet, * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dñum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dñi.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum; * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael. *Judith.* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus.

AVe, maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctíſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

Commemorationes communes habentur poſt Pſalterium.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérūt. 102. De profundis. 74. Dómine, non eſt. 74. *ſub Antiph.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael. *Judith.* 13.

Hymnus.

VIrgo, Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus
homo.
Hinc méritò dicent te ſécu-
la cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te domi-
namque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece
poſcit, opem.
Glória magna Patri, com-
par ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus
alme, decus.
Amen.

Capitulum. Judith. 3.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre dictum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther.* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætern͞a; Per.

¶ *Tempore Paſch. ſi dicatur Officium parvum, fit ut ſuprà, addendo ſemel* Allelúia *in fine Invitatorii, & Antiphonarum, & bis* Allelúia *in fine Reſponſoriorum etiam brevium.*

Abſol. & Bened. ut notatur pro tempore Paſchali. Non dicitur Te Deum.

Dicitur ad Laudes & Veſp. tantùm Oratio, Deus, qui per. xliij. *Non dicuntur Suffrag.*]

PROSA DE BEATA, ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta
es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli
porta. [ſima,
O mater alma Chriſti caríſ-
Súſcipe pia laud͞u præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint
& córpora,
Te nunc flágitant devóta
corda & ora.
Tua per precáta dulciſona,
Nobis concédas véniam per
ſécula.
O benigna! O benigna!
O benigna! [íſti.
Quæ ſola inviolata permanſ-

℣. Véritas de terra orta eſt,
℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84. *Oratio.*

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Chriſtum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino, * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verùmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave graváta ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * advèrsùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meũ, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & ma-

ſum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam, * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & pótum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ, * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum; * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtinuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſalmus 142.

Dómine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

ıor fui diérum anti-
ı : meditátus ſum in
ıs opéribus tuis ; * in
ıánuum tuárum medi-

ndi manus meas ad
nima mea ſicut terra
ıa tibi.
citer exaudi me, Dó-
defécit ſpíritus meus.
avertas fáciem tuam à
& ſímilis ero deſcen-
s in lacum.
tam fac mihi manè mi-
iâm tuam ; * quia in
ávi.
m fac mihi viam in
ıbulem ; * quia ad te
nimam meam.
me de inimícis meis,
: ; ad te confúgi : *
ıe fácere voluntátem
ıuia Deus meus es tu.
us tuus bonus dedú-
in terram rectam : *
nomen tuum, Dómi-
ficábis me in æquitáte

es de tribulatióne áni-
eam ; * & in miſeri-
ua diſperdes inimícos

rdes omnes qui tríbu-
mam meam ; * quó-
o ſervus tuus ſum.
Dómine, memor eſto
ne vindictam ſumas
tis meis, neque remi-
delicta mea, vel pa-
meórum. *Tob.* 3.

I T A N I Æ.

e, eléiſon.
riſte, eléiſon.
léiſon.

Chriſte audi nos.
Chriſte exaudi nos.
Pater de Cœlis, Deus,
miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus,
miſerére nobis.
Spíritus Sancte, Deus,
miſerére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes Sancti Angeli & Archángeli Dei,
oráte pro nobis.
Omnes Sancti beatórum Spirítuum Ordines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Diſcípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Innocentes,
oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.

Sancte Geneſi, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervaſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Sancte Blaſi, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Priváte, ora.
Sancte Felix, ora.
Sancte Baudíli, ora.
Sancte Juliáne, ora.
Sancte Chriſtóphore, ora.
Sancte Aphrodíſi, ora.
Sancte Ponti, ora.
Sancte Fructuóſe cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Mauríci cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Pothíne cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora.
Sancti Juſte & Paſtor, oráte.
Sancti Názari & Celſe, oráte.
Omnes Sancti Mártyres, oráte.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Fulcranne, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Flore, ora.
Sancte Georgi, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Paule (*Narb.*) ora.
Sancte Germáne, ora.
Sancte Cæſari, ora.
Sancte Firmíne, ora.
Sancte Amanti, ora.
Sancte Albíne, ora.
Omnes Sancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Omnes Sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Ponti Larazæe, ora.
Sancte Guillelme (*Gellon.*) ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Ægídi, ora.
Sancte Geralde, ora.
Sancte Stéphane (*Grandim.*) ora pro nobis.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Joannes Franciſce, ora pro nobis.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cecília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Urſula cum ſodálibus tuis, ora pro nobis.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Viduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius eſto, parce nobis Dómine.
Propítius eſto, exaudi nos Dómine.

ıni malo, líbera nos
ine.
ıi peccáto, líb.
:ua, líb.
ánea & improvíſa mor-
líb.
iis Diáboli, líb.
& ódio, & omni mala
ntáte, líb.
u fornicatiónis, líb.
re & tempeſtáte, líb.
:e perpétua, líb.
ſtérium ſanctæ Incar-
ınis tuæ, líb.
entum tuum, líb.
ivitátem tuam, líb.
tiſmum & ſanctum je-
ım tuum, líb.
ucem & Paſſiónem
ı, líb.
ortem & ſepultúram
ı, líb.
ıctam Reſurrectiónem
ı, líb.
ventum Spíritûs ſancti
:léti, líb.
judícii, líb.
ıres, te rogámus audi

is parcas, te rog.
is indúlgeas, te rog.
. veram pœniténtiam
perdúcere dignéris, te.
:léſiam tuam ſanctam
re & conſerváre digné-
te rog.
nnum Apoſtólicum &
es Eccleſiáſticos órdi-
in ſancta religióne con-
áre dignéris, te rog.
tíſtitem noſtrum *N.* &
es Congregatiónes illi
miſſas in tuo ſancto
quio conſerváre digné-
te rog.

Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te rog.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rog.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rog.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rog.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas. te rog.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum & benefactórum, ab ætérna damnatióne erípias, te rog.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te rog.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.
Chriſte audi nos.
Chriſte exaudi nos.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalm. 69. Deus, in adjutórium, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperantes in te. *Pſ.* 85. ℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88. ℣. Dómine non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis. ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102. ℣. Orémus pro Papa noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus *Pſalm.* 40. ℣. Orémus pro Pontífice noſtro *N.* ℟. Dóminus ſalvum fáciat eum, & pópulum illi commiſſum. ℣. Orémus pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. ℣. Orémus pro benefactóribus noſtris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Requiem æternam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére eos. *Pſ.* 19. ℣. Dómine, exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 102.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram, ut nos & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende: ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice: & flagella tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merémur, averte.

DEus ómnium fidélium Paſtor & Rector, fámulum tuum *N.* quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exemplo quibus præeſt profícere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito pervéniat ſempiternam.

OMnípotens, ſempiterne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm cleméntiam tuam in viam ſalútis æternæ: ut te donante tibi plácita cúpiat, & totâ virtute perfíciat.

QUæſumus omnípotens Deus, ut ſámulus tuus *N.* Rex noſter, qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa, quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine: ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt piis ſupplicatiónibus conſequantur.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere: ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcêpit, intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, pietátis tuæ clementiâ ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.

Sancta María, ora pro eo (*vel.* ea.)
Omnes ſancti Angeli, oráte,

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Genéſi, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Fulcranne, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs Sancti Parakléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rog. audi nos.
Ut ei parcas, te rog.
Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúſalem cœleſtem; & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum; fúgiant cuncta ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti ſánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus

eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt: ovem ſuam te bonus paſtor agnoſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem in sécula ſeculórum.

℞. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ], precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutrítam córpore & ſánguine tuo. & in Eccléſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æternâ redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitárum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit.

℞. Amen.

Pſ. 3. Dómine, quid multiplicáti ſunt, 3.

Kyrie, eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℞. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℞. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℞. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum; ℞. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℞, Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me & confundantur; ℞. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præsépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut Agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affigi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre: quæſúmus, ut per has ſanctíſſimas

pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris fámulum tuum *N.* (fámulam tuam *N.*) à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére, & tædére, contriſtári, & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſtinére hîc, & vigiláte mecum. Et progreſſus puſillùm, póſitis génibus, orábat, dicens: Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me; verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fieri poſſet, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: ómnia tibi poſſibília ſunt: transfer cálicem hunc à me; ſed non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſanguinis decurrentis in terram.

Pſ. 69. Deus, in adjutórium meum. 9.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me *Pſ. 54.*

℣. Cor meum conturbátum eſt in me: ℟. Et formído mortis cécidit ſuper me. *Pſ. 54.*

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me, ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Pſ. 54.*

℣. Ego autem in te ſperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ. 30.*

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum. *Pſ. 12.*

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéſcam; quóniam ſperávi in te, *Pſ. 24.* Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ triſtítiam uſque ad mortem, & per agóniam quam, inſtante paſſióne, pertuliſti, quando factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram: ſuccurre fámulo tuo [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in agóne mortis conſtitúto [*vel* conſtitútæ]: tuére eum [*vel* eam] in hac hora contra diabólicos incurſus: líbera eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum ſuórum conſciéntia formidantem, fac eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immenſa largitáte ſecúrum [*vel* ſecúram]; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Pſ. 141. Voce meâ ad Dóminum, ... voce meâ ad Dó-

minum deprecátus ſum. 59.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum, ℟. Et dimitte univerſa delícta mea. *Pſ.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax, ℟. Réſpice in me, & miserére meî. *Pſ.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: ℟. Ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo, & requieſcam. *Pſ.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Juſtórum: ℟. Et fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixiſti: in caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te, míſerans: te ſúpplices deprecámur, per iſtam caritátem quâ dilexiſti nos, ut omnes amaritúdines paſſiónum tuárum, quas pro nobis peccatóribus ſuſtinuiſti in cruce, offerre & oſténdere dignéris Deo Patri pro ánima fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in hac hora éxitûs ejus; quátenùs cum ipſo misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt; Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

Finitis Pſalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) ſi inſtet momentum exitûs animæ de corpore, legitur, ſuper moribundum, quod ſequitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam, & obſcurátus eſt ſol. Et circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lammaſabacthâni? hoc eſt: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? Póſteà, ſciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat póſitum acéto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam ſpóngiam implévit acéto, & impóſuit arúndini, & dabat ei bíbere. Cùm ergo accepiſſet Jeſus acétum, dixit: Conſummátum eſt. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit ſpíritum.

Orémus.

MEmor eſto, piíſſime Dómine Jeſu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamaſti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? & íterum: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum; & hæc dicens expiraſti. Per iſtam ergo pretioſíſſimam mortem quæ vita noſtra fuit, obſecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] *N.* cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius; ſed ſuſcípere dignéris ſpíritum

ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu ſancto perpétuâ caritáte díligat, & cum ſanctis & electis in æternum cantet miſericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egreſſâ animâ, ſtatim dicitur:* ℟. In te, Dómine, ſperávi. *cum verſibus & Oratione, infrà*].

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur ſequentes Pſalmi, vel eorum pars, prout neceſſe erit.

Pſ. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me. 101.

Pſ. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 53.

Pſ. 53. Deus, in nómine tuo. 94.

Pſ. 56. Miſerére meî Deus,.... quóniam in te confídit. 110.

Pſ. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 119.

Pſ. 87. Dómine Deus ſalútis. 114.

Pſ. 9. Qui hábitat in adjutório 26.

Pſ. 138. Dómine, probaſti me. 103.

Egreſſâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo ſpíritum meum: * Redemiſti me, Dómine, Deus veritátis, illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum (*vel* ancillam tuam)? * ſalvum (*vel* ſalvam) me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum: * Redemiſti me. *Pſ.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo (*vel* ancillâ tua), Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defunctus (*vel* defuncta) ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Domine.

Pſalmus 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm dicitur: Réquiem ætèrnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Réquiem.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

Ant. 8. d. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque

dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Réquiem.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem.

Ant. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, Dómine, quis ſuſtinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, * in toto corde meo, * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútē.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum; ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Réquiem.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 1. 2. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò, Pater. *clarâ voce:*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætérna erunt juſti; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Pſ.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dñe, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos, * Dñus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſǽcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Réquiem.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Sacerdotis,

Oratio.

DEus, qui inter apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére; præſta ut eórum quoquè perpétuo aggregétur conſórtio.

(*Pro Epiſcopo, loco* ſacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In depoſitione Defuncti,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc ſǽculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & ſanctórum tuórum júbeas eſſe conſortem; Per.

Pro Diacono, poſt litteram N. *additur* Diáconi.

In depoſitione Defunctæ,

Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per.

Pro pluribus Defunctis diverſi aut ejuſdem ſexûs.

Oratio.

DEus, in cujus óculis non eſt ínnocens étiam laudábilis hóminum vita, ſi remótâ miſericórdiâ diſcútias eam; ne exquíras peccáta animárum quas tibi commendámus, ſed quam fiduciáliter ſperámus ac pétimus, fac eas apud te indulgéntiam invenire; Per.

Pro requieſcentibus in Cæmeterio. Oratio.

DEus, cujus miſeratióne ánimæ fidélium requieſcunt, fámulis & famulábus tuis hìc & ubíque in Chriſto quieſcéntibus da propítius véniam peccatórum: ut à cunctis reátibus abſolúti tecum ſine fine lætentur; Per.

In Anniverſariis dicuntur tres ſequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui *N.* [Sacerdótis, *vel* Pontíficis [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; Per.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor, quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, ſoróres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium perveníre concédas; Qui.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórũ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur:

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre, Oratio.*

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti, miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte, meque eos in ætérnæ claritátis gâudio fac vidére; Per Dóminum.]

AD VIGILIAS.

Vigiliæ dicuntur cum tribus Nocturnis in Depoſitione corporis, & in omnibus Anniverſariis ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu ſimplici fiunt, ubi dicitur unicum Nocturnum, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. ſecundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. 5. Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas ; * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant :* júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te ; * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Réquiem.

Ant. Dómine, deduc me in juſtítia tua : propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum : * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè ; * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam ; * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî : * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs meî.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Réquiem.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam, quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî.

Ant. 3. c. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblviſcéris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequandò dicat inimícus meus : Prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultá-

bunt ſi motus fúero ; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi. Réquiem.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi ; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò, Pater. *clarâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, ſine Benedictionibus & ſine Titulo.

Lectio j. Job. 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Víſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam ? Peccávi : quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum ? Quare poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis ? Cur non tollis peccátum meum ? & quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce nunc in púlvere dórmiam ; & ſi manè me quæſíeris, non ſubſiſtam. *In fine Lectionum nihil additur.*

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt : * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita noſtra ? Vapor eſt ad módicum parens. * Dies. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ : dimittam adversùm me elóquium meum ; loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre ; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi ſunt ? aut ſicut videt homo, & tu vidébis ? Numquid ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora ; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris ; & ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere ? Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu ; & ſic repentè præcípitas me ? Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me, & ſicut cáſeum me coagulaſti ? Pelle & cárnibus veſtiſti me, óſſibus & nervis compegiſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Peccávi valdè ; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimìs. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor. *II. Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job. 10.

QUare de vulva eduxiſti me ? Qui útinam conſumptus eſſem, ne óculus me vi-

dèret! Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergo me ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam & non revertar, ad terram tenebróſam & opertam mortis calígine, terram miſériæ & tenebrârum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhábitat.

℞. Ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum; conſurgam, cùm ſédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F.* In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ,* propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inímici mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini * miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dó-

mine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meì; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me; * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Réquiem.

Ant. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. ℣. E. Credo.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appròpiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam petii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meì, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me; * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas

tribulántium me; * quóniam inſurrexérũt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Réquiem.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Pſ.* 26.

Lectio iv. Job. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta? Scélera mea & delícta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meũ, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti; qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamſi occíderit me, in ipſo ſperábo, & ipſe erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus. * Etiamſi. *Job.* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt; conſtituíſti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. ℣. Si quis ſuperædíficat ſuper fundamentum, & opus ejus árſerit, detrimentum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignẽ. * Sancta ergo. *II. Mach.* 12. *I. Cor.* 3.

Lectio vj. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putáſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea; vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti, ſed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * Audi nunc ora-

tiónem mortuórum Iſrael : noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Audi nunc. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Amove.

Pſalmus 38.

DIxi : Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis ; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis : * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum quis eſt, * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos ; * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo ; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígeret priuſquàm ábeam, * & ámpliùs non ero.

Réquiem.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine : áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. b. Numquid.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem, * in die malâ liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus : * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miſerére meî ; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : * adverſum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me : * numquid qui dormit non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meí, * & reſúſcita me; & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum : * fiat, fiat.

Réquiem.

Ant. Numquid qui dormit non adjíciet ut reſurgat? Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me.

Ant. 8. G. Sitívit.

Pſalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè : Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo : Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum affíigit me inimícus?

Dum confringuntúr oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Réquiem.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc contébor illi. *Pſ.* 41.

Lectio viij. Job. 16 & 17.

BReves anni tránſeunt; & ſémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, & ſolum mihi ſúpereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me; Dómine, & pone me juxta te, & cujuſvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et in carne mea vidébo Deum meũ. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in carne mea vidébo Deum meum. *Job.* 19. *I. Cor.* 15.

Lectio viij. Job. 17.

DIes mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea? & patiéntiam meam quis conſíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt, álii in vitam æternam; & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *I. Cor.* 15.

Lectio ix. Job. 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in ſílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſũ: & rurſùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es. * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine, fili David: Dómine, ádjuva me. † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eã. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum. § Intende

ánimæ meæ, & líbera eam.

Repetitur ℟. Líbera. *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermiſſis quæ ſequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcũ, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas famulórum tuórum *N.* & *N.* *vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] & ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES.

In Pſalm. Miſerére. lviij.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Ant. 8. G. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam, * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos, * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè:

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum máris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis; * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. E. Propter.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuā, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Réquiem.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Miſerére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſrael, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors; * & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos períbimus in ævum.

Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael;

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui: * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem.

Ant. Miſerére noſtrî, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. b. Omnis ſpíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus

jus : * laudáte eum ſecundum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Réquiem æternam, &c.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurrectio & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera, ut ſuprà in Veſperis*, lxxj, *excepto quòd loco Pſalmi* Lauda, *dicitur Pſ.* De profundis. lx.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Memento. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui. *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſterge ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus ; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte ſuſcípias : adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignoránciæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis, confundátur erróribus ; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel*

procedatur, dicitur Pſalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes. 113. *Qui Pſalmus ſemper dicitur, quando abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri. *deinde* Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟ Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣ Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum; ℟. Ex hoc, nunc, & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò: Et Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ *ante Cœnam.*

Benedícite, ℟. Dóminus. Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eleiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟ Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO *poſt Cœnam.*

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

Benedictus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà. lxxxvij.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fiunt Benedictio menſæ & Gratiarum actio ut notatum eſt pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi menſam, & agendi gratias, mutatur diebus infrà ſcriptis, ut ſequitur.*

nima ejus in bonis de-
ir, ℟. Et ſemen ejus
tet terram. *Pſ.* 24.
Non intres in judi-
cum ſervo tuo, [*vel*
tua,] Dómine;
ia non juſtificábitur in
ctu tuo omnis vivens.
1.
A porta ínferi ℟. Erue,
ne, ánimam ejus. *Pſ.*

Dómine, exaudi ora-
1 meam; ℟. Et cla-
neus ad te veniat. *Pſ.*

Dóminus vobiſcum,
cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medecínam præſtáre poſt mortem, præſta, quæſumus, ut ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace.
℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

TE PRANDIUM.
nedícite. ℟. Dóminus.
culi ómnium in te ſpe-
Dómine; & tu das illis
in témpore opportúno:
tu manum tuam, & im-
nne ánimal benedictió-
mp. Paſch. All.) *Pſ.* 144.
ia Patri, & Fílio, &
i ſancto: Sicut erat in
io, & nunc, & ſem-
c in ſécula ſeculórum.

ie, eléiſon. Chriſte,
. Kyrie, eléiſon.
tò, Pater. *uſque ad* ℣.
nos indúcas in tenta-
1; ℟. Sed líbera nos à
Orémus.
nedic, Dómine, do-
✝ tua quæ de tua lar-
ſumus ſumptúri; Per
m Dóminum noſtrum.
Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére noſtri; ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO *poſt Prandium:*

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

* AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis benefíciis tuis, Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſalm. Miſerére, *pag.* 121. *Si verò non*

quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis. All. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. *& reliqua, ut ſuprà,* lxxxvij.

GRATIARUM ACTIO.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui. Allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. *& reliqua omnia ut ſuprà,* lxxxviij. *excepto quòd loco Pſ.* Miſerére meî, *dicitur Pſalmus* Magnus Dóminus. 117.

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 10.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria. (All.)

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secreto, Pater noſter. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis; ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DEus, qui fílios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti, tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætérnæ ſalútis portum pervenire féliciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chal-
rum eductum, per omnes
peregrinatiónis vias illæ-
custodiſti; quæſumus ut
fámulos tuos custodíre
néris. Eſto nobis, Dómi-
in procinctu ſuffrágium,
via ſolátium, in æſtu um-
culum, in plúvia & frígore
umentum, in laſſitúdine ve-
culum, in adverſitáte præſí-
um, in lúbrico báculus, in
ufrágio portus; ut, te duce,
ò téndimus, próſperè per-
niámus, & demùm incólu-
es ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne, ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.
℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.
℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 83. Benedixiſti. 50. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſione*. 121. Crédidi. 87. De profundis clamávi. 74.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea. (Allel.) *Tob.* 3.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum, puríſica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri; ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

Ure igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

Mentes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

Adſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

Deus, qui corda Fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti, da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

Conſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Pſ. Dóminus regit me. 85. Benedícam Dóminum. *cum ſua diviſione*, 86. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum ſua diviſione*. 71.

Ant. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuavíſſimo de cœlo præſtito eſurientes reples bonis dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: ℟. Eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

℣. Quid eſt homo quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace; ℟. Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam, & corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte; ut remédia ſalútis ætérnæ, quæ te miſerante percípiunt, te protegente cuſtódiant.

Quæſumus, Dómine Deus noſter, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

Cognóſcimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem, & ideò fiduciáliùs implorámus; ut quos páſcere non déſinis immréritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

Majeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

Actiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

CANONES.

PARS VERNA.

De Jejunio & Obſervantia Quadrageſimali.

FERIA QUARTA CINERUM.

Ex Decrétis Synódicis Guillelmi Bauféti, Epíſcopi Pariſienſis.

Circa annum 1309.

Decret. 9. *quod in eadem Eccleſia obſervatum teſtatur Guillelmus Arvernus, itidem Epiſcopus Pariſienſis, anno* 1230.

✝ PResbyteri Parochiános ſuos ſolémniter pœnitentes fáciant veníre in cápite jejúnii ad Eccléſiam Cathedrálem; ut per Epíſcopum ſolémniter ab Eccléſia ejiciantur, & ſimíliter in die Jovis próximâ ante Paſcha per Epíſcopum Eccléſiæ reconcilientur.

Tu autem.

FERIA QUINTA POST CINERES.

Ex Capítulis ſancti Martíni, Bracarenſis Epíſcopi.

Ante annum 580. *Cap.* 48.

NOn líceat in Quadragéſima natáles Mártyrum celebráre, ſed tantùm Sábbato & Domínicâ pro eórum commemoratióne oblatiónes offerri: ſed nec natalítia, neque núptias líceat in Quadragéſima celebráre.

Tu autem.

FERIA SEXTA POST CINERES.

In Quinque Plagis CHRISTI.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1584. *inter Monit. de Officiis divinis.*

IN Quadragéſima, Fériis ſextis, pium religioſumque mœrórem ex acerbitáte Paſſiónis Chriſti Dómini Fidéles præ pietáte íntimè concípere, omnique devotiónis offício, atque ádeò ſalutáribus lácrymis exprímere debent. Quamobrem illis ſextis Fériis, ob memóriam Paſſiónis Dómini noſtri Jeſu Chriſti, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO POST CINERES.

Ex Régula canónica ſancti Chrodogangi, Epíſcopi Metenſis.

Ante ann. 766. *Cap.* 20.

LIcèt omni témpore vita Chriſtianórum ſimplex débeat eſſe, máximè tamen religióſis méntibus cónvenit ut his (Quadragéſimæ) diébus continéntiùs vivant, & ſédulâ ſervitúte Deo adhærére contendant.

Tu autem.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Capitulâribus Theodulphi, Aurelianenſis Epíſcopi.

Ann. 797. *Cap.* 37.

JEjúnium (in Quadragéſima) præter dies Domínicos qui jejúnio ſubſtracti ſunt, nullàtenùs reſolvátur; quia iſti dies décimæ ſunt anni, quos cum omni religióne & ſanctitáte transígere debémus. Hoc témpore non jejunáre, præceptum Dei transcéndere eſt. Præter infirmos ac párvulos, quiſquis non jejunáverit, pœnam ſibi acquírit. Eos dies Dóminus per ſemetipſum ſacro jejúnio conſecrávit.

FERIA SECUNDA.

Ex Capitulâribus Theodulphi, Aurelianenſis Epíſcopi.

Anno 797. *Cap.* 38 & 43.

DIébus jejúnii eleemóſyna facienda eſt; & cibum vel potum quo quiſque uti débuit, ſi non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium quod oratiónes, vigíliæ & eleemóſynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1 *tit.* 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non poſſint, quodam íntimi ánimi dolóre gemituque, ut ſanctus Auguſtínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipſi abſtinére non poſſint. Cáveant autem quod ex ejuſdem ſancti Auguſtíni ſenténtiâ cautum eſt, ne álios ſuo exemplo ad violandum jejúnium provócent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Toletáno octávo.

Ann. 653. *Can.* 9.

QUiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, abſque fragilitátis evidenti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ uſum cárnium præſúmpſerit attentáre, non ſolùm reus erit Reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejuſdem diéi ſancta communióne.

FERIA QUINTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 3.

OMni témpore à jocis chriſtiánum hóminem abſtinére cónvenit; at Quadragéſimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs ſtudioſiùſque oratióni, abſtinéntiæ, omnique pœniténtiæ géneri incumbendum eſt. Frequéntiùs ad Eccléſiam convéniat Chriſtiánus, divínis Offíciis omni attentióne & religióſâ meditatióne aſſiſtat; Miſſæ ſacrifício quotídie interſit, ſacriſque conciónibus adſit.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. *Seſſ. 6. de Juſtificatione, Cap.* 14.

DOcendum eſt Chriſtiáni hóminis pœniténtiam poſt lapſum multò áliam eſſe à baptiſmáli; eâque continéri non modò ceſſatiónem à peccátis & eórum deteſtatiónem, aut cor contrítum & humiliátum, verùm étiam eorumdem ſacramentálem confeſſiónem ſaltèm in voto, & ſuó témpore faciendam, & ſacerdotálem abſolutiónem; itemque ſatisfactiónem per jejúnia, eleemóſynas, oratiónes, & ália pia ſpirituális vitæ exercítia.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1551. *Seſſ. 6. de Pœnit. Cap.* 2.

PEr Baptiſmum Chriſtum induentes nova prorsùs in illo effícimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remiſſiónem conſequentes: ad quam tamen novitátem & integritátem per Sacramentum Pœniténtiæ, ſine magnis noſtris flétibus & labóribus, divínâ id exigente juſtítiâ, perveníre nequáquam póſſumus; ut mérito Pœniténtia *laborioſus quidam Baptiſmus* à ſanctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſsárium, ut nondum regenerátis ipſe Baptiſmus.

De Contritione, & Confeſſione; item de Confeſſariorum Officio.

DOMINICA SECUNDA
QUADRAGESIMÆ.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1547. *Seſſ. 6. de Juſtificatione, Cap.* 5 & 6.

QUi per peccáta à Deo averſi erant, diſponuntur ad juſtítiam, dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera eſſe quæ divínitùs reveláta & promiſſa ſunt; & dum peccatóres ſe eſſe intelligentes, à divínæ juſtítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad conſequendam Dei miſericórdiam ſe converténdo, in ſpem eriguntur, fidentes Deum ſibi propter Chriſtum propítium fore, illumque tanquam omnis juſtítiæ fontem dílígere incípiunt: ac proptereà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & deteſtatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

Contritiónem imperfectā quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti conſideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, ſi voluntátem peccandi exclúdat cum ſpe véniæ, declárat (ſancta Synodus) non ſolùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm etiam donum Dei eſſe, & Spíritûs ſancti impulſum, non adhuc quidem inhabitantis, ſed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam ſibi ad juſtítiam parat. Et quamvìs ſine Sacramento Pœniténtiæ per ſe ad juſtificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam diſpónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

De dilectióne Dei, ſicut ad Sacramentum Baptiſmi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, quæ eſt laborióſus baptiſmus, requiſítâ, ne neceſſáriam doctrínam omittámus, hæc duo imprímis ex ſacroſancta Synodo Tridentína docenda eſſe dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requiri, ut præviam, contritiónem, eam quæ ſit caritáte perfecta, & quæ cum voto Sacramenti, antequàm actu ſuſcipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento ſecúrum ſe eſſe, ſi, præter fídei & ſpei actus, non incípiat dilígere Deum tanquam omnis juſtítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotenſi.

An. 1526. *Tit.* 7. *versùs finem.*

Tempore Quadrageſimáli ſæpiſſimè admóneant Curáti Parochiános ſuos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum diſtulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confeſſiónem, ut fáciunt pleríque, uſque circa finem Hebdómadæ ſanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè compleátur: eis comminando quòd ſi qui uſque ad præfátos dies confitéri diſtúlerint, non admittentur ad Confeſſiónem, nec ad Sacramentum, niſi poſt Feſtum Paſchæ: quod fácere póterunt Curati & eórum Vicárii, ceſſante perículo & ſcándalo.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

In Confeſſáriis probandis hanc ratiónē hábeant Epíſcopi ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles cuſtódes ſint eórum quæ in Confeſſióne dicuntur, provectâ étiam ætáte, præſertìm illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Inſtructiónibus ſancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. parte 4. tit. 9. promulgatis auctoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEceſsária ádmodùm Sacerdótibus qui in audiendis Pœniténtium Confeſſiónibus verſantur, Cánonum Pœnitentiálium ſciéntia. Etenim ſi ómnia quæ ad pœnitendi modum pértinent, non prudéntiâ solùm ac pietáte, ſed juſtítiâ étiam metienda ſunt, certè norma hæc è Canónibus Pœnitentiálibus ſumátur oportet. Sunt namque ii quaſi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commiſſæ gravitátem rectè dignoſcendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confeſsárii ita diriguntur, ut ubi síngula, & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis ſtatum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accurátè perpénderint, tùm demùm pœniténtiam judício ac prudéntiâ ſuâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Ann. 1215. *Tit.* 21.

SAcerdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfúndat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti, per quas prudenter intélligat quale illi conſílium débeat exhibére, diverſis experimentis utendo ad ſanandum ægrótū.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotenſi.

Ann. 1526. *Tit.* 7.

PResbyteri circa confeſſiónem ſacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; ſcilicet ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumſtántias: ita tamen quòd ſimplícibus perſónis dent matériam confitendi, & ſua peccáta detegendi, nec eos directè vel indirectè inſtruant ad malum. Si pro iis quos in confeſſióne audíerint Sacerdótes, prudentióre conſílio indigúerint, illud abſque ulla expreſſióne & nominatióne perſónæ cautè requírant.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecenſi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina perſonárum cum quibus peccáverit, ſed circumſtántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia ſine hoc de peccáti quantitáte non poteſt benè judicári. Debent ſemper pia geſtáre víſcera circa confitentes, exemplo beáti Ambróſii, de quo légitur quòd quotieſcumque áliquis lapſus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Soliaco, Pariſienſis Epíſcopi.

Circa annum 1197. Cap. de Confeſſione.

IN confeſſióne hábeat Sacerdos vultum húmilem & óculos ad terram, nec fáciem reſpíciat confiténtis; patiénter áudiat quæ dixerit, in ſpíritu lenitátis; & ei pro poſſe ſuo plúribus modis perſuádeat ut confiteátur íntegrè: áliter dicat ei nihil valére (confeſſiónem.) In dúbiis cónſulat Epíſcopum, aut ſapientes viros, quorum consílio ſolvat ſecúriùs, aut liget.

FERIA QUARTA.

Ex Inſtructiónibus ſancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. parte 3. tit. 4.

IN Eccléſia, non in privátis ædibus, confeſſiónes áudiat Confeſſárius, niſi ex cauſa neceſſária vel urgenti; quæ cùm incíderit, ſtúdeat in loco decentíſſimo id præſtáre. Mulíeres ante ſolis ortum vel poſt ejus occáſum confiténtes in Eccléſia ne áudiat, neve ullo modo extra ſedem confeſſionálem, & médio inter eum & mulíerem intercepto. Se in ſedíli confeſſionáli oſtendat de pœniténtis ſalúte paternè ſollícitum, ita tamen ut nullo pénitùs ſigno inſpectántibus indicáre poſſit ſe gravitáte fortaſsè ſcéleris alicújus commovéri.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℞. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Stéphani de Poncéaro, Pariſienſis Epíſcopi.

Ante annum 1508. Tit. de Pœnitentia.

SI quidam ad confeſſiónem de crimínibus ſuis acceſſerint, aſſerentes ſe non poſſe abſtinére, eórum confeſſiónes recipiátis, (ô Sacerdótes,) & bonum consílium abſtinendi & ſatisfaciendi diſtribuátis: & licèt vera pœniténtia non ſit, & infructuóſa quoad vitam æternam, tamen valébit, & póterit eis prodeſſe quoad multa, ut Deus cítiùs illuſtret cor eórum ad pœniténtiam.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658. De obſervandis in miniſterio Sacram. Pœnit.

VIdeat diligenter Confeſſárius ne quem abſolvat qui vel ódium, inimicitiamve depónere nolit, vel reſtitúere pro facultáte recúſet aliénum, vel à ſtatu peccáti mortális parátus non ſit diſcédere, occaſionemve símilis peccáti vitáre. Quâ de re doctrínas probátas ſtúdeat rectè cognóſcere, & ſecundùm eas ſeſe gérere.

SABBATO.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. Lib. 1. Cap. 37.

PŒniténtium cauſæ penſandæ ſunt, & tunc ligandi atque ſolvendi poteſtas exercenda. Videndum eſt quæ culpa præceſſerit, aut quæ ſit pœniténtia ſecúta poſt culpam; ut quos omnípotens Deus per

compunctiónis grátiam víſitat, illos Paſtóris ſenténtia abſolvat. Tunc enim vera eſt abſolútio præſidentis, cùm ſuperni arbítrium ſéquitur Júdicis.

De Satisfactione & Indulgentiis.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.
Ex Concílio Lateranenſi ſecundo.
Ann. 1139. *Cap.* 22.

QUia inter cétera unum eſt quod ſanctam máximè perturbat Eccléſiam, falſa vidélicet pœniténtia, ne falſis pœniténtiis ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur (Presbyteri.) Falſam autem pœniténtiam eſſe conſtat, cùm ſpretis plúribus, de uno ſolo pœniténtia ágitur; aut cùm ſic ágitur de uno, ut non diſcedátur ab álio; cùm pœnitens ab offício non recédit, quod ſine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut ſi ódium in corde geſtétur, aut ſi offenſo cuílibet non ſatis fiat, aut ſi offendenti offenſus non indúlgeat, aut ſi arma quis contra juſtítiam gerat.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 8.

APóſtolus monet públicè peccantes palàm eſſe corripiendos. Quando ígitur ab áliquo públicè & in multórum conſpectu crimen commiſſum fúerit, unde álios ſcándalo offenſos commotoſque fuiſſe non ſit dubitandum, huic condignam pro modo culpæ pœniténtiam públicam injungi oportet; ut quos exemplo ſuo ad malos mores provocávit, ſuæ emendatiónis teſtimónio ad rectam révocet vitam. Epíſcopus tamen públicæ hoc pœniténtiæ genus in áliud ſecrétum póterit commutáre, quando ita magìs judicáverit expedíre.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cabillonenſi ſecundo.
Ann. 813. *Can.* 38.
Per Concilium Pariſienſe VI. anni 829. *ſpeciatim comprobato, Lib.* 1. *Cap.* 32.

MOdus pœniténtiæ peccáta ſua confiténtibus, aut per antiquórum Cánonum inſtitutiónem, aut per ſanctárum Scripturárum auctoritátem, aut per conſuetúdinem eccleſiáſticam impóni debet; repudiátis ac pénitùs eliminátis libellis qui, dum pro peccátis grávibus leves quoſdam & inuſitátos impónunt pœniténtiæ modos, cónſuunt pulvillos, ſecundùm prophéticum ſermónem, ſub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália ſub cápite univerſæ ætátis ad capiendas ánimas.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
An. 829. *Lib.* 1. *C.* 32 & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ,

témpora modùmque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtiū indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea ſuper Prophétas qui decepérunt pópulum meū, dicentes: Pax, pax, & non eſt pax. Sacerdótibus illis eſt conféſſio peccatórum facienda, à quibus ſubindè & modus pœniténtiæ capiátur, & à quibus ſecundùm canónicam inſtitutiónem reconciliátio mereátur.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Caróli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confeſſárius & prudéntiam, & pietátem & juſtítiam: habébit ratiónem ſtatûs, conditiónis, ſexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna poteſtáte eſt, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in poteſtáte hábeat; nevè eam quâ vel occáſio detur ſpirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriuſve peccátum détegi, vel áliquod ſcándalum ſuboríri, vel ipſe pœnitens nímiùm deterréri, remiſſuſve & tépidus reddi poſſit. Quamobrem talem impónet, qualem ab eo præſtári poſſe júdicet. Conſiderábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas, íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíſſimas pœniténtias impónat: id quod & confeſſóribus & pœniténtibus periculóſum eſt.

FERIA SEXTA.

Ex Concilio Wormatienſi:

Ann. 868. *Can.* 25.

PŒniténtibus, ſecundùm differéntiam peccatórum, Sacerdótis arbítrio pœniténtiæ decernuntur. Debet itaque Sacerdos in pœniténtia danda ſingulórum cauſas ſingulátim conſideráre, oríginem quoquè modumque culpárum, & affectus gemituſque delinquéntium diligenter examináre, manifeſtèque cognóſcere; témporum étiam, & perſonárum, locórum quoquè & ætátum qualitátes inſpícere; ut étiam pro conſideratióne locórum, ætátum vel témporum, ſeu pro qualitáte delictórum atque gemítuum uniuſcujuſque delinquentis, à ſacris régulis óculos non reflectat.

SABBATO.

Ex ſancto Hierónymo apud Petrum Lombardum, Epíſcopum Pariſienſem.

Ann. 1159. *Lib.* 4. *Sententiarum, diſtinct.* 20. *art.* 3.

MEnſúram témporis in agenda pœniténtia non ſatis apertè præfígunt Cánones pro unoquóque crímine, ut de ſíngulis dicant quáliter unumquodque emendandum ſit: ſed magìs in arbítrio Sacerdótis intelligentis relinquendum ſtatuérunt; quia apud Deum non tantùm valet menſúra témporis, quantùm dolóris; nec abſtinéntia tantùm cibórum, quantùm mor-

.cátio vitiórum. Ideò tém-
ora pœniténtiæ pro fide &
onverſatióne fidélium pœni-
ntium abbrevianda præcí-
iunt, & pro negligéntiâ (eo-
undum) protelanda: pro
uibuſdam tamen culpis modi
œniténtiæ ſunt impóſiti.

DOMINICA PASSIONIS.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

MAgnópere à peccáto rérevocant, & quaſi fræno quodam coercent ſatisfactóriæ pœnæ, cautioreſque & vigilantióres in futúrum pœniéntes effíciunt: medentur quoquè peccatórum relíquiis, & vitióſos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ita noſtra eſt ſatisfáctio hæc quam pro peccátis noſtris exſólvimus, ut non ſit per Chriſtum Jeſum, in quo merémur, in quo ſatiſfácimus, facientes fructus dignos pœniténtiæ qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre. Hábeant autem præ óculis Sacerdótes ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad novæ vitæ cuſtódiam & infirmitátis medicamentum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam & caſtigatiónem.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Cabillonenſi ſecundo.
Ann. 813. *Can.* 36.

PEccáta quæ ex indúſtria, aut cujúſlibet libídinis explendæ causâ, idcircò fiunt ut eleemóſynis redimantur, nequáquam eis rédimi poſſunt; quia qui hoc perpetrârunt, videntur Deum mercéde condúcere, ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcircò peccáre debet, ut eleemóſynā fáciat; ſed ídeò eleemóſynam fácere debet, quia peccávit.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cabillonenſi ſecundo.
Ann. 813. *Can.* 45.

A Quibuſdam qui Romam Turónumve, & ália quædam loca, ſub prætextu oratiónis inconſultè péragrant, plúrimùm errátur. Sunt qui putant ſe impúnè aut peccáre, aut peccaſſe, quia hæc loca oratúri frequentant: ſunt páuperes qui vel ídeò id fáciunt, ut majórem hábeant matériam mendicandi; tantùm vecordes, ut putent ſe ſanctórum locórum ſolâ viſióne à peccátis purgári. Qui verò peccáta ſua Sacerdótibus in quorum ſunt Paróchiis confeſſi ſunt, & ab iis agendæ pœniténtiæ consílium accepérunt, ſi oratiónibus inſiſtendo, eleemóſynas largiendo, vitam emendando, mores componendo, Apoſtolórum límina, vel quorúmlibet Sanctórum, inviſere desíderant, horum eſt devótio modis ómnibus collaudanda.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Indulg.*

CUm poteſtas conferendi Indulgéntias à Chriſto

Eccléſiæ conceſſa ſit, atque hujúſmodi poteſtáte divínitùs ſibi tráditâ, antiquíſſimis étiã tempóribus, illa uſa fúerit; ſacroſancta Synodus Indulgentiárum uſum Chriſtiáno pópulo máximè ſalutárem, & ſacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Eccléſia retinendum eſſe docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxta véterem & probátam in Eccléſia conſuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Eccleſiáſtica Diſciplína enervétur; & ſtátuit pravos quæſtus omnes pro his conſequendis, unde plúrima in Chriſtiáno pópulo abúſuum cauſa fluxit, omnínò abolendos eſſe.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. *Tit.* 22.

QUia per indiſcrétas & ſupérfluas Indulgéntias claves Eccléſiæ contemnuntur, & pœnitentiális ſatisfáctio enervátur, ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet & promerendas ófferat, niſi priùs ab Ordinário (loci Epíſcopo) viſitátæ fúerint & probátæ. Párochi étiam pópulum ſuum diligenter admóneant ne circumforáneis quibuſdam libellis témerè fidem adhíbeant, qui ex lévibus, vanis & ſuperſtitióſis cauſis exorbitantes Indulgéntias pollicentur, cùm Indulgéntiæ nonniſi ex piis & rationabílibus cauſis concédi débeant.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

In Compassione B. Mariæ *Virginis.*

Ex Synodo Colonienſi.

Ann. 1423. *Can.* 11.

† AD glóriam ſanctæ & intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míſeris peccatóribus Fílium ſuum crucifixum aſsídue deprecantis, necnon ad honórem illíus angúſtiæ & dolóris, dum Redemptor noſter Jeſus Chriſtus, expanſis mánibus in ara crucis, pro ſalúte noſtra immolátus, matrem ſuam benedictam dilectíſſimo diſcípulo ſuo Joanni Evangeliſtæ commendávit; & præſertim ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifixi & glorióſæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidárunt; Feſtum commemoratiónis præfátæ angúſtiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis ſíngulis annis celebrétur.

Tu autem.

SABBATO.

De ſermóne ſancti Leónis Papæ.

Circa ann. 447 *Cap.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Paſcha Dómini, útraque ſubſtántia præparátur, profutúra omni témpore conſuetúdo nutrítur, ſevéra in súbditos impéria detumeſcant, ceſſet vindicta peccáti, & rei críminum ad hos dies perveniſſe ſe gáudeant in quibus à ſanctis piiſque Princípibus étiam publicárum auſtéritas remiſſa eſt ultiónum, aboleantur ódia, deficiant

deficiant ſimultátes ; quóniam judícium Dei, ſicut immíſtibus véhemens, ita erit miſericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confeſſione & Paſchali Communione unicuique adulto præſcriptis. De prima Communione, & requiſitis ad ſacræ Euchariſtiæ perceptionem diſpoſitionibus.

DOMINICA PALMARUM.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Ann. 1215. *Cap.* 21.

OMnis utriuſque ſexûs fidélis, poſtquàm ad annos diſcretiónis pervénerit, ómnia ſua ſolus peccáta confiteátur fidéliter, ſaltèm ſemel in anno, próprio Sacerdóti ; & injunctam ſibi pœniténtiam ſtúdeat pro víribus adimplére, ſuſcípiens reverenter ad minus in Paſcha Euchariſtiæ Sacraméntum, niſi fortè de conſílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem cauſam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abſtinendum. Alióquin & vivens ab ingreſſu Eccléſiæ arceátur, & móriens chriſtiánâ cáreat ſepultúrâ. Si quis autem alièno Sacerdóti volúerit juſtâ de causâ ſua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1583. *Cap.* 10 & 11.

DOlémus tantã eſſe (quorumdam) Chriſtianórum incúriam, ut ſemel tantùm in anno ſumant Euchariſtiæ ſubſídia. Quare Paræci, & qui ad divíni verbi prædicatiónem aſciſcuntur, de frequentis Communiónis antíquo uſu, ejuſdemque miris frúctibus & utilitáte, díſſerant ; & Fidélibus perſuadére nitantur nullum eſſe modum aptiórem & compendioſiórem, quo Eccléſiæ Apoſtólicæ fácies noſtro ſéculo rédeat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonenſi ſecundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne Córporis & Sánguinis Domínici magna diſcrétio adhibenda eſt. Cavendum eſt enim ne, ſi nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino : Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiſcrétè accipiátur, timendum eſt illud quod ait Apóſtolus : Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ, Aurelianenſis Epíſcopi, de Inſtitutióne Laicáli.

Ann. 830. *Lib.* 2. *Cap.* 18.

SAcroſanctum corpus & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti quidam reverenter & ſalúbriter, quidam indiſcrétè & indignè percípiunt. Non

nulli tanti Sacramenti participatióne ob reátuum ſuórum obligatiónem, Sacerdótis judício, méritò privantur. Item pleríque (quod valdè periculóſum & cóngruâ emendatióne dignum eſt) ab hoc Sacramento, partim incúriâ, partim deſídiâ, ádeò ſe ſúbtrahunt, ut vix in anno, ex conſuetúdine, potiuſquàm ex devotióne, id fáciant; neſcientes aut ſcire nolentes quòd ſicut corpus ſine cibo & potu, ita & ánima ſine ſpiritáli cibo móritur. Quanti autem ſit diſcríminis, niſi accipiátur, & quanti, ſi indiſcrétè ſumátur, Evangélica & Apoſtólica teſtimónia, & ſanctórum Patrum dicta, demonſtrant.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

Ex Concílio Matiſconenſi ſecundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

Aderat Ragnemodus, Pariſ. Epiſc.

✝ PAſcha noſtrum, in quo ſummus Sacerdos & Póntifex pro noſtris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus eſt, debémus omnes feſtiviſſimè cólere, & ſédulæ obſervatiónis ſinceritáte in ómnibus venerári, ut illis ſanctíſſimis diébus omnes ſimul coadunáti, hymnis Paſchálibus indulgentes, perſeveratiónis noſtræ præſéntiam, quotidiánis ſacrifíciis oſtendámus, laudantes Creatórem ac Regeneratórem noſtrū véſperè, manè & merídiè.

FERIA SECUNDA,

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto ſúmere præſúmat. Sacerdos qui contra hoc Decrétum adminiſtrat, cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit, extraordinárìè puniátur. Aliis quibúſlibet diébus feſtis, Commúnio ex licéntia Epíſcopi, ejus Vicárii, aut Párochi, áliis in locis pro cujuſque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 9.

PArochus, ſi Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus, non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam convenire, ubi ſanctíſſimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamſi paucis antè diébus percéperit) ipſe illo Paſcháli témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibuſdam increbruit ſerò nímiùm communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda: adoleſcenteſque ii quos de ſumendo myſtério ſatìs decérnere poſſe Párochi vel Confeſſárii judicárint, ad Communiónem ſunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ in Conventu Melodunenſi.

Ann. 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

SI non decet ad ſacras ullas functiónes quémpiam accédere, niſi ſanctè; certè quò magìs ſánctitas & divínitas cœleſtis (Euchariſtiæ) Sacramenti viro chriſtiáno comperta eſt, diligéntiùs cavére ille debet ne abſque magna reveréntia & ſanctitáte ad id percipiendum accédat. Quare communicáre volenti revocandum eſt in memóriam Apóſtoli præceptum: Probet ſeipſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantumvìs ſibi contrítus videátur, abſque præmiſſa ſacramentáli Confeſſióne ad ſacram Euchariſtiam accédere débeat.

SABBATO IN ALBIS.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 675. *Cap.* 4.

DIſcordántium fratrum oblatiónes, juxta antíqui Canónis definitiónes, nullo modo recipiendas eſſe cenſémus. Antequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat, vel grátiam Communiónis ſanctæ percípiat.

De Sacrificio Miſſæ à Sacerdotibus ritè celebrando, & de pietate quâ Fideles huic adſtare debent.

DOMINICA IN ALBIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22.

Decret. de obſerv. in Miſſa.

SAcroſanctum Miſſæ ſacrifícium omni religiónis cultu ac veneratióne celebrétur. Cùm igitur multa jam ſive témporum vítio, ſive hóminum incúriâ & improbitáte, irrepſiſſe videantur quæ à tanti ſacrifícii dignitáte aliéna ſunt, decernit ſancta Synodus ut Ordinárii (locórum Epíſcopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere ſédulò curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum ſérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix ſejuncta eſſe poteſt, vel ſuperſtítio, veræ pietátis falſa imitátrix, induxit.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *L.* 3. *C.* 6.

POſthábitis ædículis quas uſus inólitus Capellas appellat, Basílicæ Deo dicátæ ad Miſsárum celebratiónem audiendam ; & Córporis & Sánguinis Domínici percepziónem ſumendam, aſsíduè devotèque adeantur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut uſum ne fácilè, ſed magnâ de causâ, permittant Epíſcopi. In eis autem deſignandis vel probandis hæc ſervent : Ne ſint in interiórum ædium pártibus, in quibus dómini vel família frequéntiùs verſentur, ſed cómmodo & honeſto loco à cubículis, triclíniis & aulâ ſeparáto : ad templi formam & régulam própiùs accédant : nec ita anguſta ſint, ut qui Miſſam audíerint, ad óſtium aut feneſtram ſtare cogantur ; aut dénique ibi Sacris intereſſe, ubi promíſcuè profánum áliquod exerceátur. Cui autem id permiſſum fúerit, is eo rárius utátur, ne diſtracti hómines illâ commoditáte, Eccléſiam minùs frequentent, quod exemplo étiam nóceat áliis.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rothomagenſi.

Ann. 1591. *Tit. de Epiſc. Off. n.* 11.

MOneantur ab Epíſcopo in ſua promotióne Preſbyteri, ut intrà ſemeſtre, ſine altérius cujuſcumque licéntia, Miſſam primam célebrent, & deinceps répetant ſaltèm ómnibus diébus Domínicis & Feſtis ſolémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tam frequenter ut ſuo múneri ſatisfáciant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22.

Decret. de obſerv. in Miſſa.

ILliberáles eleémoſynárum exactiónes pótiùs quàm poſtulatiónes (pro celebrandis Miſſis) aliaque hujúſmodi, quæ à ſimoníaca labe vel certè à turpi quæſtu non longè abſunt, omnínò prohíbeant Ordinárii (locórum Epíſcopi.) Deinde ut irreveréntia vitétur, ſínguli in ſuis Diœcéſibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti celebráre líceat ; neve patiantur privátis in dómibus, atque omnínò extra Eccléſiam & ad divínum tantùm cultum dedicata Oratória, ab eiſdem Ordináriis, deſignanda & viſitanda, ſanctum hoc ſacrifícium à ſeculáribus aut reguláribus quibuſcumque péragi, ac niſi priùs qui interſint, decenter compóſito córporis hábitu, decláráverint ſe mente étiam ac devóto cordis affectu, non ſolùm córpore, adeſſe.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranenſi ſecundo.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Presbyteri qui Miſsárum célebrant ſolémnia vix quater in anno ; &, quod detérius eſt, intereſſe con-

nt : & ſi quando, dum
elebrantur, interſunt,
ſiléntium fugientes, in-
nt extériùs collocutióni-
aicórum; dumque audí-
id indébitos ſermónes
unt, aures intentas non
unt ad divína. Hæc ígi-
ſimília ſub pœna ſuſ-
nis pénitùs inhibémus.

ABBATO.

Concílio Cameracenſi.
1565. *Tit. 6. Cap. 1 & 2.*

Uicumque ad tremen-
dum Miſſæ ſacrifícium
accéſſerit, is in-primìs
m putam & attentam ad
Sacramenti myſtérium
endum áfferat; nec niſi
conſciéntiæ teſtimónio
us, & Pœniténtiâ ſacra-
li, ſi neceſſe fúerit,
rátus & probátus, ac
oratióne priùs accom-
us, ad córporis & ſán-
Chriſti venerábile Sa-
ntum Deo Patri offe-
n ſe cònferat. Valdè
ſterum & indignum,
elint Sacerdótes à Lái-
veréntiam huic Sacra-
exhibéri, nec ipſi ta-
nóribus & religióne ſuâ
ndam declárent.

INICA SECUNDA
OST PASCHA.

Concílio Tridentíno.
1562. *Seſſ. 22. Decret.
bſerv. in Miſſa verſùs
n.*

veant Epíſcopi ne Sa-
erdótes áliis quàm débi-
is célebrent, neve ritus
ut álias cæremónias &
in Miſſárum celebra-
tióne adhíbeant, præter eas
quæ ab Eccléſia probátæ, ac
frequenti & laudábili uſu re-
ceptæ fúerint. Dóceant pópu-
lum quis ſit, & à quo potíſſi-
mùm provéniat ſanctíſſimi hu-
jus ſacrifícii tam pretióſus ac
cœleſtis fructus: móneant
étiam eumdem pópulum, ut
frequenter ad ſuas Paróchias,
ſaltèm diébus Domínicis &
majóribus Feſtis, accédant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanenſi prí-
mo, ſub ſancto Cárolo.
Anno 1565. Part. 2. Titulo 5.

Miſſæ nec ante auróram
nec poſt merídiem, niſi
ex cauſa jure permiſſa, cele-
brentur. Ne Párochi cujuſ-
quam grátiâ, metuve, Miſ-
ſam (Parochiálem) antíci-
pent aut dífferant; ſed illam
eâ potíſſimùm horâ célebrent
quæ pópulo magìs accommo-
dáta ſit.

FERIA TERTIA.

Ex Epíſtola ſancti Auguſtíni
Epíſcopi ad Januárium.
*Script. circa ann. 400. Cap. 5.
n. 7 & 8.*

Liquidò appáret, quando
primùm accepérunt diſcí-
puli corpus & ſánguinem Dó-
mini, non eos accepiſſe jejú-
nos. Numquid tamen propté-
reà calumniandum eſt univer-
ſæ Eccléſiæ, quòd à jejúnis
ſemper accípitur? Ex hoc
enim plácuit Spirítui ſancto,
ut in honórem tanti Sacramen-
ti in os Chriſtiáni priùs Cor-
pus Domínicum intráret quàm
céteri cibi; nam ídeo per uni-
verſum orbem mos iſte ſervá-
tur. Poſt cibos dedit Dómi-

nus...... Non præcépit quo deinceps órdine ſumerétur, ut Apóſtolis, per quos Eccléſias diſpoſitúrus erat, reſerváret hunc locum. Cùm verò ait Apóſtolus, de hoc Sacramento loquens: Cétera, cùm vénero, diſpónam, intélligi datur, & ab ipſo ordinátum eſſe quod nullâ morum diverſitáte variátur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *Cap.* 48.

IRrepſit uſus emendatióne dignus, quòd nonnulli Preſbyterórum ſine miniſtris Miſſárum ſolémnia frequentent. Unde interrogandus hujúſmodi Córporis & Sánguinis Dómini ſolitárius conſecrátor quibus dicit: Dóminus vobiſcum; & à quo illi reſpondétur: Et cum ſpíritu tuo; vel pro quibus: Meménto, Dómine... & ómnium circumſtántium, cùm nullus circumſtet, dicit. Quæ conſuetúdo, quia Apoſtólicæ & Eccleſiáſticæ auctoritáti refragátur, provídeat unuſquiſque Epiſcopórum ne in ſua Paróchia quiſquam Presbyterórum Miſſam ſolus celebráre præſúmat.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 15.

CLéricus qui in Miſſæ ſacrifício miniſtrat, dum eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; ſed toto íntimæ pietátis ſtúdio ad miniſtérium attentus ſit, quod tunc piè religioſèque éxequi debet.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Stéphani de Pontécaro, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1508. *Tit. de Horis dicendis.*

CUm nonnulli particulátim dicant Offícium aut oratiúnculas, álios audientes (Miſſam) aliquóties perturbantes, magis altè ſequentes, aut progreſſus faciéntes, étiam témpore Epíſtolæ aut Evangélii, quæ ſunt verba Chriſti, aut ejus núntii ſcílicet Apóſtoli, nulluſque ita audácior eſſet ad áliud inténdere, dum Princeps aut ejus núntius loquerétur; idcircò injúngimus ut dum ad divína accéditis, ad ſíngula quæ proferuntur & aguntur, attendátis; nec credátis veſtras oratiúnculas melióres & efficaciótes illis quas Eccléſia univerſális dicendas decrévit.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianenſi quarto.

Ann. 541. *Can.* 4.

Aderat Amphilocius Abbas nomine Amelii Pariſienſis Epiſcopi.

NUllus in oblatióne ſacri cálicis, niſi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præſúmat; quia ſacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis ſacratíſſimis Salvátor inſtítuit.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *Cap.* 8.

REtento ubíque cujuſcumque Eccléſiæ antíquo, & à ſancta Romána Eccléſia, ómnium Eccleſiárum matre & magiſtrâ, probáto ritu, ne oves Chriſti eſúriant, neque párvuli panem petant, & non ſit qui frangat eis; mandat ſancta Synodus Paſtóribus & ſíngulis curàm animárum geréntibus, ut frequenter inter Miſsárum celebratiónem, vel per ſe, vel per álios, ex iis quæ in Miſſa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera ſanctíſſimi hujus ſacrifícii myſtérium áliquod declárent, præſertìm Domínicis & Feſtis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Auguſtána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia feſtinátio in Miſſæ lectióne aut celebratióne religióſas aures oculoſque offendit, ita incóndita prolíxitas faſtídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaproprer Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *Cap.* 5.

CUm natúra hóminum ea ſit, ut non fácilè queat ſine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem ſuſtolli, proptéreà pia mater Eccléſia ritus quoſdam, ut ſcílicet quædam ſummiſsâ voce, ália verò elatióre, in Miſſa pronuntiarentur, inſtítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut myſticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, veſtes, aliaque id genus multa, ex Apoſtólica diſciplína & traditióne, quâ majeſtas tanti ſacrifícii commendarétur.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1557. *Cap.* 22.

PResbyteri ad ſanctum Dei altáre accedentes, cum reveréntia, devotióne & modéſtia, clarè, diſtinctè & intelligíbili voce Miſſam attentè uſque ad Cánonem legant: Cánonem verò ſubmiſſióri voce legant, ſed ſummâ religióne; ut qui ſacris adſtant audiendis, ad devotiónem & pietátem inde moveantur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *Cap.* 6.

OPtáret quidem ſacroſancta Synodus, ut in ſíngulis Miſſis Fidéles adſtantes, non ſolum ſpirituáli affectu, ſed ſacramentáli étiam Euchariſtiæ perceptióne, communicárent, quò ad eos ſanctíſſimi hujus ſacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, ſi id non ſemper fiat, proptéreà Miſſas illas in quibus ſolus Sacerdos commúnicat, ut privátas & illícitas damnat, ſed probat atque ádeò commendat; ſiquidem illæ quo-

què Miſſæ verè commúnes cenſéri debent, partim quòd in eis pópulus ſpirituáliter commúnicet; partim verò quòd à público Eccléſiæ Miniſtro, non pro ſe tantùm, ſed pro ómnibus Fidélibus qui ad corpus Chriſti pértinent, celebrentur.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Toletáno ſéptimo.
Ann. 646. *Cap.* 2.

CEnſémus convenire ut, cùm à Sacerdótibus Miſſárum témpore ſancta myſtéria conſecrantur, ſi ægritúdinis áccidat cujúſlibet eventu quo cœptum néqueat conſecratiónis expléri miniſtérium, ſit líberum Epíſcopo vel Preſbytero álteri conſecratiónem éxequi officii cœpti.

SABBATO.
Ex Concílio Aurelianenſi primo.
Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Miſſas in Dei nómine convenitur, pópulus non antè diſcédat, quàm Miſſæ ſolémnitas compleátur; & ubi Epíſcopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis.

De Verbi divini prædicatione.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1546. *Seſſ.* 5. *de Reform.* *Can.* 2.

QUia Chriſtiánæ Reipúblicæ neceſsária eſt prædicátio Evangélii, & hoc eſt præcípuum Epiſcopórum munus, ſtátuit ſancta Synodus omnes Epíſcopos, & álios Eccleſiárum Prælátos, tenéri per ſeipſos, ſi legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum ſanctum Jeſu Chriſti Evangélium.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Vaſionenſi tértio.
Ann. 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Eccleſiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit, ut non ſolùm in civitátibus, ſed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Presbyteris poteſtátem; ita ut, ſi Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per ſeipſum non potúerit prædicáre, ſanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio, & ália divínæ ſervitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæſtu, nec cujúſlibet altérius turpis lucri grátiâ, ſed ſolíus Chriſti amóre, à diſcípulis ejus eſt peragenda. Quiſquis ígitur, ſui quæſtûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè ſe à diſcipulátu Chriſti ſeiungit. Quáliter autem à diſcípulis éxequi débeat, & Evangeliórum documenta & ſanctórum Patrum monumenta teſtantur.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Ann. 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Chriſtiánæ óperam déderint, prorsùs à quæſtiónibus difficílibus ac perplexis abſtíneant, ſe ad captum auditórum eorumque ædificatiónem demittentes. Evangélium ipſum interpretatióne fácili, eâque commúni ſanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum conſenſu receptâ, auditóribus expónant, eoſque toto ſtúdio inſtrúere conentur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. *Lib.* 1. *C.* 23.

PRima prudéntiæ virtus eſt, eam quam docére opórteat, exiſtimáre perſónam. Rúdibus pópulis, ſeu carnálibus, plana atque commúnia, non ſumma atque árdua prædicanda ſunt; ne immenſitáte doctrínæ opprimantur, pótiùs quàm erudiantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *Cap.* 25.

COncionatóres Sanctórum hiſtóriis ne nimìs diu immorentur: quin pótior pars Evangélio detur & Epíſtolæ explicandis. Quòd ſi fabulóſa vidébitur hiſtória, ne attingant quidem; ſi veriſímilis, léviter, eaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoquè ne impudéntiùs jactentur, niſi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus ſummâ cum hiſtóriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *Cap.* 15.

ERit Parochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer, conſtitútus eſt enim ut annúntiet pópulo ſcélera eórum; ſic tamen ut in ſuggeſto vítia tantùm reprehendat, non perſónas nominátim perſtringat.

De Rogationibus, aliiſque Supplicationibus Proceſſionis *nomine deſignatis.*

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.

Ex Mónitis ſancti Cároli de Proceſſiónibus.

Monito 1.

DOmínicâ Proceſſiónis diem immediátè præcedenti Párochus Fidéles móneat de hujus die & occaſióne. Undè eos, ut interſint, Proceſſionemque tam córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur, ut Deus ómnium preces, pro ſua miſericórdia, in animárum & córporum, tam noſtrórum quàm proximórum, benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéſtiâ, devotióne & órdine hæ Proceſſiónes celebrári débeant.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Ann. 511. *Can.* 27 & 28.

Aderat Heraclius, Pariſienſis Epiſcopus.

† ROgatiónes, id eſt, Litánias ante Aſcenſiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abſtíneant, & Quadrageſimálibus cibis utantur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Ann. 747. *Can.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Aſcenſiónem Dómini in cœlos Miſsárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, ſigno paſſiónis Chriſti, noſtræque ætérnæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genu flectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

Ex Synodo Auguſtána.

Ann. 1548. *Cap.* 23.

POpulum ſédulò móneant Párochi ne cæremónias religioſiſſimè inſtitútas in abúſum vertant aut ſuperſtitiónem, ſed ipſis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Proceſſiónes ſint graves, ordinátæ, honeſtæ, & Chriſtiánâ Religióne dignæ.

IN ASCENSIONE *DOMINI.*

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

† NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die aſcendit ad Deum, eumdemque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, quique in conſummatióne ſéculi véniet cum poteſtáte & glória multa ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptiſmo, ejuſque cæremoniis.

FERIA SEXTA

Intrà Octavam Aſcenſionis.

Ex Statútis Synodálibus Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1557 *Can.* 25.

BAptiſmus, qui eſt prima tábula poſt naufrágium, primum ómnium Sacramentórum non immérito conſtitúitur, per quem vetus homo noſter crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto, & induámus novum hóminem, qui ſecundùm Deum creátus eſt in juſtítia & ſanctitáte veritátis. Cùm verò párvulis ſemper immíneat perículum, cùm primùm nati ſunt, deferantur ad Baptiſmum, ſolémniter baptizandi. Parentes au-

ıoneantur, ubi timétur
um, ne dífferant Bap-
ropter Patrinórum pro-
ıem: neque in dómi-
ıátis extra neceſſitátem,
Ecclésia locus ſit ad hoc
tus, conferátur Baptiſ-

ABBATO
Octavam Aſcenſionis.
égulis ſacramentálibus
ſancti Cároli.
e Baptiſm. art. ultimo.
ultâ ætáte, cùm quis
aptiſmum petit, ſive Ju-
le ſit, ſive pagánus, ſi-
s, primò quærantur te-
ia certa de ejus condi-
anteactâ vitâ, ſtatuque
; & hóminis voluntas
ter explorétur utrùm
ıo veraque pietáte Bap-
ı petat, utrùm pecca-
pœníteat, atque in
ım abſtinére ſtátuat.
æ ſi rectè pièque ánimo
ıtus, Fídei doctrínâ &
næ vitæ inſtitutiónibus
è erudiátur.

DOMINICA
Octavam Aſcenſionis.
íſtola ſancti Cœleſtíni
ad Epíſcopos Gálliæ.
nn. 431. num. 13.
Jod circa baptizandos in
niverſo mundo ſancta
Ecclésia unifórmiter agit,
ióſo contemplémur in-
Cùm ad regeneratiónis
t Sacramentum non
fontem vitæ ádeunt,
exorciſmis & exſufflatió-
clericórum ſpíritus ab eis
ıdus abigátur, ut tunc
páreat quómodò prin-
ceps mundi hujus mittátur fo-
ràs, & quómodò priùs alligé-
tur fortis, & deinceps vaſa
ejus diripiantur, in poſſeſſió-
nem tranſláta victóris, qui
captívam ducit captivitátem;
& dat dona homínibus. His
eccleſiáſticis régulis ómnium
bonórum affectuum atque ópe-
rum, quibus ab inítio fídei ad
Deum ténditur, Deum profi-
témur auctórem. Quo útique
auxílio & múnere Dei, non
aufertur líberum arbítrium,
ſed liberátur.

FERIA SECUNDA
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Statútis Synodálibus Sté-
phani de Pontécaro, Pari-
ſienſis Epíſcopi.
Ann. 1508. Tit. de Bapt.
MOnémus Curátos, ut eó-
rum Presbýteros, ut an-
te magnam portam occiden-
tálem eórum Ecclésiæ, ut mo-
ris eſt, exorcizentur & ca-
techúmeni efficiantur púeri,
ántequàm ad Fontes afferan-
tur & Eccleſiam ingredian-
tur, niſi necéſſitas propter áe-
ris intempériem emérſerit.
Item, ſi baptizandi néſciant
loqui, ut párvuli, muti & ſur-
di, pro ipſis & loco ipſórum
habeátis fidejuſſóres pro ipſis
ſpondentes, qui tenebuntur
reſpondére, & onus pro ipſis
accípere, & fidem ipſos bap-
tizátos docére.

FERIA TERTIA
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Colonienſi.
Ann. 1536. Part 7. Cap 4.
SUſceptóres infantis, Patrí-
ni qui dicuntur, méritò
admonentur quòd ipſi ſint

qui Eccléſiæ nómine & Eccléſiæ fide Chriſto párvulos ófferant per Baptiſmum, ac ſe propémodùm pro párvulis fidejuſſóres conſtítuant, nómine párvuli reſpondentes : quem étiam poſtquàm adoléverit, Symbolum ſimul & Oratiónē Domínicam edocére, atque vitam Chriſto ac profeſſióne in Baptiſmo factâ dignam, perpétuò ágere, ſaltèm ubi id néceſſitas póſcere vidébitur, cohortári non omitten. Proindèque málumus illos déligi provectæ ætátis, quàm impúberis; ne videátur infans infantem offerre, ac ſponſórem ſe pro álio conſtitúere, qui quod promittit non intélligat, ideòque multò minus quod non intélligit, docére queat.

FERIA QUARTA

Intrà Octavam Aſcenſionis.

Ex Inſtructiónibus ſancti Caróli de Baptiſmo.

Inter Act. Mediol. Eccleſiæ, Part. 4. tit. 7.

SPonſiónis baptiſmális chirógraphum ſanctè conceptum magnam vim habet in cœlo. Et verò, cum harum ſponſiónum (baptiſmálium) rátio diligentíſſimè explicáta ſit Cánone Concílii Pariſienſis (ſexti,) non aliénum eſt illíus verba exſcríbere : « Conſtat » ígitur unumquemque Fidé» lem Deo in Baptíſmate duá» rum pactiónum néxibus ſe » obligáre; álterâ, quâ abre» nuntiáre diábolo, & ómni» bus opéribus & pompis ejus; » alterâ verò, quâ ſe in Patrē, » & Fílium, & Spíritum ſanc» tum crédere profitétur. Un» dè étiam ſub ejuſdem ſan» ctæ Trinitátis invocatióne, » Baptíſmatis grátiam conſé» quitur ».

FERIA QUINTA,

Octava Aſcenſionis.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. Lib. 1. Can. 10.

ABrenuntiáre diábolo, eſt pénitùs eum reſpúere, eíque contradícere, ſeque unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus ſunt, primùm ſupérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt ſupérbiæ. Pompa diáboli, hæc eſt quæ pompa mundi, id eſt, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúſlibet rei ſuperflúitas in humánis úſibus. Hæc & his ſimília unuſquiſque Fidélis témpore Baptíſmatis rejécit, Chriſto ſe mancipávit, pactumque cum Deo fecit ne ad ea quibus abrenuntiávit, redíret. Verùm ſi jura humánæ pactiónis fírmiter conſervantur, fíxiùs tamen atque fervéntiùs jura tanti pacti quæ cum Deo facta ſunt, inviolabíliter ſunt obſervanda.

FERIA SEXTA.

Ex utróque Concílio Colonienſi ſub * Hermanno & ** Adolpho, & *** Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli.

* *Ann. 1536. Part. 7. C. 5.*

** *Ann. 1549. inter cenſur. & decr C. 14.*

*** *Act. Mediol. P. 4. Tit. de Baptiſmo, art. ultimo.*

DOcébunt Párochi pópulum cur inúnctio fiat poſt Baptiſmi unctiónem in

vértice; dénique quid ſignífi-cet amíctus albus quo infans, ſeu álius baptizátus, ſuperindúitur.... Et ut oratiónes & cæremóniæ ſolemnes quæ témpore Paſchâli & Pentecoſtes Baptiſmo adhibentur, hábeant res eis reſpondentes, ſtatúimus ut Paſtóres & Concionatóres adhortentur pópulum ut párvulos natos inſtante feſto Paſchæ, ſervent baptizandos in vigíliam Paſchæ, & natos feſto Pentecoſtes inſtante, ad feſtum Pentecoſtes uſque ſervent, ſi tamen nullum immíneat vitæ perículum..... Et quóniam dilátio Baptiſmi adulto cónvenit, póterit plerumque, ad majórem Sacramenti cultum, unum ex ſtatis tempóribus Páſchatis & Pentecoſtes (ſimíliter) expectári.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO

In Vigilia Pentecoſtes.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 3. *tit. de Baptiſmo.*

Religióſi inſtitúti olim fuit diem Baptiſmi quotannis à Fidélibus piè celebrári: quæ ſanè inſtitútio, cùm ad pietátis chriſtiánæ cultum non parùm adjumenti afferre poſſit, eam in uſum revocári vehementer cúpimus. Itaque Fidélium unuſquiſque quo die baptizátus eſt, quotannis ardentióri prece, eleemóſynâ, ſi per facultátes poteſt, ſpiritaliſque gáudii celebritáte récolat ſe, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœleſtis partícipem in Chriſto factum eſſe. Eo potiſſimùm die ſanctè ſe excitet ad præcláram illam ſponſiónem, & chriſtiánam profeſſiónem, quam in ſacro lavácro per ſponſóres ſolémniter édidit.

De Sacramento Confirmationis.

DIE SANCTO

PENTECOSTES.

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 1549. *Can.* 7.

† IN Sacramento Confirmatiónis, juxta Dómini promiſſiónem, Spíritum ſanctum quo in Baptíſmate ad peccáti emundatiónem ſignáti ſumus, cum novo grátiæ múnere accípimus, vidélicet ut virtúte ejus contra sátanæ tentatiónes muniámur: ut grátiâ ejus ad méliùs capienda fídei myſtéria illuminémur, ad confeſſiónem Chriſti fidúciam, & contra vítia robur accipiámus. Quæ ómnia Chriſtus Dóminus per Spíritum ſanctum, quem miſſúrus erat, Fidélibus conferenda disertè promíſit. Ea verò, ut erant à Chriſto promiſſa, ipſis Apóſtolis in die Pentecoſtes exhíbita, Actus ipſórum ſatis teſtantur.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Can.* 10. *Tit. de Sacram. Confirm.*

SAcramentumConfirmatiónis ab Apóſtolis légimus promulgátum, cùm ad Samarítas miſérunt Petrum & Joannem, à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impoſitiónem mánuum Spíritum ſanctum accíperent: quod ex Actis Apoſtolórum apud Ephéſios à Paulo, & à primitíva quondam Eccléſia, légimus obſervátum. Unde & tunc impoſitiónis mánuum, & nunc Confirmatiónis appellátum eſt Sacramentum. Poſt Baptiſmum hoc Sacramento roborámur, cujus conferendi poteſtas Epíſcopis à Chriſto conceſſa eſt.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Epíſtola decretáli ſancti Innocentii Papæ ad Decentium.

Scripta ann. 416. *Cap.* 3. *Edit. Bened.* 1721.

DE conſignandis infántibus, manifeſtum eſt non ab ália quàm ab Epíſcopo fíeri licére. Nam Presbyteri, licèt ſecundi ſint Sacerdótes, Pontificátûs tamen ápicem non habent. Hoc autem Pontifícium ſolis debéri Epíſcopis, ut vel conſignent, vel Paraclétum Spíritum tradant, non ſolùm conſuetúdo eccleſiáſtica demonſtrat, verùm & illa léctio Actuum Apoſtolórum quæ áſſerit Petrum & Joannem eſſe directos, qui jam baptizátis tráderent Spíritum ſanctum. Nam Presbyteris, ſive extra Epíſcopum, ſive præſente Epíſcopo, cùm baptízant, chríſmate baptizátos úngere licet, ſed quod ab Epíſcopo fúerit conſecrátum, non tamen frontem ex eódem óleo ſignáre; quod ſolis debétur Epíſcopis, cùm tradunt Spíritum Paraclétum.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Pariſienſis Epíſcopi.

Circa annum 1196. *Capite de Baptiſmo.*

SAcerdótes frequenter móneant pópulum ad Confirmatiónem puerórum, poſt Baptiſmum enim ſúſcipi debet Sacramentum Confirmatiónis. Quòd ſi confirmandus adultus fúerit, priùs confiteátur, & póſteà confirmétur. Item ſæpè dicátur Láicis ne expectent diù adventum Epíſcopi pro Confirmatióne, ſed ducant púeros ad eum.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalenſi.

Ann. 1583. *Tit.* 10.

SAnctum Confirmatiónis Sacramentum, ut ex nóminis ratióne conſtat, vim, robur & arma ſuppéditat adversùs vítia & infeſtíſſimos animárum hoſtes, quorum ſanè quò majóres ſunt & acrióres ímpetus, eò diligéntiùs omnes Epíſcopi hujus Sacramenti vim pópulo éxplicent aut explicandum curent; & iis ómnibus qui nondùm illud ſuſcepérunt, adminiſtrent.

FERIA SEXTA.

Ex Concilio Mediolanenſi quinto ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *titulo* 9.

CUret Epíſcopus ac Párochus, ut qui turpe ridiculumve nomen habet, neque planè convéniens Chriſtiáno hómini, ſumat in Confirmatiónis Sacramento nomen alicújus qui veræ pietátis ſanctæque religiónis laude flóruit; ut qui háctenùs non ad normam Chriſti Dómini vitam inſtítuit, jam depóſito véteri hómine & antíquâ ſocórdiâ, rurſuſque novo ac ſancto ſuſcepto nómine, virílem in ſanctè agendo conſtántiam perpétuò deinceps præſtet.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *tit.* 9.

DUm Sacramentum Confirmatiónis Epíſcopus miniſtrat, non modò qui illud ſuſceptúri ſunt, quíque eos ófferunt, ſed omnes quicumque præſentes ſacro illi miniſtério adſunt, ſanctè pièque orent, ac ſummâ ánimi attentióne ſpectent quod in ea ſolemni myſtérii celebritáte perágitur. Tum verò ſecum réputent cœléſtia illa Spíritûs ſancti dona quæ illíus Sacramenti virtúte Fidélibus impertiuntur, imprimíſque tácitâ meditatióne vídeant quas in illis ipſi progreſſiónes hábeant, anque vitam agant tantâ cœléſtium donórum ubertáte dignam.

DIE XXV. MARTII.

IN FESTO.

INCARNATIONIS DOMINI.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Ann. 656. *Cap.* 2.

NAtivitátis Domínicæ ſacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, abſque dúbio ſervat témporis curſum & ſpeciále diéi monimentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Eccléſia concórditer celebrétur, cur non Feſtívitas glorióſæ Matris ejus eâdem obſervántiâ ſimilíque habeátur honóre? Nam quid eſt Feſtum Matris, niſi incarnátio Verbi, cujus Feſtum ita debet eſſe ſolemne, ſicut eſt & ejuſdem nativitátis Verbi?

Tu autem, Dómine miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE
SS. PATRONORUM,
ubi deeſt proprius Canon.

Ex Concilio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1573. *Tit.* 1.

QUò religióſiùs incolæ uniuſcujuſque Paróchiæ feſtum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus eſt & cuſtos, quò ad illíus imitatiónem magìs Fidéles inflammentur, id Párochus præſtet, cùm frequéntior in Eccléſia pópulus adeſt, ut ipſe aut álius in ſuggeſtu res ejus ſanctè admirabiliterque geſtas, morum diſciplínam, pietátis ſtúdia ac virtútes pronúntiet.

IN DEDICATIONE ET ANNIVERSARIO
DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concilio Pariſienſi ſexto.
Ann. 829. *Lib.* 2. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illuc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad Deum clamáverint, conſolatiónis ejus benefícia conſequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúſmodi loca ad Deum exorandum, ſibique propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Chriſtiáni;) dignoſque ſe aſpéctibus Angélorum, quorum conventus mínimè ibi adeſſe dubitantur, exhíbeant.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ET ANNIVERSARII ECCLESIÆ.

Ex Concilio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 9. *Cap.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis Animæ, quàm Ecclésiæ cum Chriſto deſponſatiónem : ipſa enim Ecclésia Cathólica, ex multis lapídibus vivis adunáta, verùm Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altáre fit ſacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt : ad cor enim reſpicit Deus. Quamobrem niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc nobis fructûs accésſerit.

IN FESTIS B. M. VIRGINIS

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo Œcuménico. *Ann.* 553. *Can.* 6.

SI quis ſanctam, glorióſam ſemperque Vírginem Maríam, non própriè & verè Dei genitrícem confitétur, eò quòd ipſe qui ante ſécula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in últimis diébus ex ipſa incarnátus & natus eſt; talis anathéma ſit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Seſſ.* 25. *de invocatione Sanctorum.*

(OMnes docendi munus ſuſtinentes) Fidéles diligenter ínſtruant, illos qui negant Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt vel illos pro homínibus non oráre, vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocátionem eſſe idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adverſárique honóri unius Mediatóris Dei & hóminum Jeſu Chriſti, impiè ſentíre.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi.		Paginæ.
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	58.
27	Ad te, Dómine, clamábo.	6.
24	Ad te, Dómine, levávi.	39.
121	Ad te levávi óculos meos.	73.
28	Afferte Dómino, fílii Dei.	115.
77	Atténdite, pópule meus.	63.
48	Audíte hæc, omnes gentes.	106.
118	BEáti immaculáti in via.	13.
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	119.
31	Beáti quorum remiſſæ ſunt.	60.
40	Beátus qui intélligit.	106.
1	Beátus vir qui non ábiit.	2.
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	23.
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	86.
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	29.
102	Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	71.
143	Benedictus Dóminus Deus meus.	120.
84	Benedixiſti, Dómine, terram tuam.	50.
91	Bonum eſt confitéri Dómino.	34.
95	CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte.	40.
149	Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus.	116.
97	Cantáte Dómino cánticum novum, quia.	40.
18	Cœli enarrant glóriam Dei.	46.
74	Confitébimur tibi, Deus.	108.
110	Confitébor tibi, Dómine.... in concílio.	23.
9	Confitébor tibi, Dómine.... narrábo.	61.
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti.	83.
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	30.
135	Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	34.
106	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	48.
117	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	12.
105	Confitémini Dómino, quóniam.... Quis loquétur.	32.
15	Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.	75.
115	Crédidi, propter quod locútus ſum.	87.
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	25.

Pſalmi. *Paginæ*

129 De profundis clamávi ad te, Dómine. 74.
43 Deus, áuribus noſtris audívimus. 98.
49 Deus deórum Dóminus locútus eſt. 54.
62 Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo. 9.
21 Deus, Deus meus, réſpice in me. 101.
69 Deus, in adjutórium meum intende. 9.
53 Deus, in nómine tuo ſalvum me fac. 94.
71 Deus, judícium tuum regi da. 47.
108 Deus, laudem meam ne tacúeris. 57.
66 Deus miſereátur noſtrî. 83.
45 Deus noſter refúgium & virtus. 116.
82 Deus, quis ſímilis erit tibi. 109.
59 Deus, repuliſti nos. 117.
81 Deus ſtetit in ſynagóga deórum. 72.
78 Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam. 60.
93 Deus ultiónum Dóminus. 72.
114 Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus. 43.
17 Díligam te, Dómine, fortitúdo mea. 4.
38 Dixi: Cuſtódiam vias meas. 89.
109 Dixit Dóminus Dómino meo. 23
35 Dixit injuſtus, ut delinquat. 66.
52 Dixit inſípiens.... in iniquitátibus. 41.
13 Dixit inſípiens.... in ſtúdiis ſuis. 75.
140 Dómine, clamávi ad te. 59.
7 Dómine, Deus meus, in te ſperávi. 45.
87 Dómine Deus ſalútis meæ. 114.
8 Dómine Dóminus noſter. 38.
142 Dómine, exaudi oratiónem meam: áuribus. 114.
101 Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor. 100.
20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 71.
6 Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére. 45.
37 Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam. 104.
130 Dómine, non eſt exaltátum cor meum. 74.
138 Dómine, probaſti me. 103.
3 Dómine, quid multiplicáti ſunt. 3.
14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo. 46.
89 Dómine, refúgium factus es nobis. 83.
23 Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 50.
26 Dóminus illuminátio mea. 84.
22 Dóminus regit me. 85.
92 Dóminus regnávit, decórem indútus eſt. 87.
96 Dóminus regnávit, exultet terra. 51.
98 Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli. 41.

Pſalmi.		*Paginæ.*
133	Ecce nunc benedícite Dóminum.	26.
132	Ecce quàm bonum.	58.
58	Eripe me de inimícis meis.	92.
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	104.
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	115.
144	Exaltábo te, Deus meus rex.	88.
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	6.
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	76.
60	Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.	92.
63	Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	108.
54	Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.	90.
16	Exaudi, Dómine, juſtítiam meam.	110.
39	Expectans expectávi Dóminum.	99.
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	81.
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	76.
67	Exurgat Deus, & diſſipentur.	77.
86	Fundamenta ejus in móntibus ſanctis.	117.
85	Inclína, Dómine, aurem tuam.	122.
125	In convertendo Dóminus.	44.
10	In Dómino confído.	75.
113	In éxitu Iſrael de Ægypto.	24.
70	In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me.	95.
30	In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia.	69.
65	Jubiláte Deo, omnis terra, pſalmum.	7.
99	Jubiláte Deo, omnis terra, ſervíte.	9.
34	Júdica, Dómine, nocentes me.	53.
42	Júdica me, Deus, & diſcerne.	70.
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	54.
121	Lætátus ſum in his.	58.
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	97.
147	Lauda, Jéruſalem, Dóminum.	83.
148	Laudáte Dóminum de cœlis.	10.
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	52.
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	113.
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	68.
134	Laudáte nomen Dómini.	37.
112	Laudáte, puéri, Dóminum.	24.
120	Levávi óculos meos in montes.	43.

Pſalmi.		*Paginæ.*
48	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	117.
131	Memento, Dómine, David.	119.
56	Miſerére meî, Deus, miſerére meî.	110.
55	Miſerére meî, Deus, quóniam.	105.
50	Miſerére meî, Deus, ſecundùm.	121.
100	Miſericórdiam & judícium.	48.
88	Miſericórdias Dómini in æternum.	79.
126	NIſi Dóminus ædificáverit domum.	74.
123	Niſi quia Dóminus erat in nobis.	43.
36	Noli æmulári in malignántibus.	55.
61	Nonne Deo ſubjecta erit.	107.
75	Notus in Judæa Deus.	109.
46	OMnes gentes, pláudite mánibus.	40.
107	PArátum cor meum, Deus.	81.
72	QUàm bonus Iſrael Deus.	42.
83	Quàm dilecta tabernácula tua.	85.
2	Quare fremuérunt gentes.	3.
41	Quemádmodùm desíderat cervus.	70.
124	Qui confídunt in Dómino.	73.
51	Quid gloriáris in malítia.	90.
90	Qui hábitat in adjutório Altíſſimi.	26.
79	Qui regis Iſrael, intende.	86.
128	SÆpè expugnavérunt me.	102.
68	Salvum me fac, Deus.	93.
11	Salvum me fac, Dómine.	89.
57	Si verè útique juſtítiam.	100.
136	Super flúmina Babylónis.	44.
64	TE decet hymnus, Deus, in Sion.	67.
94	VEníte, exultémus Dómino.	2.
5	Verba mea áuribus pércipe, Dómine.	66.
76	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum.	38.
141	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dóminum.	59.
12	USquequò, Dómine.	60.
73	Ut quid, Deus, repuliſti in finem?	118.

Index Canticorum Pſalterii.

	Paginæ.
AUdíte, cœli, quæ loquor.	111.
Benedícite, ómnia ópera.	10.
Benedictus Dóminus.	11.
Benedictus es, Dómine.	82.
Cantémus Dómino.	35.
Collaudáte cánticum.	67.
Confitébor tibi.	96.
Dómine, audívi.	96.
Ego dixi: In dimídio.	51.
Exultávit cor meum.	82.
Incípite Dómino in tympanis.	113.
Magníficat ánima mea.	25.
Magnus es, Dómine.	68.
Miſerére noſtrî, Deus.	52.
Nunc dimittis.	28.
Urbs fortitúdinis noſtræ.	97.

Index Pſalmorum Gradualium.

Pſalmi.		Pag.
119	AD Dóminum, cùm tribularer, clamávi.	58.
120	Levavi óculos meos in montés.	43.
121	Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt.	58.
122	Ad te levávi óculos meos.	73.
123	Niſi quia Dóminus erat in nobis.	43.
124	Qui confídunt in Dómino.	73.
125	In convertendo Dóminus.	44.
126	Niſi Dóminus ædificáverit dómum.	74.
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	119.
128	Sæpè expugnavérunt me à juventúte.	102.
129	De profundis clamávi ad te, Dómine.	74.
130	Dómine, non eſt exáltátum cor meum.	74.
131	Mémento, Dómine, David.	119.
132	Ecce quàm bonum & quàm.	58.
133	Ecce nunc benedícite Dóminum.	26.

FINIS.

INTONATIONES ET TERMINATIONES Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

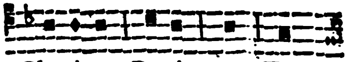
In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur: variæ etiam cujuſque Toni ſpecies ſeu Modi ſuis litteris deſignantur; completi, majuſculis; minuſculis verò, incompleti. Modus autem completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi Verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem: incompletus verò qui, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

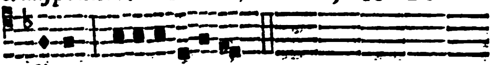
I.

Hyperæolius.

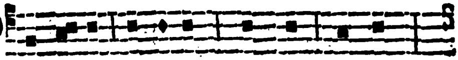

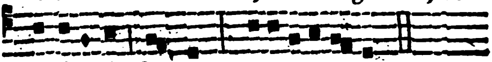
A

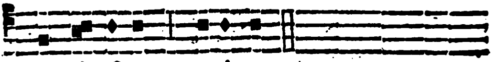
Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.
Glo ri-a Patri, & Fi-

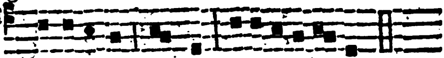
Me-
li o. e u o u a e.

Hyperdorius.

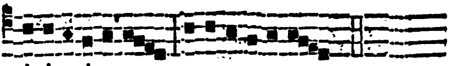
D
Lauda-te Dominum, omnes gentes, &c.

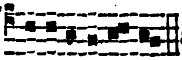
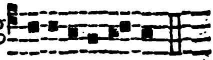
ſo-
Spi-ritu- i ſancto. e u o u a e.

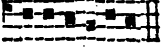
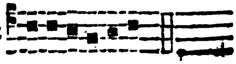

Magni- ficat * anima.

D
Spi-ritu- i ſancto. e u o u a e.

lyc- *Sequens deſinit pariter in* D. *majuſc. ſed cùm ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, caracterum defectu notatur per* J. *caudatum.*

J
i i u i a o. e u o u a e.

f, *vel f* g
e u o u a e. e u o u a e.

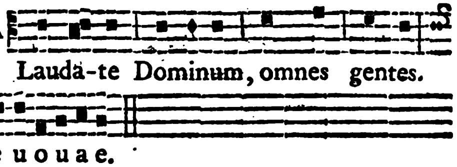
ni- *g* a, *a*
e u o u a e. e u o u a e.

In Tonis imparibus, qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem eſt ac Pſalmorum ; in plagiis verò ſeu paribus differt, ut ſuis locis notatur.

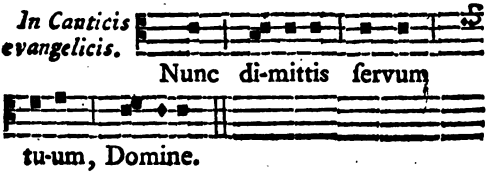
I I.

Hypoæolius.

A

In Canticis evangelicis.

Hypodorius.

D

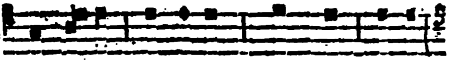
In Canticis evangelicis.

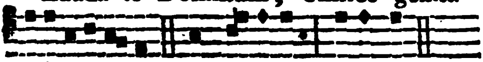
Me- ſo- pyc- ni.

III.

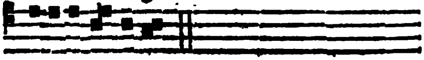
Hyperphrygius.

E

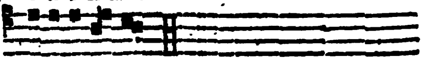
Lauda-te Dominum, omnes gentes.

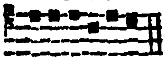
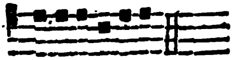
e u o u a e. Magni-ficat * anima.

a, *a*

e u o u a e.

à, *à*

e u o u a e.

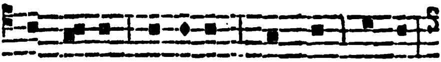
b *c*, *c*

e u o u a e. e u o u a e.

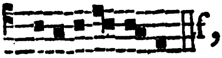
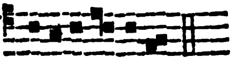
De Hyperlocrio nulla extat Antiphona, neque de Myxolocriis.

IV.

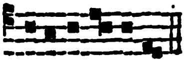
Hypophrygius.

E

E Lauda-te Dominum, omnes gentes.

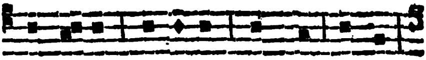
 f, *f*

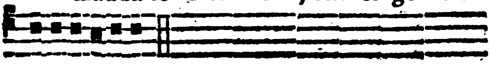
e u o u a e. e u o u a e.

Sequens licèt incompletus notatur per majuſc. ob rationem in Antiphonario allatam. D

D e u o u a e.

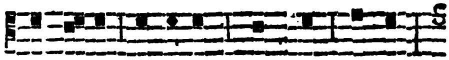
a, *a*

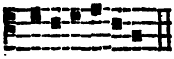

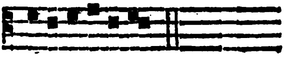
Hypolocrius.

A

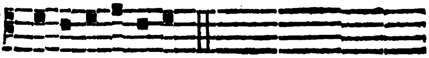

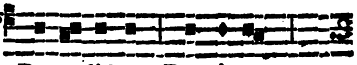
c

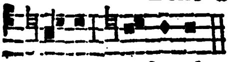

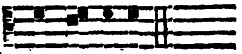
d, *d*

In Canticis evangelicis.

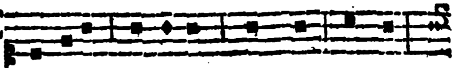
Ba-ry-pyc-ni.

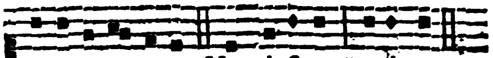
Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii ; ſed tunc diæſi aliquandò opus eſt in Antiphona ad chordam f.

V.

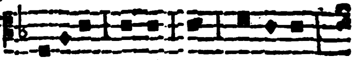
Hyperiaſtius.

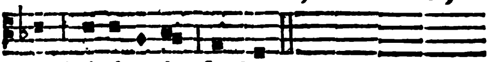
C

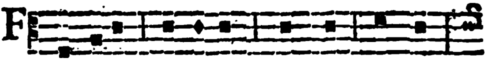

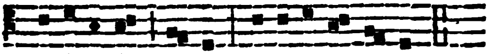
Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

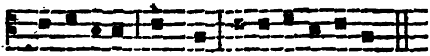

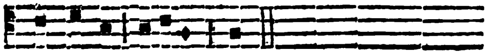
Hyperlydius.

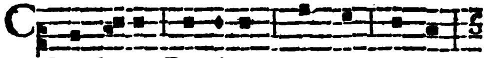
a, *a*

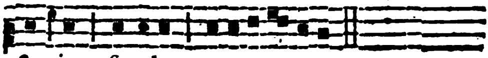

V I.

Hypoiaſtius.

In Canticis evangelicis.
Bene-dictus Dominus
De- us I-ſra-el. Magni- ficat * anima
me- a Dominum.
Lauda-te Dominum, omnes gentes.
& in ſecula e u o u a e.
In Canticis evangelicis.
Be-ne- dictus Dominus
De-us I-ſra-el. Magni- ficat.
In præcedentibus Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.
Lauda-te
Dominum, omnes gentes.
Lauda-te Dominum, omnes gentes.

Hyperſidius.

VII.

Hypermyxolydius.

VIII.

Hypomyxolydius.

In Canticis evangelicis.

Hæc quatuor ultima verba dicuntur ſub eodem cantu in ſecundo modo.

Notandum Intonationes ſuprà notatas ſervari tantùm in primo cujuſque Pſalmi verſu, ceteros verò verſus à dominante in directum inchoari; quod & obſervatur in Canticis evangelicis, niſi Organa pulſentur; tunc enim verſus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iiſdem Canticis eadem ſemper eſt ad ſingulos verſus, quæ ad primum. Quia verò in primo verſu Cantici Magnificat *propter brevitatem mediatio compleri nequit, in ceteris ejus verſibus ad eam recurrendum eſt quæ ad* Benedictus *ſuprà notatur.*

MONITUM.

AD intelligentiam vocabulorum *Meſopycni*, *Barypycni* & *Oxypycni*, quæ ex antiquo uſu Tabulis Modorum Pſalmodiæ Eccleſiæ Pariſienſis adnectuntur, hîc dicendum viſum eſt inventa fuiſſe hæc nomina à veteribus Græcis, & ad Latinos tranſlata, ad ſignificandos varios ſitus hemitonii in Tetrachordo inferiore, ſeu cujus infima chorda ipſa eſt chorda finalis, quia ex eo ſitu omne cantuum genus, omniſque varietas exurgit. Hemitonium autem ab iſdem Græcis per metaphoram Πυκνον dictum eſt, quia minore ſpatio, ſtrictiorique intervallo deſignatur ac cognoſcitur.

Igitur cantus primi & ſecundi Modi Gregoriani vocantur Μεσοπύκνοι ſive *Meſopycni*; quia in Antiphonis utriuſque Modi, ac Pſalmodiis completis, vel Reſponſoriis, talis eſt chorda finalis, ſeu chorda in quam deſinunt iſti cantus, ut ſupra ſe immediatè habeat chordam uno tono diſtantem, poſteà chordam diſtantem hemitonio tantùm, deinde chordam tono diſtantem à præcedente: quo fit ut hemitonium exurgat ex ſono duarum chordarum, quæ medium Tetrachordi occupant, ut videre eſt in figuris ſequentibus.

	re		ſol .....
	ut———	*vel*	fa———
	ſi		mi .....
Chord. fin.	la———		re———

In cantibus verò Antiphonarum, vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum tertii & quarti Modi, hemitonii ſitus alius eſt: ſiquidem conficitur iſtud hemitonium ope chordæ finalis, ſeu in quam deſiturus eſt cantus, & ope illius quæ immediatè ſuperponitur: poſteà ſequi-

tur tonus ab iſta ſecunda corda ad tertiam, ac rursùs tonus à tertia chorda ad quartam. Inde iſti Modi vocati ſunt Βαρύπυκνοι vel *Barypycni*, quia hemitonium auditur in chordis gravioribus ſeu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex ſequentibus figuris.

la——— re......
ſol.... *vel* ut———
fa——— ſa......
mi...... la———

Denique in cantibus Antiphonarum vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum de quinto, ſexto, ſeptimo & octavo Modo, talis eſt hemitonii ſitus (ſi paucos cantus excipias) ut in loco acutiori ſeu ſuperiori Tetrachordi ſæpè ſæpiùs audiatur: quo fit ut à chorda in quam deſinit cantus, ad chordam præcedentem ſit unus tonus, ab iſta ſecunda chorda ad tertiam rursùs tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi hemitonium duntaxat. Inde Græci finxerunt nomen Ὀξύπυκνος quo deſignárunt cantus qui *Barypycnis* prorſus oppoſiti ſunt. Situm hemitonii indicant figuræ ſequentes.

fa——— fa....... ut———
mi...... la——— ſi.......
re———*vel* ſol.... *vel* la———
ut....... fa——— ſol......

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Meſopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione ſitûs hemitonii ſupra chordam finalem, apud Græcos: & ut à Meſopycnis ſecernantur, à quibuſdam *Minores-inverſi* vocantur, quia hemitonium habent infimo loco.

